

ΣΥΣΤΗΜΑ
TRAUT - BERLITZ - DR WOGASLI

ΜΕΘΟΔΟΣ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΝ

ΤΗΣ

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΥΠΟ

Γ. ΤΡΑΟΥΤ & Δ. ΒΟΓΑΖΛΗ

Ι. ΕΙΣΑΓΩΓΗ: Ἡ γερμ. γλῶσσα, Ἐξέλιξις αὐτῆς, Σχέσις αὐτῆς πρὸς τὴν ἑλληνικὴν. Μεθοδολογικαὶ καὶ φωνητικαὶ παρατηρήσεις. — ΙΙ. ΜΕΘΟΔΟΣ: Θέματα, Γυμνάσματα, Γραμμ. κανόνες, ἔμφημοσμένοι, Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις, Διάλογοι, Φράσεις καὶ ἰδιωτισμοί, Τεχνικὸι ὄροι τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, Παραομιαί, Παραγωγή καὶ σύνθεσις λέξεων, Σύνταξις. — ΙΙΙ. ΣΥΣΤΗΜ. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ. — ΙV. ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ: Πεζά, Ποιήματα, Ἐπιστολαί, V. ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ ΓΕΡΜΑΝΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ & ΕΛΛΗΝΟΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ

ΕΝ ἈΘΗΝΑΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ἸΩΑΝ. Ν. ΣΙΔΕΡΗ
46-ΘΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ (ΜΕΓΑΡΟΝ ΑΡΧΑΚΕΙΟΥ)

1918

Κωνσταντίνος
Αθήνα 1923

ΣΥΣΤΗΜΑ
TRAUT-BERLITZ - DR WOGASLI

1918
TRA
MCD

ΜΕΘΟΔΟΣ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΝ

ΤΗΣ

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΥΠΟ

Γ. ΤΡΑΟΥΤ & Δ. ΒΟΓΑΖΛΗ

Κωνσταντίνος
εγ. Σιδέρης

Πάρισι. Τη 30-11-22

Ι. ΕΙΣΑΓΩΓΗ: Ἡ γερμ. γλῶσσα. Ἐξέλιξις αὐτῆς. Σχέσις αὐτῆς πρὸς τὴν ἑλληνικὴν. Μεθοδολογικαὶ καὶ φωνητικαὶ παρατηρήσεις.— ΙΙ. ΜΕΘΟΔΟΣ: Θέματα. Γυμνάσματα. Γραμ. κανόνες ἐφηρμοσμένοι. Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις. Διάλογοι. Φράσεις καὶ ἰδιωτισμοί. Τεχνικοὶ ὄροι τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν. Παροιμίαι. Παραγωγή καὶ σύνθεσις λέξεων. Σύνταξις.— ΙΙΙ. ΣΥΣΤΗΜ. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.— ΙV. ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ: Πεζά. Ποιήματα. Ἐπιστολαί. V. ΔΕΞΙΟΛΟΓΙΟΝ ΓΕΡΜΑΝΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ & ΕΛΛΗΝΟΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΙΩΑΝ. Ν. ΣΙΔΕΡΗ

46-ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ (ΜΕΓΑΡΟΝ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ)-46

1918

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ

Ερικ Ροχάσεκ

Wien

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Γνωστός εἶνε ὁ ψυχολογικὸς νόμος «τοῦ συνειρημοῦ τῶν ἰδεῶν», καθ' ὃν ἐκάστη νέα ἰδέα καὶ ἐκάστη νέα γνῶσις τοσοῦτον προσκτιᾶται εὐχερέστερον καὶ συγκρατεῖται ἀσφαλέστερον ἐν τῇ μνήμῃ, ὅσον καθίσταται δυνατὸν νὰ προσδεθῇ στενώτερον πρὸς τὰς προσυπαρχούσας τοιαύτας ἐν ἡμῖν.

Ἐκαστὸς Ἕλλην κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον γνωρίζει τὴν μητρικὴν αὐτοῦ γλῶσσαν, ἡ δὲ ἐπιστήμη τῆς Γλωσσολογίας διὰ τῶν ἀλματωδῶν αὐτῆς προόδων κατὰ τὴν τελευταίαν εικοσιπενταετηρίδα ὄχι μόνον ἀπέδειξεν ἀλλὰ καὶ ἀσφαλῶς ὥρισε τὴν συγγένειαν τύπων καὶ λέξεων μεταξὺ τῶν διαφορῶν Ἰνδογερμανικῶν ἢ ἰαπετικῶν γλωσσῶν, εἰς τὰς ὁποίας ὡς γνωστὸν συγκαταλέγονται ἡ Ἑλληνικὴ καὶ ἡ Γερμανικὴ.

Διατὶ λοιπὸν νὰ μὴ ἐφαρμόσωμεν τὰ πορίσματα καὶ τὰς εὐκολίας, τὰς ὁποίας μᾶς προσφέρει ἡ Γλωσσολογία εἰς τὴν διδασκαλίαν μιᾶς συγγενοῦς ξένης γλώσσης καὶ τοιοῦτοτρόπως νὰ μὴ καταστήσωμεν καὶ τὴν ἐκμάθησιν τῆς Γερμανικῆς πολὺ εὐχερεστέραν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀνωτέρου μνημονευθέντος ψυχολογικοῦ νόμου; Διατὶ νὰ μὴ ἐκμεταλευθῶμεν τὸν γλωσσικὸν θησαυρὸν, τὸν ὁποῖον ἕκαστος Ἕλλην ἔχει ἤδη ἐν ἑαυτῷ καὶ στηριζόμενοι ἐπ' αὐτοῦ νὰ μὴ προχωρήσωμεν περαιτέρω εἰς τὸ ἔργον;

Διὰ νὰ κρίνῃ ἀφ' ἑαυτοῦ ὁ ἀναγνώστης πόσον ὑποβοηθεῖ

τὴν μνήμην ὁ παραλληλισμὸς τῆς γερμανικῆς πρὸς τὴν ἑλληνικὴν λαμβάνω τυχαίως ἕξ ἑκατέρας δύο λέξεις συγγενεῖς. Τὸ σχολεῖον ὀνομάζεται γερμανιστὶ «die Schule» ἢ δὲ θύρα «die Tür». Τὰς δύο αὐτὰς νέας λέξεις πολὺ εὐχερέστερον ὁ Ἕλληνας ἐνθυμηθῆναι καὶ θὰ συγκρατήσῃ, ἐὰν τῷ καταστῆ ἀμέσως γνωστὸν ὅτι ἡ μὲν πρώτη συσχετίζεται γλωσσικῶς μὲ τὴν ἑλληνικὴν «Σχολή» ἢ δὲ «Tür», ἢ «Türe» πρότερον γραφομένη «Thüre» μὲ τὴν ἑλληνικὴν «θύρα» καὶ ὅτι ἀμφότεραι τηροῦν τὸ αὐτὸ γένος: die (ἢ) Schule die (ἢ) Tür, ἢ σχολή, ἢ θύρα. Τὸ αὐτὸ δυνάμεθα νὰ πράξωμεν συσχετίζοντες τὰς δύο γλώσσας ὄχι μόνον ὡς πρὸς τὸ ὀνοματικόν, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὸ τυπικόν. Τοῦτο δὲ ἀκριβῶς ποιούμεθα ἐν τῇ παρουσίᾳ μεθόδου.*

Ἄλλ' ἡ γλωσσικὴ συσχέτισις δὲν θὰ ἔφερε τὰ προσδοκώμενα πρακτικὰ ἀποτελέσματα καὶ θὰ ἦτο ἡμιτελής, ἂν παραλλήλως πρὸς αὐτὴν καὶ κατόπιν τῶν πρώτων μαθημάτων δὲν ἐφηρμόζετο ὁ προμνημονευθεὶς ψυχολογικὸς νόμος διὰ συσχέτισεως γερμανικῶν λέξεων, γνωστῶν ἤδη, πρὸς ἑτέρας ἐπίσης γερμανικὰς ἀλλ' ἀγνώστους. Πράγματι διὰ τῆς ἀναλύσεως καὶ συνθέσεως τῶν λέξεων, διὰ τῆς συγκρίσεως τῶν ἀπλῶν πρὸς τὰς παραγώγους καὶ τὰς συνθέτους ἢ καὶ τὰνάπαλιν, ὁ μαθη-

* Οἰκοθεν ἐννοεῖται, ὅτι ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν πρὸ παντὸς τὴν βοήθειαν τῆς μνήμης ἀπεφύγομεν τοιαύτην συσχέτισιν τῶν δύο γλωσσῶν, ὅπου αὕτη ἐκ πρώτης ὄψεως δὲν καθίσταται φανερά, διότι τὸ παρὸν βιβλίον δὲν εἶνε γλωσσολογικὴ μελέτη. Οὕτω π. χ. καίτοι εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι αἱ λέξεις «δύο» καὶ «zwei» συσχετίζονται γλωσσικῶς, (ἰδὲ εἰσαγωγήν § 1), ἐπειδὴ ὅμως τοῦτο καθίσταται δῆλον μόνον διὰ τῆς προσφυγῆς καὶ εἰς ἄλλας λατινικὰς γλώσσας, παρελείψαμεν τὸν παραλληλισμὸν ἐν τῇ μεθόδῳ, ἐνῷ ἀπ' ἑτέρου, καίτοι σπανίως, ἐτονίσαμεν φωνητικὸν μόνον παραλληλισμὸν τῶν δύο γλωσσῶν. Διὰ τὸν αὐτὸν ἐπίσης λόγον, ἐπειδὴ ἡ γαλλικὴ εἶνε παρ' ἡμῖν μᾶλλον γνωστὴ τῆς λατινικῆς, πρὸς δὲ εἶνε καὶ ζῶσα γλῶσσα, προσετρήσαμεν κατὰ προτίμησιν εἰς αὐτὴν, καίτοι θεωρητικῶς ἡ γερμανικὴ κεῖται πλησιέστερον τῆς λατινικῆς, μητρὸς οὖσης τῆς γαλλικῆς. Τέλος διὰ πρακτικὸν λόγον ἀπεφύγομεν τὸν παραλληλισμὸν τῆς γερμανικῆς πρὸς τὰς σλαβικὰς γλώσσας, διότι καὶ αἱ γλώσσαι αὗται εἶνε ἐλάχιστα γνωσταὶ ἐν Ἑλλάδι.

τῆς χωρὶς νὰ κουράσῃ τὴν μνήμην του ἔχει τὰ ἐπόμενα τρία ὠφελήματα. 1^{ον} Ἐπαναλαμβάνει ἀσυναισθίτως τὴν διδαχθεῖσαν ἤδη ὕλην. 2^{ον} Πλουτίζει τὸ λεξιλόγιον αὐτοῦ εὐκόλως καὶ 3^{ον} Ἀντιλαμβάνεται τὸ γλωσσικὸν πνεῦμα καὶ τὴν γλωσσοπλαστικὴν τέχνην τῆς ξένης γλώσσης, ὅπερ διὰ πᾶσαν γλῶσσαν, ἀλλ' ἰδίως διὰ τὴν γερμανικὴν ὡς ἐκ τῆς ὅλης κατασκευῆς αὐτῆς ἔχει ἰδιάζουσαν σημασίαν διὰ τὴν ἐκμάθησιν αὐτῆς. Ἐννοεῖται, ὅτι καὶ εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο προέβημεν μετὰ μεγίστης προσοχῆς ἐκλέγοντες μετὰ φειδοῦς καὶ περισκέψεως τὰς συγκρινομένας λέξεις καὶ τύπους πάντοτε ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμοῦ τὸ πρακτικῶς ὠφέλιμον καὶ ἀποφεύγοντες γυμνάσματα, θέματα, λέξεις ἢ φράσεις σχολαστικὰς, ἀπηρχαιωμένας ἢ μόνον περιορισμένης ἐπιστημονικῆς χρήσεως.

Πλὴν τῆς ἐμμέσου διδασκαλίας ποιούμεθα χρῆσιν καὶ τῆς ἀμέσου κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Berlitz διὰ τῶν μαθημάτων τῆς πραγματογνωσίας. Ὅτι διὰ τοῦ ἡμετέρου συστήματος θὰ ὑπῆρχε φόβος ἡ ξένη γλῶσσα νὰ διδαχθῇ ἐμμέσως καὶ ὄχι ἀμέσως, εἶνε πλάνη. Ἡ ἀμέσος διδασκαλία μιᾶς ξένης γλώσσης, ἧς ὑπέρομαχος εἶνε ὡς γνωστὸν ὁ Berlitz, δὲν ἀποκρούει τὸ ἡμέτερον σύστημα, καὶ τοῦτο ἐπιδιώκομεν διὰ τῆς πραγματογνωσίας. Περιττὸν δὲ νὰ εἴπωμεν, ὅτι τὸ σύστημα τοῦ Berlitz δὲν εἶνε καθ' ὀλοκληρίαν παντοῦ καὶ πάντοτε ἐφαρμοσίμον, διότι ὄχι μόνον προϋποθέτει τὴν ὕπαρξιν διδασκάλου καὶ μάλιστα ἱκανωτάτου ἀλλ' ἀπαιτεῖ πλεῖστον διαθέσιμον χρόνον, νεαρὰν ἡλικίαν, εἰκόνας κτλ. ἐνῶ ἡμεῖς ἔχομεν ὑπ' ὄψιν μαθητὰς ἄνω τῶν 14—15 ἐτῶν, γνωρίζοντας κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦττον τὴν μητρικὴν αὐτῶν γλῶσσαν καὶ ἐπιθυμοῦντας ἐν μικρῷ χρονικῷ διαστήματι καὶ ἄνευ διδασκάλου μάλιστα νὰ μάθουν πρακτικῶς καὶ θεωρητικῶς τὴν Γερμανικὴν.

Ὡς πρὸς τὰλλα ὡς βάσιν τῆς ταξινομήσεως καὶ κατανομῆς τῆς ὕλης, τῆς ἐκλογῆς τῶν θεμάτων καὶ γυμνασμάτων ἐλάβομεν τὴν γνωστὴν μέθοδον τοῦ καθηγητοῦ G. Traut ἐπεξεργασθεῖσαν ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ J. Stehling, ἧς ἀπεμακρύνθημεν μόνον ὡσάκις ἐκρίναμεν τοῦτο ἀπολύτως ἀναγκαῖον. Οὕτως ἐκρίναμεν ἐπάναγκες νὰ προσθέσωμεν περὶ τὰ δέκα μαθήματα νέα, ἐπλουτίσαμεν τὸ μέρος τῆς ἐμπορικῆς ἀλληλογραφίας καὶ ὑποδιηρέσαμεν τὴν ὕλην τῆς Μεθόδου εἰς πεντήκοντα τέσσαρα Μαθήματα ἀντὶ τῶν εἴκοσι καὶ ἑννέα τοῦ πρωτοτύπου, διότι εὔρομεν αὐτὰ ὑπὲρ τὸ δέον μακροσκελῆ. Ριζικώτερον ἀπεμακρύνθημεν τοῦ Τράουτ εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν οὐσιαστικῶν καὶ ἐπιθέτων προτιμήσαντες τὴν κατὰ κλίσεις ἀντὶ τῆς κατὰ πτώσεις, ἐνῶ ἔξ ἄλλου διὰ μεθοδολογικοὺς λόγους προετιμήσαμεν τὴν κατανομὴν τῶν οὐσιαστικῶν ἀντὶ εἰς τρεῖς, εἰς πέντε κλίσεις, ὅπως παραδέχονται μεταξὺ ἄλλων καὶ οἱ νεώτεροι γερμανοὶ καθηγηταὶ Κράουτσε, Νέγγερ, Ὄττο καὶ λοιποί. Ἐπίσης ἐθεωρήσαμεν πρόσφορον ὅπως ἐξάρωμεν καὶ διατυπώσωμεν αὐτοτελῶς πλὴν τῶν κυριωτάτων γραμματικῶν κανόνων καὶ φράσεις ἐχούσας ἰδιάζουσαν σημασίαν ἢ διὰ τὴν χρησιμότητα αὐτῶν εἰς τὸν καθημερινὸν βίον ἢ διὰ τὴν κατασκευὴν αὐτῶν.

Ἡ μέθοδος τοῦ Τράουτ διακρίνεται διὰ τὴν πρακτικότητα καὶ μεθοδικότητα αὐτῆς καὶ τὴν ἰδιαιτέρως τεχνικὴν σύνθεσιν τῆς πρακτικῆς μετὰ τῆς θεωρητικῆς διδασκαλίας τῆς ξένης γλώσσης. Ὁ συγγραφεὺς ἔχων ὑπ' ὄψιν τὰς ἀνάγκας τοῦ καθημερινοῦ βίου ἐξέλεξε μετὰ μεγίστης προσοχῆς τόσον τὸ λεξιλόγιον καὶ φρασεολόγιον ὅσον καὶ τὰ θέματα αὐτοῦ. Περιορίσας ἰδίως ἐν τῇ ἀρχῇ εἰς τὸ ἐλάχιστον ὄριον τὴν γραμματικὴν ἐφρόντισε διὰ πολλαπλῶν γυμνασμάτων καὶ θεμάτων νὰ

καταστήσει τόσον εύχερῆ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῆς, ὥστε ὁ μαθητῆς σχεδὸν ἀνεπαισθήτως νὰ προσοικειωθῆ τὴν χρῆσιν ἐκάστου γραμματικοῦ κανόνος ἢ ἰδιωτισμοῦ τῆς γερμανικῆς. Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἡ ὀηθεῖσα μέθοδος οὐδόλως κουράζει τὸν μαθητὴν καὶ ἀρκεῖ μικρὰ θέλησις καὶ ἐπιμονὴ ἐκ μέρους αὐτοῦ, ὅπως τὴν ἐξακολουθήσῃ μέχρι τέλους.

Τὸ ὅλον βιβλίον ὑποδιαιρεῖται εἰς πέντε τμήματα ἕξ ὧν τὸ κύριον εἶνε τὸ δεύτερον, τὰ δὲ ἄλλα εἶνε βοηθητικὰ δυνάμενα νὰ θεωρηθῶν καὶ ὡς παραρτήματα αὐτοῦ. Τὸ μέρος τοῦτο εἶνε ἡ κυρία Μέθοδος, διαιρεῖται ἐν ὄλῳ εἰς 54 Μαθήματα, ἕκαστον δὲ μάθημα ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο ἢ περισσότερα τμήματα. Ὁ μαθητῆς ἀναλόγως τῶν δυνάμεων αὐτοῦ καὶ τοῦ διαθέσιμου χρόνου ἠμπορεῖ νὰ μανθάνῃ ἢ ὀλόκληρον μάθημα ἢ τὸ ἐλάχιστον ἐν ἡ δύο τμήματα καθημερινῶς. Πάντως ὁμως ἄς μὴ λησμονῆ δύο τινὰ: πρῶτον, ὅτι ὀφείλει ἐκάστην ἡμέραν νὰ ἐκμανθάνῃ τοῦλάχιστον ἐν τμήμα καὶ δεύτερον νὰ ἐπαναλαμβάνῃ ἐκάστοτε τὸ προηγούμενον μάθημα ἔχων ὑπ' ὄψιν «ὅτι ἡ ἐπανάληψις εἶνε μήτηρ τῶν σπουδῶν».*

Προέθηκα ἐν ἀρχῇ τῆς εἰσαγωγῆς ἐν κεφάλαιον περὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς Γερμανικῆς γλώσσης καὶ τῶν σχέσεων αὐτῆς πρὸς τὰς λοιπὰς ἰαπεικὰς γλώσσας διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἔχουν ἰδέαν τινὰ θεωρητικὴν περὶ τῆς γλωσσικῆς ἐξελίξεως τῆς Γερμανικῆς.

Ἄν ἡ διδασκαλία γίνηται ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν διδασκάλου εἶνε δυνατὸν κατόπιν τοῦ δεκάτου πέμπτου μαθήματος νὰ ἀρχίσῃ ἐκ παραλλήλου ἢ ἀνάγνωσις καὶ ἐξήγησις τεμαχίων ἐκ τοῦ IV μέρους. Ἄλλως ὁ μαθητῆς ἄς ἀκολουθήσῃ τὴν σειρὰν τοῦ βιβλίου.

* Ἴδὲ τὰς σχετικὰς ὀδηγίας εἰς τὸ II κεφάλαιον τῆς εἰσαγωγῆς.

Πρὸς βοήθειαν τοῦ μαθητοῦ μέχρι τοῦ δεκάτου μαθήματος ἔχομεν σημειώσει πλησίον ἐκάστης γερμανικῆς λέξεως καὶ τὴν προφορὰν αὐτῆς δι' ἑλληνικῶν ἢ μικτῶν ἑλληνικῶν καὶ γαλλικῶν γραμμάτων. Οὐχ ἦτον ὀφείλει οὗτος μετὰ μεγίστης προσοχῆς νὰ ἀναγνώσῃ τὸ κεφάλαιον τῆς φωνητικῆς καὶ ὁσάκις ἔχει τὴν ἐλαχίστην ἀπορίαν διὰ τὴν προφορὰν λέξεώς τινος νὰ προστρέχῃ εἰς τὰς ἐν τούτῳ λεπτομερεῖς ὁδηγίας.

Ἀθῆναι

Δ. Κ. ΒΟΓΑΖΛΗΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Α. — ΓΛΩΣΣΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

§ 1. *Αί γλώσσαι τῆς Εὐρώπης.*—*Αἱ τρεῖς ὁμοφυλῖαι.*—*Ἡ Γερμανικὴ ἐν σχέσει πρὸς τὰς λοιπὰς εὐρ. γλώσσας καὶ τὴν ἑλληνικὴν ἰδιαιτέτως.* — *Γλωσσολογία καὶ γλωσσολόγοι.*— *Ὁ νόμος τοῦ Grimm.* —
§ 2. *Ἡ πρώτη καὶ ἡ δευτέρα γλωσσοπλαστικὴ περίοδος εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν Ἀγγλοσαξόνων.*—*Ἡ διαμόρφωσις τῆς ἄνω Γερμανικῆς καὶ τῆς κάτω Γερμανικῆς.* — § 3. *Ἡ διαμόρφωσις τῆς σημερινῆς γερμανικῆς γλώσσης. Τὸ ἔργον τοῦ Λουθηρου.*

§ 1. Ὑπὸ ἔποψιν γλωσσικὴν τὰς ἐν Εὐρώπῃ σήμερον ὁμιλουμένας γλώσσας (ἐξαίρεσει τῆς Τουρκικῆς καὶ Οὐγγρικῆς) δυνάμεθα νὰ ὑπαγάγωμεν εἰς τρεῖς γλωσσικὰς ὁμοφυλίας, εἰς τρεῖς κλάδους, ἀντιστοιχοῦντας εἰς τὰς τρεῖς φυλάς, αἵτινες κυρίως κατοικοῦσαι τὴν Εὐρώπην ἀποτελοῦν τὴν ἰνδοευρωπαϊκὴν ἢ ἰαπετικὴν λεγομένην ὁμοεθνίαν ἣτοι :

- 1) Τὴν ὁμοφυλίαν τῶν Ἑλληνολατινικῶν γλωσσῶν.
- 2) Τὴν ὁμοφυλίαν τῶν Ἀγγλοσαξωνικῶν γλωσσῶν.
- 3) Τὴν ὁμοφυλίαν τῶν Σλαυικῶν γλωσσῶν.

Καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην ὑπάγονται ἡ Ἑλληνικὴ καὶ αἱ θυγατέρες τῆς Λατινικῆς ἣτοι ἡ Ἰταλική, ἡ Γαλλικὴ, ἡ Ἰσπανικὴ, ἡ Πορτογαλικὴ καὶ ἡ Ρουμανικὴ.

Εἰς τὴν δευτέραν ὁμοφυλίαν ὑπάγονται ἡ Γερμανικὴ, ἡ Ἀγγλικὴ, ἡ Δανικὴ, ἡ Σουηδικὴ, ἡ Νορβηγικὴ καὶ ἡ Ἰσλανδικὴ.

Εἰς τὴν τρίτην ὑπάγονται ἡ Ρωσικὴ, ἡ Πολωνικὴ, ἡ Τσεχικὴ, ἡ Σερβικὴ (ἣτις εἶνε γλῶσσα τῶν Σέρβων, Μαυροβουνίων, Δαλματῶν, Βοσνίων καὶ Σλοβάκων) ἡ Κροατικὴ καὶ ἡ Βουλγαρικὴ.

Ἐκ τῶν ἐρευνῶν τῆς συγκριτικῆς γλωσσολογίας * ἀποδεικνύεται ἀναμφισβητήτως, ὅτι ὅλαι αἱ ἄνω ρηθεῖσαι ἰνδοευρωπαϊκαὶ ἢ ἰαπετικαὶ γλῶσσαι κατάγονται ἀπὸ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν μητέρα γλῶσσαν καὶ

* Μεταξὺ τῶν γλωσσολόγων ὀφείλομεν νὰ ὀνομάσωμεν τὸν Ἰ. Γρίμμ, Σλάιχερ, Στάνταλ, Ρενάν, Μίλλερ, Whitney, Bopp, Riemann, Meillet καὶ τὸν ἡμέτερον καθηγ. τοῦ Πανεπιστημίου Χατζιδάκι.

ὅτι ὑπάρχει στενὴ συγγένεια μεταξύ τῶν γλωσσῶν ὡς καὶ τῶν λαλούντων αὐτὰς ἔθνων. Ἡ συγγένεια αὕτη ἀποδεικνύεται ὄχι μόνον ἐκ τῆς ταυτότητος τῶν ῥιζῶν πλείστων ὄσων λέξεων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ὁμοιότητος ἢ ἀναλογίας τῶν γραμματικῶν τύπων, τῆς ἀρχαίας θρησκείας, τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων αὐτῶν.** Μάλιστα δὲ ἀφ' οὗτου μετὰ τὴν κατάληψιν τῶν Ἰνδιῶν ὑπὸ τῶν Ἀγγλων ἐγένετο γνωστοτέρα ἢ Σανσκριτική, ἢ ἀρχαία γλῶσσα τῶν Ἰνδῶν, ἢ ἀρχαιοτέρα πασῶν τῶν ἄλλων, ἴσως δὲ καὶ ἡ μήτηρ αὐτῶν, ἐπὶ πλείστων πρότερον σκοτεινῶν ζητημάτων γλωσσολογικῶν καὶ ἐθνολογικῶν τῶν ἱαπετικῶν ἔθνων ἐχύθη πλῆρες φῶς.

Ὅμιλοῦντες περὶ συγκριτικῆς γλωσσολογίας τῶν ἱαπετικῶν γλωσσῶν δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἀναφέρωμεν τὸν γερμανὸν γλωσσολόγον I. Γρίμμ διὰ τὸν ὑπ' αὐτοῦ ἐκπονηθέντα νόμον τῆς μετατροπῆς τῶν γραμμάτων καὶ ἰδιαιτέρως τῶν συμφώνων ἀπὸ μιᾶς γλώσσης εἰς τὴν ἄλλην, ὅχι δὲ σπανίως ἀπὸ μιᾶς διαλέκτου εἰς τὴν ἄλλην, ὅστις ἔλαβε καὶ τὸ ὄνομα «Νόμος φωνητικῆς μετατροπῆς τοῦ Grimm» «Grimm's Lautverschiebung».—Ὁ Ἰάκ. Γρίμμ παρατηρεῖ, ὅτι γράμματά τινα ἰδίως σύμφωνα δι' ἓνα ἢ ἄλλον λόγον συμβαίνει ἐντελῶς νὰ λείπουν εἰς μίαν γλῶσσαν, ὅπως π. χ. τὸ «θ» καὶ «δ» τῆς ἑλληνικῆς ὅπερ λείπει εἰς τὰς ἄλλας γλώσσας, τὰ τραχέα d, b, ché, tsché, τὸ eu καὶ u τῶν λατ. γλωσσῶν, ἅτινα λείπουν εἰς τὴν ἡμετέραν. Οἱ Ἀραβες δὲν ἔχουν «π», οἱ Κινεζοὶ «ρ» καὶ οὕτω καθέξης. Ὅταν λοιπὸν ὑπὸ τινος γλώσσης προσλαμβάνηται ξένη τις λέξις ἔχουσα γράμμα ὃχι μόνον ἄγνωστον δι' αὐτὴν ἀλλὰ καὶ δυσκόλως προφερόμενον ἐπέρχεται ἀντικατάστασις αὐτοῦ ὑπ' ἄλλου μᾶλλον προσφόρου διὰ τὴν τελευταίαν ταύτην. Οὕτως οἱ Κινεζοὶ τὸ Eulopa τὸ λέγουσι Europa. Οὕτως ἐκ τοῦ λατινικοῦ reciperere ἐγεννήθη τὸ recevoir, ἐκ τοῦ debere τὸ devoir εἰς τὴν γαλλικὴν. Διάφοροι λόγοι, ὡς ἐπιδρομαί, ἐπιβολὴ μιᾶς φυλῆς ἢ μιᾶς διαλέκτου ἐπὶ τῆς ἄλλης, μεγάλη διάδοσις τῆς γλώσσης κτλ. δύνανται ἀφ' ἑτέρου νὰ ἐπιδράσουν, ὥστε τὸ αὐτὸ ἔθνος σὺν τῷ χρόνῳ ν' ἀντικαταστήσῃ τὸ ἐν γράμμα διὰ τοῦ ἑτέρου, διότι τὸ τελευταῖον τοῦτο ἦ εἶνε εὐχερέτερον εἰς τὴν προφορὰν ἢ εὐκολώτερον ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς γλωσσικὰς ἀνάγκας ὠρισμένης ἐποχῆς τοῦ ἐν λόγῳ ἔθνους.

Ἐπὶ τῇ βάσει λοιπὸν τοῦ φαινομένου τούτου καὶ κατόπιν πολυχρονίου μελέτης τῶν διαφόρων Ἰνδοευρωπαϊκῶν γλωσσῶν ὁ Ἰάκωβος

** Whitney-Jolly κατὰ μετάφρ. Γ. Χατζιδάκι. Ἀναγνώσματα περὶ γενικῶν ἀρχῶν τῆς συγκριτικῆς Γλωσσικῆς. Μαράσλειος Βιβλιοθήκη ἰδιαιτέρως σελ. 369 καὶ ἐξῆς.—B. Delbrück: Einleitung in das Spachstudium. —Bopp, trad. Breal: Grammaire comparée des langues Indo-européennes. Paris ed. Alcan.—A. Meillet: Introductions à l'étude comparative des langues Indo-européennes. Paris. Hachette.

Γρίμμ ἐξεπόνθησε τὸν ἐπόμενον πίνακα τῆς μετατροπῆς τῶν συμφώνων :

	Χειλέφωνα	Ὀδοντόφωνα	Λαρυγγόφωνα
Ἐλαφρὰ προφορὰ π.	}	τ.	}
Τραχεῖα προφορὰ β λατ.		d λατ. (ντὲ) ἢ db.	
Δασεῖα προφορὰ φ. β. ρη, f.		θ. δ. c. ζ.	
			x. καὶ γαλλ. c. g λατ. (γκ). χ. γ. h. λατ. c.

Οὗτω δὲ ἔχομεν τὰς ἐπομένας μετατροπὰς μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς λέξεως.

Σανσκ.	Ἑλλην.	Λατ.	Σλαβικὴ	Ἀγγλ.	Γερμανικὴ
dbau	δύω	duo	dbe	Two	zwei (διπλῆ μετατρ.)
Trayas	τρία	tres	tri	Three	drei
tbo	σὺ (τὸ)	tu	ti	Thou	du
Bhratar	φρατῆρ	frater	brat	Brother	Bruder

Ἐπομένως—συμπεραίνει ὁ Grimm—οὐχὶ τυχαίως ἀλλὰ κατὰ σταθερὸν γλωσσικὸν νόμον τὰ γράμματα καὶ ἰδιαιτέρως τὰ σύμφωνα ἐναλλάσσονται καὶ μετατρέπονται ἀπὸ μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην γλῶσσαν, ἀπὸ μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην διάλεκτον τῆς αὐτῆς γλώσσης, ἐνίοτε μάλιστα καὶ δῖς, ὅπως εἰς τὴν γερμανικὴν, ἀποτελοῦντα τρόπον τινὰ ἓνα κύκλον.

Καὶ τοιοῦτόρῳ εἰρηγείται πῶς καὶ διατὶ τὸ d μετετρέπη εἰς τὴν ἑλληνικὴν εἰς θ ἢ δ (θεός, Διός, Deus) τὸ q εἰς x καὶ οὕτω καθεξῆς. Τὸ δὲ φαινόμενον τοῦτο ἀπαντᾷ οὐχὶ μόνον ἀπὸ γλώσσης εἰς γλῶσσαν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ διαλέκτου εἰς διάλεκτον, ὡς εἰς τοὺς ἀρχαίους θάλαττα, θάλασσα, καὶ εἰς νεωτέρους τσαὶ ἀντὶ καί.*

§ 2.—Ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω καὶ ἡ νεωτέρα Γερμανικὴ εἶνε μία τῶν ἰνδοευρωπαϊκῶν γλωσσῶν τῆς Ἀγγλοσαξωνικῆς ὁμοφυλίας.

Κατὰ τοὺς προϊστορικοὺς ἀκόμη χρόνους καὶ κατὰ μίαν ἀπομεμακρυσμένην ἐποχὴν, ἐκ τῆς ὁποίας οὐδὲν γραπτὸν σημεῖον μᾶς διετηρήθη, οἱ Ἀγγλοσάξωνες ἀποσπασθέντες καὶ ἀπομακρυνθέντες τῶν λοιπῶν ἰαπετικῶν ἢ ἰνδογερμανικῶν φυλῶν ὑπέστησαν τὴν πρῶτην φθογγικὴν μεταβολὴν εἰς τὴν γλῶσσαν αὐτῶν, ἣτις ὑπῆρξε κοινὴ εἰς ὅλοκληρον τὴν ἀγγλοσαξωνικὴν ὁμοφυλίαν. Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην τὰ ἑλληνολατινικά σύμφωνα π, τ, καὶ κ μετετρέπησαν εἰς f (=φ) th (=θ) καὶ h, ἐνῶ τὸ β, γ, δ ἢ τὰ ἐξ αὐτῶν bh, γh ἢ gh dh μετετρέπησαν εἰς b, g, d καὶ τέλος τὰ ἰνδογερμανικά b, d, g μετρέπησαν εἰς π, τ καὶ κ. Τοιοῦτότρόπως ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ πατῆρ, λατινικοῦ pater ἐσχηματίσθη τὸ γερμανικὸν Vater (v=f προφ. Φάατερ) ἐνῶ ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸν δύο, λατιν. duo ἐγένετο τὸ γοθθικὸν twai, ἐξ οὗ τὸ ἀγγλικὸν two. Εἰς τὴν ἀνωτέρω φωνητικὴν μετατροπὴν συμμετέσχον, ὡς εἴπομεν, ὅλοι οἱ Ἀγγλοσάξωνες, ἐπομένως οἱ Γότθοι, οἱ Σκανδιναυοὶ

* Μία φορὰ τσαὶ ἓνα τσαισό. Μία φορὰ καὶ ἓνα καιρὸ διάλ. Μεγαρέων σελ 133. Ἱστορία τῆς Ἑλλ. γλώσσης ὑπὸ Χατζηδάκ.

μετά τῶν Δανῶν, οἱ Ἄγγλοι, οἱ Βορειογερμανοὶ καὶ οἱ Νοτιογερμανοί.

Κατὰ τὸν VI ἐν τούτοις μ. Χ. αἰῶνα ἐπῆλθε δευτέρα φθoγγικὴ μεταβολή, ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν Γερμανῶν. Ἡ πρὸς τοῦτο τάσις ἀρξαμένη ἀπὸ τὴν ἄνω Ἰταλίαν, ὅπου εἶχον ἐγκατασταθῆ οἱ Λομβαρδοὶ ἢ Λογγοβάρδοι, γερμανικὴ φυλὴ, μετεδόθη διὰ τῶν Ἄλπεων εἰς τὴν Αὐστρίαν, τὴν νότιον καὶ μέσην Γερμανίαν ἀλλ' ἐσταμάτησεν εἰς τὴν βόρειον ἢ καὶ κάτω Γερμανίαν ὀνομαζομένην. Τοιοῦτοτρόπως ἡ φθoγγικὴ αὐτὴ μετατροπὴ δὲν ἐπεξετάθη οὔτε εἰς τοὺς Γότθους, οὔτε εἰς τοὺς Δανούς, Σκανδιναυούς, Ἄγγλους καὶ Ἰσλανδούς, καὶ οὕτω ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἔχομεν δύο γλωσσικὰ συστήματα: τὸ χόχ-ντόιτς (hochdeutsch) καὶ τὸ νίντερ-ντόιτς (niederdeutsch). Ἐκ τοῦ πρώτου ἐξ αὐτῶν ἐμορφώθη ἡ σημερινὴ Γερμανικὴ, ὁμιλουμένη καὶ γραφομένη ὡς γνωστὸν ἐκτὸς τῆς Γερμανίας καὶ εἰς τὴν Αὐστρίαν καὶ εἰς τινὰς κοινότητας τῆς Ἑλβετίας, ἐνῶ ἐκ τοῦ δευτέρου ἐμορφώθησαν αἱ λοιπαὶ Ἀγγλοσαξωνικαὶ γλώσσαι. Μεταξὺ τῶν πολλῶν φωνητικῶν μετατροπῶν, αἵτινες ἐσημειώθησαν κατὰ τὴν περίοδον ταύτην εἰς τὰ σύμφωνα ὅπως καὶ εἰς τὰ φωνήεντα ἀναφέρομεν μόνον μερικὰς. Τοιοῦτοτρόπος τὸ μὲν **p**. (=π.) μετετρέπη εἰς **f** πρὸ συμφώνου καὶ εἰς **f** πρὸ φωνήεντος, τὸ δὲ **t** μετετρέπη εἰς **z** (=τσέτ) καὶ κατόπιν φωνήεντος εἰς **s** ἢ **ss** καὶ τὸ **k** εἰς **ch**. Οὕτω π. χ. ἐκ τοῦ γοτθ. Wapren ἐγεννήθη τὸ γερμ. Waffe (προφ. βάφφε=ὄπλον), ἐκ τοῦ γοτθ. plëgan τὸ γερμ. pflegen (προφ. πφλέγγεν=φροντίζειν) ἐκ τοῦ twai (ιδὲ ἀνωτέρω) τὸ γερμ. zwei (προφ. τσβάι=δύο).

Ἐπίσης κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην γλωσσοπλαστικὴν περίοδον ὁ τονισμὸς τῶν λέξεων ἀκινητοποιήθη εἰς τὴν χόχ-ντόιτς μὴ καταβιβαζόμενος κατὰ τὴν κλίσειν τοῦ ὀνόματος ἢ ῥήματος καὶ παραμένων κατὰ κανόνα εἰς τὴν *ρίξαν* αὐτῶν.*

§ 3. Εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς κυρίως γερμανικῆς τ. ἔ. τῆς χόχ-ντόιτς διακρίνονται τρεῖς ἐποχαὶ ἢ περίοδοι:

I. Ἡ τῆς παλαιᾶς Ἄνω Γερμανικῆς (die Althochdeutsche Periode) ἀπὸ τοῦ 800-1100. II. Ἡ τῆς μέσης Ἄνω Γερμανικῆς (die Mittelhochdeutsche Periode) ἀπὸ τοῦ 1100-1350 καὶ III. Ἡ τῆς νέας Ἄνω Γερμανικῆς (die Neuhochdeutsche Periode) ἀπὸ τοῦ 1350 μέχρι τῆς σήμερον. Ἡ τελευταία περίοδος ὑποδιαιρεῖται εἰς τὴν πρὸ τοῦ Λουθήρου τοιαύτην.

Κατὰ τὴν πρώτην περίοδον ἦτοι περὶ τὰ τέλη τῆς ὀγδόης ἑκατονταετηρίδος ἀναφαίνεται κατὰ πρῶτον καὶ ἡ λέξις Ντόιτς Deutsch καὶ

* Ἀνάλογόν τι παρατηροῦμεν καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν δημοτικὴν προφ. ὁ εὐμορφότερος, ἡ εὐμορφότερη, τῆς εὐμορφότερης ἀντὶ εὐμορφότερα, τῆς εὐμορφότερας, ὁ ἀθάνατος, ἡ ἀθάνατη, τῆς ἀθάνατης κτλ.

τοῦτο κατ' ἀντίθεσιν τῆς Λατινικῆς, ἣτις ἐθεωρεῖτο ἡ ἐπίσημος γλῶσσα, ὅπως δηλώσῃ τὴν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ, τὴν δημοτικὴν, τὴν λαλουμένην γλῶσσαν. * Ἄλλως τε καὶ ἐτυμολογικῶς ἡ λέξις deutsch προέρχεται ἐκ τῆς γοθτικῆς thinda=λαός, καὶ ἐπομένως καὶ ἐτυμολογικῶς σημαίνει τὴν δημόδη. Βραδύτερον ἦτοι κατὰ τὸν XI καὶ XII αἰῶνα τὸ Deutsch καὶ Deutsche κατέστη ἐθνικὸν τῶν Γερμανῶν ὄνομα ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ ἄλλα ἔθνη.

Ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν Σταυροφοριῶν κατὰ τὸν XI αἰῶνα ἐπῆλθε μεταξὺ τῶν γερμανικῶν φύλων ἀξιοσημείωτος ζύμωσις, ἣτις εἶχε καὶ τὴν ἐπίδρασιν αὐτῆς ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς αὐτῶν γλώσσης. Πράγματι κατὰ τὴν περίοδον ταύτην τ. ἔ. τὴν Μέσῃν περίοδον ὑπέστησαν νέαν μετατροπὴν τὰ τελικὰ σύμφωνα, ὡς καὶ τὰ φωνήεντα. Τοιούτοτρόπως τὸ μὲν μακρὸν ι (= ī) μετετέρατη εἰς τὴν δίφθογγον **ei** (προφ. αἶ), τὸ μακρὸν u (= ou) μετετέρατη εἰς **au** (προφ. αου) καὶ τὸ iu (= uh) εἰς **eu** (προφ. οῦ). Οὕτω ἐκ τῆς ἀρχαίας γερμ. λέξεως vīn vīnum, ἔλλ. οἶνος, σλαβικὸν (vīno) ἐσηματίσθη ἡ γερμανικὴ Wein* ἐκ τοῦ mīn, dīn (πρβ. λατ. meus, tuus, ἔλλ. ἐμός, σὺς, σλαβ. μοί, τινόϊ), ἐσηματίσθησαν τὸ meīn (προφ. μάϊν) deīn (προφ. ντάϊν) κτλ.

Ἡ τρίτη γλωσσικὴ περίοδος ἐν Γερμανίᾳ ἄρχεται διὰ τῆς μορφώσεως διαφόρων διαλέκτων, ἐξ ὧν τέσσαρες ἀπερρόφησαν σχεδὸν πάσας τὰς λοιπὰς. Ὁ Λουθηρος καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐπέδρασαν διὰ τὴν ἐπιβουλὴν τῆς ἐνότητος ἐν τῇ γλώσσῃ τῶν Γερμανῶν. Πράγματι ὁ μέγας ἀναμορφωτὴς διὰ τῆς μεταφράσεως τῆς Ἁγίας Γραφῆς εἰς μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων τούτων διαλέκτων * καὶ τῆς ὅλης αὐτοῦ δράσεως ἐπέβαλε ταύτην ἐπὶ τῶν ἐτέρων τριῶν, οὕτως ὥστε αὕτη νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡ ἐθνικὴ καὶ φιλολογικὴ γλῶσσα τῶν γερμανῶν ὡς γραφομένη καὶ ὡς λαλουμένη.

Ἰδίως ἐδραιώθη ἡ ὑπὸ τοῦ Λουθήρου εἰσαχθεῖσα γλῶσσα ἀπὸ τοῦ 1578 καὶ μετέπειτα, ὅτε ἐξεδόθη ἡ πρώτη γερμανικὴ γραμματικὴ τοῦ Clays, αὐτὴν δὲ ἠκολούθησαν αἱ γραμματικαὶ τοῦ Schottel, Bödiker κ. ἄ. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης νέον πνεῦμα πνέει ἐπίσης καὶ μεταξὺ τῆς γερμανικῆς γραφειοκρατίας, ἣτις ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀρχίζει νάντικαθιστᾶ τὴν γλῶσσαν τῶ βιβλίων διὰ τῆς καὶ εὐλυγίστου γλώσσης τοῦ λαοῦ.

Ἡ σειρὰ τῶν μεγάλων Γερμανῶν συγγραφέων κατὰ τοὺς ἐπομένους αἰῶνας ἦλθε νὰ ἐδραιώσῃ ἀκόμη περισσότερο τὸ ἔργον τοῦ Ἀναμορφωτοῦ.

Πράγματι σήμερον, καίτοι ὑπάρχουν πλείστοι ὄσαι διάλεκτοι ἐν Γερμανίᾳ γνωσταὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα πλάτ-νιόιτς, ἡ γραφομένη καὶ λαλουμένη ὑπὸ τῶν ἀνεπτυγμένων τάξεων καὶ τῆς μεγίστης τάξεως τοῦ λαοῦ ἐν Γερμανίᾳ καὶ Αὐστρίᾳ εἶνε ἡ γερμανικὴ τοῦ Λουθήρου. **

* Τῆς Κουρσαξωνικῆς (Kursächsische).

** Περὶ τῶν ἐποσειωδῶν διαφορῶν ἴδε τὸ μεθ' ἐπόμενον κεφάλαιον.

B.— ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

§ 4.— Ἡ Μεθοδολογία μᾶς ὑποδεικνύει τὸν τρόπον, καθ' ὃν εἶνε δυνατόν νὰ ἐκδιδασχθῆ τι μεθοδικῶς καὶ προκειμένου περὶ ξένης γλώσσης, πῶς εἶνε δυνατόν νὰ διδασχθῆ αὕτη ἀποτελεσματικῶς, ὥστε δι' ὀλιγωτέρων κόπων, ἀλλὰ μεθοδικῶς καὶ συστηματικῶς καταβαλλομένων, νὰ προσκτῆσωμεν τὰς μεγαλυτέρας ὠφελείας καὶ εὐχερέστερον νὰ ἐπιτύχωμεν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ.

Ἐν τῇ χρήσει τῆς παρούσης μεθόδου ὁ μαθητῆς ὀφείλει νὰ ἔχη πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς ἐπομένας ἡμῶν ὀδηγίας :

1^{ον} Ν' ἀναγινώσκη πάντοτε *ὕψηλοφώνως* οἰανδῆποτε λέξιν ἢ φράσιν γερμανικῆν.

2^{ον} Τὰς λέξεις τοῦ κεφαλαίου τῆς φωνητικῆς* ὅχι μόνον πολλάκις νὰ ἀναγνώσκη, ἀλλὰ καὶ νὰ τὰς *ἀντιγράψῃ δις καὶ τρίς*, ὅπως ἐντυπώσῃ καλλίτερον τὴν ὀρθογραφίαν καὶ συνηθίσῃ εἰς τὸν συνδυασμὸν τοῦ ἀκουομένου πρὸς τὸ γραφόμενον καὶ τὰνάπαλιν.

Ἄν ἔχη γνώρισμὸν τοῦ τινὰ γνώστην τῆς Γερμανικῆς, θὰ εἶνε καλὸν νὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῆς προφορᾶς τῶν προτύπων λέξεων τούτων, ἵνα διορθώσῃ τὰς ἐλλείψεις του. Πέρα τούτου χρειάν διδασκάλου ἢ ὀδηγοῦ δὲν ἔχει ἀνάγκην καὶ δύναται νὰ προχωρήσῃ μόνος μέχρι τέλους.

3^{ον} Νὰ μὴ προχωρῆ εἰς τὸ ἐπόμενον μάθημα πρὶν ἢ γίνῃ καθ' *ὀλοκληρίαν κάτοχος τοῦ λεξιλογίου* καὶ φρασεολογίου τοῦ προηγουμένου. Μετὰ τὴν ἐκμάθησιν οἰουδῆποτε κανόνως ἄς φροντίζῃ μόνος νὰ σχηματίζῃ λέξεις ἢ φράσεις πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτοῦ.

Τὸ αὐτὸ νὰ ἐφαρμόζῃ καὶ διὰ τὰ γυμνάσματα καὶ τὰ θέματα.

4^{ον} Τὰ θέματα, ὡς θὰ ἴδῃ ὁ ἀναγνώστης, εἶνε κατὰ προτίμησιν γερμανικά, τοῦτο δὲ ἐγένετο οὐχὶ τυχαίως, ἀλλὰ πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ὁ μαθητῆς μανθάνῃ φράσεις καλῶς συντεταγμένας εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς. Θερωμῶς συνιστῶμεν τὸ ἐπόμενον Ἐκαστον θέμα μεταφραζόμενον εἰς τὴν ἑλληνικὴν νὰ γράφῃται

* Ἴδε ἐπόμενον κεφάλαιον ἐν τέλει § 19.

συγχρόνως καὶ βραδύτερον (μετὰ ἐν ἢ δύο μαθήματα) ἐκ τῆς ἑλληνικῆς μεταφράσεως νὰ μεταφέρηται γραπτῶς εἰς τὴν γερμανικὴν, νὰ γράφηται καὶ νὰ παραβάλληται πρὸς τὸ γερμανικὸν κείμενον.

5^{ον} Ἐκαστον οὐσιαστικὸν νὰ μανθάνῃ ὁ μαθητὴς πάντοτε μετὰ τοῦ σχετικοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου καὶ βραδύτερον μετὰ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ πληθυντικοῦ αὐτοῦ. Ἐν ἀμφιβολίᾳ ἄς προσφεύγῃ εἰς τὸ λεξιλόγιον ἢ εἰς τὸ λεξικόν.* Μετὰ τὸ 16^{ον} Μάθημα, προκειμένου περὶ οἰουδήποτε ὀήματος ἄς μανθάνῃ τοὺς τρεῖς αὐτοῦ κυρίους τύπους, ἤτοι τὸ ἀπαρέμφατον, τὸν παρατατικὸν καὶ τὴν παθητικὴν αὐτοῦ μετοχὴν.

6^{ον} Νὰ δρᾷται πάσης εὐκαιρίας πρὸς συνδιάλεξιν ὄχι μόνον μετὰ παντὸς γερμανομαθοῦς γνωρίμου του, ἀλλὰ καὶ παντὸς ἄλλου γνωρίζοντος κάπως τὴν Γερμανικὴν. Δὲν σημαίνει ὅτι θὰ ὑποπίπτῃ εἰς λάθη, τὸ κυριώτερον πάντων εἶνε ν' ἀποκτήσῃ τὸ θάρρος νὰ ἐκφράζηται καὶ βραδύτερον νὰ ὁμιλῇ εἰς τὴν ξένην γλῶσσαν. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον νὰ φροντίζῃ νὰ ἀναγνώσκῃ γερμανικὰ εἰς ἐπήκοον ἄλλου, ὡσάκις τοῦ παρουσιασθῇ εὐκαιρία τῆς.

7^{ον} Μετὰ τὸ εἰκοστὸν πρῶτον μάθημα νὰ ἔχῃ πάντοτε εἰς τὸ θυλάκιόν του τεμάχιον χάρτου καὶ μολυβδοκόκκον ὅπως σημείωσις πᾶσαν ἑλληνικὴν λέξιν ἢ φράσιν, τὴν ὁποίαν θὰ ἤθελε νὰ ἐκφράσῃ γερμανιστί. Τὴν φράσιν ἢ λέξιν ταύτην ἄς φροντίσῃ ἔπειτα νὰ τὴν μετατρέπῃ εἰς τὴν γερμανικὴν τῇ βοήθειᾳ τοῦ λεξιλογίου, τοῦ λεξικοῦ ** ἢ συμβουλευόμενος γερμανομαθῆ τινὰ φίλον του. Τὸ τοιοῦτον εἶνε ὠφελιμώτατον διότι ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ἔχει ἀριθμὸν τινὰ λέξεων ἢ φράσεων ἢ ἀποστροφῶν τὰς ὁποίας κατὰ προτίμησιν μεταχειρίζεται εἰς τὴν συνδιάλεξιν.

Ἐκ τῶν γνωστῶν αὐτοῦ φράσεων καὶ ιδιωτισμῶν νὰ σχηματίσῃ μίαν ἀτομικὴν δι' ἑαυτὸν συλλογὴν, τὴν ὁποίαν συχνὰ νὰ ἐπαναλαμβάνῃ.

* Τοιαῦτα συνιστῶμεν: τοῦ Α. Γιάνναρη. Τὸ δίτομον Κ. Πετράρα. Τὸ τοῦ Σμίτ (ἐκδ. Λειψίας), τοῦ Tribeaut (Χαμαδᾶ) καὶ Thibeau (Δρακοπούλου) ἐκδ. Φέξη.

** Περὶ τῶν μαθημάτων τῆς πραγματογνωσίας ἴδε παρατηρήσεις εἰς τὰ μαθήματα ἕκτον, ἐνδέκατον κτλ.

Γ.— Η ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΑΛΦΑΒΗΤΟΣ

§ 5.— Ἡ γερμανικὴ ἀλφάβητος περιλαμβάνει 26 γράμματα τ. ἔ. δύο ἐπὶ πλέον τῆς ἑλληνικῆς. Πρὸς γραφὴν αὐτῶν μεταχειρίζονται τοὺς *γοτθικοὺς χαρακτήρας*, οἵτινες ὅμως ἤρχισαν ἐσχάτως νὰ παραγκωνίζονται ὑπὸ τῶν *λατινικῶν*.

ΛΑΤΙΝΙΚΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ	ΓΟΤΘΙΚΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ			
	ΓΡΑΦΗΣ	ΤΥΠΟΥ	ΠΡΟΦΡΑ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ
A a	<i>a</i> A	a A	a	a
B b	<i>b</i> B	b B	b	μπέ
C c	<i>c</i> C	c C	τσέ (κά)	τσέ
D d	<i>d</i> D	d D	d	ντέ
E e	<i>e</i> E	e E	e	ἔ
F f	<i>f</i> F	f F	φ	ἔφ
G g	<i>g</i> G	g G	g	γκέ
H h	<i>h</i> H	h H	h	χά
I i	<i>i</i> I	i I	i	ι
J j	<i>j</i> J	j J	γιέ	γιότ
K k	<i>k</i> K	k K	κ	κά
L l	<i>l</i> L	l L	λ	ἔλ
M m	<i>m</i> M	m M	μ	ἔμ
N n	<i>n</i> N	n N	ν	ἔν

ΛΑΤΙΝΙΚΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ	ΓΟΤΘΙΚΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ					
	ΓΡΑΦΗΣ		ΤΥΠΟΥ		ΠΡΟΦΟΡΑ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ
O o			o	Ɱ	ο	ὄ
P p			p	Ɱ	π	πέ
Q q			q	Ɱ	κ	κοῦ
R r			r	Ɱ	ρ	έρ
S s			ſ, ſ̅, s, ß	Ɱ	σ	ές
T t			t	Ɱ	τ	τέ
U u			u	Ɱ	ου	οῦ
V v			v	Ɱ	φ	φάου
W w			w	Ɱ	β	βέ
X x			x	Ɱ	ξ	ξς
Y y			η	Ɱ	υ	ὑψιλον
Z z			z	Ɱ	τσ	τσέτ

Σημειώσεις :

1η Περί τῆς χρήσεως ἐκάστου τῶν ἄνω —s— ἴδε Μάθημα δωδέκατον σελ. 69.

2α Παράβαλε κατωτέρω περὶ τοῦ τοῦ a § 6 καὶ 8, 9, 10.— b § 11.— c § 6 καὶ 12, 15.— d § 11.— e § 6 καὶ 8, 10.— f § 6.— g § 11.— h § 13.— i § 6, 7 σημ. 8.— j § 6 καὶ 13.— k § 6, 11.— l § 6.— m § 6.— n § 6.— o § 6 καὶ 8, 9.— p § 6.— q § 6, 12.— r § 6.— s § 6, 14, 15.— t § 6, 11, 16.— u § 6, 8, 9.— v § 6.— w § 6.— x § 6.— y § 6 καὶ 8.— z § 6, 12.

Δ.— ΦΩΝΗΤΙΚΗ ἢ ΠΕΡΙ ΠΡΟΦΟΡΑΣ

Φωνητική εἶνε ἡ διδασκαλία τῆς προφορᾶς μιᾶς γλώσσης.

Συγκρίνοντες τὴν γερμανικὴν πρὸς τὴν ἑλληνικὴν ἀλφάβητον παρατηροῦμεν: α) Ὅτι τὰ γράμματα ἀκολουθοῦν τὴν αὐτὴν περίπου σειράν, β) ὅτι ἐξ αὐτῶν ἄλλα μὲν κατ' οὐδὲν διαφέρουν τῶν ἑλληνικῶν, ἄλλα διαφέρουν μόνον γραφικῶς καὶ ἄλλα διαφέρουν γραφικῶς καὶ φωνητικῶς, καὶ γ) ὅτι τὰ γράμματα διαιροῦνται εἰς φωνήεντα καὶ σύμφωνα ὅπως καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν, καὶ τὰ φωνήεντα εἶνε ἑπτὰ, ὅπως καὶ παρ' ἡμῶν.

Ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ θὰ ἐξετάσωμεν λεπτομερέστερον τὰ γράμματα καὶ τοὺς φθόγγους τῆς γερμανικῆς.

§ 6.—Γράμματα καὶ φθόγγοι συναντώμενοι
εἰς τὴν ἑλληνικὴν.

Γράμματα, τὰ ὁποῖα προφέρονται περίπου ὅπως καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ δύνανται ἐπομένως ν' ἀποδοθῶσι φωνητικῶς διὰ τῶν ἡμετέρων εἶνε τὰ ἑπόμενα:

a=α, ὡς Mann: Μάνν	o=ο, ὡς komm: κόμμ
c=τσε, » Citrone: Τσιτρόνε	p=π, » Peter: Πέτερ
e=ε, » wenn: βένν	q*=χθ, » Quelle: Κβέλλε
f=φ, » Faust: Φάουστ	r=ρ, » Rand: ράντ
i=ι, » Lippe: λίππε	s= ζ, » so: ζὸ
j=γι, » Ja, Joch: γιά, Γιὸχ	σ, » ist: ἴστ
k=κ, » Kopf: κόπφ	t=τ, » Tau: Τάου
l=λ, » loss: λὸς	u=ου, » Puppe: Ποῦππε
m=μ, » Mutter: μουττερ	v=φ, » voll: φὸλλ
n=ν, » nun: νουν	w=β, » Wasser: Βάσσερ
x=ξ, ὡς Axe: ἄξε	
y=υ, » Cypern: Τσίπερν	
z=τσε, λατ. c, ὡς zu: τσού	

* Συνοδεύεται πάντοτε ὑπὸ τοῦ u=qu, ἴδε κατωτέρω § 12.

Κατὰ γενικὸν κανόνα ἡ πρόσφδία τῶν φωνηέντων καταφάινεται :

1^{ον} Ἐκ τῆς ὀρθογραφίας. Τοιοῦτοτρόπως μακρὸν εἶνε τὸ φωνῆεν ὅταν ἀκολουθῆ τὸ **h**, ὅπερ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν δὲν προφέρεται ἀλλὰ μόνον ἐπιτείνει τὸν χρόνον. Ἐπίσης δὲ ὅταν τὸ φωνῆεν γράφηται εἰς διπλοῦν :

ah = προφέρεται **ā** **aa**^(α) = ἰσοδυναμεῖ πρὸς **ā**

oh = προφέρεται **ō** **oo** = ἰσοδυναμεῖ πρὸς **ō**

eh = προφέρεται **ē** **ee** = ἰσοδυναμεῖ πρὸς **ē**

uh = προφέρεται **ū** **ie**^(β) = ἰσοδυναμεῖ καὶ προφ. ὡς **i**

Σημειώσεις :

α) Τὸ **aa**, **oo** καὶ **ee** ἰσοδυναμοῦν μὲν πρὸς **ā**, **ē** καὶ **ō**, προφέρονται ὁμως δι' ἐπαναλήψεως τοῦ σχετικοῦ φθόγγου, ἐνῶ τὸ τοιοῦτον δὲν συμβαίνει εἰς τὸ **ah**, **eh**, **uh**, **ie**, ὅπου ἀκούεται εἰς μόνος φθόγγος, ἀλλὰ διαρκῆς.

β) Εἰς τὴν Γερμανικὴν πάντα τὰ γράμματα, φωνήεντα καὶ σύμφωνα προφέρονται καὶ τὸ τελικὸν ἐπίσης. Μόνον τὸ **e** κατόπιν τοῦ **i** = **ie** καὶ τὸ **h** κατόπιν οἰουδήποτε φωνήεντος δὲν προφέρονται ἀλλ' ἐπιτείνουν τὴν διάρκειαν τοῦ χρόνου, δηλαδὴ ἔχουν σημασίαν ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν συλλαβῶν. (Ἴδὲ κατωτέρω § 16).

2^{ον} Ἐκ τῆς θέσεως τοῦ φωνήεντος ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἐπόμενα σύμφωνα. Οὔτω φωνῆεν πρὸ ἑνὸς μόνου συμφώνου εἶνε μακρὸν (—), πρὸ διπλοῦ συμφώνου (**ll**, **nn**, **mm** κλπ.) βραχύ, πρὸ δύο συμφώνων (**lt**, **rd**, **st** κλπ.) εἶνε σχεδὸν πάντοτε βραχύ.

3^{ον} Ὅταν τὰ φωνήεντα σχηματίζουν δίφθογγον (ἴδε κατωτέρω § 10^{ον}), ἀποτελοῦν μακρὰν συλλαβὴν.

4^{ον} Αἱ ἄτονοι συλλαβαὶ τῆς λέξεως θεωροῦνται βραχεῖαι.

§ 8. Τὰ φωνήεντα **a**, **e**, **i**, **o**, **u** καὶ **y**.

A, **a** : Προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν **a**.

ā : Rat (Ράατ)	Klar (Κλάαρ)	Saal (Ζάαλ)	Lahm (Λάαμ).
Συμβουλὴ	καθαρός	αἶθουσα	ἀνάπηρος (κουτσός)
ä : fast (φάσι)	man (μάν)	Fall (φάλλ)	Damm (Δάμμ).
περίπου, σχεδὸν	τίς, κάποιος	πτῶσις	μόλος, πρόχωμα

E, e: Προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν ε.

ē: wen (βέεν) ποῖον	Esel (Ἐεζελ) ῶνος	Meer (Μέερ) θάλασσα	Mehl (Μέελ) ἄλευρα
ě: Fest (Φέστ) έορτή	Welt (Βέλι) κόσμος	Fell (Φέλλ) δέρμα	Brett (Βρέττ) σανίς, σανίδι

Σημείωσις. Τὸ e εἰς τὰς ἀτόνους ληγούσας προφέρεται τόσον ταχέως καὶ ἑλαφρῶς ὥστε σχεδὸν νὰ μὴ ἀκούηται.

raten (ράατεν, ράτ-ν) — Nadel (Νάαδελ, Νάαδ-λ) — aber (ἄαβερ ἄβ-ρ)
συμβουλευέν βελόνη ἄλλὰ
guten (γχοῦουτεν, γχοῦτ-ν) καλόν

I, i: Προφέρεται ὡς τὸ ι.

ī: dir (δίιρ) σοῖ	Bibel (Βίβελ) βίβλος	Tier (Τίιρ) ζῷον	fiel (φιύλ) ἔπεσεν
ÿ: in (ίν) έν	ist (ιστ) εἶνε	Wirt (Βίιρτ) ξενοδόχος	Wille (Βίλλε) θέλησις

O, o: Προφέρεται ὡς τὸ ο.

ō: rot (ρόοτ) κόκκινος	Tor (Τόορ) θύρα	Boot (Βόοτ) λέμβος	Kohl (Κόοι) λάχανον
ö: Dorn (Δόρν) ἄκανθα	Ort (Οορτ) τόπος	Rost (Ρόοστ) σωρορία	rollen (ρόλλεν) κυλίειν

U, u: Προφέρεται ὡς τὸ ου.

ū: nur (νούουρ) μόνον	Wut (βούουτ) μανία	Mut (Μούουτ) θάρος	Uhr (Ούουρ) ὠρολόγιον
ü: Lust (Λούστ) εὐχαρίστησις	Um (ούύμ) πέριξ	Mund (Μούυντ) στόμα	dumm (δούύμ) ἀνόητος

Y, y: Προφέρεται ὡς *i* εὐρίσκεται δὲ μόνον εἰς ἕνας λέξεις, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ληφθείσας ἐκ τῆς ἑλληνικῆς.

ȳ: Cyrus (Τσίιρους) Κῦρος	Ysop (Ιιζοπ) ῥισσοπος	Cyniker (Τσίινικερ) κυνικός
ÿ: Myrthe (Μίιρτε) ἡ μυρσίνη	Sibylle (Σιβίλλε) Σιβύλλη	Nympe (Νύμπε) Νύμφη

§ 9. Παρηλλαγμένα φωνήεντα ä, ö, ü.

Ταῦτα εἶνε τρία ἀπλᾶ φωνήεντα τὸ a, o, u, τὰ ὅποια διὰ τῆς προσλήψεως δύο ὀξειῶν ἢ δύο τελειῶν (πρότερον διὰ τῆς παραθέσεως ἑνὸς e := Ae, Oe, Ue) ἀποκτοῦν ἀπαλότητά τινα εἰς τὴν προφορὰν.

A (Ae) ä: Προφέρετε ὡς τὸ ἑλληνικὸν *αι* ἢ ε δι' ὅλως ἀνοικτοῦ στόματος ὡς τὸ λατινικὸν ae ἢ τὸ γαλλικὸν (è)ouvert.

ä: Bär (Βιέρ)	rät (ριέερ)	Käfer (Κιέφερ)
ἄρκτος	συμβουλευεῖ	κάνθαρος

ä: älter (έλτερ)	Lärm (Λέρμ).	Ärmel (Έρμελ)
μεγαλειτερος	θόρυβος	χειρῖς (μανίκι)

Ö (Oe) ö: Προφέρεται ὡς τὸ γαλλικὸν eu (ὡς feu, seul κτλ.) δηλ. ἔχει διάμεσόν τινα φθόγγον μεταξὺ τοῦ e καὶ o προφερόμενον διὰ στόματος στρογγυλωθέντος.

ö: Öl (εὐλ)	Flöte (Φλεύτε)	Möhre (Μεύρε)
έλαιον	αὐλός, φλάουτον	καρόττον πίσον

ö: Mörder (Μεύρτερ)	öfter (εὐφτερ)	Knöpfe (Κνεύπφε)
φονεὺς	συχνότερον	κομβία

Ü (Ue) ü: Προφέρεται ὡς τὸ γαλλικὸν u (une, mûre κτλ.). Εἶνε λεπτὸν *ιού* προφερόμενον μὲ συνεσταλμένα χεῖλι.

ü: müde (μιούδε)	wüten (βιούτεν)	kühl (κιούλ)
κουρασμένος	ὀργίζεσθαι	ψυχρός, δροσερός

ü: Rüssel (Ρüssσελ)	dünn (dünn)	Müller (Μüllερ)
ἢ τρομπέτα	λεπτός	μυλωνᾶς

§ 10. Δίφθογγοι.

Αἱ γερμανικαὶ δίφθογγοι εἶνε πραγματικῶς τοιαῦται, διότι προφαίρονται εὐκρινῶς καὶ τὰ δύο φωνήεντα, ἕξ ὧν ἕκαστη αὐτῶν ἀποτελεῖται. Τὰ φωνήεντα ταῦτα ἐν τούτοις προφέρονται *μονοσυλλάβως* τονιζομένου *ισχυρότερον τοῦ πρώτου* φωνήεντος. Πρβ. ἑλληνικὰ πάει, τρώει, αἰ Γεώργης.

au : Προφέρεται ὡς ἄου μονοσυλλάβως.

Baum (Βάουμ) Frau (Φράου) Pause (Πάουζε)
 δένδρον γυνή παῦσις

ai καὶ **ei** : Προφέρονται ἀμφότεραι ὡς αἶ μονοσυλλάβως.

Maï (Μάι) Kaiser (Κάιζερ) Wein (βάϊν) Klein (κλάϊν)
 Μάϊος Κάιζερ οἶνος μικρὸς

Σημείωσις. Ὁ φθόγγος αἶ ἀποδίδεται ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον διὰ τοῦ εἶ. Τὸ αἶ εἶνε σπάνιον.

eu καὶ **aü** Προφέρονται ἀμφότεραι ὡς οἶ μονοσυλλάβως.

Neu (νόι) treu (τροί) Bäume (Βόϊμε) träumen (τρούιμεν)
 νέος, καινούργιος πιστὸς δένδρα ὄνειρεῦσθαι

Σημείωσις. Ἡ μετατροπὴ τοῦ a=ä, o=ö u=ü au=äu ὀνομάζεται τεχνικῶς γερμανιστὶ Umlaut (προφ. Οὐμλαουτ).

§ 11. Σύμφωνα. p. t. k. — b. d. g.

Τὰ πρῶτα τρία γράμματα προφέρονται ὅπως τὰ ἀντίστοιχα ἑλληνικὰ π. τ. κ ἀλλὰ κάπως δυνατώτερα εἰς τὴν Γερμανικὴν.

Εἰς τὴν ἑλαφρὰν προφορὰν τούτων ἀνταποκρίνεται ἡ τραχεῖα προφορὰ τῶν τριῶν τελευταίων. (*Ἴδε ἀνωτέρω, κεφάλαιον πρῶτον τῆς εἰσαγωγῆς, τὸν νόμον τοῦ Grimm).

Τὸ **b** προφέρεται ὡς τὸ λατινικόν, γαλλικὸν καὶ ἰταλικὸν b, ἢ ὅπως τὸ μπ εἰς τὰς ἑλληνικὰς λέξεις: μπάλος, μπίρα, μπάλωμα *δίχως ν' ἀκούηται ἐν τούτοις ὁ ἦχος μ.*

Τὸ **d** προφέρεται ὡς τὸ λατινικόν, γαλλικὸν καὶ ἰταλικὸν d, ἢ ὅπως τὸ ντ, εἰς τὰς ἑλληνικὰς λέξεις: ντάμα, ντό, ἀντίο, *δίχως ν' ἀκούηται ἐν τούτοις ὁ ἦχος ν.*

Τὸ **g** προφέρεται εἰς τὰς καθαρῶς γερμανικὰς λέξεις πάντοτε ὡς τὸ λατινικόν g εἰς τὴν λέξιν Gallicus.

Τὸ γαλλικὸν g εἰς τὴν λέξιν garder, ἢ ὅπως τὸ γγ καὶ γκ εἰς τὰς λέξεις: γκαβός, γκάζι, γκρίζο *δίχως ν' ἀκούηται ὁ ἦχος γ.*

Τὸ **g** εἰς γερμανικὰς λέξεις εἰλημμένας ἐκ τῆς Γαλλικῆς ἰδίως,

προφέρεται πρὸ τοῦ **e** καὶ **i** ὡς τὸ ἀντίστοιχον γαλλικὸν **g** εἰς τὴν γαλλικὴν: π. γ. Genie=Ζιεννί.

Εἰς τὸ τέλος τῆς λέξεως ἢ συλλαβῆς τὰ τραχέα **b, d, g** προφέρονται ὡς **p, t, k**. Ἐπομένως Rad (τροχός) προφέρεται ἀπολύτως ὡς τὸ Rat (συμβουλή), ἐνῶ εἰς τὸν πληθυντικὸν Räder καὶ Räte εὐκρινῶς διακρίνεται ἡ διαφορὰ τοῦ **d** ἐκ τοῦ **t**, διότι δὲν εἶνε πλέον τελικὰ γράμματα.

Tod (Τόοτ)	Kalb (Κάλπ)	Kleid (Κλάιτ)	gelb (γέλπ)
ὁ θάνατος	μοσχάρι	φόρεμα	κίτρινον
liebt (λίπτ)	lebt (λέπτ)	fragte (φράγτε)	Krebs (Κρέπς)
ἀγαπᾷ	ζῆ	ἠρώτα	καραβίδα, καρκίνος

ἀλλὰ: Kälber (Κέλβερ) Kleider (Κλάιτερ) Tage (Τάαγε), ὅπου τὸ **l, d** καὶ **g** προφέρεται τραχέως.

Σημείωσις.—Τὸ **g** εἰς τὴν κατάληξιν **ig** προφέρεται ὡς **ιγί** ἢ **ιχι** π. γ.

König (Κόνιγί ἢ Κόνιχί)	ruhig (ρούιγί ἢ ρούιχί)	wenig (βένιγί)
Βασιλεὺς	ἡσυχος	ὀλίγον.

§ 12. Σύμφωνα **c, q, z**.

Τὸ **C. c**. ἀπαντᾷ μόνον εἰς ξένας λέξεις εἰλημμένας ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ τῶν λατινικῶν καὶ προφέρεται κατὰ κανόνα ὡς τὸ **εἴ** ἢ τὸ λατινικὸν **c**, ἀλλὰ πρὸ τῶν φωνηέντων **a, o** καὶ τῶν συμφώνων **l** καὶ **r** προφέρεται ὡς **K=κα**.

Cato (Κάτο)	Conrad (Κόνρατ)	Classe (Κλάσσε)	Crédit (Κρεδίτ)
Κάτων	Κονράδος	Τάξις	Πίστωσις

ἀλλὰ Cäsar (Τσέζαρ)	Cyrus (Τσίρους)
Καίσαρ	Κῦρος

Centner (Τσέννερ)	Citronne (Τσιτρόνε)
ὁ στατήρ, τὸ καντάρι	τὸ λεμόνιον

τὸ **Q. q**. εὔρεται πάντοτε ἐν συνοδείᾳ μετὰ τοῦ **κ=qu** καὶ προφέρονται ὁμοῦ ὡς **κβ**.

Qual (Κβάαλ)	Quelle (Κβέλλε)	bequem (βεκβέμ)
Βάσανος	πηγή	εὐκόλος

τὸ **Z. z.** προφέρεται πάντοτε ὡς τσέ.

Zahn (Τσάαν) ὀδούς, δόντι	Zeit (Τσάιτ) χρόνος	Tanz (Τάντς) χορὸς	Zur (Τσούρ) διὰ τὴν
------------------------------	------------------------	-----------------------	------------------------

§ 13. Σύμφωνα h, j.

Τὸ **H. h.** ἔχει τρεῖς ἐντελῶς διαφόρους τρόπους προφορᾶς. Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς λέξεως προφέρεται ὡς εἰς δασύς ἤχος χ προερχόμενος ἐκ τοῦ βάθους τοῦ οὐρανίσκου, ὡς ἂν προφέρωμεν αὐτὸν ἀσθμαίνοντες ἢ ῥογχαλίζοντες. Τὸ h τοῦτο εἶνε ἐντελῶς ἰδιόρρυθμος φθόγγος τῆς γερμανικῆς γλώσσης, εὐκρινῶς διακρινόμενος εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς λέξεως.

Μεταξὺ δύο φωνηέντων ἐν μέσῳ τῆς λέξεως ἀκούεται πολὺ ἀδυνατότερον.

Εἰς τὸ τέλος τῆς λέξεως ἢ κατόπιν συμφώνου ἢ φωνήεντος δὲν προφέρεται, οὐχ ἦτον ὡς ἤδη εἶδομεν (ἀνωτέρω § 7) κατόπιν φωνήεντος ἐπιτείνει τὴν διάρκειαν τοῦ χρόνου.

halt! (χάλτ) ἄλτ!	hoch (χόχ) ὑψηλὸς	hier (χίρι) ἐδῶ	Haus (Χάους) οἰκία
----------------------	----------------------	--------------------	-----------------------

blühen (βλύχεν) ἀνθίζειν	Höhe (Χöhe) ὑψος	Mühe (Μύχε) κόπος
-----------------------------	---------------------	----------------------

weh (βέε) κακῶς	Thee (Τέε) τέϊον	roh (ρόο) ἀγροῖκος, ἄγριος, τραχὺς
--------------------	---------------------	---------------------------------------

Τὸ **J. j.** προφέρεται ὡς γιά. Εἰς ξένας λέξεις, ἰδίως γαλλικὰς ὡς γαλλικὸν j.

Ja (για) ναί	Jawort (γιαβорт) συγκατάθεσις	Journal (Ζιουρνάλ) περιοδικὸν
-----------------	----------------------------------	----------------------------------

§ 14. Σύμφωνον S.

Τὸ **S. s.** προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον ζ.

α) Μεταξὺ δύο φωνηέντων.

Wiese (Βίεζε) Λειμών, λιβάδι	lesen (λέζεν) ἀναγινώσκειν	Rose (Ρόοζε) ρόδον	Rasen (Ράαζεν) χλόη
---------------------------------	-------------------------------	-----------------------	------------------------

β) Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς λέξεως.

Selle (Ζέελε) sein (ζάϊν) sagen (ζάαγεν) entsagen (ἐντζάγεν)
 ψυχὴ εἶναι λέγειν ἀποποιεῖσθαι*

γ) Κατόπιν τοῦ *l, m, n, r*, καὶ πρὸ φωνήεντος.

Gemse (Γέμιζε) Gänse (Γένζε) Felsen (Φέλζεν)
 αἰγαγρος χῆνες βράχος

δ) Εἰς τὰς καταλήξεις *sal* καὶ *sam*.

Trübsal (Τρυβζααλ) langsam (λάνγγζαμ).
 λύπη σιγά, ἀγάλια

Εἰς ὅλας τὰς ἄλλας περιπτώσεις προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον σ. Π. γ. Erbse (= Ἐρπσε), fasten (= φάστεν).

§ 15. Διπλᾶ καὶ σύνθετα σύμφωνα.

Ch, ch. Εὐρισκόμενον κατόπιν τῶν φωνηέντων *a, o, u* ἢ τῶν ἐξ αὐτῶν ἀρχομένων διφθόγγων προφέρεται ὡς λαρυγγόφωνον χ. (πρβ. ἄχ, ὄχ, χάσμα).

Bach (Βάχ) lachen (λάχεν) Loch (Λόχ) auch (ἄουχ)
 ρυάξ γελᾶν ὀπή, τρύπα, καὶ

α) Προφέρεται ὡς **Κ** πρὸ τῶν ἰδίων φωνηέντων, δηλ. *a, o, u* τῶν συμφώνων *l, r*, καὶ τῶν συνθέτων συμφώνων *chs*.

Chaos (Κάος) Christus (Κρίστους) Chlor (Κλόρο)
 τὸ χάος Χριστὸς γλώριον

γ) Εἰς ὅλας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις προφέρεται ὡς **X** πολὺ ὑγρὸν, ὡς ἐὰν ἠκολουθεῖτο ὑπὸ ἐνὸς *i = χῖ*.

ich (ίχῖ) mich (μίχῖ) Chémie (Χιέμι) brechen (βρέχ-ν)
 ἐγὼ ἐμέ χημεία θραύω

δ) εἰς τὰς ἐκ τῆς γαλλικῆς λέξεις τὸ **ch** προφέρεται ὡς γαλλ. **ch**.

Charlatan (Σιαρλατάν) Chef (Σιέφ) Charade (Σιαράδε)
 ἀγύρτης ἀρχηγὸς αἰνίγμα

* Entsagen, ὡς σύνθετον ἐκ τοῦ προθέματος ent καὶ τοῦ ῥήματος sagen. Ἐν γένει πρέπει νὰ σημειώσωμεν ὅτι τὰ προθέματα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν προφορὰν τῆς λέξεως. Τοιαῦτα εἶνε τὸ er, ent, ge, ver κτλ. (*Ἴδε Μάθημα 34ον. Πρβλ. κατωτέρω § 17, 3).

Ck, ck, προφέρεται ὡς ἀπλοῦν κ καὶ εὐρίσκεται κατόπιν φωνήεντος.

Ss ss*, προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν σ.

Ph, ph, προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν φ.

Sp, sp καὶ **St, st** εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς λέξεως προφέρεται ὡς ἂν ἐγράφετο sch, γαλλιστὶ cht καὶ sp, γαλλιστὶ sht.

Sh, sh, ὡς τὸ γαλλικὸν ch.

Th, th, ὡς ἀπλοῦν τ.

Tz, tz, εἶνε διπλοῦν z καὶ ἔχει τὴν προφορὰν τοῦ τελευταίου τούτου καὶ τίθεται κατόπιν φωνήεντος.

Acker (Ἄκερ)	Stück (Στιούκ)	essen (ἔσσην)	Tasse (Τάσση)
Ἄγρὸς	κομμάτι	τρώγειν	φλιτζάνι, κύαθος
Philosoph (Φίλο-)	Philippopel (Φιλιππόπελ)	Theater (Τεάτερ)	
φιλόσοφος [ζῶφ)	Φιλιππούπολις	θέατρον	
Stuhl (Σητιούουλ)	spielen (χηπίελεν)	Schule (χιοῦλε)	
καθέκλα	παίζειν	σχολή	
Katze (Κάτση)	Satz (Ζάτς)	setzen (ζέτσην)	
γαλῆ, γάτα	φράσις	κάθησθαι	

§ 16. Καταλήξεις tion καὶ tie.

tion προφ. ὡς tzion, τσιὸν

Nation (Νατσιὸν)

ἔθνος

tie ἄτονον ὡς τσίε

Actien (Ἄκτσιεν)

μετοχαι

Τὸ tie ὅμως τονισμένον προφέρεται ὡς τίϊ, π. χ. Partie (παρτίϊ)
μέρος, ἐκδρομή

§ 17. Τονισμὸς λέξεων.

Εἰς τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν οἱ τόνοι δὲν σημειοῦνται, ὅπως εἰς τὴν ἑλληνικὴν. Εἰς τὴν προφορὰν ἐν τούτοις διακρίνομεν συλλαβὰς *δεξιτόνους, βαρυτόνους καὶ ἀτόνους*.

Αἱ δεξιτόνοι συλλαβαὶ προφέρονται πολὺ ἰσχυρότερον τῶν βαρυτόνων καὶ ἀτόνων συλλαβῶν. Πρὸς ὀρθὴν προφορὰν καὶ

* Εἰς τὴν γοτθικὴν γραφὴν τὸ διπλοῦν ss γράφεται εἰς τὸ μέσον ſſ, εἰς δὲ τὸ τέλος ð. Ἐπίσης γράφεται ð καὶ προηγουμένου μακροῦ φωνήεντος ἢ t.

ἀνάγνωσιν δέον νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν τοὺς ἐπομένους κανόνας :

1) Πᾶσα μονοσύλλαβος λέξις τονίζεται.

Ἐξαίρουνται τὸ ἄρθρον, αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι, αἱ κτητικαὶ καὶ ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι, αἱ προθέσεις, οἱ σύνδεσμοι ἐκτὸς ἂν ἐπιτηδες ζητήσωμεν νὰ ἐξάρωμέν τι ἐξ αὐτῶν.

Mein Hut ist neu. Προφ. Μαῖν Χούτ ἴστ νούϊ.

Τὸ καπέλλον μου εἶνε νέον.

Das «ich» ist ein Fürwort. Προφ. das «ἰχί» ἴστ ἄϊν Φῦρβορτ.

Τὸ «ἰχί» εἶνε ἀντωνυμία.

2) Πᾶσα ἀπλῆ λέξις εἴτε μονοσύλλαβος εἴτε πολυσύλλαβος ἔχει ἓνα μόνον τόνον. Τονίζεται δὲ κατὰ κανόνα ἡ **ῥίζα**.

Σημ.—Αἱ ἀπλαῖ γερμανικαὶ λέξεις εἶνε συνήθως ἢ μονοσύλλαβοι, ἢ ἐπηυξημένοι διὰ προθεμάτων ἢ καταλήξεων.

Blume (Βλούμπε)	Ruf (Ρούφ)	Beruf (Βερούφ)	rufen (ρούφεν)
ἄνθος	φωνή	κλήσις, προορισμός	φονάζω

3) Τὰ προθέματα **ant, ein, erz, um** καὶ **ur** εἶνε πάντοτε ὀξύτονα, τονιζόμενα αὐτὰ ἀντὶ τῆς ῥίζης.

Antwort (Ἐντβορτ) Einband (Ἐϊνβαντ)

ἀπάντησις δέσμιον βιβλίου

Erzbischof (Ἐρβίχιοφ)	Unglück (Οὔνγκλύκ)	Urteil (Οὔρταϊλ)
ἀρχιεπίσκοπος	δυστύχημα	κρίσις

Σημ.—Πάντα τὰ ἄλλα προθέματα εἶνε ἄτονα. Συνηθέστερα μεταξὺ αὐτῶν εἶνε τὸ be, ge, ent, er, ver, zer κτλ. (ἴδε τελευταίαν σημείωσιν).

4) Σύνθετοι λέξεις ἐκ δύο ἢ πλειότερων συνθετικῶν (ἂν τὸ πρῶτον συνθετικὸν αὐτῶν δὲν εἶνε ἀπλοῦν πρόθεμα, εἰς τὴν ὁποίαν περίπτωσιν ἐφαρμόζονται οἱ ἀνωτέρω 2 καὶ 3 κανόνες) ἔχουν τόσους τόνους ὅσαι εἶνε τὰ συνθετικὰ μέρη. Ἐν τούτοις τὸν **κύριον τόνον** τ. ἔ. τὴν ὀξεῖαν ἔχει πάντοτε τὸ **πρῶτον** συνθετικόν, τὰ δὲ λοιπὰ εἶνε βαρύτερα (ἐλαφρότερον τονιζόμενα) ἢ ἐντελῶς ἄτονα.

Bleistift (Βλάϊστιφτ)	Kirschbaum (Κίρχβαούμ)
μολυβδοκόνδυλον	κερασάα

Kinderzimmer (Κίντερτσίμμερ)

δωμάτιον τῶν παιδιῶν

Ἐνακεφαλαιοῦντες καὶ συμπληροῦντες τὰ ἀνωτέρω δυνάμεθα νὰ σχηματίσωμεν τὸν ἐπόμενον γενικώτερον περὶ τονισμοῦ κανόνα.

5) *Εἰς τὴν γερμανικὴν παρατηρεῖται γενικὴ τάσις, ὅπως ὁ τόνος (ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν Γαλλικὴν, ἣτις τηρεῖ τὸν τόνον εἰς τὴν λήγουσαν) ὅσον τὸ δυνατόν ἀπομακρύνηται τῆς ληγούσης καὶ ἀναβιβάζεται, Ἐπομένως αἱ δυσύλλαβοι λέξεις τονίζονται εἰς τὴν παραλήγουσαν, αἱ τρισύλλαβοι εἰς τὴν πρόπαρρηγουσαν, αἱ δὲ ἔχουσαι πλέον τῶν τριῶν συλλαβῶν, (αἵτινες πάντοτε σχεδὸν εἶνε σύνθετοι) ἔχουν τὸν μὲν κύριον τόνον εἰς τὸ πρῶτον συνθετικὸν καὶ μόνον τὸν δευτερεύοντα—τὴν βαρεῖαν—εἰς τὸ δεύτερον συνθετικόν, (Ἐξαιρέσεις ἰδὲ ἀνωτέρω 2),*

Ἄφωνα συλλαβαὶ δὲν ὑπάρχουν εἰς τὴν γερμανικὴν, ἄφωνα δὲ γράμματα εἶνε μόνον τὸ h καὶ τὸ i εἰς τὴν κατάληξιν ἰε' (προβ. § 7, β).

Ἄτονοι συλλαβαὶ εἶνε πάντα τὰ προθέματα ἐκτὸς πέντε (ἀνωτέρω 3^{ον}) καὶ αἱ καταλήξεις.

Ἄτονοι δὲ λέξεις τὸ ἄρθρον καὶ τινα ἄλλα (ἀνωτέρω 1^{ον}).

Αἱ ξεναὶ λέξεις τηροῦν τὸν τονισμὸν αὐτῶν.

Π. γ. offen (ὄφεν) Ofen (ὄοφεν) sollen (ζόλλεν)
ἀνοικτὰ θερμάστρα ὀφείλουν

wollen (βόλεν) kommen (κόμμεν)
θέλουν ἔρχεσθαι

Rathaus (Ράτ- aufmerksam (ἄουφ- Blumengarten (Βλού-
ἡ βουλή [χαουζ) προσεκτικὸς [μερκζαν) ἀνθόκηπος [μενγάρτεν)

bemerken (βεμέρκεν) gebunden (γεβούνδεν) erfinden (ἐρφίν-
παρατηρεῖν δεμένος ἐφευρίσκειν [δεν)

Verfasser (φερφάσ- Entführung (Ἐντ- zerstören (τσερχτὸ-
συγγραφεὺς [σερ) ἀπαγωγή [φϋρουγγ) καταστρέφειν [ρεν)

Artikel (Ἀρτίκελ) Oktober (ὄοκτώβερ) Lektion (Λεκτσιὸν)
τὸ ἄρθρον ὄοκτώβριος Μάθημα

Student (Στουδέντ) Metall (Μετάλλ) Professor (Προφέσσωρ)
φοιτητὴς μέταλλον καθηγητὴς

Σημείωσις. Τῇ βοηθείᾳ τοῦ ἐν τέλει τῆς παρουσίας μεθόδου λεξιλογίου ἢ λεξικοῦ ὁ μαθητῆς ἄς εὖρη τρισυλλάβους ἢ πολυσυλλάβους λέξεις ἀνά δύο δι' ἕκαστον τῶν ἔξ ἀτόνων προθεμάτων, τὰ ὅποια ἀναφέρονται εἰς τὴν σημείωσιν τοῦ 3ου κανόνος.

§ 18. *Σημεῖα Στίξεως.*

Εἶνε οἷα καὶ τῆς ἑλληνικῆς. Τὸ (;) γράφεται (?) ἢ δὲ ἄνω τελεία τῆς ἑλληνικῆς γράφεται (;).

§ 19. *Ἐπαδάληψις τῶν λέξεων τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῆς Φωνητικῆς.**

- I § 6.—Was, war, wer, wem, Citat, Cypresse, Epos, er, erkaufen
 Faß, faul, Falte, Frist, Jammer, Januar, Konsul, Konto
 Kraft, Mannes, Mappe, Marter, Port, Partikel, Pastor
 Qual, Quote, Rat, Reptil, Spott, starr, verwerten
 verworfen, Wasser, Werk, Zank, Zapfen, zittern.
- II § 7=9.—Rat, klar, Saal, Lahm, fast, man, Fall, Damm
 wen, Esel, Meer, Mehl, Fest, Welt, Fell, Brett
 raten, Nadel, aber, guten, du, Bibel, Tier, fiel
 in, ist, Wirt, Wille, rot, Tor, Boot, Kohl
 Dorn, Ort, Roß, rollen, nur, But, Mut, Uhr
 Lust, um, Mund, dumm
 Cyrus, Hof, Sniiker, Myrthe, Sibylle, Nymphe
 Bär, rät, Käfer, älter, Lärm, Ärmel
 Öl, Flöte, Möhre, Mörder, öfter, Knöpfe
 müde, wüten, kühl, Küffel, dünn, Müller.
- III § 10.—Baum, Frau, Pause, Mai, Kaiser, Wein, klein
 neu, treu, Bäume, träumen. Umlaut.
- IV § 11=16.—Rad, Räder, Rat, Räte, Tod, Kalb, Kleid, gelb
 liebt, lebt, fragte, Krebs, Kälber, Kleider, Tage
 König, ruhig, wenig

* Ἰδὲ ὁδηγίας Μεθοδολογικῆς II 2ος, ἐπίσης δὲ Μαθ. 12ον III.

Cato, Courand, Classe, Credit, Cäsar, Centner, Citrone
 Dual, Quelle, bequem, Zahn, Zeit, Tanz, zur
 halt, hoch, hier, Haus, blühen, höhe, Mühe
 weh, Thee, roh, Ja, Jawort, Journal.
 Wiese, lesen, Rose, Rasen, Seele, sein, sagen, entsagen.
 Trübsal, langsam, Gemse, Gänse, Felsen, Erbsen.
 Bach, lachen, Loch, auch, Chaos, Christus, Chlor, Fuchs
 ich, mich, Chemie, brechen, Charlatan, Chef, Charade
 Acker, Stück, essen, Tasse, Philosoph, Philippopel, Theater
 Stuhl, spielen, Schule, Kasse, Satz, setzen
 Nation, Actien, Partie.
 § 17.—Hut, neu, Ruf, Beruf, rufen
 Antwort, Einband, Unglück, Urteil, Erzbischof
 Bleistift, Kirschbaum, Kinderzimmer
 Offen, Ofen, sollen, wollen, kommen, Haus
 Rathaus, aufmerksam, Blumengarten, bemerken
 gebunden, erfinden, Verfasser, Entführung, zerstören
 Artikel, Oktober, Lektion, Student, Metall, Professor.

Γύμνασμα.

¹Ερωτήσεις πρώτη.— Διατί τὸ Beruf, gebunden, Verfasser, erfinden τονίζονται τὸ μὲν πρῶτον εἰς τὴν λήγουσαν ἀντὶ εἰς τὴν παραλήγουσαν, τὰ δὲ τρία τελευταία εἰς τὴν παραλήγουσαν ἀντὶ εἰς τὴν προπαραλήγουσαν;

²Ερωτήσεις δευτέρα.— Διατί τὸ Charlatan καὶ Lektion τονίζονται εἰς τὴν λήγουσαν καὶ ὄχι εἰς τὴν προπαραλήγουσαν, Philippopel εἰς τὴν παραλήγουσαν καὶ Theater εἰς τὴν παραλήγουσαν παρὰ τὸν 5^{ον} κανόνα περὶ τονισμοῦ λέξεων;

³Ερωτήσεις τρίτη.— Ποῖα εἶνε τὰ τονιζόμενα προθέματα καὶ ποῖα τὰ συνηθέστατα ἄτονα τοιαῦτα;

Μ Ε Θ Ο Δ Ο Σ

ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

I

<i>der</i> Vater: ^(α) δερ-Φά <u>α</u> τερ: ὁ πατήρ, ὁ πατέρας.	<i>die</i> Mutter: ^(γ) δι-Μοῦ <u>τ</u> τερ: ἡ μήτηρ, ἡ μητέρα.
<i>der</i> Sohn: δερ-Ζό <u>ν</u> : ὁ υἱός.	<i>die</i> Tochter: ^(δ) δι-Τό <u>χ</u> τερ: ἡ θυγάτηρ, ἡ κόρη.
<i>der</i> Bruder: ^(β) δερ-βρ <u>ο</u> ύου-δερ: ὁ ἀδελφός	<i>die</i> Schwester: ^(ε) δι-Χ <u>η</u> βέ-στερ: ἡ ἀδελφή.
<i>der</i> Mann: ^(γ') δερ-Μ <u>άν</u> ν: ὁ ἀνὴρ, ὁ ἄνδρας.	<i>die</i> Frau: δι-Φ <u>ρ</u> άου: ἡ γυνή, ἡ σύζυγος.

das Kind: δας-Κίντ: τὸ παιδίον.

das Tier: δας-Τίρ:^(στ) τὸ ζῷον.

ist: ἐστί, εἶνε.

alt: ἄλτ: ἡλικιωμένος, παλαιός, γέρον.

jung: γίουνκ: νέος.

gross: γρός: μέγας, μεγάλος.

klein: κλᾶιν: μικρός.

krank: κράνκ: ἀσθενής.

gesund: ^(ς) γεξούντ: ὑγιής, γερός, ἀρμαῖος.

Σημειώσεις:

1. Τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον εἶνε: der=ὁ, die=ἡ, das=τό, ἐκφέρεται δὲ ἀτόμως.

2. Ὅλα τὰ δὲσιαστικά εἰς τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν γράφονται μὲ κεφαλαῖον ἀρχικὸν γράμμα.

Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις :

α) Vater πρβ. ἑλλ. πατήρ, λατ. pater, γαλλ. père.	ε) Schwester πρβ. ἑλλ. ἑορ, λατ. soror, γαλλ. sœur.
β) Bruder πρβ. ἑλλ. φρατήρ, λατ. frater, γαλλ. frère.	στ) Tier πρβ. ἑλλ. θηρ(ίον).
γ) Mutter πρβ. ἑλλ. μήτηρ, λατ. mater, γαλλ. mère.	ζ) ist πρβ. ἑλλ. ἐστ(ί), λατ. est, γαλλ. est.
δ) Tochter πρβ. ἑλλ. θυ(γ)άτηρ.	η) gesund πρβ. λατ. sanus, γαλλ. sain, μετὰ τοῦ ἀτόνου προθέματος ge.

Γραμματικαὶ παρατηρήσεις :

γ") Τὸ Mann ὅταν γράφηται μὲ μικρὸν ἀρχικόν: man, σημαίνει τίς, κάποιος, ἕνας ἄνθρωπος καὶ ἐτυμολογικῶς τὸ δεύτερον προέρχεται ἐκ τοῦ πρώτου (ἴδε Μάθημα 54ον).

Κανὼν I. — Τὸ ἐπίθετον τιθέμενον μετὰ τὸ οὐσιαστικὸν (τ. ἔ. τὸ ἐπίθετον ὡς κατ'ηγοροῦμένον) παραμένει ἀμετάβλητον.

der Vater ist *alt*. die Mutter ist *alt*.
 der Sohn ist *jung*. die Tochter ist *jung*.
 das Tier ist *klein*.

Θέμα I. — Ὁ πατήρ εἶνε ὑγιής (εἶνε καλὰ). — Ἡ μήτηρ εἶνε ἀσθενής. — Ὁ υἱὸς εἶνε ἡλικιωμένος (εἶνε μεγάλος). — Ἡ θυγάτηρ εἶνε μικρά. — Ὁ ἀδελφὸς εἶνε νέος. — Ἡ ἀδελφή εἶνε μεγάλη. — Ἡ γυνὴ εἶνε ἡλικιωμένη. — Ὁ ἀνὴρ εἶνε γέρον. — Τὸ παιδίον εἶνε μικρόν. — Τὸ ζῷον εἶνε ἄρρωστον.

II

Wie? βῆ; πῶς;

Wie ist der Vater? der Vater ist alt.

Γύμνασμα. — Νὰ σχηματισθοῦν ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις μετὰ τὰς φράσεις τοῦ πρώτου θέματος.

Φράσις. Wie heisst das? Βῆ γὰῖst dās; Πῶς ὀνομάζεται τοῦτο;

III

Hier: χίρ: ἐδῶ. *dort*: δόρτ: ἐκεῖ.
 der Vater ist hier der Sohn ist dort.
 wo? βόο; ποῦ.

Wo ist (Bó-ιστ) der Bruder? der Bruder ist hier.

Γύμνασμα.—Νὰ σχηματισθοῦν ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις μὲ τὰνωτέρω τρία ἐπιρρήματα καὶ τὸ λεξιλόγιον τοῦ παρόντος μαθήματος.

IV

der Vater ist hier: *Er* ist (ερ ίστ) hier: (αὐτὸς) εἶνε ἐδῶ.
 die Mutter ist krank: *Sie* ist (σι-ίστ) krank: (αὐτὴ) εἶνε ἀσθενής.
 das Kind ist gesund: *Es* ist (ἐς-ίστ) gesund: (αὐτὸ) εἶνε ὑγιές.

Σημείωσις 1. Αἱ καταλήξεις τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου καὶ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν εἶνε ἀνάλογοι:

der die das
 er sie es

Σημείωσις 2. Εἰς τὴν Γερμανικὴν ὅπως καὶ εἰς τὴν Γαλλικὴν τοῦ ἑήματος προτάσσονται πάντοτε αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι, ἐκτὸς ἂν ὑπάρχῃ τὸ ὑποκείμενον ἢ ἕτερα τις ἀντωνυμία. Πρβ. γαλλ. il est, elle est κλπ.

Wo ist der Vater? *Er* ist dort.
 Wie ist die Frau? *Sie* ist gross.
 Wie ist das Kind? *Es* ist gesund.

das Brot: δας βρόοτ: ὁ ἄρτος, τὸ ψωμί.
das Wasser: δας Βάσσερ: τὸ ὕδωρ, τὸ νερὸ.

Γύμνασμα.—Σχηματίσατε μὲ ὅλα τὰ οὐσιαστικὰ τοῦ παρόντος μαθήματος ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις κατὰ τὸ ἄνω παράδειγμα.

V

Was ist das? Βὰς-ιστ-δὰς; τί εἶνε τοῦτο.
Das ist Brot: Δὰς-ιστ-Βρόοτ: Τοῦτο εἶνε ψωμί.

ποι ονομαζετε αυτο

Das ist Wasser: Δὰς -ιστ - Βάσσερ : Τοῦτο εἶνε νερό.

Das ist ein Tier: Δὰς -ιστ - αἶν -Τίρ : Τοῦτο εἶνε ζῷον.

Σημείωσις. Ἐπὶ ἐρωτήσεων ἀναφερομένων εἰς πράγματα μεταχειριζόμεθα τὴν ἐρώτησιν: Was ist das? *τονίζοντες* τὸ das, διότι τοῦτο δὲν εἶνε πλέον ἄρθρον ἀλλ' ἀντωνυμία δεικτική.

Γύμνασμα.— Ἐπαναλάβετε τὰς αὐτὰς ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις μὲ τὴν ἐρώτησιν: Wie heisst das? Das heisst....

IV

Der ist der Bruder: δέρ -ιστ δερ -βρούουερ: Οὗτος εἶνε ὁ ἀδελφός.

Die ist die Mutter: δί -ιστ δι Μοῦττερ: Αὕτη εἶνε ἡ μήτηρ.

Das ist das Kind: δὰς -ιστ δας Κίντ.: Τοῦτο εἶνε τὸ παιδίον.

Σημείωσις. Τὸ der, die, das, ὅταν εἶνε ἄρθρον ὁ, ἡ, τό, ἐκφέρεται ἀτόνως. Τὸ der, die, das, ὅταν εἶνε δεικτ. ἀντων., οὗτος, αὕτη, τοῦτο, ἐκφέρεται τονισμένον. Τέλος τὸ der, die, das, δύναται νὰ εἶνε καὶ ἀναφορική ἀντωνυμία, ἀλλὰ περὶ τούτου κατωτέρω.

Θέμα 2.— Οὗτος εἶνε ὁ πατήρ. — Τί εἶνε τοῦτο; — Πῶς ὀνομάζεται τοῦτο; — Τοῦτο ὀνομάζεται ἄρτος. — Τί εἶνε ἐκεῖ; Ἐκεῖ εἶνε ὁ ἀνὴρ. — Ἡ ἀδελφή εἶνε ἀσθενής, καὶ (ja: γὰρ) εἶνε ἀσθενής (μεταφ. αὕτη εἶνε ἀσθενής). Τί εἶνε τοῦτο; — Τοῦτο εἶνε ἓν ζῷον. — Αὐτὸ θὰ πῆ ἄνδρας! (μεταφράσατε: Τοῦτο εἶνε εἷς - ein - ἀνὴρ). — Ποῦ εἶνε τὸ ζῷον; — Τὸ ζῷον εἶνε ἐκεῖ. — Οὗτος εἶνε ὁ υἱὸς καὶ (und) αὕτη ἡ θυγάτηρ.

VII

Φράσεις πρὸς ἐκμάθησιν: Wie heisst das, bitte? : βίττε= Πῶς ὀνομάζεται τοῦτο, παρακαλῶ;

Bitte, was ist das? = Παρακαλῶ τί εἶνε τοῦτο;

Die Zeit ist Gold: Ἐσάιτ ἴστ Γκόλτ. = Χρόνου φείδου. Παροιμία. (Κατὰ λέξιν: ὁ χρόνος εἶνε χρυσός).

die Zeit: ὁ χρόνος. das Gold: ὁ χρυσός.

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

I

Ein και *eins* : ^(α) ἓν και ἓνς : ἓν. ^(α') *fünf* : φούνφ : πέντε.
zwei : τσβάι : δύο. *sechs* : ^(γ) ζέχς : ἕξ.
drei : ^(β) δράι : τρία. *sieben* : ^(δ) ζίβεν : ἑπτά.
vier : φίιρ : τέσσαρα. *acht* : ^(ε) ἄχτ : ὀκτώ.

ich bin : ίχλ - βίν : (ἐγώ) εἶμαι.

du bist : δου - βίστ : (σύ) εἶσαι.

er ist : ἐρ-ίστ : (οὗτος) εἶνε. *sie ist* : ζι-ίστ (αὐτή) εἶνε.

es ist : ἐσ-ίστ : (τοῦτο) εἶνε.

der Grossvatter : δερ-Γκρόσσ-φάατερ : ^(στ) ὁ πάππος. *der Vetter* : δερ-Φέττερ : ὁ ἑξαδελφος.

die Grossmutter : δι-Γκρόσσ-μούντερ : ^(ς) ἡ μάμμη. *die Cousine* : ^(η) δι-Κου-ζίνε : ἡ ἑξαδέλφη.

der Onkel : ^(θ) δερ-^οΟνκελ : ὁ θεῖος.

gut : γκούτ : ^(β') καλός, καλῶς. *schlecht* : χλέχτ : κακός, κακῶς, ἄσχημος.

weiss : βάις : ^(γ') λευκός, λευκῶς, ἄσπρος. *schwarz* : χβάρτς : μαῦρος, μέλας.

ein, eine, eine : ἓν, ἓνε, ἓν ἀόριστον ἄρθρον εἰς (ἕνας), μία, ἓν.

mein, meine, mein : ^(ι) μάιν, μάινε, μάιν : ἐμός, ἐμή, ἐμόν, ἰδικός μου, ἰδική μου, ἰδικόν μου, κτητ. ἀντωνυμία.

das Bein : δας - βάιν : τὸ σκέλος, τὸ πόδι. *allein* : ἀλλάιν : ἀλλά, μόνον (σύνδεσμος).

fein : φάιν : λεπτός, ἄβρός, φίλνος. ἑξαίρετος. *und* : οὔντ : και (σύνδεσμος).

Σημειώσεις :

Τὸ ein, eine, ein εἶνε τὸ ἀόριστον ἄρθρον τῆς γερμανικῆς γλώσσης, τὸ ὁποῖον ἔχομεν και εἰς τὴν νεοελληνικὴν ἀντὶ τῆς ἀορίστου ἀντωνυμίας. Π. χ. Ein Mann ἕνας ἄνθρωπος, ἄνθρωπός τις. Πρβ. γαλλιστὶ Un homme, une femme.

Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις :

α) Ein καὶ eins πρβ. ἑλλ. εἷς-ἑνός
λατ. unus γαλλ. un.	στ) Grossvater συνθετ. Gross
+ Vater.
β) drei πρβ. ἑλλ. τρία, λατ. tres,
γαλλ. trois.	ζ) Grossmutter συνθ. Gross
+ Mutter.
γ) sechs πρβ. ἑλλ. ἕξ (μὲ δασεῖαν)
λατ. Sex, γαλλ. six.	η) Cousine, γαλλ. Cōsine.
δ) sieben πρβ. ἑλλ. ἑπτὰ, (μὲ δα-
σεῖαν) λατ. Septem, γαλλ. Sept.	θ) Onkel γαλλ. Oncle.
ε) acht πρβ. ἑλλ. ὀκτώ.	ι) mein πρβ. ἑλλ. ἐμός, λατ.
meus, γαλλ. mon.

Γραμματικαὶ παρατηρήσεις :

α'') Eins : μόνον ἄνευ οὐσιαστικοῦ π.χ. eins, zwei, drei. Ὅταν προ-
ηγῆται οὐσιαστικὸν ein, eine, ein.

β'') Gut : σημαίνει ὡς ἐπίθετον καλὸς καὶ ὡς ἐπίρρημα καλῶς. Τὸ
αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ ὅλα τὰ ἄνευ πτωτικῆς καταλήξεως ἐπίθετα (ἴδε
κατωτέρω 2ον κανόνα).

γ'') Weiss : λευκός. || Ich weiss (συνήχησις) ἠξεύρω. — Ich weiss
nicht (πρόφ. νίχτ) δὲν ἠξεύρω. || Der Weise πρ. Βάτξε : ὁ σοφός. ||
Die Weise : τρόπος. — Auf diese Weise : τοιουτοτρόπως. || Die
Waise πρ. Βάτξε, ὄρφανὸς καὶ ὄρφανή.

aber: ἀβεο: ἀλλά. *sehr*: ζέεο: πολύ.

Θέμα 3. — Ὁ πατήρ εἶνε καλός, ἀλλὰ (αὐτός) εἶνε ἀσθενής.
— Ὁ ἐξαδελφός εἶνε καλὰ ἀλλ' ἡ ἐξαδέλφη εἶνε ἄσχημα. — (Αὐτὴ)
εἶνε ἀσθενής. — Ἐδῶ εἶνε ὁ πάππος, ἐκεῖ εἶνε (dort ist) ἡ
μιάμη. Εἶμαι ὑγιής ἀλλ' ἡ μιάμη εἶνε ἀσθενής. — Ποῦ εἶνε
ὁ θεῖος καὶ ὁ ἐξαδελφός; — Ὁ θεῖος εἶνε ἐδῶ, ὁ ἐξαδελφός ἐκεῖ.
— Τὸ φόρεμά μου (mein Kleid) εἶνε ἄσπρον καὶ μαῦρον.

II

Der Vetter ist gut:

ἀλλά	{	der gute Vetter: ὁ καλὸς ἐξαδελφός.
		die gute Kousine: ἡ καλὴ ἐξαδέλφη.
		das gute Schwesterkind: Chβέστερ + Κίντ: τὸ καλὸν ἀνεψία.

ἕξ οὗ συνάγομεν τὸν ἐπόμενον κανόνα:

Καγών 2.—“Όταν τὸ ἐπίθετον προηγῆται τοῦ οὐδίαστικοῦ (τ. ἔ. τὸ ἐπίθετον ὡς ἐπιθ. προσδιορισμὸς) συμφωνεῖ μετ’ αὐτοῦ κατὰ γένος ἀριθμὸν καὶ πτώσιν, ὅπως καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καὶ κατόπιν τοῦ der, die, das προσλαμβάνει καὶ διὰ τὰ τρία γένη ὡς πτωτικὴν κατὰ ληξιν τῆς ὀνομαστικῆς ἐν e.

der Vater ist krank	die Mutter ist gesund
der kranke Vater	die gesunde Mutter.
das gesunde Kind.	

Θέμα 4.— Ὁ καλὸς πατὴρ εἶνε ἀσθενής. — Ὁ θεῖος εἶνε καλός. — Ἀλλὰ πῶς εἶνε ὁ πάππος καὶ ἡ μάμμη; — Ἡ καλὴ μάμμη εἶνε ἄσχημα, (αὐτὴ) εἶνε πολὺ ἀσθενής. — Ἐγὼ εἶμαι ὁ θεῖος καὶ τοῦτο εἶνε τὸ ἀνεψάκι (μεταφ. ἀδελφῆς-παιδί). — Πῶς εἶνε τοῦτο; — Τοῦτο εἶνε λευκὸν καὶ μαῦρον. — Ἡ γραῖα ἡ ἀσθενής μάμμη. — Ποῦ εἶνε ἡ ἑξαδέλφη καὶ ὁ ἑξάδελφος; — Ἡ ἑξαδέλφη εἶνε ἀσθενής, ἀλλ’ ὁ ἑξάδελφος εἶνε καλός, (αὐτὸς) εἶνε ἑδῶ.

III

das Land : das - Λάντ : ἡ χώρα, ὁ τόπος. *das Vaterland* : das - Φάα-τερλάντ : ἡ πατρίς.

Griechenland : Γκρόϊχενλάντ : ἡ Ἑλλάς. *Deutschland* : Δούτχλάντ : ἡ Γερμανία.

(ein) — *mein Onkel* : ὁ θεῖός μου, ὁ ἐμὸς θεῖος.

(eine) — *meine Tante* : πρόφ. Τάντε, ἡ θεία μου, ἡ ἐμὴ θεία.

(ein) — *mein Vaterland* : ἡ πατρίς μου.

Σημειώσεις. Παρατηρήσατε τὴν καταληξτικὴν σχέσιν τοῦ ein καὶ mein.

Γραμματικὴ παρατήρησις. — Πρὸ τοῦ mein δὲν τίθεται ἄρθρον, ἐπομένως δὲν λέγεται der mein Vater ἀλλ’ ἀπλῶς mein Vater, πρὸς mon père.

Γύμνασμα.—α) Τὸ προηγούμενον θέμα νὰ ἐπαναληφθῇ μὲ τὴν κτητικὴν ἀντωνυμίαν mein, meine, mein.

β) Εἰς ὅλα τὰ οὐσιώστικα τοῦ α' καὶ β' μαθήματος νὰ προταχθῆ τὸ *mein*, διὰ τὰ θηλυκὰ *meine*, διὰ τὰ οὐδέτερα *mein*.

Θέμα 5.—Πῶς ὀνομάζεται ἡ πατρίς σου (*dein Vaterland*); — Ἡ πατρίς μου ὀνομάζεται Ἑλλάς. — Καὶ πῶς ὀνομάζεται ἡ πατρίς σου; — Ἡ πατρίς μου ὀνομάζεται Γερμανία. — Τοῦτο εἶνε τὸ ἀνεψάκι μου. — Ἡ πατρίς μου εἶνε μεγάλη.

III

Wie viel: πόσον (πόσοι, πόσαι, πόσα κ.τ.λ.). *sind*: εἰσὶ (εἶνε, πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ).

Wie viel Finger sind das: Βί-φυλ Φίνγκερ ζίντ δὰς: Πόσοι δάκτυλοι εἶνε; — *Das sind zwei Finger*: (Τοῦτο) εἶνε δυὸ δάκτυλα. — *Der Finger*: ὁ δάκτυλος.

Σημείωσις. Τὸ *wieviel* εἶνε σύνθετον ἀπὸ τὸ γνωστὸν ἤδη ἐπίρρημα *wie* καὶ τὸ *viel*=πολύ, καὶ μένει ἀμετάβλητον, ὡς ἐπίρρημα καὶ τοῦτο, ἀντιστοιχεῖ ἐπομένως: πρὸς τὸ ἐπίρρημα πόσον, ἢ πρὸς τὴν ἐρωτ. ἀντων. πόσος; πτώσεως ὀνομαστ. καὶ αἰτιατικῆς τ. ἔ. πόσος, πόση, πόσον, — πόσοι, πόσαι, πόσα, — πόση, πόσην, πόσας κτλ.

Γύμνασμα.—1. Μετρήσατε: *Ein Finger, zwei Finger* κτλ.

2. Ἐρωτήσις. *Wieviel ist das ... 2, 3, 5, 1,*

7, 6. Ἀπάντησις: *Das ist ἢ das sind. ...*

IV

Wer ist dieser Herr? Βέρ-ιστ δίτσερ Χέρ: Ποῖος εἶνε οὗτος ὁ κύριος;

Er ist mein Onkel: εἶνε ὁ θεῖός μου.

Wer ist diese Dame? Βέρ-ιστ δίτσε Δάμε: Ποία εἶνε αὕτη ἡ κυρία;

Sie ist meine Tante: εἶνε ἡ θεία μου.

Σημείωσις α'. Ἐπὶ ἐρωτήσεων ἀναφερομένων εἰς πρόσωπα τίθεται ἡ ἐρωτηματικὴ ἀντωνυμία *wer*? ὅπως διὰ πράγματα τίθεται τὸ *was* (ἴδε μάθημα πρῶτον).

Σημείωσις β'. *Dieser* πρβ. *der*, *diese* πρβ. *die*, *dieses* πρβ. *das*: τοῦτο.

V

Φράσεις πρὸς ἐκμάθησιν : Was wollen Sie? Βὰς βόλ-
λεν-Ζι=Τί θέλετε; (προβ. ἑλλ. βούλομαι, λατ. volo γαλλ. vouloir).

Was haben Sie? Βὰς χάβεν- Ζι=Τί ἔχετε; (προβ. ἑλλ. ἔχω,
ἔσπον, λατ. habeo, γαλλ. avoir).

Wer sind diese Herren? = Ποῖοι εἶνε οὗτοι οἱ κύριοι;

Ich bin zehr (ζέερ) gut = Εἶμαι πολὺ καλά.

Wie heisst das auf deutsch? Βί χάϊστ δὰς ἄουφ δόιτch=

Πῶς λέγεται γερμανιστὶ τοῦτο;

Das ist gut = Ἐχει καλῶς.

Das ist fein! = Ὠραῖα! ἔξαισια!

MAΘΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

I

Karl : Κάρολ : ὁ Κάρολος. *die Arbeit* :^(γ) δι-Ἄρβαϊτ :
ἡ ἐργασία.

Paul : Πάουλ : ὁ Παῦλος. *das Fräulein* : δας-Φρόϊ-
λάϊν ! ἡ δεσποινίς.

Friedrich : Φρίδριχ : ὁ Φρει-
δεῖκος. *das Mädchen* : δας-Μέδχεν
τὸ κοράσιον.

Sophie : Σοφίη : ἡ Σοφία. *das Haus* :^(δ) δας-Χάους :
τὸ σπίτι, ἡ οἰκία.

zu Hause : Τσοῦ-χάουζε : εἰς τὸ σπίτι, οἶκοι.

der Herr :^(α) δερ-Χέρρ : ὁ κύ-
ριος, Herr : Κύριε. Πληθ.
die Herren : Οἱ Κύριοι.

der Name :^(β) δερ-Νάαμε : *Frankreich* :^(στ) Φράνκρὰιχ :
τὸ ὄνομα. ἡ Γαλλία.

das Tierreich : δας-Τίερράιχ : τὸ ζῳικὸν βασίλειον.

<i>reich</i> : ράϊχ: ^(ε) πλούσιος.	<i>arm</i> : ^(ε) ἄρμ: πτωχός.
<i>arbeitsam</i> : ἀρβαϊτζαμ: φί- λεργος.	<i>faul</i> : φάουλ: ὀκνηρός.
<i>dein</i> Vater: ^(ς) ὁ πατήρ σου.	<i>sein</i> ⁽ⁿ⁾ : ζάιν Vetter: ὁ ἐξά- δελφός του.
<i>deine</i> Mutter: ἡ μήτηρ σου.	<i>seine</i> : ζάιν Arbeit: ἡ ἐργα- σία του.
<i>dein</i> Haus: ἡ οἰκία σου.	<i>sein</i> : ζάιν Kind: τὸ παι- δίον του.
<i>ja</i> : γιά: ναί, μάλιστα. <i>nein</i> : νάιν: ὄχι.	

Σημειώσεις :

1. Τὰ κύρια ὀνόματα ἐκφέρονται κατὰ κανόνα εἰς τὴν γερμανικὴν ἄνθρωπα.

2. Herr, Fraulein ἄναρθρον εἶνε ὀνομαστικὴ καὶ κλητικὴ. Ἡ κλητικὴ εἶνε ὁμοίαι μετὰ τὴν ὀνομαστικὴν, ἐπομένως Herr κύριος καὶ κύριε.

3. Ἡ λέξις Fräulein εἶνε ὑποκοριστικὸν τοῦ Frau. Αἱ καταλήξεις chen καὶ lein εἶνε ὑποκοριστικαὶ καὶ πάντοτε γένους οὐδέτερον. Kind—Kindchen ἢ Kindlein (Kind-λαῖν) παιδίον. Schwester—das Schwéstechen: ἀδελφοῦλα. Haus—Häuschen (Χάουσεν): σπιτάκι.

4. Tier+Reich, Frank+Reich. Τὰ σύνθετα ἔχουν τόσους τόνους ὅσα τὰ συνθετικά μέρη ἀλλὰ τὸ α' συνθετικὸν τονίζεται ἰσχυρότερον *

Γλωσσικαὶ καὶ γραμματικαὶ παρατηρήσεις :

α) Herr=κύριος καὶ her: χέρ: πρὸς τὰ ἐδῶ, ἐπίρρημα σημαῖνον κίνησιν πρὸς τὸν ὀμιλοῦντα. || Woher? Βοχέρ (συνδ. wo + her)= πόθεν; ἀπὸ ποῦ. Φράσις: Kommen Sie her: Κόμμεν Ζι-χέρ: Ἐλάτε ἐδῶ. || Vorher (φορχέρ) πρότερον. || Nachher (ναχέρ) ἔπειτα, ὕστερον. —Ὅταν τὸ Herr δὲν ἀκολουθῆται ὑπὸ τοῦ κυρίου ὀνόματος ἐκφέρεται μετὰ τοῦ mein: mein Herr=Κύριος ἢ Κύριε.

β) der Name ἢ ὄλιγ. ἐν χρήσει der Namen. Πρβ. ἑλλ. ὄνομα, λατ. nomen, γαλλ. nom. Φράσις: Wie ist dein Name? : Βι-ιστ... = Πῶς εἶνε τὸνομά σου. Πῶς ὀνομάζεις;

γ) Arbeit, ἐξ οὗ τὸ ῥήμα arbeiten: ἀρβαίτεν: ἐργάζεσθαι. || ἐπιθ. arbeitsam: ἀρβαϊτζαμ φίλεργος. Φράσις: Du bist sehr arbeitsam: εἶσαι πολὺ ἐργατικός, φίλεργος.

δ) Haus, ἐξ οὗ τὰ σύνθετα der Haus+Herr=Hausherr (Χάους-

* Περὶ τοῦ τονισμοῦ τῶν συνθέτων ἴδε Εἰσαγωγὴν § 17. 4.

ζέρι): ὁ κύριος τοῦ οἴκου, τ. ἔ. ὁ οἰκοδεσπότης. || Die Haus+Frau = Hausfrau (Χάους - φράου): ἡ οἰκοδέσποινα. || Das Haus+Tier = Haustier (Χάους-τίρι): τὸ κατοικίδιον ζῷον.— Παρατηροῦμεν προσέτι ὅτι εἰς τὰ σύνθετα τηρεῖται τὸ γένος τοῦ τελευταίου συνθετικοῦ, ὡς καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν.

ε) καὶ (ε') (das) Reich οὐσιαστικὸν=βασιλείον, || reich ἐπίθετον = πλούσιος πρβ. γαλλ. riche. || reich ἐπίρρημα=πλουσίως.— Der Arm οὐσιαστικὸν=ὁ βραχίον. || arm: ἐπιθ.=πτωχός.

στ) Frankreich σύνθ. ἐκ τοῦ Frank+Reich, κυριολεκτικῶς βασιλείον τῶν Φράγκων.

ζ) Dein προφ. δάϊν πρβ. λατ. tuus, γαλλ. ton.

η) Sein προφ. ζάϊν, πρβ. λατ. Suis, ἑλλ. ἐός, γαλλ. Son. || sein = εἶναι, ἀπαρέμφατον τοῦ ich bin (ἴδε κατωτέρω Μαθ. 4ον).

II

Herr Müller ist hier: Ὁ Κύριος Μύλλερ εἶνε ἐδῶ.

Ist Herr Müller hier? Εἶνε ὁ κύριος Μύλλερ ἐδῶ;
Sophie ist zu Hause. Ἡ Σοφία εἶνε εἰς τὸ σπίτι.

Ist sie zu Hause? Εἶνε (αὐτὴ) εἰς τὸ σπίτι;
Das ist mein Haus: Τοῦτο εἶνε ἡ οἰκία μου.

Ist das dein Haus? Εἶνε τοῦτο ἡ οἰκία σου;

Κανὼν 3.— Ἐπὶ ἐρωτήσεων τὸ ῥῆμα προηγείται τοῦ ὑποκειμένου οὐσιαστικοῦ ἢ ἄντωνυμίας, πλὴν τῆς ἐρωτηματικῆς καὶ τοῦ ἐρωτηματικοῦ ἐπιρρηματος*. Πρβ. γαλλ. est-il ici?—Qui est là?

Θέμα 6.— (Ὁ) Κάρολος εἶνε μέγας ἀλλ' (ἢ) Σοφία εἶνε μικρά.— Ὁ Παῦλος εἶνε ἐδῶ.— Ποῖος εἶνε ἐκεῖ; Ἐκεῖ εἶνε ὁ Κάρολος.— Ποῦ εἶνε ὁ Φρειδερίκος; Εἶνε εἰς τὸ σπίτι.— Ναὶ (αὐτός) εἶνε στὸ σπίτι;— Ἀλλὰ ποῦ εἶνε τὸ μικρὸν κοράσιον;— Ἡ ἀδελφούλα σου εἶνε στὸ σπίτι; (αὐτὴ) εἶνε ἐκεῖ.— Πῶς εἶνε ἡ μήτηρ σου; (αὐτὴ) εἶνε ἀσθενής.— Ὁ ἐξαδέλφος μου εἶνε πολὺ πλούσιος, ἀλλ' ἡ ἐξαδέλφη μου εἶνε πολὺ πτωχή.— Ἡ δεσποινὶς Σοφία (Fräulein Sophie) εἶνε πολὺ ἐργατικὴ.— Εἶνε (αὐτὴ) νέα;— Ναί, εἶνε νέα ἀλλὰ πολὺ πτωχή.— Εἶνε ὁ πάππος

* Ἴδε Μάθ. 1ον, II, III, V κτλ.

σου ὑγιής; — "Οχι. Ὁ πάππος μου εἶνε ἀσθενής, πολὺ ἀσθενής, (αὐτὸς) εἶνε εἰς τὸ σπῖτι. — Ποῖος εἶνε ἐδῶ; (Wer ist hier?) Εἶμαι ἐγὼ (Ich bin es). — Ποῦ εἶνε ἡ οἰκοδέσποινα; — Ἡ οἰκοδέσποινα εἶνε ἐκεῖ, ἀλλ' ὁ οἰκοδεσπότης εἶνε ἐδῶ. — Ποῦ εἶνε ὁ υἱὸς του; Δὲν ἤξεύρω. — Εἶνε τὸ νερὸν καλόν; Μάλιστα. — Τοῦτο εἶνε ἐξαίρετον.

III

Der Vater ist krank: Ὁ πατὴρ εἶνε ἀσθενής.

der Vater ist nicht krank: (Ὁ τόνος ἐπὶ τοῦ nicht): Ὁ πατὴρ δὲν εἶνε ἀρρωστος.

Ist er hier? Εἶνε ἐδῶ.

Er ist nicht hier: Δὲν εἶνε ἐδῶ.

Σημείωσις. Ἡ ἄρρησις ἐκφράζεται διὰ τοῦ nicht καὶ τοῦτο τίθεται μετὰ τὸ ῥῆμα, ἀντιθέτως πρὸς τὸ ἐλληνικὸν δέν. Ist nicht = δέν εἶνε.

Γύμνασμα. — Ὁ πατὴρ σου εἶνε νέος. — Ἡ μήτηρ σου δὲν εἶνε νέα. — Ἡ ἑξαδέλφη σου εἶνε ὑγιής, ἀλλ' ἡ ἑξαδέλφη του εἶνε ἀσθενής. — Ὁ Παῦλος δὲν εἶνε ἐργατικός, (αὐτὸς) εἶνε πολὺ ὀκνηρός. — Ποῦ εἶνε ἡ ἀδελφή σου Σοφία (deine Schwester Sophie)? — Δὲν ἤξεύρω. — Ἡ Σοφία δὲν εἶνε μικρά, (αὐτὴ) εἶνε μεγάλη. — Μία γυνή. Ποῦ εἶνε (αὐτή); — (Αὐτὴ) εἶνε εἰς τὸ σπῖτι.

IV

Ist Karl hier? — Ja, *Karl ist hier.*

Ist Karl nicht hier? — Nein, *Karl ist nicht hier.*

Γύμνασμα. — Μετατρέψατε εἰς ἀρρητικὰς τὰς ἐπομένας φράσεις: Ist Emil (Αἰμίλιος) krank? — Ja, er ist krank. — Ist deine Cousine hier? — Ja, sie ist hier. — Sein Vetter ist gesund. — Mein Kindlein ist krank. — Friedrich ist dort. — Die Hausfrau ist alt. — Der Hausherr ist hier, die Hausfrau ist dort.

V

Θέμα 7. — Διάλογος. Ἀντιγράψατε καὶ μεταφράσατε ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ εἰς τὸ Ἑλληνικόν, ἔπειτα δὲ ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν

ἑλληνικὴν μετάφρασιν μεταφέρετε ἐκ νέου εἰς τὴν Γερμανικὴν τὰ ἐπόμενα :

I. Ist Herr Müller zu Hause? — Nein er ist nicht zu Hause. Ja, er ist hier.—Wo ist deine Tante? Sie ist nicht in der Küche (Κιοῦχη). Sie ist im Garten (Γκάρτεν).— Ist Karl nicht in der Schule? — Nein, er ist nicht in der Schule (Χιοῦλε), denn er ist (δὲν ἔρ ἕστ) krank. Meine Cousine und mein Schwesterchen sind auch (ἄονγ) krank.—Wo ist dein Vetter? er ist nicht zu Hause, er ist in der Stadt (Χτὰρ). — Wo ist sein Grossvater und seine Cousine? — Ich weiss nicht.—Zeit ist Gold.

II. Wer ist dieser grosse Mann und diese kleine Frau? — Der Mann ist mein Onkel und die junge und kleine Dame ist seine Frau. — Das ist also (ἄλζο) deine Tante; Ja, das ist meine Tante. — Wo ist das Brot und das Wasser? Das Brot ist hier, aber das Wasser ist dort.— Bitte, wie heisst das? Was ist das? Wie ist sein Name? — Das ist ein Haustier und es heisst: Katze (-Κάτσε).— Ist das gut oder (ᾧδαρ) schlecht? Das ist schlecht, sehr schlecht. — Hier ist ein Atlas (Ἄτλας).—Wo ist Griechenland? Griechenland ist hier.—Wo ist Frankreich und Deutschland? Hier ist Frankreich dort ist Deutschland. — Wie heisst dein Vaterland? Mein Vaterland heisst Griechenland.— 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7. — 8, 4, 2, 1, 3, 7.

III. Was wollen Sie? — Was haben Sie? — Wer sind diese Herren.—Wie heisst das auf deutsch? — Kommen Sie her!—Woher kommen Sie? — Wie ist dein Name? — Ist sein Grossvater reich oder arm? — Er ist nicht reich. — Wer ist arbeitsam? Sophie ist sehr arbeitsam aber sie ist krank und sehr arm.

Herr Müller: ὁ κύριος Μύλλερ.
Der Garten: ὁ κήπος πρβ. γαλλ.
jarden. Im Garten: ἐν τῷ κήπῳ.

Die Küche: Τὸ μαγειρεῖον.

Koch: μάγειρος. (Ἐνθυμηθῆτε τὸν γερμανὸν καθηγνητὴν Koch ὁ ὁποῖος ἀνεκάλυψε τὸ μικρόβιον τῆς φθίσεως).

Die Schule: ή σχολή πρβ. έλλ. σχολή, λατ. Schola. In der Schule: έν τῷ σχολείῳ, εἰς τὸ σχολεῖον.	Die Katze: ή γαλι, ή γάτα.
denn: έπειδή.	oder: ή.
auch: Έπίσης.	Atlas: ὁ Ἄτλας:
Die Stadt: ή πόλις. In der Stadt: ανά την πόλιν, εἰς τήν ἀγοράν.	Woher kommen Sie? πόθεν έρχεσθε.
Also: λοιπόν, έπομένως.	

Φράσεις πρὸς εκμάθησιν :

Ich will arbeiten: Ιχι - βιλλ ἄρβαϊτεν = θέλω νὰ εργασθῶ, θὰ εργασθῶ.

Ich will nicht arbeiten: Ιχι - βιλλ - νιχτ ἄρβαϊτεν = δὲν θέλω νὰ εργασθῶ.

Ich will essen: ἔσσην (πρβ. ἔσθίω) = θέλω νὰ φάγω, θὰ φάγω. Ἄρρητικῶς; Δὲν θέλω νὰ φάγω, δὲν θὰ φάγω.

Ich will schlafen: χιλάφην = θέλω νὰ κοιμηθῶ, θὰ κοιμηθῶ. Ἄρρητικῶς; Δὲν θέλω νὰ κοιμηθῶ, δὲν θὰ κοιμηθῶ.

Woher kommen Sie? (κόμμεν) = πόθεν έρχεσθε;

Was bekommen Sie? (βεκόμμεν) = τί λαμβάνετε; Τί δέχεσθε; *

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

I

Βοηθητικὸν ὄμμα *Sein*.

Gegenwart: Γκέγκενβαρτ.

Ἐνεστὸς

Ich bin: ἴχι - βίν: ἐγὼ εἶμαι. *wir sind*: βίρ - ζίντ: ἡμεῖς
du bist: ^(a) δου - βίστ: σὺ εἶσαι. εἶμεθα.

* Ἔχετε ὅπ' ὄφιν τὰ μέχρη τοῦδε θέματα καὶ φράσεις. Μὴ προχωρήσητε δὲ εἰς τὸ ἐπόμενον μάθημα πρὶν ἢ γίνητε κάτοχος ὄλων τῶν φράσεων τοῦ παρόντος 7ου θέματος.

<i>er ist</i> : ^(β) ἐρ-ϊστ : αὐτὸς εἶνε.	<i>ih'r seid</i> : ἱῖρ-ζάιτ : σεῖς εἶσθε.
<i>sie ist</i> : ζῖ-ϊστ : αὐτὴ εἶνε.	<i>sie sind</i> : ζῖ-ζίντ : (αὐτοί, αὐταί, αὐτά) εἶνε.
<i>es ist</i> : ἐς-ϊστ : αὐτὸ εἶνε.	<i>Sie sind</i> : ζῖ-ζίντ : ὑμεῖς εἶσθε. (τύπος φιλοφροσύνης).

man^(γ) *ist* : μάν-ϊστ : εἶνε τις, εἶνε κάποιος.

der Kopf : ^(δ) δερ-Κόφ : ἡ κεφαλὴ

der Fuss : ^(ε) δερ-Φούς : ὁ πούς, τὸ πόδι.

die Hand : ^(στ) δι-Χάντ : ἡ χεῖρ.

artig : ἄρτιγῖ : φρόνιμος, εὐγενής.

unartig : ^(ς) οὔναρτιγῖ : ἄτακτος, ἀγενής.

glücklich : γκλιούκλιχῖ : εὐτυχής.

unglücklich : ^(ς) οὔγκλιουκλιχῖ : δυστυχής.

rein : ^(η) ῥάιν : καθαρός.

unrein : ^(ς) οὔνρᾶιν : ἀκάθαρτος.

Σημειώσεις :

Sie sind—*sie sind*. Ἀποτεινόμενος τις πρὸς πρόσωπον μὴ οἰκεῖον μεταχειρίζεται χάρις εὐπροσηγορίας τὸ γ' πληθ. πρόσωπον, ὅπως ἡμεῖς τὸ β' πληθυντικόν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τοῦ *Sie* γράφεται μὲ κεφαλαῖον γράμμα.

Bist du krank? Εἶσαι ἀσθενής;

Sind Sie krank? Εἶσθε ἀσθενής (κατὰ λέξιν εἶνε οὔτοι ἀσθενεῖς).

Sprechen (πρ. χηπρέχεν) *Sie Deutsch?* Ὁμιλεῖτε γερμανικά;

Ὅταν δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ μεταχειρισθῶμεν τὸν τύπον τῆς εὐπροσηγορίας μεταχειρίζομεθα τὸ β' πληθ. πρόσωπον, ὅπως καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν, π.χ. *Ihr seid artige kinder* : Εἶσθε φρόνιμα παιδιά.

Γλωσσικαὶ καὶ γραμματικαὶ παρατηρήσεις :

α) *du bist*. Τὸ σύμφωνον *s* εἶνε καταληκτικὸν διὰ τὸ β' ἐνικὸν πρόσωπον τοῦ ῥήματος εἰς ὅλας τὰς ἰαπευκὰς γλώσσας Π.χ. ἑλλ. ἔχεις γράφεις, τρώγεις, λατ. *habes, scribis, edis*, γαλλ. *tu as, tu parles*, γερμ. *du bist, du hast* : ἔχεις.

β) *er ist* καὶ *er isst*. Τὸ τελευταῖον εἶνε γ' πρόσωπον τοῦ ἀνωμάλου ῥήματος *essen* : τρώγειν, πρβ. ἑλλ. ἐσθίω, λατ. *edo-esse*.

γ) *man* : ἴδε μάθημα 1ον γλωσσ. παρ. γ'.

δ) *der Kopf* : πρβ. ἑλλ. κεφαλὴ, λατ. *caput* ἔξ οὗ γαλλ. *capital* κτλ.

ε) *der Fuss* : πρβ. ἑλλ. πούς, λατ. *pes*, γαλλ. *pied*.

στ) die Hand : πρβ. ἑλλ. ἡ χεῖρ.

ζ) unartig, unglücklich κτλ. τὸ un πρόθεμα *τονιζόμενον* πάντοτε ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸ στερητικὸν «ἀ» ἢ «ἄν» τῆς ἑλληνικῆς, ὡς ἄτακτος, ἀνάνδρος κτλ.

η) Rein : καθαρός. || Rhein : ὁ Ρῆνος ποταμός.

II

<i>Bin ich?</i> βίν-ιχ? εἶμαι ἐγώ;	<i>sind wir?</i> ζίντ-βίρ? εἴμεθα ἡμεῖς;
<i>bist du?</i> βίστ-δού? εἶσαι σύ;	<i>seid ihr?</i> ζάιτ-ιρ? εἴσθε σεῖς;
<i>ist er?</i> ἴστ-ἔρ? εἶνε αὐτός;	<i>sind sie?</i> ζίντ-ζίι? εἶνε αὐτοί, αὐταί, αὐτά;
<i>ist sie?</i> ἴστ ζίι? εἶνε αὐτή;	<i>sind Sie?</i> ζίντ-ζίι? εἴσθε Ὑμεῖς; (τύπος εὐπροσηγορίας).
<i>ist es?</i> ἴστ-ἔς? εἶνε αὐτό;	
<i>ist man?</i> ἴστ-μάν? εἶνέ τις;	

Γύμνασμα. Κλίνετε ἐπίσης :

Bin ich glücklich?	Ja, ich bin glücklich.
Bin ich rein?	Ja, ich bin rein.
Bin ich artig?	Ja, ich bin sehr artig.

III

Ich bin nicht. Δὲν εἶμαι (τονίζετε τὸ nicht).	wir sind nicht. Δὲν εἴμεθα.
Du bist nicht.	ihr seid nicht.
er, Sie, er ist nicht.	Sie sind nicht.
man ist nicht.	Sie sind nicht.

Γύμνασμα. Κλίνετε ἐπίσης :

Ich bin nicht faul, denn (διότι) ich bin arbeitsam.
 Ich bin nicht arm, denn ich bin reich.
 Ich bin nicht jung, denn ich bin alt.

IV

Bin ich nicht? Δὲν εἶμαι; Sind wir nicht? Δὲν εἴμεθα.
 bist du nicht? seid ihr nicht?
 ist er? ist sie? ist es nicht? sind sie nicht?
 ist man nicht? sind Sie nicht? (τύπος φι-
 λοφροσύνης).

Hübsch: κομψός, χαίρεις (πρόφ. χίουντς)

Schön: ὡραῖος (πρόφ. Chen).

Brav: χρηστός (πρόφ. βράαβ).

Γύμνασμα πρῶτον. Κλίνετε ἐπίσης:

Bin ich nicht hübsch? Ja, ich bin hübsch.
 bin ich nicht schön? Ja, ich bin schön
 bin ich nicht brav? Ja, mein Herr, ich bin brav.

Κανὼν Α.— Ἐπὶ ἐρωτήσεως ὡς καὶ ἐπὶ ἑρώσεων ἀρχομένων με ἐπίσημά τι, ὄνομα ἢ προσδιορισμὸν κτλ. ἐπέχεται ἢ λεγόμενη ἀνατροπὴ ἢ μετὰ ταξίς τοῦ ὑποκειμένου, τίθεται δηλ. τὸ ὄνυμα καὶ κατόπιν αὐτοῦ ἢ ἀντωνυμία καὶ ἐν γένει τὸ ὑποκείμενον τοῦ ὀνόματος (ἴδε κατωτέρω μάθημα 8ον).

Παράδειγμα.

Φυσιζή σειρά	}	Ich bin hier.	}	Hier bin ich.	
		Ich bin zu Hause		}	Zu Hause bin ich.
		Ich liebe meinen Vater.			Meinen Vater lie- be ich.

πρόφ. Ιχ λίβε μάϊνεν Φάατερ: ἀγαπῶ τὸν πατέρα μου.

Γύμνασμα δεύτερον. Κλίνετε: Hier bin ich.

Im Garten bin ich.

Krank bin ich nicht, ich bin gesund.

Im=ἐν τῷ, ἐκ τοῦ in+dem πρβ. ἑλλ. ἐν, λατ. in.

Θέμα 8.— Μεταφράσατε: Hier ist das Heft (χίφτ); es ist neu (νόι). -- Wo ist das Buch? (βουχ) Hier ist es. -- Wo ist dein Kopf und deine Hand?—Ist das Mädchen artig? Ja, das kleine Mädchen ist sehr artig.—Ist das Brot frisch?

(φρσίχ). Nein das Brot ist nicht frisch.—Hier ist das Wasser, wollen Sie trinken (τρίνκεν)?—Nein, ich will essen und dann arbeiten.—Joseph (Γιώζεφ) und Berta, wo seid ihr? Hier sind wir Papa (Παπά).—Wir sind oft (ὄφτ) im Garten.—Wo ist deine Cousine und deine Tante? die Tante ist in der Küche und die Cousine in der Schule.—Was ist das? Das ist die Hand.—Wie viel Finger hat die Hand? die Hand hat fünf Finger.—Bist du krank, Ernestine? (Ἐρνεστίνε)? Nein Mama (Μαμά), ich bin nicht krank.—Wer sind diese Damen? Die eine ist meine Grossmutter und die andere (ἄνδερε) ist meine Tante.—Wer seid ihr? Wir sind Albert und Marie (Μαρίτ).—Warum (Βαροῦμι) bist du nicht in des Schule?—Ich bin krank, mein Herr.—Jede (γέδε) Hand hat (χάτ) fünf Finger.

das Heft: τὸ τετράδιον.

neu: νέον πρβ. νέον, λατ. novum.

das Buch: τὸ βιβλίον.

frisch: νοπός, φρέσκοζ.

trinken: πίνειν.

essen: τρώγειν.

Jede: ἐκάστη.

und dann: καὶ ἔπειτα.

Joseph: ὁ Ἰωσήφ.

Papa, Mama: πατε-
ράκι μου, μητερίτσα μου.

Oft: συχνάκις, συχνά.

die andere: ἡ ἄλλη πρβ. ἑλλ.
ἕτερος.

hat: ἔχει. Warum? διατί;

V

Φράσεις πρὸς ἐκμάθησιν: Sprechen Sie deutsch? Ch πρό-
γεν-ζι δούτch=ὀμιλεῖτε γερμανικά;

Ja, ich spreche ein wenig. Για, ιχί - ch πρόεχε ἄιν βένιγι=

Ναι ὀμιλῶ ὀλίγον.

Sagen Sie mir gefälligst... Ζάγεν - Ζι μιρ γεφέλικστ=

Πέτε μου, ἄν εὐαρεστήσθε.

Sprichwort, ch πρόιχβορτ = Παροιμία.

Ein Mann, ein Wort: (πρφ. Βόρτ)=Κράτει τὸν λόγον σου.
(Κατὰ λέξιν εἷς ἀνὴρ καὶ εἷς λόγος).

das Wort: Λόγος, λέξις. mir: ἐμοί, μοι (δοτ. τοῦ ich).

ΜΑΘΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ

I

Ὄνομαστικὴ καὶ Αἰτιατικὴ
ἄρθρων καὶ ἐπιθέτων. — Γενικαὶ παρατηρήσεις.

Ὡς εἶδομεν ἤδη ἡ Γερμανικὴ γλῶσσα ἔχει δύο ἄρθρα :

Τὸ ὀριστικὸν der, die, das : ὁ, ἡ τό, καὶ τὸ ἀόριστον ein, eine, ein : ἕνας, τίς, κάποιος. Ἡ αἰτιατικὴ αὐτῶν σχηματίζεται :

Der bestimmte Artikel.

(der-bechτίμμετ Ἄρτίκελ) = Τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον.

Ἐνικός ἀριθμός.— Singular.

	Ἀρσενικὸν	Θηλυκὸν	Οὐδέτερον
Nominativ. Ὄνομ. der :	ὁ	die : ἡ	das : τὸ
Akusativ. Αἰτιατ. den :	τὸν	die : τὴν	das : τὸ

Πληθυντικός.— Plural.

Nominativ. Ὄνομ. die :	οἱ	die : αἱ	die : τὰ
Akusativ. Αἰτιατ. die :	τοὺς	die : τὰς	die : τὰ

Der unbestimmte Artikel.

(der-οὐνbechτίμμετ Ἄρτίκελ) = Τὸ ἀόριστον ἄρθρον.

Ἐνικός ἀριθμός.

	Ἀρσενικὸν	Θηλυκὸν	Οὐδέτερον
Nom. Ὄν. ein :	ἕνας, τίς.	eine : μία, κάποια.	ein : ἕνα, τί
Akus. Αἰτ. einen :	ἕνα, τινά.	eine : μίαν, τινα	ein : ἕνα, τί

Πληθυντικός ἀριθμός.

Λεῖπει.

Σημειώσεις :

1. Artikel πρβ. λατ. articulus, γαλλ. Article.
2. Nomenativ, Akusativ. Singular, Plural. Τονίζονται ἐπὶ τῆς

ληγούσης ὡς ξένα (λατινικαί) λέξεις: nominativus, acusativus, singularis, pluralis, τηροῦσαι ὡς τοιαῦται τὸν τονισμὸν αὐτῶν (ἴδε εἰσαγωγὴν).

3. Ὁ πληθυντικὸς τοῦ εἶν λείπει. Ἀναπληροῦται συνήθως διὰ τοῦ einige: εἰνίγκε=μερικοί, τινές ἢ τοῦ viele: φύλε=πολλοί, τῶν ὁποίων ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ τοῦ πληθυντικοῦ καὶ διὰ τὰ τρία γένη εἶνε ἡ αὐτή. Πρβ. πληθυντικὸν τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου.

Γλωσσικαὶ καὶ γραμματικαὶ παρατηρήσεις :

I. Συγκρίνοντες τὸ γερμανικὸν πρὸς τὸ ἑλληνικὸν ἄρθρον καὶ ὄνομα ἀνευρίσκομεν τὰ ἐπόμενα κοινὰ χαρακτηριστικά. α) "Ὅτι τὸ **v** καταληκτικὸν τῆς ἐνικῆς αἰτιατικῆς τοῦ ἄρσενικοῦ — τὸν — ἀνευρίσκομεν εἰς ἀμφοτέρα τὰ ἄρθρα **den**, **einen**. Τὸ **v**, **n** ἢ **m** εἶνε ἐπίσης κατάληξις τῆς ἐνικῆς αἰτιατικῆς τῆς Ἑλληνικῆς καὶ β' κλίσεως τῶν ὀνομάτων (πρβ. τὴν *τράπεζαν*, *τιμὴν*, *ἄνθρωπον*) ὡς καὶ τῆς λατινικῆς εἰς ὄλας τὰς κλίσεις (πρβ. *tabulam*, *discipulum*, *legem*, *exercitum*). β) "Ὅτι εἰς τὰ οὐδέτερα ἢ αἰτιατικὴ εἶνε ὁμοία μὲ τὴν ὀνομαστικὴν, ὅπως καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν (πρβ. τὸ παιδίον αἰτ. τὸ παιδίον). Ἐν τῇ Γερμανικῇ ἐν τούτοις ὁ κανὼν οὗτος ἐπεκτείνεται. Πρῶτον: ἐπὶ τῶν θηλυκῶν τοῦ ἐνικοῦ. Δεύτερον: ἐπὶ τῶν τριῶν γενῶν τοῦ πληθυντικοῦ. Τρίτον: ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν ἄρθρων καὶ πάντων τῶν *οὐσιαστικῶν*, *ἐπιθέτων* καὶ *ἀντωνυμιῶν*.

II. Σημειωτέον ὅτι τὴν τυλικὴν κατάληξιν τῆς ἐνικῆς αἰτιατικῆς τοῦ ἄρσενικοῦ **n** συναντῶμεν ἐκτὸς τῶν δύο ἄρθρων, πρῶτον εἰς τὴν κλησιν τῶν *κλητῶν ἀντωνυμιῶν*, ὡς *meinen*: τὸν ἰδικόν μου *diesen*: τοῦτον· κτλ. περὶ ὧν κατωτέρω. Δεύτερον εἰς τὴν αἰτιατικὴν τοῦ *ἐπιθέτου* ὡς *προσδιορισμοῦ*, (ἴδε κανόνα 2^{ον}): *den guten Vater* — τὸν καλὸν πατέρα (ἴδε κατωτέρω IV).

III. Τὰ οὐσιαστικά ἐν τῇ Γερμανικῇ κλίνονται κατ' ἰδιαιτέρους κανόνας, τῶν ὁποίων τοὺς κυριωτέρους εὐρίσκει ὁ μαθητὴς εἰς τὸ 9^{ον} Μάθημα.

Γύμνασμα.—α) Κατὰ τὸ *der*, *die*, *das* σχηματίσατε τὴν αἰτιατ. τοῦ ἐνικοῦ, τὴν ὀνομαστικὴν καὶ αἰτιατικὴν τοῦ πληθυντικοῦ τῆς δεικτικῆς ἀντων. *dieser*, *diese*, *dieses* (ἴδε Μάθ. 2^{ον} IV).—β) Κατὰ τὸ *ein*, *eine*, *ein* σχηματίσατε τὰς αὐτὰς πτώσεις εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ἀριθμοὺς τῶν προσωπικῶν ἀντων. *mein*, *dein*, καὶ *sein* (ἴδε Μάθ. 2^{ον} I καὶ Μάθ. 3^{ον} II).

II

Ὀνομαστική τοῦ Ἑνικοῦ

kein: κáιν: οὐδεὶς *keine*: κáιν: οὐδεμία *kein*: κáιν: οὐδέν

Αἰτιατική τοῦ Ἑνικοῦ

keinen: οὐδένα *keine*: οὐδεμίαν *kein*: οὐδένΠληθ. ἀριθ. Ὀνομ. καὶ Αἰτ. καὶ διὰ τὰ τρία γένη. *keine*

Κανὼν §.—Ἐκτός τοῦ ἀρνητικοῦ *nicht*: δέν, ὅπερ ὡς εἶδομεν ἐπιτάσσεται τοῦ ῥήματος, ἔχομεν καὶ τὸ ἄντων. ἐπιθετον *kein*: οὐδεὶς, κανεὶς. Τὸ *nicht* ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ *kein* πάντοτε, ὁσάκις τὸ ὑποκείμενον, ἀντικείμενον ἢ κατηγορούμενον τοῦ ῥήματος εἰς τὸ ὁποῖον ἀνῆκει τὸ *nicht* ἐκφέρεται ἀνάρθως.

Hier ist kein Wasser: Ἐδῶ δὲν ὑπάρχει (εἶνε) ὕδωρ.

Haben sie keinen Onkel?: Δὲν ἔχετε θεῖον;

Hier sind keine kinder: Ἐδῶ δὲν ὑπάρχουν (εἶνε) παιδία.

III

Lieben: Αἰτέν: ἀγαπᾶν.das *Lieben*: τὸ ἀγαπᾶν, ἡ ἀγάπη.wir *lieben*: ἀγαπῶμεν.sie *lieben*: ἀγαποῦν (οὔτοι, αὐται, ταῦτα).Sie *lieben*: ἀγαπᾶτε (τύπος φιλοφροσύνης).*lieben* Sie!: προστ. ἀγαπᾶτε.er, sie, es *liebt*: οὗτος, αὐτή, τοῦτο, ἀγαπᾷ.[ich will *lieben*: θέλω ν' ἀγαπῶ (ἀγαπᾶν).wir wollen *lieben*: θέλομεν ν' ἀγαπῶμεν.Sie wollen *lieben*: θέλετε ν' ἀγαπᾶτε.*haben*: χάαβεν: ἔχειν.das *Haben*: τὸ ἔχειν, ἡ περιουσία.wir *haben*: ἔχομεν.sie *haben*: ἔχουν (οὔτοι, αὐται, ταῦτα).Sie *haben*: ἔχομεν (τύπος φιλοφροσύνης).*haben* Sie!: προστ. ἔχετε.er, sie, es *hat*: οὗτος, αὐτή, τοῦτο, ἔχει).[ich will *haben*: θέλω νὰ ἔχω (ἔχειν).wir wollen *haben*: θέλομεν νὰ ἔχομεν.Sie wollen *haben*: θέλομεν νὰ ἔχομεν.

Πρακτικὴ διυβουλιή. — Τὰ ῥήματα τῆς γερμανικῆς γλώσσης εἶνε κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνώμαλα, καὶ ἡ χρῆσις αὐτῶν δια τοὺς ἀρχαρίους ἀποβαίνει δυσχερῆς. Διὰ τοῦτο συμβουλευόμεν ὅπως στρέψῃ ὁ μαθητῆς ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν αὐτοῦ εἰς τὴν χρῆσιν τῆς ἀπαρεμφάτου καὶ εἰς τὴν τυπικὴν κατὰληξιν αὐτῆς **en** διότι τῇ βοηθείᾳ τῆς ἀπαρεμφάτου εὐκόλως θὰ δύναται νὰ χειρίζηται πρὸς συνεννόησιν οἰανδήποτε ῥήμα, ὡς καταφαίνεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω.

Πρὸς τούτοις ἄς λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ ἐπόμενα :

α') Τὸ βοηθητικὸν τροπικὸν ῥήμα wollen : βούλομαι, θέλω εἶνε ἀνώμαλον, (ἴδε κατωτέρω Μάθημα 32ον) ἐπὶ τοῦ παρόντος σημειοῦμεν ὅτι ὁ ἐνεστώς αὐτοῦ σχηματίζεται οὕτω :

ich will: θέλω. wir wollen: θέλομεν.

du willst: θέλεις. ihr wollt: θέλετε.

er will: θέλει. sie (Sie) wollen: θέλουν, θέλετε Ὑμεῖς.

β') Ἡ ἀπαρεμφάτος ἐν ἐξαρχῇ παρ' ἄλλου ῥήματος π. χ. ich will haben τίθεται κατὰ κανόνα εἰς τὸ τέλος τῆς προτάσεως προηγούνται δὲ αὐτῆς πάντα τὰ ἀντικείμενα, κατηγορούμενα καὶ προσδιορισμοὶ κτλ. ὡς καὶ τὸ ἀρνητικὸν nicht ἢ kein.

Ich will einen guten, schönen Ross (Ρός) haben. Ross: ἵππος. Θέλω ἓνα καλόν, ὄμοιον ἵππον νὰ ἔχω.

Ich möchte (μῶχτε) keinen Ross haben: Δὲν θὰ ἐπεθύμουν ἵππον.

γ') Εἰς τὰ ὀμαλὰ ῥήματα ὡς καὶ εἰς μέγαν ἀριθμὸν ἀνωμάτων τὸ γ' ἐνικὸν λήγει εἰς **t**. (ἴδε κατωτέρω Μάθημα 13ον).

Γύμνασμα. — Κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ lieben καὶ haben σχηματίσατε τὰ αὐτὰ πρόσωπα, χρόνους καὶ ἐγγλίσεις τῶν ἐπομένων ῥημάτων: arbeiten: (γ' ἐν. er arbeitet): ἐργάζεσθαι. — leben: (γ' ἐν. er lebt): ζῆν. — essen: (γ' ἐν. er isst): τρώγειν. trinken: (γ' ἐν. er trinkt): πίνειν.

IV

Χρῆσις ὀνομαστικῆς καὶ αἰτιατικῆς

{ Mein Vetter ist gut, ich liebe **den** guten Vetter.
 { Meine Cousine ist gut, ich liebe **die** gute Cousine.
 { Mein Kind ist gut, ich liebe **das** gute Kind.

Ich habe **einen** guten Vetter, **eine** gute Cousine, ein **gutes** Kind.

Lieben Sie **meinen** guten Vetter, **meine** gute Cousine, **mein** gutes Kind.

Hier ist mein gutes Kind.

Γύμνασμα.—α') Νὰ σχηματισθοῦν κατὰ τὰ ἀνωτέρω παραδείγματα φράσεις μετὰ τῶν ἐπιθέτων: ἡλικιωμένος, νέος, μέγας, μικρός, ὑγιής, φρόνιμος, ἄτακτος, εὐτυχής, δυστυχής.—β') Τὸ mein νὰ ἀντικατασταθῇ ὑπὸ τοῦ dein καὶ τοῦ sein.

Σημείωσις. Ἐπιστήσατε ἰδιαίτερος τὴν προσοχὴν εἰς τὴν διαφορὰν τῆς καταληκτικῆς μορφῆς τοῦ ἐπιθέτου εἰς τὸ οὐδέτερον γένος, κατόπιν τοῦ ὁριστικοῦ ἄρθρου (=κατάληξις e) καὶ κατόπιν τοῦ ἀορίστου ἄρθρου ἢ τῶν ὁμοιοκαταληκτικῶν πρὸς αὐτό, mein, dein, sein, kein (=κατάληξις es).

Θέμα 9.—Ὁ ἀδελφός μου.—Ἔχω ἓνα μικρὸν ἀδελφόν*.—Ἔχομεν ἓνα θεῖον καὶ μίαν θείαν.—Ὁ θεὸς μου εἶνε ὑγιής, ἀλλ' ἡ θεία μου εἶνε πάντοτε (immer: ἕμμερ) ἀσθενής καὶ μένει (bleibt) εἰς τὸ σπίτι.—Ἔχετε μίαν ἀσθενῆ θείαν.—Ἀγαπᾶτε (τυπ. φιλ.) τὸν υἱόν μου;—Τί ἔχετε;—Ἔχω μίαν σύζυγον (μετ. γυναῖκα), ἓν τέκνον (μετ. παιδίον) καὶ μίαν μικρὰν ἀδελφήν.—Τί ἔχετε ἐκεῖ; Ἔχω ἓν ὄραϊον ζῶον.—Ἀγαπᾶτε τὸ ζῶον; Ναί, ἀγαπῶ τὸ ζῶον (αἰτ.).—Ἔχω ἓνα πάππον, μίαν μίμμην καὶ ἓν παιδίον.—Δὲν ἔχω ἑξάδελφον (μετ. ἔχω κανένα ἑξάδελφον).—Τί θέλετε; Θέλω ἄρτον καὶ ὕδωρ.

Φράσεις πρὸς ἐκμάθησιν: Ich will gehen: γέμεν: θέλω νὰ πηγαίνω, νὰ βαδίσω.

Wir wollen spazieren (χηπασιύμεν) gehen: θέλομεν νὰ περιπατήσωμεν.

Wollen Sie spazieren gehen?: θέλετε νὰ ἐξέλθετε εἰς περίπατον;

Nein, ich will nach Hause gehen: Ὁχι, θέλω νὰ πηγαίνω εἰς τὸ σπίτι.

(Ich) danke schön: Σᾶς εὐχαριστῶ πολὺ (κατὰ λέξιν: ὄραϊα).

Ich möchte einen grossen und schönen Ross haben: θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἔχω ἓνα μέγασον καὶ ὄραϊον ἵππον.

Guten Tag, mein Herr!: Καλὴν ἡμέραν Κύριε!

* Τὰ ἀναφερόμενα ὀνομαστικά ἀφίνετε ἀμετάβλητα εἰς τὴν αἰτιατικὴν, der Bruder αἰτ. den Bruder.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΚΤΟΝ

ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΣΙΑ

Τὸ δωμάτιον

Ἄρσενικά

Θηλυκά

<i>der</i> Stuhl: (α) δερ-χτούουλ: ἢ καθέκλα.	<i>die</i> Feder: (στ) δι-Φέεδερ: ἢ γραφίς, ὁ κονδυλοφόρος.
<i>der</i> Tisch: (β) δερ-Τίχ: ἢ τράπεζα.	<i>die</i> Tinte: δι-Τίντε: ἢ μελάνη.
<i>der</i> Ofen: (γ) δερ-᾽Οοφεν: ἢ θερμάστρα.	<i>die</i> Tafel: (ς) δι-Τάαφελ: ὁ πίναξ.
<i>der</i> Boden; δερ-Βόοδεν: τὸ δάπεδον, ἔδαφ., τὸ πάτωμα.	<i>die</i> Schachtel: δι-Χάαχτελ: τὸ κυτίον, τὸ κουτί.
<i>der</i> Teppich: (δ) δερ-Τέππιχ: ὁ τάπηξ.	<i>die</i> Decke: (η) δι-Δέκε: ἢ στέγη, ἢ ὄροφή.
<i>der</i> Teller: δερ-Τέλλερ: τὸ πιάτον.	<i>die</i> Wand; δι-Βάντ: ὁ τοῖχος.
<i>der</i> Bleistift: (ε) δερ-Βλάίχτιφτ: τὸ μολυβδοκόνδυλον.	<i>die</i> Türe: (θ) δι-Τιοῦρε: ἢ θύρα.

Οὐδέτερα

<i>das</i> Heft: Χέφτ: τὸ τετράδιον.	<i>das</i> Zimmer: Τσίμμερ: τὸ δωμάτιον.
<i>das</i> Papier: (ι) Παπίερ: τὸ χαρτί, ὁ χαρτίς.	<i>das</i> Fenster: (φ) Φένστερ: τὸ παράθυρον.
<i>das</i> Möbel: (ω) Μόοβιλ: Τὸ ἔπιπλον, μόνπιλον.	<i>das</i> Bild: Βίλτ: ἡ εἰκὼν
<i>das</i> Buch: Βούχ: τὸ βιβλίον.	<i>das</i> Tintenfass: (ψ) Τίντενφας: τὸ μελανοδοχείον.

Σημειώσεις καὶ γλωσσικαὶ παρατηρήσεις :

Καλὸν εἶνε ἂν ὄχι πάντα, τοῦλάχιστον τὰ περισσότερα τῶν ἄνω ἀντικειμένων νὰ ἔχη πρὸς ὀφθαλμῶν ὁ μαθητῆς.

α) Stuhl: ἐκ τῆς καταλήξεως «sta» ἣτις εἶνε κοινὴ εἰς ὅλας τὰς ἰαπετικὰς γλώσσας πρὸς δῆλωσιν στάσεως ἢ ἀκίνησιός. Πβλ. ἑλλ. ἴστα-

μαί, σταθμός, στάσις κτλ., λατ. stare, stabulum, γερμ. stehen (προφ. χιτέεν)=ἵσταμαι. Γαλλ. station, stable κτλ.

β) Tisch, ἐκ τοῦ ἑλλ. δίσκος, λατ. discus. Ἔλαβε δὲ τὴν ὀνομασίαν ἐκ τοῦ συνήθους σχήματος τῶν τραπέζων.

γ) Ofen: θερμάστρα || offen: ἐπιθ. ἀνοιχτός || öffnen: ῥῆμα ἀνοίγειν.

δ) Teppich: πρβ. ἑλλ. τάπητης, λατ. tapes, γαλλ. tapis.

ε) Bleistift. Ἐκ τοῦ Blei: μόλυβδος + Stift: ἦλος, καρφί. || Bleiweiss: τὸ ψιμμύθιον. || Bleiwasser: μολυβδοῦχον ὕδωρ, μολυβδόνερον.

στ) Feder: κυρίως τὸ πτερόν, πρβ. πτερόν, ἐξ οὗ πρότερον κατεσκευάζοντο αἱ γραφίδες.

ζ) Tafel: πρβ. λατ. Tabula γαλλ. table.

η) die Decke κατὰ λέξιν σκέπασμα || decken, ῥῆμα: σκεπάζειν, καλύπτειν || Decke des Bettes (βέτες: ὄνομ. Bett). τὸ σκέπασμα τῆς κλίνης, τὸ κλινοσκέπασμα.

θ) Türe ἢ Tür: πρβ. ἑλλ. ἡ θύρα.

ι) Papier πρβ. ἑλλ. πάπυρος. Σύνθ. Papiergeld: Παπίρι - Γκέλτ: χαρτονόμισμα. (das Geld: τὸ χρῆμα).

ια) Möbel πρβ. λατ. mobilis, γαλλ. meuble.

ιβ) Fenster πρβ. ἑλλ. φανός, φαίνομαι, λατ. fenestra, γαλλ. fenêtre.

ιγ) Tintenfass. Σύνθετ. Tinte: μελάνη + Fass: βάζο, βουσί, ἀγείον, λατ. vas, γαλλ. vase.

II

Ἐρώτ. — Was ist das? (Δεικνύετε τὰ ἀντικείμενα ἐν πρὸς ἕν).

Ἀπάντ. — Das ist **der** Stuhl. . . **der** Tisch κτλ. (Ἐφιστάτε ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν εἰς τὸ ἄρθρον ὀνομάζοντες ἕκαστον ἀντικείμενον ἐνάρθρος. — Ἡ ἐρώτησις ἐπιναλαμβάνεται ἐκάστοτε. Ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις γίνονται ὑψηλοφώνως).

Ἐρώτ. — Ist das der Stuhl, der Tisch? κτλ.

Ἀπάντ. — Ja, das ist der Stuhl.

Nein, das ist nicht der Stuhl... das ist der Stuhl.

Ἐρώτ. — Wo ist die Tinte?

Ἀπάντ. — Hier ist die Tinte. Dort ist der Ofen.

Ἐρώτ. — Was haben Sie?

Ἀπάντ. — Ich habe einen Teppich... eine Schachtel... ein Buch. — Ich habe keinen Teppich κτλ.

III

Τὰ χρώματα

weiss: βάλς: λευκός.

grün: γκριόν: πράσινο.

rot: ῥότ: κόκκινος.

grau: γκράου: φατός, ψαρός, γκριζός.

schwarz: χβάρτς: μαῦρος.

gelb: γκέλπ: κίτρινος.

blau: βλάου: κυανοῦς, γαλάζιος.

braun: βράουν: καστανόχρους, χρώματος καφέ.

die Farbe: δι Φάρβε: τὸ χρώμα.

Was für ein: βὰς-φιοῦρ-άιν. (ἀρσεν.). *Was für eine*. (θηλ.).

Was für ein (οὐδ.): τί λογῆς, τί εἶδος.

^o*Ερώτ.* — *Wie ist der Bleistift.*: Πῶς (ποίου χρώματος) εἶνε τὸ μολύβι;

^o*Απάντ.* — *Der Bleistift ist rot und (καί) blau.* (Ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἐρώτησις καὶ ἡ ἀπάντησις δι' ὅλα τὰ ἀντικείμενα).

^o*Ερώτ.* — *Wie ist der Bleistift?*

^o*Απάντ.* — *Er ist schwarz* κτλ. (Ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἀπάντησις, ἀλλ' ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀντωνυμίας τὸ ὄνομα τοῦ πράγματος).

^o*Ερώτ.* — *Ist der Bleistift schwarz?* — Ἄπ. *Ja, er ist schwarz.*

Ist die Feder rot? » *Ja, sie ist rot.*

Ist das Buch grün oder schwarz. — Ἄπ. *Es ist schwarz.*

^o*Ερώτ.* — *Was - für - eine Farbe hat der Stuhl.* Τί λογῆς χρώμα ἔχει ἡ καθέκλα.

^o*Απάντ.* — *Er hat rote Farbe.* ἔχει κόκκινον χρώμα. (ἴδε κανόνα δεύτερον).

IV

Σχήματα, μεγέθη κτλ..

rund: ῥούντ: στρογγύλος.

hoch: χόχ: ὑψηλός

viereckig: φίρ-ἔκινγ: τετράγωνος.

niedrich: νίτριχ: χαμηλός.

neu : νόϊ : νέος, (νεοφτιασμέ-
νος) καινουργής.
gross : γκρός : μεγάλος.
stark : χτάρκ : δυνατός, ισχυρός.
dick : δίκ : χονδρός, παχύς, ὀγ-
κώδης.

alt : ἄλτ : παλαιός.
klein : κλάϊν : μικρός.
schwach : χβᾶχ : ἀδύνατος.
dünn : διούν : λεπτός, ἀδύ-
νατος.

die Ecke : δι - Ἐκκε : ἡ γωνία.

Viereckig: ἡ λέξις εἶνε σύνθετος ἀπὸ τὸ vier: τέσσαρα καὶ Ecke: γωνία.

²Ἐρώτ. — Wie ist die Kreide? (Kreide: κιμωλία.)

²Ἀπάντ. — Die Kreide ist weiss und viereckig κτλ. (Λί
ἀπαντήσεις ν' ἀνταποκρίνονται εἰ δυνατὸν καὶ εἰς τὸ
χρῶμα καὶ εἰς τὸ σχῆμα).

²Ἐρώτ. — Welcher Bleistift ist das? Ποῖος; (ἐπὶ ἀρσενικῶν).
Welche Feder? Ποία; (ἐπὶ θηλυκῶν).

Welches Buch ist das? Ποῖον; (ἐπὶ οὐδετέρων).

²Ἀπάντ. — Das ist der Rote Bleistift, die rote grüne Feder.

Σημείωσις. Παράβαλε τὸν 2ον Κανόνα περὶ τοῦ ἐπιθέτου ὡς προσ-
διορισμοῦ.

Γύμνασμα. — Ἐπαναλάβετε τὸ λεξιλόγιον μέχρι τοῦ παρόν-
τος θέματος, μετὰ τοῦ welcher? welche? welches?

Θέμα 10. — Ποῦ εἶνε ὁ πατήρ, ἡ μήτηρ, ὁ υἱὸς καὶ ἡ κόρη;
Εἶνε ἐδῶ. — Εἶνε (αὐτὸς) εἰς τὸ σπίτι; Ὁχι εἶνε εἰς τὸν κῆπον.
— Ποῖος εἶνε οὗτος (ὁ) ἀνὴρ καὶ ποία αὐτῆ (ἡ) γυνή; Ὁ γέ-
ρων ἀνὴρ εἶνε ὁ ἀδελφός μου, ἡ ὠραία καὶ νέα γυνὴ εἶνε ἡ
ἀδελφή μου. — Εἴσθε ἀσθενής ἡ ὑγιής; Ὁχι δὲν εἶμαι ἀσθε-
νής, εἶμαι ὑγιής, τὸ ἄρρωστον παιδίον εἶνε ἐκεῖ. — Διατί
(warum) εἴσθε (τ. εὐγ.) τόσο κακός; Δὲν εἶμαι κακός, εἶμαι
πολὺ καλός. — Πῶς εἶνε ἡ ἀδελφή σου; Εἶνε πολὺ ἄσχημα
(sehr schlecht), ἐπειδὴ (denn) εἶνε ἀσθενής. — Ποῦ εἶνε ἡ
μικρά σου ἀδελφή (κτλ. ἡ σὴ μικρά ἀδελφή); Ἡ μικρά μου
ἀδελφή; δὲν εἶνε εἰς τὸ σπίτι; Εἶνε (αὐτὴ) εἰς τὸν κῆπον ἢ εἰς
τὸ σχολεῖον; (Αὐτὴ) εἶνε εἰς τὸ σχολεῖον.

II. Εἴσθε ἀδύνατος κύριε Μύλλερ (Herr Muller)? Ὁχι, ἐγὼ

δὲν εἶμαι ἀδύνατος· καὶ ἀσθενής, ἢ δεσποινὶς Ρόζα (Rosa) εἶνε ἀσθενής· καὶ ἡ κυρία Σοφία Μύλλερ εἶνε ἀδύνατος.—Εἶνε ἡ κυρία Μύλλερ σύζυγος σου ἢ κόρη σου; (Αὐτὴ) εἶνε κόρη μου.—Ποῖος εἶνε εἰς τὸ μαγειρεῖον; Τὸ παιδίον εἶνε εἰς τὸ μαγειρεῖον.—Εἴμεθα πλούσιοι ἢ πτωχοί; Δὲν ἤξεύρω.—Εἶνε νόστιμος ἡ δεσποσύνη Σοφία; Ναί, εἶνε νόστιμος καὶ φρόνιμος ἀλλὰ εἶνε πολὺ πτωχὴ.

III. Ποῦ εἶνε (wo sind) τὸ μαῦρον μολυβδοκόνδυλον, ὁ κίτρινος χάραξ καὶ τὸ ἄσπρὸ χαρτί; Δὲν ἤξεύρω.—Ἴδου (hier sind) ἡ μαύρη στρογγύλη θερμάστρα, ἡ καθέκλα, τὸ τραπέζι, τὸ παραπέτασμα καὶ ὁ τάπης.—Ἡ εἰκὼν εἶνε ἐν ἐπιπλῶν. Τὸ ἤξεύρω (Das weiss ich).—Ποῦ εἶνε τὸ μελανοδοχεῖον; Ποῖον (welches) μελανοδοχεῖον; τὸ μαῦρον τετράγωνον καὶ μικρὸν μελανοδοχεῖον. Εἶνε ἐπὶ τῆς τραπέζης (auf dem Tisch).—Ἡ τράπεζα εἶνε στρογγύλη. Ἡ στρογγύλη καὶ ὑψηλὴ τράπεζα εἶνε καινουργής.—Ἡ παλαιὰ τράπεζα δὲν εἶνε ἐδῶ (αὐτὴ) εἶνε ἐκεῖ.—Ἡ καθέκλα εἶνε νέα. Ποία (welcher) καθέκλα; Ἡ στρογγύλη καθέκλα. Καλὰ (gut), τὸ ἤξεύρω.—Ὁ Κάρολος, ὁ Φρειδερίκος καὶ ὁ Παῦλος εἶνε φρόνιμα, πολὺ φρόνιμα παιδιά.—Καλὴν ἡμέραν.—Θέλω νὰ φάγω.—Θέλομεν νὰ περιπατήσωμεν.—Θέλετε νὰ ἐξέλθῃτε εἰς περίπατον; Ὁμι εὐχαριστῶν, θέλω νὰ ἐργασθῶ καὶ ἔπειτα (und dann) νὰ φάγω.—Τί εἶνε τοῦτο τὸ σπιτάκι;—Τοῦτο εἶνε τὸ σπίτι του.—Ὁμιλεῖτε γερμανικά; Ὁμιλῶ ὀλίγον.—Πέτε μοι ἂν εὐαρεστήσῃτε.

Φράσεις : Lassen Sie das Fenster offen = ἀφήσατε τὸ παράθυρον ἀνοικτὸν (πρβ. γαλλ. laisser).

Geben Sie mir (ἐμοῖ) Tinte und Papier = δώσατέ μοι μελάνην καὶ χαρτί, und = καί.

Machen Sie die Türe zu = Κλείσατε τὴν θύραν.

machen = ποιῶ, κάμνω.

zu ἢ geschlossen = κλειστός.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΒΔΟΜΟΝ

I

Zahlen: Τσάαλεν = ἀριθμοὶ (Συνέχεια).*

neun: ^(α) νόϊν: ἑννέα.

neunzehn: νοϊτσέεν: δεκαεννέα.

zehn: τσέεν: δέκα.

zwanzig: τσβαντσίγι: εἴκοσι.

elf: ἔλφ: ἑνδεκα.

dreissig: ^(γ') δρῆάτσιγι: τριάκοντα.

zwölf: τσβῶλφ: δώδεκα.

vierzig: φίρτσιγι: τεσσαράκοντα.

dreizehn: δρῆϊτσέεν: δεκατρία. Συνθ. drei + zehn.

fünfzig: φιούνφτσιγι: πενήκοντα. Συνθ. fünf + zig.

vierzehn: φίρτσέεν: δεκατέσσαρα.

sechzig: ^(α') ζέχτσιγι: ἑξήκοντα.

fünfzehn: φιούνφτσέεν: δεκαπέντε.

siebzig: ^(β') ζίπτσιγι: ἑβδομήκοντα.

sechszehn: ^(α') ζέχτσέεν: δεκαεξί.

achtzig: ἄχτσιγι: ὀγδοήκοντα.

siebzehn: ^(β') ζίπτσέεν: δεκαεπτά.

neunzig: νόϊτσιγι: ἑννεήκοντα.

achtzehn: ἄχτσέεν: δεκαοκτώ.

hundert: χοῦνδεστ: ἑκατόν.

die Zahl: δι-τσάαλ: ἀριθμός.

die Zahlen: δι-τσάαλεν: ἀριθμοί.

bezahlen: βετσάαλεν: πληρῶναι (ῥῆμα).

zählen: τσέελεν: ἀριθμεῖν (ῥῆμα).

bezahlen Sie! }
 ἢ zahlen Sie! } = πληρῶσατε!

zählen Sie! = ἀριθμήσατε, μετρήσατε.

ich bezahle ἢ ich zahle = πληρῶνω.

ich zähle = μετρῶ.

* Ἴδε μάθημα 2ον.

Σημειώσεις καὶ γραμματικαὶ παρατηρήσεις :

Μετὰ τὸ zwölf, οἱ ἐπόμενοι ἀριθμοὶ σχηματίζονται προηγουμένου τοῦ μικροτέρου ὡς εἰς τὴν ἀρχ. ἑλλην. πεντεκαίδεκα κτλ. Ἡ κατάληξις **zig** ἀνταποκρίνεται εἰς τὸ ἑλλην. «ζόντα» ὡς τριάκοντα κτλ.

Sechs : ἀποβάλλει τὸ **s** εἰς τὸ **sechzehn** καὶ **sechzig**.

Sieben : ἀποβάλλει τὴν τελευταίαν συλλαβὴν εἰς τὸ Siebzehn καὶ siebzig.

Dreissig : ἀντι dreissig.

Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις :

a) Neun = πρβ. *ἐννέα*, neuf, λατ. novem.

Γόμνασμα.—Drei un drei machen (κάνουν) sechs.

²Απαντήσατε κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ὑψηλοφώνως πάντοτε.

4+3=7, 8+9=17, 5+5=10, 6+6=12, 7+7=14,
10+5=15, 16+4=20, 20+30=50 κτλ.

II

Γενικὴ καὶ ὀριστικὴ τῶν δύο ἄρθρων. (Συνέχεια)*

Der bestimmte Artikel.—Τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον.

¹Ενικός ἀριθμός.—Singular.

² Ἀρσενικὸν	Θηλυκὸν	Οὐδέτερον
Genetiv. Γεν. des: τοῦ	der: τῆς	des: τοῦ
Dativ. Δοτ. dem: τῷ, εἰς τόν.	der: τῇ, εἰς τήν.	dem: τῷ, εἰς τό.

Πληθυντικός ἀριθμός.—Plural.

Γεν. **der**: τῶν (διὰ τὰ τρία γένη). Δοτ. **den**: τοῖς, ταῖς, τοῖς.

Der unbestimmte Artikel.—Τὸ ἀόριστον ἄρθρον.

¹Ενικός ἀριθμός.—Singular.

² Ἀρσενικὸν	Θηλυκὸν	Οὐδέτερον
Genetiv. Γεν. eines: τινος	einer	eines
Dativ. Δοτ. einem: τινι	einer	einem

Πληθυντικός ἀριθμός

Λεῖπει.

* Ἴδε μάθημα 5ον.

Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις :

Τὸ **s** εἶνε καταληκτικὸν τῆς ἐν. γενικῆς ἀρσενικοῦ καὶ οὐδετέρου.*

Τὸ **m** εἶνε καταληκτικὸν τῆς ἐνικῆς δοτικῆς τῶν ἰδίων γενῶν.

Τὸ **n** εἶνε καταληκτικὸν τῆς δοτικῆς πληθυντικῆς καὶ τῶν τριῶν γενῶν τῶν ἄρθρων, οὐσιαστικῶν, ἐπιθέτων καὶ ἀντωνυμιῶν.

Τὸ τελικὸν σύμφωνον **s** συναντῶμεν ὡς χαρακτηριστικὸν τῆς γενικῆς εἰς ὅλας τὰς ἰαπετικὰς γλώσσας. Οὕτω π. χ. συναντῶμεν αὐτὸ εἰς τὴν γενικὴν τοῦ ἐνικοῦ τῶν τριτοκλήτων τῆς ἑλληνικῆς, ὡς ἀνδρός, παιδός, ἕαρος κτλ. Εἰς τὴν λατινικὴν τῆς αὐτῆς πτώσεως *hominis* κτλ.

III

Geben: γκέβεν: δίδειν.
das *Geben*: τὸ δίδειν.

wir *geben*: δίδομεν.

sie *geben*: δίδουν (οὔτοι, αὐ-
ται, ταῦτα).

Sie *geben*: δίδετε (τύπ. εὐ-
προσηγορίας).

geben Sie! δώσατε.

gibt er, sie, es?: δίδει;

ich werde dir *geben*: θὰ
σοῦ δώσω.

wir werden Ihnen *ge-
ben*: θὰ σᾶς δώσωμεν.

Sie werden mir *geben*:
θὰ μοὶ δώσητε.

ich *gebe*: δίδω

Kaufen: κάουφεν: ἀγοράζειν.

das *Kaufen*: ἡ ἀγορά, τὸ ἀ-
γοράζειν.

kaufen wir?: ἀγοράζομεν;

kaufen sie?: ἀγοράζουν;

kaufen Sie!: ἀγοράζετε (τύπ
εὐπροσηγορίας).

kaufen Sie!: ἀγοράσατε.

kauft er, sie, es?: ἀγοράζει;

ich werde mir ein Heft *kauf-
en*: θ' ἀγοράσω διὰ τὸν ἐ-
αυτὸν μου ἕν τετράδιον.

wir werden Ihnen ein Heft
kaufen: θ' ἀγοράσωμεν ὑμῖν
ἕν τετράδιον.

Sie werden mir ein Heft
kaufen: θὰ μοὶ ἀγοράσητε
ἕν τετράδιον.

kaufe ich?: ἀγοράζω;

* Bopp. (Γαλλικὴ ἔκδοσις Breal) Grammaire Comparée des Langues Indoeu-
ropéennes I § 184. Λέγει μεταξὺ ἄλλων: Οὐδαμοῦ συναντῶμεν συμφωνίαν τοσοῦ-
τον πλήρη μεταξὺ τῶν διαφόρων Ἰνδογερμανικῶν γλωσσῶν ὅπως εἰς τὴν χρῆσιν
τοῦ **s** πρὸς σχηματισμὸν τῆς γενικῆς τοῦ ἐνικοῦ.

ματα εἶνε (έν.) καὶ εἶνε, εἰσί (πληθ.) ἀλλὰ τὸ es gibt εἶνε ἐν χρήσει, ὅταν ὁ τόπος δηλοῦται ἀορίστως, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ es ist καὶ es sind.

Τὸ **es gibt** συντάσσεται μετ' αἰτιατικῆς.

Es giebt keinen Menschen: (πρφ. Mένchen): Δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος. Es sind zwei Vögel in dem Kōfig (πρβ. Φόγγελ, Κόφγι): Εἶνε δύο πτηνὰ ἐν τῷ κλωβίφ.

II. Τὸ **es** εἰς τὰ ἀνωτέρω, ὡς καὶ ὅταν ἡ φράσις ἄρχεται οὐχὶ διὰ τοῦ ὑποκειμένου ἀλλὰ διὰ τοῦ ῥήματος, ἀντικαθιστᾶ τὸ ὑποκείμενον. (= Γ ρ α μ μ α τ ι κ ὸ ν ὑ π ο κ ε ἰ μ ε ν ο ν). Ἐπίσης ἐπὶ ἀποκρίσεων τὸ es πρὸς ἀποφυγὴν ἐπαναλήψεως τῶν αὐτῶν λέξεων δύναται ν' ἀντικαταστήσῃ ἐπίθετον, ὄνομα δηλοῦν ποιότητά τινα ἢ καὶ ὀλόκληρον φράσιν.

II. γ. Drei Männer kommen: Τρεῖς ἄνδρες ἔρχονται, ἀλλὰ **es** kommen drei Männer: Ἐρχονται τρεῖς ἄνδρες.

Γύμνασμα πρῶτον.—Geben Sie mir, bitte, einen Stuhl — eine Tafel — ein Heft.

Es giebt keinen Stuhl.—keine Tafel—kein Heft.

Ἐπαναλάβετε ὑψηλοφώνως τὴν πρόσκλησιν καὶ τὴν σχετικὴν ἀπάντησιν ἐπὶ ὅλων τῶν ἀντικειμένων τοῦ ἔκτου μαθήματος.

Γύμνασμα δεύτερον.—Zählen Sie mir, gefälligst, von 1 bis — 10 mit dem Worte «Teller»: πινάκιον καὶ πινάκια.

gefälligst: ἐν εὐαρεστησθε. bis: πρῶθ. μέχρη.

mit dem Worte: μετὰ τῆς λέξεως.

Ἐπαναλαμβάνετε τὴν πρόσκλησιν καὶ ἔπειτα ἀριθμεῖτε: ein Teller, zwei Teller κτλ. Ἀριθμεῖτε ἐπίσης ἀπὸ τοῦ 10—20 μετὰ τῆς λέξεως «Fehler»: λάθος καὶ λάθη. Ἀπὸ τοῦ 20—30 μετὰ τῆς λέξεως «Schüler»: μαθητῆς καὶ μαθηταί. Ἀπὸ τοῦ 30—40 μετὰ τῆς λέξεως «Messer»: μαχαίριον καὶ μαχαίρια. Ἀπὸ τοῦ 40—50 μετὰ τῆς λέξεως «Fenster» παράθυρον καὶ παράθυρα.

V

Ἀνακεφαλαιοῦντες τὰ λεχθέντα δυνάμεθα νὰ σχηματίσωμεν τὸν ἐπόμενον πίνακα τῆς κλίσεως τῶν δύο ἄρθρων.

ΜΕΘΟΔΟΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ. ΤΡΟΥΤ - ΒΟΓΑΖΛΗ

Α'. Der bestimmte Artikel.— Τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον.

Ἐνικὸς ἀριθμὸς. — Singular.

	Ἄρσενικὸν	Οὐδέτερον	Θηλυκὸν
Nominativ	der : ὁ	das : τὸ	die : ἡ
Genetiv	des : τοῦ	des : τοῦ	der : τῆς
Dativ	dem : τῷ	dem : τῷ	der : τῇ
Akusativ	den : τὸν	das : τὸ	die : τὴν

Πληθυντικὸς ἀριθμὸς.— Plural.

die : οἱ, αἱ, τὰ	καὶ διὰ τὰ τρία γένη		
der : τῶν	» » » » »		
den : τοῖς, ταῖς, τὰ	» » » » »	(εἰς τοὺς, εἰς τὰς, εἰς τοὺς).	
die : τοὺς, τὰς, τὰ	» » » » »		

Σημείωσις. Κατὰ τὸ ἄνω παράδειγμα κλίνονται (μεταξὺ ἄλλων) αἱ ἐπόμεναι ἀντωνυμίαι : — Ἴδε ἐπίσης εἰς σελ. 20 Γραμ. παρ. I.

Ἐνικὸς ἀριθμὸς

	Ἄρσενικὸν	Οὐδέτερον	Θηλυκὸν
dieser	(πρόφ. δίτσερ) οὗτος,	dieses : τοῦτο	diese : αὕτη,
jener	(» γιένερ) ἐκεῖνος,	jenes : ἐκεῖνο	jene : ἐκεῖνη,
welcher?	(» βέλχερ) ποῖος;	welches? ποῖον;	welche? ποία;
jeder	(» γιέδερ) ἕκαστος	jedes : ἕκαστον	jede : ἕκαστη

Πληθυντικὸς ἀριθμὸς

diese καὶ διὰ τὰ τρία γένη	jene καὶ διὰ τὰ τρία γένη
welche » » » » »	jede » » » » »
ἦτοι :	

Ἐνικὸς ἀριθμὸς

Πληθυντικὸς ἀριθμὸς

	Ἄρσ.	Οὐδ.	Θηλ.	
Ἵνομ.	dieser	dieses	diese	diese καὶ διὰ τὰ τρία γένη
Γεν.	dieses	dieses	dieser	dieser » » » » »
Δοτ.	diesem	diesem	dieser	diesem » » » » »
Αἰτ.	diesen	dieses	diese	diese » » » » »

Β'. Der Unbestimmte Artikel.— Τὸ ἀόριστον ἄρθρον.

Ἐνικὸς ἀριθμὸς

Ὁ Πληθυντικὸς λείπει

	Ἄρσ.	Θηλ.	Οὐδ.	ἀναπληροῦμ. ἐνίοτε διὰ τοῦ
Ἵνομ.	ein	ein	eine	einige μερικοὶ
Γεν.	eines	eines	einer	einiger
Δοτ.	einem	einem	einer	einigen
Αἰτ.	einen	ein	eine	einige

ἐν φρόνιμον παιδίον.*— Ἄγαλῶ τοῦτον τὸν ἄνδρα, διότι (αὐ-
τὸς) εἶνε πολὺ καλός.— Ἔχω εἰς τὸ σπίτι ἓνα μικρὸν ἀδελφόν,
μίαν ὄραιοιαν ἀδελφὴν καὶ ἓνα παιδίον (μεταφ. ἓνα παιδάκι).—
Πότε εἶνε ὁ πατήρ σου καὶ ἡ μήτηρ εἰς τὸ σπίτι;— Εἶνε μετὰ
μεσημβρίαν εἰς τὸ σπίτι.— Πότε εἶνε ὁ ἀδελφός Σας καὶ ἡ ἀδελφὴ
Σας ἐν τῷ κήπῳ;— Εἶνε πάντοτε κατὰ τὴν πρωΐαν ἐδῶ.— Τί
εἶνε τοῦτο; (Τοῦτο) εἶνε μία γραφίς.— Τίς εἶνε ἐκεῖ (Wer ist da?)
Ἐγώ. (Ich).— Σᾶς εὐχαριστῶ.— Ταῦτα τὰ βιβλία (diese Bücher)
δὲν μοῦ (δοτ.) ἀρέσουν.— Ἐπιτρέπετε;— Ναί, σᾶς ἐπιτρέπω.

Ἐν τῷ μαγειρείῳ: In der Küche. Μετὰ μεσημβρίαν: Nachmit-
tags (πρφ. νάχμιταξ).

Τί σᾶς εὐχαριστεῖ; Was gefällt Ihnen? Πάντοτε: Immer (πρφ. ἴμμερ).

Ποτήρι νερό: Ein Glass (πρ. Γκλάς) Κατὰ τὴν πρωΐαν: Morgens
Wasser. (πρφ. μόργκενς).

Φράσεις πρὸς ἐκμάθησιν: Ὅν. — Wie ist Ihr Vater? :
Πῶς εἶνε ὁ πατήρ σας; — Wie ist Ihre Mutter? : Πῶς εἶνε ἡ
μήτηρ σας; — Wo ist Ihr Haus? : ποῦ εἶνε τὸ σπίτι σας;

Αἰτ.— Ich kenne Ihren Vater: Γνωρίζω τὸν πατέρα Σας.
— Ich kenne Ihre Schwester: Γνωρίζω τὴν ἀδελφὴν Σας.—
Ich kenne Ihre Kinder: Γνωρίζω τὰ παιδιά Σας.

Δοτ.— Ich danke Ihrem Vater: Εὐχαριστῶ τὸν πατέρα
Σας.— Ich danke Ihnen: Σᾶς εὐχαριστῶ.— Ich danke Ihnen
für den guten Rat: Σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὴν καλὴν συμβουλήν.

Was giebt es Neues? Τί νέον ὑπάρχει; τί νέα;

Es ist kein Platz mehr hier: Ἐς-ἴστ καὶν Πλάτς μέερ χίερ :
Δὲν ὑπάρχει πλέον θέσις ἐδῶ. Platz: πρβ. γαλλ. place.

Wie meinen Sie? τί εἶπατε; ὀρίστε; τί σκέπτεσθε;

Wie meinen Sie das? Τί ἐννοεῖτε; τί νομίζετε περὶ τούτου;

Das ist meine Meinung: Αὕτη εἶνε ἡ γνώμη μου, ἡ ἰδέα μου.

Sprichwort: Παροιμία.

Meide die schlechte Gesellschaft: (πρφ. Γκεζέλχαφτ) ἀπό-
φευγε τὴν κακὴν συναναστροφὴν.

* Ἴδε μάθημα 5ον I.

ΜΑΘΗΜΑ ΟΓΔΟΟΝ

I

Βοηθητικὸν ὄημα haben: ἔχειν.

Gegenwart: Γκέκενβαρτ.

*Ενεστώδς

<i>ich habe</i> : ἰχί-χάαβε: ἔχω.	<i>habe ich?</i> : χάαβε ἰχί;: ἔχω ἢ hab' ich?)
<i>du hast</i> : ἔχεις.	<i>hast du?</i> ἔχει.
<i>er, sie, es hat</i> : ἔχει.	<i>hat er, hat sie, hat es?</i> : ἔχει.
<i>wir haben</i> : ἔχομεν.	<i>haben wir?</i> : ἔχομεν.
<i>ihr habt</i> : ἔχετε.	<i>habt ihr?</i> : ἔχετε.
<i>Sie haben</i> : ἔχουσι.	<i>haben sie?</i> : ἔχουν.
<i>man hat</i> : ἔχει τις, ἔχουν.	
<i>haben Sie?</i> ἔχετε; (τύπος εὐπροσηγορίας).	

Σημείωσις. Τὸ haben κλίνεται ὁμαλῶς. Ἀπὸ τὸ habest κατὰ συγκοπὴν ἐσχηματίσθη hast.

Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις :

Τὸ haben εἶνε τῆς αὐτῆς ῥίξης μὲ τὸ λατινικὸν habere, ἰταλ. avere) γαλλ. avoir καὶ τὸ ἑλλ. (ἔ)χειν.

Εἰς τὸ β' ἐνικὸν πρόσωπον συναντῶμεν καὶ ἐδῶ τὸ τυπικὸν τελικὸν γράμμα s, ἔχεις, (*Ιδε σελ. 15 Γλ. παρ.).

Εἰς τὸ γ' ἐνικὸν πρόσωπον χαρακτηριστικὸν γράμμα εἶνε τὸ t (πρβ. ist, est), τὸ ὁποῖον βραδύτερον θά συναντήσωμεν εἰς τὸ γ' ἐνικὸν πρόσωπον ὅλων τῶν ὁμαλῶν ῥημάτων.

Τὸ πρῶτον καὶ τρίτον πληθυντ. πρόσωπα ἔχουν τὴν κοινήν μετὰ τῆς ἀπαρεμφάτου κατάληξιν en (πρβ. ἑλλ. μεν: ἔχομεν ἀγαπῶμεν κτλ.).

Τέλος τὸ β' πληθ. ἔχει τὸ t ἑλλ. ἔχετε, λατ. habete, ἰτ. avete.

Γύμνασμα.— Κλίνετε: Ich habe nicht. Habe ich nicht?

*Επίσης τὰς ἐπομένας φράσεις:

Ich habe Hunger (πρφ. Χοῦνγκερ): ἔχω πείναν, πεινῶ.

Ich habe Durst (πρφ. Δούρστ): ἔχω δίψαν, διψῶ.

Ich habe Hunger und Durst. Πεινῶ καὶ διψῶ.

Ich habe **einen** schwarzen Bleistift und ein rotes Buch.

Ich habe gute Eltern: ἔχω καλοὺς γονεῖς.

Ich habe fleissig (πρφ. φλάϊσσιγι) gearbeitet: ἔχω ἐπιμελῶς ἐργασθῆ.

Θέμα 12.—*Ἐχεις ἐν ἄνθος, ποῦ εἶνε αὐτό;— Πεινῶμεν καὶ διψῶμεν.— Πεινᾷ τις καὶ διψᾷ.— Πεινᾶτε; Ναί, πεινῶ.— Κάρολε ἔχεις (μίαν) μικρὰν ἀδελφήν.—*Ἐχουν μίαν μεγάλην οἰκίαν καὶ ἓνα μικρὸν κῆπον.—*Ἐχει τὸ παιδίον (ἐν) τετράδιον; ναί, ἔχει ἐν τετράδιον καὶ ἐν βιβλίον. Ποῦ εἶνε τὸ τετράδιόν μου καὶ τὸ βιβλίον μου;—*Ἐδῶ εἶνε τὸ βιβλίον Σας καὶ ἐκεῖ τὸ τετράδιόν Σας.—Ποῦ εἶνε τὸ μελανοδοχεῖόν του;— Δὲν ἤξεύρω.— Δώσατέ μοι τὸ μελανοδοχεῖόν Σας καὶ τὸ κυτίον Σας.— Διψᾶτε παιδιά; (Kinder).— Πεινᾶτε παιδιά; Ναί, πεινῶμεν καὶ διψῶμεν.

*Ἄνθος: die Blume.

Πεινᾷ τις: Man. *hat Hunger*

III

Κτητικαὶ ἀντωνυμίαι.

Ὁ πλήρης πίναξ τῶν κτητικῶν ἀντωνυμιῶν περὶ τῶν ὁποίων ἐγένετο ἤδη λόγος ἔχει ὡς ἑξῆς:

Einzahl.—*Ἐνικός ἀριθμός

*Ἀρσ.	Θηλ.	Ὁὐδ.	ἀντιστ. εἰς τὴν προσ. ἀντωνυμίαν		
mein	meine	mein	ιδικός—ή—όν	μου	ich
dein	deine	dein	ιδικός—ή—όν	σου	du
sein	seine	sein	ιδικός—ή—όν	του	er
ihr	ihre	ihr	ιδικός—ή—όν	*της	sie
sein	seine	sein	ιδικός—ή—όν	του	es
unser ¹	uns(e)re	unser	ιδικός—ή—όν	μας	wir
euer ²	euere	euer	ιδικός—ή—όν	σας	ihr
ihr	ihre	ihr	ιδικός—ή—όν	των	sie
Ihr	Ihre	Ihr	ιδικός—ή—όν	Σας	Sie

¹ Πρφ. οὐνζεφ. — ² Πρφ. ὄιερ.

Merzahl. — Πληθυντικός ἀριθμὸς

καὶ διὰ τὰ 3 γένη.

Ὀν. meine ;	Γεν. er ;	Δοτ. en ;	Αἰτ. e	ιδιοί—αί—ά	μου κτλ.
» deine ;	» er ;	» en ;	» e	ιδιοί—αί—ά	δου κτλ.
» seine ;	» er ;	» en ;	» e	ιδιοί—αί—ά	του (ἀρσ.) κτλ.
» ihre ;	» er ;	» en ;	» e	ιδιοί—αί—ά	της κτλ.
» seine ;	» er ;	» en ;	» e	ιδιοί—αί—ά	του (οὔδ.) κτλ.
» unsere ;	» er ;	» en ;	» e	ιδιοί—αί—ά	μας κτλ.
» eure ;	» er ;	» en ;	» e	ιδιοί—αί—ά	σας κτλ.
» ihre ;	» er ;	» en ;	» e	ιδιοί—αί—ά	των κτλ.
» Ihre ; ¹	» er ;	» en ;	» e	ιδιοί—αί—ά	Σας κτλ.

Σημείωσις. Ἐκ τοῦ ἀνωτέρου πίνακος καταφαίνεται ὅτι ἡ ἀντωνυμία ihr ἀπαντᾷ τρεῖς ἤτοι, ὡς γ' ἐνικ. πρόσωπον τοῦ θηλυκοῦ, ὡς γ' πληθ. πρόσωπον καὶ τέλος εἰς τὸν τύπον τῆς εὐπροσηγορίας.

Γραμματικὰ παρατηρήσεις :

Ὅθεν ἐπὶ ἐνὸς κτήτορος καὶ ὅταν τὸ ἀντικείμενον εἴνε ἐν μεταχειριζόμεθα τὰς κτητ. ἀντωνυμ. mein, dein, sein (ἀρσ. καὶ οὔδεν.). ihr (θηλ.)—Ἄν οἱ κτήτορες εἴνε πλείονες καὶ τὸ ἀντικ. ἐν μεταχειριζόμεθα τὸ unser, euer, ihr. — Ἐπὶ ἐνὸς κτήτορος, ἂν τὰ ἀντικείμενα εἴνε περισσότερα τοῦ ἐνὸς μεταχειριζόμεθα τὸν meine, deine, seine, (ἀρσ. καὶ οὔδ.) ihre (θηλ.) π. γ. ihre Kinder = τὰ παιδιὰ της. Seine Kinder = τὰ παιδιὰ του. Τέλος ὅταν κτήτορες καὶ κτήματα εἴνε πλείονα τοῦ ἐνὸς, μεταχειριζόμεθα τὸ unsere, eure, ihre. Π. γ. unsere Kinder = τὰ παιδιὰ μας. Eure Kinder = τὰ παιδιὰ σας κτλ.

Γύμνασμα πρῶτον. — Κλίνετε κατὰ τὸ εἶν, eine, ein ἐκάστην τῶν ἀνωτέρω ἀντωνυμιῶν. (Ἴδε Μάθ. 7^{ον}).

Γύμνασμα δεύτερον. — Θέσατε τὰς σχετικὰς κτητικὰς ἀντωνυμίας καὶ κλίνετε τὴν φράσιν δλόκληρον.

ich habe ...	Buch gelesen :	ἔχω ἀναγνώσει	τὸ βιβλίον	μου
du hast	...	» ἔχεις	» τὸ βιβλίον	σου
er	hat	» ἔχει	» τὸ βιβλίον	του
sie	hat	» ἔχει αὐτή	» τὸ βιβλίον	ιης
das	Kind hat	» ἔχει	» τὸ βιβλίον	του
wir haben	...	» ἔχομεν	» τὸ βιβλίον	μας

* Τύπ. εὐπροσηγορίας.

ihr habt... Buch gelesen : ἔχετε ἀναγνώσει τὸ βιβλίον σας
 die Mädchen haben κτλ. ἔχουν » τὸ βιβλίον των
 Haben Sie... Buch gelesen? ἔχετε (Ἐγμεῖς) τὸ βιβλίον σας

Θέμα 13.—Ἀντιγράψατε, ἔπειτα δὲ μεταφράσατε ἐκ τοῦ
 γερμανικοῦ εἰς τὸ Ἑλληνικόν.

Was haben Sie heute (χοῦτι) gegessen?— Was haben
 Sie heute getrunken?— Wir haben Suppe, Fleisch
 (Φλάιτς) und Gemüse (Γκεμιούτζε) gegessen und Wein ge-
 trunken (Βάιν γκετροῦνκεν).— Die Kinder haben Hun-
 ger und Durst.— Sie haben Wasser getrunken.— Wo ist
 Ihr Geschäft? (Γκεσθέφτ) Mein Geschäft ist Kaiserstrasse
 το (Κάιζερ + Χητράσσε).— Haben Sie noch Geld (Γκέλτ)
 Anna? Ja, gnädige (γνέδιγκε) Frau ich habe noch genug
 (γκενοῦκ) Geld.— Wer ist dieser Knabe? (Κνάβε). Er ist
 mein Neffe (Νέφφε).— Sind Sie Franzose? (Φραντζότζε).
 Ja, mein Herr, ich bin Franzose und Sie? Ich bin Grie-
 che (Γκρούιγε).— Wo sind meine Briefe (Βρούιφε)?— Hier.—
 Wo ist Ihr Freund? (Φρούντ). Er ist jetzt (γιέτστ) unten, im
 Garten (οὔτεν ἰμ Γκάρτεν).

heute : σήμερον. Morgen (προφ.	Kaiserstrasse : Σύνθετ. ἀπὸ τοῦ
μόργγεν : αὔριον.	Kaiser = Κάιζερ καὶ Strasse
ich habe... gegessen : ἔχω φάγει.	(die) ὁ δρόμος.
essen : τρώγειν.	das Geld : χοῦμα, χοῦματα.
ich habe... getrunken : ἔχω πῖει.	der Brief πληθ. die Briefe : ἡ
trinken : πίνειν.	ἐπιστολή, προβ. λατ. brevis =
die Suppe : ὁ ζομός, ἡ σοῦπα.	βραχύς, βραχεῖα.
das Fleisch : τὸ κρέας.	der Knabe : ὁ παῖς.
das Gemüse : τὸ λαχανικόν, χορ-	Franzose : Γάλλος.
ταρικόν, ὄσπριον.	Grieche : Ἑλλην.
der Wein : κρασί προβ. οἶνος.	
gnädige Frau : εὐγενής, κυρία.	Genug : ἀρκετόν.
Λίαν ἐν χρήσει ὅπως παρὰ τοῖς	der Freund : ὁ φίλος.
Γάλλοις τὸ Madame.	jetz : τώρα.
das Geschäft : τὸ κατάστημα, ἡ	unten : κάτω.
ἐπιχείρησις.	der Garten : ὁ κήπος.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΝΑΤΟΝ

I

Γενικαὶ παρατηρήσεις

ἐπὶ τῆς κλίσεως τῶν ὀνομάτων.

Εἰς τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν δύο κυρίως εἶνε οἱ τύποι καθ' οὓς κλίνονται τὰ ὀνόματα (οὐσιαστικά καὶ ἐπίθετα), ἦτοι ὁ τύπος τῆς *ἀδυνάτου κλίσεως* (die Schwache Deklination, πρφ. *Χιβάχε* Δεκλινασιόν) καὶ ὁ τύπος τῆς *ἰσχυρᾶς κλίσεως* (die Starke Deklination, πρφ. *Χιτάρχε* Δεκλινασιόν) ὀνομασθεῖς τοιοῦτοτρόπως, διότι παρουσιάζει περισσοτέρας τοῦ πρώτου παραλλαγὰς εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν πτώσεων.

Τὰ ὀνόματα τῆς ἰσχυρᾶς κλίσεως ὑποδιαιροῦνται εἰς δύο κατηγορίας ἦτοι: α') εἰς ὀνόματα, τὰ ὁποῖα δὲν μεταβάλλουν εἰς τὸν πληθυντικὸν τὸ ῥιζικὸν αὐτῶν φωνῆεν καὶ β') εἰς ὀνόματα τὰ ὁποῖα μετατρέπουν καὶ μαλακύνουν τὸ μὲν α εἰς *ä*, τὸ ο εἰς *ö* καὶ τὸ υ εἰς *ü*. Ἡ μετατροπὴ αὕτη ὀνομάζεται τεχνικῶς γερμανιστὶ «Umlaut»: Οὐ̈μλαουτ.

Τέλος ὑπάρχουν μεταξὺ τῶν ὀνομάτων οὐσιαστικά τινα, τὰ ὁποῖα τὸν μὲν ἐνικὸν σχηματίζουν κατὰ τὴν ἰσχυράν, τὸν δὲ πληθυντικὸν κατὰ τὴν ἀδύνατον κλίσιν. Ταύτην τὴν κλίσιν ὀνομάζομεν *μικτὴν κλίσιν* (die Gemischte Deklination, πρφ. *Γκεμίχτε* Δεκλινασιόν).

Τοιοῦτοτρόπως σχηματίζεται ὁ κατωτέρω πίναξ τῆς κλίσεως τῶν ὀνομάτων καὶ ἰδιαίτερος τῶν οὐσιαστικῶν ὀνομάτων, περὶ ὧν θὰ καταγίνωμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος.

I. Starke Deklination: *Χιτάρχε* Δεκλινασιόν: Ἰσχυρὰ κλίσις.

- α) Mit Umlaut: Μιτ-Οὐ̈μλαουτ: Μετὰ μετατροπῆς τοῦ ῥιζικοῦ φωνήεντος.
- β) Ohne Umlaut: Ὁνε-Οὐ̈μλαουτ: Ἄνευ μετατροπῆς τοῦ ῥιζικοῦ φωνήεντος.

II. Schwache Deklination: *Χηβάχε* *Δεκλινασιόν*: Ἐδύ-
νατος κλίσις.

III. Gemischte Deklination: *Γκεμίχτε* *Δεκλινασιόν*:
Μικτή κλίσις.

Deklination: κλίσις <i>πρβ.</i> <i>λατ.</i> <i>declinatio</i> , <i>γαλλ.</i> <i>déclinaison</i> .	<i>stark</i> : ἐπιθ. <i>ισχυρός</i> .
<i>mit</i> : <i>πρόθ.</i> <i>μετά</i> , <i>σύν.</i> <i>Συντάσσε- ται</i> <i>μετά</i> <i>δοτικῆς</i> .	<i>schwach</i> : ἐπιθ. <i>ἀδύνατος</i> .
<i>ohne</i> : <i>πρόθ.</i> <i>δίχως</i> , <i>ἄνευ.</i> <i>Συντάσ- σεται</i> <i>μετά</i> <i>αιτιατικῆς</i> .	<i>gemischt</i> , <i>μικτός</i> , <i>συμμιγής</i> .

II

Τύπος τῆς ἰσχυρᾶς κλίσεως.—*Starke Deklination.*

Ἦνομ. ἐνικ. <i>der Schüler.</i>	<i>der Engel.</i>
Γεν. ἐνικ. <i>des Schülers.</i>	<i>des Engels.</i>
Δοτ. πληθ. <i>den Schülern.</i>	<i>den Engeln.</i>
<i>Schüler</i> (<i>πρφ.</i> <i>Χηουῖλερ</i>) <i>μαθητῆς</i> <i>ἐκ</i> <i>τοῦ</i> <i>Schule</i> <i>ἑλλ.</i> <i>σχολή</i> .	<i>Engel</i> (<i>πρφ.</i> <i>Ἐγγκελ</i>) <i>ἄγγελος</i> , <i>ἑλλ.</i> <i>ἄγγελος</i> .
Ἦνομ. ἐνικ. <i>ein Mädchen.</i>	<i>das Pferd:</i>
Γεν. ἐν. <i>eines Mädchens.</i>	<i>des Pferdes.</i>
Δοτ. πλ. <i>einigen Mädchen.</i>	<i>den Pferden.</i>
<i>Mädchen</i> (<i>πρφ.</i> <i>Μέδχεν</i>) <i>κοράσιον</i> .	<i>Pferd</i> (<i>πρφ.</i> <i>Πφῆρτ</i>) <i>ἄλογον</i> , <i>ἵππος</i> .

Σημείωσις :

Τὰ ἀνωτέρω ὀνόματα εἶνε πάντα οὐσιαστικά τῆς ἰσχυρᾶς κλίσεως. Παρατηροῦμεν δὲ εἰς ἅπαντα, ὅτι ἔχουν τὰ τυπικά καταληκτικά τῆς γενικῆς τοῦ ἐνικοῦ *s* ἢ *es* καὶ τῆς δοτ. τοῦ πληθυντικοῦ *n* ἢ *en*, περὶ ὧν ὁμιλήσαμεν ἀνωτέρω (ἴδε Μάθημ. 5ον I καὶ Μάθημ. 7ον II). Πράγματι, τὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικά τῆς κλίσεως ταύτης εἶνε:

α) Ἦ πρόσληψις εἰς τὴν γεν. ἐνικὴν τῆς καταλήξεως *s* καὶ διὰ τὰ μονοσύλλ. ἄρσεν. καὶ οὐδ. *es*.

β) Ἦ πρόσληψις εἰς τὴν δοτ. πληθυντικὴν τῆς καταλήξεως *n* καὶ διὰ τὰ μονοσύλλ. ἄρσεν. καὶ οὐδ. *en*.

γ') Ἡ πρόσληψις εἰς τὴν δοτ. ἐνικὴν τῆς καταλήξεως **e** ἀλλὰ μόνον διὰ τὰ μονοσύλλ. ἄρσεν. καὶ οὐδέτερα.

Musterbeispiele: (Μοῦστερ - βάιχιπύλε). — Παραδείγματα.

Ἐνικός ἀριθμὸς

Ohne Umlaut.

Ὅν. der Schüler ¹	das Pferd ²	der Bruder ³	das Gast ^{4*}
Γεν. des Schülers	des Pferdes	des Bruders	des Gastes
Δοτ. dem Schüler	dem Pferde	dem Bruder	dem Gaste
Αἰτ. den Schüler	das Pferd	den Bruder	den Gast

Mit Umlaut.

Πληθυντικός ἀριθμὸς

Ὅν. die Schüler	die Pferde	die Brüder=ü	die Gäste=ä
Γεν. der Schüler	der Pferde	der Brüder	der Gäste
Δοτ. den Schülern	den Pferden	den Brüdern	den Gästen
Αἰτ. die Schüler	die Pferde	die Brüdér	die Gäste

¹ Schüler (πρ. Χιούλερ). — ² Pferd (πρ. Πφέρδ). — ³ Bruder (πρ. Βρούδερ). — ⁴ Gast (πρ. Γκάστ): Ὁ ξενίζόμενος.

Γύμνασμα :

Κλίνετε κατὰ τὸ 1ον	Κλίνετε κατὰ τὸ 3ον
der Fischer (πρ. Φίσερ): ὁ ἄλιεύς. ἐκ τοῦ der Fisch: ἰχθύς, ψάρι.	der Apfel (πρ. Ἀπφελ): τὸ μῆλον. πληθ. Äpfel
der Löffel (πρ. Λόφελ): τὸ κουτάλι. τὸ κοχλιάριον.	der Acker (πρ. Ἀκκερ): ὁ ἀγρός, λατ. Ager. Πληθ. Äcker.
das Lesen (πρ. Λέζεν): ἡ ἀνάγνωσις, τὸ ἀναγινώσκειν.	der Nagel (πρ. Νάιγκελ) τὸ καρφίον. Πληθυντ. Nägel.
das Fräulein (πρ. Φρόϊλαϊν): ἡ δεσποινίς.	der Mantel (πρ. Μάντελ): τὸ ἐπινοφόρι (πρβ. μανδύας, γαλλ. manteau). Πληθ. Mäntel.

Γραμματικὴ παρατήρησις. Εἰς τὴν κλίσιν τοῦ ἰσχυροῦ τύπου, ὡς καταφαίνεται ἐκ τῶν ἄνω παραδειγμάτων, ὑπάγονται μετὰ τῶν ἄλλων: α') Τὰ ἄρσενικά καὶ οὐδέτερα τὰ λήγοντα εἰς **el, en, er**. Ταῦτα ἐν τῷ πληθυντικῷ μένου ἀμετάβλητα. β') Τὰ οὐδέτερα μὲ τὰς ὑποκοριστικὰς καταλήξεις **chen** (Mädchen) καὶ **lein** (Kindlein), τὰ ὁποῖα ἐπίσης ἐν τῷ πληθυντικῷ μένου ἀμετάβλητα.

III

Τύπος ἀδυνάτου κλίσεως.— Die Schwache Deklination.

Τὰ ἰδιάζοντα χαρακτηριστικὰ τῆς κλίσεως ταύτης εἶνε ὅτι τὰ μὲν ἀρσενικά καὶ οὐδέτερα καὶ εἰς τοὺς δύο ἀριθμούς, τὰ δὲ θηλυκὰ *μόνον* εἰς τὸν πληθυντικὸν προσλαμβάνουν εἰς ὄλας τὰς πτώσεις ἀπὸ τῆς ἐνικῆς γενικῆς τὰς καταλήξεις **n** ἢ **en**.

Musterbeispiele.— Παραδείγματα.

Ἐνικός ἀριθμὸς

Ὅν. der Knabe ¹	der Mensch ²	die Nichte ³	die Nadel ⁴
Γεν. des Knaben	des Menschen	der Nichte	der Nadel
Δοτ. dem Knaben	dem Menschen	der Nichte	der Nadel
Αἰτ. den Knaben	den Menschen	die Nichte	die Nadel

Πληθυντικός ἀριθμὸς

Ὅν. die Knaben	die Menschen	die Nichten	die Nadeln
Γεν. der Knaben	der Menschen	der Nichten	der Nadeln
Δοτ. den Knaben	den Menschen	den Nichten	den Nadeln
Αἰτ. die Knaben	die Menschen	die Nichten	die Nadeln

¹ Knabe (πρόφ. Κνάβε): ὁ παῖς. — ² Mensch (πρόφ. Μένχ): ὁ ἄνθρωπος. — ³ Nichte (πρόφ. Νίχτε): ἡ ἀνεψιά. — ⁴ Nadel (πρόφ. Νάδελ): ἡ βελόνη.

Γύμνασμα :

Κλίνετε κατὰ τὸ 1ον

der **Neffe** : (Νέφφε) : ὁ ἀνεψιός.
 der **Slave** : (Σκλάβε) : ὁ σκλάβος, ὁ δοῦλος.
 der **Löwe** : (Λῶβε) : ὁ λέων.

Κλίνετε κατὰ τὸ 3ον

die **Frau** : ἡ γυνή, πλ. — en.
 die **Arbeit** : ἡ ἐργασία πλ. — en.
 die **Zahl** : ὁ ἀριθμὸς, πλ. — en.

Κλίνετε κατὰ τὸ 2ον

der **Fürst** : (Φιούρστ) : ὁ ἡγεμών.
 der **Prinz** : (Πρίντζ) : ὁ πρίγκιπς.
 πρβ. λατ. princeps.
 der **Israelit** : (Ἰσραϊλίτ) : ὁ Ἰσραηλίτης.

Κλίνετε κατὰ τὸ 4ον

die **Feder** : ἡ γραφίς, πλ. — n
 die **Schwester** : ἡ ἀδελφή, πλ. — n
 die **Schachtel** : τὸ κυτίον, πλ. — n

Γραμματικαὶ παρατηρήσεις :

Εἰς τὴν κλίσιν ταύτην ὑπάγονται μεταξύ τῶν ἄλλων τὰ ἀρσενικά καὶ θηλυκὰ εἰς **e** ὡς *der Knabe, die Blume*. Τονίζομεν ἐπίσης, ὅτι τὰ θηλυκὰ ἐν τῷ ἐνικῷ μένουσιν πάντοτε ἀμετάβλητα.

Ὁ ἀδύνατος τύπος ἔχει ἰδιάζουσαν σημασίαν διὰ τὴν κλίσιν τοῦ ἐπιθέτου μετὰ τοῦ ὀριστικοῦ ἢ τοῦ ἀορίστου ἄρθρου. Ἐπὶ τοῦ παρόντος σημειοῦμεν προληπτικῶς μόνον, ὅτι εἰς τὴν κλίσιν τοῦ «*der gute Vater*», τὸ ἐπίθετον «*gute*» ἀπὸ τῆς ἐνικῆς γενικῆς καὶ μέχρι τέλους προσλαμβάνει τὴν πτωτικὴν κατάληξιν **n**, ἢτοι κλίνεται: *der gute Vater, des guten Vaters, dem guten Vater* πληθ. *die guten Väter, der guten Väter, den guten Vätern, die guten Väter*.

IV

Τύπος μικτῆς κλίσεως.— *Die Gemischte. Deklination.*

Εἰς τὴν κλίσιν ταύτην δὲν ὑπάρχουν θηλυκὰ ἀλλὰ μόνον ἀρσενικά καὶ οὐδέτερα. Ὁνομάζεται δὲ ἡ κλίσις αὕτη οὕτω, διότι, ὡς εἶδομεν, μετέχει καὶ τῶν δύο τύπων, τοῦ ἰσχυροῦ καὶ τοῦ ἀδυνάτου.

Musterbeispiele.—Παραδείγματα.

Ἐνικὸς ἀριθμὸς

Ὁνομ.	<i>der Staat</i> ¹ (α)	<i>das Bett</i> ² (β)	<i>das Auge</i> ³ (γ)
Γεν.	<i>des Staates</i>	<i>des Bettes</i>	<i>des Auges</i>
Δοτ.	<i>dem Staate</i>	<i>dem Bette</i>	<i>dem Auge</i>
Αἰτ.	<i>den Staat</i>	<i>das Bett</i>	<i>das Auge</i>

Πληθυντικὸς ἀριθμὸς

Ὁνομ.	<i>die Staat-en</i>	<i>die Bett-en</i>	<i>die Auge-n</i>
Γεν.	<i>der Staat-en</i>	<i>der Bett-en</i>	<i>der Auge-n</i>
Δοτ.	<i>den Staat-en</i>	<i>den Bett-en</i>	<i>den Auge-n</i>
Αἰτ.	<i>die Staat-en</i>	<i>die Bett-en</i>	<i>die Auge-n</i>

¹ Staat: *Χητάατ*: τὸ κράτος, ἢ πολιτεία.—² Bett: *βέττ*: τὸ κρεβάτι, ἢ κλίνη.—³ Auge: **Λουγκε*: ὁ ὀφθαλμὸς.

Γύμνασμα :

Κλίνετε κατὰ τὸ 1ον παρ.

Κλίνετε κατὰ τὸ 2ον παρ.

der **Strahl** : (Χητράαλ) : ἀκτίς.
παρὰγ. strahlen : λάμπειν.das **Hemd** : (ε) (χέμτ) : ὑποκά-
μισον.der **Muskel** : (δ) (Μουῦσκελ) : ὁ μῦς.das **Ohr** : (στ) (ὸοορ) : τὸ οὖς, αὐτί.der **Schmerz** : (Χημέρτς) : ὁ πόνος.das **Herz** : (Χέρτς) : ἡ καρδιά.der **Forst** : (Φόρστ) : ὁ δρυμῶν, τὸ δάσος.

Κλίγατε κατὰ τὸ 3ον παρ.

der **Nachbar** : (Νάχβαρ) : ὁ γείτων.der **Bauer** : (βάουερ) : ὁ χωρικός.der **Pantoffel** : (Παντόφφελ) : ἡ παντούφλα.der **Vetter** : (Φέττερ) : ὁ ἐξάδελφος.**Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις :**

α) Staat : κράτος, πρβ. λατ. Status γαλλ. Etat || die Stadt : ἡ πόλις.

β) das Bett : ἡ κλίνη, πρβ. κρεββάτι.

γ) Auge, πρβ. ἑλλ. ἀυγή.

δ) Muskel ἑλλ. μῦς, πρβ. λατ. Musculus, γαλλ. Muscle.

ε) Hemd, πρβ. ἑλλ. χιτών.

στ) Ohr, πρβ. ἑλλ. οὖς.

Γραμματικαὶ παρατηρήσεις :

α') Τὸ Herz εἶνε ἀνώμαλον ἐν τῷ ἐνικῷ : Herz, γεν. des Herzens, δοτ. dem Herzen, αἰτ. das Herz, πλ. δι' ὄλας τὰς πτώσεις die Herzen.

β') Σημειωτέον ὅτι μόνον τὰ τέσσαρα ταῦτα **Οὐδέτερα** ὀνόματα : Bett, Ohr, Herz καὶ Hemd σχηματίζουν τὸν πληθυντ. εἰς **n**. Ὅλα τὰ λοιπὰ **Οὐδέτερα μονοσύλλαβα** σχηματίζουν τὸν πληθ. εἰς **er** π. γ. (Kind, die Kinder) ἢ εἰς **e** (das Pferd die Pferde) καὶ κλίνονται κατὰ τὴν ἰσχυρὰν κλίσιν.

γ') Εἰς τὴν κλίσιν ταύτην ὑπάγονται ὅλα τὰ ξενικὰ ὀνόματα εἰς οἷος Professor (πρόφ. Προφέσσορ) ὁ καθηγητής, der Doctor (πρόφ. Δόκτωρ) ὁ διδάκτωρ, ὁ ἰατρός, der Pastor (πρόφ. Πάστορ) ὁ πάστορ κτλ. πληθ. die Professoren (πρόφ. Προφεσσόρεν), Doktoeren (πρόφ. Δοκτόρεν), Pastoren (πρόφ. Παστόρεν).

δ') Σημειωτέον ἐπίσης, ὅτι ἐκτὸς τῶν τεσσάρων ὀνομάτων Bauer, Vetter, Pantoffel καὶ Stachel τὰ ὅποια προσλαμβάνουν **n** ἐν τῷ πληθυντικῷ, ὅλα τὰ ἄλλα τὰ εἰς **el**, **er**, **en**, ἀρσενικά καὶ οὐδέτερα δὲν μεταβάλλονται ἐν τῷ πληθυντικῷ. (Ἴδε κατωτέρω Καν. 9ον).

ε΄) Ἐν γένει τὰ εἰς τὴν κλίσην ταύτην ὑπαγόμενα ὀνόματα εἶνε ἐλάχιστα καὶ τὰ ἐν χρήσει σχεδὸν μόνον αὐτά, τὰ ὅποια ἔχομεν ἀναφέρει ἀνωτέρω.

V

Γενικοὶ κανόνες τῆς κλίσεως τῶν Οὐδιαστικῶν.

Ἀνακεφαλαιοῦντες καὶ συμπληροῦντες τὰ ἤδη ἐκτεθέντα εἰς τὸ παρὸν μάθημα συνάγομεν τοὺς ἐπομένους γενικοὺς καὶ κυρίους κανόνας περὶ τῆς κλίσεως τῶν ὀνομάτων καὶ ἰδιαιτέρως τῶν οὐσιαστικῶν.

Κανὼν 6.—α) Τὰ διακριτικὰ γνωρίσματα τῆς ἰσοχυρᾶς κλίσεως, εἶνε: ὅτι εἰς τὴν ἐνικὴν γενικὴν προσλαμβάνουν s (τὰ δὲ μονοσύλλαβα es), εἰς τὴν ἐνικὴν δοτ. μόνον τὰ μονοσύλλαβα ἀρσενικά καὶ οὐδέτερα e. Πάντα δὲ ἀνεξαίρετως εἰς τὴν δοτικὴν πληθυντικὴν n ἢ en, ὅπερ παραλείπεται μόνον ὅταν περιτεύη. Περιτεύει δὲ ἂν ἡ λέξις ἔχη ἤδη n: Mädchen.

β) Τὸ n, διακριτικὸν γνωρίσμα τῆς δοτ. πληθ., ἀνευρίσκουμε ὡς τοιοῦτον ὄχι μόνον εἰς τὰ οὐδιαστικά ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλα τὰ πτωτικά, ἀσχέτως πρὸς τὴν κλίσιν καθ' ἣν κλίνονται ταῦτα.

γ) Τὰ διακριτικὰ γνωρίσματα τῆς ἀδυνατότου κλίσεως εἶνε, ὅτι εἰς ὅλας τὰς πτώσεις ἀπὸ τῆς ἐνικῆς γενικῆς προσλαμβάνουν ἐν n ἢ en.

Κανὼν 7.—Πάντα τὰ θηλυκὰ οὐδιαστικά ἔχουν τὸν ἐνικὸν αὐτῶν καθ' ὅλας τὰς πτώσεις ἀμετάβλητον. Π. χ. die Frau, γεν. der Frau, δοτ. der Frau, αἰτ. die Frau.

Κανὼν 8.—Τὰ οὐδιαστικά ὀγκματίζουν τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν κατὰ τέσσαρας διαφόρους τρόπους, ἥτοι:

α) Μένουν ἀμετάβλητα: Π. χ. der Finger πληθυντ. die Finger.

β) Τρέπουν μόνον τὸ ῥιζικὸν ὄωνηεν ἐν τῷ πληθυντικῷ: Π. χ. der Vater πληθ. die Väter.

γ) Προσλαμβάνουν τὰς καταλήξεις e, en, e καὶ n ὡς π. χ. das Kreuz πληθ. Kreutze, der Prinz πληθ. die Prinzen, das Kind πληθυντ. die Kinder, das Knabe πληθυντ. die Knaben.

δ) Προσλαυβάνουν καταλήξεις καὶ συγγρόνως μετατρέπουν τὸ ἱεζικὸν αὐτῶν ὡς ἑνὴν : Π. γ. Der Stuhl die Stühle.

Κανὼν 9.— Κατὰ γενικὸν κανόνα τὰ ἄρσενικά καὶ οὐδέτερα τὰ λήγοντα εἰς el, en καὶ er ὡς καὶ τὰ ὑποκοριστικά οὐδέτερα τὰ λήγοντα εἰς chen καὶ lein, δὲν προσλαυβάνουν οὐδέ μίαν κατὰ ληξιν εἰς τὸν πληθυντικόν. Π. γ. der Finger, der Engel, das Lesen, das Mädchen, das Fräulein. Τινὰ μόνον ἐξ αὐτῶν μαλακύνουν τὸ ἱεζικὸν αὐτῶν ὡς Väter, Brüder κτλ. Τὰ θηλυκὰ τὰ λήγοντα εἰς er καὶ el προσλαυβάνουν εἰς τὸν πληθ. ἔν n.

Die Schwester πληθ. die Schwestern.

Die Nadel (ἡ βελόνα) die Nadeln.

Ἐξαιροῦνται τὸ Mutter =er, Tochter =er.

Κανὼν 10.— Ἄρσενικά καὶ θηλυκὰ οὐσιαστικά λήγοντα εἰς e σχηματίζουν τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν τῇ προσλήξει ἑνὸς n. Ἐπομένως εἶνε τῆς ἀδυνατοῦ κλιδεως.

Π. γ. der Knabe πληθ. die Knaben, die Blume, die Blumen.

Θέμα 14.— Μεταφράσατε : Kennst du diesen Knaben? Ich kenne den Knaben sehr gut.—Der Arzt hat den kranken Mann besucht.— Hast du schon einen Platz für die heutige Vorstellung? Ich habe noch keinen [Platz].— Wer hat den Wein getrunken? Karl hat den Wein getrunken.— Hast du den Fürsten B. und den Grafen M. nicht gesehen? Sie sind heute in der Stadt.— Suchen Sie etwas? Ich suche meinen Regenschirm.— Wen habt ihr gesehen? Wir haben unseren Freund Albert gesehen.— Der Hund, der Elephant, das Pferd und des Löwe sind Tiere.

1 Σημειοῦνται κατὰ συνθήκην αἱ μεταβολαὶ αὐταὶ τοῦ πληθυντικοῦ ὡς ἔπεται : der Vater ; =er, der Prinz ; — en, das Kreuz ; — e. Τὸ δὲ πρακτικώτατον πάντων εἶνε ὁ μαθητὴς μανθάνων λέξιν τινα νὰ μανθάνῃ ἐπίσης καὶ τὸν πληθυντικὸν αὐτῆς.

kennen : γνωρίζειν.	der Platz : ή θέσις (πρβ. place).
der Arzt : ό ιατρός.	Süchen : ζητείν.
besucht : επισκέφθη, έν. besuchen.	Schon : ήδη.
für die heutige Vorstellung (πρ. χότιτίγγε Φόρ + χητέλλουνγ) διά	Regenschirm : (πρόφ. Ρέγγεν + Chírμ) τó άλεξιβρόχιον, ή
την σημερινήν παραστασιν.	όμβρέλλα.
noch : άκόμη, εισέτι.	Sie haben... gesehen : έχετε ιδεί.

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ

I

Παρακειμενος (άόριότος) τοϋ *Sein*.

Vergangenheit : Φεργάνγκενχάιτ.

Τό πρόθεμα *g e*. — Χρόνοι τοϋ ρήματος.

<i>Ich bin gewesen</i> : ίχί-βίν γκεβέζεν :	έχω ύπάρξει, γέγονα, ύπήρξα.
<i>du bist gewesen</i> : δου-βίστ	» έχεις ύπάρξει.
<i>er, sie, es, ist gewesen</i> : έρ-ζίϊ-ές-ίστ	» έχει ύπάρξει.
<i>wir sind gewesen</i> : Βίρ-ζίντ	» έχομεν ύπάρξει.
<i>ihr seid gewesen</i> : Ίρ-ζάϊτ	» έχετε ύπάρξει.
<i>sie sind gewesen</i> : ζίϊ-ζίντ :	» έχουν ύπάρξει.

Man ist gewesen : ύπήρξε τις (ήτο κάποιος, κάποτε).

Sie sind gewesen : Ύπήρξατε (τύπος εύπροσηγορίας).

Σημειώσεις και γραμματικά παρατηρήσεις :

1. Είς την κλίσιν τοϋ Παρακειμένου παρατηρούμεν ότι τó gewesen μένει άκλητον και μόνον τó βοηθητικόν ρήμα κλίνεται.

2. Ό παρακειμενος είνε χρόνος σύνθετος και σχηματίζεται διά τοϋ haben, σπανιώτερον διά τοϋ sein και τής μετοχής τοϋ παρακειμένου (Παθητικής μετοχής ή και δευτέρας μετοχής λεγομένης επίσης) τοϋ κλινομένου ρήματος.

3. Τά ρήματα τά κινήσεως σημαντικά ή δηλοϋντα μετάβασιν από μιās καταστάσεως εις άλλην ώς π. χ. gehen : πηγαίνειν, reisen : ταξει-

δεύειν, sterben: ἀποθνήσκειν, κλίνονται τῇ βοηθείᾳ τοῦ sein. Ταῦτα εἶνε ὀλίγα, πάντα τὰ λοιπὰ κλίνονται τῇ βοηθείᾳ τοῦ haben.

4. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ καὶ τῶν ὁμαλῶν καὶ τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων σχηματίζεται τῇ προσλήψει τοῦ *ἀτόνου* προθέματος *ge*.

Εἰς ποῖα ῥήματα παραλείπεται τὸ *ge*; ἴδε Μάθημα 24ον Π. Πῶς σχηματίζεται ὁ παρακείμενος τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων; ἴδε Κανόνα 15ον. Μαθ. 13ον. Πῶς δὲ σχηματίζεται ὁ παρακείμενος τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων; ἴδε Μάθημα 41ον.

5. Ἐν τῇ γερμανικῇ γλώσσει διακρίνομεν ἕξ χρόνους τοῦ ῥήματος. Οὗτοι δὲ εἶνε :

Ἐνεστώς (die) Gegenwart : γκέγκενβαρτ, ἢ λατ. (das) Präsens : Πρέζενς.

Παρακείμενος (die) Vergangenheit : Φεργκάνγκενχάιτ, ἢ λατ. (das) Perfekt : Περφέκτ.

Ἐπερσυντέλις. (die) Vor-Vergangenheit : Φόρ - Φεργκάνγκενχάιτ, ἢ λατ. (das) Plus-quam - Perfekt : Πλους-κβάμ-Περφέκτ.

Παρατατικὸς (die) Mitvergangenheit : Μίτ-Φεργκάνγκενχάιτ, ἢ λατ. (das) Imperfekt : Ἰμπερφέκτ.

Μέλλον α' (die) Zukunft : Τσούκουνφτ, ἢ λατ. (das) Futur ἢ Futurum : Φουτούρ.

Μέλλον β' ἢ τετελεσμένος (die) Vollendete Zukunft : Φολένδετε - Τσούνκουφτ ἢ λατ. Futurum exactum : Φουτούρουμ-ἔξάκτουμ.

6. Ἐκ τῶν χρόνων τούτων μόνον ὁ ἐνεστώς καὶ ὁ παρατατικὸς εἶνε *ἀπλοῖ*, οἱ ἄλλοι τέσσαρες εἶνε σύνθετοι σχηματιζόμενοι τῇ βοηθείᾳ τῶν βοηθ. ῥημάτων : Sein, haben, καὶ werden.

7. Ὁ ἀόριστος τῆς ἑλληνικῆς ἀποδίδεται εἰς τὴν γερμανικὴν διὰ τοῦ παρακειμένου, σπανιώτερον δὲ (ἐπὶ διηγήσεως π.χ.) διὰ τοῦ παρατατικοῦ.

Γύμνασμα.— Κλίνετε εἰς τὸν παρακείμενον τὰ ἐπόμενα.

Bin ich gewesen?

Bin ich in der Schule gewesen?

Nein, ich bin nicht hier gewesen.

Ich bin gestern (γκέστερν : χθὲς) krank gewesen.

II

1. *Gehen* (πρόφ. γέιν) ich gehe : πηγαίνω.

Ich bin *gegangen* : γκεγκάνγκεν : ἐπῆγα.

Sind Sie gestern ausgegangen? (πρόφ. άουσ-
γκεγκάνγεν): έξήλθατε χθές;

Nein, ich bin nicht ausgegangen: όχι δέν
έξήλθον.

2. *Kommen* (πρόφ. κόμμεν) ich komme: έρχομαι.

Ich bin **g**ekommen: ήλθον, έχω έλθει.

Wann kommen Sie zu mir? (πρ. Βάνν): Πότε θα
έλθητε (κατά λέξ. έρχεσθε) στο σπίτι μου; (παρ' έμοί).

Ich bin schon zwei mal gekommen: (πρ. χόν):

ήλθον ήδη δύο φορές.

3. *Essen* (πρόφ. έσσεν) ich esse: έσθίω, τρώγω.

Ich habe **g**egessen: * έφαγον, έχω φάγει.

Sie essen zu viel: τσού-φίιλ (τò ου τονίζετε) τρώ-
γετε παρὰ πολύ.

Im gegenteil. Ich habe zu wenig gegessen

(πρ. ιμ-γκέγκεν-τάιλ): άπ' εναντίας έφαγον όλίγον.

4. *Sehen* (πρόφ. ζέην) Ich sehe: βλέπω.

Ich habe **g**esehen: είδον.

Haben Sie meinen Bruder gesehen?: είδατε
τòν άδελφόν μου;

Ich habe ihn gestern gesehen: τòν είδον χθές.

5. *Wollen* (πρ. βόλλεν) ich will: θέλω.

Ich habe **g**ewollt: ήθέλησα, έχω θελήσει.

6. *Machen* (πρόφ. μάचेν) ich mache: κάμνω.

Ich habe gar nichts **g**emacht (πρ. γαάρ-νίχτς):

δέν έκανα, δέν έχω κάμει, έντελώς τίποτε.

7. *Glauben* (προφ. Γλάουβεν) ich glaube: πιστεύω.

Ich habe **g**eglaubt: έπίστευον, ένόμιζον, έπί-

στευσα, ένόμισα.

Έκ τών άνω ήρημάτων τὰ πρώτα τέσσαρα είνε άνώματα, τὰ δέ τρία
τελευταία όμαλά.

* Κυρίως geessen αλλά χάριν εύφωνίας gegessen.

Γύμνασμα. — Ἀποστηθίσατε τὰς ἄνω φράσεις. — Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γνωστῶν ὑμῖν λέξεων σχηματίσατε ἀνὰ δύο φράσεις, μιᾶς μετὰ τοῦ ἐνεστώτος καὶ μιᾶς μετὰ τοῦ παρακειμένου ἑκάστου τῶν ἑπτὰ ῥημάτων.

III

Φυσικὴ σειρὰ τῶν λέξεων.

Ἀνατροπὴ ἢ μετάταξις τοῦ ὑποκειμένου.

Συμπληροῦντες τὸν τέταρτον κανόνα (Μάθ. 4^{ον}) καὶ ὅσα μέχρι τοῦδε ἔχομεν ἀναφέρει παρατηροῦμεν ὅτι :

Ἡ κανονικὴ σειρὰ τῶν λέξεων εἶνε :

α') Ἄν ὁ χρόνος εἶνε ἄλλοῦς :

Ἵποκειμενον - ῥῆμα - κατηγορούμενον ἢ ἀντικείμενον.

Ich bin heute gesund (πρόφ. χόιτε) : Εἶμαι σήμερον ὑγιής.
Ich sehe den Mann : Βλέπω τὸν ἄνδρα.

β') Ἄν ὁ χρόνος εἶνε σύνθετος (ἴδε ἀνωτέρω 5^{ον} σημείωσιν) ἢ φυσικὴ σειρὰ εἶνε :

**Ἵποκειμενον - βοηθητ. ῥῆμα - ἀντικείμενον κλπ. -
μετοχὴ ἢ ἀπαρέμφατον.**

Ich ¹ habe ² den Kaiser ³ gesehen : ⁴ (πρ. Κάϊζερ). Ἔχω ἰδεῖ τὸν Κάϊζερ.

Der Vater ¹ wird ² mir dieses Buch ³ kaufen ⁴ (ἄπαρ.) : Ὁ πατήρ θὰ μοι ἀγοράσει τοῦτο τὸ βιβλίον.

γ') Τὸ ἄρνητικὸν nicht τίθεται μετὰ τὸ ἀντικείμενον.
Wir haben den Kaiser nicht gesehen.

δ') Τὰ χρονικὰ ἐπιρροήματα τίθενται πρὸ τοῦ ἀντικειμένου.
Wir haben gestern (χθὲς) den Kaiser nicht gesehen.
Καὶ τοῦτο μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος περὶ τῆς φυσικῆς σειρᾶς τῶν λέξεων.

Ἡ δὲ ἀνατροπὴ ἢ μετὰταξις τοῦ ὑποκειμένου κατ' ὄπιν
τοῦ ὀνόματος γίνεται :

α') Ὄταν ἡ φράσις εἶνε ἐρωτηματικὴ. (Ἴδε Καν. 3^{ον}. Μάθημα 3^{ον}, II, III, IV) :

Haben² Sie¹ meinen Bruder gesehen? : Εἶδατε τὸν ἀδελφόν μου.

β') Ὄταν ἡ φράσις περιέχῃ προσταγὴν, ἀναφώνησιν ἢ εὐχὴν.
Geben² Sie¹ mir ein Glass (πρόφ. Γλάς) Wasser : Δώσατέ μου (μοι) ἓνα ποτῆρι νερό.

Lassen Sie mich reden. (πρ. μίχ, ῥέεδεν) : Ἀφήσατέ μοι νὰ πῶ, νὰ ὀμιλήσω.

γ') Ὄταν ἡ πρότασις ἄρχηται ἀπὸ τινος ἐπιρρημάτος, ἐπιρρηματικῆς φράσεως ἢ οἰασδῆποτε λέξεως, τὴν ὁποίαν θέλομεν νὰ ἐξάρωμεν ἢ ἀπλῶς νὰ προτάξωμεν. (Ἴδε Μάθημα 4^{ον}).
Den Kaiser habe² ich¹ in Berlin gesehen : Τὸν Κάιζερ εἶδον εἰς Βερολῖνον.

In Berlin habe² ich¹ den Kaiser gesehen : Εἰς τὸ Βερολῖνον εἶδον τὸν Κάιζαρα.

Gestern war² ich¹ krank : χθὲς ἤμην ἀσθενής.

δ') Ὄταν ἡ ἐξηρητημένη πρότασις προηγῆται τῆς κυρίας. (Ἴδε πλείονα περὶ τούτου κατωτέρω Μάθημα 40^{ον}).

Weil das Wetter schlecht ist, bleiben² wir¹ zu Hause (πρ. Βέττερ-χλέχτ-βλάιβεν).

Σημείωσις. Τῆς ἀνατροπῆς διαφέρει ἡ μετὰθεσις τοῦ ὀνόματος εἰς τὸ τέλος τῆς φράσεως. (Ἴδε περὶ Μεταθέσεως καὶ πλείονα περὶ Ἀνατροπῆς κατωτέρω Μάθημα 39^{ον} καὶ 40^{ον}).

Θέμα 15.— Ἄς μεταφράσῃ κατ' ἀρχάς ὁ μαθητὴς τὸ θέμα. Ἄς μετατρέψῃ ἔπειτα τὰς φράσεις, θέτων ἐν ἀρχῇ ἐκάστης αὐτῶν τὰς με ἀραῖά γράμματα λέξεις.

Ich habe deinen Vetter mit deiner Cousine in Athen (πρόφ. Ἀτέεν) gesehen. — Ludwig (πρόφ. Λούδβιγ) ist in der Schule stetz artig; aber er ist zu Hause oft unartig. — Ich bin gern (πρόφ. γκέρν) im Garten.—

Ich war gestern sehr krank ;—Und heute (πρόφ. χόιτε)?
 Ich bin heute gut. — Mein Onkel hat Ihnen dieses
 Obst geschickt (γχεχίικτ). — Du hast deine Aufgaben
 sorgfältig (πρόφ. ᾿Αουφγάβεν, ζορκφέλιγ) gemacht.—
 Wo ist Ihre Grossmutter? Sie ist im Garten. — Er
 glaubt nicht, was du sagst. — Ich war froh, als ich
 wieder (πρόφ. βίιδεφ) zu Hause war.

Athen : αἱ ᾿Αθῆναι. — Athener :	Gern: ich bie gern: εὐχαριστοῦμαι.
᾿Αθηναῖος.	Gestern : χθές. — Heute : σήμερον.
{ war: ἤμην (παρατ. τοῦ Sein).	Das Obst: Τὰ ὀπωρικά (πρβ. λέξ.
{ wahr: ἀληθής, ἀληθές. (Συνήχ).	έλλ.) τὰ φρούτα.
Das ist nicht wahr: Τοῦτο δὲν	Geschickt: ἀπέστειλεν. Schicken:
εἶνε ἀληθές.	ἀποστέλλειν.
Wieder: ἐκ νέου.	Die Aufgabe; —n: τὸ θέμα.
Ludwig: ὁ Λουδοβίγος.	Sorgfältig: ἐπιμελῶς.
Stezt: πάντοτε.	Er glaubt nicht: δὲν πιστεύει.
Oft: συχνά.	Froh ἢ erfreut: εὐχαριστημένος.

IV

᾿Ονομαστικὴ καὶ Αἰτιατικὴ τῶν ἐπιθέτων.

Μετὰ τοῦ *der* καὶ *ein*.

(᾿Επανάληψις καὶ συμπλήρωσις πέμπτου Μαθήματος).

᾿Αρσενικὸν

᾿Ονομ. *der* Wein ist gut (πρόφ. Βάϊν): ᾿Ο οἶνος εἶνε καλός.
der gute Wein ist alt: ᾿Ο καλὸς οἶνος εἶνε παλαιός.
ein guter Wein schmeckt immer. (πρόφ. χιμέκτ ἴμ-
 μεφ): Εἰς καλὸς οἶνος εὐχαριστεῖ (ἔχει καλὴν γεῦσιν)
 πάντοτε.

Αἰτιατ. *den* guten Wein liebe ich: Τὸν καλὸν οἶνον ἀγαπῶ.

Σημείωσις. Wein πρβ. ἑλλ. οἶνος, λατ. vinum, γαλλ. vin,

Θηλυκὸν

᾿Ονομ. diese Schachtel ist breit: Τοῦτο τὸ κυτίον εἶνε
 πλατύ.

diese breite Schachtel ist rot : Αυτό τὸ πλατὺ κυτίον εἶνε κόκκινον.

eine breite Schachtel ist hier : Ἐνα πλατὺ κτλ.

Αἰτιατ. eine breite Schachtel habe ich gekauft : Ἐν πλατὺ κυτίον ἔχω ἀγοράσει.

Οὐδέτερον

᾽Ονομ. jenes Kind ist arm : Ἐκεῖνο τὸ παιδίον εἶνε πτωχόν.
jenes arme Kind ist krank : Ἐκεῖνο τὸ πτωχὸν παιδίον εἶνε ἄρρωστον.

mein armes Kind ist krank : Τὸ παιδίον μου εἶνε ἄσθενές.

Αἰτιατ. ich pflege mein armes und krankes Kind : Περιποιῶμαι τὸ πτωχὸν παιδίον μου.

Ἐκ τῶν ἄνω παραδειγμάτων ἐξάγομεν τὸν ἐπόμενον κανόνα ἐπὶ τοῦ ἐπιθέτου, συνοψίζοντα τὰ μέγρι τοῦδε λεχθέντα :

Καγῶν I I. — α) Ὅταν προηγῆται τὸ *der, die, das*, τὸ ἐπιθετον λήγει καὶ εἰς τὰ τρία γένη εἰς τὴν ἐνικὴν ὀνομαστικὴν εἰς *e*, (διὰ τὴν αἰτιατικὴν ἴδε Μάθημα 5ον).

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει ὅταν προηγῆται αὐτοῦ τὸ *dies er, jener, jeder welcher*, κτλ. Ἦ. Ἐ. ἀντωνυμιαὶ ἢ ἀντωνυμικὰ ἐπίθετα ἔχοντα τὴν κατάληξιν τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου, ὀηλ. *er* διὰ τὸ ἄρθ. *es* διὰ τὸ οὐδέτερον.

β) Ὅταν προηγῆται τὸ *ein, eine, ein* τὸ ἐπιθετον προδλαμβάνει εἰς τὴν ὀνομαστικὴν τοῦ ἄρθευτικοῦ τὴν κατάληξιν *er*, τοῦ δὲ οὐδέτερου *es*, τουτέστιν τὰς τυπικὰς καταλήξεις τῆς ὀνομαστικῆς τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει ὅταν προηγῆται τοῦ ἐπιθέτου τὸ ἀντωνυμικὸν ἐπιθετον *kein* ἢ αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμιαὶ *mein, dein, sein, unser, euer, ihr*.

Γύμνασμα. — Θέσατε τὰς καταλλήλους πτωτικὰς καταλήξεις εἰς τὴν ὀνομαστικὴν καὶ ἔπειτα εἰς τὴν αἰτιατικὴν.

Der schwarz*e*. Bleistift. — Die schön*e*. Blume. — Das gut*e*. Buch. — Mein lieb*e*. Freund. — Meine klein*e*. Schachtel. — Mein neu*e*. Tintenfass. — Unser gut*e*.

Vetter. — Keine niedrich... Tafel. — Ihr rot... Buch. — Dieser gross... Knabe und jenes dick... Mädchen. — Jede schön... Frau. — Sein breit... Zimmer. — Ihr artig... Kind. — Dein krank... Nachbar. — Euer schwarz... Mantel. — Jener arbeitsam... Fischer.

Θέμα 16. — Μεταφράσατε τὰ ἐπόμενα : Ὁ γείτων μου ἔχει ἓνα ὠραῖον οἶκον. — (Οὗτος) ἔχει ἐν πλατῷ κρεββάτι. — Τὸ ὑποκάμισόν μου εἶνε πολὺ (sehr) στενόν. — Ποῖον (welches) ὑποκάμισον; τὸ λευκόν μου ὑποκάμισον. — Τοῦτο τὸ ζῶον εἶνε ὠφέλιμον. — Εἴσαι ἐν ἀνόητον παιδίον! — Ἡ Γερμανία εἶνε ἐν πλούσιον καὶ ἰσχυρὸν κράτος. — Ὁ ἀνεπιός μου εἶνε ἐν ἔξυπνον παιδίον. — Ζεστή καρδιά, ψυχρὸν χέρι (παροιμία). — Οὗτος ὁ κύριος εἶνε εἰς πλούσιος ἀνθρώπος. Τὸ ἡξυρῶ, ἀλλ' εἶνε δυστυχής. — Ἔχω ἓνα ὠραῖον κῆπον. — Τὸ ἄλογον εἶνε ἐν ἔξυπνον ζῶον. — Ἐκεῖνος ὁ πτωχὸς ἀλιεὺς εἶνε εὐτυχής. Διατί; (warum) Διότι (weil) ἔχει ἓνα ἔξυπνον υἷον. — Τί ἔχεις κάνει; (gemacht). — Ἔχω ἀναγνώσει (gelesen) ἐκεῖνο τὸ μικρὸν βιβλίον.

πλατύ: breit	ἀνόητος: dumm
στενόν: eng, schmal.	ἔξυπνος: klug
ὠφέλιμος: nützlich	θερμός, ζεστός: warm
ἀλιεὺς: der Fischer	ψυχρός: kalt.

Φράσεις πρὸς ἐκμάθησιν: Ein guter Freund ist ein grosser Reichtum: Εἰς καλὸς φίλος εἶνε ἓνας μεγάλος πλοῦτος.

Sind Sie schon in Berlin gewesen? Ἐπήγατε ἤδη εἰς τὸ Βερολῖνον;

Ja, ich bin schon da gewesen: Ναί, ἔχω ὑπάγει ἐκεῖ.

Keine Regel ohne Ausnahme: Οὐδεὶς κανὼν ἄνευ ἐξαιρέσεως.

Ein nützlich Buch ist ein guter Freund. Ἐν ὠφέλιμον βιβλίον εἶνε εἰς καλὸς φίλος.

Heute ist schönes Wetter: Σήμερον εἶνε καλὸς καιρός.

Gestern war hässliches (πρόφ. χέσλιχεζ) ἢ schlechtes Wetter (πρόφ. Βέττερ) : Χθὲς ἦτο ἄσχημος (κακός) καιρός.

Sprichwörter : Παροιμιαί.

Keine Rose (πρόφ. Ρόζε) ohne Dornen (πρόφ. Δόρνεν) Οὐδὲν ῥόδον ἄνευ ἀκανθῶν.

Ohne Arbeit keine Ruhe; ohne Kampf kein Sieg.

Ἄνευ ἐργασίας δὲν ὑπάρχει ἀνάπαυσις, ἄνευ ἀγῶνος δὲν ὑπάρχει νίκη.

V

Ποιημάτων. — Gedicht.

(πρὸς ἀποστήθιον)

Du bist wie eine Blume
So hold, so schön und rein
Ich schaue dich an und Wehmut
Schleicht mir ins Herz hinein *

(Buch der Lieder. Seite 166. Von Heinrich Heine). **

hold : χαρίεις, γλυκύς, ἀγνός.	ins Herz=in das Herz : εἰς τὴν
rein : καθαρός.	καρδίαν.
Ich schaue dich an : σὲ βλέπω,	hinein : μέσα.
σὲ κοιτάζω.	von : παρὰ, ἐκ.
Wehmut : μελαγχολία.	Lied, Lied;—er: ᾄσμα, τραγούδι.
Schleicht mir : μοῦ ἐμβαίνει, ἐμ- φυλοχωρεῖ.	Seite—n : σελίς, σελίδες.

* Ἡ β' στροφή τοῦ ποιηματίου ἔχει ὡς ἑξῆς :

Mir ist, als ob ich die Hände
Aufs Haupt der legen sollt'
Betend, dass Gott dich erhalte
So rein, so schön und Hold.

Mir ist : Μοὶ εἶνε μοῦ ἔρχεται.	Aufs (auf das) Haupt : ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.
Hände πληθ. τοῦ Hand; χεῖρ.	Betend : παρακαλῶν, ἱκετεύων.
als ob ich legen sollt(e) : ὡς ἐάν ὤφει- λον νὰ ἐπιθέσω.	dass Gott dich erhalte : νὰ σὲ διατη- ρήσῃ ὁ Θεός.
Gott : ὁ Θεός.	

** Ὁ Ἑρρῖκος Χάινε εἶνε εἰς τῶν δοκιμοτέρων λυρικῶν ποιητῶν τῆς Γερμανίας. Ἐγεννήθη εἰς τὸ Dusseldorf καὶ ἀπέθανεν ἐν Παρισίοις (1797—1856).

ΜΑΘΗΜΑ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ

ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΣΙΑ.

I

Τὸ σῶμα. — Τὰ ὀργανά.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

A.—*Der menschliche Körper.* Τὸ ἀνθρώπινον σῶμα.

Ἑλληνικά

Θηλυκά

<i>der</i> Körper; —: σῶμα, (πρβ. corpus, γαλλ. corps).	<i>die</i> Lippe; —n: τὸ χεῖλος.
<i>der</i> Kopf; "e: ἡ κεφαλὴ, (πρβ. κεφαλή, λατ. caput).	<i>die</i> Zunge; —n: ἡ γλῶσσα.
<i>der</i> Mund; "er: τὸ στόμα.	<i>die</i> Stirn; —en: τὸ μέτωπον.
<i>der</i> Zahn; "e: ὁ ὀδόντος, τὸ δόντι.	<i>die</i> Wange; —n: ἡ παρεία, τὸ μάγουλον.
<i>der</i> Arm; —e: ὁ βραχίον.	<i>die</i> Brust; "e: τὸ στήθος.
<i>der</i> Finger; —: ὁ δάκτυλος.	<i>die</i> Hand; "e: ἡ χεὶρ.
<i>der</i> Bart; "e: τὸ γένι, πώγων. (πρβ. γαλλ. barbe).	<i>die</i> Nase; —n: ἡ μύτη, (πρβ. λατ. nasus, γαλλ. nez).
<i>der</i> Schnurbart; "e: ὁ μύσταξ (Schnur + Bart).	<i>die</i> Lunge; —n: ὁ πνεύμων, τὸ πνευμόνι.
<i>der</i> Hals; "se: ὁ λαιμός.	<i>die</i> Haut; "e: τὸ δέριμα, ἡ ἐπιδερμὶς.

Οὐδέτερα

<i>das</i> Gehirn; —e: τὸ μυαλό, ὁ μυελός.	<i>das</i> Herz; —en: ἡ καρδία.
<i>das</i> Gesicht; —er: τὸ πρόσωπον.	<i>das</i> Bein; —e: τὸ σκέλος.
<i>das</i> Auge; —en: ὁ ὀφθαλμός, τὸ μάτι (πρβ. αὐγή).	<i>das</i> Blut: τὸ αἷμα.

<i>das</i> Ohr;—en: τὸ αὐτί.	<i>das</i> Skelett;—e: ὁ σκελετός.
<i>das</i> Haar;—e: ἡ κόμη, τὰ μαλλιά.	<i>das</i> Fleisch: ἡ σὰρξ, τὸ κρέας.

B.—*Die Kleider.* Τὰ φορέματα.

Ἀρσενικά	Θηλυκά
<i>der</i> Anzug;—e: ἡ ἐνδυμασία, τὸ κουστοῦμι.	<i>die</i> Hose;—n: ἑσώβραχον.
<i>der</i> Überzieher;—: τὸ ἔπανωφόρι, παρδεσοῦ.	<i>die</i> Manichette;—n: τὰ μανικέτια, (γαλλ. manichette). πρ. μανχέτε.
<i>der</i> Rock;—e: ὁ ἐπενδύτης, φόρεμα.	<i>die</i> Kravatte;—n: ἡ γραβάτα, (γαλλ. la gravate).
<i>der</i> Hut;—e: ὁ πῖλος, τὸ καπέλλο.	<i>die</i> Jacke;—n: ἡ μπλουζα, χιτωνίσκος.
<i>der</i> Schuh;—e: τὸ παποῦτσι.	<i>die</i> Tasche;—n: ἡ τσέπη, τὸ θυλάκιον.
<i>der</i> Handschuh;—e: τὸ χειρόκιον. (Hand+Schuh).	<i>die</i> Unterjacke;—n: ἡ φλανέλλα. (Unter+Jacke).
<i>der</i> Kragen;—: ὁ γιανκᾶς, περιλαίμιον.	<i>die</i> wollene Unterjacke;—ἡ μάλλινος φλανέλλα.
<i>der</i> Ärmel (Arm);—: τὸ μανίκι τοῦ (φορέμ.) ἢ χειρῖς.	<i>die</i> Baumwollene... βαμβακερὴ φλανέλλα.
<i>der</i> Strumpf;—e: ἡ περικνημῖς, ἡ κάλτσα.	<i>die</i> Weste;—n: ἡ βέστα, τὸ γελέκι.
<i>das</i> Strümpfband (Strumpf+Band);—e: ἡ καλτσοδέτα.	<i>die</i> Jakette;—n: ἡ ζακέττα, (γαλλ. Jaquette) πρόφ. ζιακέττε.

Sich kleiden;—: ἐνδύεσθαι.

Οὐδέτερα

<i>das</i> Tuch;—er: ὕφασμα, πανί, κουρέλι.
<i>das</i> Taschentuch;—er: τὸ μανδῆλι ὀνόμακτρον.

das Kleid;—er : τὸ φόρεμα.

die Unterkleider : τὰ ἐσόφωνα (Unter+Kleid).

die Beinkleider : τὰ πανταλόνια (Bein - Kleid).

das Hemd;—en : τὸ ὑποκάμισον πρβ. ἑλλ. χιτῶν.

die Nachthemden : τὰ νυκτιὰ ὑποκάμισα.

unter : ὑπὸ (κάτω). *ober* : ἐπὶ (ἐπάνω).

ein Paar : ἓν ζευγος (γαλλ. pair).

II

Γ.—'Ρήματα ἀμετάβata. *Intransitive* Zeitwörter.*

gehen : πηγαίνειν, περιπατεῖν
πορεύεσθαι ἀπαρ.

ich *gehe* : πηγαίνω.

er, sie es *geht* : πηγαίνει.

wir *gehen* : πηγαίνομεν.

Sie *gehen* : πηγαίνετε (τύπ.
εὐπροσηγορίας).

die Leute *gehen* : οἱ ἄνθρωποι
πηγαίνουν.

ich *bin* gegangen : ἐπῆγα ἔ-
χω ὑπάγει.

Gehen Sie ins Teater? πη-
γαίνετε εἰς τὸ θέατρον;

kommen : ἔρχεσθαι ἀπαρ.

ich *komme* : ἔρχομαι.

er, sie, es *kommt* : ἔρχεται.

wir *kommen* : ἔρχόμεθα.

Sie *kommen* : ἔρχεσθε (τύπ.
εὐπροσηγορίας).

die Leute *kommen* : οἱ ἄν-
θρωποι ἔρχονται.

ich *bin* gekommen : ἔχω
ἔλθει.

kommen Sie mit! ἔλθετε
μαζί.

* Intransitiv ἐκ τοῦ lat. intransitivus. Zeitwörter (Zeit+Wort=χρόνος+λόγος).

Ἀμετάβata ἢ οὐδέτερα ῥήματα, ὡς γνωστόν, ὀνομάζομεν τὰ ῥήματα τὰ δη-
λοῦντα ἐνέργειάν τινα ἢ κατάστασιν τοῦ ὀνομαζομένου μὴ μεταβιβαζομένην εἰς
τὸ ἀντικείμενον. Εἰς τὴν κατηγορίαν αὐτῶν ἐπίσης ἀνάγονται τὰ ἀνωτέρω
τέσσαρα. Τοιαῦτα εἶνε μεταξὺ τῶν ἄλλων :

reisen : ταξιδεύω (ich *bin* gereist).

bleiben : μένω (ich *bin* geblieben).

eilen : σπεύδω (ich *bin* geeilt).

einschnafen : ἀποκοιμοῦμαι (ich *bin*
ingeschafen).

sterben : ἀποθνήσκω (ich *bin* ge-
storben).

fallen : πίπτω (ich *bin* gefallen) κτλ.

<i>Stehen</i> : (πρβ. <i>ίστασθαι</i> , <i>στέκομαι</i> λατ. <i>stare</i>) άπαρ., ich stehe : στέκομαι. er, Sie, es steht : στέκεται. wir stehen : στεκόμεθα. Sie stehen : στέκεσθε (τ. εὐπρ.) Stehen Sie! : σταθίτε. Stehen Sie auf : σηκωθίτε. ich bin gestanden : ἐστάθην ἐσηκώθην. auf πρὸθ. = ἐπί, ἐπάνω	<i>Sitzen</i> : κάθησθαι, (λατ. <i>sedere</i> , ἑλλ. ἕζεσθαι). ich sitze : κάθημαι. er, Sie, es sitzt : κάθεται. wir sitzen : καθήμεθα. Sie sitzen : κάθησθε (τ. εὐπ.) Sitzen Sie! : καθίσατε. ich bin gesessen : ἐκάθισα ἢ ἔχω καθίσει. mit πρὸθ. = μετὰ (μετὰ δοτ.)
--	---

Σημείωσις. Παρατηροῦμεν ὅτι τὰ ἀμετάβατα ῥήματα κλίνονται εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους τῇ βοήθειᾳ τοῦ **sein** καὶ ὄχι τοῦ **haben**.

Γραμματικὴ παρατήρησις. Ἴδε περὶ τῆς χρήσεως τῆς ἀπαρεμφάτου, καὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ α' καὶ γ' προσώπου σελ. 22 καὶ 32.

III

Ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω.

Ich sehe: βλέπω. — *Sie sehen*: βλέπετε. *Er sieht*: βλέπει.

Ich berühre: ἐγγίζω. — *Sie berühren*: ἐγγίζετε.

Er berührt: ἐγγίζει.

Ich zeige: δεικνύω. — *Sie zeigen*: δεικνύετε.

Er zeigt: δεικνύει.

Das ist *nicht* der Strumpf, *sondern* der Schuh: Τοῦτο δὲν εἶνε ἡ κάλτσα, ἀλλὰ τὸ παπούτσι

Die Frage; — *n*: Ἐρώτησις (πρ. Φράγκε). *Die Antwort*; — *en*: Ἀπάντησις (πρ. Ἀντβορτ).

Παρατήρησις. Πρὸς σχηματισμὸν τοῦ ἀκολούθου διαλόγου δεικνύονται τὰ ἀντικείμενα, ἐὰν ὑπάρχουν ἢ ὑποκρίνουν εἰς τὴν ὄρασιν ἡμῶν. Αἱ ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις δεόν να γίνωνται ὑψηλοφώνως.

Frage. — Was ist das?

Antwort. — Das ist **der** Kopf... **die** Lippe... **das** Auge.
(Αἱ ἀπαντήσεις δεόν να γίνωνται μετὰ τοῦ σχετικοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου).

Frage. — Ist das Ihr Rock? κτλ.

Antwort. — Das ist nicht mein Rock, sondern meine Unterjacke.

Frage. — Wie ist Ihr Rock? usw. (=und so weiter): καὶ οὕτω καθ'εξῆς.

Antwort. — Der Rock ist schwarz, weiss, gelb... breit, schmal... von Wolle (ἢ) Wollen: ἐκ μαλλίου, ἐξ ἔριου).

Frage. — Was sehe und zeige ich jetzt?

Antwort. — Sie zeigen den **gelben** Hut, die **weisse** Hose.

Frage. — Wo ist Ihr Kopf? usw.

Antwort. — Hier ist mein Kopf, usw.

Frage. — Was mache ich jetzt?

Antwort. — Sie berühren **Ihren** Bart, usw.

Frage. — Was machen Sie jetzt?

Antwort. — Ich gehe. (ἔρχομαι, κάθημαι, ἵσταμαι κτλ.)

Frage. — Was machen Sie Herr Müller? Sitzen Sie?: (ἔρχεσθε; πηγαίνετε; ἵστασθε; βλέπετε; κτλ.)

Antwort. — Ich sitze nicht; er sitzt auch nicht.

Frage. — Was macht Frau Weisse?

Antwort. — Sie sitzt ich gehe.

Ich bin Herr Vassiliades. — Sie sind Herr Müller. — Dieser Herr, der sitzt, heisst Herr Schwarz, jene Dame dort ist Frau Weisse. Jenes Kind ist Fritzchen.

Frage. — Wer sind Sie?

Antwort. — Ich bin Herr Vassiliades.

Frage. — Wer bin ich?

Antwort. — Sie sind Herr Müller.

Frage. — Wer ist dieser Herr?

Antwort. — Das ist Herr Schwarz,

Frage. — Wer ist jene Dame und jenes Kind?

Antwort. — Das ist Frau Weisse mit **ihrem** Kinde.

Frage. — Wie heisst ihr Kind?

Antwort.— Es heisst Fritzchen.

Frage. — Ist das Fräulein Klara?

Antwort.— Nein, das ist sie nicht. Das ist Frau Weisse.

Ich gehe. — Sie sitzen. — Herr Schwarz sitzt auch und berührt seinen Hut.— Frau Weisse und ihr Kind sitzen nicht, sondern sie steht und ihr Kind geht.

Frage. — Was mache ich? ... Sie? ... Herr Schwarz?

Antwort.— Herr Schwarz geht nicht, sondern er... u.s.w.

IV

Διάλογος καὶ φράσεις πρὸς ἐκμάθησιν : Im **Herren-Kleider-Geschäft**: Ἐν καταστήματι ἀνδρικῶν εἰδῶν.

Ich wünsche einen Überzieher: Ἐπιθυμῶ ἓνα ἐπενδύτην.

Ich wünsche eine Jaquette: Ἐπιθυμῶ μίαν Ζακέτταν.

» » ein Paar Beinkleider: Ἐν ζευγὸς πανταλονιῶν.

Wollen sie solche nach Mass?: Θέλετε τοιαῦτα (πρὸς μέτρον) ἢ ἐπὶ παραγγελίᾳ;

Ja, nehmen Sie, bitte, mein Mass?: Ναί, λάβετε παρακαλῶ τὰ μέτρα μου;

Was für ein Tuch wollen Sie?: Τί εἶδος ὑφάσματος θέλετε;

Ich möchte etwas in dunkel: Θὰ ἤθελον κάτι σκοτεινόν;

» » » in hell: Θὰ ἤθελον κάτι ἀνοικτόν;

Wann wird mein Anzug fertig?: Πότε θὰ εἶνε τὸ κοστοῦμι μου ἕτοιμον;

Er wird in einer Woche?: Θὰ εἶνε ἐντὸς μιᾶς ἑβδομάδος.

Was wird er kosteten?: Τί θὰ κοστίσῃ;

Haben Sie fertige Kleider?: Ἔχετε ἕτοιμα φορέματα;

ΜΑΘΗΜΑ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ

I

Παρακείμενος (ἀόριστος) τοῦ *Haben*.

Vergangenheit ἢ *Perfekt*.

<i>Ich habe . . . gehabt :</i>	ἔσχον, εἶχον, ἔχω λάβει.
<i>du hast . . . gehabt :</i>	ἔσχες.
<i>er, Sie, es hat . . . gehabt :</i>	ἔσχε.
<i>man hat . . . gehabt :</i>	ἔσχε τις.
<i>wir haben . . . gehabt :</i>	ἔσχομεν.
<i>ihr habt . . . gehabt :</i>	ἔσχετε.
<i>sie haben . . . gehabt :</i>	ἔσχον.
<i>Sie haben . . . gehabt :</i>	(τύπ. εὐπρ.) Ὑμεῖς ἔσχετε.

Σημείωσις. Ὁ ἡμέτερος ἀόριστος ἀποδίδεται εἰς τὴν γερμανικὴν διὰ τοῦ παρακείμενου καὶ ἐπὶ διηγήσεως συνήθως διὰ τοῦ παρατατικοῦ (ἴδε κατωτέρω).

<i>gestern :</i> χθές.	<i>heute</i> (πρ. γόιτε) : αὔριον.
<i>morgen :</i> αὔριον.	<i>im Gegenteil</i> (πρ. γκέγκεν- τάιλ) : ἀπ' ἐναντίας.
<i>billig :</i> εὐθηνός, εὐθηνά.	<i>teuer :</i> ἀκριβός, ἀκριβά.

Γύμνασμα. — Κλίνατε ἐπίσης :

Ich habe nichts gehabt : δὲν ἔσχον τίποτε.

Hab' ich mein . . . (dein, sein κτλ.) Kleid gehabt ? : ἔσχον τὸ φόρεμά μου ; σου κτλ.

Ich habe viele Blumen gehabt : ἔσχον πολλὰ ἄνθη.

Habe ich nicht recht gehabt ? : Δὲν εἶχον δίκαιον ;

Ja, ich habe recht gehabt ; Ναί, εἶχον δίκαιον.

recht (πρόφ. ρέχτ) : δίκαιον. *unrecht* (πρόφ. οὔνρεχτ) : ἄδικον.

Κανὼν 12. — Ἐκ τῶν ἀνωτέρω παραδειγμάτων δυνάγομεν τὸν κανόνα, ὅτι κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ παρα-

κειμένου, τὸ ἀντικείμενον τοῦ ὀνόματος καὶ οἱ διάφοροι προσδιορισμοί, (πρόηγουμένων τῶν χρονικῶν) παρεντίθενται μεταξὺ τοῦ βοηθητικοῦ (*ich bin, ich habe...*) καὶ τῆς μετοχῆς (*gewesen gehabt...*), ὥστε ἔχομεν τὸν ἐπόμενον τύπον ὁράσεων :

ich habe..... gehabt
ich bin nicht..... gewesen.

Περὶ Μάθημα 10^{ον} III σελ. 52—53.

Θέμα 17. — Ἐλαβον τὴν ἐπιστολὴν Ὑμῶν. — Ἠγόρασα χθὲς ἓνα νέον καὶ ὄραϊον τάπητα. — Τὸν ἐπλήρωσα 75 μάρκα. — (Τοῦτο) εἶνε πολὺ ἀκριβά. — Τί λέγετε ; (was sagen Sie?) ἀπ' ἐναντίας εἶνε πολὺ φθηνός. — Μετρήσατέ μου ἀπὸ τὰ εἴκοσι ἕως τὰ 55 (von zwanzig bis...). — Τί ἐκάνατε χθὲς? — Ἐχῶ ἀναγνώσει ὅλην τὴν ἡμέραν αὐτὸ τὸ μέγαλον βιβλίον. — Ποῖον βιβλίον; — Τὸ ὄραϊον βιβλίον. — Σᾶς ἔδωσα ἓν μελανοδοχεῖον. — Τί σᾶς ἔχω εἰπεῖ χθὲς; — Τί μοῦ εἶπετε ; δὲν ἐνθυμοῦμαι. — Σᾶς εἶχον εἰπεῖ κάτι (etwas πρόφ. ἔτβας). — Τί ἔχετε φάγει σήμερον; — Ἐχομεν φάγει σουπαν, κρέας καὶ λαχανικά καὶ ἐπίομεν κρασί. — Εἶδον (ἔχω ἰδεῖ) σήμερον τὰς ἀδελφάς σας, τὸν θεῖόν σας καὶ τὴν ἀνεψιάν σας. — Οἱ μαθηταὶ ἔχουν ἐργασθῆ ἐπιμελῶς χθὲς ὅλην τὴν ἡμέραν. — Τὸ καλὸ κρασί ἔχει καλὴν γεῦσιν (schmeckt). — Ἐν παλαιὸν κρασί εἶνε πάντοτε καλόν. — Τὸ ἠξεύρω (das weiss ich schon).

ἔλαβον: <i>ich habe... erhalten.</i>	ὅλην τὴν ἡμέραν: <i>den ganzen Tag.</i>
ἠγόρασα ἢ ἔχω ἀγοράσει: <i>ich habe... gekauft.</i>	ἔχω εἰπεῖ ἢ εἶπον: <i>ich habe... gesagt.</i>
ἐπλήρωσα ἢ ἔχω πληρώσει: <i>ich habe... bezahlt.</i>	δὲν ἐνθυμοῦμαι: <i>ich erinnere mich nicht.</i>
ἐκάνα ἢ ἔχω κάνει: <i>ich habe... gemacht.</i>	ἔχω φάγει ἢ ἔφαγον: <i>ich habe... gegessen.</i>
ἀνέγνωσα ἢ ἔχω ἀναγνώσει: <i>ich habe... gelesen.</i>	ἔχω πῖει ἢ ἔπιον: <i>ich habe... getrunken.</i>
ἔδωσα: <i>ich habe... gegeben.</i>	ἔχω ἰδεῖ: <i>ich habe... gesehen.</i>
μάρκον, α: <i>Mark (die)</i>	ἔχω ἐργασθῆ: <i>ich habe... gearbeitet.</i>

ἐπιμελῶς ἢ ἐπιμελής: *fleissig.*

II

Πρωτόκλιτα οὐσιαστικά.

Εἶδομεν ὅτι ἡ γερμανικὴ γλῶσσα ἔχει τρεῖς τύπους τῆς κλίσεως τῶν ὀνομάτων: τὴν ἰσχυράν, τὴν ἀδύνατον καὶ τὴν μικτήν. Ἐπίσης δὲ ἀναλόγως τῶν τύπων τούτων οἱ ἀρχαιότεροι γερμανοὶ γραμματικοὶ παρεδέχοντο καὶ τρεῖς κλίσεις. Σήμερον ὁμῶς χάριν πρακτικῶν λόγων ἐπεκράτησεν ἡ παραδοχὴ πέντε κλίσεων διὰ τὰ οὐσιαστικά καὶ *τριῶν* διὰ τὰ ἐπίθετα καὶ τὰς ἐπιθετικὰς ἀντωνυμίας.

Ἐκ τῶν πέντε κλίσεων αἱ πρῶται τρεῖς ἀναφέρονται κυρίως εἰς τὰ ἀρσενικά (καὶ κατ' ἐξαιρέσειν εἰς τὰ οὐδέτερα), ἡ τετάρτη εἰς τὰ θηλυκὰ καὶ ἡ πέμπτη εἰς τὰ οὐδέτερα.

Κανὼν 13.— Ἡ πρώτη κλίσις περιλαμβάνει ἀρσενικά καὶ οὐδέτερα οὐσιαστικά λήγοντα εἰς *ei*, *en* καὶ *er* καὶ οὐδέτερα εἰς *chen* καὶ *lein*, μὴ τονιζόμενα εἰς τὴν λήγουσαν.

Πάντα ταῦτα ὀγκματίζουν τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν ἄνευ προσλήψεως πτωτικῆς καταλήξεως. (Πρβ Κανὼνα 9ον).

Σημειώσεις:

α) Τέσσαρα τινὰ ἀπαιτοῦνται ἐπομένως ὅπως ὀνομά τι οὐσιαστικὸν θεωρηθῆ ὡς πρωτόκλιτον: κατάληξις, γένος, ἀτονία τῆς ληγούσης, καὶ τὸ πολυσύλλαβον τῆς λέξεως. Τὰ μονοσύλλαβα μὲ τὰ λοιπὰ χαρακτηριστικὰ ἀνήκουν εἰς τὴν III κλίσειν ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω. (Ἴδε Παρ. Β.).

β) Αἱ κατάληξεις *chen* καὶ *lein*, εἶνε ὑποχοριστικά.

Γραμματικαὶ παρατηρήσεις:

1. Χαρακτηριστικὸν τῶν πρωτοκλιτῶν εἶνε: α') ὅτι εἰς τὴν γενικήν προσλαμβάνουν τὸ **s**. β') εἰς τὴν δοτικὴν πληθυντικὴν τὸ **n**. γ') ὅτι μερικὰ ἐξ αὐτῶν μαλακίζουσι τὸ ῥιζικὸν φωνῆεν ἐν τῷ πληθυντικῷ. Ταῦτα ἀναφέρονται κατωτέρω. (Ἴδε γραμμ. παρ. 2αν).

Ἐπομένως εἰς τὴν κλίσειν ταύτην ἀνήκουν τὸ *Finger* καὶ *der Apfel* περὶ ὧν ἐγένετο λόγος εἰς τὸ Μάθημα ἕκτον, τμημα IV, ὡς καὶ *Schüler* καὶ *Bruder* εἰς τὸ Μάθ. 9ον II.

Ἐπίσης κλίνονται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὰ ἐλόμενα.

Musterbeispiele. — Παραδείγματα.

Ἐνικός ἀριθμός.

Ὄν.	der Braten ¹	das Fenster ²	das Bäumchen ³
Γεν.	des Bratens	des Fensters	des Bäumchens
Δοτ.	dem Braten	dem Fenster	dem Bäumchen
Αἰτ.	den Braten	das Fenster	das Bäumchen

Πληθυντικός ἀριθμός

Ὄν.	die Braten	die Fenster	die Bäumchen
Γεν.	der Braten	der Fenster	der Bäumchen
Δοτ.	den Braten ¹	den Fenstern	den Bäumchen
Αἰτ.	die Braten	die Fenster	die Bäumchen

¹ Braten (πρόφ. βράτεν) : τὸ ψητόν. — ² Fenster (πρόφ. Φένστερ) : τὸ παράθυρον. — ³ Bäumchen (πρόφ. βόιμχεν) : τὸ δενδράκι.

Παρατήρησις 2. Μερικὰ τῶν πρωτοκλίτων μαλακύνουν τὸ φωνῆεν τῆς ῥίζης ἐν τῷ πληθυντικῷ, ἦτοι τὸ **a** εἰς **ä**, τὸ **o** εἰς **ö** καὶ τὸ **u** εἰς **ü**. Μεταξὺ αὐτῶν συγκαταλέγονται :

der Acker : ἄγρος die Äker (πρβ. ἄγρος).	der Handel ; ² τὸ ἐμπόριον.
der Apfel : μήλον die Äpfel.	der Mangel ; ² ἡ ἔλλειψις.
der Vater : πατήρ die Väter. ²	der Mantel ; ² ὁ μανδύας.
der Bruder : ἀδελφός die Brüder. ²	der Ofen ; ² ἡ θερμιάστρα.
der Schwager ; ² ὁ πενθερός.	der Schaden ; ² ἡ ζημία.
der Graben : ἡ τάφος, die Gräben.	das Lager ; ² τὸ στρατόπεδον, zoίτη.
der Garten : κήπος die Gärten.	das Kloster ; ^{3,2} μοναστήρι (πρβ. λατ. claudio : κλειώ clausum).
der Vogel : πτηνόν, πουλί die Vögel.	

Παρατήρησις 3. Εἰς τὴν κλίσειν αὐτὴν ὑπάγονται καὶ **δέκα** οὐσιαστικά καὶ ἀρσενικά λήγοντα εἰς **e**, ἔχοντα δὲ διπλοῦν τύπον ἦτοι εἰς **e** καὶ εἰς **en** ἐν τῇ ὀνομαστικῇ. Ἐν τῷ πληθυντικῷ τὰ ὀνόματα ταῦτα **δὲν μαλακύνουν** τὸ ῥιζικόν αὐτῶν φωνῆεν.

¹ Ἡ λέξις δὲν προσλαμβάνει *n* ὡς λήγουσα εἰς *n*.

² Ἐπίσης κατ' ἐξαιρέσειν τὰ θηλυκὰ Mutter καὶ Tochter ἔχουν πληθ. die Mütter, die Töchter.

³ Ὁδδέτερα εἶνε μόνον δύο : Lager καὶ Kloster, τὰ μαλακύνοντα τὸ ῥιζικόν φωνῆεν εἰς τὸν πληθυντικόν.

der	Name ἢ Namen	γεν. Namens	δοτ. αἰτ. ἐν. καὶ πλ.	Namen :	ὄνομα. (α)
der	Same ἢ Samen	» Samens	» » » »	Samen :	σπόρος. (β)
der	Glaube ἢ Glauben	» Glaubens	» » » »	Glauben :	πίστις.
der	Friede ἢ Frieden	» Friedens	» » » »	Frieden :	εἰρήνη.
der	Funke ἢ Funken	» Funkens	» » » »	Funken :	σπινθήρ.
der	Haufe ἢ Haufen	» Haufens	» » » »	Haufen :	σωρός, πλήθος.
der	Wille ἢ Willen	» Willens	» » » »	Willen :	ἡ θέλησις. (γ)
der	Fels ἢ Felsen	» Felsens	» » » »	Felsen :	ὁ βράχος.
der	Buchstabe ἢ Buchstaben	Buchstabens	» » » »	Buchstaben :	στοιχείον, γράμμα ἀλφαβητικόν δ)
der	Gedanke ἢ Gedanken	Gedankens	» » » »	Gedanken :	σκέψις. ¹

Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις :

- α) Name πρβ. ἑλλ. ὄνομα λατ. nomen, γαλλ. nom.
 β) Same πρβ. ἑλλ. σπόρος, λατ. semen, γαλλ. semence.
 γ) Wille πρβ. ἑλλ. βουλή, βούλομαι, λατ. velle, γαλλ. vouloir.
 δ) Buchstabe. Ἡ λέξις εἶνε σύνθετος ἐκ τῆς λέξεως Buch : βιβλίον καὶ stehen : ἴστανμαι, ὄτίζομαι.

Παρατήρησις 4. Παράβαλε Γραμματ. παρατήρησιν δ' εἰς σελ. 46 περὶ τῶν ὀνομάτων Bauer χωρικός, Vetter ἐξάδελφος, Pentoffel, παντόφλα, Stachel τὸ κέντρον, κεντρί, καὶ Muskel ὁ μῦς, ἄτινα κατ' ἐξαιρέσειν προσλαμβάνουν ἐν n εἰς τὸν πληθυντικόν.

Γύμνασμα :

Κλίνατε γραπτῶς τὰ ἐπόμενα:

ein Fels (πληθ. einige).	kein Gedanke.
mein Schwager.	Ihr Vogel.
dieser Stachel.	jener Bauer.

¹ Ἀποινημονεύονται εὐκολώτερον τὰ ὀνόματα διὰ τοῦ ἐπομένου τετραστίχου
 Name, Same, Haufe
 Friede Funke Glaube
 Wille und Gedanke
 Fels und Buchstabe

III

Ὅδηγία πρὸς χοῦδιν τῆς Γοτθικῆς γραφῆς.

Ἡ γοτθικὴ γραφὴ τῆς Γερμανικῆς, καίτοι ἐκτολιζομένη ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν παρὰ τῆς λατινικῆς εἰς τὰ ἐπιστημονικὰ συγγράμματα, οὐχ ἦττον ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε ἐν χρήσει, ἰδίως εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον καὶ τὰς φιλολογικὰς ἐκδόσεις τῶν συγγραφέων.

Εἰσάγοντες αὐτὴν ἀπὸ τοῦ παρόντος μαθήματος εἰς τὰ θέματα ἡμῶν, ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τοῦ μαθητοῦ ἐπὶ τῶν ἐπομένων :

I. Πολλοὶ γοτθικοὶ χαρακτῆρες τοῦ τύπου εἶνε ὁμοιότατοι πρὸς ἀλλήλους. Ὅσάκις ὁ μαθητὴς ἔχει τὴν ἐλαχίστην ἀμφιβολίαν ὀφείλει νὰ προστρέξῃ εἰς τὸ τρίτον Κεφάλαιον τῆς Εἰσαγωγῆς. Ἰδίως ἄς μὴ συγχέῃ τὰ ἐπόμενα γράμματα :

𐌆 = A μὲ τὸ 𐌆 = U	𐌆 = B μὲ τὸ 𐌆 = V
𐌇 = C μὲ τὸ 𐌇 = G	𐌈 = O μὲ τὸ 𐌈 = Q
𐌉 = K μὲ τὸ 𐌉 = R	𐌊 = M μὲ τὸ 𐌊 = W
𐌋 = V μὲ τὸ 𐌋 = Y.	

b = b μὲ τὸ h = h	c = c μὲ τὸ e = e
f = f μὲ τὸ s = s	ss ἢ 𐌆 = ss μὲ τὸ z = z
y = y μὲ τὸ u = u	r = r μὲ τὸ x = x
p = p μὲ τὸ y = y.	

II. Εἰς τὴν γοτθικὴν γραφὴν ὑπάρχουν δύο s ἦτοι τὸ ἀρχικὸν καὶ τὸ ἐν τῷ μέσῳ τῆς λέξεως s, καὶ δεύτερον, τὸ τελικὸν s. Ἐξ αὐτῶν σχηματίζονται τὰ διπλᾶ ss — ss καὶ 𐌆 = ss. Ἐκ τῶν διπλῶν τούτων τὸ 𐌆 τίθεται α) εἰς τὸ τέλος ἀπλῆς ἢ συνθέτου λέξεως, ὡς 𐌆𐌆, 𐌆𐌆bad. β) Προηγούμενου μακροῦ φωνήεντος ἢ διφθόγγου ὡς 𐌆𐌆𐌆, 𐌆𐌆𐌆. γ) Πρὸ τοῦ t, te ἢ ten ὡς 𐌆𐌆t, 𐌆𐌆t, 𐌆𐌆te κτλ. δ) Πρὸ οἴσθησθε καταλήξεως ἀρχομένης ἐκ συμφώνου, ὡς 𐌆𐌆𐌆, 𐌆𐌆𐌆. Ἄλλως τίθεται τὸ ss, ὡς wir 𐌆𐌆, sie 𐌆𐌆.

III. Τὸ s ὀνομάζεται γερμανιστί: das lange es, τὸ τελικὸν s: das Schluß es ἢ das Krause (σγουρὸν) es.

Θέμα 18. — (Αναγνώσατε μετὰ προσοχῆς καὶ ὑψηλοφώνως τὸ παρὸν θέμα καὶ ἀντιγράψατε τοῦτο διὰ λατινικῶν γραμμάτων. Κατόπιν μεταφράσατε αὐτὸ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν):

Wer sind dieser Herr und diese Dame. — Die Dame ist mir unbekannt, der Herr aber ist der Bruder meines Vaters d. h. (das heißt) mein Onkel. — Die Gärten des Kaisers in Potsdam sind prächtig. — Der Handel ist ein Austausch. — Was ist Ihr Schwager? — Mein Schwager ist Kaufmann, er ist auch der Director einer Handelsgesellschaft. — Wie ist der Name Ihres Vettters? — Was sieht man aus diesen Fenstern? Man sieht einen Garten. — Im Garten sind allerlei Obstbäume z. B. (= Zum Beispiel) Apfelbäume, Birnbäume, Kirschbäume, Pflaumenbäume u. s. w. (= und so weiter). — Wo blühe dort Friede, wo Friede dort Liebe. — Schauen Sie diese Felsen, wie schneident sehen sie aus? — Weder das Papier noch die Buchstaben dieses Buches gefallen mir! — Wir bewundern diese Äcker, sie sind so gut gepflegt! — Suchen Sie etwas? ich suche meinen Regenschirm.

ist mir unbekannt: μοὶ εἶνε ἄγνωστος.

d. h.: συγγεκομμένον das heisst: τοῦτ' ἔστιν, δηλαδὴ.

Kaiser: ὁ Καῖσαρ, ὁ αὐτοκράτωρ, ὁ Κάϊσερ.

prächtig: μεγαλοπρεπῆς, λαμπρός.

die Pracht: ἡ μεγαλοπρέπεια, ἡ πολυτέλεια.

der Handel: τὸ ἐμπόριον.

Austausch: ἀνταλλαγὴ.

bekannt — unbekannt: γνωστός, ἄγνωστος.

Direktor: διευθυντής.

gepflegt πρὸς, pflegen: φροντίζω, περιποιούμαι.

Weder ... noch: οὔτε ... οὔτε.

Kaufmann: ἔμπορος, πληθύντ. Kaufleute.

Gesellschaft: εἰταιρεία.

Gesellschafter: συνέταιρος.

Handelsgesellschaft: Ἐμπορικὴ εἰταιρεία, (πρὸς Χάνδελς+Γκεζέλχαφτ).

allerlei: διαφόρων ειδῶν, (ἄκλιτον).

z. B. zum Beispiel: παραδ. χάριν. Apfelbaum: ἡ μηλέα.

u. s. w. καὶ οὕτω καθεξῆς.

Birnbäum: ἡ ἀπιδέα, ἀχλαδιά.

Kirschbaum: κερασέα.

Pflaumenbaum: δαμάσκηνά.

schneident: ἀπότομος.

bewundern: θαυμάζειν.

Regenschirm: ἡ ὀμβρέλλα (ἐκ τοῦ Régen: βροχὴ+Schirm ἄσπίς).

Sonnenschirm: ἀλεξιήλιον.

IV

Τύποι φιλοφροσύνης.

Χαιρετισμοί.

*Höflichkeiten. — Begrüssungen.**Διάλογος.*

Guten Morgen: Καλήν πρω- ϊάν (μέχρι τῆς 10 ^{ης} πρωΐνης).	Mein Name ist Lang: (Τύ- πος ἐν χρήσει, ὅταν τις μόνος παρουσιάζεται εἰς τινά).
Guten Tag, gnädige Frau: ¹ Καλήν ἡμέραν εὐγενῆς κυρία.	(Es) Freut mich sehr: Χαί- ρω πολὺ.
Guten Abend, Herr Doktor: Καλήν ἑσπέραν...	Adieu, Leben Sie Wohl, Lebe wohl: Ἐντίο, χαίρετε, χαῖρε.
Gute Nacht, mein Herr: Καλήν νύκτα κύριε.	Auf Wiedersehen (wieder + sehen): Ἐν τῷ ἐπανιδεῖν.
Guten Tag, meine Herr- schäften: Καλήν ἡμέραν κυ- ρία καὶ κύριοι.	Auf heute abend. Auf mor- gen: (Τύποι ἐν χρήσει ὅταν ὀρίζῃ τις συνέντευξιν).
Wie geht es dir (Ihnen): Πῶς εἶσθε, πῶς τὰ πάτε.	Gute Nacht, Fräulein: Κα- λήν νύκτα δεσποινίς.
Danke, gut (nicht schlecht): Εὐχαριστῶ, καλὰ (ὄχι ἄσχημα)	Besten Gruss zu Hause: Τοὺς χαιρετισμούς μου εἰς τὸ σπίτι. Στὸς οἰκείους σας.
Es freut mich Sie zu sehen: Χαίρω βλέπων Ὑμᾶς.	(Ich) Danke sehr. Ich werde es ausrichten: Εὐχαριστῶ. Δὲν θὰ τὰ παραλείψω.
Erlauben Sie, dass ² ich Ih- nen meinen Vetter (Herrn X) vorstelle: Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σαῶς συστήσω τὸν ἐξά- δελφόν μου (Κύριον X).	(Ich) Empfehle mich. (Τύπος, λίαν ἐν χρήσει, ὅταν ἀποχαι- ρετᾷ τις).

1. ἡ Madame. Μόνον Frau δὲν λέγεται. Frau Müller, Frau Schwarz μάλιστα.

2. Περὶ. das ἄρθρον, das δεικτ. ἄντων. dass ἵνα διά, νά, σύνδεσμος.

Besten Glückwunsch zum Auf ihr Wohl! Prosit! Είς
 Geburtstag: Τὰς καλλίστας ὑγείαν Σας. Είς ὑγείαν. Ἐ-
 εὐχάς μου ἐπὶ τῇ γενεθλίῳ. βίβα.

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

I

Γενικαὶ παρατηρήσεις περὶ ῥήματος.

Τὰ ῥήματα τῆς γερμανικῆς γλώσσης διαιροῦνται ὡς τὰ ὀνόματα, κυρίως εἰς δύο συζυγίας, ἦτοι:

Α'. Ρήματα τῆς ἀδυνάτου συζυγίας ἢ τοῦ ἀδυνάτου τύπου: Zeitwörter der schwachen Konjugation (πρ. Κονζουγκατσιόν) καὶ

Β'. Ρήματα τῆς ἰσχυρῆς συζυγίας ἢ τοῦ ἰσχυροῦ τύπου: Zeitwörter der starken Konjugation.

Τᾶνωτέρω διατυποῦμεν γερμανιστὶ εἰς τὸν ἐπόμενον κανόνα:

Regel 14.* — Man unterscheidet im Deutschen zwei Konjugationen nämlich: die Schwache Konjugation und die Starke Konjugation.

die Regel: ὁ κανὼν, πρβ. λατ. regula, γαλλ. regle.

die Konjugation: συζυγία, λατ. conjugatio. πρ. Κονζουγκατσιόν.

unterscheiden: διακρίνειν (unter+scheiden: χωρίζω).

nämlich: δηλαδή, ἦτοι, δηλονότι.

Σημειώσεις :

α'. Τὰ ῥήματα τῆς πρώτης συζυγίας εἶνε πάντα ὀμαλά, τῆς δευτέρας εἶνε ἀνώμαλα, ἢ δὲ ἀνωμαλία αὕτη παρατηρεῖται πρὸ παντός εἰς τὴν παραλλαγὴν τοῦ ῥιζικοῦ φωνήεντος εἰς τὸν παρατατικὸν καὶ τὴν β' μετόχην.

Π. γ. brechen (θραύω). Παρ. brach. Μετοχὴ gebrochen.

Περὶ τῶν ἄλλων διαφορῶν ἴδε μάθημα. 41ον.

* Vierzehnte Regel. Κανὼν δέκατος τέταρτος. Κανὼν εἶνε οἱ κανόνες ο἗τοι ν' ἀποστηθίζονται.

β'. Ἐκτὸς τῆς ἰσχυρᾶς καὶ τῆς ἀδυνάτου συζυγίας ὑπάρχει καὶ τρίτη τοιαύτη, ἡ μικτή, ἣς μετέχει τῶν τύπων τῶν δύο προηγουμένων. Κατ' ἄλλην ταξινομήσιν *μόνον τὰ ῥήματα τῆς τελευταίας ταύτης συζυγίας χαρακτηρίζονται ὡς ἀνόμαλα*, διότι ἡ παραλλαγή τοῦ ῥιζικοῦ φωνήεντος τῶν ῥημάτων τῆς ἰσχυρᾶς συζυγίας γίνεται οὐχὶ τυχαίως, ἀλλὰ κατὰ σταθεροὺς γραμματικoὺς κανόνας.

Γραμματικαὶ παρατηρήσεις :

1. Ἐν σχέσει πρὸς τὴν φωνὴν καὶ τὴν διάθεσιν τὰ γερμανικὰ ῥήματα διαίρουσιν ὅπως καὶ τὰ ἑλληνικὰ εἰς πέντε κατηγορίας: α') Ἐνεργητικὰ—μεταβατικὰ καὶ ἀμετάβατα—Aktiva.¹ β') Παθητικὰ, Passiva.² γ') Οὐδέτερα, Neutra.³ δ') Ἀὐτοπαθῆ ἢ ἀντωνυμικὰ Reflexiva.⁴ ε') Ἀπρόσωπα ἢ τριτοπρόσωπα Impersonalia.⁵

2. Πάντα τὰ γερμανικὰ ῥήματα ὁμαλὰ καὶ ἀνόμαλα λήγουν εἰς τὴν ἀπαρέμφατον εἰς **en** ἢ **n**.

3. Ἀφαιρουμένου τοῦ **n** σχηματίζεται τὸ πρῶτον πρόσωπον τοῦ ἐνεστώτος.

lieben: ich liebe, ἀγαπῶ. kommen: ich komme, ἔρχομαι.

4. Ἡ μετοχή τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστώτος ἢ καὶ Ἰ μετοχή ὀνομαζομένη σχηματίζεται τῇ προσθήκῃ τῆς καταλήξεως **d** εἰς τὴν ἀπαρέμφατον

lieben Ὀνομ. τοῦ ἐνiz. liebend: ἀγαπῶν.

schreiben » » » schreibend: γράφων.

5. Περὶ τῆς μετοχῆς τοῦ παρρημένου χρόνου, ἣτις ὀνομάζεται ἐπίσης Π μετοχή ἢ παθητ. μετοχή θὰ ὀμιλήσωμεν κατωτέρω (ἴδε τμ. IV τοῦ παρόντος μαθήματος).

Ἐνταῦθα σημειοῦμεν ὅτι κατὰ κανόνα αὕτη προσλαμβάνει τὴν αὐξήσιν **ge**: geliebt καὶ κλίνεται ἐπίσης ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἐπίθετα.

6. Ἐπόμενα τοῦ ῥήματος ὡς καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν εἶνε :

ὁ χρόνος: die Zeit ἢ ἔγγλισις: der Modus, λ. λατ.

τὸ πρόσωπον: die Person (περ. ἢ συζυγία: die Konjugation, λ. λατ.

ὁν) λ. λατ. ὁ ἀριθμὸς: die Zahl.

1 Ληλοῦντα ὅτι τὸ ὑποκείμενον ἐνεργεῖ ἢ πράττει τι. Ich liebe den Vater: ἀγαπῶ τὸν πατέρα.

2 Ληλοῦντα ὅτι τὸ ὑποκείμενον πάσχει τ. ἔ. δέχεται ἐνέργειαν. Ich werde geliebt: ἀγαπῶμαι.

3 Ληλοῦντα ἀπλῶς κατὰστασιν ich schlafe: κοιμῶμαι.

4 Ληλοῦντα ἐνέργειαν ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸ ὑποκείμενον: Ich wasche mich: πλύνομαι.

5 Ὡς es regnet: βρέχει.

7. Περί ἐκάστου τῶν παρεπομένων τούτων θὰ ὀμιλήσωμεν ἐν τῷ οἰκείῳ τόλῳ. Ἐνταῦθα παρατηροῦμεν ὅτι μεταξὺ τῶν ἐγκλίσεων συγκαταλέγεται καὶ ἡ ὑποθετικὴ. Ἐκτὸς αὐτῆς ἔχομεν ὅπως καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν τὴν ὀριστικὴν, ὑποτακτικὴν, προστακτικὴν, ἀπαρέμφατον καὶ μετοχὴν.

II

Ἐδύνατος διζυγία τῶν Ρημάτων.

(Ρήματα ὁμαλά).

ἘΑπαρέμφατον. — *Infinitiv*.

<i>lieben</i> : ἀγαπᾶν, ἀγαπῶ.*	<i>fragen</i> : ἐρωτῶ. 16
<i>leben</i> : ζῶ.	<i>loben</i> : ἐπαινῶ. 11
<i>spielen</i> : παίζω.	<i>strafen</i> : τιμωρῶ. 12
<i>lachen</i> : γελῶ.	<i>suchen</i> : ζητῶ, ἐρευνῶ. 13
<i>zeigen</i> : δεικνύω.	<i>holen</i> : φέρω τι, παίρνω. 14
<i>weinen</i> : κλαίω.	<i>kaufen</i> : ἀγοράζω. 15
<i>machen</i> : κάμνω.	<i>pflegen</i> : περιποιεῖμαι, καλλιεργῶ. 16
<i>glauben</i> : πιστεύω.	<i>wohnen</i> : κατοικῶ. 17
<i>sagen</i> : λέγω.	<i>wählen</i> : ἐκλέγω. 18

Σημειώσεις :

Ἐπενθυμίζομεν ὅτι ἐκ τοῦ τύπου τῆς ἀπαρεμφάτου σχηματίζομεν:
 α) Τὸ α', πληθ. πρόσωπον τοῦ ἐνεστώτος : wir lieben, ἀγαπῶμεν, wir brechen, θραύομεν. β) Τὸ γ', πληθυντικὸν τοῦ ἐνεστώτος : sie lieben, ἀγαποῦν, sie brechen, θραύουν. γ) Τὸν τύπον τῆς ἐμπροσηγορίας ἐν τῷ ἐνεστώτι Sie lieben, ἀγαπᾶτε, Sie brechen, θραύετε. δ) Τὴν προστακτικὴν lieben Sie : ἀγαπᾶτε, ἄς ἀγαπᾶτε. ε) Διὰ τῆς ἀποκοπῆς τοῦ η, τὸ α' πρόσωπον τῆς ὀριστικῆς τοῦ ἐνεστώτος, ich, liebe, ich breche.

Γραμματικὴ παρατήρησις :

Εἰς ἕκαστον ῥῆμα διακρίνομεν *δίξαν* καὶ *κατάληξιν*. Εἰς

* Μεταφράζομεν τὴν ἀπαρέμφατον εἰς τὴν ἑλληνικὴν διὰ τοῦ α' προσώπου τῆς ὀριστικῆς διότι ὡς γνωστὸν ἡ νεοελληνικὴ στερεῖται ἀπαρεμφάτου.

τὸ ῥῆμα *lieben*, **lieb** εἶνε ἡ ῥίζα, **en** ἡ κατάληξις. Ὡς ἤδη παρετηρήσαμεν εἰς τὸ γερμαν. ῥῆμα ἡ κατάληξις τῆς ἀπαρεμφ. εἶνε **en** ἢ **n**. Ἡ ῥίζα ὀνομάζεται γερμανιστὶ *der Stamm*, ἡ κατάληξις *die Endung*.

Γύμνασμα πρῶτον. — Χωρίζετε εἰς τὰ προηγούμενα ῥήματα τὴν ῥίζαν ἐκ τῆς καταλήξεως.

Γύμνασμα δεύτερον. — Σχηματίσατε ἕξ ἐκάστου τῶν ἀνωτέρω ῥημάτων τὸ *a'*. ἐνικόν, *a'*. καὶ *γ'*. πληθυντικὸν πρόσωπον τοῦ ἐνεστώτος, ἐρώτησιν καὶ προσταγὴν πρὸς τὸ πρόσωπον μεθ' οὗ συνδιαλέγεσθε.

III

Ἐνεστώτος τῶν ὀμαλῶν ῥημάτων.

Gegenwart ἢ *Präsens*.

	Καταλήξεις *
<i>ich lieb</i> — e : ἀγαπῶ.	—e
<i>du lieb</i> — st : ἀγαπᾷς.	—st, est
<i>er, sie, es lieb</i> — t : ἀγαπᾷ.	—t, et
<i>man lieb</i> — t : ἀγαπᾷ τις.	
<i>wir lieb</i> — en : ἀγαπῶμεν.	—en
<i>ihv lieb</i> — t : ἀγαπᾷτε.	—t, et
<i>sie lieb</i> — en : ἀγαποῦν.	—en
<i>Sie lieb</i> — en : Ἀγαπᾶτε Ὑμεῖς.	

Σημείωσις. Τὰ ὀμαλά ῥήματα τῆς Γερμανικῆς γλώσσης σχηματίζομεν παραθέτοντες ἀπλῶς εἰς τὴν ῥίζαν τὴν ῥηματικὴν κατάληξιν ἐκάστου προσώπου.

Γραμματικὴ παρατήρησις. Περὶ τῶν καταλήξεων τοῦ ἐνικοῦ δευτέρου προσώπου **es**, τρίτου ἐνικοῦ **et** καὶ δευτέρου πληθυντικοῦ **et**. ἴδε κατωτέρω Μάθημα 24^{ον}.

Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις. Ὅσας τοιαύτας ἔχομεν ἤδη ἀναφέρει

* Αἱ καταλήξεις αὗται συναντῶνται καὶ εἰς τὴν κλίσιν τῶν ῥημάτων τοῦ ἰσχυροῦ τύπου.

ἀναλύοντες τὸν ἐνεστώτα τοῦ *sein* καὶ τοῦ *haben* πρέπει νὰ ἐφαρμώσῃ ὁ μαθητὴς καὶ ἐνταῦθα. (ἴδε Μάθημα III καὶ VI).

Γύμνασμα πρῶτον.—Κλίνετε τὸ πρῶτον, τρίτον, πέμπτον καὶ ἕβδομον ῥῆμα ἐρωτηματικῶς.

Τὸ δεύτερον, τέταρτον, ἕκτον καὶ ὄγδοον ῥῆμα ἀρνητικῶς.

Τὸ ἕνατον, ἐνδέκατον, δέκατον τρίτον καὶ δέκατον πέμπτον ῥῆμα ἐρωτηματικῶς καὶ ἀρνητικῶς: Sage ich nicht?

Τὸ δέκατον, δωδέκατον, δέκατον τέταρτον, δέκατον ἕκτον καὶ δέκατον ὄγδοον ῥῆμα κατ' ἀνατροπὴν τῆς συνήθους συντάξεως π. γ. den Verbrecher strafe ich: τὸν κακοῦργον τιμωρῶ.*

Γύμνασμα δεύτερον.—Κλίνετε ἐπίσης εἰς ὅλα τὰ πρόσωπα τοῦ ἐνεστώτος:

ich *liebe* meine Eltern.

ich *mach*e meine Aufgaben.

ich *kauf*e Äpfel und Birnen.

ich *glaub*e diese Nachricht nicht.

Die Aufgabe—n: τὸ θέμα. die Nachricht—en: ἡ εἰδησις.

IV

Παρακείμενος ἢ ἀόριστος τῶν ὀμαλῶν ῥημάτων.

Vergangenheit ἢ *Perfekt*.

ich *habe*... *geliebt*: ἔχω ἀγαπήσει, ἠγάπησα.

du *hast*... *geliebt*: ἔχεις ἀγαπήσει, ἠγάπησας.

er, sie, es *hat*... *geliebt*: ἔχει ἀγαπήσει, ἠγάπησε.

wir *haben*... *geliebt*: ἔχομεν ἀγαπήσει, ἠγαπήσαμεν.

ihr *habt*... *geliebt*: ἔχετε ἀγαπήσει, ἠγαπήσατε.

sie *haben*... *geliebt*: ἔχουν ἀγαπήσει, ἠγάπησαν.

Ἐπίσης κλίνετε:

Hab' ich geliebt? Ich habe nicht geliebt

Habe ich nicht geliebt?

* Ἴδε Κανόνα 4.

Καγών 13.—Ὁ Παρακείμενος τῆς γερμανικῆς εἶνε χρόνος σύνθετος, ὀγκματίζεται δὲ τῇ βοηθείᾳ τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς τοῦ *haben* (ὀπανιώτερον τοῦ *sein*) * καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ κλινομένου ὀήματος.

Ἡ μετοχὴ αὕτη ὀνομαζομένη ἐπίσης δευτέρα μετοχὴ (*zweites Participle* ἢ *Parteip Perfekt*) ὀγκματίζεται δὲ ἐκ τῆς ὀίξης τοῦ ὀήματος, τῆς αὐξήσεως *ge* ** καὶ τῆς καταλήξεως *t*.

Π. γ. *ge-lieb-t, ge-leb-t, ge-spiel-t*

Particip : Lat. Participium.

Γύμνασμα πρῶτον.—Σχηματίσατε τοὺς παρακείμενους ὄλων τῶν ὀημάτων τοῦ παρόντος μαθήματος εἰς τὸ α' καὶ γ' ἐνικὸν πρόσωπον καὶ τὸ τρίτον πληθυντικόν.

Γύμνασμα δεύτερον.—Κλίνατε ἐπίσης τὸ β' γύμνασμα τοῦ προηγουμένου κεφαλαίου. Περὶ τῆς θέσεως τῆς μετοχῆς ἴδε τὸν προηγούμενον Κανόνα.

Θέμα 19.—Μεταφράσατε τὰ ἐπόμενα. Οἱ γονεῖς ἀγαποῦν τὸ τέκνον των καὶ τὸ τέκνον ἀγαπᾷ τοὺς γονεῖς του. — Λέγετε πάντοτε τὴν ἀλήθειαν! Μάλιστα, Κύριε, λέγω πάντοτε τὴν ἀλήθειαν, ποτὲ δὲν ψεύδομαι. — Κατοικεῖτε ἐνταῦθα; Ὅχι δὲν κατοικῶ ἐδῶ — Διατί κλαίεις; ἔχασα τὸ βιβλίον μου. — Τίς ζητεῖ τὴν ὑπηρέτριάν του; — Ἐξέλεξα τοῦτο τὸ βιβλίον, εἶνε τόσο ὄραϊον! — Πιστεύετε αὐτὰ τὰ νέα. — Μάλιστα πιστεύομεν αὐτὰ τὰ νέα. — Ποῦ παίζετε, παιδιά μου; — Παίζομεν ἐν τῷ κήπῳ. — Τί ἀγοράζεις; ἀγοράζω ἐν μελανοδοχεῖον καὶ ἐν τετράδιον. — Διατί δὲν ἐκλέγεις αὐτὸ τὸ ὄραϊον ἐπιπλον; Εἶνε πολὺ ἀκριβόν. — Τὰ κορίτσια κλαίου. Τὰ παιδιὰ γελοῦν.

ἀλήθεια: die Wahrheit.

ψεύδεσθαι: lügen.

χάνω: verlieren.

ὑπηρέτρια: das Dienstmädchen.

τὰ νέα die Nachricht; — en.

ἔχασα: ich habe verloren.

ποτὲ δὲν ψεύδομαι: ich lüge nie (mals).

* Σχεδὸν πάντα τὰ ἀμετάβατα ὀήματα καὶ τὰ σημαίνοντα κίνησιν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, ἢ μεταβολὴν καταστάσεως κλίνονται μετὰ τοῦ *sein*.

** Τὰ ὀήματα τὰ ὀποῖα ἔχουν εἰς τὴν ἀπαρέμφατον προθέματα δὲν προσλαμβάνουν τὸ *ge*.

besuchen ἐπισκέπτομαι μετ. παρ. *besucht*.

verkaufen πωλῶ

» » *verkauft*. Ἴδε κατωτέρω Μάθ. 24 Π.

Φράσεις πρὸς ἐκμάθησιν: Was suchen Sie?—Ich suche mein Taschentuch: Τί ζητεῖτε; ζητῶ τὸ μανδηλί μου.

Die Kinder entweder lachen oder weinen: Τὰ παιδιά ἢ γελοῦν ἢ κλαίουν.

Glauben Sie das?: Τὸ πιστεύετε.

Das kann ich nicht glauben: Δὲν μπορῶ νὰ τὸ πιστεύσω.

Wieviel Geschwister haben Sie? Πόσα ἀδελφια (ἀδελφὰς καὶ ἀδελφούς) ἔχετε.

Wo ist, gefälligst, die Auguststrasse? Παρακαλῶ—ἐὰν εὐαρεστῆσθε—ποῦ εἶνε ἡ ὁδὸς Αὐγούστου; * (Προφ. "Λουγκουστ + χιτράσσε).

Ich habe keine Lust zu lachen: Δὲν ἔχω ὄρεξις πρὸς γέλωτα, νὰ γελᾶσω.

entweder... oder: σύνδεσμος ἢ... ἢ... #16-17/24

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

I

Αἰτιατικὴ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν

Hast du mich gesehen: Μὲ εἶδες; μ' ἔχεις ἰδεῖ;

ich habe dich gesehen: Σὲ εἶδον.

Wer hat ihn (den Herrn) gesehen?: Ποῖος εἶδε τοῦτον τὸν (κύριον);

Wer hat sie (jene Dame) gesehen?: Ποῖος εἶδε αὐτὴν (ἐκείνην τὴν κυρίαν);

Wer hat es (das Kind) gesehen?: Ποῖος εἶδε αὐτὸ (τὸ παιδί).

* Προκειμένου περὶ ὁδοῦ τίθεται τὸ ὄνομα αὐτῆς καὶ ἐπισυνάπτεται ἡ λέξις Strasse: ὁδός ὅθεν λέγομεν: Ring (δακτυλίδιον) Strasse. (Εἶνε ἡ ὄραιότερα ὁδὸς τῆς Βιέννης). Linden (φιλύρων) Strasse. (Εἶνε ἡ ὄραιότερα ὁδὸς τοῦ Βερολίνου).

Sie haben uns nicht gesehen: Δὲν **μᾶς** εἶδετε, δὲν εἶδετε ἡμᾶς.

Wir haben euch gesehen: **Σᾶς** εἶδομεν.

Wen sehen Sie? Ποῖον βλέπετε;

Ἡ σχέσις τῆς αἰτιατικῆς πρὸς τὴν ὀνομαστικὴν τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν εἶνε φανερά.

Ὄνομαστικὴ	Αἰτιατικὴ
ich	ἀντιστ. <i>mich</i>
du	» <i>dich</i>
er, sie, es	<i>ihn, sie, es</i>
wir	<i>uns</i>
ihr	<i>euch</i>
sie	<i>sie</i>
Sie (τύπος εὐπροσηγορίας)	<i>Sie</i> (τύπ. εὐπροσηγ.)

II

Προθέσεις δυντασόμεναι μετ' αἰτιατικῆς.

für mich: δι' ἐμὲ (πρβ. *für* *uns*: δι' ἡμᾶς.
γαλλ. pour).

für dich: διὰ σέ. *für* euch: διὰ σᾶς.

für ihn: (sie, es): δι' αὐτόν, *für* (sie): δι' αὐτούς, αὐτάς,
αὐτήν, αὐτό. αὐτό.

für Sie: διὰ Σᾶς (τύπ. εὐπροσηγορίας).

ohne mich: δίχως ἐμένα, ἄνευ ἐμοῦ.

gegen mich: ἔναντι ἐμοῦ, ἀπέναντί μου.

durch mich: δι' ἐμοῦ.

um mich: περίξ ἐμοῦ, ἀντί.

*wider** mich: παρὰ, ἔναντίον.

* Μὴ συγχέετε τὸ *wider* μετὰ τὸ *wieder*—ἐν γένει πάλιν ὡς auf Wiedersehen.

Wider die Natur: παρὰ τὴν φύσιν.

Wider seinen Willen: παρὰ τὴν θέλησίν του.

die Natur: (πρόφ. Νατοῦρ) ἡ φύσις, πρβ. λατ. natura.

der Willen: ἡ θέλησις.

Γραμματικὴ παρατήρησις :

Πᾶσαι αἱ ἄνω προθέσεις συντάσσονται μετ' αἰτιατικῆς.

Γύμνασμα πρῶτον. — Κλίνετε εἰς ὅλα τὰ πρόσωπα κατὰ τὸ παράδειγμα für mich: ohne mich—gegen mich κτλ.

Γύμνασμα δεύτερον. — Κλίνετε ἐπίσης εἰς τοὺς δύο ἀριθμοὺς καὶ ὅλα τὰ πρόσωπα: Für meinen Vetter.—Für meine Cousine.—Für dieses Mädchen.

Θέμα 20. — Μεταφράσατε: Οἱ γονεῖς ἐργάζονται διὰ τὰ τέκνα των. — Πέριξ τοῦ κήπου ὑπάρχει (μεταφρ. εἶνε εἷς) τοῖχος. — Διήλθομεν διὰ τοῦ δάσους. — Ὁ διανομεὺς ἔφερε μίαν ἐπιστολὴν διὰ τὸν πατέρα σας. — Χωρὶς σὲ δὲν πηγαίνω. — Τί ἔχετε ἐναντίον μου; — Διατί ἔρχεσαι χωρὶς (δίχως) τὸν πατέρα σου; — Ὁ μαθητὴς οὗτος δὲν εἶνε εὐγενὴς ἐναντι τῶν διδασκάλου του.

Διήλθομεν: Wir sind durch...
gegangen.

der Briefträger: Διανομεύς, γραμ-
ματοκομιστής, (Brief+Träger).

Träger: κομιστής, tragen: κομίζω.

εὐγενὴς: höflich.

Δάσος: Der Wald.

τοῖχος: die Meuer.

κτίστης: der Maurer.

Ἐφερεν: brachte.

Φράσεις πρὸς ἐκμάθησιν: Wer nicht für mich ist, der ist wider mich: Ὅστις δὲν εἶνε δι' ἐμὲ εἶνε ἐναντίον μου.

Für dich allein!: Διὰ σὲ καὶ μόνον ἢ μόνην.

Für wen ist diese Postkarte? Für Sie: Διὰ ποῖον εἶνε αὐτὸ τὸ ταχυδρ. δελτάριον; Δι' ὑμᾶς.

Ohne Kampf kein Sieg (Sprichwort): Ἐνευ ἀγῶνος οὐδεμία (δηλ. δὲν ὑπάρχει) νίκη.

Ohne Sinn und Verstand: Χωρὶς ἀντίληψιν καὶ σκέψιν.

Was haben Sie gegen Ihren Neffen?: Τί ἔχετε ἐναντίον τοῦ ἀνεψιοῦ σας ;

Gegen (den) Abend: Κατάβραδα.

Gegen Dummheit kämpfen Götter selbst vergebens:

Ἐναντίον τῆς ἀνοησίας καὶ οἱ θεοὶ αὐτοὶ ματαίως ἀγωνίζονται.

Auge um Auge, Zahn um Zahn: Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος.

Es geht mir durch den Sinn: Μοῦ περνᾷ ἀπὸ τὸν νοῦν.

Durch Schaden wird man klug (Sprichwort): Διὰ τῶν ζημιῶν γίνεται τις ἔξυπνος. (Παροιμία).

die Postkarte: ἐκ τοῦ Post+
Karte: ταχ. δελτάριον.

die Dummheit: ἐκ τοῦ dummi:
ἀνόητος.

der Sinn: αἴσθησις, σκέψις.

Götter: πληθ. τοῦ Gott: θεός.

kämpfen, ἐκ τοῦ Kampf: Ἄγών.

III

Δευτέρα κλίσις οὐδιαστικῶν.

Ἡ κλίσις αὕτη περιλαμβάνει :

A') Ἄρσενικά ὀνόματα λήγοντα εἰς **e** ὡς π. γ. der Knabe. Κλίνονται δὲ κατὰ τὸν ἀσθενῆ τύπον, δηλ. προσλαμβάνουσι τὸ **n** εἰς ὅλας τὰς πτώσεις.

Musterbeispiel.— Παράδειγμα.

Ἑνικὸς

Πληθυντικὸς

Ἦν. der **Deutsche** : * ὁ Γερμανὸς

Ἦν. die Deutschen

Γεν. des Deutschen : τοῦ Γερμανοῦ

Γεν. der Deutschen

Δοτ. dem Deutschen : τῷ Γερμανῷ

Δοτ. den Deutschen

Αἰτ. den Deutschen : τὸν Γερμανὸν

Αἰτ. die Deutschen

Γύμνασμα πρῶτον.— Κλίνετε ἐπίσης τὰ ἐπόμενα.

der **Franzose** : ὁ Γάλλος

der **Russe** : ὁ Ρῶσσος

der **Grieche** : ὁ Ἕλλην

der **Türke** : ὁ Τοῦρκος

der **Erbe** : ὁ κληρονόμος.

der **Ochse** : ὁ βοῦς.

der **Hase** : ὁ λαγός.

der **Rabe** : ὁ κόραξ, τὸ κοράκι.

* Περὶ τῆς ἔτυμολογίας τοῦ Deutsche ἴδε Εἰσαγωγὴ Κεφ. I.

Γύμνασμα δεύτερον. — Σχηματίσατε ἀπὸ μίαν φράσιν μεθ' ἑκάστου τῶν ἄνω ὀνομάτων λαμβανομένου εἰς τὸν πληθυντικόν.

Β') Κατ' ἑξαίρεσιν, κλίνονται καὶ **μονοσύλλαβά** τινὰ ὀνόματα ἀρσενικά, τὰ ὁποῖα ὡς τοιαῦτα ἔπρεπε νὰ ὑπαχθῶν εἰς τὴν τρίτην κλίσιν· ὑπάγονται ὅμως εἰς τὴν δευτέραν κλίσιν, διότι πρότερον ἦσαν δυσύλλαβα καὶ μόνον σὺν τῷ χρόνῳ ἀπόλεσαν τὸ τελικὸν ε. Τὰ ὀνόματα ταῦτα σημαίνουν ζῶα ἢ ἀνθρώπους, παραλαμβάνουν δὲ ἀντὶ τοῦ **n** τὴν κατάληξιν **en**.

Musterbeispiel. — Παράδειγμα.

Ἑνικός	Πληθυντικός
Ὀν. der Bär : ἡ ἄρκτος, ἡ ἄρκουδα	die Bär— en
Γεν. des Bär— en	der Bär— en
Δοτ. dem Bär— en	den Bär— en
Αἰτ. des Bär— en	die Bär— en

Γύμνασμα. — Κλίνετε ἐπίσης κατὰ τὸ Bär.

dieser <i>Graf</i> : οὗτος ὁ κόμης.	dieser <i>Narr</i> : τρελλός.
jener <i>Fürst</i> : ἐκεῖνος ὁ ἡγεμόν.	jener <i>Crist</i> : χριστιανός (πρβ. χριστιανός).
jeder <i>Prinz</i> : ἕκαστος πρίγκιψ.	jeder <i>Mohr</i> : μαῦρος (πρβ. μαῦρος).
welcher <i>Held</i> ? ποῖος ἦρωσ;	welcher <i>Mensh</i> ? ἄνθρωπος.

Σημείωσις. Τὸ **Herr** : Κύριος, κλίνεται ἐπίσης κατὰ τὸ Bär ἐν τούτοις, ὡς ἤδη εἶπομεν, εἰς τὸν ἐνικὸν ἀποβάλλει τὸ e=des Herrn, dem Herrn, den Herrn. Εἰς τὸν πληθ. Herren.*

Γύμνασμα. — Σχηματίσατε ἀνὰ μίαν φράσιν μεθ' ἑκάστου τῶν ὀνομάτων λαμβανομένου εἰς τὸν πληθυντικόν.

Γ'. Κατὰ τὴν β' κλίσιν κλίνονται τὰ ἐκ τῶν ξένων γλωσσῶν ἐλλημμένα ὀνόματα (καίτοι μὴ λήγοντα εἰς **e**) ἂν **τονίζονται** εἰς τὴν λήγουσαν καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ ἂν δὲν λήγουν εἰς **l, r ἢ n**. Εἰς τὴν τελευταίαν αὐτὴν περίπτωσιν κλίνονται τὰ τοιαῦτα κατὰ τὸν ἰσχυρὸν τύπον, τ. ἔ. κατὰ τὴν πρώτην ἢ τὴν τρίτην κλίσιν. (Π. γ. der Zylinder, der Notar).

Musterbeispiel. — Παράδειγμα.

Όνομ. der Student :	ὁ φοιτητής	die Student—en, λατ. Studens
Γεν. des Student—en		der Student—en, γαλ. Étudiant
Δοτ. dem Student—en		den Student—en
Αιτ. den Student—en		die Student—en

Γύμνασμα.— Κλίνετε κατά τὸ Student.

der Patriot :	ὁ πατριώτης	der Poet :	ὁ ποιητής, λατ. Poeta
der Elefant :	ὁ ἐλέφας	der Theolog :	ὁ θεολόγος
der Diamant :	ὁ ἀδάμας	der Philosoph :	ὁ φιλόσοφος
der Advokat :	ὁ δικηγόρος	der Tyran :	ὁ τύραννος
der Kamerad :	ὁ συνάδελφος	der Vagabund :	ὁ τυχιδιώκτης
der Soldat :	ὁ στρατιώτης	der President :	ὁ πρόεδρος
der Planet :	ὁ πλανήτης	der Monarch :	ὁ μονάρχης
der Komet :	ὁ κομήτης	der Architekt :	ὁ ἀρχιτέκτων

Σημειώσεις. Πάντα τάνωτέρω *τονίζετε ἐπὶ τῆς ληγουσῆς* ὡς ἐξ ἑξῶν γλωσσῶν εἰλημμένα.

Συνοψίζοντες τάνωτέρω συνάγομεν τὸν ἐπόμενον κανόνα :

Κανὼν 16.— Εἰς τὴν β' κλίδιν ὑπάγονται α) τὰ ἀρσενικά ὀνόματα τὰ λήγοντα εἰς e. β) Ὅλιγα τινὰ (τὸ ὄλον 22) ἀρσενικά μονοσύλλαβα, ἅτινα οὖν τῷ χρόνῳ ἀπόλεσαν τὸ τελικὸν e*. γ) Ξενικά οὐσιαστικά τονιζόμενα ἐπὶ τῆς ληγουσῆς καὶ μὴ λήγοντα εἰς l, r καὶ n.

Τὰ ὀνόματα τῆς β' κλίδεως οὐδέποτε μαλακύνουσι τὸ ῥιζικὸν αὐτῶν ὡς ἔστιν ἐν τῷ πληθυντικῷ.

Θέμα 21.— Ὁ κονδυλοφόρος τοῦ παιδός.— Οὗτοι οἱ στρατιῶται εἶνε γενναῖοι.— Ἡ γραφίς καὶ τὸ μελανοδοχεῖον τοῦ θείου μου.— Ὅμιλεις περὶ (νομ καὶ δοτ.) τῶν Γερμανῶν, ἀλλ' ἐγὼ ὀμιλῶ περὶ τῶν Ρώσων καὶ τῶν Γάλλων.— Οἱ Ἕλληνες

* Ἐκ τῶν ὀνομάτων τούτων τὰ μᾶλλον ἐν χρήσει εἶνε τάνωτέρω δέκα. Τὰ ἄλλα 12 εἶνε τὰ ἐπόμενα :

der Ahn ;—en :	ὁ προπάτωρ.	der Pfau ;—en :	τὸ παγῶνι.
der Bursch ;—en :	ὁ νέος ἢ ὁ ὑπηρέτης.	der Gesell ;—en :	ὁ σύντροφος.
der Fink ;—en :	ὁ σπίνος.	der Hagestolz ;—en :	τὸ γεροντοπαλλήμαρον
der Hirt ;—en :	ὁ ποιμὴν.	der Steinmetz ;—en :	ὁ λιθοξόος.
der Spatz ;—en :	ὁ σπουργίτης.	der Tor ;—en :	ὁ ἄφρων, τρελλός.
der Spross ;—en :	ὁ βλαστός.	der Vorfahr ;—en :	ὁ πρόγονος.

εἶνε (εἷς) ἀρχαῖος λαός.—Οἱ ἀρχτοὶ εἶνε ἄγρια ζῶα.—Τὸ φό-
 ρημα τοῦ παιδίου.—Αὐτὸς ὁ ἡγεμὼν ἔχει πολλοὺς στρατιώτας.
 —Εἰς τὰ δωμάτια (δοτ.) τοῦ πρίγκηπος εἶδον ἕνα τρελλόν.—
 Οἱ Μαῦροι δὲν εἶνε χριστιανοί.—Εἶδομεν δύο λέοντας.—Οἱ
 κόρακες εἶνε πτηνά.—Οἱ τύραννοι ἔχουν πολλοὺς ἀδάμαντας.
 —Πῶς ὀνομάζεται ὁ πρόεδρος τῆς Γαλλίας; (von).

γενναῖος: tapfer
 ἀρχαῖος: alt
 λαός: das Volk.

δὲν εἶνε χριστιανός: sind keine ...
 εἶδομεν: wir haben gesehen
 Γαλλία: Frankreich.

ἄγριος: wild.

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

I

Κλίσις Ἐπιθέτων. Γενικὰ παρατηρήσεις.

Τὸ ἐπίθετον ἄς Adjektiv (ἢ das Eigenschaftswort) ὡς
 εἶδομεν εἰς τὸ πρῶτον καὶ δεῦτερον μάθημα, μεταχειριζόμεθα
 ὅτε μὲν ὡς κατηγορούμενον καὶ τότε μένει ἄλλιτον καὶ ὀνομά-
 ζεται «Prädikativ», ὅτε δὲ ὡς προσδιορισμὸν καὶ τότε ὀνο-
 μάζεται «Attributiv» ἢ «Beiwort». Ἐπαναλαμβάνομεν ὅθεν
 τὸν γνωστὸν ἤδη κανόνα γέρμανιστί.*

Regel 17.— Das Eigenschaftswort ist entweder Prädikativ oder Attributiv, (auch Beiwort genannt).

Eigenschaftswort: ἐπίθετον, σύνθετον ἐκ τοῦ Eigenschaft, eigen τ. ἔ. ιδιότης, ἴδιον καὶ τοῦ Wort. Πληθ. Eigenschaftswörter.

entweder—oder: σύνδεσμος διαζευκτικὸς ἢ, ἢ.

genannt: Παραρρημ. μετοχ. τοῦ nennen ὀνομάζω, genannt ὀνομασμένος, ὀνομαζόμενος.

* Ὁλίγον κατ' ὀλίγον εισάγομεν τὸν μαθητὴν εἰς τὴν χρῆσιν τῶν τεχνικῶν ὄρων τῆς γραμματικῆς. Ἐπίσης συμβουλευόμεν ὅπως τοὺς μικροὺς γραμματικοὺς κανόνας, εἰ δυνατόν, ἀποστηθίσῃ ὁ μαθητής.

Κανὼν 18.—Ὅπως εἰς τὰ οὐδιαστικά οὕτω καὶ εἰς τὰ ἐπιθέτα ὡς *Beiwörter* διακρίνομεν τρεῖς τύπους κλίσεως: τὸν ἰσχυρὸν, τὸν ἀσθενῆ καὶ τὸν μικτὸν. Κατὰ τὸν πρῶτον τύπον κλίνεται τὸ ἐπιθέτον, ὅταν εἶνε ἄνευ ἄρθρου, κατὰ τὸν ἀδύνατον, ὅταν προηγῆται αὐτοῦ τὸ ἄρθρον «*der*» ἢ τὰ ὁμοιοκατάληκτα αὐτοῦ καὶ τέλος κατὰ τὸν μικτὸν τύπον, ὅταν προηγῆται αὐτοῦ τὸ ἄρθρον «*ein*» καὶ τὰ ὁμοιοκατάληκτα αὐτοῦ.

II

Τύπος ἰσχυρᾶς κλίσεως τῶν ἐπιθέτων.

Die Starke Deklination.

Ἡ ἰσχυρὰ κλίσις τῶν ἐπιθέτων εἶνε ἀπλουσιτάτη.

Εἰς τὴν ὄξιν αὐτοῦ προστίθενται αἱ τυπικαὶ πτωικαὶ καταλήξεις τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου «*der*»: π. χ. *Guter Mut*: καλὸν θάρρος. Τοῦ «*die*»: π. χ. *glückliche Reise*: καλὸν ταξίδιον. Τοῦ «*das*»: *grosses Glück*: μέγα εὐτύχημα.

Musterbeispiel. — Παράδειγμα.

Einzahl. — Ἐνικόσ

Männlich (α.) ἀρσενικόν

Nom. <i>grosser</i> Raum	ὁ μέγας, ὁ πολὺς χώρος	παραβ.	d—er, r
Gen. <i>grosses(en)</i> Raumes	τοῦ μεγάλου χώρου	»	d—es, s
Dat. <i>grossen</i> Raume	τῷ μεγάλῳ χώρῳ	»	d—em, n
Akk. <i>grossen</i> Raum	τὸν μέγαν χώρον	»	d—en, n

Merzahl. — Πληθυντικός

Nom. <i>grosse</i> Räume	οἱ μεγάλοι χώροι	παραβ.	d—ie, e
Gen. <i>grosser</i> Räume	τῶν μεγάλων χώρων	»	d—er, r
Dat. <i>grossen</i> Räumen	τοῖς μεγάλοις χώροις	»	d—en, n
Akk. <i>grosse</i> Räume	τοὺς μεγάλους χώρους	»	d—ie, e

Einzahl. — Ἐνικόσ

Weiblich (β.) θηλυκόν

Nom. <i>warme</i> Suppe	θερμὸς ζωμὸς (σούπα)	παραβ.	d—ie, e
Gen. <i>warmer</i> Suppe	ζωμοῦ	»	d—er, r
Dat. <i>warmer</i> Suppe	ζωμῷ	»	d—er, r
Akk. <i>warme</i> Suppe	ζωμόν	»	d—ie, e

Merzahl. — Πληθυντικός

Nom. warme Suppen	οἱ θερμοὶ ζωμοὶ	παραβ. die — e
Gen. warmer Suppen	ζωμῶν	> der — r
Dat. warmen Suppen	ζωμοῖς	> der — u
Akk. warme Suppen	ζωμούς	> die — e

Einzahl. — Ἐνικός

Sächlich (γ.) οὐδέτερον

Nom. liebes Kind	ἀγαπητὸν παιδίον	παραβ. das — s
Gen. liebes(en) Kindes	ἀγαπητοῦ παιδίου	> des — s
Dat. liebem Kinde	ἀγαπητῷ παιδίῳ	> dem — m
Akk. liebes Kind	ἀγαπητὸν παιδίον	> des — s

Merzahl. — Πληθυντικός

Nom. liebe Kinder	ἀγαπητὰ παιδιά	παραβ. die — e
Gen. lieber Kinder	ἀγαπητῶν παιδίων	> der — r
Dat. lieben Kindern	ἀγαπητοῖς παιδίοις	> den — n
Akk. liebe Kinder	ἀγαπητὰ παιδιά	> die — e

Σημειώσεις :

- α) Männlich ἢ λατ. Maskulinum ἀρσενικὸν (πρβ. der Mann : ἀνὴρ).
 β) Weiblich ἢ λατ. Femininum θηλυκὸν (πρβ. das Weib : γυνή).
 γ) Sächlich ἢ λατ. Neutrum οὐδέτερον (die Sache : πρῶγμα, ἔργον).

Γραμματικαὶ παρατηρήσεις :

1. Εἰς τὴν γενικὴν ἐνικὴν τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ οὐδέτερου ὁ ἐντὸς παρενθέσεως τύπος *guten Raumes, lieben Kindes* εἶνε μᾶλλον ἐν χρήσει, διότι παρουσιάζει μεγαλειτέραν φωνητικὴν ἁρμονίαν. — Ἄλλὰ *gutes Knaben*.

2. Κατὰ τὸν ἰσχυρὸν τύπον κλίνονται τὰ ἐπίθετα : α) Κατόπιν τῶν ἀπολύτων ἀριθμητικῶν : *zwei, drei, κτλ. π. χ. zwei schöne Häuser*. β) Κατόπιν τῶν ἀορίστων ἀριθμητικῶν *viele πολλοί, wenige ὀλίγοι, wenigere ὀλιγότεροι, mehrere περισσότεροι, manche κάποιοι, solche τοιοῦτοι, welche ποῖοι*. Πρβ. πλείονα Μάθημα 30όν.

3. Παρατηροῦμεν ἐπίσης ὅτι τὸ ἐπίθετον ἐν τῇ κλίσει αὐτοῦ οὐδέποτε μαλακῶνει τὸ ῥιζικὸν αὐτοῦ φωνῆεν ἐν τῷ πληθυντικῷ.

Γύμνασμα. — Κλίνετε ἐπίσης.

Treuer Freund : πιστὸς φίλος. — letzte Stunde : ὑστάτη ὥρα.
 gutes Wetter : καλὸς καιρὸς.

voriger Winter *περασμένος χειμών*. — lange Reise: *μακροτάξειδι*
 sächliches Geschlecht: *οὐδέτερον γένος*
 roter Wein *κόκκινος οἶνος*. — kostbare Schachtel *πολύτιμον*
χυτίον. — neues Leben: *νέα ζωή*.

III

Ἡ ἀδύνατος κλίσις.

Die Schwache Deklination.

(Κλίσις τοῦ ἐπιθέτου μετὰ τοῦ *der, die, das*).

Μετὰ τὸ *der, die, das* τὸ ἐπίθετον ὡς *Beiwort* κλίνεται κατὰ τὴν ἀδύνατον κλίσιν δηλ. προσλαμβάνον τὴν κατάληξιν **en** ἐκτὸς α) τῆς *ὀνομαστικῆς* τοῦ ἐνικοῦ καὶ εἰς τὰ τρία γένη, β) τῆς *αἰτιατικῆς* τοῦ θηλυκοῦ καὶ οὐδέτερου, ἔνθα προσλαμβάνει τὴν κατάληξιν **e**. (Ἴδε Μᾶθημα 10^{ον}—IV).

Musterbeispiel. — Παράδειγμα.

Einzahl. — Ἐνικός

Männlich. — Ἄρσεν.	Weiblich. — Θηλ.	Sächlich. — Οὐδέτ.
Ἦν. <i>der gut-e Vater</i>	<i>die süß-e Frucht</i>	<i>das artig-e Kind</i>
Γεν. <i>des gut-en Vaters</i>	<i>der süß-en Frucht</i>	<i>des artig-en Kindes</i>
Δοτ. <i>dem gut-en Vater</i>	<i>der süß-en Frucht</i>	<i>dem artig-en Kind</i>
Αἰτ. <i>den gut-en Vater</i>	<i>die süß-e Frucht</i>	<i>das artig-e Kind</i>

Merzahl. — Πληθυντικό

Ἦν. <i>die gut-en Väter</i>	<i>die süß-en Früchte</i>	<i>die artig-en Kinder</i>
Γεν. <i>der gut-en Väter</i>	<i>der süß-en Früchte</i>	<i>der artig-en Kinder</i>
Δοτ. <i>den gut-en Vätern</i>	<i>den süß-en Früchten</i>	<i>den artig-en Kindern</i>
Αἰτ. <i>die gut-en Väter</i>	<i>die süß-en Früchte</i>	<i>die artig-en Kinder</i>

Σημειώσεις

α) Συγκρίνοντες τὰ τρία γένη τοῦ ἐπιθέτου πρὸς ἄλληλα παρατηροῦμεν: α) ὅτι, ἄρσεν. θηλ. καὶ οὐδέτ. εἰς τὴν ὀνομ. τοῦ ἐνικοῦ ἔχουν τὴν αὐτὴν κατάληξιν τ. ἔ. λήγουν εἰς **e**. β) Ὅτι εἰς τὸ οὐδέτερον καὶ τὸ θηλυκὸν ἡ αἰτιατικὴ τοῦ ἐνικοῦ ὁμοιάζει μὲ τὴν ὀνομαστικὴν καὶ εἶνε **e**. γ) Ὅτι εἰς ὅλας τὰς ἄλλας πτώσεις ἔχομεν τὸ **en** ἢ **e** τοῦ ἀσθενοῦς τύπου τῶν οὐσιαστικῶν.

β) Συγκρίνοντας τὰς καταλήξεις τοῦ ἀρσενικοῦ ἐπιθέτου πρὸς τὰς καταλήξεις τῆς κλίσεως τοῦ Κνabe καὶ ἄλλων τῆς αὐτῆς κλίσεως (ἴδε σελ. 44 καὶ 81) βλέπομεν ὅτι *οὐδεμία ἀπολύτως διαφορὰ* ὑφίσταται.

Γραμματικαὶ παρατηρήσεις :

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον κλίνονται τὰ ἐπίθετα μετὰ τῶν ἐπομένων ἀντωνυμιῶν, αἱ ὁποῖαι ὡς εἶδομεν ἔχουν τὰς αὐτὰς μετὰ τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου καταλήξεις π. γ. : dieser, diese, dieses : οὗτος, αὕτη, τοῦτο. jener, jene, jenes : ἐκεῖνος, ἐκεῖνη, ἐκεῖνο κτλ. Πρβ. σελ. 34.

Γύμνασμα. — Κλίνετε κατὰ τὰ ἀνωτέρω παραδείγματα, γράφοντες ἐπίσης τὸ γύμνασμα.

der kleine Bruder. — die kleine Schwester.

das kleine Mädchen (ἐν. γεν. Mädchens).

dieser artige Knabe.—diese schöne Frau (πληθ. Frauen)

jedes dicke Buch (γεν. Buches. πληθ. Bücher).

der gute, alte, rote Wein.

jeder Herr. jede Dame. jedes Fräulein.

Θέμα 22. — Θέσατε τὰς σχετικὰς καταλήξεις εἰς τὰ ἐπίθετα τῶν ἑξῆς φράσεων :

Ich habe frisch^{es} Brot gegessen. — Während der letzt^e. Woche starben mehrere klein^e. Kinder an Diphtheritis. — Heute abend wird ein neu^{es} Stück von Gerhard Hauptmann gegeben. — Schiller starb nach lang^e, schw. . . Leiden am 9 (neunten) Mai. — Ich habe mir den link^en Fuß verstaucht. — Zu jeder ander^en Zeit wäre mir sein Besuch willkommen gewesen. — Es war ein Lärm, daß man sein eigen^es Wort nicht verstehen konnte. — Ein Köhler führte uns auf den recht^en Weg. — Im kalt^en Norden wirst du dich nie zu Hause fühlen. — Unrechtmäßig erworben^es Gut bringt keinen Segen. — Bismarck war des neu^en, deutsch^en Reichs erst^er Kanzler. = Ein gut^es Gewissen ist ein sanft^es. Nuckfischen. (Sprichwort).

frisch : φρέσος, νοπός.

während : κατὰ τὴν (μετὰ γεν.)

nach : κατόπιν (μετὰ δοτ.).

der Lärm : θόρυβος.

dass : ὅστε, ὅτι, ἵνα.

konnte : ἠδύνατο.

sterben : ἀποθνήσκειν.	eigen : ἴδιος.
starben : ἀπέθανον.	Köhler : ἀνθρακίτης, καρβουνάρης.
letzte Woche : τελευταία ἑβδομάς.	der Weg : ἡ ἀτραπός.
mehrere : πλείστοι, πλείστα.	Norden : Βορρᾶς, βορεινὰ μέρη.
an Diptheritis : ἀπὸ διφθερίτιδα.	fühlen : αἰσθάνεσθαι.
das Stück : τεμάχιον, δράμα, ἔργον.	führen : ὀδηγεῖν.
das Leiden : ἀσθένεια.	unrechtmässig : ἀδίκως, παρανόμως.
am 9 Mai : τὴν 9 Μαΐου.	
linke : ἀριστερός.	erworbenes Gut : ἀποκτηθεῖσα περιουσία.
rechte : δεξιός, ὀρθός.	bringt : φέρει.
der Lärm : θόρυβος, ταραχή.	der Segen : Εὐλογία.
verstaucht : ἐξήρθρωσα, verstauchen : ἐξαρθρώνω.	erster : πρῶτος.
zu jeder anderen Zeit : εἰς οἴανδήποτε ἄλλην ἐποχὴν, καιρόν.	Kanzler : Καγγελάριος, Πρωτοπουργός.
wäre : θὰ μοὶ ἦτο ...	das Gewissen : συνειδησις.
der Besuch : ἄρσεν. Ἐπίσκεψις.	sanft : μαλακόν, ἀπαλόν.
willkommen sein : εὐπρόσδεκτον εἶναι.	das Ruhekissen : μαξιλάρι ἀναπαύσεως. (Ruhe+Kissen).

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΚΤΟΝ

I

Παρατατικός.

Mitvergangenheit ἢ Imperfekt.

Sein	<i>ich</i>	<i>war</i> :	ἤμην, (ὕπῃρξά).
	<i>du</i>	<i>warst</i> :	ἦσο.
	<i>er (sie es)</i>	<i>war</i> :	ἦτο.
	<i>wir</i>	<i>waren</i> :	ἤμεθα.
	<i>ihr</i>	<i>wart</i> :	ἦσθε.
	<i>sie</i>	<i>waren</i> :	ἦσαν.

man war : ἦτό τις, ὑπῃρξέ τις.

Sie waren : ἦσθε Ὑμεῖς.
(τύπ. εὐπροσηγορίας).

Haben	<i>ich</i>	<i>hatte</i> :	εἶχον (ἔσχον).
	<i>du</i>	<i>hattest</i> :	εἶχες.
	<i>er (sie, es)</i>	<i>hatte</i> :	εἶχε.
	<i>wir</i>	<i>hatten</i> :	εἶχομεν.
	<i>ihr</i>	<i>hattet</i> :	εἶχετε.
	<i>sie</i>	<i>hatten</i> :	εἶχον (αὐτοί).
<i>man hatte</i> :		εἶγε τις.	<i>Sie hatten</i> :
			εἶχετε Ὑμεῖς (τ. εὐπρ.).

Lieben	<i>ich</i>	<i>lieb—te</i> :	ἠγάπων, ἀγαποῦσα (ἠγάπησα).
	<i>du</i>	<i>lieb—test</i> :	ἠγάπας, ἀγαποῦσες.
	<i>er (sie, es)</i>	<i>lieb—te</i> :	ἠγάπα, ἀγαποῦσε.
	<i>wir</i>	<i>lieb—ten</i> :	ἠγαπῶμεν, ἀγαπούσαμεν.
	<i>ihr</i>	<i>lieb—tet</i> :	ἠγαπᾶτε, ἀγαπούσατε.
	<i>sie</i>	<i>lieb—ten</i> :	ἠγάπων, ἀγαποῦσαν.
<i>man liebte</i> :		ἠγάπα τις.	<i>Sie liebten</i> :
			ἠγαπᾶτε Ὑμεῖς (τύπ. εὐπροσηγορίας).

Σημειώσεις :

Ὁ παρατατικός τῆς γερμανικῆς γλώσσης ὅπως ἤδη ἐλέχθη, ἀναλογεῖ πάντοτε εἰς τὸν παρατατικὸν τῆς Ἑλληνικῆς σπανιώτερον δὲ εἰς τὸν ἀόριστον καὶ τοῦτο ἐπὶ διηγήσεως. Ὁ παρατατικός τοῦ **Sein** εἶνε ἀνόμαλος σχηματιζόμενος ἐξ ἄλλης ῥίξης.

Ὁ παρατατικός τοῦ **Haben** ἔχει τὰς κατάληξεις τῶν ὁμαλῶν ῥημάτων τ. ἔ. τῆς ἀδυνάτου ἐγγλίσεως. Κατ' ἀφομοίωσιν τὸ **b** τῆς ῥίξης μεταβάλλεται εἰς **t** : *ich hatte* ἀντὶ *ich habte*.

Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις :

Καὶ εἰς τὸν παρατατικὸν ἀνευρίσκομεν εἰς τὴν κατάληξιν τοῦ β' ἐνικοῦ προσώπου τὸ χαρακτηριστικὸν **s**, εἰς δὲ τὸ πρῶτον πληθυντικὸν καὶ τρίτον τὴν κατάληξιν **en**.

Ὑμνασμα πρῶτον. — Ἀποστηθίσατε τὰς κατάληξεις τοῦ παρατατικοῦ.

Ὑμνασμα δεύτερον. — Σχηματίσατε τὸν παρατατικὸν ὅλων τῶν ῥημάτων τοῦ προηγουμένου μαθήματος. Πρὸς τούτοις κλίνατε εἰς τὸν ἐνεστώτα, παρατατικὸν καὶ παρακείμενον τὰς ἐπομένας φράσεις :

ich liebe meine Eltern, du liebst deine Eltern
u. s. w.

ich kaufe Äpfel und Birnen.
 ich habe Hunger und Durst.
 Bin ich gross oder klein?
 Bin ich krank? — Nein, ich bin nicht krank, ich bin
 gesund.

II

Ὑπερσυντελικός.

Vorvergangenheit ἢ Plusquamperfekt.

ich war *gewesen* usw: εἶχον ὑπάρξει.
ich hatte *gehabt* usw: εἶχον λάβει, ἔσχον.
ich hatte *geliebt* usw: εἶχον ἀγαπήσει.

Γύμνασμα πρῶτον. — Κλίνετε εἰς ὅλα τὰ πρόσωπα.

ich war vorher drei Tage in Hamburg gewesen.
 ich hatte doch recht gehabt.
 ich hatte nicht vergeblich gesucht.

vorher: πρότερον. — drei Tage: τρεῖς ἡμέρας. — doch: ἐν τούτοις,
 ὁμως. — vergeblich: ματαίως. — Hamburg: Ἀμβούργος.

Γύμνασμα δεύτερον:

α) Σχηματίσατε ὅλους τοὺς ὑπερσυντελικούς τῶν ὀημάτων τοῦ προηγουμένου μαθήματος. β) Παραθέσατε μεταξὺ τοῦ βοήθητικού καὶ τῆς μετοχῆς λέξιν ἢ φράσιν τινα ὡς π. χ. ich hatte diese Blumen geliebt.

IV

Τρίτη κλίσις οὐσιαστικῶν.

Ἡ τρίτη κλίσις περιλαμβάνει πάντα τὰ μονοσύλλαβα ἀρσενικά οὐσιαστικά.*

A). Τὰ ὀνόματα τῆς κλίσεως ταύτης κλίνονται κατὰ τὸν ἰσχυρὸν

* Ἐκτὸς τῶν ὀλίγων, 10 τὸν ἀριθμὸν περὶ ὧν ἐγένετο μείνα εἰς τὴν β' κλίσειν.
 *18ε σελ. 82.

τῶν οὐσιαστικῶν τύπον, ὅθεν, προσλαμβάνουν τὴν κατ'ἀλήξει **es** εἰς τὴν γενικὴν (καὶ ἐνίοτε **s**) εἰς δὲ τὴν δοτικὴν τὸ **e**. Ἐν τούτοις τὸ **e** τοῦτο τῆς γενικῆς καὶ δοτικῆς δύναται νὰ παραληφθῆ ἂν δὲν ἐμποδίζῃ εἰς τὴν προφορὰν. Ὅ,τι ἰδίως χαρακτηρίζει τὰ ὀνόματα τῆς κλίσεως ταύτης εἶνε α) ὅτι εἰς τὸν πληθυντικὸν προσλαμβάνουν εἰς ὅλας τὰς πτώσεις **e**, β) ὅτι κατὰ κανόνα τὰ ὀνόματα τῆς κλίσεως ταύτης μαλακύνουν τὸ ῥιζικὸν φωνῆεν ἢτοι τὸ **a** εἰς **ä**, τὸ **o** εἰς **ö**, τὸ **u** εἰς **ü**.

Musterbeispiel — Παράδειγμα 1.

der Tisch: ἡ τράπεζα.

Einzahl		Mehrzahl
Nominativ (ὀνομαστικῆ)	der Tisch	die Tisch— e
Genetiv (γενικῆ)	des Tisches	der Tisch— e
Dativ (δοτικῆ)	dem Tische	den Tisch— en
Akkusativ (αιτιατικῆ)	den Tisch	die Tisch— e
Vokativ (κλητικῆ)	der Tisch	die Tisch— e

Παρατήρησις: Τὴν κλητικὴν Vokativ παραλείπομεν, οὐχὶ διότι δὲν ὑφίσταται, ἀλλὰ διότι εἶνε πάντοτε ὁμοία μὲ τὴν ὀνομαστικὴν καὶ ἐπομένως εἶνε περιττὸν νὰ ἐπαναλαμβάνηται. — Ὁ ἐνικός ὀνομάζεται, ὡς εἶδομεν ἐπίσης καὶ Singular, ὁ πληθ. Plural δηλ. ἔχουν καὶ τὴν λατινικὴν αὐτῶν ὀνομασίαν.

Γύμνασμα. — Κλίνατε κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ τὰ ἐπόμενα:

der Fisch;—e	ὁ ἰχθύς	der Ast;—e	ὁ κλάδος
der Hahn;—e	ὁ πετεινός	der Gast;—e	ὁ ξένος
der Zahn;—e	ὁ ὀδούς, τὸ δόντι	der Kopf;—e	ἡ κεφαλὴ
der Thurm;—e	ὁ πύργος	der Topf;—e	ἡ χύτρα, τὸ ἀγγεῖον
der Sturm;—e	ἡ θύελλα	der Brief;—e	ἡ ἐπιστολὴ
der Freund;—e	ὁ φίλος	der Stock;—e	τὸ μπαστοῦνι, ἡ ῥάβδος
der Feind;—e	ὁ ἐχθρός	der Rock;—e	τὸ ἔνδυμα.

B. — Κατ' ἐξαίρεσιν δὲν *τρέπουν* τὸ ῥιζικὸν φωνῆεν ὀλίγα τινα μονοσύλλαβα (τὸ ὅλον περὶ τὰ 30) ἀρσενικά, ἔξ ὧν τὰ μᾶλλον ἐν χρήσει εἶνε:

der Arm	πληθ.	die Arme:	ὁ βραχίον, (τὸ μπράτσο).
der Hund	πληθ.	die Hunde:	ὁ σκύλος.

der Tag	πληθ.	die Tage:	ἡ ἡμέρα.
der Schuh	πληθ.	die Schuhe:	τὸ ὑπόδημα.
der Stoff	πληθ.	die Stoffe:	τὸ ὕφασμα.
der Mond	πληθ.	die Monde:	ἡ σελήνη.
der Mord	πληθ.	die Morde:	ὁ φόνος.*

Γύμνασμα.— Κλίνατε τὰ ἐπόμενα (ἴδε προηγ. μάθημα).

der wilde	Hund:	ὁ ἄγριος σκύλος
schöner	Tag:	ὠραία ἡμέρα
der schwarze	Stoff:	τὸ μαῦρον ὕφασμα

Γ.)—Κατ' ἐξαίρεσιν ἐκτὸς τῶν μονοσυλλάβων κλίνονται καὶ πολυσύλλαβα τινὰ ἀρσενικὰ οὐσιαστικά, ἴτοι 1^ο) τὰ μετὰ τῶν προθέματων ge, be, er, ent.** 2^ο) τὰ λήγοντα εἰς: ig, ich, ing, ling — is, at — end, icht, al, ar.

Musterbeispiel 2.

Musterbeispiel 3.

Einzahl. — Ἐνικός

Nom. der Befehl :	ἡ διαταγή	der König :	ὁ βασιλεὺς
Gen. der Befehl(e)s		der König(e)s	
Dat. dem Befehl(e)		dem König(e)	
Akk. den Befehl		den König	

Mehrzahl. — Πληθυντικός

Nom. die Befehle	die Könige
Gen. der Befehle	der Könige
Dat. den Befehlen	den Königen
Akk. die Befehle	die Könige

Σημειώσεις :

α'. Πάντα τὰ ὀνόματα ταῦτα ἐκθλίβουν τὸ **e** τῆς ἐνικῆς, γενικῆς καὶ δοτικῆς ἐκτὸς τοῦ Palast (der) τὸ παλάτι : τὸ ἀνάκτορον ὅπερ ἔχει γενικὴν des Palastes, πληθ. die Paläste.

* Ἐκ τῶν ὑπολειπομένων ἀναφέρομεν : Grad—e: ὁ βαθμὸς, λατ. Gradus. der Pfad—e: ἡ ἀτραπὸς, τὸ μονοπάτι. der Lachs—e: ὁ σαλομὸς. der Dachs—e: ὁ τρωχὸς. der Aal—e: ὁ ἔγχυλος, τὸ χέλι, der Punkt—e: ἡ στιγμὴ τὸ σημεῖον, λατ. punctus, (πρὸβ. γαλλ. point).

** Τὰ ἀνω προθέματα εἶνε πάντοτε ἄτονα.

β'. Τὰ μετὰ τῶν ἄνω προθεμάτων μαλακύνουν ἐπίσης κατὰ κανόνα τὸ ῥιζικὸν αὐτῶν φωνῆεν ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ ὑπ' αὐρ. 2^ο (Παραδ. 3^{ον}) ὀνόματα, ἅτινα τηροῦν αὐτὸ ἀμετάφραστον: ὡς Monat;—ε: ὁ μῆν.

γ'. Τὰ ἐπόμενα μονοσύλλαβα ἐν τούτοις, καίτοι ἄρσενικά, σχηματίζουν τὸν πληθ. αὐτῶν εἰς **er**.*

der Wald;—er: τὸ δάσος.

der Gott;—er: ὁ Θεός.

der Mann;—er: ὁ ἀνὴρ.

der Geist;—er: τὸ πνεῦμα.

der Rand;—er: τὸ περιθώριον.

der Leib;—er: τὸ σῶμα.

der Wurm;—er: ὁ σκόληξ.

der Vormund;—er: ὁ κηδεμὼν.

Ὡς καὶ τὰ μόνα ἄρσενικά εἰς **tum**:

der Irrtum;—er: ἀπάτη, πλάνη.

der Reichtum;—er: ὁ πλοῦτος.

Γύμνασμα α).—Κλίνατε ἐπίσης τὰ ἐπόμενα (ἴδε Μάθημα 15^{ον}).

der grosse Gewinn: τὸ μέγα κέρδος. Gewinn κατὰ τὸ Befehl

guter Bericht: καλὴ εἰδησις. Bericht » » »

der grüne Teppich: ὁ πράσινος τάπηξ. Teppich » » König

Γύμνασμα β).—Κλίνατε ἐπίσης κατὰ τὰ ἀνωτέρω 2 καὶ 3 παραδείγματα τὰ ἐπόμενα οὐσιαστικά.

der Honig: τὸ μέλι.

der Offizier: ὁ ἀξιωματικός, λατ. officium.

der Essig: ὄξος, τὸ ξύδι.

der Jüngling: ὁ νεανίας, ἐκ τοῦ jung.

der Monat: ὁ μῆν.

der Fremdling: ὁ ξένος, ἐκ τοῦ fremd.

der General: λατ. genera-

der Admiral: ὁ ναύαρχος, γαλ. amiral.

lis ὁ στρατηγός.

der Altar, πλ. Altare: ὁ βωμός.

der Vokal: τὸ φωνῆεν, λατ. vocalis.

Συνοψίζοντες τὰ ἀνωτέρω συνάγομεν τὸν ἐπόμενον κανόνα.

Κεχθὼν 19.—Εἰς τὴν γ'. κλίσειν ὑπάγονται:

α) Πάντα τὰ μονοσύλλαβα ἄρσενικά οὐσιαστικά. β) Τὰ

ἔχοντα πρόθεμα ge, he, er, ent—πολυσύλλαβα. γ) Τὰ λή-

γοντα εἰς τὰς παραγ. καταλήξεις ig, ich, hing,—is, at,—

ent, icht, al, at,—πολυσύλλαβα.

Θέμα 23.—Πρὸς ἀνάγνωσιν, ἀντιγραφὴν διὰ λατιν. ὀμοειδῶν καὶ μετάφρασιν:

Wo wart ihr diesen Sommer? Wir waren am Rhein.—Wir wohnten in Koblenz, aber wir besuchten von da aus fast alle Städte

* Περί ὀλίγων τινῶν ἄρσενικῶν μονοσυλλάβων, τὰ ὁποῖα σχηματίζουν τὸν πληθ. αὐτῶν εἰς *er* πρβ. σελ. 45, 46.

zwischen Bingen und Köln. Wir machten oft Ausflüge zu Fuß oder zu Schiff. Das Wetter war meistens sehr schön. Wir hatten schöne Ferien. — Karl war in der Schule stets fleißig und aufmerksam, artig gegen den Lehrer, freundlich und gefällig gegen seine Kameraden; er plauderte und spielte nicht beim Unterricht, lernte fleißig und machte seine Aufgaben sorgfältig. — Mehrere Damen und Herren machten gestern einen Ausflug auf den Feldberg. — Napoleon Bonaparte besiegte die Österreicher und die Russen bei Austerlitz. — Unser Gärtner pflanzte voriges Jahr mehrere Obstbäume. — Mein Bruder war vorige Woche drei Tage krank. — Wir besuchten vorgestern unsern Onkel. Er zeigte uns seinen Garten und seine Weinberge. Einige Trauben waren schon reif. — Wir pflückten auch Blumen und machten einen hübschen Strauß für unsere Mutter. — Man hörte plötzlich einen heftigen Knall. — Schwarze Wolken bedeckten den Himmel.

Sommer: θερός.
 am Rhein: ἀνά τὸν Ρῆνον.
 von da aus: ἐκεῖθεν.
 fast alle: σχεδὸν ὅλας.
 die Stadt, die Städte: ἡ πόλις.
 Köln: ἡ Κολωνία.
 zwischen: μεταξύ.
 oft: συχνά.
 Ausflug: ἐξδρομή.
 Zu Füsse, zu Schiff: πεζῇ, μετὰ τὸ πλοῖον.
 meistens: ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον.
 die Ferien: αἱ παύσεις.
 stetz: πάντοτε.
 aufmerksam: προσεκτικός.
 gefällig: ὑποχρεωτικός.
 lernen: μαθάνειν.
 plaudern: φλυαρεῖν.
 der Unterricht: μάθημα, διδασκαλία.
 spielen: παίζειν.
 sorgfältig: ἐπιμελῶς, προσεκτικῶς.

Gärtner: κηπουρός.
 pflanzen: φύτεύω.
 mehrere: πλείστοι, πλείστοι, πλείστα.
 Obst+Baum: καρποφόρον δένδρον
 vorige Woche: τὴν προηγούμενην ἑβδομάδα.
 vorgestern: προχθές.
 besuchen: ἐπισκέπτεσθαι.
 Weinberg: ἀμπελῶν.
 die Traube: τὸ τσαμπί, σταφυλή.
 reif: ὄρμος.
 pflücken: δρέπω, κόπτω.
 hübsch: εὐμορφος, νόστιμος.
 der Strauß: ἡ ἀνθοδέσμη.
 hören: ἀκούειν.
 heftig: σφοδρός, ζωηρός, δυνατός.
 plötzlich: αἰφνιδίως.
 Knall: ἐκτυροσσορότης.
 Wolke: νέφος.
 bedecken: σκεπάζω, καλύπτω.

besiegen : νικᾶν.	der Himmel : ὁ οὐρανός.
der Sieg : ἡ νίκη.	schon : ἤδη.
der Österreicher : ὁ Ἀυστριακός.	der Kamerad : ὁ φίλος.

Φράσεις πρὸς ἐκμάθησιν : Ich war vorige Woche einige Tage krank : Ἦμην τὴν προηγουμένην ἑβδομάδα μερικὰς ἡμέρας ἄρρωστος.

Ich glaubte diese Nachricht von vornherein nicht : Δὲν ἐπίστευσα ἐκ τῶν προτέρων τὴν εἶδησιν ταύτην.

Als ich meine Arbeit vollendet hatte, — ging ich spazieren : Ἀφοῦ (ἢ ὅτε) εἶχον τελειώσει τὴν ἐργασίαν μου, ἐπῆγα εἰς τὸν περίλατον.

Als ich den Bahnhof verlassen hatte, — fuhr der Zug ab : Ἀφοῦ (ἢ ὅτε) εἶχον ἀφήσει τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν, ἀνεχώρει ἡ ἀμαξοστοιχία.

Γραμματικὴ παρατήρησις. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς δύο τελευταίας προτάσεις αἱ λέξεις δὲν ἀκολουθοῦν τὴν φυσικὴν αὐτῶν σειράν. Εἰς τὰ πρῶτα αὐτῶν κῶλα ἔχομεν μετὰθῆσιν τοῦ ῥήματος εἰς τὸ τέλος τῆς φράσεως, διότι τὸ als εἶνε σύνδεσμος μεταθετικὸς, (ἴδε Μαθ. 39 καὶ 40). Εἰς δὲ τὰ δεύτερα κῶλα ἔχομεν ἀνατολήν ἕνεκα τῶν γνωστῶν ἤδη λόγων, (ἴδε Μαθ. 10 σελ. 52—53).—Ἀμφοτέραι αἱ προτάσεις εἶνε τυπικαὶ διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ὑπερσυντελικοῦ ἐν τῇ Γερμανικῇ.

Sprichwörter

Der gerade Weg ist des beste : Ὁ εὐθύς δρόμος εἶνε ὁ ἄριστος.

Besserer Rat kommt über Nacht : Ἡ καλύτερα σκέψις ἔρχεται κατὰ τὴν νύκτα.

Borgen macht Sorgen ; Τὸ χρέος προξενεῖ φροντίδας.

vollenden (ἐκ τοῦ voll : πλήρης) : Bahnhof (Bahn+Hof) : σιδηροδρομικὸς σταθμὸς.

ἐμπληρῶ, συντελεῶ. fuhr . . ab : πρτ. τοῦ χωριζομένου ῥήματος :

der Zug : ἐκ τοῦ ziehen : σύρω. abfahren : ἀναχωρεῖν, ἐποχεῖσθαι.

Ich schätze mich glücklich : Θεωρῶ ἑμαυτὸν εὐτυχῆ.

Bemühen Sie sich nicht ! : Μὴ κοπιᾶζετε !

Sie irren sich, mein Herr ! Ἀπατάσθε, κύριε !

Ich habe mich wirklich geirrt. Ἠπατήθην πράγματι.

Ich freue mich Sie zu sehen. Χαίρω βλέπων Ὑμᾶς.

Wie befindet sich Ihr Herr Vater? Πῶς ἔχει (εἰς τὴν ὑγείαν) ὁ κύριος πατήρ σας;

Wie befindet sich Ihre Frau Mutter? Πῶς ἔχει ἡ κυρία μήτηρ σας;

Wie befindet sich sein Fräulein Schwester? Πῶς ἔχει ἡ δεσποινὶς ἀδελφὴ του;

II

Τετάρτη κλίσις Οὐσιαστικῶν.—Θηλυκά.

Κανὼν 20.—Ἡ τετάρτη κλίσις περιλαμβάνει πάντα τὰ θηλυκὰ οὐσιαστικά.

Ὁ ἐνικὸς τῶν θηλυκῶν μένει πάντοτε ἄμετάβλητος (πρβ. καν. 7ον). Ὁ πληθυντικὸς αὐτῶν ὀγκματίζεται διττῶς. Α') Ὅταν τὰ θηλυκὰ οὐσιαστικά εἶνε πολυσύλλαβα (καὶ ταῦτα ἀποτελοῦν τὸ μεγαλύτερον μέρος), ὁ πληθυντικὸς αὐτῶν ὀγκματίζεται τῇ προσλήψει τῆς καταλήξεως en, ἢ ἀπλῶς τοῦ n, ἂν τὸ ὄνομα λήγῃ εἰς e, ei καὶ er. Β') Ἄν δὲ εἶνε μονοσύλλαβα, ὀγκματίζουν τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν εἰς e καὶ κατὰ κανόνα μετακύνουν τὸ ῥιζικὸν αὐτῶν ῥωνῆεν.

Musterbeispiele. — Παραδείγματα.

Einzahl.—Ἐνικός.

	1ov	2ov	3ov	4ov
Nom. die Arbeit		die Insel	die Hand	die Zahl
Gen. der Arbeit		der Insel	der Hand	der Zahl
Dat. der Arbeit		der Insel	der Hand	der Zahl
Akk. die Arbeit		die Insel	die Hand	die Zahl

Merzahl.—Πληθυντικός.

Nom. die Arbeiten	die Inseln	die Hände	die Zahlen
Gen. der Arbeiten	der Inseln	der Hände	der Zahlen
Dat. den Arbeiten	den Inseln	den Händen	den Zahlen
Akk. die Arbeiten	die Inseln	die Hände	die Zahlen

Ἐξαιρέσις

Γύμνασμα.— Ὅμοιος κλίνονται :

Κατὰ τὸ 1ον παράδειγμα
 die **Fabrik** : τὸ ἐργοστάσιον
 die **Wahrheit** : ἡ ἀλήθεια
 die **Wohnung** : ἡ κατοικία
 die **Hoffnung** : ἡ ἐλπίς
 die **Wissenschaft** : ἡ ἐπιστήμη

Κατὰ τὸ 2ον παράδειγμα
 die **Ader** : ἡ φλέψ (φλέβα)
 die **Mauer** : ὁ τοῖχος
 die **Wurzel** : ἡ ῥίζα
 die **Pflanze** : τὸ φυτόν
 die **Stunde** : ἡ ὥρα

Κατὰ τὸ 3ον παράδειγμα
 die **Bank**;—**e** : τὸ θρανίον
 die **Brust**;—**e** : τὸ στήθος
 die **Kraft**;—**e** : ἡ δύναμις
 die **Kuh**;—**e** : ἡ ἀγέλας
 die **Luft**;—**e** : ὁ ἀήρ

Κατὰ τὸ 4ον παράδειγμα
 die **Zeit**;—**en** : καιρὸς
 die **Frau**;—**en** : γυνή
 die **Post**;—**en** : τὸ ταχυδρομ.
 die **Schuld**;—**en** : χρέος
 die **Welt**;—**en** : ὁ κόσμος

Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις :

α) Insel (πρφ. Ἰνζελ), πρφ. λατ. Insula, β) Fabrik (πρφ. Φαβρίκ), πρφ. λατ. Fabrica, γαλλ. Fabrique. γ) Mauer, πρφ. λατ. murus, γαλλ. mur. δ) Pflanze, πρφ. λατ. Planta, γαλλ. Plante. ε) Bank, πρφ. γαλλ. Banque. στ) Post, πρφ. γαλλ. Poste.

Γραμματικαὶ παρατηρήσεις :

1. Ἡ λέξις Zahl, ὡς μονοσύλλαβος, ἔπρεπε κατὰ κανόνα νὰ σηματούσῃ τὸν πληθυντικὸν αὐτῆς εἰς e, ἀλλὰ τὸν σηματούσκει εἰς en, διότι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα αὐτὴ ὡς καὶ ἄλλαι τοιαῦται (τὸ ὅλον περὶ τὰς 20) ἀρχικῶς ἦσαν δισύλλαβοι καὶ ἔπειτα ἀπέβαλον τὸ τελικὸν e.* Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀκριβῶς αὐταὶ δὲν μαλακύνουν τὸ ῥιζικὸν φωνῆεν εἰς τὸν πληθυντικόν, ὅπως ὅλα τὰ λοιπὰ μονοσύλλαβα θηλυκά.

2. Τὰ εἰς nis θηλ. σηματούσκει τὸν πληθ. εἰς isse—die Kenntnis (γυνῶσις) die Kenntnisse.

* Αἱ λέξεις αὗται εἶνε αἱ ἐπόμεναι :

die Bucht : ὁ κόλπος	Buchten	die Pflicht : τὸ καθήκον
die Fahrt : τὸ ταξείδιον		die Post : τὸ ταχυδρομεῖον
die Fluht : τὸ κῆμα		die Schaar : ὁ ὄμιλος
die Frau : ἡ γυνή		die Schlacht : ἡ μάχη
die Form : ὁ τύπος, ἡ φόρμα (λ. forma)		die Spur : τὸ ἵχνος
die Schrift : ἡ γραφή (λατ. Scriptum)		die Welt : ὁ κόσμος
die Schuld : τὸ χρέος		die Zahl : ὁ ἀριθμὸς
die Tat : ἡ πράξις		die Zeit : ὁ χρόνος
die Uhr : ἡ ὥρα		die Wahl : ἡ ἐκλογή.

3. Τὰ εἰς **in** σχηματίζουσι τὸν πληθ. εἰς **innen**—die Schölerin (μαθήτρια) die Schölerinnen.

4. Τὸ Mutter καὶ Tochter ἔχουσι πληθ. Mütter, Töchter.

5. Πάντα τὰ ξένα θηλυκὰ οὐσιαστικά, τηροῦνται τὸν τοιοῦτον αὐτῶν, κλίνονται κατὰ τὰ πρῶτα δύο παραδείγματα Π.γ. Republik;—en, Grammatik;—en, Siréne;—n (πρφ. Σιρένε=σειρήν).

Θέμα 26.— Ἀντιγράψατε διὰ λατινικῶν χαρακτηριστῶν καὶ μεταφράσατε :

Warum beantwortest du meine Fragen nicht?— Die Katze fängt Mäuse.— Die Soldaten haben mehrere Nächte im Freien verbracht.— Die Schölerinnen sitzen auf Bänken.— Pflege deine Hände.— Die Wände sind mit bunten Tapeten bedeckt.— Dieser Bauer hat viel Vieh: Pferde, Kühe, Schafe, Schweine, Gänse, Hühner und Tauben.— Das geht über meine Kräfte.— In den Städten reinigt man die Straßen jeden Tag.— Der Kranke hatte mehrere schlaflose Nächte.— Dieser junge Mann besitzt hervorragende Kenntnisse.— Öffnet die Fenster und die Türen und lüftet diese dumpfen Räume.— Die Stunden des Tages im Sommer und der Nacht im Winter sind lang.— Rousseau hat ein Werk mit dem Titel "Bekanntnisse," geschrieben.

beantworten: ἀπαντῶ.

die Katze: ἡ γαλῆ, ἡ γάτα.

fängt: συλλαμβάνει (fangen).

die Maus;—e: ποντικός.

Im Freien; Εἰς τὸ ὑπαίθριον (κ.λ. εἰς τὸ ἐλεύθερον).

ich habe verbracht: διήλθον, (verbringen).

pflegen: περιποιῶμαι, φροντίζω διὰ

bunt: πολύχρωμος.

bedeckt: σκεπασμένος, κεκαλυμμένος πρβ. Decke.

das Vieh: ζῷον.

das Schaf;—e: πρόβατον.

das Schwein;—e: ὁ χοῖρος.

die Stadt;—e: ἡ πόλις.

die Gans;—e: ἡ γῆνα.

das Huhn;—er: τὸ κοττόπουλο, ἡ ὄρνις.

die Taube: ἡ περιστερὰ.

über meine Kräfte: ὑπὲρ τὰς δυνάμεις μου.

reinigen: καθαρίζω.

schlaflos: ἀπνους.

hervorragend: ἑξαισιος, ἑξαιρετος.

besitzt: κατέχει.

lüften (ἐκ τοῦ Luft: ἀήρ). ἀερίζω.

dumpf: ἀκάθαρος, πνιγρός.

hat geschrieben: ἔγραψεν (schreiben).

der Titel: ὁ τίτλος.

Bekanntnisse: ἑξομολογήσεις.

III

Προθέσεις συντάσσόμεναι μετὰ δοτικῆς.

Μετὰ δοτικῆς συντάσσονται αἱ ἐπόμεναι προθέσεις.

<i>mit</i> : μετὰ (πρβ. <i>μετὰ</i>) σύν.	<i>von</i> : ἐκ, ἐξ, ἀπό.
<i>nach</i> : κατὰ, πρὸς.	<i>aus</i> : ἐκ (ἀπὸ μέσα μέσα).
<i>nächst</i> : παρὰ, πλησίον, κολητά.	<i>seit</i> : ἀπὸ, ἀφ' οὗτου, ἀφ' οὗ χρόνου.
<i>nebst</i> : σύν, μέ, μαζί.	<i>binnen</i> : ἐν διαστήματι, ἐντός.
<i>bei</i> : μαζί, μέ, παρὰ (ἐπὶ ἐννοίας ἀκινήσιας καὶ ἡρεμίας).	<i>zu</i> : πρὸς, παρὰ (ἐπὶ ἐννοίας κινήσεως πρὸς τι).
<i>gemäss</i> : ^(α) συμφώνως πρὸς.	<i>samt</i> : ὁμοῦ, μετὰ.

ausser : ἐκτός, ἀπὸ, ἐκ, ἐξαιρέσει.

zuwider : ^(β) ἐναντίον.

gegenüber : ^(γ) ἀπέναντι, vis-à-vis.

entgegen : ^(δ) ἐναντίον, ἔμπροσθεν, εἰς συνάντησιν.*

Σημειώσεις. α) Gemäss : πρφ. γχεμέσσ. β) zuwider : πρφ. τσουβιδερ. γ) gegenüber : πρφ. γέγκεν über. δ) entgegen : πρφ. ἐντγέγκεν.

Γραμματικαὶ παρατηρήσεις :

1. Συνήθως αἱ προθέσεις zu dem συνάπτονται εἰς μίαν λέξιν **zum**, zu der εἰς **zur**, von dem εἰς **vom**, ἐκτός ἂν τὸ dem καὶ der εἶνε δεκτικαὶ ἀντωνυμίας καὶ ἐπομένως τονίζονται. (Πρβ. Μαθ. 1ον IV, Σημείωσιν).

* Αἱ μετὰ δοτικῆς συντάσσόμεναι προθέσεις περιλαμβάνονται σχεδὸν ἅπασαι εἰς τὸ ἐπόμενον τετράστιχον :

Schreib ! — mit, nach, nächst, nebst, samt

Bei, seit, von, zu, zuwider,

entgegen, ausser, aus—

Stets mit dem **Dativ** nieder.

Niederschreiben : ῥῆμα χωριζόμενον : σημειῶνω, καταγράφω.

Schreib... nieder : σημειώσον.

Stets : πάντοτε, διαρκῶς.

2. Ἐπίσης ἐκ τοῦ bei dem σχηματίζεται τὸ **beim**: ἐκ τοῦ von dem **vom**.

3. Αἱ προθέσεις **gemäss, zuwider, entgegen, gegenüber** συνήθως ἐπιτάσσονται εἰς τὸ οὐσιαστικόν, π. γ.

Ich gehe meinem Vetter entgegen: ὑπάγω εἰς συνάντησιν τοῦ ἐξαδέλφου μου.

Ihrem Wunsche gemäss: κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας.

Der Schule gegenüber: Ἐναντι τοῦ Σχολείου.

4. Ἡ πρόθεσις **nach** συνήθως προτάσσεται ἐπιτάσσεται ὁμως εἰς τὸ οὐσιαστικόν ὅταν σημαίνει: συμφώνως, σχετικῶς, κατὰ, π. γ.

der Regel nach: κατὰ κανόνα.

der Reihe nach: κατὰ σειράν.

Θέμα 27. — Ὁ ἀσθενὴς εἶνε ἐκτὸς κινδύνου. — Εἰς τίνος οἰκίαν (πρὸς τίνα) ὑπάγεις; — Πηγαίνω εἰς τοῦ Ἄλβέρτου. — Ἄπέναντι τοῦ Μελοδράματος εἶνε ἐν μνημεῖον. — Πόθεν ἔρχεσθε, παιδιὰ μου; — Ἐρχόμεθα ἀπὸ τὸ σχολεῖον. — Πίνει τις οἶνον ἀπὸ τὸ ποτήριον καὶ καφὲν ἀπὸ τὸ φλυτζάνι. — Φαίνεται ὅτι ὁ διδάσκαλός σου ἀπὸ σὲ δὲν εἶνε εὐχαριστημένος. — Τὰ παιδιὰ ὑπάγουν εἰς συνάντησιν τοῦ πατρὸς των. — Οἱ μαθηταὶ σχεδιάζουν ἐκ τοῦ φυσικοῦ. — Κατοικοῦμεν ἔναντι τοῦ σταθμοῦ. — Παίζω μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου. — Ἐκτὸς ἑνὸς δωματίου καὶ ἑνὸς μαγειρείου ἡ κατοικία μας ἔχει δύο ὑπόροφα δωμάτια, μίαν ἀποθήκην καὶ ἓν κατώγιον. — Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν. — Ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας δὲν τὸν ἔχω ἰδεῖ. — Κατοικῶ παρὰ τῷ θείῳ μου. — Συμφώνως πρὸς τὸν νόμον. — Ἐρχεται κατόπιν ὑμῶν. — Ἄπέναντι τοῦ χωρίου κεῖται τὸ νεκροταφεῖον.

Κίνδυνος: die Gefahr.

Μελόδραμα: das Opernhaus.

Μνημεῖον: das Denkmal; —er.

Πόθεν: woher.

Καφές: der Kaffee, das Kaffé;
τὸ καφενεῖον.

Τὸ φλυτζάνι: die Tasse; —n.

Φαίνεται: es scheint.

Εὐχαριστημένος: zufrieden.

Σχεδιάζω: zeichnen.

ἐκ τοῦ φυσικοῦ: nach der Natur.

Κατοικεῖν: wohnen.

Σταθμός: der Bahnhof.

Νόμος: das Gesetz; —e.

Νεκροταφεῖον: Friedhof; —e.

Τὸ χωρίον: das Dorf; —er.

Ἵτι: dass. (συνδ. μεταθετικὸς).

IV

Ἐμπρόθετα γλωσσικὰ ἰδιώματα καὶ ὁράσεις.

Τοὺς κατωτέρω ἰδιωτισμοὺς καλὸν εἶνε ν' ἀποστηθίσῃ ὁ μαθη-
τής, ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι εἶνε λίαν ἐν χρήσει εἰς τὴν καθημερινὴν ὁμι-
λίαν ἀφ' ἑτέρου δέ, διότι τοιοῦτοτρόπως ἔχων αὐτὰ ὡς ὑπόδειγμα
ἀσυναισθήτως σχεδὸν θὰ συντάσῃ ἐκάστην πρόθεσιν μετὰ τῆς
σχετικῆς προθέσεως.

Mit meinem Freunde.

μαζῆ με τὸν φίλον μου, μετὰ
τοῦ φίλου μου.

mit lauter Stimme.

μὲ ὑψηλὴν φωνή, ὑψηλοφώνως
μὲ σκοπὸν νὰ... ἀπὸ σκοποῦ.

mit Absicht.

δικαίως, μὲ τὸ δίκηρο, — ἀδί-
κως, ἄδικα.

mit Recht, mit Unrecht.

ὁμιλῶ μεθ' ἑνὸς κυρίου.

mit einem Herrn sprechen.

κατόπιν σοῦ, ὄπισθεν ὑμῶν.

Nach dir, nach Ihnen :

μετὰ τρεῖς ἡμέρας.

nach drei Tagen :

nach meiner Ansicht, (ἢ)
meiner Ansicht nach)

κατὰ τὴν ἰδέαν μου.

nach dem Beispiel von...

κατὰ τὸ παράδειγμα, καθ' ὑπό-
δειγμα τοῦ...

nach Berlin reisen :

ταξιδεύω εἰς Βερολίνον, πρὸς
τὸ Βερολίνον.

Nächst der Schule :

παρὰ τὸ σχολεῖον, πλησίον τοῦ
σχολείου.

Seit drei Tagen :

ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν.

Bei Tische :

κατὰ τὸ φαγητόν, ἐνῶ τρώγει
κανεῖς.

ich war bei meinem Freund:

ἤμην εἰς τοῦ φίλου μου.

bei dem Dorfe :

πλησίον τοῦ χωρίου.

hast du Geld bei dir ?

ἔχεις χρήματα ἐπάνω σου ;

bei Tage :

κατὰ τὴν ἡμέραν.

bei Gelegenheit :

περιστάσεως δοθείσης, ἐν εὐ-
καιρίᾳ.

Zu meinem Freund gehen :	πηγαίνω εἰς τοῦ φίλου μου.
zu Wagen :	δι' ἁμάξης.
zu See, zu Lande	διὰ θαλάσσης, διὰ ξηρᾶς.
zu diesem Zweck :	πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.
Von wem sprichst du?	περὶ τίνος ὁμιλεῖς;
das ist sehr liebenswürdig	εἶνε πολὺ εὐγενὲς ἐκ μέρους
von Ihnen :	ὑμῶν.
aus dem Glase trinken :	πίνω ἀπὸ τὸ ποτῆρι.
Ich komme aus Berlin :	ἔρχομαι ἀπὸ τὸ Βερολῖνον.
Aus Furcht :	ἐκ φόβου.
aus Stolz.	ἀπὸ ὑπερηφάνειαν.
Ausser Gefahr. Ausser mir.	ἐκτὸς κινδύνου. Ἐκτὸς ἐμοῦ.
Ihrem Wunsche gemäss.	συμφώνως πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν σας.
Dem Gesetze zuwider.	ἐναντίον τοῦ νόμου.
Meinem Wunsche entgegen.	ἐναντίον τῆς ἐπιθυμίας μου.
Der Schule gegenüber.	ἀπέναντι τοῦ σχολείου.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ

Zahlwörter. — Ἀριθμητικά.

(Ἐπανάληψις καὶ συμπλήρωσις 2ου καὶ 7ου Μαθήματος). —

Τὰ ἀριθμητικά διαιροῦνται εἰς δύο τάξεις: Α) Εἰς τὰ ὀριστικά Bestimmte Zahlwörter καὶ Β) εἰς τὰ ἀόριστα: Unbestimmte Zahlwörter, ἤτοι ἐπίθετά τινα, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς ἀόριστον ἀριθμὸν προσώπων ἢ πραγμάτων ὡς π. χ. viele: πολλοί, manche ἢ einige: μερικοί, wenige: ὀλίγοι κτλ.

Τὰ ὀριστικά ἀριθμητικά ὑποδιαιροῦνται εἰς δύο κατηγορίας κυρίως α) τὰ ἀπόλυτα: die Cardinalzahlen ἢ Grundzahlen β) τὰ τακτικά: Ordinalzahlen ἢ Ordnungszahlen. Ἐξ αὐτῶν σχηματίζονται πάντα τὰ ἐπίλοιπα.

Cardinal...: πρβ. λατ. cardo.
der Gründ...: γερμ. βάσις.

Ordinal...: πρβ. λατ. Ordo.
die Ordnung...: γερμ. τάξις.

I

Grundzahlen. — Ἀπόλυτα ἀριθμητικά.

1. Eins ἢ ein, e, ein	12. zwölf	29. neun und zwanzig
2. zwei	13. dreizehn	30. dreissig
3. drei	14. vierzehn	35. fünf und dreissig
4. vier	15. fünfzehn	40. vierzig
5. fünf	16. sech zehn	44. vier und vierzig
6. sechs	17. sieb zehn	50. fünfzig
7. sieben	18. achtzehn	60. sech zig
8. acht	19. neunzehn	70. sieb zig
9. neun	20. zwanzig	80. achtzig
10. zehn	21. ein und zwanzig	90. neunzig
11. elf	27. sieben und zwanzig	
100. hundert (ἢ einhundert)	208. zweihundert acht.	
101. einhundert (und) ein	1007. eintausend (und) sieben	
107. einhundert (und) sieben	3861. dreitausend achthundert ein und sechzig	
200. zweihundert	4060. Viertausend (und) sechzig	
700. siebenhundert	999. neunhundert neun und neunzig	
1000. tausend (ἢ eintausend)		
	1000000. eine Million	
	7000000. sieben Millionen	
	1000000000. eine Milliarde; —n	

Σημειώσεις καὶ γραμματικαὶ παρατηρήσεις :

1. Τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν γλωσσικὴν συσχέτιον τῶν γερμανικῶν ἀριθμητικῶν πρὸς τὰ ἑλληνικὰ καὶ ἄλλα, τὴν χρῆσιν τῆς καταλήξεως **zehn** καὶ **zig** κτλ. ζητήσατε εἰς τὸ 2ον καὶ 7ον Μάθημα.

2. Εἰς ἀριθμούς συνθέτους ἐκ μονάδων καὶ δεκάδων προηγεῖται, ὡς εἰς τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν, ὁ ἀριθμὸς τῆς μονάδος καὶ ἔπεται ὁ ἕτερος. Οὕτω λέγομεν **ein** und zwanzig : 21, **fünf** und dreissig : 35. Εἰς τοὺς ἀριθμούς τοὺς ἄνω τῶν 100 ὁ μεγαλειότερος ἀριθμὸς προηγεῖται τοῦ μικροτέρου, τῶν τελευταίων ἀριθμῶν συνδεομένων διὰ τοῦ und. Π. χ. **hundert vier und vierzig** : 144.

3. Ὡς ἤδη εἴπομεν τὸ εἶν ἀκολουθοῦμενον ὑπὸ οὐσιαστικοῦ κλίνεται ὡς τὸ ἀόριστον ἄρθρον ein, eine, ein, συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου «der» κλίνεται ὡς ἐπίθετον τῆς μικτῆς κλίσεως τ. ἔ. der eine, die eine,

das eine. Τέλος ἄνευ οὐσιαστικοῦ κλίνεται κατὰ τὴν ἰσχυρὰν κλίσιν τῶν ἐπιθέτων: einer, eine, eines καὶ συγκεκομ. eins. Π. γ.

Eins, zwei, drei: Ἐν, δύο, τρία.

Es schlug eben eins: Ἐσήμανεν πρὸ ὀλίγου μίαν (ῥοαν).

der eine denkt dies, der andere das: ὁ εἷς σκέπτεται τοῦτο ὁ ἄλλος ἐκείνο.

Einer von meinen Brüdern: Εἷς ἐκ τῶν ἀδελφῶν μου.

4. Τὸ **zwei** καὶ **drei** κλίνονται ἐπίσης ἐν ἣ περιπτώσει δὲν προηγείται αὐτῶν ἄρθρον ἢ ἀντωνυμία. Προσλαμβάνουν δὲ ἀμφοτέρω **er** εἰς τὴν γενικὴν (zweier, dreier) καὶ **en** εἰς τὴν δοτ. (zweien, dreien) Ὡς π. γ.

Nom. und Akk. zwei, drei, Kinder	diese zwei Kinder
Gen. zweier, dreier, Kinder	dieser zwei Kinder
Dat. zweien, dreien, Kindern	diesen zwei Kindern

5. Τὸ **beide** ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸ ἡμέτερον ἀμφοτέροι, κλίνεται δὲ μετὰ καὶ ἄνευ τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου.

Nom. und Akk. die beiden	beide
Gen. der beiden	beider
Dat. den beiden	beiden

6. Ἡ φράσις ἐν ἔτει 1918 μεταφράζεται: **im Jahre** eintausend neunhundert achtzehn ἢ ἀπλούστερον im Jahre neunzehn hundert achtzehn, κατὰ λέξ. δεκαεννέα ἑκατοντάδες δέκα ὀκτώ.

7. Ἐν ἑκατομμύριον κατοίκων μεταφράζεται: eine Million Einwohner. — Πόσων ἐτῶν εἶσαι; Εἶμαι 25 ἐτῶν μεταφράζεται: Wie alt bis du? Ich bin 25 Jahre alt.

Γύμνασμα. — Ἀναγνώσατε τοὺς ἐπομένους ἀριθμούς:

37, 48, 95, 115, 596, 1406 (κατὰ τοὺς δύο τρόπους) 2341, 39418, 3000, 145, 25, 368, 519.

II

Παράγωγα ἀριθμητικά ἐκ τῶν ἀπολύτων.

Ἐκ τῶν ἀπολύτων ἀριθμητικῶν σχηματίζονται:

A. — Τὰ ἐπαναληπτικά (Wiederholungszahlen) διὰ προσθήκης τῆς συλλαβῆς **mal**, ὡς zweimal: δῖς, dreimal: τρίς, hundertmal: ἑκατοντάκις.

Wievielmals? Ποσάκις;

Ein einziges Mal: Μόνον μίαν φορὰν, ἅπαξ μόνον.

B.—Τὰ πολλαπλασιαστικά (Vervielfältigungszahlen) διὰ προσθήκης τῆς συλλαβῆς **fach** ὡς einfach: ἀπλοῦς, zweifach ἢ doppelt: διπλοῦς, hundertfach: ἑκατονταπλοῦς.

Das ist sehr einfach: Τοῦτο εἶνε πολὺ ἀπλοῦν.

Diese Ware hatte früher den fünffachen Wert: Τοῦτο τὸ ἐμπόρευμα εἶχε πρότερον πενταπλῆν ἀξίαν.

Ἐξ αὐτῶν δὲ τὰ ἐπίθετα: der, die, das dreifache.

Γ.—Τὰ σημαίνοντα τὸ εἶδος (Gattungszahlen), διὰ προσθήκης τῆς συλλαβῆς **erlei**: ὡς zweierlei: δύο εἰδῶν, zehnerlei: δέκα εἰδῶν.

Wie vielerlei? Πόσων εἰδῶν;

Zeigen sie mir zweierlei Tuch: Δείξατέ μοι δύο εἰδῶν ὑφάσματα, blaues, braunes und schwarzes (Tuch): κυανοῦν, κασιανόχρονον καὶ μαῦρον.

Γύμνασμα. — Σχηματίσατε τὰ ἐπαναληπτικά καὶ πολλαπλασιαστικά τῶν ἐπομένων ἀριθμῶν:

2, 5, 8, 15, 25, 30, 50, 100, 1000.

III

ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΣΙΑ.

Ἀριθμητικαὶ Πράξεις.

A. Λεξιλόγιον.

	Θηλυὰ οὐσιαστικά	Ρήματα
<i>die</i>	Rechnung;—en ὁ λογαριασμός.	rechnen: λογαριάζω.
<i>die</i>	Addition;—en (α): πρόσθεσις.	addieren (ς):
<i>die</i>	Zusammenzählung;—en ἢ πρόσθεσις.	zusammenzählen ¹ (β): »
<i>die</i>	Subtraktion;—en (γ): ἢ ἀφαιρέσις.	subtrahieren (ς): ἀφαιρῶ.
		abziehen (τ): »
		abzählen (τ): »

- die* Multiplication;—en^(δ): multiplicieren } πολλαπλα-
 ὁ πολλαπλασιασμός. vervielfachen^(ε) } σιάζω.
die Division;—en^(ε): ἡ δι- dividieren^(η): διαιρῶ.
 αἶρεσις.
die Teilung;—en^(ε): ἡ διαί- teilen^(η): διαιρῶ.
 ρεσις.
die Summe;—n: (στ) τὸ ἄθροισμα. || τὸ ποσό.

Ἄρσενιζά

Οὐδέτερα

- der* Rest;—e^(θ): τὸ ὑπόλοι- *das* Produkt;—e^(ι): τὸ γι-
 πον, ῥέστον. νόμιμον || προϊόν.
der Unterschied;—e: ἡ δια- *das* Holz;—er: τὸ ξύλον.
 φορά.
der Quotient;—e^(ια): τὸ πη- *das* Blatt;—er: τὸ φύλλον.
 λίκον.

halten: (ισχ. συζ.) κρατῶ. Πρτ. hielt. Πρκ. gehalten.
 (πρβ. halt: ἄλτ!)

- enthalten*^(ιβ): περιέχω. Πρτ. enthielt. Πρκ. enthalten.
erhalten^(ιβ): λαμβάνω, δέχομαι. Πρτ. erhielt. Πρκ. erhalten.
zusammen: ὁμοῦ, μαζί. *weniger*: μείον, ὀλιγώτερον.

Σημειώσεις, γλωσσικαὶ καὶ ἔτυμολογικαὶ παρατηρήσεις:

Πρόσθετε καὶ τόνισον. Αδιδισὸν λατ. additio. β) Τσουζάμεν+
 Τσέελουγγκ λεξ. συνθ. γ) Σουβστρακτιὸν: λατ. Substractio. δ) Μουλ-
 τιπλακασιὸν: λέξις λατινική. ε) Διβιζιόν: λέξις λατινική. ς) Ζοῦμε:
 λέξις λατινική. ζ) φερφῦλφάχεν συνθ. ἐκ τοῦ viel+fach. η) adüren,
 σουβστραχῦρεν κτλ. θ) Πρβ. λατ. restare γαλλ. reste. ι) Προδούκτ:
 λεξ. λατ. πρβ. γαλλ. produit. ια) Λεξ. λατ. ἐκ τοῦ quot. ιβ) Ἐρχάλτεν,
 ἐντγάλτεν.

Γραμματικαὶ παρατηρήσεις:

1. Τὰ ῥήματα *zusammen'zählen*, *ab'zählen*, *ab'ziehen* ἀνήκουν
 εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν *χωριζομένων* ἢ *συνθέτων ῥημάτων*, περὶ ὧν
 ἰδὲ Μαθ. 34.—Ἐπὶ τοῦ παρόντος σημειοῦμεν ὅτι τὰ τοιαῦτα ῥήματα εἰς
 τὸν ἐνεστώτα καὶ παρατατικὸν τῆς ὀριστικῆς καὶ εἰς τὴν προστακτικὴν
 χωρίζονται, τὰ δὲ προθέματα (ἐπὶ τοῦ προκειμένου *ab* καὶ *zusammen*)
 τίθενται εἰς τὸ τέλος τῆς φράσεως. Παρατηροῦμεν πρὸς τούτους ὅτι τὰ
 τοιαῦτα προθέματα ἐκφέρονται *τονισμένα*. (Πρβ. κατωτέρω C.)

2. Μετά τὰς ἀναφορικός ἀντωνυμίας καὶ ἐπιρρήματα π. χ. welcher, der, wo, κτλ. ὅπως καὶ κατόπιν τῶν μεταθετικῶν συνδέσμων dass : ὅτι, damit : ἵνα, als : ὅτε κτλ. τὸ ῥῆμα μετατίθεται εἰς τὸ τέλος τῆς φράσεως Περβ. κατωτέρω C. 1ην καὶ 5ην ἐρώτησιν πλείονα δὲ εἰς τὰ Μαθ. 39 καὶ 40.

B. Rechnen. — Ἀριθμητικὴ, Λογαριασμός.

a) Addition.

$5 + 9 = 14$ fünf und neun ist (ἢ macht) vierzehn.

$28 + 6 = 34$ - vierdreissig

$95 + 18 = 114$ - einhundert und vierzehn

b) Substraktion.

$15 - 6 = 9$ fünfzehn weniger sechs ist (ἢ bleibt) neun.

Κατ' ἄλλον δὲ τρόπον: Sechs von fünfzehn ist (ἢ bleibt) neun.

$96 - 20 = 76$, sechs und siebenzig.

$148 - 71 = 77$, sieben und siebenzig.

c) Multiplication.

$3 \times 8 = 24$ drei mal acht ist (ἢ macht) vier und zwanzig.

Κατ' ἄλλον δὲ τρόπον: 3 mit 8 multipliciert ist...

$7 \times 12 = 84$ - vier und achtzig

$9 \times 103 = 927$ - neunhundert sieben und zwanzig

d) Division.

$18 : 6 = 3$ achtzehn geteilt durch sechs ist drei.—

Κατ' ἄλλον δὲ τρόπον: Sechst geht in 18 dreimal.

$57 : 9 = 6$ Rest 3.

$93 : 12 = 8$

$750 : 50 = 15$

C. Rechenaufgaben. Fragen.—Προβλήματα. Ἐρωτήσεις.

1. Herr Klein hat vier Söhne, von denen jeder eine Schwester hat. Wieviel Kinder hat Herr Klein?

2. Auf dem Tische sind 2 Schachteln mit Streichhölzern. Die grosse enthält 150 Streichhölzer, in der kleinen sind nur 80. Wieviel macht alles? — Wie viele Blätter enthält Ihr Buch? — Wie viele Seiten?

3. Zählen Sie $180+55+36$ zusammen. — Ziehen Sie von $200-20$ ab. — Welche Zahl haben Sie erhalten ἢ gefunden?

4. Multiplicieren Sie 105 mit 5! — Teilen Sie 400 durch 5!

5. Wie heisst die Zahl, welche man bei der Addition erhält ἢ findet? (Bei der Substraktion?... Bei der Multiplication?... Bei der Division?).

6. Wie viele Einwohner hat Athen?... Piräus?... Berlin?... Paris?... Wien?... London?...

7. Wieviel hat Ihnen dieser Anzug gekostet? — (Ἐπαυαλαμβάνετε τὴν ἐρώτησιν ἐπὶ ὅλων τῶν ἀντικειμένων τοῦ 11^{ου} Β'. Μαθήματος).

Von denen: ἐκ τῶν ὁποίων. — Streichholz ἢ Streichhölzchen: πηρεῖον, σπῆρον. — macht alles: κάμνει ἐν ὅλῳ. — gefunden πρῶ. τοῦ finden: εὐρίσκω. — bei: παρὰ πρόθ. μετὰ δοτ.

Θέμα 28. — Μεταφράσατε: Ἔχω 10 δακτύλους. — Εἰς τὸ σχολεῖόν μας (δοτ.) εἶνε 640 μαθηταί, ἡ ἀξίς μου ἔχει 42 μαθητὰς καὶ 10 μαθητριάς. — Ὁ θεῖός μου ἔχει 8 ἵππους, 15 ἀγελάδας, ἄνω τῶν 30 ὄρνιθας, καὶ περίπου 60 περιστερὰς. — Τὸ Βερολῖνον ἔχει 2.034.000 κατοίκων, αἱ Ἀθῆναι 187.846, ὁ Πειραιεὺς 85.559, ἡ Βιέννη 1.864.548, τὸ Λονδῖνον 4 ἑκατομ. 680.056 χιλ., οἱ Παρίσιοι περίπου 3.000.000. — Τί (ποῖον) ἐνοίκιον πληρώνεις ἐτησίως διὰ τὴν οἰκίαν σας; 1600 Μάρκα. — Τὸ ὄρολόγιόν μου ἔχει κοστῖσει 75 Μάρκα. — Ἐλάβομεν 125 καντάρια λιθανθράκων δι' αὐτὸν τὸν χειμῶνα. — Αὐτὸ τὸ ἐργοστάσιον ἀπασχολεῖ ἄνω (τῶν) 2.000 ἐργατῶν. — Ἐκεῖνο τὸ χονδρὸν βιβλίον περιέχει 300 φύλλα τ. ἔ. 600 σελίδας. — Ἡ Ἑλλάς ἔχει (μίαν) ἐπιφάνειαν ἔξ 115.000 τετραγωνικῶν χιλο-

* Ἴδε τοὺς σχετικoὺς ἀριθμοὺς εἰς τὸ ἐπόμενον θέμα.

μέτρων.—Ἡ Γερμανία περιέχει μίαν ἐπιφάνειαν 540.000 χιλιομέτρων.—Τί ἡλικίας εἶσαι ; εἶμαι 65 ἐτῶν.—Οἱ γονεῖς μου ἔζησαν 27 ἔτη εἰς τὸ Μόναχον.—Τὸ ἔτος ἔχει 365 ἡμέρας.—Πόσον ἠγόρασες τὸν πῖλον σου ; Τὸν ἠγόρασα 12 φράγκα.—Τὸ ἄρθρον ἐν τῇ Γερμανικῇ εἶνε δύο εἰδῶν : ὀριστικὸν καὶ ἀόριστον (ἄρθρον).

Ἡ τάξις : die Klasse ; —n.

Μαθήτρια : Schülerin ; —nen.

Ἄγελας : die Kuh ; —e.

Ὅρνις : die Henne ; —n.

περίπου : ungefähr.

Βιέννη : Wien.

Πειραιεύς : Piräus.

Ἐνοίκιον : die Miete ; —n.

Ὡρολόγ. τσέπη : Taschenùhr ; —en.

Μάρκον : eine Mark (50 Mark).

Καντάρ : der Zentner (συγκ. Ztr).

Κυρίως ἐκ 50 χιλιογράμμων.

Ἄνω : Über.

Λιθάνθραξ : Steinköhle ; —n.

Ἐργοστάσιον : die Fabrik ; —en.

ἀπασχολεῖν : beschäftigen.

Ἐργάτης : Arbeiter.

Σελίς : Seite ; —n.

Ἐπιφάνεια : der Flächeninhalt.

Ἰνhalt : περιεχόμενον.

Τετρ. χιλιόμετρα : Quadrat Kilometer (καὶ συγκ. Km.)

Μόναχον : München.

Ἔτος : das Jahr ; —e.

Φράγκον : der Frank ; —en.

Ἡμέρα : der Tag ; —e.

Φράσεις πρὸς ἐκμάθησιν. Παροιμίαι.

Es ist mir eins }
Es ist mir gleich } Μοῦ εἶνε ἀδιάφορον.

Einmal ist keinmal : Μία φορὰ δὲν σημαίνει τίποτε.

Er kann nicht drei zählen : Δὲν δύναται τρία νὰριθμήσῃ.
Εἶνε ἀγράμματος.

Ich rechne auf Sie : Βασίζομαι ἐφ' ὑμῶν.

Richtige Rechnung macht gute Freunde : Οἱ ὀρθοὶ λογαριασμοὶ κάνουν καλοὺς φίλους (κ. λεξ. ὀρθὸς λογαριασμός).

Ich will meine Rechnung in Ordnung bringen (ἢ ausgleichen) : Ἐπιθυμῶ νὰ τακτοποιήσω τὸν λογαριασμόν μου.

Wie hoch beläuft sich der ganze Betrag (ἢ das Ganze) ? Πόσον ἀνέρχεται τὸ ὅλον ποσόν ; (ἢ τὸ ὅλον).

Er beläuft auf die runde Summe 1000 Drachmen : Ἀνέρχεται εἰς τὸ στρογγυλὸν ποσὸν τῶν 1000 δραχμῶν.

Im ganzen wieviel bin ich Ihnen schuldig ? : Ἐν ὅλῳ πόσον σᾶς χρεωστῶ ;

+ 13-2-23 -

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

I

ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΣΙΑ.

Die Familie : Ἡ Οἰκογένεια.

Die Verwandtschaft : Οἱ Συγγενικοὶ βαθμοί.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΝ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

<i>der</i> Vater ; " : ὁ πατήρ. <i>die</i> Mutter ; " : ἡ μήτηρ. <i>der</i> Sohn ; " : ὁ υἱός. <i>die</i> Tochter ; " : ἡ θυγάτηρ. <i>der</i> Grossvater ; " : ὁ πάππος. <i>die</i> Grossmutter ; " : ἡ μάμη. <i>der</i> Enkel ; — ὁ ἔγγονος. <i>die</i> Enkelin ; — nen : ἡ ἔγγονή. <i>der</i> Bruder ; " : ὁ ἀδελφός. <i>die</i> Schwester ; — n : ἡ ἀδελφή. <i>der</i> Knabe ; — n : τὸ ἀγόρι. <i>der</i> Neffe ; — n : ὁ ἀνεψιός. <i>die</i> Nichte ; — n : ἡ ἀνεψιά. <i>das</i> Schwesterkind ; — er : τὸ ἔξ ἀδελφῆς ἀνεψάκι. <i>das</i> Bruderkind ; — er : τὸ ἔξ ἀδελφοῦ ἀνεψάκι. <i>der</i> Onkel ; — } ὁ θεῖος. <i>der</i> Oheim ; — e } <i>die</i> Tante ; — n : ἡ θεία. <i>der</i> Vetter ; — n : ὁ ἔξαδελφος. <i>die</i> Cousine ; — n } ἡ ἔξαδέλφη. * Kousine ; — n } * Base ; — n }	<i>die</i> Blutsverwandschaft ; ἡ ἔξ αἵματος συγγένεια, (Blut+Verwandschaft). <i>dte</i> Schwägerschaft ; — en : ἡ ἔξ ἀγχιστείας, ἡ ἐκ γάμου συγγένεια. <i>der</i> Schwager ; — : ὁ σύγγαμβρος. ὁ ἀνδράδελφος. ὁ γυναικάδελφος. <i>die</i> Schwägerin ; — nen : ἡ νύμφη. ἡ ἀνδραδέλφη. ἡ γυναικαδέλφη. <i>die</i> Schwiegereltern ; — : οἱ πενθεροί. <i>der</i> Schwiegervater ; " : ὁ πενθερός. <i>die</i> Schwiegermutter ; " : ἡ πενθερά. <i>der</i> Schwiegersohn ; " e : ὁ γαμβρός. ὁ σύζυγος θυγατρός. <i>die</i> Schwiegertochter ; " : ἡ νύμφη. ἡ σύζυγος υἱοῦ.

- die* Eltern : οἱ γονεῖς.
die Geschwister : ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί.
der Verwandte ; — n : ὁ συγγενής.
die Verwandte ; — n : ἡ συγγενής.
die Verwandtschaft ; — en : ἡ συγγένεια.
die Familie ; — en : ἡ οἰκογένεια (πρ. Φαμίλιε).
der Mann ; — er : ὁ ἀνὴρ.
die Frau ; — en } ἡ γυνή.
das Weib ; — er }
die Ehe ; — n } ὁ γάμος.
 » Heirat ; — en }
der Ehegatte ; — n } ὁ σύζυγος.
 » Gatte ; — n }
die Gattin ; — nen } ἡ σύζυγος.
 » Ehefrau ; — en }
 » Ehegattin ; — nen }
die Waise ; — n } ὁ ὀρφανός.
 } ἡ ὀρφανή.
der Familienrat ; τὸ οἰκογενειακὸν συμβούλιον.
der Vormund ; — er ἢ — : ὁ κηδεμὼν (συνθ. Vor + Mund).
der Pate ; — n : ὁ ἀνάδοχος.
die Patin ; — nen : ἡ ἀνάδοχος.
der Bräutigam ; — e : ὁ μνηστήρ.
die Braut ; — en : ἡ μνηστή.
der Wit(t)mann ; ἢ ein Wittwer ; — : ὁ χῆρος.
die Wittwe ; — n : ἡ χήρα.
 verheiratet : ὑπανδρος.
 unverheiratet : ἀνύπανδρος.
der Greis ; — e : ὁ γέρον.
die Greisin ; — nen : ἡ γραιῖα.

Ῥήματα.

- gebären* : γεννῶ (ισχ. συζ.) Πρτ. gebar. Πρκ. geboren.
 er ist geboren : ἐγεννήθη.
sterben : ἀποθνήσκω (ισχ. συζ.) Πρτ. starb. Πρκ. Μετ. gestorben.
 er ist gestorben : ἀπέθανεν.
erziehen : ἀνατρέφω (ισχ. συζ.) Πρτ. erzog. Πρκ. Μετ. erzogen.
sorgen für : (ἀδυν. συζ.) φροντίζω διὰ τινα.
gehörchen jemandem : (ἀδυν. συζ.) ὑπακούω τινί.
ehren : (ἀδυν. συζ.) τιμῶ, σέβομαι
ehrendiätig : σεβασμῶς, ἀξιοσεβαστῶς,

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Ἴδε ὁδηγίαν εἰς τὸ προηγούμενον ἀνάγνωσμα σελ. 101.

Ich habe einen Vater und eine Mutter; das sind meine Eltern. Ich habe auch vier Geschwister, nämlich zwei Brüder und zwei Schwestern. Mein Bruder Arnold ist verheiratet; er wohnt nicht mehr mit uns. Er lebt mit Weib und Kind in Hannover. Deshalb sehen wir ihn und meine Schwägerin selten; er ist ja ziemlich weit und man muß mit der Eisenbahn hin fahren. Meine Schwester Elsa ist auch verheiratet und sie wohnt mit ihrem Manne bei ihrem Schwiegervater. Ihre Schwiegermutter ist seit 3 Jahren gestorben. Meine zweite Schwester, die Helena heißt, ist 18 Jahre alt und sehr hübsch. Vor einigen Monaten ist sie verlobt. Ihr Bräutigam ist ein sehr anständiger Herr. Er ist ein Bankbeamter und er hat einen jährlichen Gehalt von 5000 Mark ungefähr.

Eltern und Kinder bilden die Familie. Das Haupt der Familie ist der Vater. Die Eltern arbeiten und sorgen für ihre Kinder und sie erziehen dieselben solange sie klein sind.

Wir lieben unsere Eltern und sind gehorsam und dankbar gegen sie.

Manche Kinder haben ihre Eltern durch den Tod verloren. Solche Kinder sind Waisen. Sie sind oft sehr unglücklich. Dem Gesetze gemäß hat jede Waise einen Vormund oder eine Vormünderin. Nebst (samt) dem Vormunde steht der Familienrat.

Ich habe auch noch einen Großvater und eine Großmutter, sie leben auf dem Lande. Mein Großvater ist Landwirt d. h. treibt Ackerbau. Meine Großeltern sind schon sehr alt, aber noch gesund und rüstig. Sie haben ihre Enkel und Enkelinnen sehr lieb. Wir besuchen unsere Großeltern oft.

Nicht weit von uns wohnt unsere Tante. Sie ist Witwe, denn mein Onkel ist voriges Jahr gestorben. Sie hat einen Knaben und ein Mädchen. Das sind mein Vetter und meine Base (Cousine).

Antworten Sie auf folgende Fragen:

Frage. Wie heisst du?

- » Wie ist dein Vor- und Zuname?
- » Leben deine Eltern noch?
- » Wieviel Geschwister hast du?
- » Was ist dein Vater? Antw. Er ist Kaufmann.
- » Was treibt dein Grossvater? Antw. Er ist Landwirt.
- » Wo wohnt ihr?
- » Wie heisst der Vater deines Vaters? — Die Mutter deiner Mutter? der Sohn und die Tochter des Bruders? — der Mann deiner Schwester? — die Kinder zweier Brüder oder Schwestern?
- » Wie heissen die Kinder, welche ihren Vater durch den Tod verloren haben?
- » Wer sorgt für solche Kinder?

mit Weib und Kind : φράσις ἀντιστοιχοῦσα εἰς τὸ ἡμέτερον σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις.

séltén : σπανίως.

es ist ja ziehmlich weit : εἶνε ὄντως ἀρκετὰ μακρὰ.

mit der Eisenbahn hinfahren : μετὰ τὸ τραῖνον νὰ ταξειδεύσῃ τις.

Seit : ἀπὸ, πρὸ, προθ. μετὰ δοτικῆς.

ist verlobt : ἡρραβωνίσθη.

anständig : καθὼς πρέπει, ἀξιοπρεπές.

Bánkbeamte : τραπεζιτικὸς ὑπάλληλος.

ein jährlicher Gehalt : ἐτήσιος μισθὸς ἢ εἰσόδημα.

ungefähr : περίπου.

bilden : (ἀδυν. συζ. πρβ. Bild) σχηματίζω, μορφώνω.

die Ausstattung : Προίκιαις, προκοδόταις.

Manche : μερικά.

der Tod : θάνατος.

verloren : (πρβ. τοῦ verlieren) χάνω.

dem Gesetze gemäss : συμφώνως πρὸς τὸν νόμον.

nebst (samt) : παρὰ, πλησίον προθ. μετὰ δοτ.

Landwirt ; — e : γεωπόνος.

Áckerbau : ἡ γεωργία.

Ackerbau treiben : ἐνασχολοῦμαι εἰς τὴν γεωργίαν.

rüstig : θαλερός, ρωμαλέος.

lieb haben : ἀγαπᾶ.

nicht weit : ὄχι μακρὰν.

voriges Jahr : τὸ παρελθὸν ἔτος.

Vórname : τὸ ὄνομα, τὸ μικρὸν ὄνομα. — Zúname : τὸ ἐπίθετον.

das Haupt ; — er : ἡ κεφαλή, ὁ πρώτος.	Deshalb : ἔνεκα τούτου.
erziehen dieselben : ἀνατρέφουν αὐτά.	Kaufmann, πλ. Kaufleute : ἔμ- πορος. später : βραδύτερον.

II

Πέμπτη κλίσις οὐδιαστικῶν. Τὰ οὐδέτερα.

Κανὼν 21.— Ἡ πέμπτη κλίσις περιλαμβάνει πάντα τὰ οὐδέτερα οὐδιαστικά. Ἐξαιροῦνται τὰ λήγοντα εἰς ei, en καὶ er τὰ ὁποῖα ὡς εἶδομεν, ὑπάγονται εἰς τὴν α'. κλίσιν.

Ἐπίσης καὶ ἐνταῦθα διακρίνομεν : Α') οὐδέτερα μο νο - ὀ ὕ λ λ α β α καὶ Β') οὐδέτερα πο λ υ ὀ ὕ λ λ α β α. Καὶ τὰ μὲν πρώτα ὀγκυματίζουσι τὸν πληθυντικὸν εἰς er καὶ μαλακίζουσι τὸ ῥιζικὸν αὐτῶν ὄωνηεν, τὰ δὲ τῆς δευτέρας κατηγορίας ὀγκυματίζουσι τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν εἰς e.

Musterbeispiele. — Παραδείγματα.

Einzahl. — Ἐνικός

Nom. das Dorf	das Glied	das Geschenk
Gen. des Dorfes	des Gliedes	des Geschenks
Dat. dem Dorfe	dem Gliede	dem Geschenk
Akk. das Dorf	das Glied	das Geschenk

Merzahl. — Πληθυντικός

Nom. die Dörfer	die Glieder	die Geschenke
Gen. der Dörfer	der Glieder	der Geschenke
Dat. den Dörfern	den Gliedern	den Geschenken
Akk. die Dörfer	die Glieder	die Geschenke

Dorf: χωρίον Glied: μέλος Geschenk: δῶρον

Γύμνασμα.— Κλίνατε ἐπίσης.

Κατὰ τὸ 1ον	Κατὰ τὸ 2ον	Κατὰ τὸ 3ον
das Bad : τὸ λουτρόν	das Geld : χρῆμα	das Geschäft : ἡ ἐργα- σία τὸ γραφεῖον ἡ ἐπιχείρησις
das Band : τὸ λωρί, σχοινί, ἡ ταινία	das Nest : φωλεά	
das Land : ἡ χώρα	das Lied : τὸ τραγοῦδι	das Gebirge : τὸ ὄρος
das Thal : ἡ κοιλάς,	das Bild : ἡ εἰκὼν	das Gesétz : ὁ νόμος
das Kalb : τὸ μοσχάρι	das Kind : τὸ παιδίον	das Geheimnis ^{τὸ μυστικόν}
das Tuch : τὸ ὕφασμα	das Licht : τὸ φῶς	das Papier : ὁ χαρτίς
das Volk : ὁ λαὸς	das Weib : ἡ γυνή	das Billét : ^{τὸ εἰσαγγέλιον}

Σημειώσεις :

Ἐκ τῶν ἄνω τριῶν παραδειγμάτων παρατηροῦμεν :

α) Ὅτι τὰ μονοσύλλαβα προσλαμβάνουν εἰς μὲν τὸν ἐνικὸν ἄρ. **es** καὶ **e**, εἰς δὲ τὸν πληθυντικὸν **er** δοτ. **ern**, ἐνῶ τὰ πολυσύλλαβα προσλαμβάνουν εἰς τὴν γεν. τοῦ ἐν. **s**, εἰς τὴν δοτ. τίποτε, ὁ δὲ πληθυντικός αὐτῶν λήγει εἰς **e** δοτ. **en**.

β) Ὅτι ὁ ἐνικός κατ' οὐδὲν διαφέρει τῶν σχετικῶν πρωτοκλίτων καὶ τριτοκλίτων. Ἡ διαφορὰ ὅμως εἶνε σπουδαία εἰς τὸν πληθυντικόν· πρῶτον, διότι εἰς τὴν κλίσειν ταύτην κατὰ κανόνα μαλακύνεται τὸ ῥιζικὸν φωνήεν, ἐνῶ εἰς τὰ πρωτόκλιτα τὸ τοιοῦτον συμβαίνει κατ' ἐξαιρέσειν μόνον καὶ δευτέρον, διότι προσλαμβάνουν πτωτικὰς καταλήξεις.

Γραμματικαὶ παρατηρήσεις :

Παρατήρησις Α'—Κατὰ τὸ πρῶτον παράδειγμα κλίνονται ἐπίσης :

1. Τὰ λήγοντα εἰς **tum** καίτοι πολυσύλλαβα ὡς *Altertum*: ἀρχαϊότης, πληθ. *Altertümer*.

Fürstentum: ἡγεμονία, πληθ. *Fürsentümer*.

2. Τὰ ἐπόμενα 6 πολυσύλλαβα μὲ τὸ ἄτονον πρόθεμα **Ge**.

Gesicht, Gemüt, Gespenst.
Geschlecht, Gemach, Gewand.

das Gesicht—er: πρόσωπον.

Geschlecht—er: γένος.

das Gemüt—er: ἡ (καλὴ) διάθεσις.

Gemach—er: δῶμα, δωμάτιον

ἀρχ. θυμός

(ὀλίγον ἐν χρήσει).

das Gespenst—er: τὸ φάσμα.

Gewand—er: ἐσθῆς, ἔνδυμα.

3. Τὰ τρία ξένα ὀνόματα: *Hospitál*—er: νοσοκομεῖον, *Kamisól*—er: ἡ καμιζόλα, *das Regiment*—er: τὸ σύνταγμα.

Παρατήρησις Β'.—Μονοσύλλαβὰ τινα οὐδέτερα ἀντὶ τῆς κανονικῆς καταλήξεως τοῦ πληθυντικοῦ τ. ἔ. er προσλαμβάνουν τὴν κατάληξιν **e**.

Τὰ μᾶλλον ἐν χρήσει μονοσύλλαβα ἐκ τῶν σχηματιζόντων τὸν πληθ. εἰς **e** εἶνε: (Παράδ. τρίτον).

das Bein: ἡ κνήμη, ἡ γάμπα.

das Knie: τὸ γόνυ.

das Brot: τὸ ψωμί.

das Kreuz: ὁ σταυρός.

das Fell: τὸ δέρμα τῶν ζώων.

das Los: ὁ λαχνός. (2)

das Fest: ἡ ἐορτὴ πρβ. fête. (1)

das Meer: (3) ἡ θάλασσα.

das Gift: τὸ δηλητήριον.

das Paar: (4) τὸ ζεῦγος.

das Haar: τὰ μαλλιά, ἡ κόμη.

das Pferd: τὸ ἄλογον.

das Heer: ὁ στρατός.

das Reich: τὸ βασίλειον.

das Heft: τὸ τετράδιον.

das Recht: τὸ δίκαιον.

das Tor :	ἡ πύλη, ἡ θύρα, ἡ πόρτα
das Tier : ^(β)	τὸ ζῷον
das Schaf :	τὸ πρόβατον
das Schwein :	ὁ χοῖρος
das Seil } :	τὸ σχοινίον
das Tau }	
das Spiel :	τὸ παιγνίδιον
das Werk :	τὸ ἔργον
das Ziel :	ὁ σκοπὸς

(¹) Περβ. λατ. festum. (²) Περβ. γαλλ. los. (³) Περβ. λατ. mare γαλλ. mer. (⁴) Περβ. γαλλ. paire. (⁵) Περβ. ἑλλ. θηρίον.

Παρατήρησις Γ'.—Τὰ εἰς **nis** μονοσύλλαβα καὶ πολυσύλλαβα σχηματίζουσι τὸν πληθυντικὸν εἰς **isse**, ὡς :

das Zeugnis, πληθ. Zeugnisse : ἡ μαρτυρία.

2. Τὰ εἰς **sal** εἰς **sale** ὡς das Schicksal πληθ. die Schicksale : ἡ μοῖρα, ἡ τύχη.

3. Ἐκτὸς τῶν 6 ἀνωτέρω (Α, 2) μνημονευθέντων οὐδετέρων πάντα τὰ λοιπὰ μονοσύλλαβα μετὰ τῶν ἀτόνων προθεμάτων **Ge**, **Ver** καὶ **Be** σχηματίζουσι τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν, εἰς **e** : π. χ. Geschäft ;—e : ἐπιχειρήσις. Verhöl ;—e : ἀνάγκησις κτλ.

4. Ἐπίσης τὰ περισσώτερα τῶν ξένων οὐδετέρων ὀνομάτων, ἃν δὲν λήγουσι εἰς ei, er, en σχηματίζουσι τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν εἰς **e**, ὡς Metall ;—e : μέταλλον, das Konsulat ;—e : τὸ προξενεῖον κτλ. (ἴδε ἐξαιρέσεις Α. 3 καὶ Δ).

Παρατήρησις Δ'.—Ὡς ἤδη ἔχομεν ἀναφέρει ἀνωτέρω (ἴδε Μαθ. 9ον σελ. 46) κατ' ἐξαιρέσειν τὰ ἐπόμενα 4 μονοσύλλαβα οὐδέτερα σχηματίζουσι τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν τῇ προσλήψει **en** (ἢ **n**).

das Ohr ;—en das Herz ;—en

das Bett ;—en das Hemd ;—en

Εἰς ταῦτα ὁμοῦς δέον νὰ προστεθῶσι καὶ τὰ ἐπόμενα πολυσύλλαβα :

das Auge ;—n : ὁ ὀφθαλμός. das Erbe ;—n : ἡ κληρονομία.

das Ende ;—n : τὸ τέλος. das Insékt ;—en : τὸ ἔντομον.

das Interéssé ;—n : τὸ ἐνδιαφέρον. das Statüt ;—en : τὸ καταστατικὸν

Παρατήρησις Ε'.—Τὴν κατάληξιν **en** προσλαμβάνουσι ἐπίσης οὐδέτερα λήγοντα εἰς τὴν λατινικὴν κατάληξιν **um** ἢ ἑλληνικὴν **ον**, μετατροπομένην ἐπίσης εἰς um ἐν τῇ Γερμανικῇ, ὡς π. χ.

Vérb(um) ;—Verben : ῥῆμα : Gymnási-um ;—en : γυμνάσιον.

Individú-um ;—en : ἄτονον. Evangéli-um ;—en ; Εὐαγγέλιον.

Θέμα 29. — Μετατρέψατε εἰς τὸν πληθυντικόν.

Ein edles Pferd (keine...) — das tapfere Heer — ein schönes Spiel,
— ein hohes Ziel. — Die Straße des Dorfes. — Das Blatt des Baum-
es. — Das weiche Bett. — Ein farbiges Hemd. — Ein volles Glas.
— Dieses schöne Haus. — Ein wohlbestelltes Feld. — Das Kind spielt
in dem Schlosse. — Meine Schwester singt ein Lied. — Ein Fürst
und ein Volk. — Geben Sie mir ein Taschentuch. — Das Nest des
Vogels ist rund. — Mit Weib und Kind (dot.). — Das Bild der Kö-
nigin. — Das Thal jenes Landes.

das Spiel; — e: παίγιον, παιγνί- wohlbestelltes: καλῶς καλλιεργημέ-
διον. γήμενον.
das Ziel; — e: σκοπός. singt: ψάλλει. singen: ψάλλω.
Schloss: φρούριον, ἀνάκτορον. Feld; — er: πεδιάς, πεδίον.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

I

Ἐπανάληψις τῶν προηγουμένων μαθημάτων.

Ἄρθρα καὶ Οὐδίαστικά.

Ἐρώτ. — Πῶς ὀνομάζεται γερμανιστὶ τὸ ἄρθρον¹, τὸ οὐσιαστικόν², τὸ ἐπίθετον³, τὸ ἀριθμητικόν⁴, ἡ ἀντωνυμία⁵;

Ἐρώτ. — Πόσα ἄρθρα ἔχομεν; πῶς ὀνομάζονται; πῶς κλίνονται ἕκαστον ἐξ αὐτῶν;

Ἐρώτ. — Πόσους τύπους κλίσεων ἔχομεν εἰς τὰ ὀνόματα τῆς γερμανικῆς;

Ἐρώτ. — Πόσους ἀριθμοὺς ἔχομεν καὶ πῶς ὀνομάζονται;

Ἐρώτ. — Πόσας πτώσεις (Fall; — e:) καὶ πῶς ὀνομάζονται;

Ἐρώτ. — Ποῖαι αἱ τυπικαὶ καταλήξεις τῆς ἰσχυρᾶς κλίσεως;

1. das Artikel. — 2. das Hauptwort ἢ Substantiv. — 3. das Eigenschaftswort ἢ Adjektiv. — 4. das Zahlwort. — 5. das Fürwort ἢ Pronomen.

- ° **Ερώτ.**—Ποῖαι αἱ τυπικαὶ καταλήξεις τῆς ἀδυνάτου κλίσεως ;
 ° **Ερώτ.**—Ποῖαι αἱ τυπικαὶ » τῆς μικτῆς κλίσεως ;
 ° **Ερώτ.**—Χάριν πρακτικῶν λόγων εἰς πόσας κλίσεις διαιροῦν τὰ οὐσιαστικὰ τὴν σήμερον οἱ γερμανοὶ γραμματικοί ;
 ° **Ερώτ.**—Ποῖοι οἱ γενικοὶ κανόνες τῆς κλίσεως τῶν οὐσιαστικῶν ;
 ° **Ερώτ.**—Ποῖα ὀνόματα περιλαμβάνει ἐν γένει καὶ ποῖα κατ' ἐξαίρεσιν ἢ πρώτη κλίσις ;
 ° **Ερώτ.**—Ποῖα ἢ δευτέρα ; ἢ τρίτη ; ἢ τετάρτη ; καὶ ποῖα ἢ πέμπτη ;

Γύμνασμα. — Κλίνατε ἀνά δύο ὀνόματα ἐξ ἑκάστης αὐτῶν.

II

Ordnungszahlen. Τακτικά Ἀριθμητικά.

A') Τὰ τακτικά ἀριθμητικά σχηματίζονται ἐκ τῶν ἀπολύτων διὰ τῆς προσθήκης τῶν καταλήξεων **te** μέχρι τοῦ 19 καὶ **ste** ἀπὸ τοῦ εἴκοσι καὶ ἄνω.

Τὸ *erste*, *dritte* καὶ *achte* σχηματίζονται ἀνωμάλως.

° Ἐπομένως λέγομεν.

1ος erste	20ος zwanzigste
2ος zweite	30ος dreissigste
3ος dritte	60ος sechzigste
4ος vierte	100ος hunderste
7ος siebente	1000ος tausendste
8ος achte	41ος ein und vierzigste
15ος fünfzehnte	102ος hundert und zweite
175ος hundert fünf und siebzigste.	

B') Εἰς τοὺς συνθέτους ἀριθμούς, ὡς καταφαίνεται ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων παραδειγμάτων μόνον ὁ **τελευταῖος** ἔχει τὸν τύπον τοῦ τακτικοῦ ἀριθμητικοῦ.

Σημειώσεις :

α) Τὰ τακτικά ἀριθμητικά κλίνονται ὅπως καὶ τὰ λοιπὰ ἐπίθετα τ. ἔ. διακρίνομεν καὶ ἐνταῦθα τρεῖς κλίσεις : (Πρβ. Μωθ. 16ον 17ον).

π. γ. erster erste, erstes, mein erster κτλ. : πρῶτος-η-ον κτλ.
der erste, die erste, das erste : ὁ πρῶτος-η-ον.

Zweiter Abschnitt : τὸ δεύτερον τμήμα.—Des zwanzigsten Monats zweiter Tag :—τοῦ εικοστοῦ μηνὸς δευτέρα ἡμέρα.—Das letzte Wort : ἡ τελευταία λέξις.—Das erste Mal : τὴν πρώτην φοράν.—Der dritte Band : ὁ τρίτος τόμος.

β) Τῇ βοήθειᾳ τῶν τακτικῶν καὶ ἀπολύτων σχηματίζομεν τὴν ἡμερομηνίαν καὶ χρονολογίαν, τὴν πρώτην διὰ τοῦ τακτικοῦ, τὴν δὲ δευτέραν διὰ τοῦ ἀπολύτου.

π. γ. der dritte (ὑπονοεῖται Tag) Juli : ἡ τρίτη Ἰουλίου
der einunddreissigste December eintausend sechsundsiebzig. 31 Δεκεμβρίου 1076.

Am 1 |VII| 1900 : Κατὰ τὴν 1 Ἰουλίου 1900. (*Ἴδε κατωτέρω πλείονα εἰς τὸ μάθημα τῆς πραγματογνωσίας).

γ) Ὅπως εἰς τὴν ἑλληνικὴν οὕτω καὶ εἰς τὴν Γερμανικὴν λέγεται :
Karl der XII (zwölfte) : Κάρολος ὁ δωδέκατος
Ludwig der XIV (vierzehnte) : Λουδοβίκος ὁ ΙΔ'.

δ) Ἐκ τῶν τακτικῶν μόνον τὸ erste καὶ letzte : τελευταῖος σχηματίζουν συγκριτικῶν erstere καὶ letztere.

Γύμνασμα πρῶτον. — Σχηματίσατε τὰ τακτικά ἀπὸ τοῦ 1—20, 50—75, 90—112, 520—538, 1000—1005.

Γύμνασμα δεύτερον. — Κλίνετε γραπτῶς :

der erste Abschnitt die letzte Zeile drittes Wort.
Abschnitt ;—e : Μέρος, τμήμα. Zeile ;—n : γραμμή.

III

Κλασματικοὶ ἀριθμοὶ καὶ ἀριθ. ἐπιρρήματα.

Bruchzahlen und Zahladverbien.

Α') Ἐκ τῶν τακτικῶν σχηματίζονται οἱ κλασματικοὶ ἀριθμοὶ (Bruchzahlen) τῇ προσθήκῃ τοῦ γράμματος **l**,—ἢ ἔκ τῶν ἀπολύτων τῇ προσθήκῃ τῶν καταλήξεων **tel** καὶ **stel**. Ἐπομένως λέγομεν :

$\frac{1}{3}$ Ein drittel $\frac{2}{4}$ zwei viertel $\frac{10}{20}$ zehn zwanzigstel.

Β') Ἐκ τῶν τακτικῶν ἐπίσης σχηματίζονται τὰ ἀριθ. ἐπιρρήματα πρῶτον ἢ κατὰ πρῶτον, δεύτερον, τρίτον κτλ. τῇ προσθήκῃ τῶν γραμμάτων **ns**. Οὕτω λέγομεν:

erstens, zweitens, drittens κτλ.

Γ') Ἀνὰ εἷς, ἀνὰ τρεῖς κτλ. ἀποδίδονται εἰς τὴν γερμανικὴν διὰ τοῦ **je** eins, **je** drei κτλ.

Sie gingen je zwei und zwei: Ἐπήγανον ἀνὰ δύο.

Σημειώσεις :

α) Τὸ tel προῆλθεν ἐκ τοῦ οὐσιαστικοῦ Teil: μέρος, δι' ἐξασθενήσεως τοῦ τόνου. Ἐν τούτοις καὶ τώρα λέγεται: das Dritteil ἢ der dritte Teil, das Vierteil ἢ der vierte Teil κτλ.

β) Τὸ $\frac{1}{1}$ ἦτοι ὅλον λέγεται: ganz — ein ganzer, eine ganze, ein ganzes—ἢ οὐσιαστικῶς **ein Ganzes**.

$\frac{1}{2}$ λέγεται: halb, — ein halbes, eine halbe, ein halb(es) — ἢ οὐσιαστικῶς die **hälfte**.

$\frac{1}{3}$ λέγεται: ein (eine, ein) drittel, ein Drittel— das Drittel.

$\frac{2}{7}$ λέγεται: zwei Siebentel, $\frac{3}{35}$ drei Fünfunddreissigstel.

γ) Τὸ **halb**: ἡμισυ μένει συνήθως ἀμετάβλητον πρὸ οὐσιαστικοῦ, οὐδετέρου, ὅθεν ἀντὶ ein halbes Pfund λέγεται ein halb Pfund: $\frac{1}{2}$ κιλόν. (Pfund: $\frac{1}{2}$ κιλὸν ἢ 500 χιλιόγραμμα).

δ) Εἰς τοὺς συμμιγεῖς ἀριθμοὺς (gemischte Zahlen) ὁ ἀκέραιος τίθεται εἰς τὸν ἐνικὸν καὶ ἔπεται ὁ κλασματικὸς. Ἐπομένως λέγομεν:

4 $\frac{1}{2}$ Μίλια: Vier und eine halbe Meile.

4 $\frac{3}{5}$ Λίτρα: Vier und drei fünftel Liter.

ε) Ἀντὶ 1 $\frac{1}{2}$ λέγεται **anderthalb**, 3 $\frac{1}{2}$ viertelhalb, 4 $\frac{1}{2}$ fünftehalb κτλ. τ. ἔ. λαμβάνεται ὡς βᾶσις τοῦ σχηματισμοῦ τῆς λέξεως ἢ ἐπομένη μονάς.

στ) Τῇ βοηθείᾳ τῶν ἀπολύτων καὶ κλασματικῶν ἀριθμῶν καθορίζονται τὰ τῆς ὥρας. (*Ἴδε κατωτέρω).

Γύμνασμα. — Πῶς λέγεται:

$\frac{1}{10}$ $\frac{2}{25}$ $\frac{3}{30}$ $\frac{8}{25}$ 1 $\frac{1}{2}$ 2 $\frac{1}{2}$ 3 $\frac{1}{2}$ 20 $\frac{2}{5}$ 3 $\frac{3}{4}$

Θέμα 30.— Μεταφράσατε: Κωνσταντῖνος ὁ IB'. (Konstantin).— Γουλιέλμος ὁ Β'. (Wilhelm).— Ἡ πέμπτη τάξις. — Ἡ τρίτη οἰκία. — Πηγαίνετε ἀνὰ τέσσαρας. — Τὸ τέταρτον πάτωμα. — Ὁ πρῶτος μαθητής. — Τὸ τελευταῖον ὁδόν. — Ὁ πρῶτος

λαός.—Τὸ τελευταῖόν μου φόρεμα.—^οΟ, ἡ, τὸ χιλιοστόν.—^οΟ πέμπτος στρατιώτης.— 10 ¹/₂ μίλια.— Τὸ φοῦντι εἶνε ἡμισυ χιλιόγραμμον.— ^οΕν εἰσιτήριον τρίτης θέσεως (μεταφ. τάξεως) παρακαλῶ!

Τάξις: die Klasse;—n.

Αἰών: Jahrhundert;—e.

Λαός: das Volk;—er.

Χιλιόγραμμον: Kilo.

τὸ φοῦντι: das Pfund.

IV

ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΣΙΑ.

Χρόνος, Ἐποχαι, Μῆνες, Ἡμέραι.

A. — Λεξιλόγιον.

der Tag;—e: ἡ ἡμέρα.

der Vormittag ⁽¹⁾: ἡ προμεσημβρία.

der Werktag;—en: ἡ καθημερινή.

der Nachmittag ⁽¹⁾: ἡ μεσημβρία.

der Sonntag;—e ^(a): Κυριακή.

die Stunde;—n: ἡ ὥρα, ὡς χρονικὸν διάστημα.

der Montag;—e ^(β): Δευτέρα.

der Dienstag;—e ^(γ): ἡ Τρίτη.

die Minute;—n ^(α): τὸ λεπτόν.

der Mittwoch;—e ^(δ): ἡ Τετάρτη.

der Donnerstag;—e ^(ε): ἡ Πέμπτη.

die Sekunde;—n ^(αβ): τὸ δευτερόλεπτον.

der Freitag;—e ^(στ): ἡ Παρασκευή.

die Woche;—n: ἡ ἑβδομάς, übermorgen ^(αε): μεθαύριον.

der Samstag;—e ^(ζ): Sonabend;—e: Σάββατον.

gestern: χθές.

die Nacht;—e ^(η): ἡ νύξ.

vorgestern ^(αε): προχθές.

der Morgen: ἡ πρωΐα.

heute: σήμερον.

der Mittag;—e ^(θ): ἡ μεσημβρία.

morgen: αὔριον.

die Mitternacht;—e ^(θ): τὸ μεσονύκτιον.

der Monat;—e: ὁ μῆν.

das Jahr;—e: τὸ ἔτος.

II. Ἐποχαί.—Jahreszeit;—en (αγ)
der Frühling (αδ): τὸ ἔαρ.
der Sommer: τὸ θέρος.
der Herbst: τὸ φθινόπωρον.
der Winter: ὁ χειμὼν.

August: Αὐγούστος.
 Septémber: Σεπτέμβρ.
 Október: Ὀκτώβριος.
 Novémber: Νοέμβριος.
 Decémber: Δεκέμβριος.

III. Μῆνες.—Monate.

IV. Ἐορταί.—die Feste (Fest) (αε)

der Jánuar (αστ): Ἰανουάριος.
 Fébruar: Φεβρουάριος.
 März: Μάρτιος.
 Apríl: Ἀπρίλιος.
 Mai: Μαΐος.
 Juni: Ἰούνιος.
 Juli: Ἰούλιος.

Neujahr: νέον ἔτος.
 Weihnachten: Χριστοῦ-
 γεννα.
 Ostern: Πάσχα.
 Pfingsten: ἡ Πεντηκο-
 στή.

das Datum: (αη) ἡ ἡμερομηνία. — Dato: ἀπὸ τὴν
 ἡμερομηνίαν.

das Wetter: ὁ καιρὸς.

der wievielte? ποία ἡμέρα τοῦ μηνὸς (εἶνε);

an dem ἢ **am** μετὰ δοτ. προθ. περι, κατὰ.

V. Ῥήματα. — Zeitwörter.

bringen: φέρω, Πρτ. brachte, Πρκ. gebracht (ισχ. συζ.).

verbringen: διέρχομαι τὸν καιρὸν, διάγω, Πρτ. verbrachte,
 Πρκ. verbracht (ισχ. συζ.).

denken: σκέπτομαι, Πρτ. dachte, Πρκ. gedacht (ισχ. συζ.).

Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις :

α) Ἐκ τοῦ Sonne+Tag δηλ. ἡμέρα τοῦ ἡλίου. β) Ἐκ τοῦ Mond+
 Tag δηλ. ἡμέρα σελήνης. γ) Ἐκ τοῦ Dienst: ἐργασία, ὑπηρεσία. δ)
 Ἐκ τοῦ Mitte+Woche τ. ἔ. εἰς τὸ μέσον τῆς ἑβδομάδος. ε) Ἐκ τοῦ
 Donner: Κεραυνός, ἀστραπή. Ἡμέρα ἀφιερωμένη εἰς τὸν ἀρχαῖον
 θεὸν τῶν Κεραυνῶν. στ) Ἐκ τοῦ frei: ἐλεύθερος. ζ) Πρβ. Σάββατον,
 λεξ. ἑβραϊκή. η) Πρβ. ἑλλ. νύξ, λατ. nox, γαλλ. nuit. θ) Ἐκ τοῦ Mitte:
 ἡμίση, μέσον και Tag, Nacht. ι) Ἐκ τοῦ vor: πρὸ και nach: μετὰ και
 Mittag. ια) Λεξ. γαλλ. minute. ιβ) Λεξ. λατ. Secundus πρβ. γαλλ.
 Seconde. ιγ) Ἐκ τοῦ Jahr+Zeit. ιδ) Ἐκ τοῦ früh: ἔνωρίς. ιε) Ἐκ

τοῦ über+morgen καὶ vor+gestern, ἐπομένως ἔχουν δύο τόνους πρῶφ. φόρ+γζέστερν. ιστ) Τὰ ὀνόματα τῶν μηνῶν ὡς γνωστὸν προέρχονται ἐκ λατινικῶν καὶ ἑλληνικῶν ὀνομάτων. ιξ) Ἐκ τοῦ λατ. festum καὶ γαλ. fête. ιη) λεξ. λατινικὴ πρβ. γαλλ. la date.

Γραμματικαὶ παρατηρήσεις :

1. Διὰ τῆς προσθήκης ἑνὸς s εἰς τὸ Morgen, Abend, Mittag καὶ τῶν συνθέτων ἐξ αὐτῶν σχηματίζομεν ἐπιρρήματα χρονικά : morgens, abends, mittags : τὸ πρῶτ, κατὰ τὸ πρῶτ, π. γ. Morgens bin ich immer im Hause : Τὴν πρωΐαν εἶμαι πάντοτε εἰς τὸ σπίτι.

2. Τὰ ὀνόματα τῶν ἑορτῶν ἐκφέρονται ἀνάσθρως.

3. Τὰ ὀνόματα τῶν ἡμερῶν, μηνῶν καὶ ἐποχῶν εἶνε γένους ἀρσενικοῦ.

B. Datum. Uhr. — Ἡμερομηνία. Χρονολογία. Ὁρα.

Welches Datum ἢ } der wievielte } ist heute ?	Ποία ἡμέρα τοῦ μηνὸς εἶνε σήμερον;
welches Datum ἢ } den wievielten } heute	Πόσας τοῦ μηνὸς ἔχομεν σήμερον ;
Heute ist der neunte März.	Σήμερον εἶνε ἡ 9η Μαρτίου.
Heute haben wir den neunten März 1918 (eintausend neun hundert und achtzehn ἢ neunzehn hundertachtzehn)	Σήμερον ἔχομεν τὴν 9ην Μαρτίου 1918.
Morgen ist der letzte März.	Ἀύριον εἶνε ἡ τελευταία (ἡμέρα τοῦ) Μαρτίου.
Am 25 (fünf und zwanzigsten) December sind Weihnachten	Τὴν 25 Δεκεμβρίου εἶνε (τὰ) Χριστούγεννα.
Auf dem Kalénder sehe ich, welches Datum wir haben.	Ἐπὶ τοῦ Ἡμεροδείκτου βλέπω τί ἡμερομηνίαν ἔχομεν.
Heute vor 14 Tagen.	Πρὸ 15 ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον.
Heute über 14 Tagen.	Μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ σήμερον.
Drei Monate dato .	Μετὰ μῆνας τρεῖς ἀπὸ τῆς χρονολογίας.
Voriges Jahr, Vorige Woche.	Τὸ παρελθὸν ἔτος, Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα.
(Die) nächste Woche.	Τὴν ἐπομένην ἐβδομάδα,
Wir leben im zwanzigsten Jahrhundert.	Ζῶμεν εἰς τὸν εικοστὸν αἰῶνα.
Während des letzten Jahrhunderts.	Κατὰ τὸν τελευταῖον αἰῶνα.

Wie viel Uhr ist es? }	Τί ὥρα εἶνε;
Wie spät (ἀργά) ist es? }	Τί ὥραν ἔχομεν;
Welche Zeit haben wir?	Εἶνε μία.
Es ist ein Uhr * (ἢ eins).	Εἶνε 2, 3, 8.
Es ist zwei, drei, acht (Uhr).	Εἶνε ἀκριβῶς 12η (μεσημβρίας).
Es ist genau 12 (Uhr, mittags).	Εἶνε περίπου (ἢ σχεδόν) 3.
Es ist ungefähr (ἢ beinahe) 3 Uhr.	Εἶνε 9 περασμένη.
Es ist 9 (Uhr) vorbei.	Δὲν εἶνε ἀκόμη 5.
Es ist noch nicht 5.	Εἶνε 12 1/2, 11 1/2, 3 1/2, 9 1/2.
Es ist halb eins; halb 12; halb 4; halb 10.	Εἶνε 3 1/4.
Es ist ein Viertel auf vier } ἢ Ein Viertel vier	Εἶνε 3 3/4.
ἢ Ein Viertel nach drei }	
Es ist drei Viertel auf 4 } ἢ ein Viertel vor 4. }	Εἶνε 3 3/4.
Um drei Uhr. Vor 3 Uhr.	Εἰς τὰς τρεῖς.—Πρὸ τῆς 3ης.
Zehn Minuten vor 5 (Uhr).	Πέντε παρὰ 10.
Es ist höchstens 5.	Εἶνε τὸ πολὺ 5.
Acht Uhr, drei und dreissig Minuten.	Ὅκτώ και 33 λεπτά.
Meine Uhr geht vor;—nach;—richtig.	Τὸ ὄρολόγιόν μου πηγαίνει ἐμπρός,—μένει ὀπίσω,—τακτικά.
Meine Uhr steht.	Τὸ ὄρολόγιόν μου ἔσταμάτησε.
Ihre Uhr geht falsch, sie ist beschädigt.	Τὸ ὄρολόγιον δὲν πηγαίνει καλά, εἶνε βλάμμενον.
Die Wanduhr ist nicht aufgezogen.	Τὸ ὄρολόγιον τοῦ τοίχου δὲν εἶνε στημένον (χορδισμένον).
Ich bringe meine Uhr zum Uhrmacher.	Φέρω τὸ ὄρολόγιόν μου εἰς τὸν ὄρολογοποιόν.
Wann stehen Sie auf?	Πότε ἐγείρεσθε;
Um halb neun stehe ich auf, ich wasche mich mit kaltem Wasser und Seife, ich reinige meine Zähne mit der Zahnbürste, und ich kämme	Εἰς τὰς 8 1/2 ἐγείρομαι, πλύνομαι, με ψυχρὸν νερὸν και με σαποῦνι, καθαρίζω τὰ δόντια μου με μίαν βούρτσαν τὸν ὀδόντων και κτενίζομαι (με ἓνα κτένι).

* Ἐκ τοῦ ἑλλ. ὥρα. Σημαίνει ἐπίσης ὄρολόγιον. Κυρίως δὲ εἶνε τύπος προελθὼν ἐκ συγκοπῆς λέξεων ἐκ τῆς φράσεως. Wie viel auf der Uhr ist es? Πόσον εἶνε ἐπὶ τοῦ ὄρολογοῦ;

- mich (mit einem Kamme). Ich bürste selbst meine Kleider und dann kleide ich mich an.
- Μόνος μου βουρτσίζω τὰ φορέματά μου καὶ ἔπειτα ἐνδύομαι.
- Wann nehmen Sie Ihr Frühstück und woraus besteht dasselbe?
- Πότε λαμβάνετε τὸ πρόγευμά σας, καὶ ἀπὸ τί συνίσταται τοῦτο;
- Um neun Uhr beinahe nehme ich mit meiner Familie das Frühstück ein. Dieses besteht aus Milch oder Kaffée mit Butterbrot.
- Περὶ τὰς 9 προγευματίζω οἰκογενειακῶς. (Τὸ πρόγευμα) τοῦτο συνίσταται ἀπὸ γάλα ἢ καφφέν μὲ βουτυρόψωμον.
- Dann grüsse ich meine Eltern und ich begeben mich zur Arbeit.
- Ἐπειτα ἀποχαιρετῶ τοὺς γονεῖς μου καὶ πηγαίνω εἰς τὴν ἐργασίαν.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ. — LESESTÜCK

Ἴδε ὁδηγίαι εἰς τὴν 101 σελίδα.

Ein Tag rechnet von Mitternacht bis Mitternacht. In der Nacht ist es dunkel, am Tage ist es hell. Am Morgen wird es hell, am Abend dunkel. Der Vormittag ist die Zeit von Morgen bis zum (=zu dem) Mittag, der Nachmittag ist die Zeit von Mittag bis zum Abend. Ein Tag hat 24 Stunden, eine Stunde 60 Minuten eine Minute 60 Sekunden.

Wir sind im Monat März. Der März ist der dritte Monat. Der erste Monat heißt Januar, der zweite Februar, der dritte? u. s. w. Ein Jahr hat 12 Monate. Ein Monat hat 30 oder 31 Tage. 31 Tage haben Januar, März, Mai, Juli, August, Oktober und December. Welche Monate haben 30 Tage? — Der Februar hat gewöhnlich 28 Tage, im Schaltjahr aber 29. Alle vier Jahre ist ein Schaltjahr. Das Schaltjahr hat 366 Tage.

Das Jahr hat vier Jahreszeiten. Sie heißen Frühling Sommer, Herbst und Winter. Der Frühling beginnt am 21 März und endigt am 21 Juni. Wann beginnt und wann endigt der Sommer? — Der Herbst? — Der Winter?

Am 1 Januar ist Neujahr. Die drei großen Kalenderfeste sind Weihnachten, Ostern und Pfingsten.

Man vergleicht die vier Jahreszeiten mit den Lebensaltern des Menschen: erstens den Frühling mit dem Kindesalter, zweitens den Sommer mit dem Jünglingsalter, drittens den Herbst mit dem Mannesalter, viertens den Winter mit dem Greisenalter.

Ποιήματα καὶ Παροιμίαι.

Frühling, Sommer Herbst und Winter
Sind des guten Gottes Kinder,
Bringen uns des Guten viel
Blumen, Früchte, frohes Spiel.

Morgen, morgen nur nicht heute
sagen alle faulen Leute.

Was du heute tun kannst
Verschiebe nie auf morgen.

Arbeit macht das Leben süß.—
Morgenstunde hat Gold im Munde.

folgen : ἀκολουθεῖν.	gewöhnlich : συνήθως.
heissen : ὀνομάζεσθαι.	Gewöhnheit (die) : ἡ συνήθεια.
es ist dunkel : εἶνε σκότος, σκοτινάζει.	beginnen : ἀρχίζω.
es ist hell : εἶνε, γίνεται φῶς.	endigen : τελειώνει.
werden, es wird : γίνεσθαι, γίνεται, θὰ εἶνε.	der Beginn : ἡ ἀρχή.
bis zu : ἕως.	das Ende : τὸ τέλος, τὸ πέρας.
Kalenderfeste : Ἐπίσημοι ἑορταὶ ὑπὸ τοῦ ἡμερ. προβλεπόμεναι.	
Man vergleicht : παρομοιάζουν.	Morgenstunde : ἡ πρώτη ὥρα, ἡ πρωΐα.
Das Lebensalter : ἡ ἡλικία τοῦ ἀνθρώπου.	das Gold : ὁ χρυσός.
Jünglingsalter : νεαρὰ ἡλικία.	Leute : πληθ. τοῦ Mann : ἄνδρες, ἄνθρωποι.
Greisenalter : γεροντικὴ ἡλικία.	faul : ἐπιθ. ὀκνηρός (πρβ. ἑλλ. φαῦλος).
des Guten viel : πολλὰ τὰ καλά.	verschieben : ἀναβάλλω.
frohes Spiel : εὐθυμιον παιγνίδιον.	tun kannst : δύνασαι νὰ πράξεις.
süß : γλυκός.	

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

I

Κλίσις τοῦ γ' βοηθητικοῦ werden, γίνεσθαι.

Indikativ : Ὑποτακτική.

Gegenwart. Ἐνεστώσ	Mitvergangenheit. Παρατατικός
<i>Ich werde</i> : γίνομαι.	<i>ich wurde</i> ἢ <i>ich ward</i> : ἐ- γινόμην.
<i>du wirst</i> : γίνεσαι.	<i>du wurdest</i> : ἐγίνεσο.
<i>er, sie er wird</i> : γίνεται.	<i>er, sie, es wurde</i> ἢ <i>er ward</i> : ἐγίνετο.
<i>wir werden</i> : γινόμεθα.	<i>wir wurden</i> : ἐγινόμεθα.
<i>ihr werdet</i> : γίνεσθε.	<i>ihr wurdet</i> : ἐγίνεσθε.
<i>sie werden</i> : γίνονται.	<i>sie wurden</i> : ἐγίνοντο.
<i>Sie werden</i> (τυπ. εὐπ.) Ἐγ- μεῖς γίνεσθε.	<i>Sie wurden</i> (τ. εὐπ.) Ἐγμεῖς ἐγίνεσθε.
Vergangenheit. Παρακείμενος ἢ ἀόριστος	Vorvergangenheit. Ὑπερσυν- τέλικος.
<i>ich bin... geworden</i> ἢ wor- den : ἔχω γείνει, γέγονα.	<i>ich war... geworden</i> ἢ wor- den : εἶχον γείνει.
<i>du bist... geworden</i> u.s.w.	<i>du warst... geworden</i> u.s.w.

Προστακτική. Befehlsform.

<i>Werde</i> :	γίνου.
<i>Werden wir</i>	ἄς γινόμεθα.
<i>Werdet!</i>	} ἄς γίνησθε.
<i>Werden Sie!</i> (τ.εὐ.)	

Σημειώσεις :

α) Τὸ βοηθ. ῥήμα werden εἶνε τὸ μᾶλλον ἐν χρήσει μετὰ τὸ haben καὶ sein, καὶ σημαίνει γίνομαι, καταντῶ, ἀποβαίνω, μετὰ δὲ ἀπαρεμ-

φάτου ἄλλου ῥήματος ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὸ θέλω. *ich werde essen* : θέλω φάγει, θὰ φάγω.

β) Τὸ *werden* εἶνε ἀνώμαλον. Τὰ τρία βοηθητικά *sein*, *haben* καὶ *werden* ὀνομάζονται *χρονικά* : Temporale Hilfszeitwörter.

Ihre Kinder werden gross. Τὰ παιδιά Σας (γίνονται μεγα-
γάλα) μεγαλώνουν.

Nach und nach wird man klug. (Sprichwort). Ὀλίγον κατ' ὀλίγον γίνεται
κανεῖς συνετός, γνωστικός.
(Παροιμία).

II

Ὁ α'. Μέλλον. — Σχηματισμὸς αὐτοῦ.

Zukunft ἢ *Futur I*.

ich werde *sein* : θὰ εἶμαι, ἔσομαι.

du wirst *sein* : θὰ εἶσαι.

er, sie, es wird *sein* : θὰ εἶνε.

wir werden . . . *sein* : θὰ εἶμεθα.

ihr werdet . . . *sein* : θὰ εἶσθε.

sie werden . . . *sein* : θὰ εἶνε.

Sie werden . . . *sein* : Ὑμεῖς θὰ εἶσθε. (τυπ. εἰπ.).

Καγὼν 22. — Ὁ Μέλλον εἶνε σύνθετος χρόνος ἐν τῇ Γερμανικῇ καὶ σχηματίζεται τῇ βοήθειᾳ τοῦ ἐνεστώ-
τος τοῦ *werden* καὶ τῆς ἀπαρεμφάτου τοῦ κλινομένου ῥήματος.

Ich werde... haben : θὰ ἔχω.

Ich werde... werden : θὰ καταστῶ, θὰ γίνω, ἔδομαι.

Ich werde... lieben : θὰ ἀγαπῶ, θὰ ἀγαπήσω, θέλω ἀγαπήσει.

Σημειώσεις καὶ γραμματικαὶ παρατηρήσεις :

1. Τὰ ἀντιζείμενα καὶ οἱ προσδιορισμοὶ τίθενται πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου π. χ. :

Dieser Schüler wird ein geschickter Zeichner werden : Οὗτος ὁ μαθητὴς θὰ γίνῃ εἰς ἐπιτήδειος σχεδιαστής.

2. Ὁ Μέλλων τίθεται ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ ἐνεστώτος, ὅπως ἀποδώσῃ εἰς τὴν φράσιν ἔννοιαν ἢ χροιάν τινα ἀβεβαιότητος καὶ ἀμφιβολίας π. χ. :
Er wird recht haben. Ἐνδέχεται, ἡμπορεῖ νὰ ἔχη δίκαιον.

Γύμνασμα πρῶτον.—Σχηματίσατε τοὺς μέλλοντας τῶν ῥημάτων τοῦ 10, II καὶ τοῦ 13 II Μαθήματος.

Γύμνασμα δεύτερον.—Σχηματίσατε φράσεις ἐκ τῶν ἰδίων ῥημάτων ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τοὺς κανόνας τῆς συντάξεως τοῦ 10 Μαθήματος σελ. 52—55.

Γύμνασμα τρίτον.—Κλίνατε εἰς ὅλους τοὺς χρόνους:
Ich werde nicht. —Werde ich haben ?
Werde ich nicht haben? — Ich werde Kaufmann:
durch Schaden werde ich klug.

III

Περὶ ἐγκλιθεῶν. Ἰδιαιτέρως περὶ τῆς ὑποθετικῆς.

Konditional.

Ὡς εἶδομεν (ἀνωτέρω Μαθ. δέκατον τρίτον I) μεταξὺ τῶν παρεπομένων τοῦ ῥήματος συγκαταλέγεται καὶ ἡ Ἑγκλισις: der Modus.* Τοιαῦται δὲ εἶνε:

Ἡ ὀριστική: der Indikativ.	Ἡ προστακτική: der Imperativ.
Ἡ ὑποτακτική: der Konjunktiv.	Ἡ ἀπαρέμφατος: der Infinitiv.
Ἡ ὑποθετική: der Konditional.**	Ἡ μετοχή: das Particip.

Οἱ χρόνοι, τοὺς ὁποίους ἐξητάσαμεν ἤδη, ὑπάγονται εἰς τὴν ὀριστικὴν, τὴν προστακτικὴν, τὴν ἀπαρέμφατον καὶ τὴν μετοχὴν.

Ἐνῶ ἡ ὀριστικὴ ἔγκλισις εἶνε ἡ ἔγκλισις τῆς πραγματικότητος καὶ ἐκφράζει πράξιν ἢ κατάστασιν τινα ὡς πραγματικὴν

* Ἑγκλισις ὡς γνηστὸν εἶνε ὁ τύπος τοῦ ῥήματος καθ' ὃν παρίσταται ἡ διάθεσις τοῦ ὑποκειμένου.

** Πρόφωρε Κονδίσιονάλ. Ἡ λέξις εἶνε λατινική.

καὶ ἀληθῆ, ἢ ὑποθετικῇ ἐνέχει τι τὸ ἀμφίβολον, τὸ ὑπὸ ὄρους δυνατόν.

Ὅριστική: Ich **werde** kommen : θὰ ἔλθω (θετικῶς, ὁριστικῶς).

Ὑποθετικῇ: Ich **würde** kommen wenn... * θὰ ἦρχόμην ἐὰν κτλ.

Κανὼν 23. — Ἡ ὑποθετικὴ ἔχει δύο τύπους: τὴν πρώτην ὑποθετικὴν (ὑποθ. τοῦ Παρατατικοῦ) καὶ τὴν δευτέραν ὑποθετικὴν (τὴν τοῦ Παραφνημένου). Σχηματίζονται δὲ ἀμφότεραι τῇ βοήθειᾳ τοῦ παρατατικοῦ τῆς ὑποτακτικῆς τοῦ *werden* καὶ τοῦ κλινομένου ὀνόματος.

Ὑποθετικὴ τοῦ Haben.

I. Ὑποθετικῇ

ich	<i>würde</i>	haben :	θὰ εἶχον
du	<i>würdest</i>	»	θὰ εἶχες
er	<i>würde</i>	»	θὰ εἶχεν
wir	<i>würden</i>	»	θὰ εἶχομεν
ihr	<i>würdet</i>	»	θὰ εἶχετε
sie	<i>würden</i>	»	θὰ εἶχον
Sie	<i>würden</i>	»	θὰ εἶχετε (τ. εὐπ.)

II. Ὑποθετικῇ

ich	<i>würde</i>	gehabt haben :	ἤθελον ἔχει
du	<i>würdest</i>	»	»
er	<i>würde</i>	»	»
wir	<i>würden</i>	»	»
ihr	<i>würdet</i>	»	»
sie	<i>würden</i>	»	»
Sie	<i>würden</i> :	»	ἤθέλετε ἔχει (τ. εὐπ.)

Σημειώσεις :

α) Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγομεν, ὅτι ἡ μὲν πρώτη ὑποθετικὴ σχηματίζεται διὰ τοῦ *würde* καὶ τῆς ἀπαρεμφάτου, ἡ δὲ δευτέρα διὰ τοῦ

* Περὶ τῆς συντάξεως τοῦ *wenn* καὶ τῶν ὑποθετικῶν λόγων ἴδε Μαθ. 39ον καὶ ἑπ.

würde, τῆς ἀπαρεμφάτου τοῦ haben (σπανιώτερον τοῦ sein) καὶ τῆς παθ. μετοχῆς τοῦ κλινομένου ῥήματος. Ἡ τελευταία αὕτη παρεντίθεται.

β) Ἡ β'. ὑποθετικὴ εἶνε ὀλίγον ἐν χρήσει ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν πρῶτην.

Γύμνασμα —Κλίνατε εἰς τὴν I καὶ II ὑποθετικὴν, τὰ ἐπόμενα :

II. Ἐποθετικὴ (haben)	II. Ἐποθετικὴ (sein)
lieben :	reisen :
(ich würde geliebt haben)	(ich würde gereist sein)
leben :	kommen (ἀνώμ.) :
(ich würde gelebt haben)	(ich würde gekommen sein)
spielen :	gehen (ἀνώμ.) :
(ich würde gespielt haben)	(ich würde gegangen sein)
lachen :	stehen (ἀνώμ.) :
(ich würde gelacht haben)	(ich würde gestanden sein)

Θέμα 31. — Ἀντιγράψατε καὶ μεταφράσατε :

Zu den Sommerferien werden wir in ein Seebad reisen. — Dieser Schüler wird ein geschickter Arbeiter werden. — Werden Sie mich auch einmal besuchen? Gewiß; ich werde Sie recht bald besuchen. — Wie lange werden Sie in England bleiben? Etwa zwei Jahre; ich werde nach und nach alle großen Städte besuchen. — Wann wirst du deine Aufgaben machen? Ich werde sie nach dem Abendessen machen. — Wirst du auch kommen? — Ich werde rechtzeitig am Bahnhofe sein. — Der Kaiser wird nächsten Monat mehrere Tage in Lothringen sein. — Mein Vetter wird mir eine Taschenuhr kaufen. — Was macht Karl? Ich weiß es nicht bestimmt; er wird im Garten spielen. — Deine Eltern werden froh sein, daß du wieder zurück bist; sie waren so lange allein. — Bleibe zu Hause, du wirst (schon) sehen daß ich recht habe. — Das Orakel zu Delphi antwortete Crösus: "Wenn Crösus über den Halys geht, wird er ein großes Reich zerstören."

die Sommerferien : αἱ θεριναὶ
παύσεις.
das Seebad ; — er : θαλάσσια λου-
τρά.
geschickt : ἐπιτήδειος.
einmal : ἅπαξ, μία φορά.

Lothringen : ἡ Λωρραίνη.
die Taschenuhr : τὸ ὄρολόγιον
τῆς τσέπης.
bestimmt : ὀρισμένως. gewiss :
θετικῶς.
froh werden : χαίρω, ἀγάλλομαι.

besuchen : επισκέπτομαι.	wieder : ἐξ νέου.
gewiss : βεβαίως, βέβαια.	πρβ. wider : ἔναντι.
recht bald : πολὺ ὀργήγορα.	zurück : ὀπίσω.
England : ἡ Ἀγγλία.	allein : μόνος, μόνον.
bleiben : μένειν, παραμένειν.	das Orakel, λατ. oraculum : τὸ μαντεῖον.
étwa : περίπου.	zu Delphi : παρὰ τοὺς Δελφούς.
nach und nach : ὀλίγον κατ' ὀλί- γον.	Crösus : ὁ Κροῖσος, τοῦ Κροί- σου.
das Abendessen : δεῖπνον, ἑσπε- ρινὸν φαγητόν.	gehen über : διαβαίνω.
das Nachtessen : δεῖπνον μετὰ τὰς 11 τῆς νυκτός, τὸ σουππέ.	der Halys : ποταμὸς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.
rechtzeitig : ἐγκαίρως.	das Reich : Βασιλείον, Κράτος.
der Bahnhof; "e : ὁ σιδ. σταθμὸς.	zerstören : συντρίβω, καταστρέφω.

Φράσεις πρὸς ἐκμάθησιν :

Ich würde kommen, wenn ich Zeit hätte : * Θὰ ἦρχόμην, ἂν εἶχον καιρὸν.

Ohne dich würde ich verloren sein : Ἐνευ σοῦ θὰ ἔχασνόμην.

Es wird noch alles gut werden : Ὅλα θὰ διορθωθοῦν.

Werdet nicht ungeduldig : Μὴ ἀνυπομονεῖτε. (Geduld : ὑπομονή).

Er ist Offizier geworden : Ἐγίνεν ἀξιωματικὸς.

Was ist aus dem Sohn unseres Nachbarn geworden ? :

Τί (ἀπ) ἔγινεν ὁ υἱὸς τοῦ γείτονός μας.

Er ist Soldat geworden : ἔγινε στρατιώτης.

Es wird dunkel }
Es wird Nacht } γίνεται σκότος, σκοτεινιάζει.

Es wird Tag : ἔξιμερώνει.

Meine Kinder sind gestern krank geworden : Τὰ παιδιὰ μου χθὲς ἠσθένησαν.

* Τὸ hätte εἶνε παρατ. τῆς ὑποτακτικῆς τοῦ haben, περὶ οὗ κατωτέρω. Ἐπιστῶμεν ἐν τούτοις τὴν προσοχὴν τοῦ ἀναγνώστου εἰς τὸ ὅτι τὰ ῥιζικά φωνήεντα τῶν ῥημάτων (u=würde a=hätte) τοῦ παρατακικοῦ τῆς ὀριστικῆς ἐν τῇ ὑποθετικῇ τοῦ αὐτοῦ χρόνου ἀ π α λ ὄ ν ο ν τ α ι, ὡς τὸ α εἰς ἄ, τὸ ο εἰς ὀ, τὸ ἠ εἰς ἠ Παρ. ὁρ. wurde; Παρ. ὑποθ. würde; hatte, hätte, lobte, lobte.

Ich bin müde geworden: Ἐκουράσθην (κατὰ λέξ. ἔγινα κουρασμένος).

Wir werden nass werden, wir haben keinen Regenschirm: Θὰ βραχῶμεν, δὲν ἔχομεν ἀλεξιβρόχιον (ὀμβρέλλαν):

Durch Schaden wird man klug (Sprichwort): Διὰ ζημιῶν γίνεται κανεὶς συνετὸς (φρόνιμος). Παροιμία.

Aus Kinder werden Leute: Ἀπὸ παιδιὰ γίνονται ἄνδρες.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

I

Ρήματα Ἐνεργητικά.

Aktiva oder Tätigkeitszeitwörter.

Ἐνεργητικὰ ῥήματα εἶνε, ὡς εἶδομεν ἤδη, τὰ σημαίνοντα ὅτι τὸ ὑποκείμενον ἐνεργεῖ ἢ πράττει τι.

Ἄν ἡ ἐνέργεια αὕτη μεταβαίνει εἰς τὸ ἀντικείμενον, τότε τὸ ῥῆμα ὀνομάζεται **μεταβατικόν**: Transitivzeitwort.

Ἄλλως ὀνομάζεται **ἀμετάβατον**: Intransifiv (ἴδε Μάθημα 11^{ον}).

Τὰ ἐνεργητικὰ ῥήματα δύνανται νὰ εἶνε ὀμαλὰ ἢ ἀνόμαλα. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἔχομεν ὑπ' ὄψιν μόνον τὰ ὀμαλὰ ῥήματα τ. ἔ. τὰ τῆς ἀδυνατοῦ συζυγίας.

der Knabe liebt **den** Hund: Ὁ παῖς ἀγαπᾷ τὸν σκύλον. du lobst **mich**: Μὲ ἐπαινεῖς.

Ich schreibe **einen** Brief: Γράφω μίαν ἐπιστολήν.

Ἐπὶ τῶν παραδειγμάτων τούτων παρατηροῦμεν ὅτι τὰ μεταβατικὰ ῥήματα συντάσσονται **μετ' αἰτιατικῆς**.

II

Προσθῆκαι καὶ ἀποβολαὶ εὐφωνικῶν φωνέντων
καὶ συλλαβῶν εἰς τὰ ῥήματα.

Ἄπαρ.	Παρ.	II. Μετ.
Studieren: * σπουδάζω	studierte	studiert ὄχι gestudiert
regieren: βασιλεύω	regierte	regiert
probieren: δοκιμάζω	probierte	probiert

A. Τὰ εἰς **ieren** ῥήματα, ἐλλημμένα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ ξένων γλωσσῶν, κλίνονται ὁμαλῶς. Παρὰ τὸν ὑπ' ἀρ. 15 κανόνα ὅμως εἰς τὴν II Μετοχὴν δὲν προσλαμβάνουν τὴν αὔξησιν **ge**.

Ἄπαρ.	Παρ.	II. Μετ.
belohnen: ἀμείβω	belohnte	belohnt ὄχι gebelohnt
entsagen: ἀρνοῦμαι ἢ ἀπέχω τινός	entsagte	entsagt
verkaufen: πωλῶ	verkaufte	verkauft
zerstören: καταστρέφω	zerstörte	zerstört
erlangen: ἐπιτυγχάνω	erlangte	erlangt

B. Τὰ ῥήματα τὰ ἔχοντα πρόθεμα **be, ge, ent, er, ver, zer** **en** δὲν προσλαμβάνουν τὸ **ge** εἰς τὴν β'. Μετοχὴν.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὰ σύνθετα μετὰ τοῦ **voll**, π. γ. **vollenden**: ἀποτελειώνω, ὡς καὶ τὰ σύνθετα μετὰ προθέσεων μὴ χωριζομένων τοῦ ῥήματος. (Ἴδε κατωτέρω Μάθημα 34 II).

Γύμνασμα. — Σχηματίσατε τὸν ἐνεστώτα, παρατατικόν, παρακειμένον καὶ ὑπερσυντέλικον τῶν ἐπομένων:

bewohnen: κατοικῶ	unterstützen: ὑποστηρίζω
gehören: ὑπακούω	hinterlegen: καταθέτω
vollenden: πληρῶ, συμπληρῶ	erzählen: διηγούμαι

red—en: ὀμιλῶ	arbeit—en: ἐργάζομαι
du red—e—st	du arbeit—e—st
er red—e—t	er arbeit—e—t

Παρ. ich red—e—te	Παρ. ich arbeit—e—te
II Μετ. ich habe gered—e—t	II Μετ. ich habe gearbeit—e—t

Γ. Ὄταν τὸ ῥήμα λήγῃ εἰς **den** ἢ **ten**, προσλαμβάνει ἐν εὐφωνικῶν **e** πρὸ τῶν καταλήξεων τῶν ἀρχομένων ἀπὸ **t** ἢ ἀπὸ **s**.

* Τονίζονται ἅπαντα τὰ εἰς **ieren** ἐπὶ τοῦ **ie**.

Γύμνασμα. — Κλίνετε εἰς τὸν ἐνεστῶτα, παρατατικὸν καὶ παρακείμενον:

baden : λούομαι.	erwarten : περιμένω.
antworten : ἀπαντῶ.	dulden : ὑπομένω.
leugnen : ἀρνοῦμαι, διαψεύδω.	atmen : ἀναπνέω.
zeichnen : σχεδιαγραφῶ, ζωγραφίζω.	öffnen : ἀνοίγω.

Δ. Ἀγτιθέτως πρὸς τάνωτέρω τὰ ῥήματα τὰ λήγοντα εἰς **eln** καὶ **ern**, ἀποβάλλουν τὸ **e** πρὸ τινων καταλήξεων. Τοιαῦται καταλήξεις ἔκτος τῆς ἀπαρεμφάτου εἶνε ἢ τοῦ **α'**, προσώπου τοῦ ἐνικοῦ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὀριστικῆς. β) αἱ τῶν τριῶν προσώπων τοῦ πληθυντικοῦ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὀριστικῆς καὶ γ) ἢ τοῦ **β'**, ἐνικοῦ προσώπου τῆς προστακτικῆς.

handeln : ἐνεργῶ, ἐπιχειρῶ (πρβ. Hand)	bewundern : θαυμάζω (πρβ. Wunder)
---	--------------------------------------

Ἐν. ὄρ. ich handle ἀντι hundele	Ἐν. ὄρ. ich bewund(e)re *
du handelst	du bewunderst
er handelt	er bewundert
wir handeln ἀντι handeln	wir bewundern , ἀντι bewunderen
ihr handelt ἀντι handelet	ihr bewundert , ἀντι bewunderet
sie handeln ἀντι handeln	sie bewundern
Παρ. ich handelte	Παρ. ich bewunderte
B. Μετ. ich habe gehandelt	B. Μετ. ich habe bewundert
Προστ. handle	bewundre

Γύμνασμα. — Κλίνετε τὸν ἐνεστῶτα, παρατατικὸν καὶ παρακείμενον τῶν ἐπομένων:

tadeln : μέμφομαι	sammeln : συλλέγω
hindern : ἐμποδίζω	verbessern : διορθώνω

Ε. Ρήματα ἔχοντα **ρίζαν** λήγουσαν εἰς τὰ συριστικά **s, ss, z (sch, tz,)** ἢ **pf** εἰς τὸ **β'**, ἐνικὸν πρόσωπον ἐκφέρονται κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον: du reist, er reist. Ὑπάρχει τάσις ὅπως τὸ τοιοῦτον εἰσαχθῆ καὶ εἰς τὴν γραφομένην.

* Bewundere ἢ bewundre, διὰ τὰ ῥήματα εἰς ern. Καὶ οἱ δύο τύποι ἐξ ἴσου ἐν χρήσει.

** Ἐν τούτοις ἐν τῇ ὁμιλίᾳ συχνότατα τὰ εἰς συριστικά λήγοντα ῥήματα δὲν προσλαμβάνουν τὸ **e** καὶ τότε **β'**, καὶ **γ'**. Ἐνικὸν πρόσωπον ἐκφέρονται κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον: du reist, er reist. Ὑπάρχει τάσις ὅπως τὸ τοιοῦτον εἰσαχθῆ καὶ εἰς τὴν γραφομένην.

reisen :	ταξιδεύω (πρβ. die Reise)	reisest (reist) er reist
grüssen :	χαιρετῶ (πρβ. der Gruss)	grüssest (grüssst) er grüssst
hassen :	μισῶ (πρβ. der Hass) *	hassdest (hasst) er hasst

Γύμνασμα. — Κλίνατε γραπτῶς εἰς τὸν ἐνεστῶτα, μέλλοντα καὶ τοὺς δύο χρόνους τῆς ὑποθετικῆς :

<i>reizen</i> :	ἐρεθίζω, θέλω (α)	<i>achten</i> : ^(ε)	προσέχω
<i>beißen</i> :	δαγκάνω	<i>warten</i> : ^(στ)	περιμένω
<i>wünschen</i> :	ἐπιθυμῶ (β)	<i>vermieten</i> :	ἐνοικιάζω
<i>scherzen</i> : ^(γ)	ἀστείζομαι	<i>probieren</i> : ^(ζ)	δοκιμάζω
<i>schätzen</i> : ^(δ)	ἐκτιμῶ, τιμῶ.	<i>berechnen</i> :	λογαριάζω

α) Πρβ. der Reiz : θέλητρον, reizend : θελκτικός, reizbar : εὐερέθιστος. β) Πρβ. der Wunsch : ἡ ἐπιθυμία. γ) Πρβ. der Scherz : ὁ ἀστεϊσμός. δ) Πρβ. der Schatz : ὁ θυσσαυρός. ε) Πρβ. Acht ἢ Achtung : προσοχή. στ) Πρβ. Warte : ἡ σκοπιά. ζ) Πρβ. proba λέξι. λατ. δοκιμή.

Θέμα 32. — Διατί δὲν ἀπαντᾶτε εἰς τὴν ἐπιστολήν μου; — Ὁ φρόνιμος ἄνθρωπος ἀποφεύγει τοὺς κινδύνους. — Χαιρετίσατε τὸν πατέρα σας καὶ τὸν ἀδελφόν σας ἐκ μέρους μου. — Μ^ρ ἐμίσησες καὶ με μισεῖς ἀδίκως. — Μὲ ἐρεθίζεις με τοὺς λόγους σου τούτους. — Μὴ ἐνέργει παρὰ τὴν λεποίτησίν σου. — Τὸ πρῶτ' ἐργάζομαι πολὺ εὐχαρίστως. — Θαυμάζω τὸ νέον παλάτιον τοῦ βασιλέως μας. — Τί φοβεῖσθε; — Τίποτε δὲν φοβοῦμαι. — Τί σπουδάζετε; σπουδάζω τὸ δίκαιον. — Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἐνεργεῖ ὡς ἕνας καλὸς πατήρ. — Ὁ μαθητῆς ἐτελείωσε τὰ θέματα του; ναί, τὰ ἐτελείωσεν ὅλα. — Πρέπει τις νὰ ἐπαινῇ τοὺς ἐργατικὸς μαθητὰς καὶ νὰ ψέγη τοὺς ὀκνηροὺς. — Οἱ γείτονές μας ἐπώλησαν τὰς οἰκίας των, ἀλλ' αὐταὶ σήμερον εἶνε ἤδη κατεστραμμένα. — Ποῖος ἐσχέδιασεν τοῦτο; ὁ ἀδελφός μου. — Θὰ εἶχον. — Θὰ ἤμην. — Θὰ ἔπαιζον. — Θὰ ἐγέλα. — Ὁ πατήρ μου ἤθελε ταξιδεύσει ἄν... — Ἡ μήτηρ μου θὰ ἤρχετο ἄν... — Θὰ ἐδοκίμαζον τὸ φῶρμα τοῦτο ἄν...

ἀπαντᾶν : antworten.

ἀπάντησις : die Antwort.

φοβεῖσθαι : fürchten.

τίποτε : nichts.

* Μὴ τὸ συγγέετε με τὸ hast : ἔχεις.

φρόνιμος: klug.	ἐτελείωσεν ὅλα: Er hat alles
ἀποφεύγειν: meiden.	vollendet.
ἐκ μέρους μου: von meiner Seite.	ἐργατικός: arbeitsam.
ἀδίκως: mit unrecht.	ὀκνηρός: faul.
πεποίθησις: Überzeugung.	εἶνε ἤδη...: sind schon.
Τὸ δίκαιον: Jura ἢ das Recht.	

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

I

Ἐπανάληψις ἐπιθέτων.

- Ἐρώτ.**— Πῶς ὀνομάζεται γερμανιστὶ τὸ ἐπίθετον;
- Ἐρώτ.**— Πῶς τίθεται τὸ ἐπίθετον ὡς κατηγορούμενον καὶ πῶς ὡς προσδιορισμὸς; Φέρετε παραδείγματα.
- Ἐρώτ.**— Ποῖα ἐπίθετα δυνάμεθα νὰ χρησιμοποιήσωμεν ἐπιρρηματικῶς;
- Ἐρώτ.**— Πόσας κλίσεις ἔχει τὸ γερμανικὸν ἐπίθετον καὶ πῶς ὀνομάζονται;
- Ἐρώτ.**— Κλίνατε: roter Wein; weisse Farbe; frisches Wasser.
- Ἐρώτ.**— Πότε τὸ ἐπίθετον κλίνεται κατὰ τὸν ἰσχυρὸν τύπον; (β̄ περιπτώσεις).
- Ἐρώτ.**— Κλίνατε: der reiche Mann; — jede grosse Stadt; — das kleine Haus.
- Ἐρώτ.**— Πότε τὸ ἐπίθετον κλίνεται κατὰ τὸν ἀδύνατον τύπον;
- Ἐρώτ.**— Κλίνατε: ein tapferer Soldat (πληθ. viele tapfere Soldaten), seine arme Frau; — kein weises Gesetz.
- Ἐρώτ.**— Πότε κλίνεται τὸ ἐπίθετον κατὰ τὸν μικτὸν τύπον;
- Ἐρώτ.**— Σχηματίσατε τὰ τακτικὰ ἀριθμητικὰ ἀπὸ τοῦ πρώτου μέχρι τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου καὶ εἰς τὰ τρία γένη κατὰ τὸν ἀδύνατον ἐπιθετικὸν τύπον.

II

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΝ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

Die Stadt: Ἡ πόλις.**Das Dorf:** Τὸ χωριόν.

(*Ανακεφαλαίωσις καὶ συμπλήρωσις).

<i>I. Ἡ πόλις.</i>	<i>der Platz;</i> —e: πλατεῖα (πρβ. πλατεῖα place).
<i>die Stadt;</i> —e: ἡ πόλις.	<i>die Vorstadt;</i> —e: } τὸ προά-
<i>die</i> Grossstadt: ἡ μεγαλοπόλις.	<i>der Vorort;</i> —e: } στειον
<i>die</i> Hauptstadt von: ἡ πρωτεύουσα τῆς ἢ τοῦ (ἐκ τοῦ Haupt).	<i>der Ort;</i> —e: τόπος.
Athén: Ἀθῆναι (ἄνευ ἄρθρου).	<i>die</i> Ortschaft;—en: συνοικισμός.
Berlin: Βερολίνον.	<i>die</i> Allée;—en: ἡ δενδροστοιχία, λεξ. γαλλ.
Genf: Γενεύη.	<i>die</i> Burg;—en: τὸ φρούριον, πρβ. ἑλλ. ὁ πύργος.
London: Λονδίνον.	<i>der</i> Bürger: ὁ πολίτης.
Maïland: Μιλάνον.	<i>der</i> Bürgerméister: ὁ δήμαρχος (Bürger + Meister προέχων πρβ. μάστορης).
München: Μόναχον.	<i>das</i> Rathaus: τὸ δημαρχεῖον (Rat: συμβούλιον, συμβουλή.)
Venedig: Βενετία.	<i>das</i> Muséum: τὸ Μουσεῖον λεξ. ἑλλ.
Paris: Παρίσιοι (προφ. Παρίς).	<i>das</i> Dénkmal: τὸ μνημεῖον.
Zürich: Ζυρίχη.	<i>die</i> Schule;—n: τὸ σχολεῖον.
<i>die</i> Strasse;—n: ὁ δρόμος, ἡ ὁδός.	<i>die</i> Volksschule: ἡ δημοτ. σχολή.
<i>die</i> Hauptstrasse;—n: ἡ κεντρικὴ ὁδός.	<i>die</i> Mädchenschule: τὸ παρθεναγωγεῖον.
<i>die</i> Gasse;—n: ἡ πάροδος.	
<i>die</i> Nebenstrasse;—n: ἡ παράλληλος ὁδός.	
<i>die</i> Quezstrasse;—n: ἡ πλαγία ὁδός.	

- die* Realschule: τὸ πρακτ. λύκειον.
- das* Gymnasium;—en: τὸ γυμνάσιον.
- die* Universität;—en: τὸ Πανεπιστήμιον.
- die* Fakultät;—en: ἡ σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου.
- die* Kunstschule: Σχολὴ ὁραίων τεχνῶν.
- die* Gewerbeschule: Ἐπαγγελματικὴ σχολή.
- das* Polytechnicum: τὸ Πολυτεχνεῖον.
- das* Opernhaus: τὸ μελοδρ.
- das* Theater: τὸ θέατρον.
- das* Gefängniß: ἡ φυλακὴ.
- das* Kloster: τὸ μοναστήριον, λατ. clausum.
- die* Säule;—n: ἡ στήλη.
- die* Wache;—n: ἡ φρουρά.
- die* Kasérne: ὁ στρατών, λεξ. γαλ.
- der* Laden ἢ }
der Kaufladen: } μαγαζίον.
 laden: φορτώνω (ῥῆμα).
- das* Schaufenster: ἡ προθήκη. (πρβ. schauen).
- die* Bank;—en: ἡ Τράπεζα.
- die* Privatbank: ἡ ἰδιωτικὴ τράπεζα.
- die* Nationalbank: ἡ ἐθνικὴ Τράπεζα.
- die* Börse;—en: Τὸ χρηματιστήριον.
- das* Gebäude: τὸ κτίριον, μέγαρον.
- die* öffentlichen Gebäude: τὰ δημόσια κτίρια.
- das* Gerichtsgebäude: τὸ δικαστικὸν μέγαρον. (Gericht: δικαστήριον).
- das* Amt;—er: ἀξίωμα, ὑπουργεῖον.
- das* Polizeiamt: ἡ ἀστυνομία, πρβ. ἑλλ. πολιτεία.
- der* Schutzmann: ὁ χωροφύλαξ.
- der* Polizist: ὁ ἀστυνόμος.
- der* Polizei—Unteroffizier: ἑνωματάρχης.
- die* Kirche;—n: ἡ ἐκκλησία.
- das* Amt;—er: ἡ λειτουργία.
- der* Priester: ὁ ἱερεὺς.
- der* Bischof: ὁ ἀρχιερεὺς. πρβ. ἐπίσκοπος.
- die* Synagoge: ἡ συναγωγὴ
- das* Krankenhaus: νοσοκομεῖον.
- das* Postamt: τὸ ταχυδρομεῖον.
- der* Schalter: ἡ θυρὶς.
- die* Postkarte: ταχυδρομικὸν δελτάριον.

<i>der</i> Brief;—e: ἐπιστολή.	<i>der</i> Strom;—e: ποτάμι.
<i>die</i> Briefmarke ἢ Freimarke: τὸ γραμματόσημον.	<i>der</i> Bach;—e: ῥύαξ.
<i>das</i> Telegraphenamnt: τὸ τηλεγραφεῖον.	<i>die</i> Brücke: ἡ γέφυρα.
<i>das</i> Telegramm: τὸ τηλεγράφημα.	<i>der</i> Acker: ἀγρός, λ. ἔλ., λατ. ager.
	<i>das</i> Ackerland: γῆ ἐργάσιμος.
	<i>die</i> Wiese;—n: λιβάδι, λειμῶν.
	<i>das</i> Feld;—er: πεδιάς.
	<i>der</i> Bauer;—n: ὁ χωρικός.
	<i>die</i> Mühle: ὁ μύλος.
	<i>der</i> Müller: ὁ μύλωνθρος, μύλωνᾶς.
	<i>der</i> Fels;—en: ὁ βράχος.
	<i>das</i> Tal;—er: κοιλάς.
	<i>der</i> Berg;—e: βουνόν.
	<i>das</i> Gebirge;—: τὸ ὄρος.
	<i>der</i> Weinberg;—e: ὁ ἀμπελών.
	<i>der</i> Jäger: ὁ κυνηγός.
	<i>der</i> Gärtner: ὁ κηπουρός.
	<i>der</i> Fischer: ὁ ἀλιεύς.

II. Τὸ χωρίον.

<i>das</i> Dorf;—er: τὸ χωρίον.
<i>die</i> Gemeinde: ἡ κοινότης, ὁ δῆμος.
<i>der</i> Gemeinde - Vorsteher: ὁ προϊστάμενος τῆς κοινότητος τοῦ χωρίου.
<i>das</i> Land;—r: ἡ χώρα. zu Wasser, zu Land: διὰ ξηρᾶς, θαλάσσης.
<i>das</i> Meer: ἡ θάλασσα, λεξ. λατ. mare.
<i>der</i> Fluss;—e: ποταμός.

III

Ἐπίθετα οὐδιαστικῶς λαμβανόμενα.

deutsch: γερμανός, γερμανικός.	
der Deutsche: ὁ Γερμανός	} Πλ. die Deutschen.
die Deutsche: ἡ Γερμανίς	
das Deutsche: ἡ γερμανικὴ γλῶσσα.	
fremd: ξένος.	
der Fremde: ὁ ξένος	} Πλ. die Fremden.
die Fremde: ἡ ξεντεία	

die Fremde: ἡ ξένη, ἡ μὴ ἰθαγενής.

alt: γέρον.

der Alte: ὁ γέρον, ὁ γέρος } Πλ. die Alten.
die Alte: ἡ γραιᾶ, ἡ γρηᾶ }

das Alte: τὸ παλαιόν, τὸ ἀρχαῖον καθεστώς.

reisend: ὁ ταξειδεύων.*

der Reisende: ὁ ταξειδιώτης.

Κανὼν 24.— Τὰ ἐπίθετα οὐδιαστικῶς λαμβανόμενα γράφονται μὲ κεφαλαῖον ἀρχικόν, κλίνονται δὲ ὡς τὰ λοιπὰ ἐπίθετα. Ἐπομένως:

A.— Μετὰ τοῦ der, die, das καὶ τῶν ὁμοιοκαταλήκτων αὐτοῦ κλίνεται κατὰ τὸν ἀδύνατον τύπον τῆς κλίσεως τῶν ἐπιθέτων.

Γύμνασμα.—Κλίνατε:

der Deutsche. dieser Beamte: οὗτος ὁ ὑπάλληλος.

dieser Deutsche jeder Bediente: ἕκαστος ὑπηρέτης.

jener Verwandte: ἐκεῖνος ὁ συγγενής.

welcher Gesandte? ποῖος ἀπεσταλμένος, πρέσβυς;

B.— Ἀνάρθρως κλίνονται τοιαῦτα ἐπίθετα κατὰ τὸν τύπον τῆς ἰσχυρᾶς κλίσεως τῶν ἐπιθέτων.

1° **Grosser, Grosses**: μέγας, τὸ μέγα.

Schöner, Schöne, Schönes: ὠραῖος, ὠραία, ὠραῖον.

Wichtiges: σπουδαῖον.

2° **Nichts neues**: οὐδὲν νεώτερον.

étwas Gutes: κάτι τι καλόν.

jemand Fremdes: κάποιος ἀπὸ τὰ ξένα, ξένος τις.

niemand Fremdes: κανεὶς ἀπὸ τὰ ξένα, οὐδεὶς ξένος.

3° **Wir Deutsche**: ἡμεῖς οἱ Γερμανοί.—*Ich* Unbeson-

nener: ἐγὼ ὁ ἀπερίσκεπτος.

* Μετοχή ἴδε Μάθημα δέκατον τρίτον I 4ος περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς μετοχῆς.

Σημειώσεις :

α) Ἐπίσης κατὰ τὴν ἰσχυρὰν κλίσιν κλίνονται κατόπιν τῶν ἀορίστον ἀντωνυμιῶν nichts: οὐδέν, etwas: τί, κάτι τι, jemand: κάποιος, τίς, niemand: οὐδεὶς, οὐδέν (Πρβ. 2ον).

β) Κατόπιν τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν, ich, du κτλ. (Πρβ. 3ον).

Γ.—Μετὰ τοῦ εἶν ἢ τοῦ ἀρνητικοῦ kein καὶ τῶν ὁμοιοκαλήκτων αὐτῶν κλίνονται τὰ ῥηθέντα ἐπίθετα κατὰ τὸν τύπον τῆς μικτῆς κλίσεως τῶν ἐπιθέτων :

Ein Deutscher: εἷς Γερμανός. kein Gelerter: οὐδεὶς πεπαιδευμένος.

Ein Beamter: εἷς ὑπάλληλος. kein Gesandter: οὐδεὶς ἀπεσταλμένος.

Ein Bedienter: εἷς ὑπηρέτης. kein Reisender: οὐδεὶς ταξιδιώτης.

Ein Gefangener: εἷς αἰχμάλωτος. kein Verwandter: οὐδεὶς συγγενής.

Γύμνασμα.—Κλίνατε:

Gutes. ein Bankbeamter: εἷς τραπεζ. ὑπάλληλος.

Wichtiges. kein Deutscher.

mein Bedienter. dein Verwandter.

Θέμα 33.—Μεταφράσατε: Πῶος εἶνε ὁ κύριος Βέρνερ; ὁ κύριος Βέρνερ εἶνε (εἷς) ὑπάλληλος τῆς Τραπεζῆς. — Ἡξεύρετε τίποτε νεώτερον; (μεταφ. νέον). Ὁχι, τίποτε τὸ σοβαρόν. — Αὐτὴ ἢ δυστυχῆς (μεταφ. ἢ πτωχὴ) γραῖα εἶνε σχεδὸν πάντοτε ἀσθενής. — Κύριε, εἶσθε (εἷς) Γερμανός; Ὁχι κυρία δὲν εἶμαι (kein) Γερμανός, εἶμαι (εἷς) Αὐστριακός. — Τί μανθάνετε; Μανθάνομεν γερμανικὰ καὶ ἀγγλικὰ. — Πατέρα, ἠγόρασες κάτι καλόν; Ναί, σὰς ἠγόρασα σοκολάταν καὶ τίποτε περισσότερον. — Ἴδου εἷς ξένος. Ἀπατᾶσθε, Κύριε, οὗτος εἶνε ὁ Ἕλλην πρεσβευτῆς (μεταφ. ὁ Ἕλληνικός). — Τὸ εὐχάριστον δὲν εἶνε πάντοτε ὠφέλιμον καὶ τὸ ὠφέλιμον εἶνε ἐγίστε δυσάρεστον. — Ὁ Βίσμαρκ εἶπε: Ἡμεῖς οἱ Γερμανοὶ φοβούμεθα μόνον τὸν Θεόν. — Ποῦ

εἶνε ὁ ὑπηρετήτης σας; Δὲν ἔχω (keinen) ὑπηρετήτην. — Οὗτος ὁ ἄνθρωπος εἶνε (εἷς) μέγας σοφός. — Οἱ τυφλοὶ καὶ οἱ ἀσθενεῖς εἶνε δυστυχεῖς. — Οὗτος ὁ ταξειδιώτης εἶνε (εἷς) Γερμανός.

σχεδὸν πάντοτε: fast immer.

Αὐστριακός: Östreicher.

μανθάνειν: lernen.

ἀγγλικά: englisch.

ὀλίγην, ὀλίγος: ein wenig.

σοκολάτα: die Schokoláde.

ἀπατάσθε: Sie irren sich.

εὐχάριστον: angenehm.

δυσάρεστον: unangenehm.

ἐνίοτε: manchmal.

ὠφέλιμον: nützlich.

εἶπεν, ἔλεγεν: sagte.

φοβεῖσθε: fürchten.

μόνον: nur.

τυφλός: blind.

σοφός: Weise.

Sprichwort.

Gutes tun und nicht müde werden: Τὸ καλὸν νὰ πράττη τις καὶ μὴδέποτε νὰ κουράζηται.

IV

Προθέσεις συντάσσόμεναι μετ' αἰτιατικῆς καὶ δοτικῆς.

Αἱ ἐπόμεναι 9 προθέσεις συντάσσονται μετὰ δοτικῆς, ὅταν δηλοῦν ἠρεμίαν, ἰδίως δὲ κατόπιν τῶν ρημάτων εἶναι (sein), διαμένειν (bleiben), κεῖσθαι (liegen), κατοικεῖν (wohnen), κτλ.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ ἐρώτημα **wo**; ποῦ;

Αἱ αὐταὶ προθέσεις ὡς δηλωτικαὶ **κινήσεως** πρὸς τι συντάσσονται μετ' αἰτιατικῆς. Τοῦτο ἰδίως συμβαίνει κατόπιν τῶν ῥημάτων πηγαίνειν (gehen) ἐποχεῖσθαι (fahren) κτλ.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ ἐρώτημα **wohin?** πρὸς ποῦ; ποῦ;

Σημείωσις: Πρὸς δήλωσιν κινήσεως ἀπὸ τινος τόπου ἢ τινος ἀντικειμένου, ὡς καὶ πρὸς δήλωσιν προελεύσεως ἢ καταγωγῆς ἔχομεν τὰς δύο προθέσεις τὸ von, καὶ aus, αἵτινες ἐν τούτοις καὶ ἐπὶ κινήσεως καὶ ἐπὶ ἠρεμίας συντάσσονται πάντοτε μετὰ δοτικῆς.

Αἱ προθέσεις von καὶ aus ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ ἐρώτημα **woher**; πόθεν;

Τινὲς τῶν προθέσεων συναντόμεναι μετὰ τῆς δοτικῆς ἢ αἰτιατικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ ἄρθρου ἀποτελοῦσι μίαν λέξιν.

τῆς ἐρωτήσεως **wie?** αἱ μὲν *auf* καὶ *über* συντάσσονται σχεδὸν πάντοτε μετ' αἰτιατικῆς, αἱ δὲ *an*, *in*, *unter* καὶ *vor* συνήθως μετὰ δοτικῆς. Π.χ. Sie sangen *auf* *das* beste. (Ἐφαλλον κάλλιστα). — Sie sangen *a* *im* besten. — Sie irren sich (ἀπατάσθε) *in* *Namen*. — Er weint *vor* *über*grosser Freude: Κλαίει ἐκ τῆς πολὺ μεγάλης χαρᾶς.

Θέμα 34. — Θέσατε τὴν κατάλληλον πῶσιν εἰς τὰς ἐπομένας φράσεις.

Wir gehen heute *in*... (der Wald); *in*... (der Wald) ist es im Sommer schön: die Luft ist kühl und rein; *in*... (die Zweige) singen muntere Vögel; *über*... (wir) ist ein grünes Laubdach, unten, *an*... (der Boden) ist ein bunter Teppich ausgebreitet. — Legen sie diese Briefe *auf*... (mein Schreibtisch). — *Vor*... (das Haus) ist ein Blumengarten, *hinter*... (das Haus) ist ein Gemüsegarten. — Wohin pflanzen sie diese Bäume und Sträucher? — Diese Ziersträucher pflanze ich *vor*... (mein Haus), jene jungen Obstbäume *in*... (mein Obstgarten). — Habe Acht *auf*... (dein kleiner Bruder). — Der Lehrer steht *vor*... (die Schüler).

der Wald^{er}: δάσος.

kühl: δροσερός.

rein: καθαρός.

der Zweig: — *e*: κλῶνος,

κλάδος.

singen: ψάλλειν.

munter: εὐθυμος.

Laubdach: σκιάς.

Gemüsegarten: λαχανόκηπος.

pflanzen: φυτεύειν, die Pflanze: τὸ

Strauch; ^{er}: θάμνος, [φυτόν.

Zierstrauch: θάμνος κοσμητικός.

Obstbaum; ^e: ὄπωροφόρον δένδρον.

Acht: προσοχή. — unten: κάτω.

V

Ἐμπρόθετα γλωσσικά ἰδιώματα καὶ ὁράσεις.

Ἴδε σελ. 118.

Hier ist ein Brief an Sie.
ich habe eine Bitte an Sie.
reich an Gold.
am Abend... Am Morgen...
am Mittag.
die Reihe ist an mir.

Ἴδου μία ἐπιστολή δι' ἡμᾶς.
ἔχω μίαν παράκλησιν δι' ὑμᾶς.
πλούσιος εἰς χρυσόν.
κατὰ τὴν ἑσπέραν (κατάβραδα)
κατὰ τὴν πρωΐαν, μεσημβριάν.
ἢ σειρὰ εἶνε ἰδική μου.

Auf dem Felde.	ἐπὶ τοῦ πεδίου.
Auf der Stelle.	ἐπὶ τόπου.
auf beiden Augen blind.	τυφλὸς καὶ μὲ τὰ δύο μάτια.
auf Morgen...	Δι' αὐριον...
auf Wiedersehen.	ἐν τῷ ἐπανιδεῖν au revoir.
Auf diese Weise.	Τοιουτοτρόπως.
Hinters Licht führen.	Ἐπατῶ τινα.
In diesem Fall.	Εἰς αὐτὴν τὴν περιπτώσιν.
In Zukunft.	Ἐν τῷ μέλλοντι
In jeder Beziehung.	Ἐν πάσῃ περιπτώσει
Im Mai.	Κατὰ Μάιον.
in der Stadt.	Ἐν τῇ πόλει. Ἐνὰ τὴν πόλιν.
In welchem Alter?	Εἰς ποίαν ἡλικίαν.
In (grosser) Eile.	Ἐν βίᾳ.
In Zwischenräumen.	Κατὰ διαστήματα (δόσεις).
Über eine Brücke gehen.	Περνῶ (μίαν) γέφυραν.
Über Nacht.	Κατὰ τὴν νύκτα.
Übers Jahr.	Ἐπερ τὸ ἔτος.
Das geht über meine Kräfte.	Τοῦτο εἶνε ἀνώτερον τῶν δυνάμεων μου.
Unter dem Vorwande.	Ἐπὶ τὸ πρόσχημα.
unter keiner Bedingung.	Ἐπ' οὐδένα λόγον.
Vor drei Wochen.	Πρὸ τριῶν εβδομάδων.
Jemand vor die Thüre werfen.	Ρίπτειν τινα ἔξω τῆς θύρας.
Ich bin zu (ἢ im) Hause.	Εἶμαι στὸ σπίτι.
Ich gehe nach Hause.	Πηγαίνω στὸ σπίτι.
Ich reise nach Berlin... nach Deutschland.— ἀλλὰ : Ich reise in die Schweiz.	Ταξιδεύω διὰ τὸ Βερολίνον, διὰ τὴν Γερμανίαν.—Ταξιδεύω εἰς Ἑλβετίαν.
Ich bin in Paris gewesen.	Ἐπῆγα εἰς Παρισίους.
Zur Zeit...	Κατὰ τοὺς χρόνους.

4/3/23

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΕΚΤΟΝ

I

Κλίδικς κυρίων ὀνομάτων. — **Eigennamen.**

Χρῆδις τοῦ ἄρθρου.

Männlich	Weiblich	Sächlich
Nom. Karl	Marie ἀλλὰ καὶ die Marie	Asien
Gen. Karls	Mariens » der Marie	Asiens
Dat. Karl	Marien » der Marie	Asien
Akk. Karl	Marien » die Marie	Asien

Γύμνασμα. — Κλίνατε ὁμοίως.

Κατὰ τὸ 1 ^{ον}	Κατὰ τὸ 2 ^{ον} καὶ 3 ^{ον}	Κατὰ τὸ 4 ^{ον}
Friedrich: Φρειδερίκος	Elise: Ἐλίζα	Europa: Εὐρώπη
Georg: Γεώργιος	Karoline: Καρολίνα	England: Ἀγγλία
Ludwig: Λουδοβίκος	Luise: Λουίζα	Frankreich: Γαλλία
Wilhelm: Γουλιέλμος	Sophie: Σοφία	Wien: Βιέννη

Κανὼν 23. — Τὰ κύρια ὀνόματα ἐν τῇ Γερμανικῇ μεταχειρίζομεθα κατὰ κανόνα ἀνάρθρωσ. Ἡ κλίδικς αὐτῶν εἶνε ἀπλουδέτατη. Τὰ ἀρσενικά καὶ οὐδέτερα προσλαμβάνουν μόνον εἰς τὴν ἐνικὴν γενικὴν τὴν κατάληξιν **s**. — Τὰ θηλυκὰ κλίνονται διττῶς: ἢ τῇ προσδύψει τῆς καταλήξεως **ns** εἰς τὴν γενικὴν καὶ **n** εἰς τὴν δοτικὴν καὶ αἰτιατικὴν, ἢ ἐνάρθρωσ ἄνευ πτωτικῶν καταλήξεων.* Εἰς τὴν κλίδικν τῶν κυρίων ὀνομάτων τὸ ῥιζικὸν ὄωνῆεν οὐδέποτε μετατρέπεται.

Σημειώσεις καὶ γραμματικαὶ παρατηρήσεις:

Κατ' ἐξάίρεσιν προσλαμβάνουν τὸ ἄρθρον:

1. Τὰ ἀρσενικά καὶ οὐδέτερα κύρια τὰ λήγοντα εἰς τὴν ὀνομαστικὴν εἰς **s**. Τοῦτο δὲ γίνεται ἵνα διὰ τῆς προσθήκης τοῦ ἄρθρου καθορισθῇ ἡ σχετικὴ πῶσις, ἥτις ἄλλως θὰ ἔμεινε ἀνακριβῶτος. Οὕτω λέγομεν:

Augustus Gen. des Augustus Dat. dem Augustus Ak. den Augustus
 Thomas » » Thomas » » Thomas » » Thomas

Ἐπίσης τὸ ἄρθρον τίθεται ἐπὶ οἰκειότητος ἢ χάριν ἀντιδιαστολῆς:
 Dem Karl gebe ich dieses Buch.

* Οὐχ ἦττον τὰ θηλυκὰ τὰ λήγοντα εἰς **a**, κλίνονται ὡς τὰ ἀρσενικά π. χ. ὄν. Anna, Γεν. Annas, Δοτ. Anna κτλ.

2. Τὰ ὀνόματα τῶν ἐποχῶν, μηνῶν καὶ ἡμερῶν, τὰ ὁποῖα, ὡς εἶπομεν ἦδη, εἶνε πάντα ἀρσενικά, π. ζ.

der Winter, der Mai, der Sonnabend.

3. Τὰ ὀνόματα ὄρεων, ποταμῶν, λιμνῶν καὶ θαλασσῶν π. ζ.

die Alpen : αἱ Ἄλπεις der Rhein : ὁ Ρῆνος
der Donau : ὁ Δούναβις die Nordsee : ἡ βορ. θάλασσα.
das Mittelmeer : ἡ μεσόγειος θάλασσα.

4. *Θηλυκά* τινα ὀνόματα χωρῶν ὡς : die Schweiz : ἡ Ἑλβετία, die Türki : ἡ Τουρκία κτλ.

5. Προηγουμένου ἐπιθετ. προσδιορισμοῦ : Der kleine Karl.

Γύμνασμα. — Εἰς τὰ κατωτέρω ὀνόματα τῶν κυριωτέρων χωρῶν παραθέσατε οὐσιαστικόν τι ὡς : König, Leute, Tiere, Planzen, Flotte, (ναυτικόν), Heer, Volk, κτλ. οὕτως ὥστε νά τεθῆ τὸ ἐν λόγῳ κύριον ὄνομα κατὰ γενικήν. Ἔπειτα θέσατε ἀντὶ τῆς γενικῆς δοτικὴν μετὰ τοῦ ν ο η, ὅπως συνήθως ἀναλύεται ἡ γενική, π. ζ.

Deutschlands Kaiser. — der Kaiser von Deutschland.

<i>Deutschland</i> :	Γερμανία.	<i>Europa</i> :	Εὐρώπη.
<i>Griechenland</i> :	Ἑλλάς.	<i>Asien</i> :	Ἄσία.
<i>Frankreich</i> :	Γαλλία.	<i>Afrika</i> :	Ἀφρική.
<i>England</i> :	Ἀγγλία.	<i>Amérique</i> :	Ἀμερική.
<i>Österreich</i> :	Αὐστρία.	<i>Australien</i> :	Αὐστραλία.
<i>Italien</i> :	Ἰταλία.	<i>Egypten</i> :	Αἴγυπτος.
<i>Russland</i> :	Ρωσσία.	<i>Indien</i> :	Ἰνδία.
<i>Schweden</i> :	Σουηδία.	<i>China</i> :	Κίνα.
<i>Dänemark</i> :	Δανιμαρκία.	<i>Japan</i> :	Ἰαπωνία.
<i>Spanien</i> :	Ἰσπανία.	<i>Macedonien</i> :	Μακεδονία.

die Schweiz : ἡ Ἑλβετία (προβ. Σβίτσερα).

die Turkei : ἡ Τουρκία.

die Vereinigten Staaten : Αἱ Ἠνωμένα Πολιτεῖαι.

II

Ἑθνικά ὀνόματα καὶ ἐπιθετα.

Τὰ ἔθνικα ὀνόματα παράγονται ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν χωρῶν (ἢ τῶν πόλεων) καὶ ἂν μὲν λήγουν εἰς **er** κλίνονται κατὰ τὸν ἰσχυρὸν τύπον τῶν ὀνομάτων, ἦτοι κατὰ τὴν α' κλίσειν τῶν οὐ-

σιαστικῶν, ἂν δὲ λήγουν εἰς **e** κατὰ τὸν ἀδύνατον τύπον, ἦτοι τὴν β' κλίσιν.

Musterbeispiele. — Παραδείγματα.

Einzahl. — Ἐνικός.

der Engländer	ὁ	Ἄγγλος	der Deutsche
des Engländer s	τοῦ	Ἄγγλου	des Deutschen
dem Engländer	τῷ	Ἄγγλῳ	dem Deutschen
den Engländer	τὸν	Ἄγγλον	den Deutschen

Merzahl. — Πληθυντικός.

die Engländer	οἱ	Ἄγγλοι	die Deutschen
der Engländer	τῶν	Ἄγγλων	der Deutschen
den Engländer n	τοῖς	Ἄγγλοις	den Deutschen
die Engländer	τούς	Ἄγγλους	die Deutschen

Γύμνασμα. — Ὅμοίως κλίνατε :

Κατὰ τὸ 1^{ον} παράδειγμα

der Europäer :	ὁ Εὐρωπαῖος
der Amerikaner :	ὁ Ἀμερικανὸς
der Belgier :	ὁ Βέλγος
der Holländer :	ὁ Ὀλλανδὸς
der Spanier :	ὁ Ἰσπανὸς
der Italiener :	ὁ Ἰταλὸς
der Österreicher :	ὁ Ἀυστριακὸς
der Schweizer :	ὁ Ἑλβετὸς
der Athener :	ὁ Ἀθηναῖος
der Pariser :	ὁ Παρισινὸς
der Berliner :	ὁ Βερολιναῖος
der Japaner :	ὁ Ἰάπων κτλ.

Κατὰ τὸ 2^{ον} παράδειγμα

der Französe :	ὁ Γάλλος
der Grieche :	ὁ Ἕλληγ
der Russe :	ὁ Ρῶσσος
der Türke :	ὁ Τούρκος
der Bulgare :	ὁ Βουλγαρος
der Epirót :	ὁ Ἡπειρώτης
der Israelit :	ὁ Ἰσραηλίτης
der Asiát :	ὁ Ἀσιάτης
der Orientále :	ὁ Ἀνατολίτης
der Schwede :	ὁ Σουηδὸς
der Däne :	ὁ Δανὸς
der Pole :	ὁ Πολωνὸς κτλ.

Γραμματικαὶ παρατηρήσεις :

1. Τὰ θηλυκὰ τῶν ἀνωτέρω ἔθνικῶν ὀνομάτων σχηματίζονται διὰ φῆς προσλήψεως τῆς καταλήξεως **in** ὡς Amerikanerin, Französin, Pariserin κτλ. Ἄλλὰ der Deutsche ἔχει θηλ. *die Deutsche*: ἡ Γερμανία.

2. Ἐπίθετα ἐκ τῶν ἄνω ἔθνικῶν ὀνομάτων σχηματίζονται εἰς **isch** ὡς französisch, englisch, türkisch, ἀλλὰ Deutsch: γερμανικός, Pariser: παρισινός, Berliner: βερολιναῖος κτλ.

3. Ὅταν τοῦ κυρίου ὀνόματος προηγῆται ἐπιθετικὸς προσδιορισμὸς, ἐφαρμόζονται οἱ γενικοὶ κανόνες περὶ τῆς κλίσεως τῶν ἐπιθέτων. (*Ἴδε

* Ἴδε προηγούμενον μάθημα.

ἀνωτέρω Μαθήματα 15^{ον} καὶ 17^{ον}). Ὅταν ὁμοῦ προηγήται αὐτοῦ τὸ Herr, Frau, Fräulein ἢ τίτλος τις ὡς König, Kaiser, Doktor τότε κλίνονται ταῦτα, τὸ δὲ κύριον ὄνομα μένει ἀμετάβλητον, π. γ. der Bruder des Herrn Karl (ὄχι Karls).

Θέμα 35.—Ἔχετε ἀναγνώσει τὰ ἔργα τοῦ Γκαίτε ;—Ναί, τὰ ἀνέγνωσα.—Σᾶς ἤρσαν ;—Ναί, μοῦ (δοτ.) ἤρσαν πολὺ.—Ποῦ εἶνε ὁ ἀδελφὸς τοῦ Γεωργίου ;—Εἶνε ἐν τῷ δάσει.—Ποῦ εἶνε ἡ ἀδελφὴ τῆς Μαρίας ;—Εἶνε εἰς τὸ Βερολίνον.—Ποῦ εἶνε τὰ χειρόκτια ;—Εἶνε ἐπὶ τῆς τραπέζης.—Τὸ μολύβι τοῦ Ἑρρίκου (Heinrich).—Ποῖοι εἶνε οἱ κύριοι οὗτοι ;—Ὁ κύριος εἶνε εἰς Ἄγγλος, ἡ δὲ κυρία ἡ μία εἶνε Ἴταλις καὶ ἡ ἕτέρα (die andere) Ἀμερικανίς.—Τί εἶνε τοῦτο ;—Εἶνε ἡ παρισινὴ μόδα (die Mode).—Πότε ἀναχωρεῖτε διὰ Βιέννην ;—Ἀὔριον ἢ μεθαύριον, ὠρισμένως δὲν ἤξεύρω.—Ἐν ταύτῃ τῇ περιπτώσει θὰ σᾶς συνοδεύσω (begleiten).—Πῶς ὀνομάζετο (hieß) ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, ὁ υἱὸς Γεωργίου τοῦ Α΄ ;—Ὀνομάζετο Κωνσταντῖνος ΙΒ΄.

ἀρέσειν: gefallen (μετὰ δοτ.)	ἀναχωρῶ διὰ Βιέννην: ich reise nach Wien.
Ἄδελφός τοῦ Γεωργίου: George Bruder καὶ ἀναλυτικῶς der Bruder vom Georg.	ὠρισμένως: bestimmt. συνοδεύω: begleiten. ἐν ταύτῃ τῇ περιπτώσει: in diesem Falle.

Φράσεις πρὸς ἐκμάθησιν :

Hier sind Friedrichs Handschuhe: Ἴδου τοῦ Φρειδερίκου τὰ χειρόκτια.

Emmas Tante ist angekommen: ἡ θεία τῆς Ἐμμάς ἀφίκετο.
Lessings Werke ἢ die Werke von Lessing sind lehrreich: τὰ ἔργα τοῦ Λέσσιγγ εἶνε διδακτικά.

der Palast Friedrichs des Grossen ist prachtvoll: τὸ ἀνάκτορον Φρειδερίκου τοῦ μεγάλου εἶνε μεγαλοπρεπές.

die Schriften der ἢ von Tacitus: Τὰ συγγράμματα τοῦ Τακίτου.
die Reden der ἢ von Demóstenes: Οἱ λόγοι τοῦ Δημοσθένους.
das heutige Berlin: Τὸ σημερινὸν Βερολίνον.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

I

Leideform. — Ρήματα παθητικά.

Infinitiv. Gelobt werden: Ἐπαινεῖσθαι.

<p>Gegenwart. — Ἐνεστώσ</p> <p><i>Ich werde... gelobt:</i> ἐπι- νοῦμαι.</p> <p><i>du wirst... gelobt:</i> ἐπι- νεῖσαι.</p> <p><i>er, sie, es, wird gelobt:</i> ἐπαινεῖται u. s. w.</p>	<p>Vorvergangenheit. — Ὑπερ- συντέλικος</p> <p><i>ich war... gelobt worden:</i> εἶχον ἐπαινηθῆ.</p> <p><i>du warst gelobt worden:</i> εἶχον ἐπαινηθῆ.</p> <p><i>er, sie, es, war gelobt wor- den usw.</i></p>
<p>Mitvergangenheit. — Παρα- τατικός</p> <p><i>ich wurde... gelobt:</i> ἐπι- νούμην.</p> <p><i>du wurdest... gelobt.</i></p> <p><i>er, sie, es wurde gelobt usw.</i></p>	<p>Zukunft. — Μέλλων.</p> <p><i>ich werde gelobt werden:</i> θὰ ἐπαινηθῶ.</p> <p><i>du wirst gelobt werden.</i></p> <p><i>er, sie, es wird gelobt wer- den usw.</i></p>
<p>Vergangenheit. — Παραλεί- μενος (ἀόριστος).</p> <p><i>ich bin gelobt worden:</i> ἔχω ἐπαινηθῆ (ἐπηνέβην).</p> <p><i>du bist gelobt worden.</i></p> <p><i>er, sie, es ist gelobt worden usw.</i></p>	<p>Konditional. — I. Ὑποθετικῆ, Παρατατικοῦ</p> <p><i>ich würde gelobt werden:</i> θὰ ἐπηνούμην.</p> <p><i>du würdest gelobt werden.</i></p> <p><i>er, sie, es würde gelobt werden.</i></p>

Imperativ. — Προστατικῆ

Ἐνικ. *sei (werde) gelobt:* ἐπαινέθητι.

Πληθ. *seid (werdet) gelobt:* ἐστὲ ἐπηνημένοι.

* Ἡ Passiva.

Infinitiv. — Ἀπαρέμφατος

Ἑνικ. *gelobt werden* : ἐπαινεῖσθαι.Παρῳχ. *gelobt worden sein* ἢ *zu sein* : ἐπληρημένον εἶναι.

Particip. — Μετοχὴ

Μέλλον: *zu lobend*: ἐπαινετέος. Π. Μετ. *gelobt*: ἐπαινηθείς.**Σημειώσεις :**

α) Κυρίως εἰπεῖν ἢ β'. μετοχὴ εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους εἶνε geworden, ἀλλ' ἐπεκράτησεν νὰ μεταχειρίζηται τις ἐν τῷ παθητικῷ τὸν συγκεκομημένον τύπον **worden**.

β) Εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους ἔχομεν δύο μετοχάς τὸ: «gelobt» καὶ δευτέραν τὸ: «worden» αἵτινες τίθενται εἰς τὸ τέλος τῆς φράσεως, ἢ μία ἀμέσως κατόπιν τῆς ἄλλης.

die Persen sind von den Griechen **besiegt worden**.

Οἱ Πέρσαι ἐνίκηθησαν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.

γ) Τὸ ποιητικὸν αἶτιον ἐκφέρεται εἰς τὴν γερμανικὴν διὰ τῆς προθέσεως **von** καὶ δοτικῆς. Ἰδὲ ἀνωτέρω von den Griechen. Διὰ τοῦ **durch** ἐκφέρεται τὸ μέσον ἢ τὸ ὄργανον, δι' οὗ γίνεται τι:

die Pest wurde durch Ratten eingeschleppt.

Ὁ λοιμὸς ἐχομίσθη (ὑπὸ) διὰ τῶν ποντικῶν.

Κανὼν 26. — Ἡ Παθητικὴ φωνὴ τοῦ ὀνόματος ὀχνηματίζεται τῇ βοηθείᾳ τοῦ **werden** καὶ τῆς μετοχῆς τοῦ κλινομένου ὀνόματος.

Γύμνασμα. — Κλίνετε εἰς ὅλους τοὺς χρόνους καὶ ἐγγλίσεις τὰ ἐπόμενα:

Das unartige Kind wird gestraft.

Werden Sie nicht erwartet? (erwarten: ἀναμένειν).

Wir werden oft eingeladen. (einladen: προσκαλεῖν).

Θέμα 36. — Ἀντιγράψατε καὶ μεταφράσατε:

Spruch: Was nicht im Anfang wird bedacht,

Wird nicht zum guten End' gebracht.

— Zu unserer Nachbarschaft wird eine prächtige Villa gebaut. — Wenn du fleißig und artig bist, wirst du von deinem Lehrer belohnt werden.

— Die Buchdruckerkunst ist von Gutenberg erfunden worden. — Zu

Mittelalter wurden die reisenden Kaufleute oft von Räubern überfallen, ausgeplündert, gemordet oder in die Gefangenschaft geschleppt. — Mehrere Häuser wurden von den Flammen zerstört. — Wißt ihr, von wem der Blitzableiter erfunden worden ist? Er ist von dem Amerikaner Benjamin Franklin erfunden worden. — Von wem ist Amerika entdeckt worden? Von Christoph Columbus. — Ist Herr Doktor (D^r) Neumann zu Hause? Ich bedauere sehr, er ist soeben zu einem Kranken gerufen worden. — Was wird heute abend im Schauspielhause gespielt? Heute wird Tasso von Goethe gespielt. — Wohin werden diese Jäffer geschickt? Sie werden nach England geschickt.

Spruch; — e: ῥητόν.	schleppen: σύρω, ὀδηγῶ, πρβ. σύρω. ἔλκω.
bedacht <i>μτχ.</i> bedenken: συλλογίζομαι, σκέπτομαι.	die Schleppe: οὐρὰ ἐνδύματος.
das Ende; — n: τὸ τέλος.	die Flamme: φλόξ, πρβ. φλόξ, γαλ. flamme, λατ. flamma.
gebracht <i>μτχ.</i> bringen: φέρω.	zerstören: καταστρέφειν.
der Anfang: ἡ ἀρχή.	wisst ihr: γνωρίζετε ἐκ τοῦ wissen.
die Nachbarschaft: ἡ γειτονεῖα πρβ. der Nachbar.	der Blitzableiter: τὸ ἀλεξικέραυνον. (Blitz + ableiten).
prächtig: ἐξαιρέτος, ἐξαισίος.	der Blitz: ἡ ἀστραπή.
die Villa: ἡ βίλα, ἀγροτ. οἶκος, ἰταλ. λεξ. πρ. Βίλλα.	erfinden: ἐφευρίσκω, <i>μτχ.</i> εἰσφύω.
bauen: κτίζω.	entdecken: ἀνακαλύπτων, μετοχ. entdeckt, πρβ. die Decke: τὸ κάλυμμα, ἡ σκεπή.
belohnt: <i>μτχ.</i> belohnen: ἐπαινῶ.	ich bedaure sehr: λυποῦμαι πολὺ.
Buch + Drucker + Kunst: ἡ τυπογραφία, ὁ τύπος.	soeben: πρὸ τινος, πρὸ ὀλίγου.
erfunden <i>μτχ.</i> erfinden: ἀνακαλύπτω.	rufen: φωνάζω <i>μτχ.</i> gerufen.
der Räuber: ὁ ληστής.	Schauspielhaus: Τὸ θέατρον πρβ. schauen: βλέπειν.
das Mittelalter: ὁ μεσαίων.	Spiel; — e — en: παίγνιον, παίζω.
überfallen: ἐπιτίθεσθαι.	das Fass; — er: τὸ βαρέλι, πρβ. βάζο, vase.
ausgeplündert <i>μετοχ.</i> ausplündern: ληστεύω.	geschickt, <i>μτχ.</i> τοῦ schicken: στέλλω, ἀποστέλλω.
gemordet <i>μτχ.</i> morden: δολοφονῶ.	
Gefangenschaft: αἰχμαλωσία.	
der Gefangene: ὁ αἰχμάλωτος.	

III

ΣΥΝΟΡΤΙΚΟΝ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

Der Staat : Τὸ κράτος.**Die Behörden : Αἱ ἄρχαι.**

(Ἰσχυραὶ ἀρχαὶ καὶ συμπλήρωσις).

I. Τὸ κράτος.

der Staat ; — en : τὸ κράτος.*die* Nation ; — en : ^(α) τὸ ἔθνος.*das* Volk ; — er : ὁ λαός.*die* Verfassung ; — en : τὸ σύνταγμα, ὁ χάρις.*die* Verwaltung ; — en : ἡ διοίκησις.*das* Gesetz ; — e : ^(β) ὁ νόμος.*die* Gesetzgebung ; — en : ἡ νομοθεσία.*die* Monarchie ; — n : ^(γ) ἡ μοναρχία, λέξι. ἑλλ.*die* Dynastie ; — n : ^(γ) ἡ δυναστεία.*die* Republik ; — en : ^(γ) ἡ δημοκρατία, λέξι. λατ.*der* Monarch ; — der König : ὁ μονάρχης, ὁ βασιλεὺς.*die* konstitutionelle Monarchie : ἡ συνταγματικὴ μοναρχία.

II. Ἀρχαί.

der President ; — en : ^(δ) ὁ πρόεδρος.*der* Staatsbeamte ; — n : κυβερνητ. ὑπάλληλος.*der* Staatsdiener : κυβερνητ. ὑπηρέτης.*die* Staatsgewalt ; — en : ἡ κρατ. ἰσχὺς.*die* Regierung : ἡ κυβερνήσις.*das* Ministèreum : τὸ ὑπουργεῖον, λ. λατ.*der* Minister ; — : ^(ε) ὁ ὑπουργός.*der* Finanzminister : ^(στ) ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.*der* Kriegsminister : ^(στ) ὑπουργ. Στρατιωτικῶν.*der* Justizminister : ^(στ) ὑπουργ. τῆς Δικαιοσύνης.*der* Marineminister : ^(στ) ὑπουργ. Ναυτικῶν.*das* Ministerium des Innern : ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.*das* M. der auswärtigen Angelegenheiten : ^(ζ) ὑπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν.*das* M. des Ackerbaues : ^(η) ὑπουργ. τῆς Γεωργίας.

- M. für Handel: ^(θ) und Gewerbe: ὑπουργ. τοῦ Ἐμπορίου καὶ Ἐπιτηδευμάτων.
- M. für Kultur und Unterricht: ^(ι) ὑπουργεῖον Ὁρησκευμάτων καὶ Παιδείας.
- der* Rat: τὸ συμβούλιον.
- der* Rats Herr; — en: ὁ σύμβουλος.
- die* Behörde; — n: ἡ ἀρχή.
- der* Abgeordnete; — n: ^(α) ὁ βουλευτής.
- das* Parlamént ἢ
- das* Abgeordnetenhaus ἢ βουλή.
- das* Recht; — e: τὸ δίκαιον.
- das* Gericht; — e: ^(β) τὸ δικαστήριον.
- der* Richter; —: ὁ δικαστής.
- das* Amtsgericht; — e: τὸ Ἐιρηνοδικεῖον.
- der* Amtsrichter; —: ὁ εἰρηνοδίκης.
- das* Landgericht; — e: τὸ πρωτοδικεῖον.
- das* Appellationsgericht: — e: ^(γ) τὸ Ἐφετεῖον.
- das* Kassationsgericht; — e
- das* Reichsgericht; — e ^(γ) Ἄρειος Πάγος.
- der* Einwohner: ὁ κάτοικος.
- der* Staatsangehörige; — n
- der* Unterthan; — en: ^(δ) ὁ ὑπήκοος.
- die* Bürger: ^(ε) οἱ πολῖται.
- die* Armée; — n ^(στ) ὁ
- das* Heer; — e } στρατός.
- die* Steuer; — n: ὁ φόρος.
- der* Krieg; — e: ὁ πόλεμος.
- der* Friede; — n: ἡ εἰρήνη.
- die* Staatsangelegenheiten; ^(ζ) ὑποθέσεις τοῦ κράτους.
- der* Fiskus; —: ὁ δημ. θησαυρός.
- die* Wirtschaft; — en: ^(η) ἡ οἰκονομία.
- die* Wahl; — en: ἡ ἐκλογή.
- die* Staatsanleihe; — n: ^(θ) τὸ δημόσιον δάνειον.
- das* Öffentliche Recht: δημόσιον δίκαιον.
- das* Privatrecht: ^{ι)} ἰδιωτικὸν δίκαιον.
- das* Strafrecht: ποινικόν.

Σημειώσεις :

α) Πρφ. Νασιόν, λατ. natio γαλλ. nation, β) Πρφ. Γρεσέτς: ἐκ τῆς ὀξείας setzen. γ) Τονίσατε εἰς τὴν λήγουσαν. Λέξεις ἢ α' ἑλληνικὴ ἢ β' λατινικὴ. δ) Τονίσατε εἰς τὴν λήγουσαν λέξ. γαλλ. ε) Πρφ. Μινιστερ: λέξ. λατινικὴ. στ) Λέξεις σύνθετοι δι' ὃ καὶ δίτονοι. ζ) Πρφ. Ἄουσβέρτιγεν Ἄγγελέγκενχάιτεν. η) Συνθ. Ἄκερ (Ἄγρός) καὶ βάου. Λίτονος. θ) Ἐκ τοῦ Hañd: χεῖρ. ι) Πρφ. Κουλτούρ. Οὐντερρίχτ. ια)

Προφ. Ἀγγεόρδνετε λέξ. συνθ. ιβ) Προφ. Γκερίχτ. Προβ. richt, recht, richten. ιγ) Δίτονοι λέξεις. Τονίσατε τὸ α' συνθετικὸν εἰς τὴν λήγουσαν. ιδ) Προφ. Στάατς+ Ἀγγεχόριγε. Συν. ἐκ τοῦ gehören: ἀνήκειν. ιε) Ἐκ νοῦ Burg: φρούριον. ιστ) Τονίζ. τὴν λήγουσαν λέξ. γαλλ. ιζ) Staats+ Ängelégénheit. ιη) Ἐκ τοῦ Wirt: οἰκοζύρης. ιθ) Staats+ Anleihe. κ) Συνθ. Προβιάτ+ Ρέχτ.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

I

Παράθεσις ἐπιθέτων καὶ ἐπιρρημάτων.

Γενικαὶ παρατηρήσεις.

Steigerung ñ Komparation der Eigenschaftswörter und Umstandswörter.

Θετικὸν (Positiv) Klein: μικρός.

Συγκριτικὸν (Komparativ) Kleiner: μικρότερος.

Ἐπερθετικὸν (Superlativ) $\left\{ \begin{array}{l} \text{der, die, das Kleinste: μικρό-} \\ \text{τατος, ἐλάχιστος, am Kleinsten:} \\ \text{ἐπιθ. ἐλάχιστα.} \end{array} \right.$

Regel 27te. — Wir haben drei Stufen der Steigerung, die erste heisst Positiv; die zweite: Komparativ und die dritte Superlativ.

die Stufe βαθμός, βαθμῆς. Positiv, Komparativ, Superlativ: ὄροι λατινικοί.

1 ^o Positiv	$\left\{ \begin{array}{l} \text{der Graben ist tief: ἡ τάφρος εἶνε βαθεῖα.} \\ \text{das Kleid ist schön: τὸ φόρεμα εἶνε ὄραιοον.} \end{array} \right.$
2 ^o Komp.	
3 ^o Superl.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{dieser Graben ist der tiefste von allen: Αὕτη ἡ τάφ. εἶνε βαθυτάτη (κατὰ λέξ. βαθυτάτη ὄλων.)} \\ \text{dieses Kleid ist das schönste von allen: Τοῦτο τὸ φ. εἶνε ὄραιοότατον (κατὰ λέξ. ὄραιοότ. πάντων.)} \end{array} \right.$

3 ^o bis		dieser Graben ist am tiefsten : Αὕτη ἡ τάφρος
		εἶνε βαθυτάτη (κατὰ λέξιν: βαθύτατα ἐπίρ.)
Superl.		die ses Kleid ist am schönsten : Τοῦτο τὸ φόρεμα
		εἶνε ὠραιότατον (κατὰ λέξιν: ὠραιότατα ἐπίρ.)

Ἐκ τῶν ἀνοτέρω ἐξάγομεν τὸν ἐπόμενον κανόνα:

Κανὼν 28.—Τὰ ἐπίθετα ὀγκματίζουν τὸν συγκριτικὸν αὐτῶν βαθμὸν τῆ προσδύσει τῆς καταλήξεως **r** (ἢ **er**), τὸν δὲ ὑπερθετικὸν διαιτῶς, ἢ ἐνάρθως μετὰ τοῦ **der** καὶ τῆς καταλήξεως **ste** (ἢ **este**) ἢ ἐπιρρηματικῶς διὰ τοῦ **am** καὶ τῆς καταλήξεως **sten** (ἢ **esten**).

Σημειώσεις καὶ γραμματικαὶ παρατηρήσεις:

1. Τὸ εὐφωνικὸν **e** (**este**), τίθεται κατόπιν τῶν ῥιζῶν, αἱ ὁποῖαι λήγουν εἰς τὰ συριστικά **s**, **z**, **sch**, **ss** ὡς καὶ τῶν ληγουσῶν εἰς **d**, **t**, **h**, π. γ. *rund*, *runder*, *rundeste*, *stolz*: ὑπερήφανος, *stolzer*, *stolzeste*.

2. Ἀντιθέτως τὰ ἐπίθετα τὰ λήγοντα εἰς **el** ἀποβάλλουν τὸ **e** εἰς τὸ συγκριτικὸν αὐτῶν π. γ. *edel*: εὐγενής, *edler*: εὐγενέστερος, *der edelste*: εὐγενέστατος.

3. Ἡ κατάληξις **er** ἔχει καὶ ἐπιρρηματικὴν σημασίαν π. γ. *schöner*: ὠραιότερα. *Klarer* διαυγέστερα, μᾶλλον διαυγῶς.

4. Τὸ ὑπερθετικὸν διὰ τοῦ **am** μένει ἄκλιτον καὶ δυνάμεθα νὰ τὸ μεταχειρισθῶμεν ἢ ἐπιρρηματικῶς ἢ ἐπιθετικῶς, ὡς κατηγορούμενον. π. γ. *Karl schreibt am schönsten*: Ὁ Κάρολος γράφει ὠραιότατα.

Karl (Elise, das Kind) ist am fleissigsten: Ὁ Κάρολος (ἢ Ἐλίσα, τὸ παιδίον) εἶνε ἐπιμελέστατος, ἐπιμελεστάτη, ἐπιμελέστατον.

Γύμνασμα πρῶτον. — Σχηματίσατε κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ «*rund*» καὶ «*stolz*» τοὺς παρ. βαθμοὺς τῶν ἐπομένων:

rund: στρογγύλος *stolz*: ὑπερήφανος *klar*: διαυγής.
blass: ὀχρὸς *falsch*: πλαστός, ψευδής *starr*: στεγρὸς, ἀκλόνητος
froh: εὐθυμος *hold*: χαριεῖς *stumm*: βωβός, ἄφρων.
sanft: πρᾶος, γλυκὺς *roh*: ὀμός, ἄγριος, *toll*: τρελλός, ἄφρων.

a)	<i>alt</i>	<i>älter</i>	<i>älteste</i>
b)	<i>mutig</i>	<i>mutiger</i>	<i>mutigste</i>
	<i>munter</i>	<i>munterer</i>	<i>am muntersten</i>

mutig: (ἐκ τοῦ *Mut*: θάρρος) θαρραλέος, *munter*: εὐθυμος

Κατὰ κανόνα ἐν τῷ σχηματισμῷ τῶν παραθετικῶν βαθμῶν τὰ μὲν **μονοσύλλαβα μαλακύνουν** τὸ ῥιζικὸν αὐτῶν φωνῆν (Παραδ. α), ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ πολυσύλλαβα (Παραδ. β), τὰ ὅποια διατηροῦν αὐτὸ ἀμετάτρεπτον.

Τοῦ κανόνος τούτου ἐξαιροῦνται: Ἰον τὰ δώδεκα ἐπίθετα τοῦ πρώτου γυμνάσιματος *rund, blass* κτλ., ὡς καὶ ἄλλα τινὰ ὀλιγότερον εὔχρηστα. 2ον τὰ ἐπίθετα τὰ λήγοντα εἰς **au**, ὡς *blau*. Ἐπομένως λέγομεν *blauer* κτλ.

Γύμνασμα δεύτερον. — Σχηματίσατε γραπτῶς μετὰ Umlaut καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ *alt* τὰ ἐπόμενα:

<i>arg</i> : κακός, κακότητος.	<i>krank</i> : ἀσθενής.
<i>arm</i> : πτωχός.	<i>kurz</i> : βραχύς.
<i>dumm</i> : ἀνόητος.	<i>lang</i> : μακρός.
<i>groß</i> : χονδροειδής, χυδαῖος.	<i>nah(e)</i> : ὁ πλησίον.
<i>gross</i> : μέγας, μεγάλος.	<i>nass</i> : βρεγμένος, ὑγρός.
<i>hart</i> : τραχύς, σκληρός.	<i>rot</i> : κόκκινος.
<i>hoch</i> : ὑψηλός (<i>höher höchste</i>)	<i>scharf</i> : ὀξύς, κοπιερός.
<i>jung</i> : νέος.	<i>schmal</i> : στενός.
<i>kalt</i> : ψυχρός.	<i>schwach</i> : ἀδύνατος.
<i>klug</i> : φρόνιμος, συνετός.	<i>stark</i> : ἰσχυρός.

Σημειώσεις:

α) Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ οὐσιαστικά τὰ ἐπίθετα εἰς τὸν θετικὸν αὐτῶν βαθμῶν δὲν πάσχουν οὐδέποτε μετατροπὴν τοῦ ῥιζικοῦ φωνήεντος εἰς τὸν πληθυντικόν. Ἡ μετατροπὴ αὕτη ἐπέρχεται μόνον εἰς τὰ παραθετικά. Ἐπομένως δὲν πρέπει γὰρ συγχέωμεν τὸ *kurzer* (*ein kurzer Tag*) μὲ τὸ *kürzer* (*der Tag ist kürzer als die Nacht*).

Κατὰ τὰ ἄλλα τὸ συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικὸν κλίνονται ὅπως καὶ τὰ θετικά ἐπίθετα τ. ἔ. ἐν σχέσει μὲ τὸ ἄρθρον τὸ ὅποιον προσλαμβάνουν ἢ τὰς ἀντωνυμίας καὶ ἀντωνυμικά ἐπίθετα. (Ἰδε Μαθ. 15ον—17ον). *der treuste Freund, des treusten Freundes, den treusten Freund ein treuster Freund, eines treusten Freundes, einem treusten Freund treuster Freund, treusten Freundes usw.*

ein schöneres Haus, ein jüngerer Pferd usw.

β) *Karl ist so (ἢ ebenso) fleissig wie sein Bruder*: Ὁ Κάρλος εἶνε τόσοσ (ἢ ἐπίσης) ἐπιμελής ὅσον (ἢ ὅπως) ὁ ἀδελφός του.

Karl ist fleissiger als sein Bruder: Ὁ Κάρλος εἶνε ἐπιμελέστερος τοῦ ἀδελφοῦ του.

Karl ist **nicht** **so** fleissig **als** sein Bruder: Ὁ Κάρολος δὲν εἶνε τόσον ἐπιμελής ὅσον ὁ ἀδελφός του.

Ἐκ τῶν ἄνω παραδειγμάτων συμπεραίνομεν, ὅτι πρὸς ἀπόδοσιν τῆς ἐννοίας τῆς ἰσότητος μεταχειρίζομεθα τὸ **wie**, ἄλλως δὲ τὸ **als**.

II

Ἄνωμαλῖαι εἰς τὸν ὀχνηματιόμῶν τῶν παραθετικῶν βαθμῶν τῶν ἐπιθέτων καὶ ἐπιρρημάτων.

Τὰ ἐπόμενα ἐπίθετα καὶ ἐπιρρήματα σχηματίζουν τὸ συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικὸν αὐτῶν ἀνωμάλως.

<i>gross</i>	— grösser —	der, die, das grösste	
		ἢ am grössten:	μεγάλος ἢ μεγάλως.
<i>gut</i>	— besser —	der, die, das beste	
		ἢ am besten:	καλὸς ἢ καλῶς.
<i>hoch</i>	— höher —	der, die, das höchste	
		ἢ am höchsten:	ὑψηλὸς ἢ ὑψηλῶς.
<i>nähe</i>	— näher —	der, das, die nächste	
		ἢ am nächsten:	ὁ πλησίον ἢ πλησιέστερος.
<i>viel</i>	— mehr —	der, die, das meiste	
		ἢ am meisten:	πολὺς ἢ πολὺ.
<i>viele</i>	πλ. ἢ mehrere —	die meisten:	οἱ πλείστοι.
<i>wenig</i>		weniger, der, die, das wenigste,	
		am wenigsten:	ὀλίγος.
		ἢ minder, die mindesten	
		am mindesten:	οἱ ἐλάχιστοι.
<i>gern</i>	lieber	am liebsten	εὐχαρίστως.
<i>bald</i>	eher	am ehesten	ἐντὸς ὀλίγου.

Σημειώσεις καὶ γραμματικαὶ παρατηρήσεις :

1) Τὰ ἐπιρρήματα ἔχουν καὶ ἕτερον τύπον εἰς τὸν ὑπερθετικὸν διὰ τοῦ auf — es συγκεχομ. **aufs** π. γ. aufs beste: ἄριστα, aufs schönste: ὀραιότατα ἢ καὶ ἀπλῶς bestens, schönstens δηλ. ἀναλόγως τοῦ morgens, abends κτλ.

2) Ὅταν συγκρίνονται δύο ἐπίθετα πρὸς ἄλληλα δὲν γίνεται χρῆσις τοῦ συγκριτικοῦ ἀλλὰ τοῦ ἐπιρρηµατοῦ **mehr** : μᾶλλον.

Er war mehr roh als tapfer

Ἐπῆρξε μᾶλλον ἄγριος παρά (ἢ) γενναῖος.

Σημειωτέον ἐπίσης ὅτι ἐκτὸς τῶν λοιπῶν παραθέσεων ἐν χρήσει εἶνε καὶ ἡ διὰ τοῦ **je—desto**.

Je jünger der Soldat ist, desto tapferer ist er auch.

Ὅσον νεώτερος εἶνε ὁ στρατιώτης, τόσον καὶ γενναίωτερος εἶνε.

3) Τὰ ἐπόμενα ἐπίθετα δὲν ἔχουν θετικόν.

der die das äussere: ἐξωτερικὸς ἢ ἐξωτερικώτερος

» » » innere: ἐσωτερικὸς ἢ ἐσωτερικώτερος

» » » mittlere: μέσος

» » » obere: ὁ ἄνω ἢ ἀνώτερος

» » » untere: ὁ κάτω ἢ κατώτερος

» » » hintere: ὁ ὀπίσω ἢ ὁ ὀπίσθιος

Ἐπερθετικόν {
 der äusserste: ὁ ἐξωτερικώτατος
 der innerste: ὁ μυχαιτάτος, ἐσωτερικώτατος
 der mittelste: ὁ μεσαίτατος
 der oberste: ὁ ἀνώτατος
 der unterste: ὁ κατώτατος
 der hinterste: ὁ τελευταῖος

Γύμνασμα. — Κλίνετε τὰ ἐπόμενα:

Ein alter Amerikaner und eine junge Französin.

das höchste Gut in der Welt.

der vierzehnte Schüler.

ein schöneres Haus.

die schönste Stadt Deutschlands.

Θέμα 37. — Wir wohnen in einer großen Stadt. — Mehrere junge Knaben badeten im Fluße. — Auf diesem hohen Turm hat man eine herrliche Aussicht. — Unser Vaterland hat viele tapfere Soldaten. — Wir schlafen bei off(ene)n Fenstern. — Diesmal war ich klüger als du. — Wer ist der älteste von euch? — Ich bin der älteste. — Am 21. Juni ist der längste Tag und die kürzeste Nacht. Von jetzt an werden die Tage kürzer und die Nächte länger. Am 21. December ist der kürzeste Tag. Von diesem Tage an werden die Tage wieder länger. — Die teuersten Waren sind nicht immer die besten

(Waren). — Der Tiger ist viel gefährlicher als der Löwe. — Wir werden also mit dem nächsten Zuge fahren. — Sprechen Sie, bitte, nicht so schnell; — Europa ist kleiner als Asien, aber verhältnismässig stärker bevölkert. — Die schlimmsten Feinde sind die Schmeichler. Ich habe nie eine schlechtere Vorstellung gesehen als die gestrige. — Sich selbst bekämpfen ist der schwerste Krieg; sich selbst bezwingen ist der schönste Sieg. — Die Ehrlosigkeit ist schlimmer als der Tod. — Besser spät als nie. (Sprichw.). — Je mehr Geschrei, je minder Wille (Sprichw.).

baden : λούομαι.
 der Fluss ; — e : ποταμός.
 der Turm ; — e : πύργος.
 herrlich : ἐξαισιος πρβ. Herr.
 die Aussicht ; — en : ἄποψις, ὄψις.
 tapfer : γενναῖος.
 diésmal : αὐτήν τήν φοράν.
 Von jetzt an : ἀπό τώρα, ἀπό τήν στιγμήν ταύτην.
 Wieder : ἐκ νέου, ξανά, πάλιν.
 die Ware ; — n : τὸ πρᾶγμα || τὸ ἐμπόρευμα.
 der Tiger : ἡ τίγρις.
 gefährlich : ἐπικίνδυνος.
 die Gefahr : ὁ κίνδυνος.
 der Zug ; — e : τὸ τραῖνον. || ὀλκή.
 schnell : ἀργόρα.
 Spät : ἀργά.
 je. . je : ὅσον . . τόσον.

schlimm : κακῶς, χειρότερον.
 verhältnismässig : σχετικῶς.
 das Verhältniss : ἡ σχέσις.
 bevölkert, μετ. τοῦ bevölkern : κατοικῶ.
 das Volk : ὁ λαός.
 Schmeichler : ὁ κόλαξ.
 die Vorstellung : παράστασις.
 sich selbst bekämpfen : Τὸ νὰ καταπολεμῇ τις τὸν ἑαυτὸν του.
 der Krieg : ὁ πόλεμος.
 bezwingen : ἀναγκάζειν, ὑποτάσσειν.
 der Sieg : ἡ νίκη.
 Ehrlosigkeit : ἀτιμία.
 die Ehre : ἡ τιμή.
 der Tod : ὁ θάνατος.
 nie : ποτέ, οὐδέποτε.
 das Geschrei : φωνή, θόρυβος.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

I

I. Γενικαὶ ἐτυμολογικαὶ παρατηροῦσεις.

II. Σχηματισμὸς τῶν λέξεων. Bildung der Wörter.

Πᾶσα λέξις ἐτυμολογικῶς ἐξεταζομένη εἶνε ἀπλή, εἰάν δὲν παράγεται ἐξ ἑτέρας τινος, παράγωγος, εἰάν γεννᾶται ἐξ ἄλλης

λέξεως καὶ **σύνθετος**, ἐὰν ἀποτελῆται ἐκ δύο ἢ πλείονων λέξεων: π. χ. λόγος, λογίζομαι, παραλογίζομαι κτλ. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὴν Γερμανικὴν. Διατυποῦμεν ὅθεν τὰ ἀνωτέρω εἰς τὸν ἐπόμενον κανόνα:

Regel 29.— Man teilt die Wörter nach ihrer Bildung in drei Klassen:

A.— **Einfache** Wörter; wie zum Beispiel; das Tier, das Kleid, alt, gut u.s.w.

B.— **Abgeleitete** Wörter; wie zum Beispiel; breit=die Breite; Kind=Kindheit u.s.w.

C.— **Zusammengesetzte** Wörter; wie z. B; Vater+Land=das Vaterland. Kinder+Garten=Kindergarten.

die Bildung ἢ die Formation: σχηματισμός, γραμ. ἔτυμον.—die Klasse: ἢ τάξις πρβ. γαλλ. classe, λατ. classis. — ἀβγελίετες πρβ. τοῦ ἀβελίετες: παράγειν. — Zusammen-setzen: σύνθετον ἐκ τοῦ zusammen: σύν, μαζί, ὁμοῦ καὶ setzen: θέτειν. zusammengesetzte.

II

***Ἀπλᾶ οὐσιαστικά, ἐπίθετα καὶ ἐπιρροήματα.**

Einfache Wörter.

Ταῦτα εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μονοσύλλαβα καὶ τὰ πρῶτα ἐξ αὐτῶν τ. ἔ. τὰ οὐσιαστικά καὶ τὰ ἐπίθετα κλίνονται κατὰ τοὺς ἤδη ἐκτεθέντας κανόνας. (*Ἴδε Μαθ. 9^{ον}, 15^{ον} καὶ 17^{ον}).

*Ἀπλᾶ οὐσιαστικά εἶνε π. χ. der Mensch, der Baum, das Tier, die Hand u.s.w.

*Ἀπλᾶ ἐπίθετα: gut, gross, klein κτλ.

*Ἀπλᾶ ἐπιρροήματα: ja, nie, (οὐδέποτε) wo, wie, wann (πότε) oben κτλ.

Γύμνασμα.— Κλίνετε τὰ ἐπόμενα:

harter Stein;—weisse Farbe;—gnädiges Fräulein.

mein kluger Sohn;—kein schnelles Pferd.

dieser reiche Mann?—keine Gefahr, (κίνδυνος).

III

I. Παράγωγα οὐσιαστικά καὶ ἐπίθετα.

Abgeleitete Haupt- und Eigenschaftswörter.

II. Αἱ δυννηθέστεραι παραγωγικαὶ καταλήξεις.

Τὰ παράγωγα οὐσιαστικά καὶ ἐπίθετα σχηματίζονται τῇ προσθήκῃ καταλήξεων, ἔξ ὧν ἄλλαι μὲν **τονίζονται**, ἄλλαι δὲ εἶνε **ἀτονοὶ** ἢ **ἡμίτονοι**. Ἐκτὸς ὅμως τούτου, προκειμένου περὶ οὐσιαστικῶν, πλεῖστοι τῶν καταλήξεων τούτων εἶνε συγχρόνως καὶ **δηλωτικαὶ τοῦ γένους** αὐτῶν. Περιοριζόμεθα ὅθεν μόνον εἰς τὰς τελευταίας ταύτας.

Τονιζομένη παράγ. κατάληξις εἶνε ἡ—**εί**: die Reiteréi (ἐκ τοῦ Reiter): Τὸ ἵπικόν die Sklaveréi (ἐκ τοῦ Sklave): ἡ δουλεία.

Ἐκ τῶν **ἀτόνων** δὲ καὶ **ἡμιτόνων** αἱ κυριώτεραι εἶνε αἱ ἐπόμεναι:

A) Διὰ τὰ ἀρσενικά οὐσιαστικά:

—**ling**, ὡς der Jüngling: νέος, der Lehrling: ὁ μαθητευόμενος, der Sträfling: ὁ τιμωρημένος.

B) Διὰ τὰ θηλυκὰ οὐσιαστικά:

—**ung**, ὡς die Kléidung: ὁ ἱματισμός, die Rechnung: ὁ λογαριασμός, die Waldung: τὸ δάσος.

—**schaft**, ὡς die Bürgerschaft: οἱ τῆς πόλεως, τὸ πολιτικόν, τὸ σύνολον τῶν πολιτῶν, die Freundschaft: ἡ φιλία.

—**heit**, ὡς die Kindheit: ἡ παιδικὴ ἡλικία, die Klügheit: ἡ εὐφροσύνη, ἡ φρόνησις.

—**keit**, ὡς die Tápferkeit: ἡ γενναιότης, die Dankbarkeit: ἡ εὐχαριστία, εὐγνωμοσύνη.

—**igkeit**, ὡς die Schnélligkeit: ἡ ταχύτης, die Müdigkeit: ἡ κόπρασιν.

Γ) Διὰ τὰ οὐδέτερα οὐσιαστικά:

—**chen**; ὡς das Blümchen: ἀνθύλλιον, das Veilchen, τὸ ἴον, ὁ μενεξές.

- *lein*, ὡς Fischlein : ψαράκι, Vöglein : πουλάκι.
 — *tum*, πληθ. tümer, ὡς Fürstentum : ἡγεμονία, Altertum : ἀρχαιότης.

Σημείωσις. Ἄλλὰ κατ' ἐξαιρέσειν εἶνε ἀρσενικά μόνον τὰ δύο : *der Irrtum* : ἡ πλάνη, *der Reichtum* : ὁ πλοῦτος.

- *niss*, πληθ. nisse | εἶνε δηλωτικαὶ οὐδετέρου ἢ θηλυκοῦ γέ-
 νους, ὡς die Kenntniss : γνώσις, die Ver-
 säumniss ἢ das Versäumniss : καθυστέ-
 — *sal*, πληθ. sale | ρησις, die καὶ das Trübsal : ταλαιπωρία.

Ἐκ τῶν **ἐπιθετικῶν παραγωγικῶν** καταλήξεων πασῶν **ἀτόνων** ἢ **ἡμιτόνων** αἱ συνηθέστεραι εἶνε αἱ ἐπόμεναι :

- *en*, ὡς golden : χρυσοῦς, seiden : μεταξωτός, silbern : ἀργυροῦς.
 — *ig*, ὡς féurig : πύρινος, gütig : ἀγαθός, lebendig : ζωντανός.
 — *lich*, ὡς kränklich : ἀσθενικός, löblich : ἐπαινετός, wirk-
 lich : ἀληθινός.
 — *bar*, ὡς dankbar : εὐγνώμων, fruchtbar : καρποφόρος.
 — *haft*, (ἐκ τοῦ haben) ; böshaft : ἔχων κακίαν ἐν ἑαυτῷ,
 κακός, lebhaft : ζωηρός.

Γύμνασμα. — Ἐξ ἐκάστης τῶν λέξεων τῶν ἀναφερομένων ἀνωτέρω (εἰς τὰς ἐπιθετικὰς παραγωγικὰς καταλήξεις) σχηματίσατε μίαν φράσιν, ὡς π.χ. Gestern habe ich eine goldene Uhr gekauft ἢ golden ist was aus Gold gemacht wird.

IV

I. Σύνθετα οὐδιαστικά καὶ ἐπίθετα.

Zusammengesetzte Haupt und Eigenschaftswörter.

II. Προθέματα τονιζόμενα καὶ μὴ τονιζόμενα.

III. Κλίσις καὶ τονισμὸς συνθέτων.

Τὰ σύνθετα οὐσιαστικά καὶ ἐπίθετα σχηματίζονται διττῶς :
 α') Διὰ τῆς προσθήκης μορίου τινὸς εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς λέξεως,
 τὸ ὁποῖον ὡς ἐκ τούτου ὀνομάζεται καὶ **Πρόθεμα** : Vorsilbe

(πρὸβ. ἑλλ. συλλαβῆ) ὡς π. γ. Ruf, Beruf καὶ β') διὰ τῆς παραθέσεως δύο ἢ καὶ πλειόνων λέξεων ὡς Gärtenhäus.

Καὶ ἐνταῦθα τὰ προθέματα διαιροῦμεν εἰς τονιζόμενα καὶ ἄτονα ἢ ἡμίτονα.

Ἔτονα προθέματα μεταξὺ τῶν ἄλλων εἶνε.

— *de*, ὡς der Beruf: τὸ ἐπάγγελμα, die Begier: ἡ ἐπιθύμια, bedeckt: σκεπασμένος.

— *emp*, ὡς der Empfang: ἡ λήψις, die Empföhlung: ἡ σύστασις.

— *ent*, ὡς der Entschluss: ἡ ἀπόφασις, entmutigt: ἀπογοητευμένος, das Entsetzen: ἡ ἔκπληξις, ὁ τρόμος.

— *ge*, ὡς der Gebrauch: ἡ χρῆσις, die Gestalt: ἡ μορφή, geduldig: ὑπομονητικός.

— *er, ver, zer*, ὡς der Ersatz: ἀντισῆκωμα, ἀποζημίωσις, der Verband: σύνδεσμος, δεσμός, zerlumpt: κατακουρλιασμένος, ἐρρακωμένος.

Τὰ δὲ τονιζόμενα προθέματα εἶνε:

— *ab*, ὡς der Abriss: ἐπιτομή, περίληψις, abgünstig: δυσμενής.

— *erz*, ὡς Erzfeind: ὁ πρῶτος ἐχθρός, erzdumm: πρῶτος μεταξὺ ἀνοήτων.

— *miss* ἢ *misse*, ὡς die Missgunst: φθόνος ἢ ζήλεια, der Missbrauch: κατάχρησις, missgünstig: ζηλότυπος.

— *un*, ὡς Unlust: δυσθυμία, unlustig: δύσθυμος, Unmensch: ἀπάνθρωπος.

— *ur*, ὡς Urlaub: ἄδεια ἀπουσίας, uralt: παμπάλαιος, die Ursache: ἡ ἀρχική, ἡ πρώτη αἰτία.

Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις:

Ἐκ τῶν ἄνω προθεμάτων τὸ *zer* ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸ ἑλληνικὸν «κατὰ» π. γ. κατακόπτω, καταξοσχίζω, καταστρέφω.—Τὸ *erz*, ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸ ἑλληνικὸν «ἀρχι» π. γ. ἀρχικλέφτης, ἀρχιψεύστης, Erzbischof: ἀρχιεπίσκοπος. Τὸ *miss* εἰς τὸ ἑλληνικὸν «κακὸ» π. γ. κακοτυχία, κακομοιρία. Τὸ *un* εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἄ ἢ ἀν (στερητικόν) π. γ. ἄπιστος, ἄχρηστος πρὸβ. treu: πιστός, untreu: ἄπιστος. Τὸ *Ur* ἐνέχει τὴν σημασίαν τοῦ παλαιοῦ, τοῦ μεμακρυσμένου, τοῦ μακρὰν ἀφεστώτος. Urzeit: ἡ ἀρχέγονος ἐποχὴ. Urenkel: τὸ δισέγγονον.

Σχετικῶς πρὸς τὰ σύνθετα τὰ ἀποτελούμενα ἐκ δύο ἢ καὶ περισσοτέρων λέξεων παρατηροῦμεν :

α) Τὸ **γένος** καὶ ἡ **κλίσις** αὐτῶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ τελευταῖον συνθετικόν, τὸ ὁποῖον ὡς ἐκ τούτου ὀνομάζεται **Grundwort** τ. ἔ. κυρία λέξις, π. γ. das Gásthaus : Ἑστιάτοριον = das Haus.

β) Ὁ **τόνος** ἐν τούτοις τίθεται ἐπὶ τοῦ πρώτου συνθετικοῦ, ἐλαφρότερον δὲ τονίζεται τὸ β' συνθετικόν, π. γ. Hinter+Stübe: τὸ ὄπισθεν δωματίον. Jágd+Hünd: κυνηγετικὸς σκύλος.

Γύμνασμα. — Κλίνατε τὸ :

Kinderfreund: ὁ παιδικὸς φίλος (σύνθ. ἐκ τοῦ Kinder καὶ freund).

die Haustür: ἡ ἐξώθυρα (σύνθ. ἐκ τοῦ Haus καὶ Tür).

das Arbeitszimmer: τὸ δωμ. τῆς ἐργασίας (σύνθ. ἐκ Arbeit καὶ Zimmer).

V

ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΣΙΑ.

Die Sprachlehre: Ἡ Γραμματικὴ

Ἴδε ὁδηγίαι εἰς σελ. 101.

Die Grammatik oder Sprachlehre lehrt uns die Regeln, nach welchen wir eine Sprache richtig sprechen und schreiben. Die Sprache dient zur Mitteilung der Gedanken. Die Form für den Ausdruck eines Gedankens ist der Satz. Jeder Satz besteht aus Worten, und jedes Wort besteht aus Silben. Jede Silbe aus Buchstaben.

Das deutsche Alphabet hat sechs und zwanzig Buchstaben, also zwei mehr als das griechische.

Man unterscheidet im Deutschen zehn verschiedene Wortarten oder Wortklassen, dies sind folgende: 1) der Artikel, 2) der Substantiv, oder Hauptwort, 3) das Adjektiv oder Eigenschaftswort, 4) das Numeral, 5) das Pronomen oder Fürwort, 6) das Verb oder

Zeitwort, 7) das Adverb oder das Verhältniswort, 8) die Präposition, 9) die Konjunktion oder das Bindewort und 10) die Interjection.

Die Redetheile von 1 — 5 heißen gemeinsam Nomina. Die Wortarten 7 bis 10 nennt man gemeinsam Partikeln. Die Form = Veränderung des Nomens wird Deklination genannt, die des Verbs, Konjugation. Die Partikeln erleiden im Satze keinerlei Veränderung.

Z ihrer Bildung nach teilt man die Wörter in drei Klassen: einfache, abgeleitete und zusammengesetzte Wörter.

Die Teile der Sprachlehre sind drei:

I. — Die Lautlehre, oder die Lehre von Buchstaben, Lauten und Silben.

II. — Die Wortlehre, oder die Lehre von den Worten.

III. — Die Satzlehre, oder die Lehre von den Sätzen.

Frage: Wozu dient die Sprache? — Wie heißt grammatisch der Ausdruck des Gedankens? — Woraus besteht jeder Satz? jede Silbe?

» Wie viele Wortarten unterscheidet man im Deutschen? — Welche sind es?

» Wie viel Artikel giebt es? — Antwort: Es giebt den . . .

» Wie viele sind die Deklinationen der Hauptwörter?

» Antwort: Es sind, drei, die . . .

» Welches ist die andere Einteilung? — Antwort: Die Einteilung in fünf Deklinationen.

» Wie viel Deklinationen unterscheidet man im Eigenschaftsworte?

» Wie viele Teile haben wir in der Grammatik?

Grammatik: ἡ γραμματική.

lehren, lehrte, gelehrt: διδάσκειν πρβ. Lehrer, Lehrling.

richtig: ὀρθός και ὀρθῶς, πρβ. das ist nicht richtig.

die Form: ἡ μορφή, πρβ. ἡ φόρμα der Ausdruck: ἔκφρασις.

Satz: ἡ φράσις. || πρότασις.

die Konjunktion: σύνδεσμος.

Veränderung: μεταβολή, μετα-

Partikel: ἄζλιτον. [τροπή.

erleiden: πάσχω.

die Lautlehre: τὸ φθογγολογικόν μέρος τῆς Γραμματικῆς.

die Wortlehre: τὸ τυλικόν.

die Satzlehre: τὸ συντακτικόν.

grammatisch: γραμματικῶς.

die Interjektion: ἐπιφώνημα.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ

I

Unbestimmte Zahlwörter. Ἄοριστα ἀριθμητικά.

(*Ἴδε σελ. 119 καὶ 120).

Ὑπὸ τὸ ἄνω ὄνομα οἱ σύγχρονοι γερμανοὶ γραμματικοὶ περιλαμβάνουν ἀριθμὸν τινα ἐπιθέτων καὶ ἐπιρρημάτων, τὰ ὅποια ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ ὀριστικά, σχετικῶς μόνον καὶ ἀορίστως καθορίζουν τὸν ἀριθμὸν τῶν προσώπων ἢ πραγμάτων:

A) Εἰς τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ ἀντιστοιχοῦν:

α) Viel: πολύ, wenig: ὀλίγον, weniger: ὀλιγώτερον, mehr: περισσότερον, all: τὸ πᾶν, πᾶν. β) einige: μερικοί, τινές, etliche: κάμποσοι, manche: κάποιοι, μερικοί, mehrere: πλείστοι.

Τὰ πρῶτα ἔξ αὐτῶν (α) εἶνε ἄκλιτα. Ἐκτικῶς καὶ ἐπιθετικῶς λαμβανόμενα κλίνονται. (*Ἴδε Μάθ. 51 καὶ κατωτέρω 1).

Περὶ τῆς κλίσεως τῶν τελευταίων (β) ἴδε μάθημα 54. Ἐνταῦθα σημειοῦμεν, ὅτι ταῦτα κλίνονται **μόνον κατὰ τὸν ἰσχυρὸν τύπον** τῶν ἐπιθέτων καὶ κατὰ κανόνα ἀπαντῶνται μόνον εἰς τὸν πληθυντικόν. Ἐπομένως κλίνονται οὕτως:

Mehrzahl. — Πληθυντικός

Nom. einige — etliche — manche — mehrere.

Gen. einiger — etlicher — mancher — mehrerer.

Dat. einigen — etlichen — manchen — mehreren.

Akk. einige — etliche — manche — mehrere.

Σημειώσεις καὶ παρατηρήσεις:

1) Εἰς τὰ ἀνωτέρω ἀόριστα ἀριθμητικά τινές προσθέτουσιν καὶ τὰ ἐπόμενα:

sämtliche: διάφοροι verschieden: πολλοὶ καὶ ποικίλοι

gewisse: μερικοὶ andere: ἄλλοι.

Τὰ ὅποια ἐπίσης ἀνάρθως κλίνονται κατὰ τὴν ἰσχυρὰν κλίσειν ὡς τὰ einige καὶ gewisse.

II

Bei dem Schuhmacher: Παρὰ τῷ ὑποδηματοποιῷ.*Gespräch: Διάλογος.*

Was steht zu Diensten, (α)—Geben Sie mir gefälligst ein Paar Stiefel.—In welcher Farbe, bitte?—Gelb.—Wünschen Sie fertige (β) Stiefel oder nach Mass? (γ)—Es ist mir ganz egal (gleich). (δ) Zeigen sie mir jedenfalls (ε) etwas gutes und starkes.—Kann ich diese Stiefel anprobieren? (στ)—Bitte sehr.—Die Stiefel sind ein wenig eng; sie drücken.—Probieren Sie nun (ζ) dieses Paar.—Die sind mir bequem. (η)—Wieviel kostet dieses Paar.—25 Mark.—Das ist ein bischen teuer. (θ)—Vielleicht, (ι) aber das Leder ist sehr gut, und wie Sie sehen die Arbeit ist vorzüglich. (αα) Übrigens (αβ) unsere Preise sind fix (fest). (αγ)—Nun gut, ich werde die Stiefel behalten.—Soll ich dieselben nach Hause schicken?—Sehr liebenswürdig. (αδ) Meine Adresse ist Müllerstrasse 12, zweiter Stock, rechts.

Die Kostbaren (αε) Stiefel.

Jemand verlangte bei der Feuerversicherungsgesellschaft (ιστ) für ein Paar Stiefel, die auf dem Ofen verbrannt waren, 80 M. Schadenersatz. (ιζ)

- Das ist aber ein bischen viel für ein Paar alte Stiefel.
— Ja, aber sie sind schon zweimal vorgeschuht worden. (ιη)

Σημειώσεις :

(α) Zu Diensten : πρὸς ὑπηρεσίαν. (Φράσις λίαν εὐχρηστος εἰς τὰ κατὰστήματα), (β) fertig : ἔτοιμα, (γ) nach Mass : κατὰ παραγγελίαν, (δ) es ist mir gleich ἢ egal : μοῦ εἶνε ἐντελῶς ἀδιάφορον, (ε) jedenfalls : ἐν πάσῃ περιπτώσει, (στ) anprobieren : προβάλλω, δοκιμάζω, πρβ. die Probe : ἡ πρόβα, ἡ δοκιμή, (ζ) nun : ἐπίρ. λοιπόν, ἔλατε ... (η) bequem : εὐρύχωρα, κατάλληλα, ἀναπαντικά, (θ) ein bischen : ὀλίγον τι, (ι) vielleicht : ἴσως, πιθανῶς, (αα) vorzüglich : ἔκτακτος, ἐξαιρετικός, (αβ) übrigens : ἐξ ἄλλου, ἄλλως τε, (αγ) fix ἢ fest : ὀρισμέναι, (αδ) sehr liebenswürdig : φράσις λίαν ἐν χρήσει, ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸ ἡμέτερον, εἶσθε πολὺ ἀξιαγάπητος, ὑποχρεωτικός, μὲ ὑποχρεώνετε, εἶσθε ἀξιέραστος, (αε) kostbar : ἀκριβής, πολυτελής, πρβ. kosten : κοστίζει, (ιστ) Feuer+versicherungsgesellschaft, σύνθετον ἐκ τοῦ Feuer : πῦρ, Versicherung : ἀσφάλεια καὶ Gesellschaft ἑταιρία, (ιζ) Schadenersatz : ἀποζημίωσις, (ιη) vorgeschuht worden : ἐμβαλῶθησαν ἐν. vorschuhen, πρβ. Schuh. Der Vorschuh : τὸ (ἀ) ψίδι.

III

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΝ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

Der Garten: ὁ κήπος.—**Der Obstgarten:** κ. καρπ. δένδρων.

Der Blumengarten: ἀνθόκηπος.

Der Gemüsegarten: ὁ λαχανόκηπος.

I. Ὁ κήπος.

<i>der Garten</i> ; ^{en} : ὁ κήπος.	<i>der</i> Obstbaum: ὁ π. δένδρον.
<i>der</i> Gärtner; —: ^(α) ὁ κηπουρός.	<i>der</i> Kirschbaum: ^(ε) ἡ κερασέα
<i>der</i> Same; —n: ὁ σπόρος;	<i>der</i> Pflaumenbaum ^(στ) } ἡ
<i>der</i> Weg; —e: τὸ δρομάκι;	<i>der</i> Zwetschenbaum ^(ζ) } δαμασκηνα.
<i>der</i> Strauch; ^e : ^(β) ὁ θάμνος.	<i>der</i> Apfelbaum: ^(η) ἡ μηλέα.
<i>der</i> Zierstrauch; ^e : κοσμητικὸς θάμνος.	<i>der</i> Nussbaum: ^(θ) ἡ καρυδέα.
<i>der</i> Himbeerstrauch; ^e : τὸ σμέουρον.	<i>der</i> Haselnussbaum: ^(ι) ἡ λεπτοκαρέα.
<i>der</i> Spaten: ὁ λίσγος, τσάπα.	<i>der</i> Birnbaum; ^(ια) ἡ ἀπιδέα.
<i>die</i> Hacke; —n: ^(γ) τὸ πτυάριον.	III. Ἄνθόκηπος.
<i>die</i> Harke; —n: ἡ ἀρπάγη, τσουγράνα.	<i>die</i> Blume; —n: τὸ ἄνθος.
<i>die</i> Giesskanne; —n: ^(δ) τὸ ποτιστήριον.	<i>die</i> Rose; —n: τὸ τριαντάφυλλον, πρβ. ῥόδον.
<i>das</i> Gartengerät; —e: ἔργαλεῖον κήπου.	<i>die</i> Pfingstrose: ^(φ) ἡ παπαρούνα.
<i>das</i> Gerät; —e: ἔργαλεῖον.	<i>die</i> Tulpe: ὁ λαλές.
II. Κήπος καρποφ. δένδρων.	<i>die</i> Nelke: τὸ γαρύφαλλον.
<i>das</i> Obst } τὸ ὄπωρι-	<i>die</i> Lilie: τὸ κρῖνον.
<i>die</i> Frucht; ^e } κόν.	<i>die</i> Hyacénthe: ὑάκινθος.
<i>der</i> Baum; ^e : τὸ δένδρον.	<i>die</i> Lefkóje: λευκόϊον.
	<i>die</i> Sonnenblume: ἡλιόλουδον, ἡλιοτρόπιον.

<i>das</i> Veilchen : ἴον, μενεξές.	<i>der</i> Blumenkohl : τὸ κου- νουπίδι.
<i>das</i> Geranium;—nien: γε- ράνιον.	<i>die</i> Bohne;—en: τὸ φασοῦλι.
<i>das</i> Vergissmeinnicht : (v) ἡ μυσσωτὶς.	<i>die</i> Erbse;— : τὸ ῥεβίθι.
<i>die</i> Laube;—n: (vδ) ἡ σκιάς.	<i>die</i> Linse: ἡ φακὴ.
IV. Ὁ Λαχανόκηπος.	<i>die</i> Gurke: τὸ ἀγγούρι.
<i>das</i> Gemüse;—: τὸ λαχανι- κόν, ὕσπριον.	<i>die</i> Kartoffel: ἡ πατάτα.
<i>der</i> Kohl;—en: τὸ λάχανον.	<i>die</i> Mohrrübe: τὸ καρότον.
<i>der</i> Rotkohl: τὸ κόκ. λάχανο.	<i>die</i> rote Rübe: κοκκίνογοῦλι
	<i>die</i> weisse Rübe: ῥεπάνι.
	<i>das</i> Radieschen: ῥαδίκι.

V. Πήματα.

pflegen : περιποιῶμαι (ἀδυν. συζ.)	Προκ. ich h. gepflegt.
veredeln : ἐξευγενίζω (ἀδυν. συζ.)	» veredelt.
graben : σκάπτω (ἀδυν. συζυγίας)	» gegrabt.
pflanzen : φυτεύω (ἀδυν. συζυγίας)	» ich h. gepflanzt.
säen : σπείρω (ἀδυν. συζυγίας)	» ich h. gesäet.
giessen : χύνω, ποτίζω (ισχ. συζ.)	goss » gegossen.
schneiden : κόπτω (ισχ. συζ.)	schnitt » geschnitten.

Σημειώσεις :

α) Ἡ Samen (ἴδε σελ. 68). β) Συνηχ. Strauss;—e : ἀνθοδέσμη. γ) hacken; ῥημ. κτυπῶ. δ) συνθ. Giess+Kanne. ε) Α'. συνθ. die Kirsche : τὸ κεράσιον. στ) Α'. συνθ. die Pflaume : τὸ δαμάσκηνον. ζ) Α'. συνθ. die Zwetsche : δαμάσκηνον. η) Α'. συνθ. der Apfel;— : τὸ μήλον. θ) Α'. συνθ. der Nuss;—e : τὸ καρύδιον. ι) Α'. συνθ. der Hasel : τὸ λεπτόκαρον. ια) Α'. συνθ. die Birne;—en : τὸ ἀπίδιον. ιβ) Α'. συνθ. die Pfingsten. ιγ) συνθ. Vergiss+mein+nicht. ιδ) Ἐπίσης λέγεται die Gartenlaube ἢ das Laubdach.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

I

Konjunktiv. — Ὑποτακτικὴ

Ἡ ὑποτακτικὴ τῆς Γερμανικῆς ἔχει τοὺς αὐτοὺς χρόνους τῆς ὀριστικῆς. Σχηματίζονται δὲ οὗτοι κατὰ τὰ παραδείγματα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰς σελ. 190 καὶ 191.

Konjunktiv. — Ὑποτακτικά.

Gegenwart. — Ἐνεστώς

	sein	haben	werden	fragen
Ich	<i>sei</i> : νὰ εἶμαι	<i>hab-e</i> : νὰ ἔχω	<i>werd-e</i> : νὰ γίνω	<i>frag-e</i> : νὰ ἐρωτῶ.
du	<i>sei(e)st</i>	<i>hab-est</i>	<i>werd-est</i> ἢ νὰ γίνωμαι	<i>frag-est</i>
er	<i>sei</i>	<i>hab-e</i>	<i>werd-e</i>	<i>frag-e</i>
wir	<i>sei-en</i>	<i>hab-en</i>	<i>werd-en</i>	<i>frag-en</i>
ihr	<i>sei-et</i>	<i>hab-et</i>	<i>werd-et</i>	<i>frag-et</i>
sie	<i>sei-en</i>	<i>hab-en</i>	<i>werd-en</i>	<i>frag-en</i>

Mitvergangenheit. — Παρταριστός

ich	<i>wäre</i> νὰ ἦμην, νὰ ἦμουν	<i>hätte</i> νὰ εἶχον, νὰ εἶχα	<i>würde</i> νὰ ἐγινόμην	<i>fragte</i> νὰ ἠρώτων, θὰ
du	<i>wärest</i> ἢ θὰ ἦμουν	<i>hättest</i> ἢ θὰ εἶχον	<i>würdest</i> ἢ θὰ ἐγινόμην	<i>fragtest</i> ἐρωτοῦσα ἢ
er	<i>wäre</i>	<i>hätte</i>	<i>würde</i>	<i>fragte</i> θὰ ἠρώτων
wir	<i>wären</i>	<i>hätten</i>	<i>würden</i>	<i>fragten</i>
ihr	<i>wäret</i>	<i>hättet</i>	<i>würtet</i>	<i>fragtet</i>
sie	<i>wären</i>	<i>hätten</i>	<i>würden</i>	<i>fragten</i>

Vergangenheit. — Παρταρισμένος ἢ ἄοριστος.

ich	<i>sei gewesen</i>	<i>habe gehabt</i>	<i>sei geworden</i>	<i>habe gefragt</i>
	νὰ ὑπῆρξα	νὰ ἔχω λάβει	νὰ ἔχω γέινει	νὰ ἔχω ἐρωτήσῃ.
du	<i>sei(e)st gewesen</i> usw.	<i>habest gehabt</i> usw.	<i>sei(st) geworden</i> usw.	<i>habest gefragt</i> usw.

Vorvergangenheit. — Ὑπερσυντέλικος.

ich *wäre gewesen* *hätte gehabt* *wäre geworden* *hätte gefragt*
 να εἶχον ὑπάρχομαι να εἶχον λάβει να εἶχον γέιναι να εἶχον ἐρωτήσει.
 du *wärest gewesen usw.* *hättest gehabt usw.* *wärest geworden usw.* *hättest gefragt usw.*

Zukunft I. — Μέλλον I.

ich *werde sein* *werde haben* *werde werden* *werde fragen*
 θα εἶμαι ἢ ἔσομαι θα ἔχω θα γέινω θα ἐρωτῶ.
 du *werdest sein usw.* *werdest haben usw.* *werdest werden usw.* *werdest fragen*

Zukunft II. — Μέλλον II. τετελεσμένος

ich *werde gewesen sein* *werde gehabt haben* *werde geworden sein* *werde gefragt haben*
 du *werdest gewesen sein usw.* *werdest gehabt haben usw.* *werdest geworden sein usw.* *werdest gefragt haben usw.*

Konditional. — Ὑποθετικόν.

I. ich *würde sein* *würde haben* *würde werden* *würde fragen*
 ἢ ich wäre θα ἦμην ἢ ich hätte θα εἶχον θα ἦρωτων
 du *würdest sein usw.* *würdest haben usw.* *würdest werden usw.* *würdest fragen usw.*

II. ich *würde gewesen sein usw.* *würde gehabt haben usw.* *würde geworden sein usw.* *würde gefragt haben usw.*

Σημειώσεις.—Ὡς εἶδομεν εἰς τὸ 23ον Μάθημα τμήμα III ὁ παρατατικός τῆς ὑποτακτικῆς τοῦ βοηθητικοῦ werden δηλ. ich würde κτλ. εἶνε ἡ βάσις, ἐφ' ἧς στηρίζεται ἡ ὑποθετικὴ ἔγκλισις.

Γραμματικαὶ παρατηρήσεις :

1) Ἐκ τῶν ἀναφερομένων ῥημάτων (ἐξαιρέσει τοῦ sein, τὸ ὁποῖον εἶνε ἀνώμαλον) παρατηροῦμεν ὅτι ὁ *ἐνεστώτῳ τῆς ὑποτακτικῆς* σχηματίζεται τῇ προσθήκῃ τῶν καταλήξεων **e, est, e, en, et, en**. Ἐπομένως παραβάλλοντες τὸν ἐνεστώτα τῆς ὑποτακτικῆς μὲ τὸν ἐνεστ. τῆς ὀριστικῆς παρατηροῦμεν ὅτι ἡ διαφορὰ ἔγκειται εἰς τὸ 2ον καὶ 3ον ἐνικὸν καὶ τὸ 2ον πληθ. πρόσωπον.

2) Ὁ *παρατατικὸς τῆς ὑποτακτικῆς* τῶν ὁμαλῶν ῥημάτων ἔχει τὰς αὐτὰς καταλήξεις καὶ κατ' οὐδὲν διαφέρει τοῦ παρατ. τῆς ὀριστικῆς. Τὰ βοηθητικά (πλὴν τοῦ wollen καὶ sollen, περὶ ὧν εἰς τὸ 32ον Μάθημα) πάσχουν *μεταβολὴν τοῦ ῥιζικοῦ φωνήεντος*. (Umlaut). Ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ ῥήματα τῆς ἰσχυρᾶς συζυγίας.

3) Πῶς σχηματίζονται οἱ λοιποὶ χρόνοι τῆς ὑποτακτικῆς, οἵτινες εἶνε καὶ ὀλιγώτερον ἐν χρήσει, ἀφ' ὅ,τι ὁ ἐνεστώτῳ καὶ παρατατικῳ, — βλέπομεν εἰς τὰ παραδείγματα.

Γύμνασμα πρῶτον.—Σχηματίσατε τὸν ἐνεστώτα, παρατατικὸν καὶ μέλλοντα τῶν ῥημάτων τοῦ δεκάτου τρίτου μαθήματος.

Γύμνασμα δεύτερον.—Σχηματίσατε τὸν ἐνεστώτα καὶ παρατατικὸν τῶν ῥημάτων τοῦ εἰκοστοῦ τετάρτου μαθήματος.

II

Χρῆσις ὑποτακτικῆς.

Κανὼν 30.—Ἡ ὑποτακτικὴ τίθεται : 1ον Κατόπιν συνδέσμων τινῶν. (Παρατ. 1). 2ον Κατόπιν ῥημάτων τινῶν. (Παρατ. 2). 4ον Εἰς τὸν πλάγιον λόγον. (Παρατ. 3). 4ον Ἐπὶ ἐκφράσεως εὐχῆς, ἐπιθυμίας ἢ ἀμφιβολίας. (Παρατ. 3). 3ον Πρὸς μετατροπὴν τῆς ἐκφράσεως ἐπὶ τὸ ἀβεβαιότερον. (Παρατ. 3).

Σημειώσεις καὶ παρατηρήσεις :

Παρατήρησις 1. Κατόπιν τῶν συνδέσμων **damit** : ἵνα, ὅπως, διὰ νά, **wenn** : ἐάν, θὰ, **als wenn, wie wenn, als ob** (ὡσάν, σάν), ὡς ἐάν, ὡς εἰ ἢ μόνον τοῦ **als** τίθεται πάντοτε ὑποτακτικῇ.

Sagen Sie ihm, damit er abends hier **sei**: Ειπέτε του (τω) διά νά εἶνε τὸ βράδυ ἐδῶ.

Π. γ. Wenn ich etwas **hätte, würde** ich es geben: 'Ἐάν εἶχόν τι, θὰ τὸ ἔδιδον.

Er sieht aus, als wenn (ἢ als ob) er krank **wäre**: φαίνεται ὡς εἶν (ὡσάν νά) ἦτο ἀσθενής.

Παρατήρησις 2. Ἐπίσης κατόπιν τῶν ῥημάτων sagen: (λέγειν) schreiben (γράφειν), lieben (ἀγαπᾶν), wollen (θέλειν), bitten (παρακαλεῖν), hoffen (ἐλπίζειν) καὶ παρομοίων τίθεται ὑποτακτικὴ μετὰ τοῦ **dass**, ὁπερ ἀντιστοιχεῖ πρὸς τό: ἵνα, νά, ὅπως π. γ.

Bitten Sie Ihren Vater, dass er Ihnen Geld **gebe**: Παρακαλέσατε τὸν πατέρα σας, ἵνα σᾶς δώσῃ χρήματα!

Wir hoffen, dass er bald hier **sei**: Ἐλπίζομεν ὅτι οὗτος ἐντός ὀλίγου θὰ εἶνε ἐδῶ.

Mein Bruder sagte mir: er **habe** Kopfschmerz ἢ dass er Kopfschmerz **habe**: Ὁ ἀδελφός μου μοῦ ἔλεγεν, ὅτι ἔχει πονοκέφαλον.

Σημειωτέον ἐν τούτοις ὅτι κατόπιν τοῦ dass, damit: ἵνα, ὅπως κτλ. τὸ ῥημα τίθεται **πάντοτε ἐν τέλει**, ἐνῶ ὅταν ταῦτα παραλείπωνται (ἴδε τελευταῖον παραδειγμα) τίθεται κατὰ τὴν φυσικὴν σειράν. (Πλεῖονα ἴδε Μαθήματα 39ον καὶ 40ον).

Παρατήρησις 3. Er sagt: ich bin krank: Λέγει: «εἶμαι ἀσθενής».

Er behauptet, dass er krank **sei**: «ἰσχυρίζεται, ὅτι εἶνε ἀσθενής».

Er fragte: «Was ist das?»: Ἡρώτα: «τί εἶνε τοῦτο;»

Er fragt, «Was das **sei**?»: Ἡρώτα: «τί (νά) εἶνε τοῦτο;»

Ἐκ τῶν τεσσάρων προηγουμένων φράσεων ἡ πρώτη καὶ ἡ τρίτη ἀποτελοῦν εὐθὴν λόγον, δι' ὃ θέτομεν ὀριστικὴν, ἐνῶ ἡ δευτέρα καὶ τετάρτη ἀποτελοῦν πλάγιον λόγον δι' ὃ τίθεται ὑποτακτικὴ. Ἐν γένει δὲ εἰς τὸν πλάγιον λόγον τίθεται κατὰ κανόνα ὑποτακτικὴ, ὡς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἑλληνικῇ ἢ εὐκτικῇ.

Πάντοτε δὲ τίθεται ὑποτακτικὴ, ὅταν τὸ ῥημα τῆς κυρίας προτάσεως εἶνε εἰς παρατατικὸν ἢ ὑπερσυντέλικον, ὡς ἀνωτέρω: er fragte κτλ. ἐνῶ ἂν εἶνε εἰς τὸν ἐνεστώτα δυνάμεθα νά θέσωμεν καὶ ὀριστικὴν. (Ἴδε κατωτέρω Παρατ. 5ην).

Παρατήρησις 4. Gott segne dich: Ὁ θεὸς ἄς σὲ εὐλογῆσῃ!

O **wären** wir zu Hause: ὦ! (εἶθε) ἦμεθα στὸ σπίτι!

Rette sich, wer kann: ἄς σώσῃ ἑαυτὸν ὅστις δύναται.

Das **wäre** nicht unmöglich: Τοῦτο δὲν θὰ ἦτο ἀδύνατον.

Εἰς τὰς ἀνεξαρτήτους προτάσεις, αἵτινες ἐκφράζουν *ἐπιθυμίαν, εὐχὴν, τὸ δυνατόν*, θέτομεν ὑποτακτικὴν, ὡς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἑλλ. εὐκτικὴν.

Παρατήρησις 5. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων δέον νά σημειώσωμεν ὅτι ἡ χρῆσις τῆς ὑποτακτικῆς ἐξαρτᾶται *ἐκ τῆς ἐννοίας*, τὴν

ὅποιαν ζητοῦμεν ἢ ἀποδώσωμεν εἰς τὸν λόγον μας. Διότι ἐνῶ ἡ ὀριστική σημαίνει τὸ *θετικῶς καὶ ὀριστικῶς γνωστὸν καὶ βέβαιον*, ἡ ὑποτακτική ἐνέχει ἐν αὐτῇ *τὴν ἀμφιβολίαν, τὴν ἀβεβαιότητα, τὴν ὑπόθεσιν*.

III

Σημειώσατε τὰς ἐπομένας ὑποθετικὰς φράσεις:

Wenn ich *wäre*... *so* hätte ich: ἐὰν ἦμουν... θὰ εἶχον
 Wenn er *hätte*... *so* würde er: ἐὰν εἶχεν... θὰ ἐγίνετο
 Wenn er *würde*... *so* machte er κτλ: ἐὰν ἐγίνετο... θὰ ἔκαμνε

Ἡ φράσις: θὰ εἰργαζόμην εὐχαρίστως, ἀλλὰ δὲν ἠμπορῶ ἀποδίδεται:

Ich *arbeitete* gern, aber ich kann nicht τ. ἔ. διὰ τοῦ παρατατικοῦ τῆς ὑποτακτικῆς, ἢ

Ich *würde* gern *arbeiten*, aber ich kann nicht τ. ἔ. διὰ τῆς πρώτης ὑποθετικῆς ἐγκλίσεως.

Θέμα 38. — α'. Μεταφράσατε: Ἄν τὸ ἔλεγεν — ἂν εἶχατε δίκαιον — ἐὰν τὸ ἐζήτηον — ἐὰν ἡμεῖθα ἐκεῖ — ἐὰν ἠρώτων — ἂν τὸ εἶχε κάμει — ἐὰν σὰς εἶχον δείξει τὰς ἐπιστολάς — ἂν οἱ μαθηταὶ εἰργάζοντο καλλίτερον — ἂν οἱ γονεῖς μου ἔζων — ἂν ἠθέλατε — ἂν ἔκαμνε κρῦον — ἐὰν ἐλείνα — ἂν αὐταὶ αἱ γυναῖκες ἐξοικονομοῦν περισσότερον. . .

ἐξοικονομῶ: sparen ἂν ἠθέλατε: wenn Sie wollten
 ζητῶ: suchen περισσότερον: mehr.

Θέμα 39. — β'. Ἀντιγράψατε. Μεταφράσατε ἐκ τοῦ γερμανικοῦ εἰς τὸ ἑλληνικὸν καὶ τἀνάπαλιν.

Dieser Mann würde gern arbeiten, wenn er nicht zu schwach wäre. — Karl versichert, daß Emil der Schuldige sei. — Der Lehrer würde sich freuen, wenn die Schüler bessere Fortschritte machten. — Wir hätten die Ausstellung gern besucht. — Es wäre beinahe ein Unglück geschehen. — Beinahe hätten wir den Zug nicht mehr erreicht. — Fast hätte man an ein feindliches Schicksal geglaubt. — Niemand ahnte, daß er komme. — Wir hätten kaum zu hoffen gewagt, euch so bald zu sehen. — Columbus glaubte bestimmt,

daß er Land erreichen würde, wenn er immer nach Westen segle.
— Der Staat würde zugrunde gehen, wenn seine Bürger die Gesetze
nicht beobachteten. — Es ist unbedingt notwendig, daß du die volle
Wahrheit sagest.

versichern: βεβαιῶ, διαβεβαιῶ.

schuldig: ἔνοχος.

Schuld: ἡ ἔνοχῆ, χρέος.

der Fortschritt: ἡ πρόοδος.

die Ausstellung: ἡ ἐκθεσις.

das Unglück: δυστύχημα.

geschehen: συμβαίνω.

beinahe, fast: παρ' ὀλίγον ἢ πε-
ρίπου, σχεδόν.

erreichen: φθάνω, προφθάνω,
ἐξικνοῦμαι.

das Schicksal: ἡ τύχη, τὸ πεπω-
μένον.

ahnen: ὑποθέτω, προαισθάνομαι.

der Zug: τὸ τραῖνον (εἰρμός).

hoffen: ἐλπίζω.

Kolumbus: ὁ Κολόμβος.

bestimmt: ὀρισμένως, βεβαίως.

segeln: ἰστιοπλοεῖν, πλέειν, ὀ-
δεύειν.

erzählen: διηγείσθαι.

zugrunde gehen: καταστρέφο-
μαι, συντριβομαι, ἀπόλλυμαι.

wagen: τολμῶ.

nach Westen: πρὸς δυσμᾶς.

beobachten: τηρῶ, ἐκπληρῶ.

unbedingt notwendig: ἀπολύτως
ἀναγκαῖον.

Φράσεις πρὸς ἐκμάθησιν: *

Man schrieb mir, dass mein Sohn krank wäre und dass
mein Bruder nach Amerika gegangen wäre: Μοῦ ἔγρα-
ψαν ὅτι ὁ υἱός μου ἦτο ἀσθενής καὶ ὅτι ὁ ἀδελφός μου ἀνε-
χώρησε διὰ τὴν Ἀμερικὴν.

O wären doch Alle zufrieden wie du und ich? ὦ (εἶθε)
νὰ ἦσαν ὅλοι εὐχαριστημένοι ὅπως ἐγὼ καὶ σύ!

Wer hätte das geglaubt! Ποῖος θὰ τὸ ἐπίστευεν!

Dieser Mann würde gern arbeiten, wenn er nicht zu
schwach wäre: Ὁ ἄνθρωπος οὗτος θὰ εἰργάζετο εὐχαρίστως,
ἂν δὲν ἦτο τόσον ἀδύνατος.

Was würdest du tun, wenn er dir jetzt begegnete? :
Τί θὰ ἔκαμνες, εἰὰν τώρα σὲ συνήντα;

Wenn das Wetter besser gewesen wäre, so** hätten wir
heute einen grösseren Ausflug gemacht: Ἄν ὁ καιρὸς ἦτο
καλλίτερος, θὰ εἴχομεν κάμει σήμερον ἓνα μεγαλεῖτερον περίπατον.

* Ἐκτὸς τῶν ἄνω παραδειγμάτων, τὰ ὁποῖα ἐπίσης ὀφείλει νὰ ἐκμάθῃ ὁ μαθητής.

** Περὶ τῆς χρήσεως τοῦ so ἰδὲ Μαθ. 40 III.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

I

Γροσικά βοηθητικά ὀύματα.

Modale Hilfszeitwörter.

Ἐκτὸς τῶν χρονικῶν βοηθητικῶν (Temporale Hilfszeitwörter) τ. ἔ. τοῦ sein, haben, καὶ werden, ἡ γερμανικὴ γλῶσσα ἔχει καὶ ἑπτὰ τοιαῦτα τροπικὰ λεγόμενα (Modale Hilfszeitwörter) ἐκ τῶν ὁποίων θὰ ἐξετάσωμεν σήμερον τὰ τρία πρῶτα.

1 Können

δύνασθαι
ἡξεύρειν

2 Wollen

θέλειν, βούλεσθαι

3 Müssen

ὀφείλειν κατ' ἀνάγκην,
ἀνυπερθέτως

Indicativ

Gegenwart. — Ἐνεστώσ

ich	<i>kann</i> : ἡξεύρω	<i>will</i> : θέλω	<i>muss</i> : ὀφείλω
du	kannst: δύναμαι	willst	musst
er, sie, es	kann	will	muss
wir	können	wollen	müssen
ihr	könnt	wollt	müsst
sie	können	wollen	müssen

Mitvergangenheit. — Παρατατικὸς

ich	<i>konnte</i> ἡδυνάμην	<i>wollte</i> ἡθέλον	<i>musste</i> ὀφείλον
du	konntest	wolltest	musstest
er, sie, es	konnte	wollte	musste
wir	konnten	wollten	müssten
ihr	konntet	wolltet	musstet
sie	konnten	wollten	mussten

Vergangenheit. — Παρακείμενος ἢ ἀόριστος

ich	<i>habe gekonnt</i>	<i>habe gewollt</i>	<i>habe gemusst</i>
	usw.	usw.	usw.

Vorvergangenheit. — Ὑπερσυντέλικος

ich *hatte gekonnt* *hatte gewollt* *hatte gemusst*
 usw. usw. usw.

Zukunft I. — Μέλλον I.

ich *werde können* *werde wollen* *werde müssen*
 usw. usw. usw.

Zukunft II. — Μέλλον II.

ich *werde gekonnt* *werde gewollt* *werde gemusst*
haben usw. *haben* usw. *haben* usw.

Konjunktiv. — Ὑποτακτικὴ

Gegenwart. — Ἐνεστώς

ich	<i>könne</i> νὰ δύναμαι	<i>wolle</i> νὰ θέλω	<i>müsse</i> νὰ ὀφείλω
du	<i>könnest</i>	<i>wollest</i>	<i>müssest</i>
er	<i>könne</i>	<i>wolle</i>	<i>müsse</i>
wir	<i>können</i>	<i>wollen</i>	<i>müssen</i>
ihr	<i>könnet</i>	<i>wollet</i>	<i>müsset</i>
sie	<i>können</i>	<i>wollen</i>	<i>müssen</i>

Mitvergangenheit. — Παρατατικός

ich	<i>könnte</i> νὰ ἠδύναμην	<i>wollte</i> νὰ ἠθε- λον	<i>müsste</i> νὰ ὀφεί- λον
du	<i>könntest</i>	<i>wolltest</i>	<i>müsstest</i>
er	<i>könnte</i>	<i>wollte</i>	<i>müsste</i>
wir	<i>könnten</i>	<i>wollten</i>	<i>müssten</i>
ihr	<i>könntet</i>	<i>wolltet</i>	<i>müsset</i>
sie	<i>könnten</i>	<i>wollten</i>	<i>müssten</i>

Konditional. — Ὑποθετικὴ

I. Ich <i>würde</i> können usw.	I. Ich <i>würde</i> wollen.
II. Ich <i>würde</i> gekonnt ha-
ben ἢ ich würde haben
können.	II. Ich <i>würde</i> gewollt ha-
ben ἢ ich würde haben
wollen.
I. Ich würde müssen.	
II. Ich würde gemusst haben ἢ ich würde haben müssen.	

Imperativ. — Προστακτικὴ *

wolle! wollen wir wollet. Wollen Sie.

Particip. — Μετ. παρῳχ. χρόνου.

gekonnt gewollt gemusst

Σημειώσεις :

α) Τὸ **können** σημαίνει δύνασθαι, ἠμπορεῖν. Σημαίνει οὐχ ἥτιον ἡξεύρειν, ἔμπειρον εἶναι τινος, γνωρίζειν, ὅταν πρόκειται ἐπὶ ἐπικτητοῦ τινὸς γνώσεως ἢ ψυχικῆς δυνάμεως.

β) Τὸ **wollen** (πρβ. βούλεσθαι, λατ. velle, γαλλ. vouloir), ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸ ἐλληνικὸν θέλω, θεὸν νά, θέλω νά ἢ και τὸ θά π. γ. θά φάγω, θέλω φάγει: ich will essen.

γ) Τὸ **müssen** ἐκφράζει τὴν ἀνάγκην (φυσικὴν ἢ ψυχικὴν) πρὸς ἐπέτελεσιν. Ἀνάγκην ὅμως ἐπιτακτικὴν. Π. γ. du musst kommen, πρέπει χωρὶς ἄλλο, ἐπιτακτικῶς νά ἔλθῃς. Man muss sterben: ὀφείλει τις ν' ἀποθάνῃ.

II

Ἀόμοιωδὸς τῆς Παθ. μετοχῆς.

Warum bist du nicht gekommen? Διατί δὲν ἦλθες.

Ich habe nicht *kommen können*: Δὲν ἠδυνήθην νά ἔλθω.

Warum hat er es nicht gesagt?: Διατί δὲν τὸ εἶπε;

Er hat nicht *sagen wollen*: Δὲν ἠθέλε νά τὸ εἰπῇ.

ὄχι ὅμως: Ich habe nicht kommen gekonnt ἢ sagen gewollt.

Κανὼν 31.— Ἡ πρὸ τῶν τροπικῶν βοηθητικῶν εὐρισκομένη παθητικὴ μετοχὴ, ἀόμοιουμένη πρὸς αὐτά, λαμβάνει τὸν τύπον τῆς ἀπαρεμφάτου χωρὶς ἐν τοῦτοις νά ἀλλάξῃ τὴν θέδιν αὐτῆς ἐν τῇ φράσει.

Γύμνασμα.— Κλίνατε ἐκ τῶν ἀνωτέρω τὴν β' και δ' φράσιν.

Θέμα 40.— Ich habe dich gestern besuchen wollen, aber ich habe nicht gekonnt.— Wann müßt ihr abreisen? Wir müssen heute noch abreisen.— Wohin wollen Sie (gehen)? Ich will zum Arzt.— Meine Uhr steht, ich muß sie aufziehen.— Napoleon der Erste wollte ganz Europa beherrschen.— Alle Menschen müssen sterben.— Wollen Sie mir gefälligst sagen, wieviel Uhr es ist. Ich bedaure sehr, ich habe meine Uhr nicht bei mir.— Dieses Kind ist schon 4 Jahre alt und es kann

* Τοῦ können και müssen λείπει ἡ προστακτικὴ.

noch nicht gehen. Woher kommt das? Es ist immer krank gewesen. — Wenn du willst, kannst du mich ein wenig begleiten. — Du wirst lange warten müssen. — Ich würde dir gern dienen, wenn ich nur könnte. — Es genügt nicht, daß man das Gute wolle, man muß es auch tun. — Könnten Sie mir wohl sagen, wem diese Villa gehört? Ich bedaure sehr, es Ihnen nicht sagen zu können.

besuchen: ἐπισκέπτομαι.

Πρβ. der Besuch: ἐπίσκεψις.

die Universität besuchen: φοιτῶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.

aufziehen: στήνω, χορδίζω.

beherrschen: κυριεύω.

Πρβ. Herr || Herrschaft: δεσποτεία.

Woher kommt das? Πόθεν προέρχεται τούτο;

begleiten: συνοδεύειν.

lange: πολὺν καιρὸν.

dienen: ὑπηρετῶ, ἐξυπηρετῶ.

Πρβ. Diener: ὑπηρέτης. Dienst: ὑπηρεσία.

genügt: ἀρκεῖ.

ich bedaure sehr: λυποῦμαι.

III

ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΣΙΑ.

Νομίσματα. Χρῆμα καὶ πίδακτις. — Μέτρα καὶ σταθμά.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

I. Die Münze: Τὸ νόμισμα.

das Gold; — er: ^(α) τὸ χρῆμα.

das Papiergeld: ^(β) τὸ χαρτονόμισμα.

das bare ^(γ) Geld: χυτὸν χρῆμα.

das Kleingeld: ψιλία.

das Stück; — e: τὸ τεμάχιον.

das Gold: ὁ χρυσός.

das Goldstück; — e: τὸ χρυσοῦν νόμισμα.

das Silber: ^(δ) ὁ ἄργυρος.

das Kupfer: ^(ε) ὁ χαλκός.

das Nickel: ^(ς) τὸ νικελ.

der Stahl: ^(δ) ὁ χάλυψ, τὸ ἀτσάλι.

der Pfennig; — e: τὸ λεπτόν, τὸ φένιγκ (Pfg. = $\frac{1}{100}$ τοῦ μάρκου).

die Krone; — n: ^(ε) ἡ κορώννα (Kr. = 10 μάρκα).

die Doppelkrone; — n: ἡ διπλῆ κορώννα (= 20 M.)

die Mark: ^(στ) τὸ μάρκον (M.)

der Geldsumme: τὸ χρημ. ποσόν.

die Goldmünze: τὸ χρυσοῦν νόμισμα.

II. Kredit : Πίστωσης.

- der* Schein—e: λάμψις. || ἀπόδειξις.
- der* Kassenschein : ταμειακὸν γραμματίον.
- der* Empfangschein : ἀπόδειξις παραλαβῆς.
- der* Check ;—: (ς) τὸ τσέκ.
- der* Zettel : τὸ δελτίον.
- der* Wechsel:⁽ⁿ⁾ γραμματίον.
- der* eigene-Wechsel } γραμματίον εἰς ἐπιταγὴν.
» ἢ Sola-Wechsel }
- der* bezogene W ἢ } συναλλαγμᾶτα
» Prima-Wechsel }
- der* Befehl ; διαταγή. [τικῆ.]
- der* Auftrag : ἡ ἐντολή.
- die* Anweisung : ἐπιταγή.
- die* Postanweisung : Ταχυδρομικὴ ἐπιταγή.
- die* Banknote ;—n : τὸ τραπεζογραμματίον.
- die* Urkunde ;—n : ἡ ἔγγρ. ἀπόδειξις, τὸ δοκουμέντο.
- das* Kredit ;—e : ἡ πίστισις.
- das* Versprechen : ἡ ὑπόσχεσις.
- der* Kreditor } ὁ πιστωτής.
» Gläubiger }
- der* Schuldner : ὁ χρεώστης.
- die* Schuld ;—en : τὸ χρέος.
- die* Sicht ;—en : ἡ ὄψις (πρβ. sehen) bei Sicht : εἰς

πρώτην ζήτησιν, εἰς πρώτην ἐμφάνισιν.

III. Das Mass : Τὸ μέτρον.

- der* (od. das) Meter (m.) τὸ μέτρον.
- der* (od. das) Zentimeter (c. m.) τὸ ἑκατοστόμετρον.
- der* (od. das) Millimeter (m. m.) τὸ $\frac{1}{1000}$ τοῦ μέτρον.
- der* (od. das) Kilometer (km) τὸ χιλιόμετρον.
- die* Meile ;—n : τὸ μίλιον.
- die* Elle ;—n :⁽ⁿ⁾ ὁ πήχυς.
- der* Fuss ;—e :⁽ⁿ⁾ ὁ ποῦς.
- der* Zoll ;—: ⁽ⁿ⁾ ὁ δάκτυλος. || δασμός.
- der* (od. das) Quadratmeter (qm) : τετραγ. μέτρον.
- der* (od. das) Quadratkilometer (qk) □ χιλιόμετρον.
- der* (od. das) Ar : τὸ ἄρι. (a: 100 □ μέτρα).
- der* (od. das) Hektar (ha.) (=100 ἄρια) ἑκτάριον.
- der* Morgen : ὁ πήχυς (περὶ-που 25 ἄρια).
- der* (od. das) Kubikmeter (kbm) κυβικὸν μέτρον.
- der* Ster :⁽ⁿ⁾ τὸ στέρ (περὶ 1 κυβ. μέτρον).
- IV. Das Gewicht : Τὸ βάρος.
- das* Gramm (g) : γραμματίον

<i>das</i> Pfund (℥) ⁽¹⁰⁾ τὸ φοῦντι, ἡ λίβρα.	<i>die</i> Wage; —n: τὸ ζύγιον.
<i>das</i> Kilogramm (klg): τὸ κιλόν, τὸ χιλιόγραμμον.	<i>der</i> (od. das) Liter: ἡ λίτρα.
<i>der</i> Zentner: τὸ καντάρι (Ztn = 50 κιλά ἢ 100 λίβρας).	<i>der</i> (» ») Hectoliter: τὸ ἑκατόλιτρον.
<i>die</i> Tonne; —en: (t) ὁ τόννος	<i>das</i> Dutzend: ἡ δωδεκάς.
	<i>das</i> Paar: τὸ ζεύγος.
	<i>das</i> Gros: 12 δωδεκάδες.

IV. Πήματα

<i>kosten</i> : κοστίζει, τιμᾶται (τῆς ἄδυν. συζ.)
<i>betragen</i> : (es beträgt) συμποσοῦμαι, ἀνέρομαι, ἀποτελεῖ.
<i>verbrauchen</i> : ἐξοδεύω, καταναλίσκω (τῆς ἄδυν. συζ.)
<i>wiegen</i> : ζυγίζω. Πρωτ. wog. Πρωκ. gewogen: (ισχ. συζ.)
<i>verkaufen</i> : πωλῶ (τῆς ἄδυν. συζ.)
<i>wechseln</i> : ἀλλάσσω (τῆς ἄδυν. συζ.)
<i>annehmen</i> : δέχομαι (ἐπίσης acceptieren). (τὸ α'. τῆς ἰσχυρῶς τὸ β'. τῆς ἄδυν. συζ.). Πρωτ. nahm, Πρωκ. genommen.
<i>ziehen</i> : Πρωτ. zog, Πρωκ. gezogen: σύρω (ισχ. συζ.).
<i>schulden</i> ἢ <i>schuldig sein</i> : χρεωστῶ,
<i>kreditieren</i> : ἀνοίγω πίστωσιν. ἐμπιστεύομαι.
<i>ausstellen</i> : ἐκδίδω ἐκθέτω παρέχω (ἄδυν. συζ.).
<i>den Auftrag geben</i> : δίδω ἐντολήν, παραγγέλω.

Σημειώσεις καὶ γλωσσικαὶ παρατηρήσεις :

- α) Ἐν χρήσει εἰς τὸν ἐνικόν. Ἐπομένως δὲν ἔχω χρήματα μεταφέρεται: ich habe kein Geld. β) Πρωφ. Παπίρ+Γκέלט.
- γ) Bar: τοῖς μετρητοῖς. δ) Παρατηροῦμεν ὅτι τὰ ὀνόματα τῶν μετάλλων εἶνε *γένους οὐδετέρου ἐκτός τοῦ Stahl*.
- ε) Πρόκειται περὶ τοῦ γερμανικοῦ νομισματικοῦ συστήματος. Ἡ αὐστριακὴ κορώνα ἰσοδυναμεῖ πρὸς μίαν δραχμὴν περίπου.
- στ) Πληθ. Mark. ἐπομένως 50 Mark.
- ζ) Λεξ. ἀγγλικὴ προφ. τσέκ.
- η) Wechsel ἢ Tratte: τὸ τελευταῖον ἰταλικὴ ὀνομασία.
- θ) Elle, Fuss καὶ Zoll εἶνε ἀπρηχαιωμένα μέτρα ἐν Γερμανίᾳ. Τὸ Zoll σημαίνει καὶ δασμὸν, ἰδίως τελωνειακόν. Ἐξ αὐτοῦ δὲ ἔχομεν τὰς συνθέτους λέξεις: Zollamt: τελωνεῖον.—Zollfrei: ἐλεύθερος δασμοῦ,

ἄσυδοτος.— Zollhaus: τὸ τελωνειακὸν οἶκημα. — Zolltarif: τελωνειακὸν τιμολόγιον. Zollbeamter, Zollinspektor κτλ.

ι) Ἐκ τοῦ ἑλλ. στερεός. Μέτρον πρὸς καταμέτρησιν στερεῶν, ἰδίως καυσοξύλων.

ια) Λίβρα γαλλ. la livre: $\frac{1}{2}$ τοῦ κίλου.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΚΑΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Lesestück: — Das deutsche Geld usw.

I. Es gibt in Deutschland Gold, Silber, Nickel,* und Kupfermünzen.

Kupfermünzen sind:	der Pfennig	(ἄξιός 1 $\frac{1}{4}$ λεπ.)
	das Zweipfennigstück	(» 2 $\frac{1}{2}$ »)
Nickelmünzen:	das Fünfpfennigstück	(» 6 $\frac{1}{4}$ »)
	das Zehnpfennigstück	(» 12 $\frac{1}{2}$ »)
Silbermünzen:	das Fünfzigpfennigstück	(» 62 $\frac{1}{2}$ »)
	die Mark	(» 1 δρ. 25)
	das Zweimarkstück	(» 2 » 50)
	das Fünfmarkstück	(» 6 » 25)
Goldmünzen:	die Krone (Zehnmarkstück)	(» 12 » 50)
	die Doppelkrone (Zwanzigmarkstück)	(» 25 »)

Es gibt auch Papiergeld, nämlich Kassenscheine zu (πρὸς) 5, 10, 20 κ. 50 M. und Banknoten zu 100 und 1000 M.

II. Die **Anweisung** ist ein schriftlicher Auftrag an einen andern, einem Dritten, eine gewisse Geldsumme zu bezahlen. Die Form der Anweisung ist aus folgendem Formular ersichtlich :

* Συνήθης τρόπος ἐκφράσεως ὅταν τὸ β' συνθετικὸν (ἐπὶ τοῦ προκειμένου Μίτζε) εἶνε τὸ αὐτό, ἀντὶ Goldmünzen, Silbermünzen κτλ.

Anweisung

Berlin, den 1 Februar 1918.

Bei Sicht belieben Sie gegen diese unsere Anweisung an Herrn Müller die Summe von (1000) tausend M. zu bezahlen und uns dieselbe in Rechnung zu bringen ohne Bericht.

Hart und Söhne.

III. Der Wechsel kann entweder **Sola-Wechsel** oder **Prima-Wechsel** sein. Der erste heisst auch eigener Wechsel und er ist ein Zahlungsversprechen. Beispiel:

Sola - Wechsel

Hamburg den 15 Juni 1918.

Zwei Monate dato zahle ich, gegen diesen meinen Wechsel an die Ordre des Herrn Franz & Cie die Summe von Tausend (1000) Mark.

Hart und Söhne.

IV. Der Primawechsel oder bezogene Wechsel oder Tratte ist ein Zahlungsbefehl. Der Aussteller eines solchen Wechsels (gewöhnlich der Gläubiger) heisst **Trassant**. Der **Bezogene** (gewöhnlich der Schuldner) heisst **Trassat**. Die **Zwischenmänner**, welche den Wechsel annehmen heissen **Indossanten**. Beispiel:

Prima - Wechsel

Hamburg den 15 Juni 1918.

Zwei Monate dato zahlen Sie gegen diesen Prima - Wechsel an die Ordre der Herren Braun und Schwarz die Summe von Tausend (1000) Mark.

Den Wert in Rechnung, und stellen solchen laut Bericht.

*Hart und Söhne.**Herren Müller & Co**in Berlin.*

V. Ein **Meter** hat 100 cm. Ein Zentimeter ist gleich 10 m. m.—Tausend m. sind 1 km.

Die Entfernung Berlin — Dresden beträgt 179 km. — Unser Wohnzimmer ist 6 m. lang, 5 1/2 m. breit und 3 1/2 m. hoch. — Bei unserem Hause ist ein grosser Garten.

Er umfasst über 30 a. Auch haben wir mehrere Hektar Ackerland.—Nicht weit von uns ist ein prächtiges Denkmal. Das Denkmal ruht auf einem Granitsockel von $5 \frac{1}{2}$ cbm. Stärke.

Wir verbrauchten vorigen Winter 12 Ster Brennholz.

VI. Manche Waaren werden nur nach (dem) **Gewicht** verkauft, z. B. das Fleisch, die Butter usw. Man wiegt (ἢ) wägt) sie mit Gewichten auf der Wage.—Wir haben 12 Ztr. Kartoffeln bekommen.—Das Dienstmädchen hat 2 ℥ Fleisch, $\frac{1}{2}$ ℥ Butter, $\frac{1}{4}$ ℥ Käse gekauft.

Ein Kg. hat 1000 gr. Ein Pfund ist $\frac{1}{2}$ kg. = 500 gr
Ein Ztr.=100 ℥ . = 50 kg.

der Bericht: εἰδοποίησις.

laut: κατόπιν, συμφώνως.

gewisse Summe: ὄρισμ. ποσόν.

das Formulár:—e: ὑπόδειγμα.

es ist ersichtlich: καταφαίνεται.

belieben: εὐαρεστοῦμαι.

an die Ordre ἢ Order: εἰς διαταγήν.

Indossánt: ὀπισθογράφος.

das Denkmal: τὸ μνημεῖον.

der Aussteller: ὁ ἐκδότης γραμματίου ἢ συναλλαγματικῆς.

gewöhnlich: συνήθως.

der Bezogene: τὸ πρόσωπον πρὸς

τὸ ὅποῖον ἐκδίδεται τὸ γραμ-

μάτιον τ. ἔ. ὁ πληρωτής.

Zwischenmänner: Τὰ διάμεσα πρόσωπα, οἱ κομισταὶ κ. ἄλλοι.

Granitsockel: βᾶθρον ἐκ γρα-

die Butter: τὸ βούτυρον. [νίτον.

VII. Bei dem Geldwechsler.—Παρὰ τῷ ἀργυρομοιβῷ.

Gespräch. — Διάλογος.

Ich möchte deutsches Geld haben. (österreichisches Geld haben).

Können Sie mir diese Banknote wechseln (ἢ einwechseln).

Gewiss das ist aber eine griechische Banknote und Sie werden deshalb eine kleine Agio (πρὸφ. ἄτζιο) bezahlen müssen.

Nun! was bezahlt man (ἢ was soll ich zahlen).

Θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἔχω γερμανικὰ (αὐστριακὰ) χρήματα.

Λύνασθε νὰ μοῦ (μοῖ) ἀλλάξητε αὐτὸ τὸ τραπεζογραμμάτιον.

Βεβαίως. Ἄλλ' αὐτὸ εἶνε ἑλληνικὸν τραπεζογραμμάτιον καὶ ἐνεκα τούτου θὰ πληρῶσητε μίαν μικρὰν διαφορὰν νομίματος.

Λοιπόν! τί πληρώνει τις; (ἢ τί νὰ πληρώσω).

Kleinigkeiten. Gegen Gold 1,50 M.—Gegen deutsche Banknoten und Kleingeld nur 75 Pf.

Nun gut! Geben Sie mir, bitte, Silber und Kleingeld.

Stimmt es?

Ja, es stimmt, ich danke.

Hier ist eine Anweisung von 300 M. auf Ihre Firma. Kann ich die Summe sofort bekommen (ἢ einkassieren).

Lassen Sie sehen. Ihr Name, bitte und Ihre Legitimation.

Mein Name ist Vassiliades. Hier ist mein Passport. Genügt es?

Ja, das ist genug. — Belieben Sie auf die Rückseite zu unterschreiben.

Μικρὰ πράγματα. Ἐναντι χρυσοῦ 1,50 Μάρκον.— Ἐναντι γερμ. τραπεζογραμμάτων καὶ ψιλῶν μόνον 75 Φοινίξια.

Καλὰ! δώσατέ μοι παρακαλῶ ἄργυρον καὶ μικρὰ νομίσματα.

Εἶνε σωστά;

Ναὶ εἶνε σωστά, εὐχαριστῶ.

Ἐδῶ εἶνε μία ἐπιταγὴ ἐκ 300 Μ. ἐπὶ τοῦ καταστήματος. Δύναμαι ἀμέσως νὰ λάβω τὸ ποσὸν (ἢ νὰ τὸ εἰσπράξω);

Νὰ τὸ ἰδοῦμεν. Τὸ ὄνομά σας παρακαλῶ καὶ τὸ πιστοποιητικὸν ταυτότητος.

ἽΟνομάζομαι Βασιλειάδης. Ἴδου τὸ διαβατήριόν μου.— Ἄρκει;

Ναί, εἶνε ἀρκετὸν. — Εὐάρεστηθῆτε νὰ ὑπογράψητε ἐπὶ τοῦ ὀπισθεν μέρους.

VIII. In der Kolonialwaarenhandlung.

Ἐν τῷ ἐδωδιμοπωλείῳ.

Gespräch. — Διάλογος.

Was steht zu Diensten?

Haben Sie guten Schinken?

Ja, mein Herr. Hier bitte.

Wiegen Sie mir gefälligst dieses Stück (ἢ diesen Schinken)

Er wiegt 9 (Ϟ) Pfund.

Macht also wieviel?

Macht 9 M., 2 M. das (Ϟ) Pfund.

Gut! Schicken Sie mir den Schinken in meine Wohnung.

Noch etwas?

Vorläufig nichts.

Τί ἐπιθυμεῖτε;

Ἔχετε καλὸν χοιρομήριον; (ζαμπόνι).

Ναὶ κύριε. Ἐδῶ παρακαλῶ.

Ζυγίσατέ μου παρακαλῶ αὐτὸ τὸ τεμάχιον (ἢ αὐτὸ τὸ χοιρομήριον).

Ζυγίζει 9 φούντια.

Μᾶς κάμνει λοιπόν;

Κάμνει 9 Μ. δύο Μ. τὸ φούντι.

Ἔχει καλῶς. Ἀποστείλατέ μοι τὸ χοιρομήριον εἰς τὴν κατοικίαν μου.

Τίποτε ἄλλο;

Ἐπὶ τοῦ παρόντος τίποτε.

Φράσεις πρὸς ἐκμάθησιν :

Was kostet dieses Buch? : τί κοστίζει τοῦτο τὸ βιβλίον ;
 Es hat M. 3,50 (=drei Mark fünfzig) gekostet : ἐκόστισεν τρία μάρκα καὶ πενήντα ἑκατοστά.

Ich bezahle alles bar : Πληρώνω ὅλα τοῖς μετρητοῖς.

Viele Leute kaufen auf Kredit : Πολλοὶ ἄνθρωποι ἀγοράζουν ἐπὶ πιστεώσει.

Zeigen Sie mir bitte, schmales Seidenband : Δείξατέ μου, παρακαλῶ, στενὴν μεταξωτὴν κορδέλλαν.

In welcher Farbe bitte... Τί χρώματος, παρακαλῶ.

Geben Sie mir von diesem Bande acht Meter (8. m.) : Δώσατέ μοι ἀπ' αὐτὴν τὴν κορδέλλαν ὀκτὼ μέτρα.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ**Hilfszeitwörter. — Τροπικὰ βοηθητικά.**

(Συνέχεια τοῦ 32^{ου} Μαθήματος).

Infinitiv. — Ἀπαρέμφατον.4. *Dürfen*

Εἶναι ἐπιτετραμμένον.
 Δύνασθαι, ἔχειν τὴν ἀδειαν.

5. *Mögen*

Ἐπιθυμεῖν.
 Δύνασθαι, τολμᾶν.

6. *Sollen*

Ὀφείλειν.
 Πρέπει νά....

Indicativ. — Ὅριστικά

Gegenwart. — Ἐνεστώς

ich <i>darf</i>	δύναμαι, ἢμπο-	<i>mag</i>	δύναμαι κτλ.	<i>soll</i>	ὀφείλω.
du darfst	ῶ, μοῦ ἐπι-	<i>magst</i>		<i>sollst</i>	
er darf	τρέπεται.	<i>mag</i>		<i>soll</i>	
wir dürfen		<i>mögen</i>		<i>sollen</i>	
ihr dürft		<i>mögt</i>		<i>sollt</i>	
sie dürfen		<i>mögen</i>		<i>sollen</i>	

Mitvergangenheit. — Παρατατικὸς

ich durfte	mochte	sollte
du durftest	mochtest	solltest
er durfte	mochte	sollte
wir durften	mochten	sollten
ihr durftet	mochtet	solltet
sie durften	mochten	sollten

Κόνιυκτιν. — Ὑποτακτικὴ

Gegenwart. — Ἐνεστώς

ich dürfe	möge	solle
du dürfest	mögest	sollest
er dürfe	möge	solle
wir dürfen	mögen	sollen
ihr dürfet	möget	sollet
sie dürfen	mögen	sollen

Mitvergangenheit. — Παρατατικὸς

ich dürfte	ich möchte	sollte
du dürftest usw.	du möchtest usw.	solltest usw.

Befehlsform ἢ Imperativ. — Προδτακτικὴ

Λείπει.

Particip. — Μετοχὴ παρωχ. χρόνου.

gedurft (dürfen)	gemocht (mögen)	gesollt (sollen)
------------------	-----------------	------------------

Σημειώσεις :

α) Τὸ **dürfen** ἐνέχει τὴν ἔννοιαν τοῦ εἶναι τι ἐπιτετραμμένον, τ. ἔ. τοῦ δύνασθαι κατόπιν ἀδείας, δικαιώματος, ἐγκρίσεως.

π. γ. Darf ich Sie einmal besuchen? Ἐπιτρέπεται νὰ σὰς ἐπισκεφθῶ ;
Du **darfst** spielen, sobald du deine Aufgaben gemacht hast.

Σοῦ ἐπιτρέπεται (δύνασαι) νὰ παίξῃς, ἅμα ὡς κάμῃς τὸ θέμα σου.

β) Τὸ **mögen** εἶνε πολὺ συγγενὲς μὲ τὸ dürfen. Ἐκτὸς τῆς σημασίας «τολμᾶν», «δύνασθαι» σημαίνει ἐπίσης, ὅτι εἶνε τις διατεθειμένονς νὰ πράξῃ τι, προτιμᾶ, ἐπιθυμεῖ, δικαιουῖται.

π. γ. Ich mag ihn nicht sehen.

Δὲν εἶμαι διατεθειμένος, δὲν ἔχω διάθεσιν, νὰ τὸν ἰδῶ.

Erst machst du deine Aufgaben; hernach **magst** du spielen.

Πρῶτον νὰ κάμῃς τὰ θέματά σου καὶ ἔπειτα σοῦ ἐπιτρέπεται νὰ παίξῃς.

γ) Τὸ **sollen** εἶνε ἐντονώτερον τοῦ dürfen, mögen, wollen ἀλλ' ἀσθενέστερον τοῦ müssen. Ἀναλογεῖ πρὸς τὸ ἑλληνικὸν *οφείλειν* κατὸπιν ἀνωτέρας διαταγῆς, ἀποφάσεως ἢ ὑποχρεώσεως ἔξωτερικῆς.

π. γ. So **sollst** du leben.

Ἔτσι πρέπει νὰ ζῆς (ἔνεκα ἠθικῶν λόγων, τοῦ νόμου κτλ.)

Das Dienstmädchen **soll** die Lampe anzünden.

Ἡ ὑπηρέτρια οφείλει (εἶνε ὑπόχρεως) νὰ ἀνάπτῃ τὴν λάμπαν.

Ἄλλ' ἐπίσης τὸ **soll** ἐνέχει καὶ ἄλλην σημασίαν :

π. γ. der König **soll** krank sein.

Ὁ βασιλεὺς ἐνδέχεται (δηλ. λέγουν, ὑποθέτω) νὰ εἶνε ἀσθενής.

Καγὼν 32. — Τὰ τροπικὰ βοηθητικὰ mögen, sollen ὡς καὶ τὸ lassen (περὶ οὗ κατωτέρω) μετ' ἀπαρεμφάτου ἀντικαθίστουσιν τὴν προστακτικὴν ἢ τὴν εὐκτικὴν.

Du sollst schweigen : Σιώπα, πρέπει νὰ σιωπᾷς.

Möge der Himmel (Gott) ihn beschützen!

Εἴθε ὁ οὐρανὸς (ὁ θεὸς) νὰ τὸν προφυλάξῃ!

Ich möchte mir gern ein Klavier kaufen.

Θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἀγοράσω ἓν κλειδοκύμβαλον.

II

Γλωσσικὰ ἰδιώματα (Mundarten) ἐπὶ τῶν τροπικῶν
βοηθητικῶν ὁυμάτων.

(Ἴδε σημειώσεις σελ. 118).

Das <i>kann</i> nicht sein.	Τοῦτο δὲν εἶνε δυνατόν νὰ γίνῃ ἢ νὰ ἔγινε.
Ich <i>kann</i> nichts dafür.	Δὲν ἔμπορῶ νὰ σᾶς βοηθήσω εἰς τοῦτο.
Ich <i>kann</i> nicht anders.	Ἄλλως δὲν ἔμπορῶ νὰ πράξω, νὰ ἐνεργήσω.
Ich <i>will</i> nichts davon wissen.	Δὲν θέλω νὰ ἠξεύρω τίποτε ἀπ' αὐτά.
Das <i>wolle</i> Gott.	Εἴθε . . . , ὁ θεὸς νὰ δώσῃ.
So Gott <i>will</i> .	Θεοῦ θέλοντος . . .
Was <i>will</i> das heissen?	Τί σημαίνει τοῦτο; τί πᾶ νὰ πῆ;

Er <i>muss</i> bald kommen :	Εἶνε ὄρα νὰ ἔλθῃ.
Ich <i>muss</i> lachen !	Ἔς γελάσω.
Wer nicht hören will, der <i>muss</i> fühlen (=αἰσθάνομαι).	Ὅπου δὲν πείθει λόγος πίπτει ῥάβδος.
Mit dem Wolf <i>muss</i> man heulen! (=οὐρλιάζω).	Μ' ὅποιον δάσκαλον καθίσσης τέτοια γράμματα θὰ μάθῃς.
Wenn ich so sagen <i>darf</i> .	Ἄν ἠμποροῦσα οὕτω νὰ ἐκφρασθῶ . . . νὰ εἰπῶ.
Sie <i>dürfen</i> nur befehlen. . .	Μόνον νὰ διατάξῃτε.
<i>Dürfte</i> ich Sie wohl um einen Dienst bitten?	Θὰ ἠμποροῦσα νὰ σᾶς παρακαλέσω διὰ μίαν ἐκδούλευσιν;
Hier <i>darf</i> nicht geraucht werden!	Ἔδῶ ἀπαγορεύεται τὸ καπνίζειν !
Er hat unrecht, er <i>mag</i> es zugeben oder nicht.	Ἔχει ἄδικον, ἀδιάφορον ἂν τὸ παραδέχῃται ἢ ὄχι.
Er <i>mag</i> sagen was er will!	Δύναται νὰ λέγῃ ὅτι θέλει !
Er <i>mochte</i> 15 Jahre alt sein.	Ἔητο δυνατόν νὰ εἶνε (ἠμποροῦσε νὰ εἶνε) 15 ἐτῶν.
Woher <i>mag</i> er das wissen?	Ἄπὸ ποῦ ἄρα γε νὰ τὸ ἔμαθε;
Was <i>soll</i> das (bedeuten?)	Τί ἄρα γε ἠμπορεῖ τοῦτο νὰ σημαίνῃ; Τί πᾶ νὰ πῆ αὐτό;
Was <i>soll</i> das (nützen?)	Τί τὸ ὄφελος! τί ὄφελει τοῦτο!
Was <i>soll</i> ich tun?	Τί ὀφείλω (τί πρέπει) νὰ κάνω;
Was <i>soll</i> dieses Federmesser kosten?	Τί ἠμπορεῖ νὰ κοστίζῃ αὐτὸ τὸ μαχαιρίδιον (ἢ σουγιάς);

III

I. Χρῆσις τῆς ἀπαρεμφάτου.

II. Πότε παραλείπεται ὁ δύνδεσμος zu.

Ἡ χρῆσις τῆς ἀπαρεμφάτου ἐν τῇ Γερμανικῇ εἶνε ὁμοία τῆς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλληνικῇ. Νομίζει τις ὅτι οἱ Γερμανοὶ παρέλαβον ταύτην ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν Ἑλλήνων.

Παρατήρησις 1. Das **Reiten** ist eine gesunde Bewegung : Το ιππεύειν εἶνε μία ὑγιεινὴ κίνησις.

Geben ist seliger als Nehmen : Το δίδειν εἶνε θεαρεστότερον τοῦ λαμβάνειν.

Ich bin des vielen **Redens** müde : Ἐκ τοῦ πολλοῦ λέγειν εἶμαι κατάκοπος.

Τῆς ἀπαρεμφάτου γίνεται χρῆσις ἀντὶ οὐσιαστικοῦ μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ οὐδετέρου ἄρθρου. Αὕτη εἶνε ἡ λεγομένη *ονοματικὴ ἀπαρέμφατος* τῆς Ἑλληνικῆς. Τὰ τοιαῦτα ἀπαρέμφατα γράφονται μὲ κεφαλαία ἀρχικά γράμματα.—Τὸ αὐτὸ γίνεται εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ Ἰταλικὴν.

Παρατήρησις 2. Wann werde ich das Vergnügen haben Sie wiederzusehen : Πότε θὰ ἔχω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ σὰς ἐπανίδω ;

Ich wünsche mit Ihnen zu sprechen : Ἐπιθυμῶ νὰ ὁμιλήσω μεθ' ὑμῶν.

Dieses Gedicht ist leicht zu lernen : Τὸ ποίημα τοῦτο εἶνε εὐκολον νὰ τὸ ἐκμάθῃ τις.

Τῆς ἀπαρεμφάτου γίνεται ἐπίσης χρῆσις ἐπὶ *ταυτοπροσωπίας*. * Αὕτη εἶνε ἡ *ῥηματικὴ, τελικὴ ἢ εἰδικὴ λεγομένη ἀπαρέμφατος* τῶν ἀρχαίων τὴν ὅποιον σήμερον ἡμεῖς ἀναλύομεν διὰ τοῦ «νὰ» καὶ σπανιώτερον διὰ τοῦ «οἶτι». Εἰς τὸ «νὰ» τοῦτο ἀντιστοιχεῖ τὸ γερμανικὸν «zu» δι' οὗ ἐξαρθάται ἡ ἀπαρέμφατος ἐκ τοῦ ῥήματος. Πρβ. παρὰδ. β. Τὸ αὐτὸ γίνεται εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ Ἰταλικὴν.

Ἄλλὰ καὶ ἐπὶ ἑτεροπροσωπίας τίθεται ἀπαρέμφατος, ὅταν ἐκ τοῦ ἀντικειμένου τοῦ ῥήματος ἐννοῆται τὸ ὑποκείμενον τῆς ἀπαρεμφάτου. (Πρβ. γαλλικὴν).

π. γ. Ich sehe ihn kommen : Τὸν βλέπω νὰ ἔρχεται.
Ich höre die Vögel singen : Ἀκούω τὰ πτηνὰ νὰ ψάλλουν.

Παρατήρησις 3. Ich kann sehen und hören : Δύναμαι νὰ βλέπω καὶ νὰ ἀκούω.—Warum willst du nicht kommen? Διατί δὲν θέλεις νὰ ἔλθῃς;—Meine Schwester lernt malen : Ἡ ἀδελφὴ μου μαθαίνει νὰ ζωγραφῆ.—Spazieren gehen : Περιπατῶ πεζῆ.

* Ταυτοπροσωπία ὑπάρχει, ὅταν τὸ ὑποκείμενον τοῦ ῥήματος εἶνε ἐπίσης ὑποκείμενον τῆς ἀπαρεμφάτου.

π. γ. Σωκράτης βούλεται φαγεῖν : Sokrates will essen.

Θέλω (ἐγὼ) νὰ φάγω (ἐγὼ) : Ich will essen.

Ἐτεροπροσωπία εἶνε, ὅταν ἄλλο εἶνε τὸ ὑποκείμενον τοῦ ῥήματος καὶ ἄλλο τὸ ὑποκείμενον τῆς ἀπαρεμφάτου.

π. γ. Σωκράτης νομίζει θεοὺς εἶναι : Sokrates glaubt, dass Götter seien. (ὕκ.)
Θέλω (ἐγὼ) νὰ φύγῃς (σύ) : Ich will, dass du weggehst. (ὕκ.)

Εἰς τὴν β'. περιπτώσιν ἐν τῇ Γερμανικῇ τὸ ἀπαρέμφατον ἀνάγεται εἰς εἰδικὴν ἢ τελικὴν πρότασιν.

Εἰς πάσας τὰς ἀνωτέρω φράσεις ἡ ἀπαρέμφατος συνδέεται μετὰ τοῦ ῥήματος ἔξ οὗ ἔξαρτᾶται **ἄνευ τοῦ συνδέσμου zu**.

Ὁ σύνδεσμος **zu** παραλείπεται ὅθεν :

α) Μετὰ τὰ ἑπτὰ τροπικά βοηθητικά ῥήματα.*

β) Μετὰ τὰ ὀκτὼ ἐπόμενα ῥήματα: **sehen**: βλέπω, **hören**: ἀκούω, **machen**: κάμνω, **fühlen**: αἰσθάνομαι, **lehren**: διδάσκω, **lernen**: διδάσκομαι, **heissen**: ὀνομάζω καὶ διατάσσω, **helfen**: βοηθῶ.

γ) Εἰς τινὰς φράσεις, ὧν κοινότεραι εἶνε: Spazieren gehen: περιπατῶ πεζῇ, ἐξέρχομαι εἰς περίπατον.

Spazieren fahren ἢ reiten: περιπατῶ (ἐφ' ἀμάξης, ταξειδεύω διὰ πλοίου, ἵππεύω).

Schlafen legen: ἀποκοιμίζω.

Sitzen bleiben: μένω καθήμενος. Stehen bleiben: μένω ὄρθιος. Ἄλλὰ παρακ. ich bin stehen ἢ sitzen geblieben.

Παρατήρησις 4. Wir leben nicht **um zu** essen, sondern wir essen **um zu** leben: δὲν ζῶμεν διὰ νὰ τρώγομεν, ἀλλὰ τρώγομεν διὰ νὰ ζῶμεν.

Χάριν ἐμφάσεως ἢ πρὸς τονισμόν τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ τὸ zu ἐπιτείνεται διὰ τοῦ um=um zu: διὰ νὰ, διὰ τοῦτο, ἵνα.

Συνοψίζομεν τὰ ἀνωτέρω περὶ ἀπαρεμφάτου εἰς τὸν ἐπόμενον κανόνα:

Κανὼν 33.— Τῆς ἀπαρεμφάτου γίνεται κοῦδιδ ὀνομαστικῶς μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ οὐδετέρου ἄρθρου ἢ ῥηματικῶς ἐπὶ ταυτοπροσωπίας μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ zu ἢ um zu, ὅπερ μόνον κατ' ἐξαιρῆσιν παραλείπεται εἰς τὰς ἀνωτέρω δημειωθεῖδας τρεῖς περιπτώσεις. Ἐπὶ ἑτεροπροσωπίας τίθεται ἀπαρέμφατος ἀντὶ ὑποτακτικῆς μόνον ἐν ἢ περιπτώσει τὸ ὑποκειμενὸν αὐτῆς ἐννοεῖται ἐκ τοῦ ἀντικειμένου τοῦ ῥήματος.

Θέμα 41.— Ich mag dieses Buch nicht lesen, es ist so langweilig. — Wie geht es Ihrem Herrn Vater? — Danke. Es geht ihm etwas besser. Er darf schon jeden Tag ein paar Stunden aufstehen, wird aber das Zimmer noch längere Zeit hüten müssen. — Grüßen Sie ihn, bitte, von mir. — Darf ich Sie einmal besuchen? Gewiß. Ihr Besuch wird mir jederzeit angenehm sein. — Warum bist du

* Ἀλλὰδὴ μετὰ τὰ sollen, müssen, wollen, können, mögen, dürfen, lassen.

gestern nicht zu mir gekommen? Mein Vater hat es mir nicht erlaubt. — Der Arzt sollte heute zu uns kommen, aber wir haben ihn vergebens erwartet. Er hat wahrscheinlich nicht kommen können. — Möchten Sie mir nicht sagen, wo der Opernplatz ist? Bedauere sehr; ich kann es Ihnen leider nicht sagen, denn (ich da) ich selbst fremd bin hier. — Das fünfte Gebot heißt: du sollst nicht töten. — Ich möchte Sie nicht belästigen. — Napoleon sagte oft: „Ich hätte bei Waterloo sterben sollen“. — Ich will nicht, daß er komme. — Schreib ihm, wenn er wolle, könne er kommen. — Möchten Sie mir nicht einmal Ihren Fahrplan leihen: Bitte sehr, recht gern. Da ist er.

II. Das Lesen ermüdet die Augen. — Das Baden und Reiten sind im Sommer sehr angenehm. — Das Spaziergehen ist für mich sehr ermüdend. — An vielem Lachen erkennt man einen Narren (Sprichwort). — Wir können schon Deutsch sprechen. — Sie sind allein sitzen geblieben. — Ich will das Kind schlafen legen. — Lassen Sie mich schlafen. — Wir hörten unseren Freund in seinem Zimmer singen. — Ich sah ihn kommen. — Helfen Sie mir meine Übersetzung machen. — Es ist traurig keine Freunde zu haben. — Sie scheinen Angst zu haben. — Was ist zu tun? — Haben Sie mir etwas zu sagen. — Es ist zu bedauern. — Dieses Gedicht ist leicht zu lernen. — Den Brief, den wir gestern erhalten haben, ist schwer zu lesen. — Ich komme mit Ihnen um zu sprechen.

langweilig : στενάχωρος.
 ein paar Stunden : καμμιάν δύο
 ώρας.
 aufstehen : ἐγείρεσθαι, νά ἀφίγη
 τις τήν κλίνην.
 hüten : φυλάττω.
 einmal : κατά λέξις μίαν φοράν.
 gewiss : βεβαίως.
 angenehm : εὐχάριστος.
 erlauben : ἐπιτρέπω.
 vergebens : ματαίως.
 erwarten : περιμένω, ἀναμένων.
 Opernplatz : ἡ πλατεία τοῦ μελο-
 δράματος.

wahrscheinlich : πιθανῶς.
 sterben : ἀποθνήσκω.
 Fahrplan : ἐκ τοῦ Fahr, fahren
 καὶ Plan : Ὀδηγός.
 ermüden : κουράζω.
 müde : κουρασμένος.
 ich bin müde : ἀλέκαμα, ἐκουρά-
 σθην.
 Narr : τρελλός, ἄφρων.
 Narrenhaus : τὸ φρενοκομεῖον.
 singen : ψάλλειν, ἀδειν.
 der Gesang : τὸ ᾠμα.
 ich sah : παρατάτιξ. τοῦ sehen :
 βλέπω.

ich bedaure sehr: λυποῦμαι πολύ.	die Übersetzung: μετάφρασις.
Gebót: ἐντολή.	Es ist traurig: εἶνε λυπηρόν.
leider: δυστυχῶς.	Angst haben: φοβεῖσθαι, ἀδη- μνεῖν.
selbst: ἐγὼ αὐτός, ὁ ἴδιος.	zu tun: γίνεσθαι, κάμνειν.
töten: φονεύειν.	Was ist zu tun? τί ποιητέον;
der Tod: ὁ θάνατος.	etwas: τί, καὶ τι.
belästigen: ἀνησυχῶ, βαρύνω, ἐνοχλῶ.	Gedicht: ποίημα.
die Last: βάρος, τὸ φορτίον.	erhalten: λαμβάνειν, δέχεσθαι.
die öffentlichen Lasten: οἱ φόροι.	

ΜΑΘΗΜΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

I

Zusammengesetzte Zeitwörter. Σύνθετα ῥήματα.

Suchen: ζητῶ.

besuchen: ἐπισκέπτομαι.

aussuchen: ἐκλέγω.

Ἐκ τοῦ ἄνω παραδείγματος βλέπομεν ὅτι διὰ τῆς προσθήκης προθεμάτων τινῶν ὡς *be, aus, κτλ.* ἀποκτῶμεν νέον ῥήμα, τὸ σύνθετον.

Τὰ σύνθετα ῥήματα κλίνονται κατὰ καιónα ὅπως καὶ τὰ ἀπλᾶ ἐξ ὧν προέρχονται.

Ἐν τούτοις ἐν τῇ γερμανικῇ γλώσσῃ ὑπάρχει τὸ ἐπόμενον ἰδιάζον χαρακτηριστικόν: ἐκ τῶν προθεμάτων τούτων ἄλλα μὲν εἶνε **ἀχώριστα**,—ἦτοι οὐδέποτε χωρίζονται τοῦ ῥήματος, ἄλλα δὲ **ἀποσπῶνται** καὶ παραπέμπονται εἰς τὸ τέλος τῆς προτάσεως.

Σημειωτέον, ὅτι τοῦτο γίνεται μόνον εἰς τὸν ἐνεστώτα καὶ παρ. τῆς ὀριστικῆς (σπανιώτερον τῆς ὑποτακτικῆς) καὶ εἰς τὴν προστακτικὴν

ich besuche

ich suche **aus**

du besuchst *ἀλλὰ*

du suchst **aus**

er besucht usw.

er sucht **aus**

Ἐξ οὗ ἐξάγομεν τὸν ἐπόμενον κανόνα.

Regel 34te.— Bei den zusammengesetzten Zeitwörtern unterscheidet man trennbare und untrennbare Komposita.

Vorsilbe : πρόθεμα, ἐκ τοῦ vor (προ) καὶ Silbe (ἑλλ. συλλαβή).
 trennbar : διαιρετός, διαχωριστικός. untrennbar : ἀδιαίρετος.
 trennen : χωρίζω. Kompositum; — a: σύνθετον.

Εἰς τὰς δύο ἀνωτέρας κατηγορίας δυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν τρίτην τοιαύτην ἐκ προθεμάτων τινῶν, τὰ ὅποια ὅτε μὲν εἶνε ἀχώριστα, ὅτε δὲ χωρίζονται τοῦ ῥήματος.

II

Untrennbare Vorsilben.— Προθέματα μὴ χωριζόμενα.

Τὰ ἐπόμενα προθέματα εἶνε πάντοτε ἀχώριστα.

be =besuchen: ἐπισκέπτομαι.	miss =misshandeln: κακομεταχειρίζομαι.
begleiten: συνοδεύω.	
ent =entfernen: ἀπομακρύνω.	missbrauchen : καταχρῶμαι.
entfesseln: ἀπελευθερώω.	ver =versuchen ἐπιχειρῶ, δοκιμάζω.
er =erreichen: ἐπιτυγχάνω.	zer =zerstören: καταστρέφω.
erobern: κυριεύω.	
ge =gehörchen: ὑπακούω.	zerbrechen: συντρίβω.
gewähren: παραχωρῶ.	zergliedern: διαμερίζω.

Σημείωσις. Τὸ μόριον ent μετατρέπεται πρὸ τοῦ f εἰς **emp**. empfangen: δέχομαι empfinden: αἰσθάνομαι empfehlen: συνιστῶ.

Γραμματικαὶ παρατηρήσεις :

1. Τὰ ἄνω προθέματα εἶνε πάντοτε **ἄτονα**, ἐν ἀντιθέσει τῶν χωριζομένων, τὰ ὅποια τονίζονται: besuchen, versuchen κτλ.
2. Εἰς τὸν παρακείμενον (ὅπως ἤδη ἐλέχθη) δὲν προσλαμβάνουν τὸ ge, ἐπομένως: ich habe besucht, ich habe entfesselt κτλ.

Γύμνασμα. — Κλίνατε εἰς τὸν ἐνεστώτα καὶ παρατατικὸν τῆς ὀριστικῆς καὶ ὑποτακτικῆς ὡς καὶ εἰς τὸν παρακείμενον τᾶνωτέρω ῥήματα.

III

Trennbare Vorsilben. — Προθέματα χωριζόμενα.

Ἐπειδὴ ὁ ἀριθμὸς τῶν προθεμάτων τούτων εἶνε μέγιστος ἀπέχομεν τοῦ νὰ δώσωμεν κατάλογον αὐτῶν. Ὁ μαθητὴς ἄς ἐνθυμηταὶ μόνον τὰ προθέματα, τὰ ὁποῖα ἀνεφέρωμεν ἀνωτέρω (II) καὶ θὰ ἀναφέρωμεν καὶ κατωτέρω (IV), ἔχων ὑπ' ὄψιν ὅτι πάντα τὰ λοιπὰ **χωρίζονται καὶ τονίζονται**.

1. Ich reise morgen nach Köln **ab**: Αὔριον ἀναχωρῶ διὰ τὴν Κολωνίαν.

2. Reist mit mir **ab**!: Ἀναχωρήσατε μαζί μου!

3. Ich weiss nicht, ob er heute noch **abreist**: Δὲν ἤξεύρω ἂν ἀναχωρῇ τὴν σήμερον ἀκόμη.

4. Wann ist er **abgereist**? Πότε ἀνεχώρησεν;

5. Ich beabsichtige morgen **abzureisen**: Σκοπῶ, σχεδιάζω αὔριον νὰ ἀναχωρήσω.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω πέντε παραδειγμάτων παρατηροῦμεν ὅτι:
 α) Εἰς ὅλους τοὺς **ἀπλοὺς χρόνους** τ. ἔ. ἐνεστώτα καὶ παρατατικὸν τῆς ὀριστικῆς, ἐνεστώτα καὶ παρατατικὸν τῆς ὑποτακτικῆς, (ἂν ἡ πρότασις δὲν εἶνε ἐξηρητημένη) καὶ τὴν προστακτικὴν, τὸ ῥῆμα χωρίζεται τοῦ προθέματος καὶ τοῦτο τίθεται εἰς τὸ τέλος τῆς προτάσεως. β) Ὅτι εἰς τὰς ἐξηρητημένας προτάσεις, ὡς εἰς τὸ 2, 3, 5 παραδείγματα, ἐπειδὴ αὐτὸ τοῦτο τὸ ῥῆμα τίθεται ἐν τέλει, ἡ ῥηθεῖσα διαίρεσις δὲν ἐπέρχεται. γ) Ὅτι τὸ πρόθεμα τίθεται εἰς τὴν παθητικὴν μετοχὴν μετὰ τὸν σχηματισμὸν αὐτῆς.

reisen παρ. μετ. gereist

abreisen παρ. μετ. **abgereist** (Παραδ. 4^{ov}).

καὶ δ) ὅτι εἰς τὸ ἀπαρέμφατον ὁ σύνδεσμος **zu** ἐνσφηνοῦται μεταξὺ προθέματος καὶ ῥήματος:

abreisen—abzureisen. (Παραδ. 5^{ov}).

Θέμα 42.—Ἀντιγράψατε, μεταφράσατε εἰς τὸ Ἑλληνικὸν

καὶ ἔπειτα ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ εἰς τὸ Γερμανικὸν τὸ ἐπόμενον θέμα :

Machen Sie alle Fenster auf! — Ich habe sie eben aufgemacht. — Weißt du, wann dein Vater zurückkehrt? — Ich glaube, er kehrt morgen zurück. — Die Schüler sagten mehrere schöne Gedichte her. — Viele hohe Persönlichkeiten wohnten der Feier bei. — Kleine Kinder machen ihren Eltern nach. — Naher gehen wir noch ein wenig aus. — Näh mir, bitte, den Knopf an. — Nach einem anstrengenden Marsch ruht man gern aus. — Wen stellt dieses Bild dar. — Nachdem wir ausgeruht und uns mit Speise und Trank gestärkt hatten, setzten wir unsere Wanderung fort. — Stellen Sie mir, bitte, Ihren Freund vor. — Wir fragten ihn, warum er schon weggehe. — Teilen Sie mir, bitte, mit, wann Sie abzureisen gedenken. — Um acht Uhr machen die meisten Kaufleute ihre Geschäfte zu. — Mehrere Tausend Textilarbeiter legten die Arbeit nieder, weil die Fabrikanten ihre Forderungen nicht bewilligten. — Alljährlich wandern viele Europäer nach Amerika aus. — Drücke dich klar und deutlich aus. — Wer mich liebt, folge mir nach. — Wenn es dunkel wird, zündet man Licht an.

Auf'machen : ἀνοίγω.

zu'machen : κλείω.

zurückkehren : ἐπιστρέφω.

glauben : πιστεύω.

her'sagen : ἀπαγγέλλω.

bei'wohnen : παρευρίσκομαι.

nach'machen : ἀπομιμοῦμαι.

nachher : ἔπειτα.

aus'gehen : ἐξέρχομαι.

an'nähen : ὀίπτω.

der Knopf : τὸ κομβίον.

anstrengender Marsch : ἐπίπονος πορεία.

aus'ruhen : ξεκουράζομαι, ἀναπαύομαι.

dar'stellen : περιστῶ, ἀπεικονίζω.

weg'gehen : ἀναχωρῶ, ἀπέρχομαι.

mit'teilen : ἀνακοινῶ.

ab'reisen : ἀναχωρῶ διὰ ταξείδιον.

gedenken : σκέπτομαι.

Geschäft : κατάστημα | ἐπιχείρησις.

Kaufmann, Kaufleute : ἔμπορος — οἱ.

Textilarbeiter : ἐργάται ὑφαντουργίας.

niederlegen : καταθέτω, παύω.

Forderung : ἀπαίτησις.

fordern : ἀπαίτω.

weil : ἐπειδή.

Alljährlich : καθέκαστον ἔτος.

aus'wandern : ἀποδημῶ, μεταναστεύω.

sich stärken: ἀνακτῶ δυνάμεις
(ἐκ τοῦ stark).

fort'setzen: ἐξακολουθῶ, συνε-
χίζω.

Wanderung: ταξείδιον.

vor'stellen: παρουσιάζω.

ausdrücken: ἐκφράζομαι.

deutlich: εὐκρινῶς.

klar: καθαρός, καθαρῶς.

nach'folgen: ἀκολουθῶ.

das Licht: τὸ φῶς.

anzünden: ἀνάπτω.

IV

Προθέματα ὅτε μὲν χωριζόμενα, ὅτε δὲ ἀχώριστα.

Bald trennbare und bald untrennbare Vorsilben.

Τὰ προθέματα **durch, über unter καὶ um** πότε χωρίζονται καὶ πότε μένουں ἀχώριστα ἐκ τοῦ ῥήματος.

Χωριζόμενα (τονιζόμενα)

Μὴ χωριζόμενα (ἄτονα)

durchreisen: διέρχομαι (τα-
ξειδεύων).

durchreisen: διατρέχω (τα-
ξειδεύων).

durchsagen:¹ προιονίζω.

durchbohren: διατρύπω.

übersetzen: μεταφέρω (ἢ με-
ταβιβάζομαι) ἀπὸ τῆς μιᾶς
ὄχθης εἰς τὴν ἄλλην, ἀπὸ τοῦ
ἐνὸς τμήματος εἰς τὸ ἕτερον.

übersetzen: μεταφράζω.

untergehen: δύει (ὁ ἥλιος,
ἢ σελήνη).

überzeugen: καταπέιθω.

umkehren: ἐπιστρέφω.

unterjochen:² ὑποδουλώνω.

umzingeln: περιβάλλω.

Σημειώσεις καὶ γλωσσικαὶ παρατηρήσεις :

1. Säge: πριόνιον. 2. Ἐκ τοῦ Joch πρβ. λατ. jugum ἑλλ. ζυγός.

3. Τὸ **wie**ler χωρίζεται πάντοτε τοῦ ῥήματος ἐκτός εἰς τὸ wie-
derholen: ἐπαναλαμβάνω.

4. Τὸ **hinter**, **wie**ler καὶ **voll** κατὰ κανόνα χωρίζονται τοῦ ῥή-
ματος π. γ. hintergehen: ἀπατᾶν, widersprechen: ἀντιλέγειν, voll-
enden: συμπληροῦν, ἀλλὰ καὶ vollstopfen, γεμίζω ἕως ἐπάνω, πατώνω.

5. Γενικώτερον δυνάμεθα νὰ διατυπώσωμεν ἐπὶ τῶν ἄνω προθεμά-
των τὴν παρατήρησιν ὅτι: ὡσάκας πρόθεμά τι ἐπὶ τὸ μᾶλλον καὶ ἦτον
διατηρεῖ τὴν *ἐπιρρηματικὴν* αὐτοῦ σημασίαν τονίζεται καὶ χωρίζεται,
ἀντιθέτως δὲ ὅταν τοῦ συνθέτου ῥήματος γίνηται χρῆσις *μεταφορικῶς*,
τὸ πρόθεμα μένει ἀχώριστον. Πρβ. ἰδίως: übersetzen, vollenden,
vollstopfen.

Θέμα 43.— Μεταφράσατε: Τὴν πρωΐαν ὁ ἥλιος ἀνατέλλει, τὴν ἑσπέραν (οὔτος) δύει.— Μεταφράσατε τὸ ποίημα «Mailied» τοῦ (von) Γκαϊτε.— Οἱ Ρωμαῖοι ὑπεδούλωσαν πολλοὺς λαοὺς.— Τώρα κλείσατε τὰ παράθυρα.— Θέλομεν νὰ κλείσωμεν τὴν θύραν καὶ τὰ παράθυρα.— Τὸ πᾶν ἐδοκίμασα, ὅπως τὸν καταπέισω.— Οὔτος ὁ κύριος διέτρεξε (ταξιδεύων) ὀλόκληρον τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Αὐστροίαν.— Πλεῖστοι πρίγκιπες διῆλθον (ταξιδεύοντες) ἐντεῦθεν.— Ἐπανάλαβε δις καὶ τρις ταύτας τὰς λέξεις.— Ἐξέροχεσθε ἤδη;— Ναί, θέλω νὰ πηγαίνω νὰ ἴδω τὸν φίλον μου.— Ἡ ξηρασία ἐπροξένησε πολλὰς ζημίας εἰς τοὺς χωρικοὺς.— Παρακαλῶ νὰ μὲ παρουσιάσητε εἰς τοὺς γονεῖς Σας.— Οἱ ἔμποροι ἐκθέτουν τὰ ἐμπορεύματα αὐτῶν εἰς τὰς προθήκας.— Ἐπιστρέψατε ὀπίσω, κύριοι.— Διὰ τί βιάζεσθε; Ἡ διαγωγή σας μοὶ ἀπαρέσκει.— Τοῦτο τὸ φόρεμα μοὶ ἀρέσκει.— Ὑποσχέθητε μοι, ὅτι (dass) δὲν θὰ ἐπαναλάβητε ταύτην τὴν λέξιν.

ἀνατέλλειν: **auf**'gehen.

δύειν: **uuter**'gehen.

τὴν πρωΐαν, τὴν ἑσπέραν: Am

Morgen, am Abend.

ποίημα: Gedicht.

οἱ Ρωμαῖοι: die Römer.

πολλοὺς λαοὺς: mehrere Völker.

δοκιμάζειν: versuchen.

τὸ πᾶν: alles.

ἐντεῦθεν: hier.

ἡ ξηρασία: die Trockenheit.

trocken: στεγνός.

προξενεῖν: verursachen (φεροῦρ-
ζαχεν).

ζημία: der Schade;—n:

χωρικός: Landmann κτλ. die

Landleute, Bauer;—n.

παρουσιάζω: **vor**'stellen.

ἐκθέτειν: **aus**'legen.

προθήκη: Schaufenster.

βιάζεσθαι: sich beeilen (beäilen).

ἐπαναλαμβάνω: (ιδὲ σελ. 3).

ἐμπόρευμα: die Ware.

ἡ διαγωγή: das Benehmen.

Φράσεις πρὸς ἐκμάθησιν :

Diese Bücher gefallen mir nicht (ἐνικ. gefällt): Ταῦτα τὰ βιβλία δὲν μοὶ ἀρέσουν.

Behalten Sie was Sie haben: Κρατεῖτε (τηρεῖτε) ὅ,τι ἔχετε.

Haben Sie mich verstanden? Μὲ ἐννοήσατε καλῶς;

Ihr Betragen (ἢ Benehmen) missfällt mir (πλ. missfallen): Ἡ διαγωγή σας μοὶ ἀπαρέσκει.

Haben Sie einen Brief von Ihrem Vater erhalten?
Ἐλάβατε ἐπιστολήν, παρὰ τοῦ πατρὸς ὑμῶν;

Ja, ich erhalte sehr oft Briefe von ihm, fast jede
Woche: Naί, λαμβάνω πολὺ συχνὰ ἐπιστολάς παρ' αὐτοῦ, σχε-
δὸν κάθε ἑβδομάδα.

Die Kinder zertrümmern und zerstören alles:
Τὰ παιδιὰ κατασυντρίβουν καὶ καταστρέφουν τὸ πᾶν.

Ich verspreche Ihnen Rat zu befolgen: Ὑπόσχομαι
νὰκολουθήσω τὴν συμβουλήν Σας.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

I

Τροπικὸν βοηθητικὸν lassen.

(Συνέχεια τοῦ 33ου Μαθήματος)

Infinitiv.—Ἀπαρέμφατον.

7. Lassen.—Ἀφίνειν.

Indicativ	Gegenwart.—Ἐνεστώς	Konjunktiv
ich lasse:	ἀφίνω πρβ. γαλλ, laisser	lasse: νὰ ἀφίνω
du lässt		lassest ἀφίνω,
er lässt		lasse ἐπιτρέπω,
wir lassen		lassen διατάσσω.
ihr lasst		lasset
Sie lassen		lassen

Mitvergangenheit. — Παρατατικὸς

ich liess:	ἄφινον, ἄφιννα, ἀφῆκα	liesse: νὰ ἄφινον.
du liest		liessest
er liess		liesse
wir liessen		liessen
ihr liesst		liesset
Sie liessen		liessen

Imperativ	Particip
Lass! Lassen wir! Lasst! Lassen Sie!	gelassen

Σημειώσεις :

Τὸ **lassen** σημαίνει *ἀφίνω*, δίδω *διαταγήν* νὰ γίνη τι, *παρὰ γέλλω*, *ἐγκαταλείπω*, *ἐνεργῶ* διὰ μέσου ἄλλου προσώπου.

Lassen Sie mich reden :	ἀφήσατέ με νὰ ὁμιλήσω.
Ein Haus machen lassen :	βάξω νὰ κτισθῇ ἕνα σπίτι.
Das lässt sich sagen :	τοῦτο θὰ ἡδύνατο νὰ λεχθῇ.

II

Δεικτικὰ ἄντωνυμια.*Hinweisende Fürwörter.**

Ὁ πλήρης πίναξ τῶν δεικτικῶν ἄντωνυμιῶν περὶ τῶν ὁποίων ἐγένενο συχνάκις ἤδη λόγος εἶνε :

- 1) Der, die, das (τονισμένα) | οὗτος, αὕτη τοῦτο ἢ αὐτός,
- 2) dieser, diese, dieses : | αὐτή, αὐτό.
- 3) jener, jene, jenes : ἐκεῖνος, ἐκεῖνη, ἐκεῖνο.
- 4) derjenige, diejenige, dasjenige : ἐκεῖνος κτλ.
- 5) derselbe, dieselbe, dasselbe : ὁ αὐτὸς κτλ., ὁ ἴδιος κτλ.
- 6) der nämliche, die nämliche, das nämliche : ὁ αὐτὸς κτλ.
- 7) der, die, das eine ... der, die, das andere : ὁ μὲν... ὁ δέ.
- 8) solcher, solche, solches : τοιοῦτος κτλ.

Σημειώσεις καὶ παρατηρήσεις :

1. Ἡ δεικτικὴ ἄντωνυμία *der, die, das* ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ ἄρθρον τονίζεται ἰσχυρῶς, τ. ἔ. ὀξύνεται. Κλίνεται ὡς τὸ ἄρθρον, ἀλλὰ εἰς τὴν γενικὴν τοῦ ἐνικοῦ καὶ τοῦ πληθυντικοῦ ὡς καὶ τὴν δοτ. πληθυντικὴν ἔχει τὸν δισύλλαβον τύπον ἦτοι :

Γεν. Ἐν. **dessen** (ἄρσ.) **deren** (θηλ.) **dessen** (οὐδεν.)

Γεν. Πληθ. **derer** καὶ **deren**.

Δοτ. Πληθ. **denen**.

Οἱ δισύλλαβοι τύποι εἶνε ἐν χρήσει ὅταν ἡ ἐν λόγῳ ἄντωνυμία ἀπαντῇ μόνη τ. ἔ. ἄνευ οὐσιαστικοῦ. Ἄλλως κλίνεται ὅπως τὸ ἄρθρον. π. γ. *Nun hast du dein Ziel erreicht; wir freuen uns d e s s e n*. Λοιπὸν ἐπέτυχες τοῦ σκοποῦ, χαίρομεν δι' αὐτὸ (κατ. λεξ. αὐτοῦ).

*H Pronómina Demonstrativa.

2. Περὶ τῆς κλίσεως τοῦ *dieser, jener* καὶ *solches* ἰδὲ Μαθ. 7ον σελ. 34.

3. Ἀντὶ τοῦ *dieses* μεταχειρίζομεθα τὸ συγκεκομμένον **dies** ἰδίως ἄνευ οὐσιαστικοῦ, ὡς: *nimm dies*: λάβε τοῦτο.

4. Ὅταν αἱ δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι *der, dieser, jener* ἀναφέρονται εἰς οὐσιαστικόν τι, ὅπερ συνδέεται μετ' αὐτῶν ὡς κατηγορούμενον καὶ ἔπονται εἰς τὸ ῥῆμα, — τίθενται εἰς οὐδέτερον γένος (**dies, das, jenes**) ἀδιαφόρως πρὸς τὸ γένος καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐν λόγῳ οὐσιαστικοῦ: ὡς: *Das ist ein Verrat*: Τοῦτο εἶνε προδοσία.

5. Εἰς τὸ: **derjenige, derselbe** καὶ **der nämliche** κλίνεται ἕκαστον τῶν δύο συνθετικῶν αὐτοτελῶς, τὸ α' κατὰ τὴν ἰσχυραν, τὸ δὲ β' κατὰ ἀδύνατον ἐπιθ. κλίσιν ἦτοι:

Einzahl.—Ἐνικός.

	Mask.	Fem.	Neut.
Nom.	<i>derjenige</i>	<i>diejenige</i>	<i>dasjenige</i>
Gen.	<i>desjenigen</i>	<i>derjenigen</i>	<i>desjenigen</i>
Dat.	<i>demjenigen</i>	<i>derjenigen</i>	<i>demjenigen</i>
Akk.	<i>denjenigen</i>	<i>diejenige</i>	<i>dasjenige</i>

Merzahl.—Πληθυντικός, διὰ τὰ τρία γένη.

Nom.	<i>diejenigen</i>
Gen.	<i>derjenigen</i>
Dat.	<i>denjenigen</i>
Akk.	<i>diejenigen</i>

Γύμνασμα. — Κλίνατε: *derjenige Ofen*, — *diejenige Wand*, — *dasjenige Gewerbe*; —.

Θέμα 44.—Μεταφράσατε: *Mach, was du willst*. — *In diesem Leben ist kein Glück vollkommen*. — *Wer hat das gesagt? Mein Vater hat es gesagt*. — *Dies ist unser Rathaus*. — *Ich erinnere mich deiner (ihrer) nicht mehr*. — *Dieselben Ursachen haben nicht immer dieselben Wirkungen*. — *Laß das; es könnte dir schaden*. — *Niemals hat man solches Elend gesehen*. — *Wenn du das tußt, bist du mein Freund nicht mehr*. — *Wie gefällt Ihnen dieser Stoff?* *Sehr gut, nur ist er mir zu teuer*. — *Alles, was über die Angelegenheit gesprochen worden ist, beruht auf Vermutungen*. —

Wer A. sagt muß auch B. sagen (Sprichw.). — Wer zuletzt lacht, lacht am besten. (Sprichw.). — Das (ἢ dies) ist ein schönes Haus.

das Glück: εὐτυχία. Glücklich: εὐτυχής.	schaden: βλάπτω. πρ. Schade! κρῖμα!
Unglück: δυστυχία.	Wenn du das tust: ἂν κἀνης τοῦτο
Vollkommen: πλήρης.	Stoff: ὕφασμα (πρβ. γαλλ. étoffe,
Rathaus: Ἡ Βουλὴ (πρβ. raten: συμβουλευέω).	στόφα).
ich erinnere: ἐνθυμοῦμαι.	zù: πολὺ (δξύτονον).
die Ursache: (πρβ. ur+Sache) αἴτιον, τὸ πρῶτον αἴτιον.	Angelegenheit: περίπτωσις, περιστασις.
die Wirkung: ἐνέργεια, ἀποτέλεσμα.	Vermutung: προϋπόθεσις.
	zuletzt: τελευταίος.
	lachen: γελᾶν.

III

Γλωσσικὰ ἰδιώματα καὶ ῥάσεις πρὸς ἐκμάθησιν.

Lässt das sein (ἢ bleiben)!	Ἄφησέ το! (μὴ φέρεις δηλ. ἐμπόδιον).
Lässt es nur gut sein!	Ἄς εἶνε! (μὴ φέρεις δηλ. ἀντιρρήσεις) ἄφησέ τα!
Ich habe mir sagen lassen dass:	ἔχω ἀκουστὰ ὅτι... κάποιος μοῦ εἶπεν ὅτι:
Lassen Sie ihn kommen!	Ἄς πάη νὰ ἔλθῃ! Ἄφετέ τον νὰ ἔλθῃ.
Lass mal sehen!	Ἄς ἴδωμεν. Γιὰ νὰ ἴδουμε!
Er lässt sich nicht mehr sehen.	Δὲν φαίνεται πλέον... ἔχθη ἀπὸ τὸν κόσμον.
Lässt euch belehren!...	Ἄφετε νὰ διαφωτισθῆτε. Ἄκουσατε νὰ δῆτε πῶς ἔχει τὸ ζήτημα.
Das lässt sich hören!	Εἶνε εὐχῆς ἔργον.
Von hören sagen.	Ἐξ ἀκοῆς.
Es lässt sich nicht leugnen dass...	Δὲν θὰ ἠδύνατό τις ν' ἀρνηθῆ ὅτι...
Was lässt du dir denn einfallen?	Τί παθαίνεις; τί σοῦ συμβαίνει;

Das lässt sich leichter sagen als tun.	Εἶνε εὐκολώτερον νὰ τὸ εἰπῇ τις παρὰ νὰ τὸ ἐκτελέσῃ.
Jemand im Stiche lassen.	Ἐγκαταλείπω τινα εἰς τὴν δυσκολωτέραν (τὴν χρισιμωτέραν) στιγμὴν.
Lass das Weinen.	Παῦσε τὸ κλαύσιμον.
Sein Tun und Lassen.	Ἡ ὅλη του διαγωγὴ. Πᾶσαι αὐτοῦ αἱ ἐνέργειαι.
Das ist schön.	Ὡραῖα! εὖγε!
Dies sind meine Söhne.	Οὗτοι εἶνε οἱ υἱοί μου. Ἴδου οἱ υἱοί μου.
In jener Welt.	Εἰς ἐκεῖνον (τὸν μετὰ θάνατον) κόσμον.
Ein und dasselbe.	Ἐν καὶ τὸ αὐτό.
Das, was du suchst, ist nicht hier.	Ὅ,τι ζητεῖς δὲν εἶνε ἐδῶ.
Ich habe das nämliche gehört.	Ἦκουσα τὸ ἴδιον (πρᾶγμα).
Wer lügt, der stiehlt auch.	Ὅστις ψεύδεται (=ὁ ψευδόμενος) οὗτος καὶ κλέπτει.
Gib denen, die nichts besitzen.	Δῶσε εἰς ἐκείνους, οἵτινες τίποτε δὲν κατέχουν.

Θέμα 45. Μεταφράσατε. — Ἀφήσατε νὰ ἔλθουν πρὸς με (zu) τὰ μικρὰ παιδιὰ. — Διατί δὲν παραγγέλλετε τὸν ἰατρὸν νὰ ἔλθῃ; — Ἀφῆσε, αὐτὸ (das) μὲ θυμώνει (μὲ ἐρεθίζει). — Θὰ παραγγείλω ἓνα ἐπανωφόρι. — Ὁ νόμος δὲν ἐπιτρέπει τοιοῦτόν τι. — Θὰ ἐπιθύμουν νὰ μὲ ἀφίνατε (παρατ. ὑποτ.) ἤσυχον. — Ἀφήσατέ τον νὰ εἰσέλθῃ. — Ποῦ πᾶτε; Εἰς τὸν κουρέα, θέλω νὰ μοῦ κόψῃ τὰ μαλλιά. — Ἐδῶ εἶνε τὸ ἴδιον μέρος, ὅπου (wo) τὸν εἶχον ἰδεῖ χθές.

ιατρός: der Arzt.

τοιοῦτόν τι: solches Vorgehen.

τὸ μέρος: die Stelle.

ἤσυχος: ruhig, in der Ruhe.

ἐπιτρέπω: zulassen.

κουρέυς: der Friseur.

ἀφίνω νὰ εἰσέλθῃ: Einlassen.

κόπτω: schneiden.

ἐρεθίζει: reizen.

μικρὰ παιδιὰ: Kindlein.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΕΚΤΟΝ

I

Περὶ τῆς χρήσεως τῆς Ὑποτακτικῆς καὶ Προστακτικῆς.
 Über den Gebrauch des Indikativs und Imperativs.

Ἡ χρῆσις τῶν δύο τούτων γερμανικῶν ἔγκλισεων κατ' οὐδὲν οὐσιωδῶς διαφέρει τῶν ἀντιστοιχῶν τῆς ἑλληνικῆς.

Ἡ *ὀριστικὴ* εἶνε ἡ ἔγκλισις τῆς *πραγματικότητος* καὶ τὴν μεταχειριζόμεθα, ὅπως ἐνεργείαν τινα ἢ κατάστασιν παρουσιάσωμεν ὡς ἀληθῆ καὶ πραγματικὴν καταφατικῶς ἢ ἀποφατικῶς. Ὡς ἐκ τούτου τὴν μεταχειριζόμεθα ὁσάκις θέλομεν νὰ ἐκφράσωμέν τι ἄνευ ἐνδοιασμοῦ καὶ ἀμφιβολίας, ἐπὶ εὐθείας ἐρωτήσεως, εἰς ἔκφρασιν θυμασμοῦ κτλ. Τὴν ὀριστικὴν μεταχειριζόμεθα καὶ εἰς τὰς ἐξηρημένους προτάσεις, ἂν τὸ ἐν αὐταῖς ἀναφερόμενον θέλωμεν νὰ παρουσιάσωμεν ὡς *τι ἀληθές* καὶ *πραγματικόν* κατὰ τὴν ἀτομικὴν ἡμῶν κρίσιν. Ἄλλως ὡς ἤδη ἐλέχθη, θέτομεν ὑποτακτικὴν ἢ ὑποθετικὴν.

Friede ernährt, Unfriede verzehrt.

Wie herrlich ist der Morgen!

Wann bist du angekommen?

Es ist gewiss, dass die Welt nicht von selbst entstanden ist, sondern dass Gott sie erschaffen hat.

Der Strauss kann nicht fliegen, weil er kurze Flügel hat.

Ἡ εἰρήνη τρέφει, ἡ διχόνοια κατατρώγει, καταστρέφει.

Τί ὠραία εἶνε ἡ πρωΐα!

Πότε ἔφθασες;

Εἶνε βέβαιον, ὅτι ὁ κόσμος ἀφ' ἐαυτοῦ δὲν ἐγένετο, ἀλλ' ὅτι ὁ θεὸς τὸν ἔπλασεν.

Ἡ στρουθοκάμηλος δὲν δύναται νὰ πετᾷ, διότι ἔχει πολὺ βραχείας πτέρυγας.

Ἡ *Προστακτικὴ* εἶνε ἡ ἔγκλισις τῆς προσταγῆς καὶ τὴν χρησιμοποιοῦμεν εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις ἀκριβῶς ὅπως εἰς τὴν ἑλληνικὴν. Ἄνευ βοηθητικοῦ τὴν μεταχειριζόμεθα μόνον εἰς τὸ β' ἐνικὸν καὶ β' πληθυντικόν. Ὡς τρίτα δὲ πρόσωπα καὶ ὡς πρῶτον πληθυντικόν μεταχειριζόμεθα ἢ τὰ ἀντίστοιχα τῆς

ὑποτακτικῆς ἢ σχηματίζομεν ταῦτα τῇ βοηθείᾳ τῶν τροπικῶν
lassen, sollen, wollen ἢ mögen καὶ τῆς ἀπαρεμφάτου
 τοῦ σχετικοῦ ῥήματος.

Bring her! — Hört doch.	Φέρε ἐδῶ! — Ἀκούσατε λοιπόν!
Verbrenne dich nicht!	Πρόσεχε μὴ καῆς!
Seien wir Freunde!	Ἄς ἡμεθα φίλοι.
Lang' lebe der König.	Ζήτω ὁ βασιλεὺς.
Lassen Sie ihn kommen.	Ἀφήσατέ τον νὰ ἔλθῃ.
Sie mögen kommen.	Ἄς ἔλθουν, ἐλθέτωσαν.
Wir wollen sehen.	Ἄς ἴδωμεν, θὰ ἴδωμεν.
Sie sollen nicht lachen.	Δὲν πρέπει νὰ γελάτε.

Σημείωσις. — Ἡ ἀπαγόρευσις εἰς τὴν γερμαν. ἐκφέρεται συχνὰ καὶ
 διὰ τοῦ dürfen: Ihr dürft nicht laut schreien: Μὴ φωνάζετε δυνατά.

Συνοψίζοντες τὰ μέχρι τοῦδε περὶ ἐγκλίσεων λεχθέντα δυ-
 νάμεθα νὰ θέσωμεν τὸν ἐπόμενον κανόνα:

Regel 35. — Der **Indikativ** ist der **Modus**
 der **Wirklichkeit** und dient dazu, eine **Handlung** oder
 einen **Zustand** als etwas **Wirkliches** auszudrücken.

Der **Konjunktiv** ist der **Modus** der **Möglichkeit**
 und des **Zweifels**.

Der **Konditional** ist der **Modus** der **bedingten**
Möglichkeit.

Der **Imperativ** ist der **Modus** des **Befehls**, der
Aufforderung oder der **Warnung**.

Der **Infinitiv** ist endlich die **Substantivform** des
Zeitworts; er kann daher als **Subjekt** oder **Objekt**
 eines **Satzes** stehen.

ἀσφραγίσαι: ἐκφράξω.

Wirklichkeit: ἡ ἀλήθεια ἢ πραγ-
 ματικότης.

Handlung: ἐνέργεια.

Zustand: κατάστασις.

φρ. wirklich? ἀλήθεια; πράγ-
 ματι;

zweifeln: (πρβ. zwei) ἀμφιβάλλω.
 φρ. ich zweifle darüber: ἀμφι-
 βάλλω περὶ τούτου.

endlich: (πρβ. Ende τέλος), τε-
 λενταῖος.

φρ. Ende gut alles gut, πρβ. τὸ
 τέλος στεφανώνει τὸ ἔργον.

Möglich: δυνατόν. φρ. das ist möglich: τοῦτο εἶνε δυνατόν.	der Befehl: προσταγή.
Möglichkeit: τὸ δυνατόν.	Aufforderung: πρόσκλησις, πρόκλησις, ἀπαίτησις.
Subjekt: ὑποκείμενον.	Warnung: ἀποτροπή, νοουθεσία.
Objekt: ἀντικείμενον.	bedingt: ὁ ὑπὸ ὄρους.

II

Ἐπρόσωπα ἢ τριτοπρόσωπα ῥήματα.

Unpersönliche Zeitwörter ἢ Impersonalia.

Ῥήματα τὰ ὅποια δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν εἰς ὅλα τὰ πρόσωπα ὀνομάζονται προσωπικὰ ῥήματα (persönliche Zeitwörter) ἐν ἀντιθέσει πρὸς ἄλλα, τὰ ὅποια ἀπαντοῦν μόνον εἰς τὸ γ' ἐνικὸν πρόσωπον, ὡς βρέχει: es regnet, χιονίζει: es schneit κτλ. καὶ τὰ ὅποια ὡς ἐκ τούτου ὀνομάζονται τριτοπρόσωπα ἢ ἀπρόσωπα ῥήματα.

1ον	2ον
es regnet: βρέχει.	es friert (gefriert): εἶνε παγωνιά, παγώνει.
es schneit: χιονίζει.	es taut: ξεπαγώνει, λιώνει ὁ πάγος.
es hagelt: πίπτει χάλαζα.	es reift: πίπτει πάχνη.
es donnert: βροντᾷ.	es gibt: ὑπάρχει (μετ' αἰτιατικῆς).
es dunkelt: σκοτεινιάζει.	es ist: εἶνε.
es zieht: γίνεται ῥεῦμα (κατὰ λέξιν τραβᾷ, σύρει).	es sind: εἰσὶ.
es blitzt: ἀστράπτει.	

Regel 36. — Unpersönliche Zeitwörter heißen diejenigen Zeitwörter, welche nur das unpersönliche «es» zulassen.

Auch persönliche Zeitwörter können natürlich unpersönlich gebraucht werden.

zulassen: ἐπιτρέπουν, δέχονται.	gebraucht werden: νὰ γίνῃ χρῆσις αὐτῶν.
unpersönlich: ἀπροσώπως.	brauchen μεταχειρίζομαι, χρειάζομαι.
natürlich: φυσικῶ τῷ λόγῳ.	

Σημειώσεις:

α) Τὰ ἀπρόσωπα ῥήματα ἀπαντῶσιν ἐπίσης εἰς τὸ ἀπαρέμφατον: regnen, schneien καὶ τὴν λαθητικὴν μετοχὴν geschneit, geregnet.

β) Πάντα τὰ ἀνωτέρω ἀπρόσωπα εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους λημβάνουν τὸ **haben**: es hat geschneit, es hat gegeben ἐκτὸς τοῦ sein, es ist gewesen.

γ) Ἐξαιρουμένων τοῦ *es friert, es giebt, es ist*. πάντα τὰ ἀνωτέρω ῥήματα κλίνονται ὁμαλῶς. Τὰ δὲ τρία ταῦτα σχηματίζονται ὡς ἔπεται :

Ἐνεσ. *es friert.* —παρ. *es fror.*—παθ. μετ. *es hat gefroren*

Ἐνεσ. *es giebt (gibt)*—παρ. *es gab.*—παθ. μετ. *es hat gegeben*

Ἐνεσ. *es ist* —παρ. *es war.*—παθ. μετ. *es ist gewesen*

δ) Περὶ τῆς συντάξεως τοῦ *es giebt* ἰδὲ Μαθ. 7^{ον} III.

3ον
es ist kalt : εἶνε κρύο.
es ist warm : εἶνε ζέστη.
es ist spät : εἶνε ἀργά.
es ist früh : εἶνε ἐνωρίς.
es ist windig : εἶνε ἄνεμος.
es ist dunkel : εἶνε σκότος.
es ist Nacht : εἶνε νύξ.
es ist Mittag : εἶνε μεσημέρι.
es ist 7 Uhr : εἶνε 7 ἡ ὥρα.
es ist mild : εἶνε γλυκὺς καιρὸς.

4ον
es ist mir kalt : κρυώνω.
es ist mir warm : ἔχω ζέστη.
es ist mir nicht wohl : δὲν μοῦ εἶνε καλά.
es wird ihm übel : τοῦ γίνεται ἄσχημα.
es tut mir leid : μοῦ κακοφαίνεται
es gefällt mir hier : μοῦ ἀρέσει ἐδῶ.
es geht ihm gut : εἶνε καλά εἰς τὴν ὑγίαν.

Σημειώσεις :

α) Ἐκ τῶν ἄνω ὑπ' ἀρ. 3 παραδειγμάτων παρατηροῦμεν ὅτι προκειμένου περὶ χρόνου, καιροῦ, ὥρας μεταχειρίζομεθα τὸ *es ist, es war* κτλ.

β) Ἐκ τῶν ὑπ' ἀρ. 4 παραδειγμάτων παρατηροῦμεν ὅτι καὶ αὐτοπαθῆ τινα ἑλληνικὰ ῥήματα ἀποδίδονται ἐν τῇ γερμανικῇ ἀναλυτικῶς μετὰ τῆς δοτικῆς ἢ τῆς αἰτιατικῆς. Ἴδὲ κατωτέρω παρὰδ. 5ον.

5ον
es freut mich : χαίρω.
es reut mich : μετανοῶ.
es friert mich : κρυώνω.
es ekelt mich : ἀηδιάζω.
es wundert mich : θαυμάζω.
es schaudert mich : φρίττω.
es hungert (dürstet) mich : πεινῶ, διψῶ κτλ.

6ον
es scheint : φαίνεται.
es fehlt ἢ es fehlen : λείπει, λείπουν.
es geschieht : συμβαίνει.
es dauert : διαρκεῖ.
es heisst : λέγεται, λέγουν.
es nützt : χρησιμοποιεῖται.
es kommt darauf an : ἐξαρτᾶται.

Σημειώσεις :

α) Ἐκ τῶν ἄνω ὑπ' ἀριθ. 5 παραδειγμάτων παρατηροῦμεν, ὅτι ἐτέρω κατηγορία αὐτοπαθῶν ῥημάτων ἀποδίδεται ἀναλυτικῶς μετὰ τῆς αἰτιατικῆς.

β) Ἐκτὸς τῶν κυρίως ἀπροσώπων ῥημάτων ὑπάρχουν καὶ ἕτερα ῥήματα συνήθως ἀπροσώπως ἐκφερόμενα. Ἐξ αὐτῶν εἶνε κυριώτερα τὰ ὑπ' ἀριθ. 6.

γ) Ἐν περιπτώσει ἀνατροπῆς τῆς φράσεως τὸ **es** συνήθως παραλείπεται. π. γ. Heute geschieht ein Unglück: Σήμερον συμβαίνει ἐν δυστύχημα. Folgt daraus, dass er recht hat? Ἐπειτα ἐκ τούτου ὅτι ἔχει δίκαιον; ἀλλὰ: Handelt es sich um einen Diener? Πρόκειται περὶ ὑπηρετοῦ τινος;

δ) Ἡ προσωπ. ἀντων. mir και mich κτλ. δύνανται νὰ τεθῇ πρὸ τοῦ ῥήματος και τότε ἐπέχεται ἀνατροπή τῆς φυσικῆς σειρᾶς καθ' ἣν τὸ **es** παραλείπεται, τηρεῖται ὁμως πάντοτε εἰς τὰς ἐπομένους φράσεις.

es missglückt mir: ἀποτυγχάνω.	es gelingt mir: ἐπέτυχον.
es fehlt mir an..: ἔχω ἔλλειψιν... μου λείπει.	es gefällt mir hier: μου ἀρέσει ἐδῶ.
es steht dir frei: εἶσαι ἐλεύθερος.	es freut mich: χαίρω.
es geht ihm gut: εἶνε καλά εἰς τὴν ὑγείαν.	es tut mir leid: λυποῦμαι.
es ekelt mich: ἀηδιάζω.	es ärgert mich: θυμῶνω.
	es reut mich: μετανοῶ.
	es gibt: ὑπάρχει.

Θέμα 46.— Μεταφράσατε: Wir hatten an jenem Tage sehr veränderliches Wetter. Es hatte in der Nacht stark gereift, am Vormittage schneite es, mittags klärte es sich auf, und die Sonne schien; doch als es dunkelte, bedeckte der Himmel sich wieder mit Wolken und bald regnete es.—Wir wollten uns auf die Veranda setzen, im Garten zieht es.—Da gab es einen allgemeinen Schrecken.—Es fehlt uns nicht an tüchtigen Heerführern, noch an tapferen Soldaten.—Wie gefällt es Ihnen in Paris? Es gefällt mir sehr gut.—Es wird dort getantzt.—Wann wird gegessen? Es wird um drei Uhr gespeist werden.—Ich weiß nicht, ob getantzt oder musiziert werden soll.—Es hat dieses Jahr nicht viele Trauben gegeben.—Du sollst nicht töten.—Ich werde Ihren Brief gleich auf die Post tragen.—Ich wollte ihm eben schreiben.—Wie lange sind Sie in Deutschland geblieben?

veränderlich: μεταβλητός.
es reift: πίπτει πάχνη.
aufklären: (πρὸς. klar): γίνεται ὁ
οὐρανὸς καθαρός, ξεκαθαρίζει,
αἰθριάζει.
schien: (παρ. αὐτ. τοῦ scheinen)
ἐφάνη.

sich bedecken (πρὸς. Decke) κα-
λύπτομαι.
bald: ἐντὸς μικροῦ, ὀλίγον, μετ'
ὀλίγον, εὐθύς.
Veranda: ἡ Βεράνδα (πρὸς. Βε-
ράνδα) σκιάς.
Schrecken: τρόμος, φρίκη, ἐκπληξις

Heerführer (Heer : στρατὸς + Führer : ἀρχηγός), στρατηγός, στρατηλάτης. noch : οὔτε πάλιν, ἀκόμα. tüchtig : ἱκανός. sehr wohl : πολὺ, πολὺ καλὰ. es wird getanzt : θὰ γίνῃ χορός, θὰ δοθῇ χορός. tanzen : χορεύω. gespeist : πρ. τοῦ speisen : τρώγω	γευματίζω, die Speise : τὸ φα- γητόν. musizieren : δίδω μουσικὴν συ- ναυλίαν, δίδω μουσικὸν ἀπό- γευμα, κάμνω μουσικὴν. die Traube : σταφυλή. gleich : τώρα, ἀμέσως. eben : ἀκριβῶς, νά!... geblieben : παρακ. τοῦ bleiben : μένω.
---	---

Φράσεις καὶ γλωσσικὰ ἰδιώματα μετ' ἀπροσώπων.

Es klopft ἢ Eben klopft es : Κτυποῦν (τὴν θύραν).

Es wurde viel geredet : Ἐγένετο πολὺς λόγος.

Es sind mehrere Fremde angekommen : Πλεῖστοι ξένοι ἔφθασαν.

Es handelt sich um einen Diener : Πρόκειται περὶ ἑνὸς ὑπηρέτου.

Es geschieht ein Unglück : Συμβαίνει ἐν δυστύχημα.

Es ist besser, dass du zu Hause bleibest : Εἶνε καλλίτερον (προτιμότερον) νὰ μείνης στὸ σπίτι.

Es ist Schade : Εἶνε κρῖμα (ζημία).

Es ist möglich. Εἶνε δυνατόν.

Es ist ganz unmöglich. Εἶνε ἐντελῶς ἀδύνατον.

Es ist wichtig, dass du mir alles erzählst : Εἶνε ἀναγκαῖον (πρέπον, σπουδαῖον) νὰ μοῦ διηγηθῆς τὸ πᾶν.

Es versteht sich, dass du auch kommst : Ἐννοεῖται (ὀκοθεν), ὅτι καὶ σὺ θὰ ἔλθῃς ἐπίσης.

Es folgt daraus, dass er Recht hat : Ἐκ τούτου ἔπεται ὅτι ἔχει δίκαιον.

Es tut mir leid, dass Sie nicht gekommen sind : Μοῦ κακοφαίνεται, ποῦ (ὅτι) δὲν ἦλθετε.

Es fehlen ihm Kleider und Geld : Ἐχει ἀνάγκην φορεμάτων καὶ χρημάτων..

Wie gefällt es Ihnen hier? Πῶς Σᾶς ἀρέσει ἐδῶ ;

ΜΑΘΗΜΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

I

Περὶ τῆς χρήσεως τῆς μετοχῆς.

Über den Gebrauch des Particips.

* Ἐνεργητικὴ μετοχή.*

a) Die liebende Mutter beruhigte das schlafende Kind. I, a chend sagte er zu mir ... Das kommende Jahr. b) Als er seine Mutter wieder sah, weinte er vor Freude. Da sein Vater krank ist, so kann er nicht ausgehen. Er rettete sich dadurch, dass er aus dem Fenster sprang.	Ἡ ἀγαπῶσα μήτηρ καθυσύαξε τὸ κοιμόμενον παιδίον. Γελῶν ἔλεγε πρὸς με ... Τὸ ἐρχόμενον ἔτος. Ὅτε ἐπανεβλέπε, ἐπανείδεν (ἐπαυδῶν) τὴν μητέρα του ἔκλαυσε ἐκ χαρᾶς. Ἐπειδὴ εἶνε (ὦν) ἀσθενὴς ὁ πατήρ του δὲν δύναιτο νὰ ἐξέλθῃ. Ἐσωσεν ἑαυτὸν διὰ τούτου, (πηδήσας) διὰ τοῦ ὄτι ἐπήδησε ἀπὸ τὸ παράθυρον.

Regel 37.—Das Particip ist die Adjektivform des Zeitworts. Es kann daher sowohl attributiv (das leidende Kind), als auch prädicativ stehen (das Kind ist leidend).

daher: ὄθεν. sowohl ... als auch: τὸσον ... ὅσον.

Πρὸς τούτοις παρατηροῦμεν τὰ ἐπόμενα: ἡ ἐνεργητικὴ μετοχή, ἀπαντᾷ σπανιώτερον ἐν τῇ Γερμανικῇ, διότι ἀναλύεται διὰ τῶν καταλλήλων συνθέσεων εἰς παρεμφατικὴν ἔγκλισιν, ὅπως συμβαίνει καὶ παρ' ἡμῶν (ἴδε παραδείγματα ὑπὸ τὸ b).

Ἡ γερμανικὴ ἐνεργ. μετοχή εὐχρηστεῖ ὡς ἐπιθετικὴ μετοχή μετ' ἄρθρου, ὡς ἀναφορικὴ ἐπίσης μετ' ἄρθρου καὶ ὡς τροπικὴ μετοχή ἄνευ ἄρθρου (ἴδε παραδείγματα ὑπὸ τὸ a). Τοῦτο γίνεται ἐπὶ οὐδετέρων ῥημάτων. Ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιπτώσει ἡ μετοχή ἀναλύεται.

* Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ αὐτῆς ἴδὲ Μάθημα 13ον σελ. 73.

Σημείωσις. — Οἱ μᾶλλον ἐν χρήσει πρὸς ἀνάλυσιν τῆς μετοχῆς σύνδεσμοι εἶνε οἱ χρονικοὶ: **als**: ὅτε, ἐνῶ, ὡς **nachdem** καὶ **in-dem**: ἀρ' οὗ, ὅτε. Οἱ αἰτιολόγοι **da** καὶ **weil**: ἐπειδὴ. Οἱ τροπικοὶ **dadarch... dass** ἢ **wenn**: διὰ, διὰ τοῦ.

Πολλάκις ἀντὶ τῆς μετοχῆς γίνεται χρῆσις τοῦ ὀνομαστικοῦ ἀπαρεμφάτου καὶ τῆς σχετικῆς προθέσεως.

Herr Albert raucht beim Lesen und Schreiben: 'Ο κ. 'Αλβέρτος καπνίζει ἀναγινώσκων καὶ γράφων.

II

Παθητικὴ Μετοχὴ ἢ β'. Μετοχὴ.

a) Haben Sie sich erkältet?	Ἐκρυολογήσατε;
Das Kind hat sehr gut geschlafen.	Τὸ παιδίον ἐκοιμήθη πολὺ καλά.
Der Mann ist an seinen Wunden gestorben.	Ὁ ἄνθρωπος (ὁ ἀνὴρ) ἀπέθανεν ἀπὸ τὰς πληγὰς του.
b) Das geliebte Kind wurde den Eltern geraubt.	Τὸ ἀγαπητὸν παιδίον ἠρπάγη ἀπὸ τοὺς γονεῖς του.
Der Knabe kam gelaufen (gefahren).	Ὁ παῖς ἦλθε τρέχων (ὀχοῦμενος).
(Τὸ παιδί ἦλθε τρεχᾶτο).
Das ist verloren gegangen!	Ἐπῆγε κί' αὐτό!
Das ist, wie gesagt, ein verkürzter Satz.	Τοῦτο εἶνε ὡς ἐλέχθη, μία συντεταγμένη φράσις.
c) Nachdem die Massregeln getroffen waren ἢ nach getroffenen Massregeln.	Ἄφοῦ εἶχον ληφθῆ τὰ μέτρα, μετὰ τὰ ληφθέντα μέτρα (ληφ. τ. μ.)

Τὴν παθητικὴν ἢ δευτέραν μετοχὴν (zweites Participle) μεταχειρίζομεθα εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν συνθέτων χρόνων μετὰ τῶν χρονικῶν βοηθητικῶν (Παρδ. α). **Ἐπιθετικῶς, ἐπιρρηματικῶς** καὶ πρὸς **συντόμευσιν τῆς φράσεως** (kam gelaufen, verloren gegangen). Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπόλυτον μετοχὴν, αὕτη ἐκφέρεται εἰς τὴν γερμανικὴν ἢ διὰ τῆς ἐπιθετικῆς μετοχῆς ἐμπροθέτως ἢ ἀναλυτικῶς διὰ τοῦ ὑπερσυντελείου καὶ τῶν συνδέσμων *nachdem* ἢ *nach*.

III

Μετοχικὸν ἐπίθετον ἢ μετοχὴ τοῦ μέλλοντος.

Τιθεμένης τῆς προθέσεως **zu** μεταξύ τοῦ ἄρθρου καὶ τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς μετ' οὐσιαστικοῦ σχηματίζεται φράσις ἰσοδυναμοῦσα πρὸς τὴν ἑλλ. παθητικὴν μετοχὴν τοῦ μέλλοντος, (ὁποῖαν οἱ Γερμανοὶ αὐτοτελῆ δὲν ἔχουν) ἢ πρὸς τὸ ρηματικὸν ἐπίθετον εἰς τέως.

Der zu wählende Präsident: Ὁ ἐκλεγθησόμενος πρόεδρος.
Das zu lobende Kind: Τὸ ἐπαινετόν παιδίον.

Σημείωσις.—Ἡ μετοχὴ τοῦ μέλλοντος εἶνε ὀλίγον ἐν χρήσει εἰς τὴν Γερμανικὴν καὶ μόνον ἐπὶ μεταβατικῶν ῥημάτων. Ἐντὶ αὐτῆς μεταχειρίζομεθα ἀναλυτικῶς τὴν ὀριστικὴν ἔγκλισιν μετὰ τῶν ἀναφορικῶν ἀντωνυμιῶν ἢ συνδέσμων, ὅπως καὶ εἰς τὴν δημόδιον. Ὁ πρόεδρος, τὸν ὁποῖον (ποῦ) πρόκειται νὰ ἐκλέξουν. Τὸ παιδί, τὸ ὁποῖον (ποῦ) πρέπει νὰ ἐπαινωμέν.

Φράσεις πρὸς ἐκμάθησιν :

Da ich heute nicht ausgehen kann, so bitte ich Sie mich zu besuchen: Ἐπειδὴ δὲν δύναμαι (μὴ δυνάμενος) νὰ ἐξέλθω, παρακαλῶ ὑμᾶς νὰ μὲ ἐπισκεφθῆτε.

Nachdem er dies gehört hatte, wurde er blass: Ἀφοῦ οὗτος τοῦτο εἶχεν ἀκούσει (ταῦτα ἀκούσας) ὠχρίασεν (ἔγινε ὠχρός).

Ich arbeite stehend, sitzend, liegend: Ἐργάζομαι ἰστάμενος, καθήμενος, κατακείμενος.

Peter der Grosse war der gebildeteste Mann in Russland: Ὁ μέγας Πέτρος ἦτο ὁ μᾶλλον πεπαιδευμένος ἀνὴρ ἐν Ρωσσίᾳ.

Meine geliebte Schwester ist gestorben: Ἡ ἀγαπητὴ μου ἀδελφὴ ἀπέθανεν.

Mein Brief ist verloren gegangen! Ἡ ἐπιστολή μου ἐξάθη!
Acht gegeben: προσοχή!

Abgesehen von dem Erfolge, muss man diese Unternehmung billigen: Ἀσχέτως πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν (μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν) ὀφείλει τις νὰ ἐπιδοκιμάσῃ τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην.

IV

ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΣΙΑ.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

Διατροφὴ.— Ἱματιόμος.— Ὑγιεινὰ καὶ ἀσθένεια.

I. Die Nahrung.— Διατροφὴ.

<i>das</i> Nahrungsmittel; ^(α) —: μέσον διατροφῆς.	<i>der</i> Pfeffer: ^(ε) τὸ πιπέρι.
<i>das</i> Brod ἢ Brot; —e: ^(β) ὁ ἄρτος.	<i>der</i> Essig; —e: τὸ ξύδι.
<i>das</i> Mehl: τὸ ἄλευρον.	<i>der</i> Trank; ^(ε) —e: ποτὸν (ιατρικόν, ἱαματικόν).
<i>das</i> Korn; ^(ε) —er: ὁ κόκκος.	<i>der</i> Wein: ^(στ) ὁ οἶνος.
<i>das</i> Fleisch; —e: τὸ κρέας.	<i>der</i> Kaffe: ὁ καφφές.
<i>das</i> Öl; —e: ^(γ) τὸ ἔλαιον.	<i>der</i> Zucker: ^(στ) ἡ ζάχαρις.
<i>das</i> Fett; —e: τὸ λίπος, πάχος.	<i>der</i> Tee; —e: ^(στ) τὸ τείον.
<i>das</i> Salz; —e: ^(γ) τὸ ἄλας.	<i>der</i> Reis; —e: ^(ζ) τὸ ῥύζι.
<i>das</i> Getränk; —e: ^(γ) τὸ ποτόν.	<i>der</i> Kuchen: ^(η) τὸ πλακοῦντιον, ἢ πῆττα.
<i>das</i> Bier; —e: ὁ ζῦθος.	<i>der</i> Käse: ^(θ) —ὁ τυρός.
<i>das</i> Huhn; ^(δ) —er: τὸ κοτόπουλον.	<i>der</i> Bock: ὁ τράγος. κριός.
<i>das</i> Feldhuhn; ^(ε) —er: ἡ πέρδικα.	<i>der</i> Hase; —n: ^(ι) ὁ λαγός.
<i>das</i> Schwein; —e: ὁ χοῖρος.	<i>der</i> Hammel; ^(ε) —e: ὁ κριός, κριάρι.
<i>das</i> Schaf; —e: τὸ πρόβατον.	<i>der</i> Hummer: ὁ ἀστακός.
<i>das</i> Reh; —e: τὸ ζαρκάδι.	<i>der</i> Fisch; ^(ε) —e: ὁ ἰχθύς, ψάρι.
<i>das</i> Kalb; ^(ε) —er: τὸ δαμαλάκι, τὸ μοσχάρι,	<i>der</i> Aal; —e: τὸ χέλι
<i>das</i> Lamm ἢ Lämmchen: τὸ ἀρνί.	<i>der</i> Hering; —e: ἡ ἀρέγγα.
<i>das</i> Rind; —er: ^(ε) τὸ βῶδι.	<i>der</i> Lachs—e } ὁ σολομός.
	» Salm—e }
	<i>der</i> Hahn: ^(α) ὁ πετεινός.
	<i>der</i> Truthahn: ὁ ἰνδιάνος γάλλος.

- die* Ziege;—n : τὸ τραγί.
die Henne;—en:^(α) ἡ ὄρνιθα
die Gans;^ε ἡ χίηνα.
die Ente;—n : ἡ πάπια.
die Taube;—n : ἡ περιστέρα.
die Kuh;^ε ἡ ἀγγελάξ.
die Milch;—e : τὸ γάλα.
die Speise;—n:^(β) φαγητόν,
 τροφή.

II. **Kleidung.**—Ἰματισμός.*

- das* Tierreich;—e : τὸ ζωϊ-
 κὸν βασιλείον.
das Mineralreich;—e : τὸ
 βασιλείον τῶν ὀρυκτῶν.
das Pflanzenreich;—e : τὸ
 βασιλείον τῶν φυτῶν.
der Flachs; ἡ λινοκαλάμη,
 τὸ λινόν.
das Leder: τὸ δέριμα.

III. **Gesundheit und Krank-
 heiten.**—Ἰγεία καὶ ἀσθένεια.

- die* Kraft;^ε ἡ ἰσχύς, ἡ
die Stärke;—n } δύναμις.
die Gesundheit;—en : ἡ ὑ-
 γεία.
die Beweglichkeit;—en ; ἡ
 εὐκνησία.
die Schönheit;—en : ἡ ὡ-
 ραιότης.
die Heiterkeit;—en : ἡ ζω-
 ηρότης.
die Fröhlichkeit;—en : εὐ-
 θυμία
- die* gute Laune : διάθεσις.
 » bei guter Laune sein :
 ἔχω διάθεσιν.
die Geschwindigkeit;—en :
 ἡ εὐκαμψία.
die Fettigkeit;—en : τὸ πά-
 χος.
 —wohlgenährt:καλοθρεμ-
 μένος, εὐτραφής.
 —guten Mutes : εὐθυμος.
 —anständig : εὐσχημος.
die Erkältung;—en: κρυο-
 λόγημα.
die Entzündung;—en: φλό-
 γωσις.
die Hitze;—en : ἡ θερμότης.
die Epidemie;—en } ἐπιδη-
 » Seuche;—n } μία.
die Verstopfung;—en : δυ-
 σκοιλίότης.
die Diarrhoe;—en: διάρροια
die Heilung;—en : ἡ θερα-
 πεία.
die Genesung;—en: ἡ ἀνάρ-
 ρωσις.
der Husten;—: ὁ βήχας.
der Typhus : ὁ τύφος.
der Schnupfen : τὸ συνάχι.
das Fieber : ὁ πυρετός.
das Gebréchen : τὸ ἐλάτ-
 τωμα || ἀτέλεια.

* Περὶ ἐπίσης Μαθ 11ον Π σελ. 59.

Ρήματα

Sich erkälten: κρυολογῶ (ἀντων. ἄδυν. συζ.) πρξ. ich. habe mich erkältet.

heilen: (ἄδ. συζ. μετ. καὶ ἀμ.) θεραπεύω || θεραπεύομαι.

brechen: θραύω (ισχ. συζ.) Πρτ. brach. Πρξ. gebrochen.

empfinden: αἰσθάνομαι (ισχ. συζ.) Πρτ. empfand. Πρξ. empfunden.

geniessen: ἀπολαμβάνω (ισχ. συζ.) Πρτ. genoss. Πρξ. genossen.

genesen: ἀναλαμβάνω ἐκ νόσου (ισχ. συζ.) Πρτ. genas. Πρξ. genesen.

befolgen: (ἄδ. συλ.) ἀκολουθῶ. Πρξ. ich. h. befolgt.

Συμειώσεις Γλωσσικαὶ καὶ γραμμ. παρατηρήσεις :

1. Διὰ τῆς προσθήκης τῆς λέξεως **Braten** (ἄρσ) : ψητόν, **Fleisch** (οὐδ.) : κρέας, **Leder** (οὐδ.) : δέρμα εἰς τὰ ὀνόματα τῶν ζώων σχηματίζονται σύνθετα, δηλωτικὰ φαγητῶν ἢ κρεάτων, π. χ. der Gänsebraten, Gänsefleisch, der Kalbsbraten, das Kalbsfleisch, das Kalbsleder.

2. Διὰ τῆς προσθήκης τῆς λέξεως **Schmerz** (ἄρσ.) : πόνος, **weh** ἢ wehe (οὐδ.) : ἄλγος, εἰς τὰ μέλη τοῦ σώματος σχηματίζονται σύνθετα, δηλοῦντα ἀσθένειαν ἢ πόνον τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος μέλους. π. χ. der Kopfschmerz ἢ das Kopfweh : ὁ πονοκέφαλος κτλ.

3. **Πρόξερξ καὶ τόνισον**: α) Νάρουνγγς-Mittel δίτονον, πρβ. γαί. Nourriture, β) πρβ. Sein Brot verdienen : κερδίζω τὸν ἐπιούσιον. Sein Brot haben : ἔχω τὸν ἐπιούσιον. Brotlos : ἔνδεής, Brotlosigkeit : ἡ ἐσχάτη ἔνδεια, γ) πρβ. ἄλας, ἔλαιον, συνθ. γ') Ölgemälde (das) ἑλαιογραφία, Ölbaum (der) ἐλαία, γ) Getrénke, δ) Hühner+Augе : συνθ. ὁ κάλος τοῦ ποδός, ε) Rind συνηχ. Ring (ἄρσ.) δακτύλιον ε) Λεξ. διεθνῆς φρ. Da liegt der Hase im Pfeffer : ἐδῶ ἔγχειται ἡ δυσκολία, στ) Λεξ. διεθνῆς das Kaffé ἢ Kaffehaus : τὸ καφενεῖον, Bier+Haus : τὸ ζυθοπωλεῖον, ζ) Ráis : λεξ. διεθνῆς συνηχ. reisen : ταξιδεῖω || reissen : ἀρπάζω || reissend : ὀρμητικὸς || reiten : ἵπτεω, η) Kuchenbácker : πλακουντοποιός, θ) ἀντι die Käse, διότι ὅλα τὰ εἰς e ὀνόματα πραγμάτων εἶνε θηλ. ἐκτός τοῦ Käse || Käsekuchen : τυρόπητα || Käseladen : τυροπωλεῖον, ι) Συνηχ. die Hasel : λεπτοκαρέα || Haselnuss : λεπτοκαρρον, ια) Πρβ. der Hahn : πετεινός, die Henne : ἡ ὄρνιθα, das Huhn : τὸ ὄρνιθόπουλο, κοτόπουλο, ιβ) Speisen (ἑῆμα) : τρώγω.

V

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ. — LESESTÜCK *

Der Mensch bedarf zur Erhaltung seines Körpers der Nahrung. Er nimmt täglich Speise und Trank zu sich. Das Tierreich und das Mineralreich liefern ihm die notwendigen Nahrungsmittel. Als Getränke dienen ihm Wasser, Milch, Kaffee, Tee, Wein, Bier usw. Wein und Bier sind geistige Getränke. Man soll sie nur ganz mäßig genießen. Überhaupt soll man das bekannte Sprichwort nie vergessen: Man lebt nicht, um zu essen, sondern man isst, um zu leben.

Zum Schutze gegen die Witterung trägt man Kleider. Die Stoffe dazu nehmen wir aus dem Pflanzen- und Tierreich. Der Flachs liefert uns die Fasern zur Herstellung der Leinwand; aus der Baumwolle und aus der Wolle des Schafes webt man allerlei Stoffe. Die Tiere liefern uns auch Pelze sowie Häute zu Verfertigung des Leders. Man muß sich nach der Jahreszeit kleiden im Sommer leicht, im Winter schwer.

Die Gesundheit ist ein kostbares Gut, aber nicht viele besitzen es. Sehr groß ist die Zahl der Menschen die mit dieser oder jener Krankheit oder mit allerlei Gebrechen behaftet sind. Fast jederman hat hin und wieder einmal einen Schnupfen oder Husten infolge eiger Erkältung. Blinddarmentzündung und Hirnentzündung sind schwere und lebensgefährliche Krankheiten. Die ansteckenden Krankheiten und Seuchen — Diphtheritis, Typhus, Lungenschwindsucht besonders aber Pest und Cholera, — sind heutzutage gottlob nicht mehr so häufig bei uns.

Wenn man krank ist, befragt man den Arzt und befolgt seine Anordnungen.

Arbeit, Mäßigkeit und Ruh,

Schließen dem Arzt die Türe zu. (Sprichwort).

* *Ιδε ὁδηγίας εἰς σελ. 101.

Πληθυντικός ἀριθμὸς

	Ἄρσενικά (Οὐδέτερα)			Θηλυκά	Οὐδέτερα
	I	II	III	IV	V
Ὀνομ.— ἦ ᾠ	—n	ᾠe ἦ	—e	ᾠe : —(e)n	ᾠer : —e
Γεν.— > ᾠ	—n	ᾠe >	—e	ᾠe : —(e)n	ᾠer : —e
Δοτ.—n > ᾠn	—n	ᾠen >	—en	ᾠen : —(e)n	ᾠen : —en
Αἰτ.— > ᾠ	—n	ᾠe >	—e	ᾠe : —(e)n	ᾠen : —e.

ΣΤ.—Ποῖα ὀνόματα περιλαμβάνει ἡ ἀ΄ κλίσις ἰδὲ Μάθ. 12^{ον} σελ. 66.—Ποῖα ἡ δευτέρα, Μάθ. 14^{ον} σελ. 80, — ἡ τρίτη Μάθ. 16^{ον} σελ. 91, — ἡ τετάρτη Μάθ. 19^{ον} σελ. 113, — ἡ πέμπτη Μάθ. 21^{ον} σελ. 131.

Z.—Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ἐθνικῶν ὀνομάτων καὶ ἐπιθέτων ἰδὲ Μάθ. 26^{ον} II.

III

Τὸ ἐπίθετον.— Das Eigenschaftswort.

(Μαθήματα 1^{ον} I, 2^{ον} II, 5^{ον} I, 10^{ον} I, 15^{ον}, 17^{ον}).

A.—Τὸ ἐπίθετον δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν ὡς κατηγορούμενον (*Prädicativ*) καὶ τότε μένει ἄκλιτον (πρβ. καν. 1^{ον}) ἢ ὡς προσδιορισμὸν τοῦ οὐσιαστικοῦ ἢ ἄλλου τινὸς μέρους τοῦ λόγου οὐσιαστικῶς λαμβανομένου (*Beiwort*), εἰς δὲ τὴν τελευταίαν περίπτωσιν προηγείται αὐτοῦ (πρβ. καν. 2) καὶ συμφωνεῖ μετ' αὐτοῦ κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πτώσιν π. χ. *das gute Kind*.

Σημείωσις. Μόνον εἰς τὴν ποίησιν τὸ ἐπίθετον ὡς προσδιορισμὸς ἀπαντᾷ καὶ κατόπιν τοῦ προσδιοριζομένου οὐσιαστικοῦ καὶ τότε μένει ἀμετάβλητον π. χ. *Röslein rot* ἀντὶ *rotes Röslein*.

B.—Ἐχομεν τρεῖς κλίσεις τοῦ ἐπιθέτου τὴν ἰσχυράν, ἀδύνατον καὶ μικτήν. Αἱ καταλήξεις ἐκάστης ἐξ αὐτῶν εἶνε :

Ἰσχυρὰ κλίσις (πρβ. σελ. 85)				Ἀδύνατος κλίσις (πρβ. σελ. 87)		
Ἐνικός ἀριθμὸς				Ἐνικός ἀριθμὸς		
Ἄρσ.	Θηλ.	Οὐδέτ.	Ἄρσ.	Θηλ.	Οὐδέτ.	
Ὀν.—er	—e	—es	—e	—e	—e	
Γεν.—en(es)	—er	—en(es)	—en	—en	—en	
Δοτ.—em	—er	—em	—en	—en	—en	
Αἰτ.—en	—e	—es	—en	—e	—e	

Πληθ. ἀρ. (διὰ τὰ 3 γένη)

Πληθ. ἀρ. (διὰ τὰ 3 γένη)

Ὀν. e, Γεν. er, Δοτ. en, Αἰτ. e.

Ὀν. en, Γεν. en, Δοτ. en, Αἰτ. en

Μικτή κλίσις (πρβ. σελ. 97)

	Γενικός ἀριθμὸς			Πληθυντικός ἀριθμὸς
	Ἀρσ.	Θηλ.	Οὐδέτ.	καὶ διὰ τὰ τρία
Ὀν.	—er	—e	—es	—en
Γεν.	—en(es)	—en	—en(es)	—en
Δοτ.	—em	—en	—em	—en
Αἰτ.	—en	—e	—es	—en

Γ.—Ὅταν τοῦ κλιτοῦ ἐπιθέτου προηγῆται ἐν τῶν ἀορίστων ἀριθμικῶν viele, wenige, einige κ. ἄλ. (πρβ. σελ. 186) τὸ ἐν λόγῳ ἐπίθετον εἰς τὴν ὄνομ. καὶ αἰτιατικὴν τοῦ πληθυντικοῦ λήγει εἰς **e** ἀντὶ εἰς **en**.

Δ.—Εἰς τὴν κλίσιν τῶν ἐπιθέτων, τὰ ὅποια λήγουν εἰς **el, en** καὶ **er** συνήθως ἐκθλίβεται τὸ **e** πρὸ τοῦ **l, n** καὶ **r** ἂν κατόπιν τῶν γραμμάτων τούτων ἔπῃται ἕτερον **e**. Π. γ. edel; ein edler Mensch.—Ander; ein anderer Ort.—offen; bei offenen Fenstern.

Ἐνίοτε ἐν τούτοις προτιμᾶται ἡ ἐκθλιψις τοῦ **e** τῆς ῥίζης: Diese edeln Menschen.

Τὸ ἐπίθετον hoch πρὸ καταλήξεως ἀρχομένην ἀπὸ **e** γράφεται ἄνευ **e**. Π. γ. der Berg ist hoch; der hohe Berg.

Ε.—Ὅταν τὰ ἐπίθετα μεταχειρίζομεθα οὐσιαστικῶς, γράφομεν μὲν αὐτὰ διὰ κεφαλαίων ἀρχικῶν γραμμάτων ἀλλὰ τὰ κλίνομεν ὡς τὰ λοιπὰ ἐπίθετα (Μάθημα 25, III).

Τῶν τοιούτων δύναται νὰ προηγῆθῃ ἕτερον ἐπίθετον: Π. γ. ein guter Beamter; der treue Beamte.

ΣΤ.—Οἱ βαθμοὶ τῆς παραθέσεως τῶν ἐπιθέτων εἶνε τρεῖς: θετικός: Positiv, συγκριτικός: Comparativ, ὑπερθετικός: Superlativ, σχηματίζονται δὲ συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας τοὺς ἐκτεθέντας εἰς τὸ Μάθημα 28.

IV

Τὸ Ῥῆμα.—Das Verb.

1^{ον}.—Γενικά.

Α.—Ποῖα τὰ παρεπόμενα τοῦ ῥήματος, ἴδε σελ. 73.

Ποῖα ἡ σημασία τῶν χρόνων καὶ πῶς σχηματίζεται ἕκαστος αὐτῶν, ἴδε σελ. 71, 74, 75, 76, 89, 91, 106, 144, 145.

Ποῖα ἡ σημασία ἐκάστης τῶν ἐγκλίσεων καὶ πῶς σχηματίζεται ἴδε Μάθημα 23^{ον}, 36^{ον} καὶ κατωτέρω § XV.

Β.—Ἐκτὸς τῆς διαιρέσεως τῶν ῥημάτων εἰς ἐνεργητικά, παθητικά, μέσα ἢ οὐδέτερα, αὐτοπαθῆ ἢ ἀντωνυμικά καὶ τριτοπρόσωπα, τὴν ὁποίαν ἀπαντῶμεν καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν, τὰ γερμανικά ῥήματα διακρίνονται καὶ :

α) Εἰς ῥήματα *βοηθητικά* ἢ *αὐτοτελῆ ῥήματα*.

β) Εἰς ῥήματα κλινόμενα κατὰ τὴν *ἀσθενῆ συζυγίαν* (ἢ. ὁμαλά), — τοιαῦτα κλινόμενα κατὰ τὴν *ἰσχυρὰν συζυγίαν*, — καὶ τρίτον τοιαῦτα κλινόμενα κατὰ τὴν *μικτὴν συζυγίαν* ἢ τὰ κυρίως ἀνώμαλα ῥήματα.

Ποῖα τὰ χαρακτηριστικά τῆς ἀδυνάτου συζυγίας ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἰσχυρὰν, ἴδε Μάθημα 41ον.

Γ.—Τὰ βοηθητικά ῥήματα τῆς Γερμανικῆς ὑποδιαροῦνται εἰς *χρονικά* καὶ τοιαῦτα εἶνε τὸ sein, haben καὶ werden, (ἴδε κατωτέρω σελ. 340) καὶ δεύτερον εἰς *τροπικά* καὶ τοιαῦτα εἶνε ὁ ἦ ἦτοι τὸ können, wollen, müssen (Μαθ. 32ον), dürfen, mögen, sollen (Μαθ. 33ον) καὶ lassen (Μαθ. 35ον).

Σημειώσεις :

α) Μετὰ τῶν ἄνω ῥημάτων καὶ 8 ἐτέρων (ἴδε σελ. 211) τὸ ἀπαρέμφατον τὸ ἐξ αὐτῶν ἐξαρωόμενον τίθεται ἄνευ συνδέσμου. "Ἄλλως τίθεται τὸ zu ἢ τὸ um zu.

β) Περὶ ἀφομοιώσεως τῆς παθητικῆς μετοχῆς μετὰ τῶν ῥηθέντων βοηθητικῶν ἴδε σελ. 198.

γ) Περὶ Μετοχικοῦ ἐπιθέτου ἴδε σελ. 232.

Δ.—Εἰς τὴν κλίσιν ἐκάστου ῥήματος διακρίνομεν *τρεῖς τύπους*, ἐξ ὧν σχηματίζονται πάντες οἱ *χρόνοι*, *ἐγκλίσεις* καὶ *προσώπα*. Τὸν τῆς ἀπαρεμφάτου, τοῦ παρατατικοῦ τῆς ὀριστικῆς καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς.

Συνοφίζοντες τὰ ἐν τῇ Μεθόδῳ διδαχθέντα δίδομεν κατωτέρω *τρεῖς πίνακες* τῆς κλίσεως τῶν γερμανικῶν ῥημάτων.

Εἰς τὸν α' περιλαμβάνομεν τὰ 3 χρονικά βοηθητικά εἰς ὅλους τοὺς χρόνους καὶ τὰς ἐγκλίσεις (ἴδε σελ. 340—341).

Εἰς τὸν β' τὴν κλίσιν τοῦ ὁμαλοῦ warnen εἰς τὴν ἐνεργητικὴν καὶ παθητικὴν φωνὴν (ἴδε σελ. 342—343).

Εἰς τὸν γ' τὸν κατάλογον τῶν ῥημάτων τῆς ἰσχυρῆς συζυγίας, ἔνθα περιλαμβάνονται καὶ τὰ ῥήματα τῆς μικτῆς καὶ τὸν ὅποιον ὀνομάζομεν *χάριν συντομίας* κατάλογον τῶν ἀνωμάτων ῥημάτων (ἴδε σελ. 346—352).

Κλίσεις τῶν βοηθητικῶν ἑημάτων haben, sein καὶ werden.

		<i>haben</i>		<i>sein</i>		<i>werden</i>	
Γegenwart.	Indicativ.	Conjunctiv.	Indicativ.	Conjunctiv.	Indicativ.	Conjunctiv.	Conjunctiv.
ich	habe	habe	bin	sei	werde	werde	werde
du	hast	habest	bist	seiest	wirst	wirst	werdest
er	hat	habe	ist	sei	wird	wird	werde
wir	haben	haben	sind	seien	werden	werden	werden
ihr	habt	habet	seid	seiet	werdet	werdet	werdet
sie	haben	haben	sind	seien	werden	werden	werden
Mitver- gangenheit.							
ich	hatte	hätte	war	wäre	wurde (ward)	würde	würde
du	hattest	hättest	warst	wärest	wurdest (wardst)	würdest	würdest
er	hatte	hätte	war	wäre	wurde (ward)	würde	würde
wir	hatten	hätten	waren	wären	wurden	würden	würden
ihr	hattet	hättet	war(e)t	wäret	wurdet	würdet	würdet
sie	hatten	hätten	waren	wären	wurden	würden	würden
Ver- gangenheit.							
ich	habe gehabt	habe gehabt	bin gewesen	sei gewesen	bin geworden	sei geworden	sei geworden
du	hast gehabt	habest gehabt	bist gewesen	seiest gewes.	bist geworden	seiest geword.	seiest geword.
	usw.	usw.	usw.	usw.	usw.	usw.	usw.

Πορευ- gangenheit.	ich	hatte gehabt	hätte gehabt	war gewesen	wäre gewesen	war geworden	wäre geworden
	du	hattest gehabt	hättest gehabt	warst gewesen	wärest gewesen	warst geworden	wärest geworden.
Zukunft I.	ich	werde haben	werde haben	werde sein	werde sein	werde werden	werde werden
	du	wirst haben	werdest haben	wirst sein	werdest sein	wirst werden	werdest werden
Zukunft II.	ich	werde gehabt	werde gehabt	werde ge=	werde ge=	werde ge=	werde ge=
	du	wirst gehabt	werdest ge=	wirst sein	werdest ge=	wirst sein	werdest ge=
Gegenwart. Bergangenheit.		habe	habe	Imperativ.	sei	werde	werde
		habest	habest		seid	werdet	werdet
Gegenwart. Bergangenheit.		haben	haben	Infinitiv.	sein	werden	werden
		gehabt haben	gehabt haben		gewesen sein	geworden sein	geworden sein
		habend	habend	Partizip.	sehend	werdend	werdend
		gehabt	gehabt		gewesen	geworden (worden)	geworden (worden)

Κλίσις τοῦ ῥήματος warnen (νουθετεῖν) τῆς ἀδυνατάτου συζυγίας.

		Aktiv		Passiv	
		Indikativ.	Konjunktiv.	Indikativ.	Konjunktiv.
Gegenwart.	ich	warne	warne	werde gewarnt	werde gewarnt
	du	warnst	warnest	wirst	wirdest
	er	warn t	warne	wird	werde
	wir	warnen	warnen	werden	werden
	ihr	warn t	warnet	werdet	werdet
	sie	warnen	warnen	werden	werden
Mitvergangenheit.	ich	warn te		wurde gewarnt	würde gewarnt
	du	warn test		wurdest	würdest
	er	warn te		wurde	würde
	wir	warn ten		wurden	würden
	ihr	warn tet		wurdet	wurdet
	sie	warn ten		wurden	würden
Vergangenheit.	ich	habe gewarnt	habe gewarnt	bin gewarnt worden	sei gew. worden
	du	hast	habe gewarnt uſw.	bist	seiest " uſw.

Vorver- gangenheit.	ich	hätte gewarnt	hätte gewarnt	war gewarnt worden	wäre gew. worden
	du	hättest "	hättest "	warst "	wärest "
Zukunft I.	ich	werde warnen	werde warnen	werde gewarnt werden	werde gew. werden
	du	wirst "	werdest "	wirst "	werdest "
Zukunft II.	ich	werde gewarnt haben	werde gew. haben	werde gewarnt worden sein	werde gew. w. sein
	du	wirst "	werdest "	wirst "	werdest "
Gegenwart. Vergangenheit		warne	Imperativ.	sei gewarnt	
		warnst		seib gewarnt	
Gegenwart. Vergangenheit		warnen	Infinitiv.	gewarnt werden	
		gewarnt haben		gewarnt worden sein	
Gegenwart. Vergangenheit		warnend	Particip.	gewarnt werdend ¹	
		gewarnt		gewarnt	

¹ Ἄντι τοῦ ὁποίου λέγεται συνήθως zu warnend; das zu warnende Kind (Περ. σ. 232).

2^{ον}.—Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ῥημάτων.

A.—Πῶς σχηματίζεται ὁ παρακείμενος τῆς γερμανικῆς, ἰδὲ καν. 15 σελ. 77. Πότε παραλείπεται τὸ πρόθεμα **ge**; ἰδὲ σελ. 151, A' καὶ B'.

B.—Ποῖα ῥήματα προσλαμβάνουν τὸ εὐφωνικὸν **e**; Ἰδὲ σελ. 151 Γ' καὶ E'. Ποῖα ἀντιθέτως ἀποβάλλουν τὸ **e**, ἰδὲ σελ. 152 Δ'.

Ἐν γένει τὰς καταλήξεις *est, et, ete, etest* ἔχουν τὰ ῥήματα τὰ ἔχοντα ῥίζαν λήγουσαν, εἰς **d, t, gn, chn, tm, dm, ffn**, κτλ.

Γ.—Ἡ ἔνεργ. μετοχὴ τοῦ ἐνεστώτος σχηματίζεται ἐκ τῆς ἀπαρεμφάτου τῆ προσθήκῃ ἐνός **d**. Ἰδε σελ. 73. Τὸ **d** τῆς μετοχῆς, ὅταν αὕτη χρησιμοποιηθῆται εἰς τὸν ὑπερθετικὸν βαθμὸν καὶ ὡς *Beiwort*, ὡς π. χ. *die bedeutendste Stadt*, δὲν προφέρεται εἰς τὴν ὁμιλίαν, πάντως ὁμως ὀφείλομεν νὰ τὸ γράφωμεν.

Δ.—Ἡ παθητικὴ φωνὴ τοῦ ῥήματος σχηματίζεται τῇ βοήθειᾳ τοῦ *werden*. Εἰς τὴν προστακτικὴν τὸ *werden* ἀντικαθίσταται συνήθως ὑπὸ τοῦ *sein*.

E.—Ἡ ὑποθετικὴ σχηματίζεται διὰ τοῦ *würde* καὶ τῆς ἀπαρεμφάτου τοῦ κλινομένου ῥήματος. Ἰδε Μάθημα 23^{ον}.

ΣΤ.—Ἡ ὑποτακτικὴ ἐν τῷ παρατατικῷ ἔχει ἐκτός τοῦ ἀπλοῦ τύπου καὶ δευτερον τοιοῦτον σύνθετον ἐπίσης ἐν χρήσει. Ἐπομένως λέγομεν:
ich warnte ἢ *ich würde warnen*.

Ἐπίσης δὲ ἡ ὑποτακτ. τοῦ ὑπερσυντελείου ἐκφέρεται διττῶς: *ich hätte gewarnt* ἢ *ich würde gewarnt haben*.

3^{ον}.—Ῥήματα τῆς ἰσχυρᾶς συζυγίας.

A.—Τὰ ῥήματα τῆς ἰσχυρᾶς συζυγίας ἔχουν εἰς τὸν παρατατικὸν τῆς ὀριστικῆς τὰς ἐπομένας καταλήξεις: —, **st**, —, **en, t (et), en**.

Εἰς δὲ τὸν παρατ. τῆς ὑποτακτικῆς τὰς καταλήξεις: **e, est, e, en, et, en**.—Εἰς τὸν παρακείμενον τὴν κατάληξιν **en**.

B.—Τὸ ῥιζικὸν φωνῆεν τῶν ῥημάτων τῆς συζυγίας ταύτης μεταβάλλεται συνήθως εἰς τὸν παρατατικόν, ἐνίοτε δὲ καὶ εἰς τὸν παρακείμενον. Ῥήματά τινα τῆς ἐν λόγῳ συζυγίας μαλακύνουν τὸ ῥιζ. φωνῆεν εἰς τὸ β' καὶ γ' ἐν πρόσωπον τῆς ὀριστικῆς. Ἐπίσης κατὰ κανόνα τὸ ῥιζ. φωνῆεν ἀπαλύνεται εἰς τὸν παρατ. τῆς ὑποτακτικῆς.

Γ.—Κατὰ τὸ σύστημα τὸ ὁποῖον ἐθέσαμεν ὡς βάσιν τῆς ταξινομήσεως τῶν ἀνωμάτων ῥημάτων εἰς τὴν παρούσαν Μέθοδον διακρίνομεν ἕξ τάξεις, διαστελλομένας ἀλλήλων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ῥιζικοῦ φωνῆεντος ἦτοι:

I Τάξις: ῥιζ. φωνῆεν **a**

1^η Κατηγ.: **a, ie, a** (schlafen, schlief, geschlafen).

2^α : **a, u, a** (schlagen, schlug, geschlagen).

II Τάξεις : ῥιζ. φωνῆεν **e**

- 1^η Κατηγορ. : **e, a, e** (geben, gab, gegeben).
 2^α » : **e, a, o** (nehmen, nahm, genommen).
 3^η » : **e, o, o** (heben, hob, gehoben).

III Τάξεις : ῥιζ. φωνῆεν **i**

- 1^η Κατηγορ. : **i, a, o** (schwimmen, schwamm, geschwommen).
 2^α » : **i, a, u** (finden, fand, gefunden).

IV Τάξεις : ῥιζ. φωνῆεν **ei**

- 1^η Κατηγορ. : **ei, i, i** (leiden, litt, gelitten).
 2^α » : **ei, ie, ie** (bleiben, blieb, geblieben).

V Τάξεις : ῥιζ. φωνῆεν **ie**

- 1^η Κατηγορ. : **ie, o*, o*** (ziehen, zog, gezogen).
 2^α » : **ie, o**, o**** (riechen, roch, gerochen).

VII Τάξεις : ῥήματα μετὰ διαφορῶν ῥιζικῶν φωνηέντων.

Ἴδε Μάθημα πεντηχοστόν, σελ. 316.

4^{ον}.—Ῥήματα μικτῆς συζυγίας.

Τὰ ῥήματα ταῦτα, τὰ ὅποια εἶνε τὰ κυρίως ἀνόμαλα ῥήματα, εἶνε ὀλιγάριθμα. Ἡ κλίσις αὐτῶν ἐνέχει ἐν αὐτῇ στοιχεῖα τῆς ἰσχυρᾶς καὶ τῆς ἀδυνάτου συζυγίας. Ἴδε πλείονα εἰς Μάθ. 52^{ον} σελ. 316.

5^{ον}.—Κατάλογος ἀνωμάτων ῥημάτων.

Εἰς τὸν παρόντα κατάλογον ἀναφέρονται πάντα τὰ ῥήματα τῆς ἰσχυρᾶς συζυγίας ὡς καὶ τὰ τῆς μικτῆς ἢ τὰ κυρίως ἀνόμαλα. Πρὸς τούτοις προσετέθησαν καὶ τοιαῦτα μὴ ἀναφερόμενα εἰς τὰ μαθήματα τῆς Μεθόδου ὡς ὀλιγώτερον εὔχρηστα τὴν σήμερον. Τοῦτο ὅμως ἐγένετο, ὅπως ὁ κατάλογος καταστῆ πλήρης.

Ἀναφέρονται εἰς τέσσαρας στήλας ἢ ἀπαρέμφατος, ὁ ἐνεστώς τῆς ὀριστικῆς, ὁ παρατατικὸς τῆς ὀριστικῆς καὶ ὑποτακτικῆς, ὡς καὶ ἡ παθητικὴ μετοχή. Εἰς τὸν ἐνεστώτα σημειοῦμεν καὶ τὴν μεταβολὴν τοῦ ῥιζικοῦ φωνηέντος, π. χ. ich backe, du bäckst ἢ backst κτλ.

Εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ παρατατικοῦ τὰ ἐντὸς παρενθέσεως γράμματα ἀναφέρονται εἰς τὰς ἀνωμαλίας τοῦ παρατ. τῆς ὑποτακτικῆς, π. χ. begann, ὑπ. begönne.

* Μακρὸν ο.

** Βραχὺ ο.

Kennform	Gegenwart	Vor- vergangenheit	Mittelwort der Vergangenheit
Baden	bade; ä oder a	bad oder badte	gebaden
befehlen	befehle; ie	befahl	gebefohlen
befleißē (ſich) (Maθ. 47)	befleiße	beſleiß	beſleißē
beginnen	beginne	begann; (ö)	begonnen
beißen	beiße	biß	gebiffen
bergen	berge; i	harg	geborgen
berſten	berſte; du ber- ſteſt; er berſtet oder birſt	barſt oder borſt	geborſten
bewegen ¹	bewege	bewegte oder bewog	bewegt oder bewogen
biegen	biege	bog	gebogen
bieten	biete	bot	gebotten
binden	binde	band	gebunden
bitten	bitte	bat	gebeten
blaſen	blaſe; ä	bließ	geblaſen
bleiben	bleibe	blieb	geblieben
bleichen ²	bleiche	blieh	gebleichen
braten	brate; ä	briet	gebraten
brechen	breche; i	brach	gebrochen
brennen	brenne	brannte	gebrannt
bringen	bringe	brachte	gebracht
Denken	denke	dachte	gedacht
dingen	dinge	dang oder dingte	gedungen oder gedingt
dreſchen	dreſche; i	draſch od. droſch	gedroſchen
dringen	dringe	drang	gedrungen
dünken (Maθ. 52)	{ es dünkt es dencht (mich od. mir)	denchte	gedencht
dürfen	darf	durfte	gedurft
Empfehlen	empfehle; ie	empfaht	empfohlen
erlöſchen (Maθ. 50)	erlöſche; i	erlöſch	erlöſchen
erwägen	erwäge	erwog	erwogen
effen	eſſe; iſſeſt od. ißt; ißt; Imper. iß	aß	gegeſſen

Reinform	Gegenwart	Vor- vergangenheit	Mittelwort der Vergangenheit
fahren	fahre; ä	fuhr	gefahren
fallen	fallē; ä	fiel	gefallen
fangen	fange; ä	fiug	gefangen
fechten	fechte; fichtft; ficht	focht	gefochten
finden	finde	fanb	gefunden
flechten	flechte; flichtft; flicht	flocht	geflochten
fliegen	fliege	flug	geflogen
fliehen	fliehe	fluh	geflohen
fließen	fließe	flöß	geflossen
fressen	frefse; i (üde es=	fraß	gefressen
frieren	friere sen!)	fror	gefroren
Gären	gäre	gor	gegoren
gebären	gebäre; gebierft	gebar	geboren
geben	gebe; i	gab	gegeben
gedeihen	gedeihe	gedieh	gediehen
gehen	gehe	ging	gegangen
gesingen	gefinge	gefing	gesungen
gelten	gelte; giltft	galt; (ö oder ä)	gegolten
genesen	geneße	genas	genesen
genießen	genieße	genosß	genossen
geschehen	gefchehe; ie	gefchah	gefchehen
gewinnen	gewinne	gewann	gewonnen
gießen	gieße	goß	gegoffen
gleich	gleichē	glich	geglichen
gleiten	gleite	glitt	geglitten
glimmen	glimme	glomm oder glimmte	geglommen od. geglimm
graben	gräbe; ä	grub	gegraben
greifen	greife	griff	gegriffen
Haben	habe; haft; hat	hatte	gehabt
halten	halte; hältft; hält	hielt	gehalten
hängen ³	hange; ä	hing	gehangen
hauen	haue	hieb	gehauen
heben	hebe	hob	gehoben
heißen	heiße	hieß	geheißen

Νομμοform	Γεγονωrt	Βοr- vergangenheit	Mittelwort der Vergangenheit
helfen	helfe; i	half (ii)	geholfen
kennen	kenne	kante	gekant
kiesen ⁴	kiese	for oder kieste	gekoren oder gekies
klimmen	klimme	klomm oder klimnte	geklommen oder geklimmt
klingen	klinge	klang	geklingen
kneifen	kneife	kniiff	gekniiffen
kommen	komme	kam	gekommen
können	kann; (Konj.: könne)	konnte	gekonn
kriechen	krieche	kroch	gekrochen
küren ⁵	küre	for oder kürte	gekoren oder gekürt
laden	lade; ä	lud	geladen
lassen	lasse; läßt; läßt	ließ	gelassen
laufen	laufe; äu	ließ	gelaufen
leiden	leide	litt	gelitten
leihen	leihe	lieh	geliehen
lesen	lese; liegest oder liest	las	gelesen
liegen	liege	lag	gelegen
löschen ⁶	lösche; i	lösch	gelöschen
lügen	lüge	log	gelogen
meiden	meide	mied	gemieden
melken	melke (melkst oder milkst)	melkte oder molk	gemelkt oder gemolken
messen	messe; mißest oder mißt	maß	gemessen
mögen	mag; (Konj.: möge)	mochte	gemocht
müssen	muß; mußt; muß	mußte	gemußt
nehmen	nehme; nimmst; nimmt	nahm	genommen
nennen	nenne	nannte	genannt
pfeifen	pfeife	pfiff	gepfiffen
pflegen ⁷	pflege	pflog	gepflogen

Reinform	Gegenwart	Vor- vergangenheit	Mittelwort der Vergangenheit
preißen	preiße	pries	gepriesen
quellen	quelle; i	quoll	gequollen
raten	rate; ä	riet	geraten
reiben	reibe	rieb	gerieben
reißen	reiße	riß	gerissen
reiten	reite	ritt	geritten
rennen	renne	rannte	gerannt
riechen	rieche	roch	gerochen
ringen	ringe	rang	gerungen
rinnen	rinne	raun	geronnen
rufen	rufe	rief	gerufen
saufen	saufe; äu	saff	gesoffen
saugen	sauge	sog	gesogen
schaffen ⁸	schaffe; (schafft)	schuf	geschaffen
schallen	schalle	scholl oder schallte	geschollen oder geschallt
scheiden	scheide	schied	geschieden
scheinen	scheine	schien	geschienen
schelten	schelte; schiltst; schilt	scholt	gescholten
scheren	schere; (scherst oder schierst)	schor oder scherte	geschoren oder geschert
schieben	schiebe	schob	geschoben
schießen	schieße; du schießest oder schießt	schuß	geschossen
schinden	schinde	schund	geschunden
schlafen	schlafe; ä	schlieff	geschlafen
schlagen	schlage; ä	schlug	geschlagen
schleichen	schleiche	schlich	geschlichen
schleifen ⁹	schleife	schliff	geschliffen
schließen	schließe; du schließt oder schließt	schloß	geschlossen
schlingen	schlinge	schlang	geschlungen
schmeißen	schmeiße	schmiß	geschmissen
schmelzen ¹⁰	schmelze; schmilzt	schmolz	geschmolzen

Νομμοform	Γεγενwart	Βor- vergangenheit	Mittelwort der Vergangenheit
ſchnauben	ſchnaube	ſchnob oder ſchnaubte	geſchnoben oder geſchnaubt
ſchneiden	ſchneide	ſchnitt	geſchnitten
ſchrauben	ſchraube	ſchraubte oder ſchrob	geſchraubt oder geſchroben
ſchrecken ¹¹	ſchrecke; i	ſchraf	geſchrocken
ſchreiben	ſchreibe	ſchrieb	geſchrieben
ſchreien	ſchreie	ſchrie	geſchrien
ſchreiten	ſchreite	ſchritt	geſchritten
ſchwären	ſchwäre; ie od. ä	ſchwor	geſchworen
ſchweigen	ſchweige	ſchwieg	geſchwiegen
ſchwellen ¹²	ſchwelle; i	ſchwoll	geſchwollen
ſchwimmen	ſchwimme	ſchwamm	geſchwommen
ſchwinden	ſchwinde	ſchwand	geſchwunden
ſchwingen	ſchwinge	ſchwang	geſchwungen
ſchwören	ſchwöre	ſchwur (ſchwor)	geſchworen
ſehen	ſehe; ie	ſah	geſehen
ſein	bin; Konj.: ſei	war	geweſen
ſenden	ſende	ſandte (ſendete) Konj.: ſendete	geſandt (ge- ſendet)
ſieden	ſiede	ſott	geſotten
ſingen	ſinge	ſang	geſungen
ſinken	ſinke	ſank	geſunken
ſinnen	ſinne	ſann	geſonnen
ſitzen	ſiße	ſaß	geſeßen
ſpeien	ſpeie	ſpie	geſpien
ſpinnen	ſpinne	ſpinn	geſponnen
ſprechen	ſpreche; i	ſprach	geſprochen
ſprießen ¹³	ſprieße; ſprießeſt oder ſprießt	ſproß	geſproſſen
ſpringen	ſpringe	ſprang	geſprungen
ſtechen	ſteche; i	ſtach	geſtochen
ſtecken ¹⁴	ſtecke	ſteckte oder ſtaf	geſteckt
ſtehen	ſtehe	ſtand; Konj.; ſtände	geſtanden
ſtehlen	ſtehle; ie	ſtahl	geſtohlen
ſteigen	ſteige	ſtieg	geſtiegen

Nennform	Gegenwart	Vor- vergangenheit	Mittelwort der Vergangenheit
sterben	sterbe; i	starb	gestorben
stieben	stiebe	stob	gestoben
stoßen	stoße; stößest oder stößt	stieß	gestoßen
streichen	streiche	strich	gestrichen
streiten	streite	stritt	gestritten
Tragen	trage; ä	trug	getragen
treffen	treffe; i	traf	getroffen
treiben	treibe	trieb	getrieben
treten	trete; trittst; tritt	trat	getreten
triefen	triefe	troff oder triefte	getroffen oder getriest
trinken	trinke	trank	getrunken
trügen	trüge	trog	getrogen
tun	tu(e); tußt; tut	tat	getan
Verderben ¹⁵	verderbe; i	verdarb	verdorben
verdriessen	verdrieße	verdroß	verdrossen
vergeffen	vergeße; vergiß= fest od. vergißt	vergaß	vergeffen
verlieren	verliere	verlor	verloren
Wachsen	wachse; wächsest oder wächst	wuchs (wuchsen)	gewachsen
wägen ¹⁶	wäge	wog oder wägte	gewogen oder gewägt
waschen	wäsche; ä	wusch	gewaschen
weben	wede	wob oder webte	gewoben oder gewebt
weichen	weiche	wich	gewichen
weisen	weise; weist	wies	gewiesen
wenden	wende	wandte(wendete) Konj.: wünte	gewandt (ge= wendet)
werben	werbe; i	warb	geworben
werden	werde; wirst; wird	wurde (ward) Konj.: würde	geworden (worden)
werfen	werfe; i	warf	geworfen
wiegen	wiege	wog	gewogen
winden	winde	wand	gewunden

Nennform	Gegenwart	Vor- vergangenheit	Mittelwort der Vergangenheit
wiſſen	weiſſ; weiſt; weiſ; Konj.: wiſſe	wuſte	gewuſt
wollen	will; willſt; will; Konj.: wolle	wollte	gewollt
Zeißen	zeiße	zieh	gezichen
ziehen	ziehe	zog	gezogen
zwingen	zwinge	zwang	gezwungen

Σημειώσεις :

1. **bewegen**—παράκινω εἶνε τῆς ἰσχυρᾶς συζυγίας. Εἰς τὴν σημασίαν κινῶ ἢ συγκινῶ εἶνε τῆς ἀδυνάτου συζυγίας. Πρβ. Μαθ. 43ον II σελ. 272.

2. **bleichen**, ῥῆμα ἀμετάβατον—ὄχρω. Ὡς ἐνεργητικόν—λευκαίνω κλίνεται ὁμαλῶς. Πρβ. Μαθ. 47ον I, σελ. 283.

3. **hangen**: ῥῆμα ἀμετάβατον—κρεμοῦμαι. Μὴ συγγέετε τὸ ἄνω ῥῆμα μὲ τὸ μεταβατικόν hängen: κρεμῶ, ἀναρτῶ.

4 καὶ 5. **kiesen** καὶ **küren** εἶνε ὀλιγώτερον ἐν χρήσει τῶν συνθέτων αὐτῶν erkiesen καὶ erküren, ἀτινα ὁμῶς κλίνονται μᾶλλον ὁμαλῶς.

6. **löschen**—σβῆνω ἀμετάβατον. Ὡς ἐνεργητικόν εἶνε ὁμαλόν. Πρβ. Μαθ. 50, σελ. 307.

7. **pflügen**, εἰς τὴν σημασίαν περιποιοῦμαι. || Κατὰ συνήθειαν ἀμνο τι, εἶνε ὁμαλόν. Εἰς τὴν σημασίαν τηρῶ, διατηρῶ εἶνε ἀνόμαλον. Π. χ. Freundschaft pflügen.

8. **schaffen**: ἐργάζομαι, ὁμαλόν. Πρβ. Μαθ. 41, σελ. 261.

9. **schleifen**: εἰς τὴν σημασίαν κρημνίζω εἶνε ὁμαλόν.

10. **schmelzen**—τήκομαι ἀνόμαλον. Τήκω, λυνῶ εἶνε ὁμαλόν. Πρβ. Μαθ. 43ον, σελ. 272.

11. **schrecken**—ἐκφοβίζω ὁμαλόν. Πρβ. Μαθ. 43ον, σελ. 270.

12. **schwellen**—φουσκώνω, τ. ἔ. ἐνεργητ. καὶ μεταβατ. εἶνε ὁμαλόν. Πρβ. Μαθ. 43ον, σελ. 272.

13. **spiessen**—διατρύπτω, λογχίζω τ. ἔ. ἐνεργ. καὶ μεταβ. εἶνε ὁμαλόν.

14. **stecken**—εὐρίσκομαι ἐν... ἀνόμαλον. Εἰς τὴν σημασίαν θέτω, κώνω, τοποθετῶ τ. ἔ. μεταβ. εἶνε ὁμαλόν π. χ. Ich stecke den Schlüssel ins Schloss.

15. **verderben**—φθείρομαι ἀνόμαλον. Ὡς ἐνεργ. καὶ μεταβ. εἰς τὴν σημασίαν φθείρω, καταστρέφω εἶνε ὁμαλόν. Diesen jungen Mann hat die böse Gesellschaft verderbt.

16. **wägen**: ὀλίγον ἐν χρήσει. Ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ συνωνύμου wiegen. Πρβ. Μαθ. 50ον, σελ. 306.

zur Erhaltung seines Körpers :	behaltet sein : προσβάλλομαι ἐκ νόσου.
πρὸς διατήρησιν, προφύλαξιν τοῦ σώματος του.	hin und wieder : πότε καὶ πότε.
zu sich nehmen : προσλαμβάνω.	Blind + Dárm + Entzündung :
geistige Getränke : οἰνοπνευματώδη ποτά.	(τυφλὸν + ἔντερον + ἀνάφλεξις) ἢ σκοληχοειδίτις.
mässig : μέτριος, μετρίως.	Hirn + Entzündung : Μηνιγγίτις. (das Hirn : ἐγκέφαλος).
die Mässigkeit : ἡ μετριοπάθεια.	Lebens + gefährlich : ἐπικίνδυνος διὰ τὴν ζωήν.
Überhaupt : ἐν γένει.	ansteckend : κολλητικός, μολυσματικός.
zum Schutz : πρὸς προστασίαν.	die Lungen + Schwindtsucht : φθίσις, πρὸβ. schwinden (ἀνωτ.) καταστρέφομαι.
die Witterung : αἱ καιριζαὶ μεταβολαί.	besonders : ἰδίως.
die Faser : ἡ ἴς, ἴνες, ζλωστή.	Gottlob : Δόξα τῷ θεῷ.
fasern : ξυφτῶ, παραλύω.	häufig : συνήθως.
die Herstellung : (her + Stellung) κατασκευή.	befragen : ἐρωτῶ, συμβουλευόμεαι.
die Leinwand : τὸ πανίον (Lein + Wand).	die Anordnung : ἡ παραγγελία.
der Pelz : ἡ γούνα, ἡ φελωτή.	Ruhe : ἡσυχία.
die Haut : τὸ δέγμα, ἐπίδερμις.	weben : ὑφαίνω.
kosibar : πολύτιμος, (πρὸβ. kosten).	
das Gut : ἀγαθόν, τὸ κτῆμα.	

Διάλογος. Παρὰ τῷ Ἰατρῷ. Ἀδθένεια.

Beim Arzte. Krankheiten.

Können Sie mir einen Arzt empfehlen?—Sind Sie denn krank? —Ich? nicht, mein geliebter Vater ist seit gestern unwohl.(α)—Gewiss ich kann. Wollen Sie einen Special- Arzt; (β) Einen Chirurgen? (γ) Einen Patholog?—Ich möchte einen guten Patholog. — Dann empfehle ich Ihnen als solchen (δ) Herrn X. — Wohnt derselbe hier in der Nähe. (ε)—Ja, ganz in der Nähe. Er wohnt in der Ringstrasse 27.—Wissen Sie vielleicht, wann er seine Sprechstunden (στ) hat. — Ja. Morgens von 10 bis 12. — Nun gut; es ist Zeit. Wollen Sie so gut sein, ihn holen lassen?—Mit Vergnügen(ζ) — Ich bin der Doktor X. Sie haben mich rufen lassen; Was fehlt Ihnen? Wo haben Sie Schmerzen?—Hier, Herr Doktor, in der Brust.—Reichen Sie (η) mir Ihre Hand.—Gut. Zeigen Sie mir gefälligst Ihre Zunge? — Haben Sie Kopfschmerzen? Magenschmerzen? Halsschmerzen. (θ)—Ich habe Schmerzen hier in der

Seite. (ι) — Im Rücken auch? — Ja, ein wenig mir schmerzen alle Glieder. — Haben Sie Verstopfung? — Ja seit gestern. — Sie sind, mein Herr, stark erkältet. Sie müssen wenigstens eine Woche im Bette bleiben. Ich will Ihnen etwas verschreiben. (ιι) Hier ist das Recept. (ιιβ) Nehmen Sie von dieser Medicin (ιγ) (der Arznei) dreimal am Tage einen Eßlöffel (ιδ) voll. Morgen komme ich wieder. — Danke Herr Doktor. Aufwiedersehen. — Aufwiedersehen. Bleiben Sie im Zimmer; Nehmen Sie die Medicin; Essen Sie heute und morgen kein Fleisch, es genügt Ihnen eine Tasse Bouillon (ιε) und abends zwei Eier. Sie werden bald gesund sein.

Σημειώσεις :

α) Unwohl: ἀδιάθετος. β) Special - Arzt ἢ Specialist: Εἰδικὸς Ἴατρός. γ) Chirurg, Patholog: Χειρουργός, Παθολόγος. δ) Als solchen: ὡς τοιοῦτον. ε) in der Nähe: ἐδῶ πλησίον. στ) Spréchstunden: ὥραι ἐπισκέψεως. ζ) mit Vergnügen: εὐχαρίστως, μετ' εὐχαριστήσεως. η) reichen Sie: δώσατε, προτείνετε. θ) Kopfschmerzen, Halsschmerzen, Augenschmerzen κτλ. παρατηρήσατε τὴν σύνθεσιν. ι) In der Seite: εἰς τὸ πλευρόν. ιι) verschreiben: διορίζω. ιιβ) das Recept: πρβ. λ. recipere, γαλλ. recevoir: συνταγή, λατ. receptum. ιγ) Medicin, Arznei: ἰατρικόν. ιδ) Eßlöffel: κουτάλι σούπας. ιε) Tasse Bouillon (Βουγιόν): ἓνα φλιτσάνι ζωμοῦ.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΟΓΔΩΟΝ

I

I. Σύνταξις μεταβατικῶν καὶ ἀμεταβάτων ὀνημάτων.

Rection der transitiven und intransitiven Zeitwörter.

II. Χρηθὶς τῆς αἰτιατικῆς. — III. Χρηθὶς τῆς δοτικῆς.

A. — Τὰ ἐνεργητικὰ ὀήματα, ὡς εἶδομεν ἤδη, εἶνε μεταβατικὰ ἢ ἀμετάβata. Τὰ ἐνεργητικὰ μεταβατικὰ ὀήματα συντάσσονται μετ' αἰτιατικῆς (ἴδε Μάθημα 24). Ἡ αἰτιατικὴ αὕτη τοῦ ἀμέ-

σου ἀντικειμένον ἐν τῇ τροπῇ τοῦ ἐνεργητικοῦ εἰς παθητικὸν μετατρέλεται εἰς ὑποκείμενον τοῦ ῥήματος.

Π. γ. Ich trage die Reisetasche. Φέρω τὴν ἀποσκευὴν.
Die Reisetasche (Handtasche) Ἡ ἀποσκευὴ (ἡ βαλίτσα) φέ-
wird von mir getragen. ρεταί ὑπ' ἐμοῦ.

Β.—Τὰ ἐνεργητικὰ ἀμετάβατα ἐν τῇ τροπῇ τῆς ἐνεργητικῆς συντάξεως εἰς παθητικὴν τρέπονται μόνον εἰς τριτοπρόσωπα παθητικά, καὶ τοῦτο οὐχὶ πάντοτε.

Π. γ. tanzen: es wird getanzt. Χορεύειν. Γίνεται χορός.
Jemand lacht: es wird gelacht. Γελά τιν. Γελοῦν (κατὰ λέξ. γίνε-
ται γέλωσ, γελάται).

Γ.—Τινὰ δὲ ἐνεργητικὰ εἶνε ὅπως καὶ ἐν τῇ ἑλληνικῇ, καὶ μεταβατικὰ καὶ ἀμετάβατα.

Π. γ. Es brach (ἐξ τοῦ brechen) Ἐκοψε, ἔσκασε τὸ ψωμί,—τὸ σα-
das Brot,—das Brett. νίδι.

Er brach das Brot,—das Brett. Οὗτος ἔκοψε τὸ ψωμί,—τὸ σανίδι.

Hast du die Marke auf den Ἐκόλλησες τὸ γραμματόσημον ἐπὶ
Brief geklebt? τῆς ἐπιστολῆς;

die Zunge klebt mir am Gau- Ἡ γλῶσσα μου κολλᾷ εἰς τὸν οὐ-
men. ρανίσκον.

der Arzt heilt den Kranken. Ὁ ἰατρός θεραπεύει τὸν ἀσθενῆ.

die Wunde heilt. Ἡ πληγὴ θεραπεύεται, ἰατρεύεται.

Σημειώσεις :

α) Ρήματα καὶ ἐπίθετα σημαίνοντα ὀφέλειαν ἢ βλάβην, ὅπως καὶ τοιαῦτα ἐνέχοντα τὴν σημασίαν τῆς κοινότητος, τοῦ δίδειν ἢ λαμβάνειν, τοῦ λέγειν ἢ ἀκούειν κτλ. συντάσσονται, ὅπως εἰς τὴν ἑλληνικὴν, μετὰ *δοτικῆς τοῦ προσώπου*. Ἐπίσης ῥήματα *δηλωτικὰ τῆς ἀπουσίας* ἢ τὰ ὅποια ἐνέχον τὴν σημασίαν *συμπαθείας, ἐχθροπαθείας, ἀντιπαθείας* κτλ. συντάσσονται μετὰ *δοτικῆς τοῦ προσώπου*. Τοιαῦτα, συντασσόμενα μετὰ δοτικῆς εἶνε μεταξὺ τῶν ἄλλων τὰ ἐπόμενα :

† **begegnen** : * συναντῶ.

† **folgen** : ἀκολουθῶ.

† **nahen** : πλησιάζω.

† **drohen** : ἀπειλῶ.

† **wehren** : ἀποκλίνω.

† **zürnen** : ἔξοργίζω.

† **huldigen** : προσφέρω τὰ σέβη.

† **schmeicheln** : κολακεύω.

† **helfen** : βοηθῶ.

† **fluchen** : καταρῶμαι κτλ.

* Τὰ ῥήματα τὰ φέροντα † κλίνονται μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ sein.

β) Ἐπίσης μετὰ δοτικῆς τοῦ προσώπου συντάσσονται τὰ πλεῖστα τῶν ἀμεταβάτων ῥημάτων, τὰ ὅποια εἶνε σύνθετα μετὰ τῶν προθεμάτων: **ab, an, auf, bei, ein, entgegen, nach, unter, vor wider, zu**, π. χ.

anstehen :	ἐμπρέπω, ἀρμόζω.	entsprechen :	προσέγω.
beistimmen :	συναίνω.	widerstehen	ἀνδίσταμαι
unterliegen :	ὑπόκειμαι.	sich widersetzen :	

γ) Ὅπως εἰς τὴν ἑλληνικὴν ὑπάρχουν ῥήματα συντασσόμενα μετὰ *δοτικῆς* τοῦ προσώπου καὶ *αιτιατικῆς* τοῦ πράγματος. Τὰ ῥήματα ταῦτα εἶνε περίπου τὰ αὐτὰ εἰς τὴν ἑλληνικὴν. II. χ.

anbieten :	προσφέρω.	geben :	δίδω.
empfehlen :	συνιστῶ.	leisten :	παρέχω *
erzählen :	διηγούμαι.	zeigen :	δεικνύω κτλ.

II

Χρῆσις τῆς γενικῆς εἰς τὰ ὀνόματα.

Das Betragen <i>des Schülers</i> :	Ἡ διαγωγή τοῦ μαθητοῦ.
die Eltern <i>des Kindes</i> :	Οἱ γονεῖς τοῦ παιδίου.
der Duft <i>der Blumen</i> :	Ἡ εὐωδία τῶν ἀνθέων.
der Bruder <i>der Kaufmanns</i>	Ἡ ἀδελφὸς τοῦ ἐμπόρου.

Ἡ γενικὴ χρησιμεύει κατὰ κανόνα πρὸς ἔκφρασιν *σχέσεώς* τινος μεταξὺ τῶν δύο οὐσιαστικῶν, (ὅταν δηλ. τὸ εἰς τὴν γενικὴν οὐσιαστικὸν ἐξαρτᾶται τοῦ ἄλλου). Αἱ σχέσεις αὗται δύνανται νὰ εἶνε πολλαὶ καὶ ποικίλαι, ὡς τῆς κτήσεως, τῆς καταγωγῆς, τῆς ιδιότητος, τῆς συγγενείας κτλ.

der Hund des Nachbars ist	Ἡ σκύλος τοῦ γείτονος εἶνε
treu.	πιστός.
ἢ des Nachbars Hund ist	Ἡ τοῦ γείτονος σκύλος.
treu.	

Ἡ γενικὴ τοῦ προσδιορισμοῦ δύναται νὰ προηγηθῇ τοῦ

* Ἐκτὸς τῶν ἀνω ὑπάρχουν ῥήματα συντασσόμενα μετὰ δύο αιτιατικῶν ἢ καὶ ἐμπροσθέντων πτώσεων.

ἐκφερομένου προσδιοριζομένου οὐσιαστικοῦ. Τότε αὕτη τίθεται ἀνάρθως.

Σημείωσις. — Εἰς τὴν ὀμιλουμένην ἀλλὰ καὶ γραφομένην Γερμανικὴν παρατηρεῖται τάσις τις πρὸς ἀποφυγὴν τῆς γενικῆς καὶ ἀντικατάστασιν αὐτῆς δι' ἄλλης πτώσεως συνήθως τῆς δοτ. μετὰ προθέσεων.

Ἡ τάσις αὕτη πρὸς μεταβολὴν παρατηρεῖται ὄχι μόνον εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ὀνομάτων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν τῶν ῥημάτων. Πλείστα ἐξ αὐτῶν συντασσόμενα πρότερον μετὰ γενικῆς συντάσσονται σήμερον μᾶλλον μετ' αἰτιατικῆς. — Ἐξαιροῦνται φράσεις τινές, αἵτινες καθιερώθησαν πλέον καὶ περὶ ὧν θὰ ὀμιλήσωμεν κατωτέρω. Οὕτω λέγεται :

dem Nachbar sein Hund, ἀντὶ τοῦ : der Hund des Nachbars.

καὶ πάντοτε **die Hauptstadt von Deutschland** ἀντὶ τοῦ : die Hauptsadt Deutschlands.

III

Ἐπίθετα καὶ ῥήματα μετὰ γενικῆς συντασσόμενα.

Ῥήματα τινα καὶ ἐπίθετα συντάσσονται μετὰ γενικῆς. *Ἐξ αὐτῶν τὰ κυριώτερα εἶνε : *

<i>Bedürftig</i> (sein) : χρῆζω τινός, ἔχω ἀνάγκην τινός.	<i>kundig</i> (sein) : γνωρίζω, ἠξεύρω τι.
<i>bewusst</i> (sein) : ἔχω συνείδησιν τινος.	<i>mächtig</i> (sein) : εἶμαι κάτοχος τινος,
<i>unbewusst</i> (sein) : ἀσυναισθήτως πράττω τι, δὲν συναισθάνομαι τι.	<i>müde</i> : κουρασμένος.
<i>unfähig</i> (sein) : ἀνίκανος.	<i>schuldig</i> : ὑπεύθυνος, ἔνοχος.
<i>froh</i> (sein) : χαίρω ἀπολαμβάνω τι.	<i>verdächtig</i> : ὑποπτος.
<i>gewiss</i> } sein : βέβαιος εἶμαι.	<i>wert</i> ἢ <i>würdig</i> : ἄξιος, ἱκανός.
<i>sicher</i> }	<i>bedürfen</i> : ** ἔχω ἀνάγκην τινός, χρῆζω τινός.
<i>ungewiss</i> : εἶμαι ἀβέβαιος.	<i>berauben</i> : διὰ βίας ἀφαιρῶ, ληστεύω.

* Ἐκ τούτων τινὰ δύνανται ἀντὶ τῆς γενικῆς νὰ δεχθῶσι τὸ ἀντικείμενον αὐτῶν ἐμπροσθέντος π. χ. *fähig zu einer Tat*. — Sich an ein Ding erinnern κτλ.

** Κλίνετε ὅπως τὸ dürfen.

<i>beschuldigen</i> : κατηγορῶ.	<i>sich freuen</i> : χαίρω ἀπολαμβάνω.
<i>harren</i> : περιμένω.	<i>sich enthalten</i> : ἀποφεύγω τι.
<i>sein</i> : εἶμαι.	<i>sich rühmen</i> : καυχῶμαι.
<i>würdigen</i> : τιμῶ, καταδέχομαι.	<i>sich schämen</i> : αἰσχύνεσθαι.
<i>sich bedienen</i> : μεταχειρίζομαι.	<i>sich entäussern</i> : παραιτοῦμαι ἀποβάλλω.
<i>sich erbarmen</i> : λυποῦμαι.	<i>sich erinnern</i> : ἐνθυμοῦμαι.

IV

Θέμα 47.— Θέσατε εἰς τὴν γενικὴν τὰς ἐντὸς τῆς παρενθέσεως φράσεις.— Μεταφράσατε ἔπειτα ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν καὶ τάνάπαλιν.

Der Unglückliche ist... (der Trost) bedürftig.— Freut euch... (das Leben).— Der Gerechte erbarmt sich... (sein Vieh).— Wir enthalten uns... (der Wein).— Jesus sprach zu den Pharisäern: «Gebet dem Kaiser, was... (der Kaiser) ist, und Gott was... (Gott) ist!»— Das Kind war sich... (sein Unrecht) bewußt.— Die Strolche beraubten den Wanderer... (sein Geld und seine goldene Uhr).— Im Mittelalter beschuldigte man häufig Frauen... (die Hexerei) und verbrannte sie auf dem Scheiterhaufen.— Die Richter erklärten den Angeklagten... (der Mord) schuldig und... (der Meineid) verdächtig.— Ich bin... (solche Anstrengungen) müde.— Der Irnsinnige ist... (ein Verbrechen) unfähig.— Sind Sie... (die Wege) kundig?— Dieser junge Mann ist... (das Deutsche) vollständig mächtig.— Erwinnere dich oft... (dieser Tag)!— Man würdigte ihn kaum... (ein Blick).— Gegen Ende... (das Jahr) feiern wir das Weihnachtsfest.— Gedenket im Winter... (die hungernden Vögel).— Der Gärtner bedient sich... (der Spaten).— Die Sommerresidenz (der deutsche Kaiser) ist Potsdam.

der Trost : κατηγορία.

τρῶσεν : κατηγορῶ.

der Gerechte : ὁ δίκαιος.

das Vieh : τὰ ζῶα.

Jesus : ὁ Ἰησοῦς.

Pharisäer : Φαρισαῖος.

unrecht: ἄδικον.	Schuldig erklären: κηρύττω ἔνοχον.
der Strolch: λωποδύτης.	Anstrengung: προσπάθεια.
Wanderer: ταξειδιώτης.	Ich bin müde: κουράζομαι.
Im Mittelalter: κατὰ τὸν μεσαιῶνα.	der Irrsinnige: ὁ παράφρων.
die Hexerei (πρβ. die Héxe): μαγεία.	unfähig: ἀνίκανος, fähig: ἰκανός.
verbrennen: καίω, verbrannte: παρατ. ἢ ἄοριστος.	vollständig: ἐντελῶς, καθολοκληρίαν.
Schäiterhäufen: πυρά.	mächtig sein: εἶμαι κάτοχος.
Mord: φόνος.	würdigen: ἀξιῶ, καταδέχομαι.
Meineid: ψευδορκία (πρβ. Eid: ὄρκος).	kaum: μόλις.
Schuldig: ἔνοχος, unschuldig: ἀθῶος.	Blick: βλέμμα.
verdächtig: ὑποπτος (Verdacht: ὑποψία).	feiern: ἑορτάζω.
	das Weinachtsfest: ἡ ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων.
	Sommer + Residenz: ἡ θερινὴ διαμονή.

Φράσεις καὶ ἰδιωτισμοὶ πρὸς ἐκμάθησιν :

Ich bedarf Ihres Beistandes nicht mehr: Δὲν ἔχω πλέον ἀνάγκην τῆς ὑποστηρίξεώς σας.

Ich kann mich Ihrer nicht erinnern: Δὲν ἠμποροῦ νὰ σᾶς ἐνθυμηθῶ.

Es ist der Mühe wert diese Reise zu machen: Ἐξίξει τὸν κόπον νὰ κάνη τις αὐτὸ τὸ ταξίδιον.

Hungers sterben: ἀποθνήσκειν ἐκ πείνης.

Gedenken Sie der Armen: Ἐνθυμεῖσθε τοὺς πτωχοὺς.

Der Meinung ἢ der Ansicht sein: Εἶναι τῆς γνώμης, φρονεῖν. [μον σας!

Gehen Sie ruhig des Weges! Τραβάτε ἡσυχος τὸν δρό- Freut euch des Lebens! Χαρῆτε τὴν ζωὴν!

Bist du deiner Sache sicher?: Εἶσαι βέβαιος περὶ τῆς ὑποθέσεώς σας;

Ich bedarf der Ruhe: Ἐχω ἀνάγκην (δέομαι) ἡσυχίας.

Wer den Pfennig nicht ehrt, ist des Talers nicht wert.

Der Fleiss ist der Vater des Glückes (Sprichw.).

ehren: τιμῶ. Taler: τάληρον. wert: ἄξιος.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

I

Γενικῶς περὶ Συνδέσμων. — Bindewörter *

Παρατακτικοὶ Σύνδεσμοι.

Οἱ σύνδεσμοι τῆς Γερμανικῆς γλώσσης διαιροῦνται ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐπίδρασιν αὐτῶν ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ ῥήματος ἐν τῇ προτάσει εἰς δύο κατηγορίας :

A.—Εἰς παρατακτικούς συνδέσμους, οἵτινες συνδέουν δύο κυρίας προτάσεις ἢ δύο ἰσοδυνάμους ἐξηρητημένας (Beiordnende Konjunktionen ἢ beiordnende Bindewörter). Οὗτοι οὐδεμίαν ἐπίδρασιν ἔχουν ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ ῥήματος.

B.—Εἰς παραπεμπτικούς ἢ ὑποτακτικούς συνδέσμους (Unterordnende Konjunktionen ἢ u. Bindewörter), οἵτινες συνδέουν τὴν κυρίαν πρότασιν μετὰ τῆς ἐξηρητημένης καὶ παραπέμπουν τὸ ῥῆμα εἰς τὸ τέλος τῆς προτάσεως. (*Ἴδε κατωτέρω Μαθ. 40).

Παρατακτικοὶ ἢ συναπτικοὶ σύνδεσμοι εἶνε :

und : καί, auch : ἐπίσης.

oder : ἢ.

denn : διότι.

aber : } ὅμως, ἀλλά, ἀλλ' ὁ-
allein : } μως, μόνον.

sondern : ἀλλὰ (κατόπιν προηγουμένης ἀρνήσεως).

Ich muss zu Hause bleiben,
denn ich bin krank.

Πρέπει νὰ μείνω εἰς τὸ σπίτι, διότι εἶμαι ἀσθενής.

Er wollte arbeiten, **aber** er konnte nicht.

*Ἦθελε νὰ ἐργασθῆ, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο.

Ich nannte nicht den Vater **sondern** den Sohn.

Δὲν ὠνόμασα τὸν πατέρα ἀλλὰ τὸν υἱόν.

Σημείωσις.—Τὸ **sondern** τίθεται ὅταν τὸ ῥῆμα τῆς προηγουμένης ἀρνητικῆς προτάσεως ἰσχύη καὶ διὰ τὴν πρότασιν τὴν ἔχουσαν τὸ **sondern** τ. ἔ. ἐπὶ τῶν ἐλλειπτικῶν λεγομένων προτάσεων. *Ἄλλως τίθεται τὸ **aber** ἢ τὸ **allein**.

* ἢ Konjunktionen.

Er wollte nicht ausgehen, aber (allein) er war dazu genötigt.
 Πρβ. er wollte — er war. Δὲν ἤθελε νὰ ἐξέλθῃ, ἀλλ' ἠναγκάσθη
 πρὸς τοῦτο, ἀλλὰ Ich nannte nicht den Vater, sondern den Sohn.
 — Πρβ. ich nannte — ich nannte.

II

Παραπεμπτικοὶ Σύνδεσμοι.

- Es war gerade 4 Uhr, *als* die Sonne *aufging* (ὄημα): Ἦτο ἀκριβῶς 4 ἡ ὥρα, ὅταν ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος.
- *Als* ich ihn *fragte*... (ὄημα): Ὅτε τὸν ἠρώτησα...
- *Als* ich ihn gefragt *hatte* (βοηθητικόν): Ὅτε τὸν εἶχον ἐρωτήσει.
- Warten Sie, *bis* ich meine Aufgabe geschriebe*n habe* (βοηθητικόν): Περιμένετε μέχρις ὅτου γράψω τὸ θέμα μου.
- Ich gehe nicht aus, *weil* ich krank *bin*: Δὲν ἐξέρχομαι, διότι εἶμαι ἀσθενής.
- *Obgleich* (ἢ *obschon* ἢ *obwohl*) ich ihn nicht *kenne*: Καίτοι δὲν τὸν γνωρίζω.
- Sagen Sie mir, *wann* (ἢ *wenn*) Sie kommen *werden*: Εἰπέτε μοι πότε (ἢ ἐάν) θὰ ἔλθῃτε.
- Ich weiss nicht *ob* er ihm geantwortet hat: Δὲν ἠξεύρω ἂν τῷ ἔχη ἀπαντήσει.
- *Während* wir Karten *spielten*, *lasen* unsere Freunde Zeitungen: Ἐνῶ ἡμεῖς ἐπαίζομεν χαρτιά, οἱ φίλοι μας ἀνεγίνωσκον ἐφημερίδας.

Οἱ παραπεμπτικοὶ ἢ μεταθετικοὶ σύνδεσμοι εἶνε ἀπλοῖ ἢ σύνθετοι, οἱ δὲ κυριώτεροι αὐτῶν εἶνε:

Ἄπλοῖ

Σύνθετοι

als: ὅτε (μετὰ παρῶχ. χρόνον), *als ob*, *als wénn*, *wie wénn*: ὡς ἐάν.
bis: ἕως οὗ. *anstatt dass*: ἀντὶ νά.

da : ἐπειδὴ.*

dass : ὅτε ὥστε.

damit : ἵνα ὅπως.

solange : ἔν ὅσῳ.

während : ἔν ᾧ.

wann, wenn : ὅταν, ὅτε, ἕάν.

nachdem : ἂφ' οὗ.

ob : ἂν, ἕάν.**

obgleich, obschon, obwohl :

καίτοι, ἂν καί.

weil : ἐπειδὴ, διότι.

ungeachtet : ἂν καί.

wie : καθὼς.

wofern : ἂν.

so dass : οὕτως ὥστε.

ohne dass : χωρὶς νά.

um... zu : ³ μετ' ἀπαρεμφ.

διὰ νά.

so... auch : ³ ὅσον καί.

je nachdem : καθ' ὅσον.

wenn... nicht ³ }

wenn... gleich ⁸ } ἂν καί.

wenn... auch ³ }

wenn... schon ³ }

wenn... nur : ³ ἀρκεῖ νά, ἀρ-
κεῖ μόνος.

wofern... nicht : ³ ἔκτός

ἕάν, ἔφ' ὅσον δεῖ.

Σημειώσεις :

1. Τὰ διαχωριστικὰ ῥήματα δὲν χωρίζονται κατόπιν μεταθετικοῦ συνδέσμου.

2. Ἐάν φράσις τις ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο μέρη, ὁ μεταθετικὸς σύνδεσμος ἔχει διπλὴν ἐνέργειαν α) μεταθέτει τὸ ῥήμα εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου μέρους καὶ β') ἐπιφέρει ἀνατροπὴν (Inversion Κανὼν 4ος) εἰς τὸ β' μέρος τισσομένου τοῦ ὑποκειμένου μετὰ τὸ ῥήμα (ἴδε ἐπίσης ἐπόμενον μάθημα 40).

3. Οἱ σύνδεσμοι οἱ χωριζόμενοι δι' ἀποσιωπητικῶν θέτουν τὰς προσωπικὰς ἀντωνυμίας καὶ τὸ ὑποκείμενον ἐν γένει μετὰ τῶν δύο λέξεων.

Π. γ. *Wofern er nicht bezahlt* : ἔφ' ὅσον δὲν πληρῶνει.

Wenn er auch alt ist : ἂν καὶ γέρον εἶνε.

Θέμα 48.—Μεταφράσατε τὰ ἐπόμενα, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν σύνταξιν τῶν ἀνωτέρω φράσεων: Ἦτο ἀκριβῶς 2 ἡ ὥρα μετὰ μεσημβρίαν, ὅταν (als) ὁ πατήρ μου με ἐπεσκέφθη (παρατατικόν). — Ὁ παρὼν χρόνος εἶνε ὁ ἄριστος, διότι (weil) ἀνήκει

* Ἄλλο τὸ ἐπιρρημα *da* : ἐκεῖ. αὐτοῦ, ὅπερ δὲν μεταθέτει τὸ ῥήμα εἰς τὸ τέλος τῆς προτάσεως ἀλλὰ μόνον ἐπιφέρει ἀνατροπὴν δηλ. θέτει τὸ ὑποκείμενον μετὰ τὸ ῥήμα (ἴδε κανὼνα 4ον) ὡς ἄλλως τε καὶ πάντα τὰ ἐπιρρηματα ἐν ἀρχῇ τῆς φράσεως.—Ὁ σύνδεσμος *da* συντάσσεται μετὰ παρρηχημένου χρόνου.

** Τὸ *ob* τίθεται ἐπὶ ἐξηρητημένης ὑποθέσεως. *Da kommt er* : Ἐδῶ (νά!) ἔρχεται. *Wissen Sie, ob er schon angekommen ist?* ἤξευρετε ἂν ἦλθεν.

ἡμῖν. — Περιμένετε ἕως ὅτου (bis) βάλω τὸ φόρεμά μου. —
 Καί τοι [ἄν και] (obgleich) εἶμαι πτωχός. — Καί τοι [ἄν και] εἶ-
 μεθα γέροντες. — Ἐάν και εἴσθε πλούσιοι. — Πέτε μου, πότε θά
 μοῦ (δοτ.) ἀπαντήσητε; — Ἐάν [ὅταν] (wenn) βρέξη... δὲν
 ἐξέρχεται τις εἰς περίπατον. — Ἐνῶ ἡμεῖς ἐκλαίμεν, σεῖς ἐγε-
 λάτε. — Ἐνῶ ἐγὼ ἔγραφον, σεῖς ἐπαίζατε ἐν τῷ κήπῳ. — Ἐφ'
 ὅσον (so lange) ζῆ τις, ὀφείλει (muss man) νὰ ἐργάζεται. —
 Ἐάν και εἶνε νέος, εἶνε πάντοτε ἀσθενής.

ἀκριβῶς: gerade.

ἐγὼ ἔγραφον: ich schrieb.

ἐπισκέπτομαι: besuchen (ὁμαλὸν)

πιρ. τοῦ schreiben.

ὁ παρῶν χρόνος: die gegenwärtige Zeit.

πάντοτε: immer.

βάλλω: anziehen.

ἀνήκει: gehören.

ἀπαντῶ: beantworten.

περιμένετε: warten Sie.

ἐξέρχομαι εἰς περίπατον: spazieren gehen.

III

ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΣΙΑ.

Meine tägliche Beschäftigung.

Ἡ καθημερινή μου ἐνασχόλησις.

(Ἴδε ὁδηγίαι σελ. 101).

Ich stehe im Winter um 7 Uhr, im Sommer gewöhnlich um 6
 Uhr auf. Dann ziehe (ἢ kleide) ich mich an, wasche und kämme
 mich und frühstücke hernach. Um 8 Uhr gehe ich ins Geschäft. Da
 gibts nun viel zu tun. Es sind Briefe zu beantworten, Bestellungen
 auszuführen oder zu machen, Anfragen zu erledigen, Auskünfte
 zu erteilen u dgl. mehr. Zuweilen habe ich auch im Laden oder im
 Lagerraum zu tun. Um 12 Uhr beginnt die Mittagspause. Ich gehe
 dann nach Hause, um zu Mittag zu essen. Nach dem Mittagessen
 ruhe ich mich ein wenig; oder ich stecke mir eine Zigarre an und lese
 die Zeitung. Um halb 2 Uhr muß ich wieder ins Geschäft. Jetzt gehts
 ohne Unterbrechung bis halb sieben. An Arbeit fehlt's nie. Um halb
 sieben ist Feierabend; dann machen wir das Geschäft zu und gehen
 nach Hause. Um 7 Uhr gewöhnlich essen wir zu Nacht. Wenn das

Wetter schön ist, mache ich nach dem Nachessen wohl noch einen kleinen Spaziergang mit meiner Familie. Um 10 Uhr gehe ich gewöhnlich zu Bett.

Jede Woche habe ich einen freien Nachmittag. Den benutze ich, um private Geschäfte zu erledigen, um notwendige Einkäufe zu machen oder um spazieren zu gehen.

Der Sonntag ist der Ruhe und Erholung gewidmet. An diesem Tage bleibt unser Geschäft geschlossen. Am Vormittag gehe ich mit meiner Familie in die Kirche. Am Nachmittag mache ich mit den Meinen und mit guten Freunden einen größeren Spaziergang in den Wald. Wir kehren auch wohl einmal in einer Wirtschaft ein, um ein Glas Bier oder eine Tasse Kaffee zu trinken.

Σπριχuwörter

Arbeit macht das Leben süß.
Nach getaner Arbeit ist gut ruhen.
Jeder ist seines Glückes Schmied.
Jeder Arbeiter ist seines Lohnes wert.
Des Herren Auge macht die Pferde fett.

Beschäftigung :	ἐνασχόλησις	Auskunft :	πληροφορία.
gewöhnlich :	συνήθως.	erteilen :	μεταδίδω.
die Gewöhnheit :	ἡ συνήθεια.	und dergleichen :	καὶ τὰ παρόμοια.
aufstehen :	ἐγείρομαι, σηκώνομαι.	zuweilen :	ἐνίοτε.
an'ziehen :	ἐνδύομαι.	der Laden :	τὸ μαγαζί.
an'kleiden :		der Lagerraum :	ἡ ἀποθήκη.
waschen :	πλύνω, sich :	tun :	ἐργάζομαι, πράττω, ἐνεργῶ τι.
sich kämmen :	κτενίζομαι.	wohl :	καλά, βεβαίως, ἐννοεῖται.
frühstücken :	προγευματίζω.	zu Bett gehen :	πλαγιάζω.
früh :	ἔνωρίς.	frei :	ἐλεύθερος, πρβ. Freitag.
das Frühstück :	τὸ πρόγευμα.	benutzen :	χρησιμοποιοῦ.
es gibt viel zu tun :	ὑπάρχει πολλὴ ἐργασία.	notwendige Einkäufe :	ἀναγκαίαις ἀγοράς, ἀγοράς τοῦ σπιτιοῦ.
beantworten :	ἀπαντῶ.	Ruhe :	ἡσυχία, ruhig : ἡσυχος,
Bestellung :	παράγγελια.	bleiben :	μένω.
aus führen :	ἐκτελῶ.	geschlossen :	κλειστός.
Anfrage :	ἐρώτησις, αἵτησις, πληροφορία.	mit den Meinen :	μὲ τοὺς ἰδι-
erledigen :	ἀποπερατώνω ἐκτελεῖν.		
gibts, fehltς ἀντι gibt es, fehlt es.			

Mittagspause (Mittag + Pause): μ. μεσημβρινὸν διάλειμμα, die Pause πρβ. ἑλλ. παύσις.	κούς μου με τοὺς οἰκείους μου. ein kehren: ἐμβαίνω.
anstecken : ἀνάπτω.	Wirtschaft: Καπηλεῖον, ἀγροτι- κὸν ξενοδοχεῖον.
die Zeitung: ἡ ἑφημερίς.	Mórgenstunde: ἡ πρωϊνὴ ὥρα.
wieder: ξανά, ἐκ νέου.	süss: γλυκός.
wider: ἐναντίον, ἔναντι.	nach getaner Arbeit: κατοπιν ἐκτελεσθείσης ἐργασίας, ἀφ' οὗ ζανεῖς ἐργασθῆ καλά.
die Unterbrechung: διακοπή.	Schmied: σιδηουργός.
es fehlt nicht an Arbeit: δὲν λεί- πει ἡ ἐργασία.	Lohn: μισθός.
nie: οὐδέποτε.	wert: ἄξιός.
der Féierabend: ἡ παύσις τῆς ἐργασίας.	fett: παχύς, fett machen: πα- χύνω.
zu Nacht essen: δειπνῶ.	

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ

I

Γενικαὶ παρατηρήσεις περὶ σύνταξως.—Die Satzlehre.

Ἄπλαῖ καὶ σύνθετος πρότασις. — Συντακτικὰ αὐτῶν.

Σύνταξις κατὰ παρατάξιν.

Ὅπως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν αἱ προτάσεις εἶνε ἀπλαῖ ἢ σύνθετοι. Καὶ ἀπλή μὲν πρότασις εἶνε ἐκείνη, ἣτις ἐκφράζει ἀπλῶς ἓν διανόημα, μίαν ἔννοιαν, ἔχουσαν τὰ ἀπαραίτητα συστατικὰ μέρη ἢτοι ὑποκείμενον, συνδετικὸν καὶ κατηγορούμενον, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ δύο τελευταῖα δύνανται νὰ συγχωνευθοῦν εἰς ἓν ὅηγμα π.χ. τὸ δένδρον εἶνε θαλερόν, τὸ δένδρον θάλλει. **Σύνθετος δὲ πρότασις** εἶνε ἡ ἔχουσα δύο ἢ περισσότερα ὑποκείμενα, κατηγορούμενα, ἀντικείμενα κτλ.

Σύνθετος λόγος (Satzgefüge) εἶνε ὁ ἀποτελούμενος ἐκ πλείονων προτάσεων. Συνδέονται δὲ αἱ προτάσεις αὗται πρὸς ἀλλήλας διττῶς: πρῶτον κατὰ **παρατάξιν**, δευτέρον καθ' **ὑπό-**

ταξιν, ἔνθα διακρίνομεν τὴν κυρίαν πρότασιν (Hauptsatz) καὶ τὴν δευτερεύουσαν ἢ ἔξηρητημένην (Nebensatz).

Τὸ ὑποκειμενὸν ὀνομάζεται γερμανιστὶ Subjekt (λεξ. Λατ.), τὸ κατηγορούμενον Prädikat (λεξ. Λατ.), τὸ ἀντικείμενον Objekt (λεξ. Λατ.) ἢ δὲ πρότασις Satz.

Regel 38. — Ein Satz ist der Ausdruck eines Gedankens durch Worte. Jeder Satz besteht wenigstens aus Subjekt und Prädikat.— Man unterscheidet bei der Satzlehre: Einfache Sätze, erweiterte oder zusammengesetzte Sätze und Satzgefüge.

Ausdruck: ἔκφρασις. wenigstens: τοῦλάχιστον

Ἡ κατὰ παράταξιν σύνταξις ἐκφέρεται κατὰ τέσσαρας τρόπους.

- A.— Αἱ δύο προτάσεις τίθενται ἄνευ συνδέσμου τινός:
das Mädchen tanzte, der Knabe sang: Τὸ κοράσιον ἐχόρευεν, τὸ ἄγορι ἐτραγούδει.
- B.— Αἱ δύο προτάσεις συνδέονται διὰ τινος παρατακτικοῦ συνδέσμου. Ἴδε μάθημα 39 I καὶ παραδείγματα.
- Γ.— Συνδέονται διὰ τινος ἐπιρρηματικοῦ συνδέσμου. Ἴδε κατωτέρω μάθημα 44 II καὶ παραδείγματα. Ἐν τούτοις εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ μὲν ῥῆμα διατηρεῖ τὴν φυσικὴν αὐτοῦ θέσιν ἀλλὰ ἐπέρχεται ἀνατροπὴ ἢ μετάρθεσις τοῦ ὑποκειμένου αὐτοῦ.
- Δ.— Συνδέονται διὰ τινος δεικτικῆς ἀντωνυμίας.
Glück und Tugend sind Eὐτυχία καὶ ἀρετὴ δὲν συμ-
nicht immer verbunden; βαδίζουσι πάντοτε (κατὰ λεξ.
dies wird durch die Ge- δὲν εἶνε πάντοτε ἠνωμένοι),
schichte aller Zeiten be- τοῦτο ἐπικυροῦται ὑπὸ τῆς
stätigt. ἱστορίας πάντων τῶν χρόνων.
- Περὶ τῆς συνδέσεως καθ' ὑπόταξιν ἴδε κατωτέρω III.

II

Συνθετοὶ πρότασις (Συνέχεια).

Ὅπως εἰς τὰς ἀπλάς, οὕτω καὶ εἰς τὰς συνθέτους προτάσεις, (ὡς καταφαίνεται ἐκ τῶν παραδειγμάτων τοῦ I τμήματος τοῦ

παρόντος κεφαλαίου) κατὰ *φυσικὴν σειρὰν*, καὶ ἐπομένως κατὰ κανόνα, τὴν *πρώτην θέσιν* καταλαμβάνει τὸ ὑποκείμενον μεθ' ὧν τῶν προσδιορισμῶν αὐτοῦ (ἐπιθέτων, μετοχῶν, ἀριθμητικῶν, ἀντωνυμιῶν κτλ.), τὴν *δευτέραν* θέσιν κατέχει τὸ ῥῆμα καὶ τὴν *τρίτην* τὸ ἀντικείμενον ἢ τὸ κατηγορούμενον. *Ἔπονται* τὰ διάφορα συμπληρώματα τῆς φράσεως καὶ ἂν τὸ ῥῆμα εἶνε σύνθετον, *τελευταία* τίθεται ἡ παθητικὴ μετοχὴ ἢ τὸ ἀπαρέμφατον.

Ἡ φυσικὴ αὕτη σειρὰ τῶν λέξεων, ὅπως ἤδη εἵπομεν, μεταβάλλεται:

Πρῶτον, εἰς τὰς περιπτώσεις *τῆς ἀνατροπῆς*, (ἰδὲ Μαθ. 10ον III καὶ κατωτέρω).

Δεύτερον, εἰς τὰς περιπτώσεις *τῆς μαθήσεως τοῦ ῥήματος*, ἢ ἂν ὁ χρόνος εἶνε σύνθετος τοῦ *βοηθητικοῦ ῥήματος* εἰς τὸ τέλος τῆς φράσεως, (ἰδὲ Μάθημα 31 Παρ. 1ην—3ην καὶ κατωτέρω).

Ἐκ τῶν ἄνω ἀναφερομένων καταφαίνεται ὅτι ἡ φυσικὴ σειρὰ τῶν λέξεων ἐν τῇ γερμανικῇ εἰς τοὺς μὴ συνθέτους χρόνους ἀκολουθεῖ τὴν ἑλληνικὴν σύνταξιν. Κάπως πολυπλοκώτερον ἐν τούτοις εἶνε τὸ ζήτημα ὁσάκις ἔχομεν πλείονα ἀντικείμενα εἰς διαφόρους πτώσεις ἢ μετ' αὐτῶν συντρέχουν ἐπιρρήματα κτλ. Δι' ὃ παραθέτομεν ὡς ὑποδείγματα τὰς κατωτέρω φράσεις, τὰς ὁποίας δεόν νὰ ἐκμάθῃ ὁ μαθητὴς προσέχων καὶ εἰς τὰς παρατηρήσεις, αἵτινες τὰς συνοδεύουν.

A.—Ihr Vater hat mir (Dat.) ein Geschenk (Akk.)^(a) gegeben: Ὁ πατήρ σας μοῦ (μοί) ἔδωκεν ἓν δῶρον.

—Ich wünsche Ihnen (Dat.) guten Tag. (Akk.)^(a) Εὐχομαι Ὑμῖν καλὴν ἡμέραν.

—Ich habe Ihren Bruder (Akk.) meinem Onkel (Dat.)^(b) vorgestern empfohlen: Ἔχω συστήσει προχθὲς τὸν ἀδελφόν σας εἰς τὸν θεϊόν μου.

—Hier ist ein Brief (Nom.) an Sie (Akk.)^(v): Ἴδου μία ἐπιστολὴ διὰ Σᾶς.

—Ich habe meinen kleinen Vetter (Akk.) bei Ihnen (Dat.) gesehen^(v).

Συμειώσεις καὶ γραμματικαὶ παρατηρήσεις :

α) Ὃταν ὑπάρχουν δύο ἀντικείμενα εἰς δοτ. καὶ αἰτιατικὴν, ἀμφότερα δὲ ἄνευ προθέσεως, ἡ δοτικὴ τοῦ προσώπου προηγεῖται τῆς αἰτιατικῆς τοῦ πράγματος, ὅπως καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν. (ιδὲ παρ. ὑπὸ α).

β) Ὃταν ἀμφότερα τὰ ἀντικείμενα ἀναφέρονται εἰς πρόσωπα, γίνεται τὸ ἀντίθετον δηλ. ἡ αἰτιατικὴ προηγεῖται τῆς δοτικῆς. (ιδὲ παρ. ὑπὸ β).

γ) Ὃταν ἐν τούτοις τὸ ἕτερον τῶν ἀντικειμένων εἶνε ἐμπρόθετον, τίθεται κατόπιν τοῦ ἄνευ προθέσεως ἐκφερομένου, ἀδιαφόρως ἂν ἀναφέρηται εἰς πρόσωπον ἢ πρᾶγμα καὶ ἀδιαφόρως ἐπίσης τῆς πτώσεως ἐκάστου. (ιδὲ παρ. ὑπὸ γ).

B.—Ich habe es (Pronomen) I h n e n (Pr.) schon zweimal gesagt. ^(ε): Σᾶς τὸ εἶπον δις ἤδη.

Der Bruder hat mir (Pr.) einige sehr interessante (ἐνδιαφέροντα) Bücher (Subst.) gegeben. ^(στ)

ε) Ὃταν τὰ δύο ἀντικείμενα εἶνε *προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι*, ἡ μονοσύλλαβος προηγεῖται τῆς πολυσυλλάβου.

στ) Ὃταν ἔχωμεν ὡς ἀντικείμενα *ἀντωνυμίαν* καὶ *οὐσιαστικὸν* ἢ ἀντωνυμίαν (ἂν ἐννοῖται εἶνε ἄνευ προθέσεως) προηγεῖται τοῦ οὐσιαστικοῦ.

Γ.—Die arme Frau suchte ihr Kind überall ^(ζ) (παντοῦ).

Dein Bruder besuchte mich vor kurzem (πρὸ ὀλίγου).

Die Arme Frau hat ihr Kind überall gesucht ^(η).

Dein Bruder hat mich vor kurzem besuchen wollen:

Ἐὸ ἀδελφός σου ἠθέλησε πρὸ ὀλίγου νὰ με ἐπισκεφθῆ.

ζ) *Ἐπιρρήματα* καὶ *ἐπιρρηματικαὶ φράσεις* (η) τίθενται εἰς τὸ τέλος τῆς προτάσεως, ἐκτὸς ἂν ὁ χρόνος εἶνε σύνθετος, ὁπότε ἡ παθ. μετοχὴ ἢ τὸ ἀπαρέμφατον τίθενται τελευταῖα.

Περὶ τῆς θέσεως τοῦ nicht καὶ τῶν χρονικῶν ἐπιρρημάτων ἰδὲ Μαθ. 10^{ον} III γ'. καὶ δ'.

III

Σύνταξις καθ' ὑπόταξιν. — Satzgefüge. — Εἶδον ἐξήρητη.

προτάσεων (Nebensätze). — Μετάθεσις τοῦ ὀνόματος. —

Ἀνατροπὴ μετὰ Μεταθέσεως.

Ὡς εἶδομεν ἀνωτέρω δύο προτάσεις δυνατὸν νὰ συνδεθοῦν πρὸς ἀλλήλας κατὰ παράταξιν, καὶ ἡ σύνταξις αὕτη ὀνομάζεται

γερμανιστὶ **Satzverbindung** ἢ καθ' ὑπόταξιν καὶ αὕτη ὀνομάζεται **Satzgefüge**. Αἱ ἐξηρητημέναι προτάσεις, ἂν εἶνε περισσότεραι τῆς μιᾶς, δύνανται ἐπίσης νὰ συνδεθοῦν πρὸς ἀλλήλας κατὰ παρατάξιν ἢ καθ' ὑπόταξιν, ἀλλ' ἔναντι τῆς κυρίας προτάσεως παραμένουν πᾶσαι καθ' ὑπόταξιν.

Εἰς τὰς ἐξηρητημένας προτάσεις τὸ ῥῆμα κατὰ κανόνα μετατίθεται εἰς τὸ τέλος τῆς φράσεως καὶ ἂν εἶνε εἰς σύνθετον χρόνον τὸ βοηθητικὸν τίθεται τελευταῖον. Τὸ τοιοῦτον ὀνομάζεται **Μετάθεσις**. Ἐπομένως ἔχομεν τὴν ἐπομένην σειρὰν τῶν λέξεων·

Ἵποκείμενον.—**Ἄντικείμενον ἢ κατηγορούμενον.**—**Ρῆμα.**

A.—Die Freundschaft, die uns verbindet^(a), möge nie erlöschen: Ἡ φιλία, ἣτις μᾶς συνδέει, εἶθε ποτὲ νὰ μὴ σβησθῇ.

Der Ort, wo Schiller geboren wurde^(β), heisst Marbach.—Ich habe das Buch nicht mehr^(γ), welches Sie mir geliehen haben.

a) Αἱ ἀνωτέρω προτάσεις εἶνε **ἀναφορικαὶ (Relativsätze)*** καὶ ἐπειδὴ αἱ δύο πρῶται παρεντίθενται μεταξὺ τῆς κυρίας ὀνομάζονται καὶ **παρενθετικάι**. Ἡ παρενθετικὴ πρότασις τίθεται ἀμέσως μετὰ τὴν λέξιν εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρεται.

β) Εἰς τὰς **ἀναφορικὰς προτάσεις τὸ ῥῆμα μετατίθεται εἰς τὸ τέλος** τῆς ἐξηρητημένης προτάσεως. Συνδέονται δὲ μετὰ τῆς κυρίας διὰ τινος ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας, ἀναφ. ἐπιρρηματος ἢ συνδέσμου ὡς π. χ. **wo, wodurch, weshalb, wovon** κτλ.

γ) Ὅταν ἡ κυρία πρότασις εἶνε ἀρνητικὴ ἢ περιλαμβάνῃ τὴν λέξιν noch, (nicht, nicht mehr, noch, noch nicht), ἡ παρενθετικὴ πρότασις τίθεται κατόπιν τούτων.

B.—Ich glaube nicht, dass du mir die Wahrheit sagtest:

Δὲν πιστεύω, ὅτι μοῦ (μοὶ) ἔλεγες τὴν ἀλήθειαν.^(δ)—Ich glaube nicht, dass du mir die Wahrheit gesagt hast.^(δ)

—Ich weiss nicht, warum dein Bruder mir zürnet.^(ε)

Δὲν ἠξεύρω διατί ὁ ἀδελφός σου θυμώνει μαζί μου.

* Περὶ. Μάθημα 51ον.

δ) Ἐπίσης τὸ ῥῆμα μετατίθεται εἰς τὰς ἐξηρητημένας φράσεις, ὡσὰν αὐταὶ συνδέονται μετὰ τῆς κυρίας διὰ τινος παραπεμπτικού συνδέσμου π. χ., **als, dass, damit** κτλ. (**Konjunktionsätze**) (ἴδε ἐπίσης Μαθ. 31ον II καὶ 39ον).

ε) Τὸ αὐτὸ συμβαίνει εἰς τὰς *πλαγίας ἐρωτήσεις* (**Indirekte Fragesätze**), συνδεομένας μετὰ τῆς κυρίας διὰ τινος ἐρωτηματι. ἀντωνυμίας ἐπιρρήματος κτλ. ὡς **wer, welches, worum, womit, wodurch** κτλ.

Γ.—Ich glaubte, dass du heute verreist wärest^(στ): Ἐνόμιζον, ὅτι σήμερον θ' ἀνεχώρεις.

—Ich glaubte, du wärest heute verreist.^(η)

στ καὶ η) Ἡ ἐξηρητημένη ἀναφορική πρότασις δύναται νὰ συνδεθῇ μετὰ τῆς κυρίας καὶ *ἄνευ συνδέσμου*, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀνομάζεται **Konjunktivsatz**, (ὑποτακτική πρότασις) αἱ δὲ λέξεις τίθενται κατὰ φυσικὴν σειρὰν τ. ἔ. ἄνευ μεταθέσεως.

Δ.—Obgleich es regnet,^(θ) **so**^(ι) gehe ich doch aus:

Μ' ὄλον ὅτι βρέχει, ἐν τούτοις θὰ ἐξέλθω.

—Wenn es regnet^(θ) **so**^(ι) geht man nicht spazieren:

Ὅταν βρέξη, δὲν πηγαίνει τις περίπατον.

—Ob er gleich arm ist,^(θ) **so**^(ι) unterstützt er

doch die Armen: Καίτοι ὁ ἴδιος εἶνε πτωχός, ἐν τούτοις ὑποστηρίζει τοὺς πτωχοὺς.

θ) Εἰς τὸν ὑποθετικὸν λόγον, (πρβ. ἐπίσης παραδείγματα σελ. 96 καὶ Μαθ. 31 III) εἰς μὲν τὴν *ὑπόθεσιν* γίνεται *μετάθεσις* εἰς δὲ τὴν *ἀπόδοσιν* γίνεται *ἀνατροπή*, τιθεμένου τοῦ ὑποκειμένου μετὰ τὸ ῥῆμα.

ι) Κατόπιν τῶν μεταθετικ. συνδέσμων **wenn, ob, obsehon, obgleich, obwohl**, τίθεται τὸ **so**, ὅπερ ἐν τῇ ἐλληνικῇ δὲν ἀποδίδεται.

Ε.—Einen Freund^(ια) zu haben: Φίλον τινὰ ἔχειν. Νὰ ἔχη τις ἓνα φίλον.

—Jung und reich^(ια) zu sein...: Εἶναι τινὰ νέον καὶ πλούσιον.

ια) Οἱ προσδιορισμοὶ τῆς ἀπαρεμβάτου προηγούνται αὐτῆς.

Θέμα 49.—I. Beigeordnete Sätze.—Er wollte arbeiten, aber er konnte nicht.—Ich war nicht in London sondern in Paris.—

Ich habe einen Schlüssel, aber er öffnet die Türe nicht. — Glaube an Gotte und hoffe auf ihn. — Das Mädchen tanzte, der Knabe sang und die Kinder waren vergnügt. — Wiese und Wald sind grün geworden auch blühen Blumen überall. — Ich finde meinen Stock nicht. — Ich kann meinen Stock nicht finden. — Der Minister hat die Deputation noch nicht empfangen.

II.—Untergeordnete Sätze. — Der schönste Lohn für den guten Bürger ist, daß sein Streben von Seinen Mitbürgern anerkannt wird. — Ich war in Zweifel darüber, ob ich dich hier treffen würde. — Wer nicht arbeitet, (der) soll auch nicht essen (Sprichwort). — Wahres Glück ist nur zu finden, wo Zufriedenheit wohnt. — Gott hilft auch dann, wenn Menschen nicht mehr helfen. — Während man isst, soll man nicht lesen. — Du sprichst so undeutlich, daß ich dich nicht verstehen kann. — Ob schon er erst 30 Jahre alt ist, so hat er doch schon graue Haare. — Haben Sie das Buch gefunden, das ich in Ihr Zimmer gelegt habe? — Man hat mir befohlen, zu Hause zu bleiben. — Ich habe Ihren Onkel nicht wiedergesehen, seitdem er bei mir war.

der Schlüssel: τὸ κλειδίον.

glaube an: πίστευε εἰς . . .

hoffe auf: ἔλιπε εἰς . . .

ich bin vergnügt: εἶμαι εὐχαριστημένος.

tanzte: ἐχόρευεν— tanzen.

sang: ἔψαλλα— singen.

die Wiese: ἡ νομή. ἡ βοσκή.

Deputation: ἐπιτροπή.

Lohn: ἀμοιβή. ἀνταμοιβή.

der Bürger: ὁ πολίτης.

Streben: προσπαθῶ, προσπάθεια.

anerkannt wird: ὡς ἀναγνωρισθῆναι.

Zweifel (πρὸς. zwei): ἀμφιβολία.

darüber: περὶ τούτων.

empfangen: δέχομαι.

treffen: ἀπαντῶ, συναντῶ, ἐπιτυγχάνω.

Zufriedenheit: εὐχαρίστησις, εὐαρέσεια.

φρ. Sind sie zufrieden: εἴσθε εὐχαριστημένους.

hilft: βοηθεῖ, helfen: βοηθεῖν.

isst: τρώγει, essen: τρώγω, ἐσθίω.

du sprichst: ὁμιλεῖς, sprechen: ὁμιλεῖν.

undeutlich: ἀσαφής, δυσδιάκριτος.

erst: μόνον.

grau: ψαφρός.

Haar: μαλλία.

hat befohlen: διέταξε.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

I

Σχέδις ἀδυνάτου πρὸς τὴν ἰσχυρὰν συζυγίαν
τῶν ῥημάτων.

Ἄσθενής συζυγία

*Schwache Konjugation***lieben**Ich liebe meine Eltern: ἀγαπῶ
τοὺς γονεῖς μου.ich liebte meine Eltern: ἠγάπων
τοὺς γονεῖς μου.ich habe meine Eltern geliebt:
ἠγάπησα τοὺς γονεῖς μου.

Ἰσχυρὰ συζυγία

*Starke Konjugation***schreiben**ich schreibe einen Brief: γράφω
μίαν ἐπιστολήν.ich schrieb einen Brief: ἔγρα-
φον μίαν ἐπιστολήν.ich habe einen Brief geschrie-
ben: ἔγραφα μίαν ἐπιστολήν.**wünschen**ich wünsche Ihnen Glück: Σᾶς
εὐχομαι εὐτυχίαν.ich wünschte Ihnen Glück: Σᾶς
ἠύχόμην εὐτυχίαν.ich habe Ihnen viel Glück ge-
wünscht: Σᾶς εὐχέθην πολλήν
εὐτυχίαν.**waschen**ich wasche mir die Hände:
πλύνω τὰς χεῖράς μου.ich wusch mir die Hände: ἔπλυ-
νον τὰς χεῖράς μου.ich habe mir die Hände ge-
waschen: ἔχω πλύνει τὰς
χεῖράς μου.

Συγκρίνοντας τὰ ἄνω παραδείγματα πρὸς ἄλληλα δυνάμεθα
νὰ ἐξαγάγωμεν τὸν ἐπόμενον κανόνα.

Κανὼν 39. — Ἐν σχέδει πρὸς τὴν κλίσιν τοῦ γερ-
μανικοῦ ῥήματος διακρίνομεν α) **die Starke Konjugation**
τ. ἔ. τὴν ἰσχυρὰν συζυγίαν, καὶ β) **die Schwache Kon-
jugation** τ. ἔ. τὴν ἀδυνάτον συζυγίαν.

Τὰ κυριώτερα χαρακτηριστικὰ τῶν ῥημάτων τῆς ἰσχυρᾶς
συζυγίας εἶνε ὅτι: 1) Σχηματίζουν τὴν β' μετοχὴν εἰς **en**. 2)
Ἔχουν τὸ λεγόμενον «**Ablaut**» ἥτοι **μετατροπήν** τοῦ ῥιζικοῦ
φωνήεντος τοῦ ῥήματος εἰς τινὰς χρόνους. Τὸ ἐν λόγῳ φωνήεν

μετατρέπεται κατὰ νόμους σταθεροὺς τῆς Γλωσσολογίας καὶ Γραμματικῆς εἰς ἕτερον *μὴ συγγενές* πρὸς αὐτὸ ὡς *waschen, wusch, gewaschen; finden, fand, gefunden*. 3) Ὅτι ὁ παρατατικὸς δὲν ἔχει ρηματικὴν κατάληξιν.

Τὰ κυριώτερα πάλιν χαρακτηριστικὰ τῶν ρημάτων τῆς ἀδυνατοῦ κλίσεως εἶνε 1) Ὅτι ποτὲ δὲν ὑφίσταται τὸ «Ablaut» ἀλλὰ τὸ ῥιζικὸν φωνῆν μένει ἀμετάβλητον εἰς ὅλους τοὺς χρόνους καὶ τὰς ἐγκλίσεις. 2) Ὅτι ὁ παρατατικὸς τῆς ὀριστικῆς ἔχει τὴν ῥηματικὴν κατάληξιν **te** π. γ. *ich hör-te, ich lach-te*. 3) Ὅτι ἡ β' μετοχὴ τ. ἔ. ἡ παθητικὴ μετοχὴ λήγει εἰς **t** π. γ. *gehört, gelacht*.

Σημειώσεις :

1. Εἰς τὸ γερμανικὸν ῥῆμα διακρίνομεν *τρεις κύριους τύπους: Stammformen*, ἐξ ὧν παράγονται ὅλοι οἱ λοιποὶ χρόνοι καὶ ἐγκλίσεις. Οὗτοι δὲ εἶνε: Τὸ *ἀπαρέμφατον*, ὁ *παρατατικὸς* τῆς ὀριστικῆς καὶ ἡ *παθητικὴ ἢ δευτέρα μετοχὴ*. Πρβ. ἄνω παραδείγματα.

2. Ἐκτὸς τῆς *starke* καὶ *schwache* Konjugation ἔχομεν καὶ τὰ *unregelmässige Zeitwörter* ἢτοι τὰ κυρίως ἀνόμαλα ῥήματα, τὰ ὅποια κλίνονται ὀτὲ μὲν πρὸς τὴν ἰσχυράν, ὀτὲ δὲ πρὸς τὴν ἀδύνατον συζυγίαν. Πολλοὶ ἐκ τῶν γερμανῶν γραμματικῶν θέτουν τὰ ἀνόμαλα ῥήματα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν τῆς ἰσχυρᾶς συζυγίας καὶ θεωροῦν ὡς ὁμαλὰ ῥήματα μόνον τὰ τῆς ἀδυνατοῦ. ὡς ἀνόμαλα δὲ πάντα τὰ ἄλλα. Τέλος ἄλλοι ὀνομάζουσι τὴν ῥηθεῖσαν κατηγορίαν: **gemischte Konjugation**. (Πρβ. Μαθ. 52ον).

3. Ἐκτὸς τῆς «Ablaut» πλεῖστα ῥήματα, τῆς ἰσχυρᾶς συζυγίας ὑφίστανται εἰς τина πρόσωπα καὶ χρόνους καὶ τὴν *μαλάκνουν* τοῦ ῥιζικοῦ φωνήεντος «Umlaut» μεταβολὴν τ. ἔ. τοῦ *a* εἰς *ä*, τοῦ *o* εἰς *ö*, τοῦ *u* εἰς *ü*. Ὡς ἐκ τούτου χάριν διακρίσεως θὰ ὀνομάζωμεν τὸ μὲν Ablaut: *μετατροπὴν*, τὸ δὲ Umlaut: *μαλάκνουν* τοῦ ῥιζικοῦ φωνήεντος.

II

Πρῶτη τάξις τῶν ἀνωμάτων ῥημάτων.

Ῥιζικὸν φωνῆν ἀπαρέμφ. **a**.

Κατηγορία I. *Schlafen*: κοιμάσθαι (**a, ie, e**).

Ἡ ταξινόμησις τῶν ῥημάτων τῆς ἰσχυρᾶς συζυγίας παρουσιάζει πολυπλοκώτατον ζήτημα. Καίτοι δὲ γνωρίζοντες τὴν ἀπαρέμφατον δὲν δυ-

νάμεθα νὰ σχηματίσωμεν εὐκόλως τοὺς ὑπολοίπους χρόνους. Ὡς ἐκ τούτου ἄλλοι μὲν ἐκ τῶν νεωτέρων γραμματικῶν διαιροῦν τὰ ἐν λόγῳ ῥήματα εἰς 10 συζυγίας, ἄλλοι εἰς 8, ἄλλοι εἰς 4 καὶ οὕτω καθεξῆς. Τὸ *πρακτικώτερον πάντων εἶνε ὁ μαθητὴς* νὰ ἐκμανθάνῃ τοὺς τρεῖς κυρίους τύπους ἐκάστου ῥήματος (ιδεῖ ἀνωτέρω σημ. 1ην) πρὸς δὲ τὸ β' καὶ γ' ἐνικὸν πρόσωπον τῆς ὀριστικῆς τοῦ ἐνεστώτος.

Ἐν τῇ παρουσίᾳ μεθόδῳ θ' ἀκολουθήσωμεν τὸ σύστημα τοῦ Traut-Stehling, καθ' ὃ ὡς ἀφετηρία τῆς ταξινομήσεως τῶν ἐν λόγῳ ῥημάτων λαμβάνεται τὸ *ῥιζικὸν φωνῆεν τῆς ἀπαρεμφάτου*.

Indicativ.	Gegenwart. — Ἐνεστώς	Konjunctiv.
ich <i>schlafe</i>	κοιμῶμαι	<i>schlafe</i> (νὰ) κοιμῶμαι
du schläfst		schlafest
er, sie, es schläft		schlafe
wir schlafen		schlafen
ihr schlaft		schlafet
sie schlafen		schlafen
Sie schlafen (τύπ. εὐπρ.)		schlafen

Mitvergangenheit. — Παράτατικός

ich <i>schlief</i>	ἐκοιμώμην	<i>schliefe</i> (νὰ) ἐκοιμώμην
du schliefst		schliefest
er, sie, es schlief		schliefe
wir schliefen		schliefen
ihr schlieft		schliefet
sie schliefen		schliefen
Sie schliefen (τυπ. εὐπρ.)		schliefen

Παθ. μετοχή zweites Partic. geschlafen.

Γύμνασμα πρῶτον.¹—Κλίνετε κατὰ τὸ ἄνω παράδειγμα ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ «Ablaut» καὶ τὸ «Umlaut».

Ἀπαρεμφάτου	Παράτατικός	Πι Μετοχή
<i>blasen</i> : πνέω, φυσῶ (du bläst, er bläst)	<i>blies</i> (ὑπ. bliese)	<i>geblasen</i>

¹ Εἰς τὸ παρὸν ὡς καὶ εἰς τὰ κατωτέρω γυμνάσματα ἀναφέρομεν μόνον τὰ ἀπλὰ ῥήματα. Τὰ ἐξ αὐτῶν σύνθετα κλίνονται κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον.

<i>braten</i> : ψήνω (du brätst ⁵ er brät)	<i>briet</i> (ὕπ. briete)	<i>gebraten</i>
<i>fallen</i> : ¹ πίπτω (du fällst, er fällt)	<i>fiel</i> (ὕπ. fiele)	<i>gefallen</i>
<i>fangen</i> : πιάνω (du fängst, er fängt)	<i>fang</i> (ὕπ. finge) ²	<i>gefangen</i>
<i>halten</i> : κρατῶ (du hältst, ³ er hält)	<i>hielt</i> (ὕπ. hielte)	<i>gehalten</i>
<i>hängen</i> : κρεμῶ, εἶμαι κρεμασμένος. (du hängst, er hängt)	<i>hing</i> (ὕπ. hinge) ²	<i>gehangen</i>
<i>lassen</i> : ἀφίνω (ἴδε μάθ. 35 ^{ον} I.)		
<i>raten</i> : συμβουλεύω (du rätst, ⁵ er rät)	<i>riet</i> (ὕπ. riete)	<i>geraten</i>

Γύμνασμα δεύτερον.— Κλίνετε εἰς ὅλους τοὺς χρόνους.

Ich schlafe nur sieben Stunden.

Ich lasse mich gern belehren (διδάσκεσθαι).

Ich falle zur Erde: Πίπτω κατὰ γῆς (μετὰ τοῦ sein).

Γύμνασμα τρίτον.— Κλίνετε εἰς τοὺς τρεῖς κυρίους χρόνους (ἐνεστώτα, παρατατικὸν καὶ β' μετοχήν)³ σχηματίζοντες ἐπίσης καὶ τὴν προστακτικὴν τῶν ἐπομένων συνθέτων.

†*ein'schlafen*: ἀποκοιμᾶσθαι. †*herab'fallen*:⁴ καταπίπτειν.

†*gefallen*: ἀρέσκειν. *erhalten*: δέχεσθαι.

missfallen: ἀπαρέσκειν. *verlassen*:⁵ ἐγκαταλείπειν.

an'fangen: ἄρχεσθαι. *zulassen*: ἐπιτρέπειν.

erraten: προβλέπειν. *verraten*: προδίδειν.

1 Τὰ ἔχοντα τὸ σημεῖον † κλίνονται εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους μετὰ τοῦ sein, πάντα τὰλλα μετὰ τοῦ haben.

2 Πρῶτερον ἐγράφοντο fieng, hieng.

3 Τὰ ἔχοντα τὸ σημεῖον κλίνονται εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους μετὰ τοῦ sein.

4 Ἡ ἀπόστροφος μετὰ τὸ πρόθεμα σημαίνει ὅτι τοῦτο ἀποχωρίζεται εἰς τὴν κλίσειν τοῦ ἐνεστώτος, παρατατικοῦ κτλ.

5 Ὅταν τὸ ῥιζικὸν φωνῆεν τῶν ἀνωμάτων ῥημάτων τῶν ληγόντων εἰς *den* καὶ *ten* μ α λ α κ ὕ γ η τ α ι εἰς τὸ β' καὶ γ πρόσωπον τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς τὸ ῥήμα δὲν προσλαμβάνει τὸ εὐφωνικὸν *e* καὶ ἐπομένως ὁ Γ' κῶνον τοῦ 24 Μαθήματος δὲν ἐφαρμόζεται.

III

Κατηγορία II. — *Schlagen* : κτυπᾶν (a, u, a).

Indikativ.	Gegenwart. — Ἐνεστώς	Konjunktiv.
ich <i>schlage</i> :	κτυπῶ	<i>schlage</i> : νὰ κτυπῶ
du <i>schlägst</i>		<i>schlagest</i>
er, sie, es <i>schlägt</i>		<i>schlage</i>
wir <i>schlagen</i>		<i>schlagen</i>
ihr <i>schlagt</i>		<i>schlaget</i>
sie <i>schlagen</i>		<i>schlagen</i>
τ. εὐπ. Sie <i>schlagen</i>		<i>schlagen</i>

Mitvergangenheit. — Παρατατικός

ich <i>schlug</i>		<i>schlüge</i>
du <i>schlugst</i>		<i>schlügest</i>
er, sie, es <i>schlug</i>		<i>schlüge</i>
wir <i>schlugen</i>		<i>schlügen</i>
ihr <i>schlugt</i>		<i>schlüget</i>
sie <i>schlugen</i>		<i>schlügen</i>
τ. εὐπ. Sie <i>schlugen</i>		<i>schlügen</i>

II. Particip : Παθ. Μετ. *geschlagen*.**Γύμνασμα πρῶτον.** — Κλίνετε κατὰ τὸ ἄνω παράδειγμα.

Ἀπαρέμφατον	Παρατατικός	II Μετοχή
<i>Backen</i> : ψήνω εἰς τὸν φούρνον (du bäckst)	<i>buk</i> (ὕπ. ich büke)	<i>gebacken</i>
† <i>fahren</i> : ἐποχοῦμαι. Πάγω μὲ τὸ ἄμάξι ἢ τὸ πλοῖον κτλ. (du fährst)	<i>fufhr</i> (ὕπ. ich führe)	<i>gefahren</i>
<i>graben</i> : ἀνοίγω τάφρον, σκάπτω (du gräbst)	<i>grub</i> (ὕπ. ich grübe)	<i>gegraben</i>
<i>laden</i> : φορτώνω (du lädst)	<i>lud</i> (ὕπ. ich lüde)	<i>geladen</i>

<i>schaffen</i> : ¹ δημιουργῶ ποιῶ (du schaffst, er schafft) ²	<i>schuf</i> (ὕπ. ich schüfe)	<i>geschaffen</i>
<i>schlagen</i> : κτυπῶ (du schlägst, er schlägt)	<i>schlug</i> (ὕπ. ich schlüge)	<i>geschlagen</i>
<i>tragen</i> : φέρω, κομίζω (du trägst, er trägt)	<i>trug</i> (ὕπ. ich trüge)	<i>getragen</i>
<i>wachsen</i> : αὐξάνω (du wächst)*	<i>wuchs</i> (ὕπ. ich wüchse)	<i>gewachsen</i>
[†] <i>waschen</i> : πλύνω (du wäschst ἢ wäschest)	<i>wusch</i> (ὕπ. ich wüsche)	<i>gewaschen</i>

Γύμνασμα δεύτερον. — Κλίνετε εἰς ὅλους τοὺς χρόνους.

Ich wasche mich morgens, mittags und abends.

Ich fahre mit der Eisenbahn nach Strassburg.

Ich wachse nicht mehr.

Γύμνασμα τρίτον. — Κλίνετε εἰς τοὺς τρεῖς κυρίους χρόνους.

[†] **aus'** fahren : ἀναχωρεῖν δι' **aus'** waschen : ἀποπλύνειν.

ἀμάξης, διὰ πλοίου κτ.

ab' laden : ἐκφορτώνειν. **ab'** schlagen : ἀποποιεῖσθαι.

Σημείωσις. Τὰ ῥήματα τὰ ἔχοντα ῥιζικὸν **a** σχηματίζουν τοὺς τρεῖς κυρίους ῥηματικούς τύπους κατὰ δύο τρόπους: **I a, ie', a** (πρβ. schlafen) **II a, u, a** (πρβ. schlagen). Ἐπίσης παρατηροῦμεν, ὅτι ἐκτός τοῦ *schlafen*, πάντα τὰ λοιπὰ μαλακύνουν τὸ ριζικὸν αὐτῶν φωνῆεν εἰς τὸ β' καὶ γ' ἐνικὸν πρόσωπον. Εἰς τὴν προστακτικὴν τὸ ῥηθὲν φωνῆεν δὲν μεταβάλλεται: *schlafe, schlage*.

Θέμα 50. — Ἀντιγράψατε, καὶ ἔπειτα μεταφράσατε

Friedrich der Große *schlug* die *Russen* bei *Zorndorf*. — Der *Wagen* *hielt* vor der *Schmiede* *an*, der *Schmied* *besehlug* die *Pferde*, alsdann *fuhr* der *Wagen* *weiter*. — Die *Generale* *berieten*, was zu tun sei, einige *rieten* den *Kampf* *nicht* *anzufangen*. — Dem *Glücklichen* *schlägt* keine *Stunde*. (Sprichw.). —

¹ Schaffen ὅταν σημαίνῃ ἐργάζεσθαι, εἶνε ὁμαλόν, τ. ἔ. κλίνεται κατὰ τὴν ἀδύνατον συζυγίαν τῶν ῥημάτων. Er schaffte Tag und Nacht ἐργάζετο ἡμέραν καὶ νύκτα.

² Schaffst, Schafft: ἄνευ μαλακύνσεως τοῦ ῥιζ. φων. (Ohne Umlaut). *Ide Σημ.

Es schlug 12 Uhr, als wir die Versammlung verließen. — Wer hat das Licht ausgeblasen? — Der Apfel fällt nicht weit vom Stamme (Sprichw). — Phorao sah (εἶδεν) im Traum, wie auf einem Halm sieben Ähren wuchsen. — Der Geizhals vergrub seine Schätze im Garten. — Sein Betragen mißfällt mir. — Wenn deine Eltern das erführen, würden sie dich gewiß scharf tadeln. — Wieviel beträgt der Gewinn, wenn der Einkaufspreis einer Ware M. 12.20 und der Verkaufspreis M. 18.50 beträgt? — In den 46 Jahren seiner Regierung schuf Karl der Große ein Reich, das sich von Ebro und Tiber bis zur Elbe erstreckte. — Mit Speck fängt man Mäuse (Sprichw). — Was fällt dir ein? Wo es sich um ein Vermögen handelt, geht man nicht so leichtfertig vor.

an'halten : σταματῶ.

der Wagen : ἡ ἄμαξα.

der Schmied : ὁ σιδηρουργός, σιδεράς, πεταλωτής.

die Schmiede : τὸ σιδηρουργεῖον.

beschlagen : πεταλώνω (Beschlag) πετάλωμα β) ἢ κατάσχεσις.

φρ. in Beschlag nehmen : ἐπιβάλλω, προβαίνω εἰς κατάσχεσιν.

weiter+fahren : ἐξακολουθῶ τὸ ταξειδίον.— alsdann : ἔπειτα.

tun : πράττω, κάμνω.

beraten : κάμνω συμβούλιον, συμverlassen : ἐγκαταλείπω.

die Versammlung : ἡ συνέλευσις.

aus'blasen : σβύνω.

das Licht : τὸ φῶς τὸ κηρί.

der Stamm : ὁ κορμός.

der Traum : τὸ ὄνειρον.

der Halm : ἡ καλάμη, ὁ κανλός.

die Ähre : ὁ στάχυς (πρβ. συνήχ. die Ehre : ἡ τιμή).

der Geizhals : ὁ φυλάργυρος.

vergraben : θάπτω, κατορύττω.

der Schatz : ὁ θυσσαυρός.

schätzen : ἐκτιμῶ τ.

erfahren : μανθάνω, ἀντιλαμβάνομαι.

tadeln : ἐπιπλήττω, ψέγω.

betragen : φέρω, προσκομίζω || τὸ φέροισιν.

Gewinn : κέρδη.

gewinnen : κερδίζω.

Einkaufspreis : ἡ τιμὴ τῆς ἀγορᾶς.

Verkaufspreis : ἡ τιμὴ τῆς πωλήσεως.

die Regierung (πρβ. lat. rex) : ἡ βασιλεία.

sich erstrecken : ἐκτείνομαι.

Speck : λίπος, τὸ πάχος.

die Maus : ὁ ποντικός.

Einfallen : σκέπτομαι, μού ἔρχεται κατὰ νοῦν.

es handelt sich um : πρόκειται περὶ.

Vermögen : περιουσία.

leichtfertig : ἐπιπόλαιος, ἐπιπολαιώς.

vor'gehen : ἐπιλαμβάνομαι, προβαίνω.

Φράσεις πρὸς ἐκμάθησιν :

Für wen hältst du mich? Διὰ ποῖον μὲ ἐκλαμβάνεις;
Was rätst du mir, soll ich gehen oder bleiben? Τί μὲ
συμβουλεύεις νὰ φύγω ἢ νὰ μένω;

Haben Sie die vorige Nacht gut geschlafen? Ἐκοιμή-
θητε καλὰ τὴν προηγουμένην νύκτα;

Der Wind bläst stark: Ὁ ἀήρ φυσᾷ δυνατά.

Ich schlage vor, dass wir gleich anfangen: Προτείνω
ἀμέσως νὰ ἀρχίσωμεν.

Man erriet seine Absichten sofort: Ἀντιέληφθησαν ἀμέ-
σως τοὺς σκοποὺς του.

Wie hat es Ihnen in Berlin gefallen? Πῶς σᾶς ἤρεσεν εἰς
τὸ Βερολίνον;

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

I

Δευτέρου τάξις ἀνωμάλων ὀνημάτων.

Ριζικὸν ὤωνῆεν ἀπαρμεῖ. e.

Κατηγορία I. *Essen*: Τρώγειν. (e, a, e).

Ἄλλα τὰ ὀνήματα τῆς παρούσης κατηγορίας ἐκτὸς τῶν ἄλλων μετα-
τροπῶν μεταβάλλουν τὸ ριζικὸν φωνῆεν e εἰς i (ἢ ie) εἰς τὸ β'. καὶ γ'.
ἐνικὸν πρόσωπον τῆς ὀριστικῆς τοῦ ἐνεστώτος: ich esse, du isst, er
isst;—ich gebe, du gibst, er gibt κτλ.

Ἐπίσης δὲ εἰς τὸ β'. ἐν. πρόσωπον τῆς προστακτικῆς ἀποβάλλουν
τὸ st (t) ἐπομένως ὀρισ. du isst, du gibst προστακτικῆ iss, gib.

Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγονται τὰ ἐπόμενα ἅπαν ὀνήματα :

Ἀπαρέμφατον	Παρατατ.	II Μετοχῆ
<i>essen</i> : τρώγω πρβ. ἐσθίω	<i>ass</i>	<i>gegessen</i> ¹
(du isst, er isst).	(ὑπ. ässe, du ässet).	

1 Παρατηρήσατε τὸν διπλοῦν προθέμα ge. ἀντὶ geessen, gegessen.

<i>fressen</i> : βροχθίζω (du frisst, er frisst)	<i>frass</i> (ύπ. fässe)	<i>gefressen</i>
<i>geben</i> : δίδω (du gibst, er giebt) ¹	<i>gab</i> (ύπ. gäbe)	<i>gegeben</i>
+ <i>geschefien</i> : συμβαίνειν (es geschieht)	<i>es geschaf</i> (ύπ. geschähe)	<i>geschefien</i>
<i>lesen</i> : ἀναγινώσκω (du liest, er liest)	<i>las</i> (ύπ. läse)	<i>gelesen</i>
<i>messen</i> : μετρῶ, παίρω μέτρον (du misst, er misst)	<i>mas</i> (ύπ. mässe)	<i>gemessen</i>
<i>sehen</i> : βλέπω (du siehst, er sieht)	<i>sah</i> (ύπ. sähe)	<i>gesehen</i>
+ <i>treten</i> : βηματίζω, χωρῶ, πατῶ (du trittst, er tritt)	<i>trat</i> (ύπ. träte)	<i>getreten</i>
<i>vergessen</i> : ² λησμονῶ.		

Εἰς τὰ ἀνωτέρω δέον νὰ προστεθῇ τὸ ῥῆμα **genesen** : ἀναλαμβάνω ἐκ τῆς ἀσθενείας, μετὰ τὴν διαφοράν ὅτι σχηματίζει τὸ β' καὶ γ'. πρόσωπον du genest,³ er genest, ὁ παρατ. εἶνε genas, ἢ μετ. ich **bin** genesen, προστ. geneise.

Γύμνασμα πρώτον. — Μεταφέρατε εἰς τοὺς τρεῖς κυρίους τύπους καὶ σχετικὰ πρόσωπα τὰ ἐπόμενα :

Du siehst dieses schöne Gemälde.

Warum isst du dein Brot nicht?

Karl liest in seinem Märchenbuch.

Ihr gebt euch viele Mühe.

Der Knabe genest langsam.

Märchen : μῦθος, παραμῦθι. Mühe : κόπος. langsam : βραδέως.

Γύμνασμα δεύτερον. — Κλίνετε εἰς τοὺς τρεῖς κυρίους τύπους (ἐνεστώτα, παρατατικὸν καὶ μετοχήν). Σχηματίσατε ἐπίσης τὴν προστακτικὴν τῶν ἐπομένων συνθέτων ῥημάτων.

aus'geben : δ. πιανῶ.

aus'sehen : φαίνομαι.

¹ ἢ du gibst, er gibt.

² Κλίνεται κατὰ τὸ essen χωρὶς ἐν τούτοις νὰ ἔχη ἐτυμολογικὴν συγγένειαν μετ' αὐτοῦ.

³ ἢ du genesest.

durch'lesen : διεξέρχομαι, † **ein**'treten : εἰσέρχομαι || συμβαίνω, γίνομαι.
ἀναγινώσκων.

Φράσεις πρὸς ἐκμάθησιν :

Geben Sie acht! Προσέχετε!

Eine solche Lehre vergisst man sobald nicht: Τοιαύτην διδασκαλίαν δὲν λησιμονεῖ τις τόσον ταχέως.

Sie sehen heute sehr bleich aus: Φαίνεσθε πολὺ ὠχρὸς σήμερον.

Sei ruhig, es geschieht dir kein Unrecht: Ἔσο ἡσυχος, δὲν θ' ἀδικηθῆς.

Ich habe nie so was gesehen: Οὐδέποτε (ποτέ μου δὲν) εἶδον τοιοῦτόν τι.

Was gibt's Neues? Τί νέα; (ὑπάρχουν).

Es gibt viel zu tun. Ὑπάρχει πολὺ ἐργασία.

Wer nicht arbeitet, soll auch nicht essen: (Sprichwort). Ὁ μὴ ἐργαζόμενος μὴ ἐσθιέτω.

Während man isst, soll man nicht lesen: Ὅταν (ἐνῶ τις) τρώγῃ, δὲν πρέπει νὰ ἀναγινώσκῃ.

II

Προθέσεις μετὰ γενικῆς ὀνυτασδόμεναι.

Unweit des Dorfes sheht eine Mühle. Ὅχι μακρὰν τοῦ χωρίου εὐρίσκειται ἓνας μύλος.

Während des Unterrichts dürfen die Schüler nicht schwatzen. Κατὰ τὸ μάθημα ὀφείλουν οἱ μαθηταὶ νὰ μὴ φλυαροῦν.

In Afrika benutzt man *statt des Pferdes* das Kamel. Εἰς τὴν Ἀφρικὴν μεταχειρίζεται τις ἀντὶ τοῦ ἵππου τὴν κάμηλον.

Αἱ κυριώτεραι προθέσεις αἱ μετὰ γενικῆς συντασσόμεναι εἶνε αἱ ἐπόμεναι :

unweit : ὄχι μακράν.

oberhalb : ἄνωθεν, ἄνω τοῦ, ἄνω τῆς, κτλ.

unterhalb : κάτωθεν, κάτω τοῦ, τῆς, κτλ.

innerhalb : ἐντοσθεν, ἐντός.

ausserhalb : ἔξωθεν, ἐκτὸς τοῦ...

diesseits : ἐντεῦθεν.

jenseits : ἐκεῖθεν.

längs :² κατὰ μῆκος.

während : κατὰ, καθ' ὄν χρόνον, ἐν ᾧ.

ungeachtet : ἀνεξαρτήτως, ἀσχέτως, παρά τι.

trotz : παρ' ὄλον, μ' ὄλον ὅτι.

wegen : ἔνεκα, διὰ...

zufolge : κατ' ἀκολουθίαν.

mittels : διὰ τοῦ τρόπου τούτου, μέσῳ, τῇ βοήθειᾳ κτλ.

Σημειώσεις :

1. Μὴ συγχέετε τὸ **oberhalb** μὲ τὸ über, τὸ **unterhalb** μὲ τοῦ unter κτλ. Τὸ oberhalb unterhalb μεταχειριζόμεθα ἐν σχέσει πρὸς τὴν ῥοὴν τῶν ὑδάτων, πρὸς τὸ γεωγραφικὸν ὕψος κτλ.

Über dem Sofa hängt ein Spiegel.

Ἄνωθεν τοῦ σοφᾶ κρέματα εἰς καθρέπτῃς.

Oberhalb des Dorfes steht eine Mühle.

Ἄνωθεν τοῦ χωρίου, ὑπεράνω τοῦ χωρίου, ἐπάνω ἀπὸ τοῦ χωρίου.

Unter dem Erdgeschoss befindet sich der Keller.

Κάτωθεν τοῦ ἰσογείου εὐρίσκεται τὸ ὑπόγειον.

Köln liegt unterhalb Koblenz.

Ἡ Κολωνία κεῖται πρὸς τὰ κάτω τῆς Κόβλεντς.

2. Λέγεται ἐπίσης.

diesseit, jenseit	ἀντι τοῦ	diesseits, jenseits
anstatt	> >	statt
mittelst	> >	mittels

3. Αἱ προθέσεις **wegen** καὶ **zufolge** ἔπονται εἰς τὸ οὐσιαστικόν, ἀλλὰ τὸ **zufolge** ἐπόμενον συντάσσεται μετὰ **δοτικῆς** καὶ ὄχι γενικῆς.

Wegen des Todes	ἢ	des Todes wegen
Zufolge des Befehls	ἢ	dem Befehl zufolge

III

Ἰσλοδοκικά ἰδιώματα καὶ ὁράσεις πρὸς ἑκμάθησιν.

Ausserhalb der Stadt liegt der Friedhof.	Ἐξω τῆς πόλεως κεῖται τὸ κοιμητήριον, νεκροταφεῖον.
Mittels der Augen sehen wir.	Διὰ τῶν ὀφθαλμῶν βλέπομεν.
Ich wohne diesseits des Flusses.	Κατοικῶ ἐντεῦθεν τοῦ πο- ταμοῦ.
Jenseits der Meeres.	Πέραν (ἐκεῖθεν) τῆς θαλάσσης.
Innerhalb eines Jahres.	Ἐντὸς ἐνὸς ἔτους.
Innerhalb dieser Woche.	Ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος.
Während des Winters.	Διαρκούντος τοῦ χειμῶνος, κατὰ τὸν χειμῶνα,
Des Krieges wegen.	Ἔνεκα τοῦ πολέμου.
Um Gottes willen.	Δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ.
Die Quelle eines Flusses liegt stets oberhalb der Mündung.	Ἡ πηγὴ ἐνὸς ποταμοῦ κεῖται πάντοτε ὑπερθεῖν τῆς ἐκ- βολῆς.
Meinetwillen, deinetwillen. Meinetwegen, deinetwegen }	Χάριν ἐμοῦ, χάριν σοῦ.

Θέμα 51.— Μεταφράσατε. Hohe Mauern, Graben und Wall umgaben die Stadt.— Gib acht, daß du die kleinen Pflanzen nicht zertrittst.— Da geschah etwas Unerwartetes.— Wann hast du deine Eltern zum letztenmale gesehen?— Wenn das geschähe, wäre ich unglücklich.— Lies den Brief noch einmal.— Der Zugführer gab das Zeichen zur Abfahrt.— Der Kranke genas langsam.— Miß einmal die Länge und die Breite dieses Zimmers.

II. Was ißt dieser Knabe?— Er ißt Kirichen.— Der Mann aß zu viel Fleisch.— Der Ochse frißt Gras.— Jemand hat mir auf den Fuß getreten.— Es geschieht viel in der Welt, was man nicht verstehen kann.— Ich vergaß Ihnen zu sagen, daß ich Ihren alten Freund gesehen habe.

III. Die Schule liegt unweit der Kirche.—Oberhalb des Dorfes liegt ein Teich.—Längs des Flusses stehen Weiden.—Blüher rückte vorwärts ungeachtet seiner Niederlage. Er kam trotz des Regens rechtzeitig bei Waterloo an.—Während des Gottesdienstes wird gesungen.—Statt des Vaters wird ein Vormund für die Erziehung dieser Kinder Sorge tragen.

Mauer: τεῖχος, τοῖχος.	Länge: (πρβ. lang) τὸ μῆκος.
der Graben: ἡ τάφρος.	die Breite: τὸ πλάτος.
der Wall: —e: προμαχών.	Kirsche: κεράσια.
acht geben: προσέχω.	Gras: χόρτον.
zertreten: ποδοπατῶ, κατασυντριβῶ.	auf den Fuss getreten: μοῦ ἐπάτησε στὸ πόδι.
Ünerwartet: ἀπρόοπτον, ἀπροσδόκητον.	Teich: λίμνη, ἔλος.
zum letztenmal: Τὴν τελευταίαν φοράν, τὸ τελευταῖον.	die Weide: βοσκή, νομή.
noch einmal: ἀκόμη μίαν φοράν, ἄπαξ.	vorwärtsrücken: προχωρεῖν.
Zugführer: (συνθ. Zug + Führer) ὁ μηχανικὸς τοῦ τραίνου, ὁ ὀδηγός.	ungeachtet: δίχως νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν.
das Zeichen: τὸ σημεῖον.	Niederlage: ἤττα.
	der Gottesdienst: ἡ λειτουργία.
	der Vormund: ὁ κηδεμών.
	die Erziehung: ἡ ἀνατροφή.
	Sorge tragen: φροντίζω.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

I

Δευτέρα τάξις ἀνωμάλων ῥημάτων.

Ριζικὸν ῥωνῆεν e.

Κατηγορία II. *Sterben*: ἀποθνήσκειν (e, a, o).

Τὰ ῥήματα τῆς δευτέρας κατηγορίας τῆς β' τάξεως ἔχουν εἰς τὸ β' καὶ γ' ἐνικὸν πρόσωπον **i**, ὡς du stirbst, er stirbt.

Εἰς τὸν παρατατικὸν τῆς ὑποτακτικῆς τὰ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν ἔχουν ριζικὸν φωνῆεν **ü** ἢ **ö**. Τέλος διὰ τὴν ἀπαρέμφατον ἰσχύουν τὰ αὐτὰ ὅσα ἔχομεν ἀναφέρει σχετικῶς πρὸς τὴν I κατηγορίαν.

Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγονται τὰ ἐπόμενα ἀπλᾶ ῥήματα.

Ἀπαρέμφατον	Παρατατικὸς	II Μετοχὴ
† <i>sterben</i> : ἀποθνήσκω (du stirbst, er stirbt)	<i>starb</i> (ὕπ. stürbe)	<i>gestorben</i>
<i>befehlen</i> : διατάσσω (du befehlst, er befiehlt)	<i>befahl</i> (ὕπ. beföhle) *	<i>befohlen</i>
<i>bergen</i> : κρύπτω, σκεπάζω (du birgst, er birgt)	<i>berg</i> (ὕπ. bürge ἢ bürge)	<i>geborgen</i>
<i>brechen</i> : θραύω. σπάνω (du brichst, er bricht)	<i>brach</i> (ὕπ. bräche)	<i>gebrochen</i>
<i>drösch</i> : ἀλυνίζω (du drischest, er drischt)	<i>drasch</i> ἢ <i>drösch</i> (ὕπ. drösche)	<i>gedroschen</i>
† <i>erschrecken</i> : τρομάζω (erschrickst, erschrickt)	<i>erschrak</i> (ὕπ. erschräke)	<i>erschrocken</i>
<i>gelten</i> : ἀξιζω (du giltst ** er gilt)	<i>galt</i> (ὕπ. gälte ἢ gölte)	<i>gegolten</i>
<i>helfen</i> : βοηθῶ (du hilfst, er hilft)	<i>half</i> (ὕπ. hülfe)	<i>geholfen</i>
<i>nehmen</i> : λαμβάνω (du nimmst, er nimmt)	<i>nahm</i> (ὕπ. nähme)	<i>genommen</i>
<i>schelten</i> : ἐπιπλήττω (du schiltst, ** er schilt)	<i>schalt</i> (ὕπ. schölte)	<i>gescholten</i>
<i>sprechen</i> : ὁμιλῶ (du sprichst, er spricht)	<i>sprach</i> (ὕπ. spräche)	<i>gesprochen</i>
<i>stechen</i> : κεντῶ, τσιμπῶ (du stichst, er sticht)	<i>stach</i> (ὕπ. stäche)	<i>gestochen</i>
<i>stehlen</i> : κλέπτω, ἀφαιρῶ (du stielst, er stiehlt)	<i>stahl</i> (ὕπ. stähle ἢ stöhle)	<i>gestohlen</i>
<i>treffen</i> : ἐπιτυγχάνω, τυχαίνω (du triffst, er trifft)	<i>traf</i> (ὕπ. träfe)	<i>getroffen</i>
<i>verderben</i> : διαφθείρω (du verderbst, er verderbt)	<i>verdarb</i> (ὕπ. verdurbe)	<i>verdorben</i>
<i>werben</i> : ζητῶ, ἐπιδιώκω (du wirbst, er wirbt)	<i>warb</i> (ὕπ. würbe)	<i>geworben</i>
<i>werfen</i> : ῥίπτω (du wirfst, er wirft)	<i>warf</i> (ὕπ. würfe)	<i>geworfen</i>

* ἢ befähle. — ** ἴδε σημ. 5 σελ. 259.

Σημειώσεις :

1. Εἰς τὰ ἀνωτέρω δέον νὰ προστεθῆ τὸ **bersten** οὐδέτ. διαρρηγνύομαι, σκάνω ὅπερ ὁμως ἔχει διπλοῦς τύπους: *birst* ἢ *berstest*, *birst* ἢ *berstet*; Παρ. *burst* ἢ *borst* ὑποτ. *bürste* καὶ μετ. *gebورsten*,—κλίνεται δὲ μετὰ τοῦ *sein*.

2. Τὸ **erschrecken**, ὡς ἐνεργητικόν: τρομάζω, ἐκφοβίζω τινὰ κλίνεται ὁμαλῶς ὅπως τὰ ἀδύνατα ῥήματα *du hast mich erschreckt*: μ' ἐτρόμαξες ἄλλα *ich bin erschrocken*: ἐτρόμαξα, ἐφοβήθην.

Γύμνασμα.—Κλίνετε εἰς τοὺς ὑποδεικνυομένους χρόνους.

Helfen—den Armen und Nettleidenden. (Ἐνεστ. ὄριστ. Μετ. Προστ.)

Erschrecken—beim Anblick des Kranken. (Παρ. ὄριστ. Παρ. ὑποτ.)

Nehmen—acht Tage Urlaub, um eine Reise zu machen. (Ἐνεστ. ὄρ. Παρατ. ὄριστ. Παρ. Πρῶτον μέλ. Προστ.)

Nothleidende: ὁ ἔχων ἀνάγκην περιθάλψεως. Beim Anblick: εἰς τὴν θεάν. Urlaub: ἄδεια ἀπουσίας.

Γύμνασμα.—Ἐκ τοῦ παρατατικοῦ ἐκάστου τῶν ἀνωτέρω ῥημάτων σχηματίζετε ἀνὰ μίαν φράσιν ἔχοντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὁ παρατ. τῆς γερμανικῆς ἀνταποκρίνεται εἰς τε τὸν παρατατικὸν καὶ εἰς τὸν ἀόριστον τῆς ἑλληνικῆς.

Θέμα 52.—Ἀντιγράψατε καὶ μεταφράσατε συγχρόνως.

Die Biene sticht, wen man sie reizt. — Alle meine Bemühungen haben nichts geholfen. — Der Nebel verberg dem Heere die Nähe des Feindes. — Wie erschrafen wir, als wir erwachten und sahen, daß es schon neun Uhr war. Jetzt konnten wir den Zug nicht mehr erreichen. — «Was du ererbt von deinen Vätern hast, erwirb es, um es zu besitzen» (Goethe). — Der Redner wurde mehrmals unterbrochen. — Friedrich der Große, König von Preußen, starb am 17. August 1786. — Wodurch hat sie ihre gute Aussprache erworben? Durch fleißige Übung, lautes Lesen und längeren Aufenthalt in Deutschland. — Wir versprochen ihm zu helfen und was man verspricht, muß man

halten. — Er fürchtete, daß man ihn einen Feigling schölte. — Der Herr befiehlt, der Diener gehorcht. — Schönheit besticht. — Warum brichst du den Verkehr mit diesen Leuten nicht ab? — Wenn das Getreide reif ist, wird es geerntet und gedroschen. — Hilf dir selbst, so hilft dir Gott. — Vergilt nicht Gutes mit Bösem. — Dem Mutigen hilft Gott.

die Biene: ἡ μέλισσα.
 reizen: ἔρεθίζω.
 die Bemühung: προσπάθεια πρβ.
 Mühe: κόπος.
 der Nebel: τὸ νέφος (πρβ. νέφος).
 das Heer: ὁ στρατός.
 die Nähe: (πρβ. nahe: ἑγγύς) ἡ προσέγγις.
 der Feind: ὁ ἐχθρὸς ἀντίθετον
 der Freund: φίλος.
 erwachen: ἐξυπνῶ.
 der Zug: τὸ τραῖνον.
 erreichen: προφθάνω.
 Redner: ὁ ῥήτωρ.
 ererben: κληρονομῶ (der Erbe: κληρονόμος) die Erbschaft: ἡ κληρονομία.
 besitzen: κατέχω (der Besitz: ἡ κατοχή, ἡ νομή).
 unterbrechen: διακόπτω.

Wodurch: διὰ τινος μέσου.
 erwerben: ἀποκτῶ. [σησις.
 Übung: ἐκγύμνασις, γύμνασις, ἀ-
 lautes Lesen: ἀνάγνωσις ὑψηλῆ
 τῆ φωνῆ.
 Aufenthalt: παραμονή.
 versprechen: ὑπόσχομαι.
 Feigling: δειλός.
 Schönheit (πρβ. schön): ὡραϊό-
 της
 besticht: διαφθείρω.
 abbrechen: διακόπτω.
 der Verkehr: ἡ συναναστροφή.
 das Getreide: ὁ σίτος, τὸ σιταρι,
 οἱ δημ. καρποί.
 reif: ὄρμος.
 ernten: θερίζω.
 Gutes mit Bösen vergelten:
 ἀποδίδω καλὸν ἀντι κακοῦ.
 Mutig (πρβ. Mut): θαρραλέος.

II

Κατηγορία III. *Bewegen*: παρακινῶ (ε, ο, ο).

Πλείστα τῶν ῥημάτων τῆς παρουσίας κατηγορίας διατηροῦν ἀμετάβλητον τὸ ῥιζικὸν φωνῆεν ἐν τῷ ἐνεστώτι τῆς ὀριστικῆς. Ἄλλ' ὅτι διακρίνει τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς *ἡ προστακτικῆ*, ἧτις σχηματίζεται ὅπως τὰ ὁμαλά ῥήματα *hebe, bewege, webe*.

Ἀπαρέμφατον
bewegen:¹ παρακινῶ
 (du bewegst, er bewegt)

Παρατατικὸς
bewog
 (ὑπ. bewöge)

II Μετοχή
bewogen

<i>fechten</i> : μονομαχῶ (du fichtst, er ficht)	<i>focht</i> (ὕπ. föchte)	<i>gefochten</i>
<i>flechten</i> : πλέκω (du flichts, er flicht)	<i>flocht</i> (ὕπ. flöchte)	<i>geflochten</i>
<i>heben</i> : ἐγείρω (du hebst, er hebt)	<i>hob</i> ⁵ (ὕπ. höbe)	<i>gehoben</i>
<i>melken</i> : ἀλμέγω ² (du melkst, er melkt)	<i>molkte</i> (ὕπ. mölkte)	<i>gemolken</i>
<i>quellen</i> : πηγάζει, πρβ. Quelle πηγῆ (du quillst, er quillt)	<i>quoll</i> (ὕπ. quölle)	<i>gequollen</i>
<i>scheren</i> : κουρεύω, Schere: ψαλῖς (du scherst er schert)	<i>schor</i> (ὕπ. schöre)	<i>geschoren</i>
† <i>schmelzen</i> : τήκω, τήκομαι ³ (du schmilzt er schmilzt)	<i>schmolz</i>	<i>geschmolzen</i> (ὕπ. schmölze)
† <i>schwellen</i> : ⁴ ἔξογκώνω (du schwillst er schwillt)	<i>schwoll</i> (ὕπ. schwölle)	<i>geschwollen</i>
<i>weben</i> : ὑφαίνω (du webst, er webt)	<i>wob</i> (ὕπ. wöbe)	<i>gewoben</i>

Σημειώσεις :

1. Το **bewegen** ἐπὶ τῆς σημασίας κινῶ τι, συγκινῶ τινα κλίνεται ὁμαλῶς. bewegte, ich habe bewegt. Ich bin bewegt: συγκινοῦμαι. Die Zuhörer waren von den Worten des Redners tief bewegt: οἱ ἀκροαταὶ συνεκινήθησαν βαθέως ἐκ τῶν λόγων τοῦ ῥήτορος.

2. **Melken** : πρβ. ἀλμέγω.

Melken καὶ **weben** κλίνονται ἐπίσης ὁμαλῶς ὡς ἀδύνατα ῥήματα. ich melkte—habe gemelkt, webe—ich habe gewebt.

3—4. **Schmelzen** καὶ **schwellen** ὡς ἀμετάβατα ῥήματα εἶνε ἀνώμαλα, τὰ ἴδια ὡς **ἐνεργητικά** καὶ **μεταβατικά** κλίνονται ὁμαλῶς ὡς ἀδύνατα ῥήματα.

die Sohne schmelzt den Schnee: Ὁ ἥλιος λυώνει τὸ χιόνι.
 ἀλλά: der Schnee schmilzt: Τὸ χιόνι λυώνει, τήκεται.
 der Wind schwellt das Segel: Ὁ ἀέρας φουσκώνει τὸ πανί.
 ἀλλά: der Segel schwillt: τὸ πανί φουσκώνει.

5. **hob** ἢ hub, ὕποτ. höbe ἢ hübe.

Γύμνασμα πρῶτον. — Κλίνετε εἰς ὅλους τοὺς χρόνους.

das Mädchen... (*flechten*) sich das Haar.

Unter den warmen Strahlen der Sonne... (*schmelzen*)
der Schnee.

Warum... (*heben*) du das Hufeisen nicht *auf*.

der Strahl: ἡ ἀκτίς.

das Hufeisen: τὸ πέταλον.

das Haar: ἡ κόμη, τὰ μαλλιά.

aufheben: σηκώνω ἀπὸ κάτω, αἶρω.

Γύμνασμα δεύτερον. — Κλίνετε εἰς τοὺς τρεῖς κυρίους τύπους
τὰ εἰόμενα σύνθετα.

verge'ten: ἀναποθίδω.

aus'sprechen: προφέρω.

an'nehmen: ἀποδέχομαι.

widersprechen: ἀντιλέγω.

aus'nehmen: ἐξιπρῶ.

auf'heben: ὑψώνω, ἀνυψώνω

Θέμα 53. — Ἀντιγράψατε καὶ μεταφράσατε.

Auf beiden Seiten wurde mit größter Tapferkeit gefochten. — Die Schafe werden jedes Jahr geschoren. — Die Stelle, wo Wasser aus dem Boden hervorquillt, nennt man Quelle. — In dem „Lied von der Glocke“ von Schiller findet sich folgende Stelle: „Aus der Wolke quillt der Segen, strömt der Regen.“ — Infolge des Insektenstiches schwoll der ganze Arm stark an. — Die Kühe werden zwei- oder dreimal täglich gemolken. — Was bewog dich, dein Amt niederzulegen? — Das Fechten ist eine vortreffliche Leibesübung. Ich fechte fast jeden Tag eine bis anderthalb Stunden. — Schiller wurde 1802 in den Adelsstand erhoben.

die Tapferkeit: γενναϊότης, ἀνδρεία.

Infolge: ἔνεκα, κατ' ἀκολουθίαν.

tapfer: γενναῖος.

Sein Amt nieder'legen: δίδω

das Schaf: τὸ πρόβατον.

τὴν παραίτησίν μου, καταθέτω

Schaf!: (πῶβ. κτήνος! ζῶον!)

τὸ ἀξίωμα, τὴν ἀρχήν.

Schäfer: βοσκός, — Gedicht: εἰδύλλιον.

vortrefflich: ἐξαισιος, ἐξαιρετος.

die Stelle: ἡ θέσις, χωρίον.

Leibesübung: (Leibes+ Übung)

stellen: τοποθετῶ.

σωμασσία, γυμναστική.

die Glocke: ὁ κώδων.

anderthalb: μίαν καὶ ἡμίσειαν.

der Segen: ἡ εὐλογία.

Auf'heben: ἀνυψῶ, ἐγειρῶ, προ-

Insektenstich: τὸ κέντημα, τσίμ-
πημα ἐντόμου.

βιβάζω.

Adelsstand: (Adel+Stand) ἡ τά-

ξις τῶν εὐγενῶν.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

I

Ἐπιρρήματα καὶ ἐπιρρηματικοὶ προσδιορισμοί.

Adverbien* un I Adverbialbestimmungen.

Ω: ἐπιρρηματικοὶ προσδιορισμοὶ δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν: Α) Ἐπιρρήματα ἢ σύνθετα ἐπιρρήματα. Β) Οὐσιαστικὰ ἐμπρόθετα π. γ. im Walde, in der Nacht κτλ. Γ) Γενικὴ ἢ αἰτιατικὴ πτώσις ἐπιρρηματικῶς λαμβανομένη ἢ παράγωγα ἐπιρρήματα π. γ. des Morgens, den ganzen Tag, viele Jahre. Δ) Ἐπίθετον ἢ μετοχὴ ἄνευ πτωτικῆς κατάληξης τ. ἐ. ἐπίθετικά ἐπιρρήματα, π. γ. Dieser Brief ist schlecht geschrieben: ἢ ἐπιστολὴ αὕτη εἶνε κακῶς γραμμένη. — Er hat treffend geantwortet: ἀπήντησεν ἐπιτυχῶς.

Γλωσσικαὶ καὶ γραμματικαὶ παρατηρήσεις:

1. Ὑπενθυμίζομεν τὸν ὄρον κανόνα περὶ ἀνατροπῆς.

2. Τὰ ἐπιρρήματα ὑπὸ ἔποψιν ἐτυμολογικὴν κατατάσσονται εἰς τρεῖς κατηγορίας ἧτοι:

α) **Πρωτότυπα: Ursprüngliche Umstandswörter**: ἧτοι τοιαῦτα μὴ προεβλήθησαν ἐξ ἄλλων μερῶν τοῦ λόγου. Τοιαῦτα μεταξὺ τῶν ἄλλων εἶνε: ja, nein, nie, wo, irgend: κάπου, da ἢ dort: ἐκεῖ, hin: πρὸς τὰ ἐκεῖ, her: πρὸς τὰ ἐδῶ, wann: πότε, oben: ἄνω, unten: κάτω κτλ.

β) **Παράγωγα: Abgeleitete Umstandswörter**: ἧτοι τοιαῦτα προεβλήθησαν ἐξ οὐσιαστικῶν ἢ ἐπιθέτων καὶ ἰδίως ἐκ τῆς γενικῆς αὐτῶν. δι' ὃ ἔχουν τὴν τοπικὴν κατάληξιν αὐτῆς s (=lings) ἢ ens σπανιώτερον δὲ lich. Π. γ. mittags, abends, anders: ἄλλως, übrigens ἄλλως τε, höchstens: τὸ πολὺ, wahrlich: ἀληθῶς, augenblicklich: στιγμιαίως κτλ.

γ) **Σύνθετα: Zusammengesetzte Adverbien**: Τὰ τοιαῦτα προεβλήθησαν ἐκ συνθέσεως δύο λέξεων, ἐξ ὧν ἢ μία εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον οὐσιαστικόν, ἢ δὲ ἑτέρα ἐπίθετον, ἄντωνυμία κτλ. Π. γ. gleichfalls ἢ ebenfalls: ἐπίσης, keineswegs: ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, diesmal: αὕτην τὴν φορὰν κτλ.

δ. Ὅπως εἰς τὴν ἑλληνικὴν οὕτω καὶ εἰς τὴν γερμανικὴν τὰ ἐπιρ-

* ἢ Umstandswörter.

ρήματα ὡς πρὸς τὴν σημασίαν αὐτῶν διαιροῦνται, εἰς *τοπικά*¹, *χρο- νική*², *τροπικά*³, *αἰτίου καὶ σκοποῦ*⁴ *σημαντικά* καὶ οὕτω καθεξῆς.

α) Εἰς τὸ τοπ. ἐπίρρημα **wo** ? ἀντιστοιχοῦν τὰ ἐπιρρήματα στάσεως σημαντικά. Π. γ. hier, dort ἢ da, dabei : πλεσιόν, überall : παντοῦ, draussen : ἔξω, links : ἀριστερά, rechts : δεξιά, drüben : ἐπάνω κτλ.

β) Εἰς τὸ τοπ. ἐπίρρημα **woher** ? (προφ. βυχέρ) ἀντιστοιχοῦν τοπικά ἐπιρρήματα ἢ ἐμπρόθετοι προσδιορισμοὶ δηλοῦντες κίνησιν πρὸς τὸ λαλοῦν πρόσωπον, κίνησιν *πλησιάζουσαν* πρὸς τὸν λαλοῦντα. Π. γ. kommen Sie her : ἔλατε πρὸς τὰ ἐδῶ ἀλλά : daher : ὄθεν, ὀπόθεν.

γ) Εἰς τὸ τοπ. ἐπίρρημα **wohin** ? (προφ. βοχίν) ἀντιστοιχοῦν τοπικά ἐπιρρήματα ἢ ἐμπρόθετοι προσδιορισμοὶ δηλοῦντες κίνησιν, ἣτις *ἀπομακρύνεται* τοῦ λαλοῦντος. Π. γ. Gehen Sie hinauf : Πηγαίνει ἐπάνω (ὁ λαλῶν καὶ ὁ μετ' αὐτοῦ συνδιαλεγόμενος εὐρίσκονται κάτω).

Τοιαῦτα ἐπιρρήματα εἶνε μεταξὺ ἄλλων : dortin, dahin : πρὸς τὰ ἐκεῖ, ἐκεῖ, rückwärts : πρὸς τὰ ὀπίσω, vórwárts : πρὸς τὰ ἐμπρός hinein : ἐντός, πρὸς τὰ ἐνδον, hinunter : πρὸς τὰ κάτω, hinüber : πρὸς τὰ ἐπάνω, hinzu πρὸς τούτοις κτλ.

δ) Εἰς τὸ χρονικὸν **wann** ? πότε ἀντιστοιχοῦν μεταξὺ τῶν ἄλλων τὰ ἐπιρρήματα : jetzt, nun : τώρα, soében : πρὸ ὀλίγου, je ἢ jemals μίαν φορὰν, immer, nimmer, neulich, morgen κτλ.

ε) Εἰς τὸ χρονικὸν **wie lange** ? (= seid wann ? bis wann) : πόσον χρόνον, ἀπὸ πότε ; ἀντιστοιχοῦν μεταξὺ ἄλλων τὰ ἐπιρρήματα : bishér ἢ bis jetzt : ἕως τώρα, von alters her : ἀρχαίῳθεν, nicht, mehr, seit dem : ἀπὸ τότε, unterdéssem ἢ inzwischen : ἐν τῷ ἀναμεταξύ.

στ) Εἰς τὸ τροπικὸν **wie oft** ? ποσάκις, ἀντιστοιχοῦν μεταξὺ ἄλλων τὸ oft ἢ öfters ἢ häufig : συχνά, selten : σπανίως, dann und wann : πότε καὶ πότε, manchmal : ἐνίοτε, täglich, jährlich, zweimal κτλ.

ζ) Τέλος εἰς τὸ **Weshalb** ? διατί ; **Aus welchem** Grunde ? ἔνεκα τίνος ; **Womit** ? διὰ τίνος μέσου ; **Wozù** ? διὰ ποῖον λόγον ; ἀντιστοιχοῦν ἀνάλογοι ἐμπρόθετοι προσδιορισμοὶ ἢ ἐπιρρήματα. Π. γ. Vor Angst : ἐκ φόβου. Gott hat die Welt aus Liebe geschaffen : Ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τὸν κόσμον ἀπὸ ἀγάπην. Durch Fleiss hat er sich sein Vermögen erworben : Διὰ τῆς ἐπιμελείας ἀπέκτησε τὴν περιουσίαν του.

II

Ἐπίθετα καὶ μετοχαὶ ἐπιρρηματικῶς λαμβανόμενα.

Adjektiv — Adverbien.

Πᾶν ἐπίθετον ἢ μετοχὴ ἄνευ καταλήξεως (endungslos) δύ-

1. Adverbien (προφ. λότοι). 2. Adv. Temporis. 3. Adv. Modi. 4. Adv. Causali.

ναται νὰ χρησιμοποιηθῆ ἑπιρρηματικῶς. Π. γ. gut: καλῶς, höflich: εὐγενῶς. Τὰ τοιαῦτα ὀνομάζονται ἐπιθετικά ἐπιρρήματα: Adjektiv—Adverbien καὶ ἐπιδέχονται βαθμοὺς παραθέσεως.

Ὅμαλῶς. Π. γ.

schön: ὠραῖος. schöner: ὠραιότερον. **am** schönsten: ὠραιότατα. tapfer: γενναῖος. tapferer: γενναιώτερον. **am** tapfersten:

Ἄνωμάλως. Π. γ.

gern: εὐχαρίστως. lieber: μᾶλλον εὐχαρίστως. **am** liebsten: τὸ προτιμότερον πάντων. wohl ἢ gut: καλῶς. besser: κάλλιον, καλλίτερα. **am** besten: κάλλιστα κλπ. (πρβ. Μάθημα 28).

III

Ἐπιρρηματικοὶ Σύνδεσμοί.

Adverbial — Konjunktionen*.

Mein Vetter ist krank, a l s o (ἢ deswegen, daher, folglich) kann er nicht kommen.	Ὁ ἐξάδελφός μου εἶνε ἀσθενής, λοιπὸν (ἄρα, ἔνεκα τούτου, ἐπομένως) δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ.
K a u m hatte er ihn gesehen so rief er ihm zu.	Μόλις τὸν εἶχεν ἴδει, τοῦ ἐφώναξεν.
Ich kann es k a u m glauben:	Μόλις τὸ πιστεύω, δὲν τὸ πολυπιστεύω.

Καὶ οἱ ἐπιρρηματικοὶ σύνδεσμοὶ ἐπιφέρουν τὴν ἀνατροπὴν τοῦ ῥήματος ἐν τῇ φράσει, ὡς αὐτὴ ἀρχεται ἐξ αὐτῶν. Ἄλλως ὅμως οὐδεμίαν ἐπίδρασιν ἔχουν ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ ῥήματος. Ἐπιρρηματικοὶ σύνδεσμοὶ εἶνε

<i>also</i> : λοιπὸν, ὥστε.	<i>dahér, deswegen</i> : ὅθεν, ἔνεκα τούτου.
<i>auch</i> : ὡσαύτως, ἐπίσης καὶ	<i>dennoch</i> : καὶ ὅμως, ἀλλ' ὅμως.
<i>ausserdem</i> : ἐκτὸς τούτου, πλὴν	<i>entweder - oder</i> : ἢ—ἢ
<i>bald - bald</i> : ὅτε μὲν—ὅτε δὲ	

* Προφ. Κουγιουκτσιόνεν.

indessen : ἐν τούτοις.

weder - noch οὔτε, οὔτε.

kaum : μόλις.

folglich : ἐπομένως.

nichtsdestoweniger : οὐχ ἧττον (συν. nichts + desto + weniger).

nicht nur } *sondern*

nicht allein } *auch* :

οὔχι μόνον ἀλλὰ καί.

so : οὕτω.

sonst, wenn nicht : εἰδεμή, ἄλλως.

zwar : μέν, καὶ μέν.

Θέμα 54. — Μεταφράσατε. I. Das kann höchstens 10 Mark kosten. — Ich habe öfters mit ihm gesprochen als mit dir. — Schau dorthin auf den Strom! Siehst du jenes Boot, dessen Lauf hierher gerichtet ist? — Woher haben Sie diese Nachricht erhalten? Etwa von meinem Bruder? Nein, ich habe sie anderswoher bekommen. — Wann dürfen wir Sie besuchen? Sie werden immer willkommen sein. Kommen Sie morgens oder abends. Es war einmal ein Mann.... — Er nahm Abschied auf immer. — Nur dann und wann treffe ich ihn im Gasthause. — Wir begegneten glücklicherweise einen Mann, der den Weg genau kannte. — Sie sorgen vergebens. — Willst du meinewegen zu Hause bleiben? — Man geht leichter und schneller den Weg hinab als hinauf.

II. Indessen war es schon spät geworden. — Zwar konnten wir nicht sehen, aber wir erkannten die Stimme. — Die Ochsen dienen uns nicht nur zur Nahrung, sondern auch zur Arbeit. — Das Klima dieses Landes ist weder sehr warm, noch sehr kalt. — Die Aufgabe ist zwar sehr schwer, jedoch werde ich sie machen. — Kaum war er abgereist, (so) kam ein Brief von seiner Schwester an. — Kaum kann ich ihm widersprechen. — Bleiben Sie doch ein bisschen ruhig! bald bewegen Sie dies, bald das. — Die Arbeit war sehr schlecht, dennoch bezahlte ich die Rechnung. — Mein Bruder ist, zwar leidend, nichtsdestoweniger muß er den ganzen Tag hin- und herlaufen.

spät: ἀργά, zu spät: πολὺ ἀργά.

schon spät: ἤδη ἀργά.

die Stimme: ἡ φωνή.

ein bisschen ἢ ein wenig: ὀλίγον.

bald dies, bald das: ὅτε τοῦτο.

ὅτε ἐκεῖνο.

φρ. das stimmt: ταιριάζει, εἶνε σωστό.	das Boot: ἡ λέμβος.
der Stromm: τὸ ῥεῦμα.	leidend: φιλάσθενος· μετοχ. τοῦ leiden: ὑποφέρω.
erkannten: erkennen: ἀνεγνω- ρίσαμεν.	φρ. Est tut mir leid: τοῦτο μὲ λυπεῖ.
der Ochs(e): ἡ ἀγελάς.	hin = und her laufen: νὰ τρέχη ἐδῶ κ' ἐκεῖ.
das Klima: τὸ κλίμα.	bewegen: κινῶ.
ankommen: ἦλθεν, ἔφθασεν.	

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

I

Τρίτη τάξις ἀνωμάτων ἡμμάτων.

*Ριζικὸν ῥωνῆεν ἀπαρεμῶ. I.

Κατηγορία I. *Beginnen*: ἀρχίζειν (i, a, o).

Εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν τῆς παρούσης τρίτης τάξεως τῶν ἀνωμάτων ἡμμάτων περιλαμβάνονται τὰ ἔχοντα εἰς τὴν ἀπαρέματον τὸ ριζικὸν **i** βραχὺ καὶ κατόπιν αὐτοῦ **nn** ἢ **mm**. Τὰ ῥήματα ταῦτα ἔχουν κατὰ κανόνα δύο τύπους εἰς τὴν προστικτικτὴν: *begänne* (σχηματιζομένους κανονικῶς ἀπὸ τὸ *begann*) καὶ *begöne*.

Εἰς τὴν I κατηγορίαν ὑπάγονται τὰ ἐπόμενα ῥήματα:

Ἀπαρέματος	Παρατατικὸς	II Μετοχὴ
<i>Beginnen</i> : ¹ ἀρχίζω (beginnst, er beginnt)	<i>begann</i> (ὑπ. <i>begänne</i> ἢ <i>begöne</i>).	<i>begonnen</i>
<i>gewinnen</i> : ² κερδίζω (du gewinnst, er gewinnt)	<i>gewann</i> (ὑπ. <i>gewönnne</i>).	<i>gewonnen</i>
<i>rinnen</i> : ³ τρέχω, ῥέω (du rinnst, er rinnt)	<i>rann</i> (ὑπ. <i>rönnne</i>).	<i>geronnen</i>
<i>schwimmen</i> : ⁴ πλέω, κολυμβῶ (du schwimmst usw.)	<i>schwamm</i> (ὑπ. <i>schwömmne</i>)	<i>geschwommen</i>
<i>sinnen</i> : ⁵ σκέπτομαι, συλλογίζομαι. (du sinnst usw.)	<i>sann</i> (ὑπ. <i>sänne</i>)	<i>gesonnen</i>
<i>spinnen</i> : ὑφαίνω, φαίνω (du spinnst, er spinnt)	<i>spann</i> (ὑπ. <i>spönnne</i>)	<i>gesponnen</i>

Σημειώσεις :

Πρότερον εἰς τὴν παροῦσαν κατηγορίαν τῶν ἀνωμάτων ῥημάτων κατελέγοντο καὶ τὰ τρία ἐτόμενα: **glimmen**, ἀνάβω (οὐδ.) εἶμαι ἀναμμένος, καίω διὰ τῆς **klimmen**, ἀναρριχῶμαι, σκαλώνω, καὶ **verwirren**, περιπλέκω, ἀλλὰ τὴν σήμερον κλίνονται ὁμαλῶς. Οἱ τύποι *glomm, geklommen, kломм, geklommen* καὶ *verworren* εἶνε σπάνιοι.

Γλωσσικαὶ καὶ γραμματικαὶ παρατηρήσεις :

1. Πρβλ. *das Beginnen* : οὐσιαστ., ἡ ἀρχή, ἡ ἔναρξις, ἡ ἐπιχείρησις.
2. Πρβλ. *der Gewinn* : οὐσιαστ., τὸ κέρδος. *Der reine Gewinn* : τὸ καθαρόν κέρδος. *die Gewinnsucht* : ἡ φιλοκέρδεια.
3. *Rinnen* : Ἑλλην. πρβ. ῥέω, ῥοὺς, ῥεῦμα. *die Rinne* : ὁ αὐλαξ.
4. Πρβλ. *das Schwimmen* : οὐσιαστ. κολύμβημα. Φράσις *in Thränen schwimmen*, ἀναλύομαι εἰς δάκρυα. *Thränen* : πρβλ. Ἑλλ. θρήνος.
5. Πρβλ. *der Sinn* : οὐσιαστ. ἡ αἰσθησις. *die 5 Sinne* : αἱ πέντε αἰσθήσεις. Φράσεις: *Im Sinne haben* : ἔχω κατὰ νοῦν. *Das hat keinen Sinn* : αὐτὸ (ποῦ λές) εἶνε ἀνόητον πρᾶγμα.

Γύμνασμα.—Κλίνετε εἰς ὅλους τοὺς χρόνους.

Wir *beginnen* unser Tagewerk schon um 7 Uhr.

Was *gewinnst* du bei diesem Geschäft?

Er *sinnt* auf Abhilfe.

Tagewerk : ἡ ἡμερησία ἐργασία, ἡ δουλειά. Abhilfe : βοήθεια.

Er sinnt auf Abhilfe : ζητάει γιαντρικό. Geschäft : ἐργασία ἐπιχείρησις ἐμπορικὴ.

II

Κατηγορία II. *Binden* : δένω (i, a, u).

Ἀπαρέμφατον	Παρατατικός	II Μετοχή
<i>Binden</i> : δένω (du bindest, er bindet)	<i>band</i> (ὕτ. bände)	<i>gebunden</i>
<i>dingen</i> : ἰμισθώνω (du dingst usw.)	<i>drang</i> ἢ <i>dingte</i> (ὕτ. dingte)	<i>gedungen</i>
† <i>dringen</i> : εἰσχωρῶ (du dringst usw.)	<i>drang</i> (ὕτ. dränge)	<i>gedrungen</i>

<i>finden</i> : εὐρίσκω (du findest, er findet)	<i>fand</i> (ὕπ. fände)	<i>gefunden</i>
† <i>gelingen</i> : ἔπιτυγχάνω (du gelangst usw.)	<i>gelaṅg</i> (ὕπ. gelänge)	<i>gelungen</i>
<i>kl'ingen</i> : ἠκῶ (du klingst usw.)	<i>klaṅg</i> (ὕπ. klänge)	<i>geklungen</i>
<i>schlingen</i> : περιπλέκω, κατα- (du schlingst usw.) πίνω.	<i>schlaṅg</i> (ὕπ. schlänge)	<i>geschlungen</i>
<i>ringen</i> : παλαίω (du ringst usw.)	<i>rang</i> (ὕπ. ränge)	<i>gerungen</i>
† <i>schw'inden</i> : μικραίνομαι (du schwindest, schwindet)	<i>schw'and</i> (ὕπ. schwände)	<i>geschwunden</i>
<i>schwingen</i> : καρδαίνω, λιχνίζω (du schwingst usw.)	<i>schw'ang</i> (ὕπ. schwänge)	<i>geschwungen</i>
<i>singen</i> : ψάλλω (du singst usw.)	<i>sang</i> (ὕπ. sänge)	<i>gesungen</i>
† <i>sinken</i> : χώνομαι, πίπτω (du sinkst usw.)	<i>sank</i> (ὕπ. sänke)	<i>gesunken</i>
† <i>springen</i> : πηδῶ (du springst usw.)	<i>sprang</i> (ὕπ. spränge)	<i>gesprungen</i>
<i>stinken</i> : βρωμῶ, ὄζω	<i>stank</i>	<i>gestunken</i>
<i>trinken</i> : πίνω (du trinkst usw.)	<i>trank</i> (ὕπ. tränke)	<i>getrunken</i>
<i>winder</i> : στέφω, περιτυλίσσω (du windest, windet)	<i>wand</i> (ὕπ. wände)	<i>gewunden</i>
<i>zwingen</i> : ἀναγκάζω, βιάζω (du zwingst usw.)	<i>zwaṅg</i> (ὕπ. zwänge)	<i>gezwungen</i>

Σημειώσεις :

Τὸ **dingen** ὡς καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ σύνθετα κλίνονται καὶ ὁμαλῶς: dingte, gedingt, **gelingen** καὶ τὸ ἀντίθετον **misslingen** εἶνε τριτοπρόσωπα καὶ κλίνονται μετὰ τοῦ sein II. γ. Mein Plan ist gelungen (misslungen): Τὸ σχέδιόν μου ἐπέτυχε (ἀτέτυχε). Τὸ **stinken**, δὲν εἶνε ἐν χρήσει ἀντικαθίσταται δὲ ὑπὸ τοῦ riechen ἢ übel riechen π. γ. dieses Fleisch riecht übel: αὐτὸ τὸ κρέας μυρίζει ἄσχημα.

Γύμνασμα. — Κλίνετε εις όλους τους χρόνους.

Die Schnitter binden das Getreide in Garben.

Singst du gern?

Warum trinken Sie diesen Wein nicht?

die Schnitter: ὁ θεριτήης. die Garbe: δεμάτιον, δεμάτι.
das Getreide: ὁ στάχυς.

Θέμα 55. — Ἀντιγράψατε καὶ μεταφράσατε.

I. Mehrere junge Leute sind quer durch der Rhein g e s c h w o m e n. — In Wimar e n t s p a n n e n sich zwischen Goethe und Schiller freundschaftliche Beziehungen. — Die hellen Schweißtropfen r a n n e n ihm von der Stirn. — Um wieviel Uhr hat die Vorstellung begonn en? — Niemand glaubte, daß N. den Prozeß gewänne. — In früheren Zeiten s p a n n e n und w e b t e n selbst adelige Frauen. — Mehrere Matrosen retteten sich, indem sie bis an das Ufer s c h w a m m e n.

II. Friedrich III. b e f a n d sich in Italien, als sein Vater starb. — Nun erst e n p f a n d er die ganze Größe seines Verlustes. — Odysseus z w a n g die Zauberin Circe, seinen Gefährten ihre frühere Gestalt wiederzugeben. — Das Schiff v e r s a n k in den Fluten. — Die Ärzte v e r b a n d e n die verwundeten Soldaten. — Nach langem Suchen ist es ihm endlich g e l u n g e n, eine passende Wohnung zu f i n d e n. — Die großen Bauten Ludwigs des Bierzehnten und seine zahlreichen Kriege v e r s c h l a n g e n ungeheure Summen. — Wir haben ein neues Dienstmädchen g e d u n g e n.

quer durch: μέσον, πέρα, πέρα.

der Rhein: ὁ Ρήγος.

es entspinnt sich: ἀποδίστανται,

Beziehung: σχέσις. [ἐξηπλώθη-

hell: καθαρός, διανγής. [σαν.

die hellen Schweißtropfen: στα-

γόνες ἰδρωτός.

die Vorstellung: ἡ παράστασις.

der Prozeß: ἡ δίκη, ἡ δικο-

νομία.

selbst: ἀκόμη καὶ

der Gefährte: ὁ σύντροφος.

die Gestalt: ἡ μορφή, τὸ ἔξωτε-
ρικόν.

die Fluten: (πρβ. γαλλ. les flots)
κύματα.

versinken: καταποντίζομαι. [να

verbinden: δένω, προοδένω, ἐπιδέ-

der Verwundete: ὁ πληγωμένος.

die Wunde: ἡ πληγή.

passende (πρβ. γαλλ. passable):

κατάλληλος, ἀρμόδιος.

adelige: εὐγενής, ἐξ εὐγενῶν καταγόμενος.	die Bauten: κτήρια.
das Ufer: ἡ ὄχθη.	zahlreich: εὐάριθμοι, πολυάριθμοι.
Nun erst: Τώρα κατὰ πρῶτον.	verschlingen: καταβροχθίζω.
der Verlust: ἡ ἀπώλεια.	ungeheuer: ὑπερμεγέθης, μέγιστος.
Zauberin: ἡ μάγισσα. Zauber: ἡ μαγεία.	früher: προτεραῖος.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΕΚΤΟΝ

Γένος τῶν Οὐδίαστικῶν.— Geschlecht der Hauptwörter.

Εἶδομεν ἤδη εἰς τάνωτέρω μαθήματα, ὅτι τὸ γένος τῶν οὐσιαστικῶν εἶνε τριπλοῦν, männlich ἢ maskulinum: ἀρσενικόν, weiblich ἢ femininum: θηλυκόν, sächlich ἢ neutrum οὐδέτερον καὶ ὅτι τοῦτο καθορίζεται ἢ ἐκ τῆς ἐννοίας αὐτοῦ, ἢ ἐκ τῆς καταλήξεως ἢ καὶ τυχαίως. Ἐπίσης λόγου γενομένου περὶ συνθέτων εἶπομεν ὅτι τὸ γένος αὐτῶν καθορίζεται ἐκ τοῦ **τελευταίου συνθετικοῦ**: der Kirschbaum διότι τὸ Baum εἶνε ἀρσενικόν. Εἰς τὸ παρὸν μάθημα συμπληροῦμεν τὰς ἀνωτέρω παρατηρήσεις.

I

Οὐδίαστικά γένους ἀρσενικοῦ. — Maskulina.

Τοιαῦτα εἶνε: 1. Τὰ **δηλωτικά ἀρρένων** τ. ἔ. τὰ φύσει ἀρσενικά ὡς der Vater, der Knabe, der Ochs(e).

Ἐξαιρέσεις: **die** Weise, σημαίνει τὸν ὄρφανόν καὶ τὴν ὄρφανήν. Τὰ ὑποκοριστικά εἶνε πάντοτε γένους οὐδέτερου.

2. Τὰ δηλωτικά **ἐπαγγέλματος** ἢ **κοινωνικῆς θέσεως**, τάξεως κτλ. ἀνδρός: der Kaiser, der Lehrer, der Gärtner.

3. Τὰ ὀνόματα τῶν **ἐποχῶν** (ὥρῶν) τοῦ ἔτους, **μηνῶν** καὶ **ἡμερῶν**, ὡς καὶ τῶν **σημείων** τοῦ ὀρίζοντος: der Winter, der Januar, der Mittwoch, der Norden: ὁ βορρᾶς, der Süden: ὁ νότος, der Osten: ἀνατολή. Westen: δύσις.

4. Τὰ λήγοντα εἰς **e** καὶ δηλοῦντα **ἐμπυχα** γένους ἀρσενικοῦ· der Kunde: ὁ πελάτης, der Russe, der Neffe, der Schurke: ὁ τυχοδιώκτης.

5. Τὰ παράγωγα οὐσιαστικά τὰ λήγοντα εἰς **ig, ich, ing, ling** καὶ **ast**: der Käfig: τὸ κλουβί, der Teppich, der Fremdling: ὁ ξένος, der Palast κτλ.

II

Οὐσιαστικά γένους θηλυκοῦ. — Femenina.

Τοιαῦτα εἶνε: 1. Τὰ φύσει **θηλυκά** ἢ τὰ δηλοῦντα τάξιν ἢ κατάστασιν αὐτῶν· π. γ. die Frau, die Kuh, die Henne: ἡ ὄρνιθα, die Magd: ἡ ὑπηρετρια κτλ.

2. Πάντα τὰ **δισύλλαβα οὐσιαστικά** εἰς **e** τὰ δηλοῦντα **ἄψυχόν τι**. Π. γ. die Blume, die Sonne: ὁ ἥλιος, die Erde: ἡ γῆ, die Strasse, die Kirche, die Birne, die Hilfe: βοήθεια, die Tanne: ἡ ἐλάτη.

Ἐξαιρέσις: der Käse: τὸ τυρί.

3. Πάντα τὰ **παράγωγα οὐσιαστικά** τὰ λήγοντα εἰς **ei, heit, keit, in, schoff, ung, tät**· Π. γ. die Sklaverei, die Weisheit: ἡ σοφία, die Dankbarkeit: εὐγνωμοσύνη, die Freundin: ἡ φίλη, die Universität: τὸ Πανεπιστήμιον, die Zeichnung: ἡ Ἰχνογραφία, τὸ σχέδιον.

III

Οὐσιαστικά γένους οὐδετέρου. — Neutra.

Τοιαῦτα εἶνε: 1. Τὰ **ὀνόματα τῆς ἀλφαβήτου**, τὰ ὀνομαστικά **ἀπαρέμφορα** καὶ τὰ **ὑποκοριστικά** εἰς **chen** καὶ **lein**.

das A, das B, das Essen, das Trinken, das Kindlein, das Häuschen.

2. Τὰ ὀνόματα τῶν **μετάλλων**: das Metall, das Gold: ὁ χρυσός, das Silber: ὁ ἄργυρος, das Eisen: ὁ σίδηρος.

Ἐξαιρεῖται: der Stahl: ὁ χάλυψ, τὸ ἀτσάλι.

3. Τὰ ὀνόματα *χωρῶν* καὶ *πόλεων*.

Τούτων γίνεται χρῆσις ἀνάρθως ὡς Griechenland, Frankreich, Rom. Ἐν τούτοις τοῦ ἄρθρου **das** γίνεται χρῆσις, ὅταν προηγῆται ἐπιθετὸν τι π. χ. das alte Rom: ἡ ἀρχαία Ρώμη das ganze Deutschland: ὁλόκληρος ἡ Γερμανία.

4. Τὰ εἰς **tuη** παράγωγα. Π. χ. das Eigentum: ἡ ἰδιοκτησία, das Christentum: ὁ Χριστιανισμός, das Altertum: ἡ ἀρχαιότης.

Ἐξαιροῦνται: der Reichtum: ὁ πλοῦτος, der Irrtum: ἡ πλάνη.

5. Τὰ εἰς **nis** παράγωγα οὐσιαστικὰ ὡς; das Gedächtnis, ἡ μνήμη, das Gefängnis: ἡ φυλακή, das Geheimnis: τὸ μυστικόν.

Κατ' ἐξαιρέσειν μόνον εἶνε θηλυκά: die Kenntnis: ἡ γνώσις, die Erlaubnis: ἡ ἄδεια, die Finsternis τὸ σκότος, die Verdammnis: ἡ καταδίκη, die Betrübniß: ἡ θλίψις, die Wildnis: ἡ ἔρημος, μέρος ἄγριον καὶ ἀκαλλιέργητον.

6. Τὰ ἀπὸ τῆς συλλαβῆς **Ge** ἀρχόμενα *περιληπτικά*. Π. χ. das Gewölk: τὸ νέφος, τὸ σύννεφον, das Gebirge: τὸ ὄρος, das Geschenk: τὸ δῶρον.

Ἐξαιροῦνται: die Geschichte: ἱστορία, die Gefahr: ὁ κίνδυνος, die Geburt: ἡ γέννησις, der Gedanke: ἡ σκέψις, der Gebrauch: ἡ χρῆσις κτλ.

IV

Διγενῆ Οὐσιαστικά.

Τὰ ἐπόμενα οὐσιαστικὰ ἔχουν διπλοῦν γένος ἀλλὰ διάφορον σημασίαν δι' ἕκαστον ἐξ αὐτῶν.

Ἄρσενικά

der Band;—e: ὁ τόμος.

der Bauer: ὁ χωρικός.

der Bund: ἡ συμμαχία.

der Erbe: ὁ κληρονόμος.

der Flur: ἡ εἰσοδος.

Θηλυκά ἢ οὐδέτερα

das Band;—er: ἡ·ταινία, ἡ χορδέλλα.

das Bauer: τὸ κλουβί.

das Bund: ἡ δέσμη.

das Erbe ἢ Erbteil: ἡ κληρονομία

die Flur: ἡ γλῶρις, ἡ ἐξοχή, ὁ ἄγρός.

<i>der Heide</i> : ὁ εἰδωλολάτρης.	<i>die Heide (Haide)</i> : ἡ ἐρείκη, ἡ χέρσος πεδιάς.
<i>der Hut</i> : ὁ πῖλος.	<i>die Hut</i> : ἡ φυλακὴ, ἡ ἐπιτήρησις, ἡ σκοπιά.
<i>der Kunde</i> : ὁ πελάτης.	<i>die Kunde</i> : ἡ εἰδησις.
<i>der Leiter</i> : ὁ ὀδηγός, ὁ διευθυντής.	<i>die Leiter</i> : ἡ κλίμαξ, ἡ σκάλα.
<i>der See</i> : ἡ λίμνη.	<i>die See</i> : ἡ θάλασσα.
<i>der Schild</i> : ἡ ἀσπίς.	<i>das Schild</i> : τὸ σύμβολον.
<i>der Tor</i> : ὁ τρελλός, ὁ μωρός.	<i>das Tor</i> : ἡ πύλη.
<i>der Verdienst</i> : τὸ κέρδος.	<i>das Verdienst</i> : ἡ ἀξία.
<i>der Weise</i> : ὁ σοφός.	<i>die Weise</i> : ὁ τρόπος.
Οὐδέτερα	
<i>das Mark</i> : ὁ μυελὸς ὀστοῦ.	<i>die Mark</i> : τὸ μάρκον σύνορον.
<i>das Steuer</i> : τὸ τιμόνι.	<i>die Steuer</i> : ὁ φόρος

V

Σχηματισμὸς θηλυκῶν.

Φύσει ἀρσενικὰ ὀνόματα σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν — ἂν δὲν ὑπάρχῃ εἰδικὴ λέξις πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ὡς Vater, Mutter κτλ. — τῇ προσλήψει τῆς καταλήξεως **in**, πολλὰ δ' ἐξ αὐτῶν μαλακύνουν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καὶ τὸ ῥιζικὸν αὐτῶν φωνῆεν, π. χ.

<i>der König</i> : ὁ βασιλεὺς	<i>die Königin</i> : ἡ βασίλισσα,
<i>der Fürst</i> : ὁ ἡγεμὸν	<i>die Fürstin</i> : ἡ ἡγεμονίς.
<i>der Freund</i> : ὁ φίλος	<i>die Freundin</i> : ἡ φίλη.
<i>der Nachbar</i> : ὁ γείτων	<i>die Nachbarin</i> : ἡ γειτόνισσα.
<i>der Grieche</i> : ὁ Ἕλλην	<i>die Griechin</i> : ἡ Ἕλληνίς.
<i>der Franzose</i> : ὁ γάλλος	<i>die Franzözin</i> : ἡ γαλλίς.
<i>der Löwe</i> : ὁ λέων	<i>die Löwin</i> : ἡ λέαινα κτλ.

Θέμα 56. — Μεταφράσατε εἰς τὴν γερμανικὴν:

Ποῖος ἔκανε τοῦτο τὸ σχέδιον; — Ἡ ἀδελφή μου, ἥτις εἶνε ζωγράφος (Maler, ὁ ζωγράφος). — Αὐτὸ τὸ παιδίον εἶνε (ἓνα) ὄρφανό. — Ὁ κύριος Βερνάρδος εἶνε εἰς καλὸς πελάτης τοῦ καταστήματός μας. — Πόθεν ἔχετε αὐτὴν τὴν εἰδησίαν; — Εἶνε πλάνη, ἂν τὸ πιστεύητε. — Ὁ Ῥήνος διέρχεται τὴν λίμνην τῆς Κωνσταντίας καὶ χύνεται εἰς τὴν Βόρειον θάλασσαν. — Τὸ μέγα

λεξικὸν τοῦ Mayer ἔχει εἴκοσι τόμους. — Οἱ ἱππῶται ἔφερον ἀσπίδας. — Ὁ χάλυψ εἶνε σκληρότερος τοῦ σιδήρου. — Μόνον ἓνας τρελλὸς ζῆ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν χωρὶς νὰ σκεφθῆ διὰ τὸ μέλλον. — Ἡ βασίλισσα ἔχει ἓνα λέοντα καὶ μίαν λέαιναν. — Ὁ σίδηρος εἶνε μέταλλον. — Τοῦτο τὸ ὄρος εἶνε πολὺ ὑψηλὸν καὶ ἐκείνη ἡ λίμνη πολὺ βαθεῖα. — Δώσατέ μου αὐτὸν τὸν τόμον.

Κατάστημα: das Haus, das Geschäft.

διέρχεσθαι: durchfliessen.

Λίμνη τῆς Κωνσταντίας: der Bodensee.

ἡ Βόρ. θάλασσα: Nordsee.

ἱππότης: der Ritter.

σκληρὸς: hart.

ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν: in den Tag hinein.

τὸ μέλλον: die Zukunft.

σκέπτεσθαι: denken.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

I

Τετάρτη τάξις ἀνωμάτων.

Ριζικὸν ὄωνῆεν εἶ.

Κατηγορία I. *Beissen*: δαγκάνω (ei, i, i.)

Τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν παροῦσαν τάξιν ἀνώματα ὀήματα ἔχον εἰς τὴν δευτέραν μετοχὴν τὸ ἱ βραχὺ καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐν τῇ κλίσει αὐτῶν τὸ ἐπόμενον *σύμφωνον διαπλασιάζεται*.

Εἰς τὴν I κατηγορίαν ὑπάγονται τὰ ἐπόμενα ἀπλᾶ ὀήματα.

Ἀπαρεμφ.	Παρατατ.	II Μετοχή
<i>Beissen</i> : δαγκάνω (du beissest, er beisst)	<i>biss</i> (ὕπ. bisse)	<i>gebissen</i>
(sich) <i>befleissen</i> . ἐπιμελοῦμαι ¹ (du befeissest usw.).	<i>befliss</i> (ὕπ. beflisse)	<i>beflissen</i>
<i>gleich</i> : ὁμοιάζω ² (du gleichst, er gleicht)	<i>glich</i> (ὕπ. gliche)	<i>geglichen</i>
† <i>gleiten</i> : γλιστρῶ, ὀλισθαίνω ³ (du gleitest, er gleitet)	<i>glitt</i> (ὕπ. glitte)	<i>geglitten</i>

<i>greifen</i> : ἐπιλαμβάνομαι (du greifst, er greift)	<i>griff</i> (ὕπ. griffe)	<i>gegriffen</i>
<i>kneifen</i> : κνίζω, τσιμπῶ (du kneifst, er kneift)	<i>kniff</i> (ὕπ. kniffe)	<i>gekniffen</i>
<i>leiden</i> : ὑποφέρω ⁴ (du leidest, er leidet)	<i>litt</i> (ὕπ. litte)	<i>gelitten</i>
<i>pfeifen</i> : σφυρίζω (du pfeifst, er pfeift)	<i>pfiff</i> (ὕπ. pfiiffe)	<i>gepfiffen</i>
† <i>reißen</i> : σχίζω ⁵ (du reihsst, er reißt)	<i>riss</i> (ὕπ. risse)	<i>gerissen</i>
† <i>reiten</i> : ἵπλεύω (du reitest, er reitet)	<i>ritt</i> (ὕπ. ritte)	<i>geritten</i>
† <i>schleichen</i> : ἔρπω (du schleichst, er schleicht)	<i>schlich</i> (ὕπ. schliche)	<i>geschlichen</i>
<i>schleifen</i> : σύρω, τραβῶ (du schleifst, er schleift)	<i>schliff</i> (ὕπ. schiffe)	<i>geschliffen</i>
<i>schmeissen</i> : ῥίπτω ⁶ (du schmeißt, er schmeißt)	<i>schmiss</i> (ὕπ. schmisse)	<i>geschmissen</i>
<i>schneiden</i> : κόττω ⁷ (du schneidest usw.)	<i>schnitt</i> (ὕπ. schnitte)	<i>geschnitten</i>
† <i>schreiten</i> : προχωρῶ (du schreitest usw.)	<i>schrift</i> (ὕπ. schritte)	<i>geschritten</i>
<i>streichen</i> : προστριβῶ (du streichest usw.)	<i>strich</i> (ὕπ. striche)	<i>gestrichen</i>
<i>streiten</i> : παλαίω, φιλονεικῶ (du streitest usw.)	<i>stritt</i> (ὕπ. stritte)	<i>gestritten</i>
† <i>weichen</i> : ⁸ ὑποχωρῶ, ἀποσύρομαι (du weichst usw.)	<i>wich</i> (ὕπ. wiche)	<i>gewichen</i>

Σημειώσεις :

¹ **Sich befehligen** : εἶνε ἐν χρήσει σήμερον μᾶλλον ὡς ῥήμα ὁμαλόν

² **Bleichen** : ὡς ἐνεργ. σημαίνει λευκαίνω, ἀσπρίζω τι καὶ εἶνε ὁμαλόν π. χ. wir bleichten die Leinenwand : ἐλευκαίναμεν τὸ πανί. Ἄλλ' ὡς ἀμετάβατον, ἔχει τὴν σημασίαν τοῦ ὠχρῶ, εἶναι ἀνόμαλον καὶ κλίνεται ὅπως τὸ gleichen. Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ σύνθετα **erbleichen** καὶ **vergleichen**.

³ **Begleiten** : συνοδεύω, εἶνε ῥήμα ὁμαλόν, ich begleitete.

* ἢ μετὰ τοῦ haben, ἢ habe gerissen.

⁴ **Leiden** } μετατρέπουν τὸ **d** εἰς **tt** μετὰ τὸ **i** βραχύ.
⁵ **Schneiden** }

⁶ **Reissen**: "Όταν κλίνεται μετὰ τοῦ haben εἶνε μεταβατικὸν καὶ σημαίνει ἀρπάζω, ἀποσπῶ: Er hat mir das Buch aus der Hand gerissen. Κλινόμενον μετὰ τοῦ sein εἶνε ἀμετάβιτον καὶ σημαίνει σχίζομαι, κόπτομαι: der Strick ist gerissen τὸ σχοινὶ ἐκόπη. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὸ σύνθετον **zerreissen**: σχίζω.

⁷ **Schmeissen**: ἐν χρήσει μόνον εἰς τὴν χυδαίαν γλῶσσαν. Ἄντ' αὐτοῦ μεταχειρίζονται τὸ werfen.

⁸ **weichen**: εἰς τὴν σημασίαν τοῦ μαλακῶν, ἀπαλῶν εἶνε ὁμαλόν.

Γύμνασμα. — Κλίνετε.

Seinem Vater gleichen. (Θετικῶς, ἀρνητικῶς εἰς ὅλους τοὺς χρόνους.).

Der Gärtner beschneidet die Obstbäume. (Ἐπίσης).

Ihr streitet euch umsonst. (Εἰς ὅλους τοὺς χρόνους.).

Den Schwierigkeiten ausweichen. (Εἰς ὅλους τοὺς χρόνους καὶ τὰ πρόσωπα).

beschneiden: κόπτω, κλαδεύω.
umsonst: ματαίως.

die Gefahr: κίνδυνος.

ausweichen: (sein) ἀποφεύγω.

II

Κατηγορία II. *Bleiben*: μένω (**ei, ie, ie**).

Τὰ ῥήματα τῆς παρούσης κατηγορίας ἔχουν τὸ ῥιζικὸν φωνῆεν εἰς τὸν παρατατικὸν καὶ τὴν β' μετοχὴν **μακρόν**: **ie**.

Ἀπαρέμφατον	Παρατατικὸς	II Μετοχὴ
‡ <i>Bleiben</i> : μένω (du bleibst, er bleibt)	<i>blieb</i> (ὑπ. bliebe)	<i>geblieben</i>
‡ <i>gedeihen</i> : εὐδοκίμῶ, ἐπιδίδω (du gedeihst, er gedeiht)	<i>gediehf</i> (ὑπ. gediehe)	<i>gedieffen</i>
<i>heissen</i> : ὀνομάζομαι (du heissest, er heisst)	<i>hiess</i> (ὑπ. hiesse)	*
<i>leihen</i> : δανείζω ἢ δανείζομαι (du leihst usw.)	<i>liehf</i> (ὑπ. liehe)	<i>gelieffen</i>

<i>meiden</i> : ἀποφεύγω (du meidest, er meidet)	<i>mied</i> (ὕπ. miede)	<i>gemieden</i>
<i>preisen</i> : ἐπαινῶ, ἐξαιρῶ, ἐγκωμιάζω (du preisest usw.)	<i>pries</i> (ὕπ. priese)	<i>gepriesen</i>
<i>reiben</i> : τρίβω (du reibst usw.)	<i>rieb</i> (ὕπ. riebe)	<i>gerieben</i>
† <i>scheiden</i> : χωρίζομαι, ἀφίνω (du scheidest usw.)	<i>schied</i> ** (ὕπ. schiede)	<i>geschieden</i>
<i>scheinen</i> : φαίνομαι (du scheinst usw.)	<i>schien</i> (ὕπ. schiene)	<i>geschienen</i>
<i>schreiben</i> : γράφω (du schreibst usw.)	<i>schrieb</i> (ὕπ. schriebe)	<i>geschrieben</i>
<i>schreien</i> : φωνάζω (du schreist, er schreit)	<i>schrie</i> (ὕπ. schriee)	<i>geschrieen</i>
<i>speien</i> : πτύω (du speist, er speit)	<i>spie</i> (ὕπ. spiee)	<i>gespiehen</i>
† <i>steigen</i> : ἀναβαίνω (du steigst usw.)	<i>stieg</i> (ὕπ. stiege)	<i>gestiegen</i>
<i>treiben</i> : κινῶ, ἐκδιώκω (du treibst usw.)	<i>trieb</i> (ὕπ. triebe)	<i>getrieben</i>
<i>weisen</i> : δεικνύω (du weisest er weist)	<i>wies</i> (ὕπ. wiese)	<i>gewiesen</i>
<i>zeihen</i> : κατηγορῶ *** (du zeihst, er zeiht)	<i>zieh</i> (ὕπ. ziehe)	<i>geziehen</i>

Σημειώσεις :

* Τὸ **heissen** : ὀνομάζομαι ἔχει β' μετοχὴν **geheissen**. Ich habe geheissen. Τὸ ἴδιον ῥῆμα σημαίνει ἐπίσης προσκαλῶ, διατάσσω : ich hiess ihn hinausgehen. Τοῦ εἶπα, τὸν προσεκάλεσα νὰ ἐξέλθῃ.

** Τὸ **scheiden** : σημαίνει ἐπίσης χωρίζω, δηλ. εἶνε μεταβατικὸν καὶ τότε κλίνεται μετὰ τοῦ haben : π. χ. das Gold vom Silber scheiden χωρίζω τὸν χρυσὸν τοῦ ἀργύρου.

*** Τοῦ **zeihen** εἶνε σπανία ἢ χρῆσις. Τὸ ἐναντίον συμβαίνει μετὰ σύνθετον **verzeihen** : συγχωρῶ.

Γύμνασμα.— Κλίνετε εἰς ὅλους τοὺς χρόνους.

Ihr meidet die bösen Gesellschaften.

Ich schreibe einen Brief an meinen Vetter.

Er leiht seinem Freunde die gewünschte Summe.

Gesellschaft: συναναστροφή, συν- gewünschte Summe: τὸ αἰτηθὲν
τροφιά. ποσόν.

Γύμνασμα. — Κλίνετε εἰς τὸν ἐνεστώτα, παρατ. καὶ παρακ. τὰ ἐπόμενα σύνθετα.

zurück'bleiben: μένω ὀπί- **erscheinen**: παρουσιάζομαι,
σω, ὑπολείπομαι. ἐπιφαίνομαι.

ab'schreiben: ἀντιγράφω. **ab**'steigen καὶ **hinab**'stei-
beschreiben: περιγράφω. gen: καταβαίνω.

beweisen: ἀποδεικνύω. **vermeiden**: ἀποφεύγω.

Θέμα 57.— Ἀντιγράψατε καὶ ἔπειτα μεταφράσατε.

I. Mein Vater litt in seinen letzten Jahren viel an Rheumatismus.—Wir haben soeben die Grenze überschritten, jetzt sind wir in Deutschland.—Ihr habt euch um Kaisers Bart gestritten.—Die Zuhörer waren tief ergriffen von den herrlichen Worten, die der Redner dem Verstorbenen widmete.—Gib acht, da steht: Frisch gestrichen.—Warum hast du dieses Wort durchgestrichen?—Hättest du dich beflissen, etwas zu lernen, so brauchtest du jetzt nicht nach solch unsicherer Beschäftigung zu greifen.—Die Lokomotive piff, und der Zug setzte sich in Bewegung.—Sind die Messer geschliffen worden?

II. Wir schieden mit dem Versprechen, bald wiederzukommen.—Die Sonne schien schon, als die Reisenden aufbrachen.—In der Ferne erschienen die ersten feindlichen Reiter.—Wann ist dieses Buch zum erstenmal erschienen? Vor elf Jahren.—Früher hatte man Mühlen die vom Winde getrieben wurden; sie hießen Windmühlen.—Bleib sitzen!—Er schien von der Notwendigkeit der Reise überzeugt.—Alles Volk pries David wegen der Tapferkeit, die er bewiesen hatte.—Wir vermieden das

Thema noch einmal zu berühren. — Dieser Mann hat seinem Vaterlande große Dienste erwiesen. — Er rief sich vergnügt die Hände. — Infolge des guten Wetters sind die Saaten vortrefflich gediehen. — Alles schwieg, als der Kanzler die Rednerbühne bestieg und ein kaiserliches Schreiben verlas. — Wie hieß der Vater Karl des Großen? Er hieß Pipin der Kleine. — Es wird zu viel geschrieben und zu wenig gelesen. — Wer hat dem Fremden den Weg gewiesen?

soeben : πρὸ ὀλίγου.
 die Grenze : τὸ σύνορον.
 sich um (des) Kaisers Bart streiten : ἐρίζω περὶ ὄνου σιαῖς.
 der Zuhörer : ἀκροατής.
 ergreifen : συγκινουῖμαι ἢ πιάνω.
 widmen : ἀφιερώνω.
 durchstreichen : διαγράφω.
 brauchen : ἔχω ἀνάγκην.
 Das Versprechen : ὑπόσχεσις.
 Wiederkommen : ἐπανέρχομαι.
 die Saaten : τὰ σπαρτά.
 vortrefflich : ἐξαισιῶς.
 Rednerbühne : τὸ βῆμα.

aufbrechen : ξεκινῶ, ἀναχωρῶ.
 in der Ferne : μακρόθεν.
 erschienen : ἐξεδόθη ἢ ἀνεφάνη.
 der Wind : ἄηρ ἄνεμος.
 die Notwendigkeit : ἡ ἀνάγκη.
 überzeugen : πείθω, καταπειθῶ.
 die Tapferkeit : ἡ γενναϊότης.
 berühren : ἀνακινῶ.
 Dienste erweisen : παρέχω ὑπηρεσίας.
 vergnügt : εὐχαριστημένος.
 besteigen : ἀνέρχομαι.
 Schreiben : ἔγγραφοι.
 Infolge : ἔνεκα.

Φράσεις πρὸς ἐκμάθησιν :

Hier bin ich, hier bleibe ich : Ἐδῶ εἶμαι καὶ ἐδῶ μένω.
 Trotz Sturm und Regen ist er gekommen : Παρὰ τὴν θύελλαν καὶ τὴν βροχὴν ἔφθασεν.

Ein Beamter ergriff den Taschendieb auf frischer Tat :
 Εἷς ὑπάλληλος συνέλαβε τὸν λωποδύτην ἐπ' αὐτοφώρῳ.

Niemand hat dir das Recht bestritten deine Ansicht frei darzulegen : Οὐδεὶς σοὶ ἠμφοσεβήτησε τὸ δικαίωμα ἐλευθέρως νὰ ἐκθέσῃς τὴν ἀντίληψίν σου.

Du glaubst mir nicht; nun gut, so beweise mir das Gegenteil : Δὲν μὲ πιστεύεις, ἔχει καλῶς, ἀπόδειξόν μοι τὸ ἀντίθετον.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

I

* Ἀντωνυμίαι ἀναφορिकाί.—* Ἀναφορικά Ἐπιρροήματα.
Πίναξ αὐτῶν.

Bezügliche Fürwörter*—Relativ-Adverbien.

* Ἀνακεφαλαιοῦντες καὶ συμπληροῦντες τὰ ἤδη λεχθέντα περὶ τῶν ἀναφορικῶν ἀντωνυμιῶν παρατηροῦμεν ὅτι αὗται εἶνε :

A.—*der, die, das* : ὅστις, ἣτις, αὕτη.

B.—*welcher, welche, welches* : ὁ ὁποῖος, ἡ ὁποία, τὸ ὁποῖον.

Γ.—*wo* : ποῦ, ὅπου.

Σημείωσις. Τὸ *der, die, das* καὶ *welcher*, εἶνε σχεδὸν ταυτόσημα, προτιμᾶται ἐν τούτοις ἐν τῇ ὁμιλίᾳ χάριν συντομίας ἢ πρώτη, ἐκτὸς ἂν προηγήται τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον, ἢ ἑτέρά ἀναφορικῆ ἀντωνυμία, ὁπότεν χάριν εὐφωνίας τίθεται κατὰ προτίμησιν ἢ δευτέρα, χωρὶς ἐν τούτοις τὸ ἀντίθετον ν' ἀποτελῆ λάθος.

Π. γ. Ein Baum, der keine guten Früchte bringt, wird abgehauen : Πᾶν δένδρον μὴ φέρον καρπὸν κόπτεται...

— Wo ist der junge Mann, welcher (ἢ der) mich gesucht hat :

Ποῦ εἶνε ὁ νέος, ὅστις με ἐζήτησεν.

— Die Kinder, die in die Schule gehen, heissen Schüler.

A.— *Deklination des bezüglichen Fürwortes : der.*

	Einzahl.—Ἐνικός ἀριθμὸς			Mehrzahl.—Πληθυντικός.
	Maskul	Fem.	Neut.	für alle drei Geschlechter
Nom.	der	die	das	die
Gen.	dessen ²	derer	dessen	deren
Dat.	dem	der	dem	denen
Akk.	den	die	das	die

B.— *Deklination des bezüglichen Fürwortes: welcher.*

	Einzahl.—Ἐνικός ἀριθμὸς			Mehrzahl.—Πληθυντικός.
	Maskul	Fem.	Neut.	für alle drei Geschlechter
Nom.	welcher	welche	welches	welche
Gen.	dessen ²	derer	dessen	deren
Dat.	welchem	welcher	welchem	denen oder welchen
Akk.	welchen	welche	welches	welche

* ἢ Pronomen relativum.

Καγών 40.— Πᾶσα ἀναφορική ἀντωνυμία, ἀντων. ἐπιθετον ἢ ἐπίρρημα ἐπιφέρει τὴν μετὰθεσιν τοῦ ὀνόματος εἰς τὸ τέλος τῆς ὁράσεως.

Σημειώσεις :

1. Ἐπαναλαμβάνομεν τὴν παρατήρησιν : (ιδεῖ 1ον μάθημα).

α) das Demonstrativ.-Pronomen der, die, das — ist hochtonig : εἶνε ὀξύτονον. β) das Relativ.-Pronomen der, die, das ist tieftonig : εἶνε βαρύτονον τ. ἔ. τονίζεται ἀσθενῶς. γ) der bestimmte Artikel der, die, das ist tonlos : εἶνε ἄτονον.

2. Ἡ γενική τοῦ ἐνικῶ ὡς καὶ ἡ γενική καὶ δοτική τοῦ πληθυντικῶ τῶν ἀναφορικῶν ἀντικαθίστανται ὑπὸ τοῦ **dessen** καὶ **deren**. Συνιθεσάτη εἶνε ὁμως ἡ ἀναλυτικὴ χρῆσις τῆς γενικῆς τ. ἔ. διὰ τοῦ von καὶ τῆς σχετικῆς ἀντωνυμίας, π. χ. Hier ist das Buch, von welchem Sie sprechen.

3 Ὅταν ἡ γεν. dessen ἢ deren ἀκολουθῆται ὑπὸ οὐσιαστικοῦ τοῦτο τίθεται **ἀνάρθως**. Παρατηροῦμεν ἐπίσης, ὅτι, ὅπως καὶ εἰς τὴν ἑλληνικήν, αἱ ἀναφορικαὶ προτάσεις χωρίζονται τῆς προηγουμένης δι' ὑποστιγμῆς, π. χ.

Herr N., dessen Villa wir soeben (πρὸ ὀλίγου) gesehen haben

Τὸ **wo** : ποῦ, ὅπου, εἶνε ἐπίρρημα τοπικὸν ἢ τροπικόν, ὅπως ἐν τῇ νεοελληνικῇ. Ἐπειδὴ ὁμως χάριν συντομίας ἀντικαθιστᾷ τὰς ἀναφορικὰς ἀντωνυμίας ὀνομάζεται ἀντωνυμικὸν ἐπίρρημα : Pronominaladverb.

Wie heisst die Stadt, **wo** (ἢ in **der**) Schiller geboren ist? Πῶς ὀνομάζεται ἡ πόλις, ὅπου ἐγεννήθη ὁ Σχίλλερ ;

Der Augenblick, **wo** (ἢ in **dem**) man geboten wird, ist der erste Schritt zum Tode : Ἡ στιγμὴ, ποῦ, (καθ' ἣν) γεννᾶται τις, εἶνε τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὸν θάνατον.

Τὸ **wo** ἐν συνθέσει μετὰ τινῶν προθέσεων δύναται νὰποτελέσῃ μίαν λέξιν. Οὕτως ἔχομεν σειρὰν δλόκληρον ἀναφορικῶν ἐπιρρημάτων, ἐξ ὧν σημειοῦμεν τὰ ἐπόμενα :

woauf : auf, dem, der, denen : ἐπὶ τοῦ ὁποίου, ὁποίας, ὁποίων.

woaus : aus » » » : ἐξ οὔ, ἧς, ὧν, ἀπὸ τοῦ ὁποίου κλ.

woan : an » » » : ἐξ οὔ, ἧς, ὧν, ἐφ' ᾧ, παρὰ τῷ ὁποίῳ.

woin : in » » » : ἐν τῷ ὁποίῳ, ὁποία, ἐν οἷς.

woüber : über » » » : ἐπὶ τοῦ ὁποίου, ὁποίας, ὁποίων

δένδρα.— Οἱ δρόμοι, εἰς τούτους ὁποίους (δοτ. μετ' ἀμφοτ. τῶν τύπων) ὑπάρχει (μετ. βασιλεύει) μεγάλη κίνησις.— Ὁ κύριος, μετὰ τοῦ ὁποίου σᾶς εἶδον χθές.— Ἡ οἰκογένεια, ἐξ ἧς κατάγεται. — Μία λέξις, τὴν ὁποίαν δὲν ἐνθυμοῦμαι (μετ. γεν.).— Τὰ φυτά, περὶ τῶν ὁποίων μοῦ (δοτ.) ἔχετε γράψει.

Τὸ πρόσωπον: die Person, die Personen.

Ἡ ἱστορία: die Geschichte.

διαγωγή: das Betragen.

περιποιῶμαι: pflegen.

γεννῶμαι: ich bin geboren.

βάζον: die Vase (πρόφ. Βάαζε)
ἢ der Blumentopf.

καλλιερῶ: anpflanzen.

κλαδεύω: beschneiden ἢ schneiden.

βασιλεύει: herrschen (πρόβ. Herr)

κίνησις: die Bewegung.

κατάγομαι: abstammen (ἐκ τοῦ Stamm).

Τὸ φυτόν: die Pflanze.

ἐνθυμοῦμαι: Sich erinnern (μετὰ γενικῆς).

ἐργαλεῖον: das Werkzeug.

II

ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΣΙΑ.

Die Mahlzeiten.— Gespräch.— Τὰ γεύματα.— Διάλογος.

(*Ἰδε σελ. 101*).

A. Kennen Sie ein gutes Gasthaus? — B. Ja, ich habe schon öfters in der „Goldenen Krone“ gespeist und bin stets sehr gut bedient worden. Haben Sie denn nicht gefrühstückt?

A. Das wohl. Aber wie! kaum hatte ich Zeit, eine Tasse Kaffee zu trinken und ein Bröddchen dazu zu essen. — B. Trinken Sie morgens stets Kaffee?

A. Ja, meine Frau und ich, wir trinken gewöhnlich Kaffee, die Kinder bekommen aber Kakao. Für sie ist der Kaffee nachteilig. —

A. Die herrliche Bergwanderung hat mir tüchtig Appetit gemacht. — B. Mir auch. Was wollen wir uns denn geben lassen?

A. Ich denke, ein vollständiges Mittagessen. Nach der Karte zu speisen, wird etwas teuer. — B. Recht so!... Da wären wir glück-

lich. Kellner! — K. Bitte! — A. Was gibt's heute mittag? — K. Hier ist die Speisekarte.

<i>Gasthaus „Goldene Krone“ Königstein.</i>	
<i>Besitzer: Joseph Reuter.</i>	
<i>Speisekarte.</i>	<i>Weinkarte.</i>
Mittagessen zu M. 1.50.	Offene Weine Glas
Blumenkohlsuppe.	Rotwein M.—.30
Ochsenfleisch mit Beilage.	Rheinwein » —.35
oder	Moselwein » —.30
Schellfisch mit Kartoffeln und Butter.	Rheinweine Flasche
Gefüllte Kalsbrust } oder } mit jungen Erbsen.	1916 Johannisberger M. 1. 60
Schweinebratzen } oder } mit jungen Erbsen.	1912 Winkeler » 2.—
Reispudding.	1900 Geisenheimer » 3.20
Mittagessen zu M. 2.	Mosel-und Saarweine.
Blumenkohlsuppe.	Flasche
Ochsenfleisch mit Beilage.	1916 Erdener M. 1.20
oder	1912 Zeltinger » 2.—
Gefüllte Kalbsbrust } oder } mit jungen Erbsen.	1910 Scharzhofberger » 7. 50
Schweinebraten } oder } mit jungen Erbsen.	Rot-und Schaumweine
Junge Gans mit Salat u. Kompott.	Flasche
Reispudding.	1910 Médoc M. 2.50
oder	1906 St Julien » 3.20
Käse und Butter.	1902 Macon » 3.—
	Henkell trocken » 5.50
	C. Dupont & Compagne . . . » 6.—

A. Ich nehme ein Essen zu M. 1.50 und zwar mit Ochsenfleisch und Schweinebraten.—B. Und ich desgleichen mit Fisch und Kalbsbrust.—K. Schön. Was trinken die Herren?— A. Ich möchte ein Glas Moselwein. Ich nehme eine Flasche Medoc. — K. Sofort. — B. Guten Appetit!

A. Danke! Desgleichen!... Nun, wie finden Sie das Essen!— B. Vorzüglich. Und auch sehr preiswert. Man kann dieses Gasthaus wirklich empfehlen.

A. So, nun mache ich Ihnen den Vorschlag, daß wir uns auf die Veranda setzen und eine Tasse Kaffee trinken.—B. Gehen

wir also auf die Veranda : (πρόφ. Βεράνδα).—Kellner! ich möchte zahlen!—K. 1 Mittagessen 1.50—Medoc 2.50—1 Kaffee 30 Pf.—macht zusammen 4.50. — B. (gibt M. 4.50) So. Stimmt. — K. Danke sehr! . . .

A. So, mein Lieber, nun machen Sie mir zum Schluß des gemeinsamen verlebten Tages das Vergnügen, mit mir zu Abend zu essen.— B. Sehr liebenswürdig. Aber ich muß wirklich fürchten Ihrer Frau Gemahlin lästig zu werden.

A. Aber bitte, ganz und gar nicht. Meine Frau wird sich sehr freuen. Es ist ja noch nicht spät. Wir essen nie vor acht Uhr zu Abend.— B. Aber Ihre Frau Gemahlin wird dadurch wieder um so mehr zu tun haben.

A. Durchaus nicht. Wir haben heute Abend kalte Küche; es gibt Aufschnitt und Tee. Nachher plaudern wir noch ein wenig bei einem Glase Bier. Kommen Sie nur.— B. Gut also, ich gehe mit. In Ihrem traulichen Familientreife fühle ich mich immer sehr glücklich.

B. Vielen Dank für den überaus angenehmen Abend.

A. Bitte sehr!—Der Dank ist auf unserer Seite. Erfreuen Sie uns bald wieder! — B. Auf Wiedersehen! Ich wünsche guten Abend und angenehme Ruhe.

A. Danke! Desgleichen! Auf Wiedersehen!

Krone : στέμμα, κορῶνα.

speisen : τρώω, γευματίζω.

die Speise : φαγητόν.

frühstücken : πρωγευματίζω.

Brödchen : ψωμάκι ἢ π. τοῦ Brot.

Gewöhnlich : συνήθως.

nachteilig : ἐπιβλαβές (nach + Teil).

herrlich : ἐξαισιος, ἐξαιρετος (Herr)

Bergwanderung : (Berg + Wandelung).

Ἐκδρομὴ ἀνά τὰ ὄρη.

tüchtig : μέγας, ἐργατικός, φιλεργος.

Appetit : ὄρεξις, λέξις. γαλλικὴ.

vollständig : πλήρης.

Nach der Karte : á la Karte.

κατὰ τὸν κατάλογον.

teuer : ἀκριβός.

etwas : κάτι, κάτι τι.

Recht so : Ἔτσι εἶνε.

da wären wir glücklich : θὰ εἶμεθα εὐτυχεῖς (εὐχαριστημένοι).

Kellner : Παιδί, ὑπηρέτης.

Speisekarte (Speise + Karte) : ὁ κατάλογος τῶν φαγητῶν.

Besitzer : Κάτοχος, Διευθυντὴς ξενοδοχείου.

Besitz : κατοχὴ, λέξις. νομ. ἢ νομὴ.

Blumenkohlsuppe (Blumen +

- Kohl+Suppe): Σούπα ἀπὸ λάχανον.
- Ochfleisch (Ochen+Fleisch): βόειον, βοδινὸ κρέας.
- Beilage: Γαρνιτούρα φαγητοῦ.
- Schellfisch: (Schelle + Fisch).
Schelle: ὁ κώδων. Εἶδος ἰχθύος, ἀσπρόψαρο.
- gefüllt: παραγεμιστόν.
- Kalbsbrust: στῆθος μοσχαριοῦ.
- junge Erbsen: φρέσκα ρεβίθια, ἀρακάς.
- Reisputing (Reis: ὄρυζα, ῥύζι),
πουδίγγα.
- der Salat: ἡ σαλάτα.
- Rheinwein, Moselwein: τοῦ Ρήνου, τοῦ Μόζελ οἴνου.
- und zwar: δηλαδή, τοῦτέστιν.
- desgleichen: ἐπίσης.
- sofort: (πρφ. Ζοφόρτ) ἀμέσως.
- vorzüglich: ἐξαιρέτως (vor+Zug)
ἐκτακτός.
- Preiswert: εὐθηνός (Preis+wert)
- vorschlag: πρότασις (Vor+Schlag).
- Veranda: ἡ οἰκία.
- Stimmt: Συμφωνεῖ, ἔτσι εἶνε.
- Schluss: Τέλος, συμπέρασμα.
- Gemeinsam: ἀπὸ κοινοῦ, μαζί.
- der gemeinsam verlebte Tag:
ἡμέρα τὴν ὁποῖαν (εὐχαριστῶς)
μαζί διήλθομεν.
- Vergnügen: εὐχαρίστησις.
- Liebenswertig: (liebens+würdig): Εἶσθε πολὺ εὐγενής, πολὺ μὲ ὑποχρεώνετε.
- fürchten: φοβοῦμαι.
um so mehr: ἐπὶ τοσοῦτον μᾶλλον.
- Gemahlin: ἡ σύζυγος.
der Gemahl: ὁ σύζυγος.
- lästig werden: δίδω βάρος, γίνομαι βαρετός.
- Ganz und gar nicht. Καθόλου μάλιστα. Οὐδαμῶς.
- dadurch; δι' αὐτοῦ, τοιουτοτρόπως.
zu tun haben: θὰ ἔχη νὰ ἀσχοληθῆ, θὰ ἔχη δουλειάν.
- Durchaus nicht. Καθόλου!
- Kalte Küche haben: γευματίζω ἢ δειπνῶ μὲ ἔτοιμα, τῆς ὥρας φαγητά.
- Aufschnitt (Schnitten: κομματίζω, κόπτω): ἄλαντα τ. ἔ. ζαμπόνια, σαλάμια κτλ.
- Plaudern: φλυαρῶ, πρβ. φλυαρῶ.
- φρ. kommen Sie nur! 'Ελάτε λοιπόν.
- mitgehen: συνοδεύω.
- traulich: οἰκειός, ἐπιστήθιος, ὅπου τις εἶνε ἐν πλήρει οἰκειότητι
- Familienkreis (Familien+Kreis = κύκλος) οἰκογένεια.
- überaus: (ἐν γένει, ἐν πάσῃ περιπτώσει.
- angehehm: εὐχάριστος.
- Bitte sehr: παρακαλῶ.
- der Dank ist auf unserer Seite:
ἡμεῖς πρέλει νὰ σᾶς εὐχαριστήσωμεν. Seite: μέρος || σελίς.
- Ruh: ἀνάπαυσις, ἡσυχία.
- Auf Wiedersehen: ἐν τῷ ἐπιτιθεῖν.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

I

Πέμπτη τάξις ἀνωμάτων ὀνημάτων.

Ριζικὸν ὄωνῆεν **ie**.

Ἡ παρούσα τάξις περιλαμβάνει ἀνώματα ὀνηματα ἔχοντα εἰς τὸν παρατατικὸν καὶ εἰς τὴν β' μετοχὴν ριζικὸν φωνῆεν **ο**. Τοῦτο ἐν τούτοις ὅτ' ἐν εἶνε μακρόν, ὅτε δὲ εἶνε βραχύ.

Κατηγορία I, **ο** μακρόν. *Biegen*: κάμπτω (**ie, ο, ο**).

Ἀπαρέμφατον	Παρατατ.	II Μετοχή
<i>Biegen</i> : κάμπτω (du biegst)	<i>bog</i> (ὑπ. böge)	<i>gebogen</i>
<i>bieeten</i> : προσφέρω (du bietest)	<i>bot</i> (ὑπ. böte)	<i>geböten</i>
† <i>fliegen</i> : πετώ (du fliegst)	<i>flog</i> (ὑπ. flöge)	<i>geflogen</i>
† <i>fliehen</i> : φεύγω (du fliest)	<i>floh</i> (ὑπ. flöhe)	<i>geflohen</i>
<i>frieren</i> : παγώνω (du frierst)	<i>fror</i> (ὑπ. fröre)	<i>gefroren</i>
<i>schieben</i> : ὀθῶ, σκουντῶ, σύρω (du schiebst)	<i>schob</i> (ὑπ. schöbe)	<i>geschöben</i>
<i>verlieren</i> : χάνω (du verlierst)	<i>verlor</i> (ὑπ. verlöre)	<i>verloren</i>
<i>wiegen</i> : βαρύνω, ζυγίζω (du wiegst)	<i>wog</i> (ὑπ. wöge)	<i>gewogen</i>
<i>ziehen</i> : σύρω, τραβῶ, πορεύομαι (du ziehst)	<i>zog</i> (ὑπ. zöge)	<i>gezogen</i>

Σημειώσεις :

1. **Fliegen**: ἐν χορήσει ἐπὶ πτηγῶν, ἴταμαι. Πρβ. die Fliege: ἡ μύγα.
2. **Frieren**: συνήθως τριτοπρόσωπον. Es friert: εἶνε παγωνιά. Es friert mich: κρυώνω. Das Wasser friert ἢ gefriert: τὸ νερὸν ἐπάγωσε. Πρβ. das Gefrorene: τὸ παγωτόν.

3. **Schieben** : Πρβ. ἑλλ. σύρω. Der Schieber : ὁ σύρτης. Schiebfenster : ἡ κλεβανή, καταρακτὸν παράθυρον.
4. **Wiegen** : der Kaufmann wiegt die Ware : ὁ ἔμπορος ζυγίζει τὸ ἐμπόρευμα.—Sie wiegt 2 1/2 Pfund : ζυγίζει, βαρύνει 2 1/2 φούντια. Wägen (wog. gewogen) : ἔχει τὴν αὐτὴν σημασίαν ἀλλὰ σπανιώτερον ἀπαντᾷ.—Wiegen : ὀμαλόν, wiegte gewiegt : λικνίζω, κουνῶ. Die Wiege : ἡ κούνια, λίκνον. Gewiegt : μετ. ἔμπειρος, ἐξεσηκημένος.
5. **Ziehen** : Den Degen ziehen : σύρω τὸ ξίφος. Einen Wechsel ziehen : ἐκδίδω μίαν συναλλαγματοκλήν. Einen Schluss ziehen : ἐξάγω συμπέρασμα.

Γύμνασμα.—Σχηματίσατε ἀνὰ μίαν φράσιν ἐξ ἑκάστου τῶν ἀνωτέρω ὀημάτων.

II

Κατηγορία II. ο βραχύ. *Fliessen* : ὀέω (ie, o, o).

Ἀπαρέμφατον	Παρατ.	II Μετοχή
† <i>Fliessen</i> : ὀέω, χύνομαι (du fliestest, fliest)	<i>floss</i> (ὑπ. flösse)	<i>geflossen</i>
<i>geniessen</i> : ἀπολαμβάνω (du genieusst, genießt)	<i>genoss</i> (ὑπ. genösse)	<i>genossen</i>
<i>giessen</i> : ¹ χύνω (du giessdest, giest)	<i>goss</i> (ὑπ. gösse)	<i>gegossen</i>
† <i>kriechen</i> : ἔρπω (du kriechst, kriecht)	<i>kroch</i> (ὑπ. kröche)	<i>gekrochen</i>
<i>riechen</i> : μυρίζω, ὀσφραίνομαι (du riechst, riecht)	<i>roch</i> (ὑπ. röche)	<i>gerochen</i>
<i>schiessen</i> : πυροβολῶ (du schiessdest, schiest)	<i>schoss</i> (ὑπ. schösse)	<i>geschossen</i>
<i>schliessen</i> : κλείω (du schliesdest, schliesst)	<i>schloss</i> (ὑπ. schlösse)	<i>geschlossen</i>
<i>sieden</i> : ² βράζω (du siedest, siedet)	<i>sott</i> (ὑπ. sötte)	<i>gesotten</i>
<i>spiessen</i> : διατρύπω, λογχίζω (du spiestest, spiest)	<i>sposs</i> (ὑπ. spösse)	<i>gespossen</i>

<i>trieffen</i> : ³ στάζω, σταλάζω (du trieffst, triefft)	<i>troff</i> (ὕπ. tröffe)	<i>getroffen</i>
<i>verdriessen</i> : λυπῶ, ἀπογοητεύω (es verdriest mich)	<i>verdross</i> (ὕπ. verdrösse)	<i>verdrossen</i>

Σημειώσεις :

1. **Giessen** : Giesse den Kaffee in die Tasse : χύσε τὸν καφέν εἰς τὸ φλιτσάνι. Er hat sein Blut für sein Vaterland vergossen ; ἔχυσε τὸ αἷμα ὑπὲρ τῆς πατρίδος του.
2. **Sieden** : μεταβ. καὶ ἀμετ. Das Wasser siedet : τὸ νερὸ βράζει. Ich siede Wasser : βράζω νερό.—'Ανε' αὐτοῦ ὅμως μᾶλλον εὐχρηστον τὸ k o c h e n.
3. **Triefen** : Er trieft von Regen : στάζω ἀπὸ τὴν βροχὴν. Κλίνεται καὶ ὁμαλῶς.

Γραμματικὴ παρατήρησις.—“Ολα τὰ ῥήματα τὰ λήγοντα εἰς **iessen**, σχηματίζουν τὸ β' πρόσωπον τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς εἰς **iessst** (du genieusst) καὶ τὸν παρ. τῆς ὑποτ. εἰς **ossest** (du genossest).

Γύμνασμα.— Κλίνετε εἰς ὅλους τοὺς χρόνους.

Das Paket wiegt 5 1/2 Pfund.

Ich genieße das Gute mit Mass.

Begießt ihr eure Blumen regelmässig ?

Die Soldaten schießen scharf oder mit Platzpatronen.

Was schliesst du aus diesen Worten ?

Scharf schießen : πυροβολῶ διὰ σφαιρῶν. Die Platzpatrone : ἡ ἄσφαιρος βολή.

Θέμα 59.—Ein prächtiges Viergespann zog den Wagen des Königs.—Ehre verloren, alles verloren.—Wieviel bot der Jude Ihnen für Ihr Pferd? Er hat nur zweihundert Mark geboten.—Darf man hier eintreten? Nein, es ist verboten.—Öffnen Sie doch das Fenster ein wenig! Es war bis vor einer Stunde offen; ich habe es geschlossen, weil mich der Straßenlärm zu sehr störte.—Wir haben uns jetzt entschlossen die Reise noch einige Wochen aufzuschieben.—Aufgehoben, sagt ein Sprichwort, ist nicht aufgehoben.—Hättest du deinen Überzieher angezogen, so würde es dich jetzt nicht so frieren.—Hart gesottene

Eier sind nicht leichtverdaulich. — Der Wein floß in Strömen. — Das Fleisch roch nicht gut. — Es verdross ihn, daß all seine Bemühungen erfolglos blieben. — Sind die Kartoffeln schon gesotten. — Von einem Soldaten, der keinen Krieg mitgemacht hat, sagt man: Er hat noch kein Pulver gerochen. — Warum hatten Sie Ihre Türe geschlossen? Weil ich mich ankleidete. — Es roch nach Terpentin in den Zimmern. — Der Dolch triefte von Blut.

prächtig: πολυτελής, μεγαλοπρεπής.

Viergespann: τέθριππος.

der Wagen: ἡ ἄμαξα.

der Jude: ὁ ἰουδαῖος.

der Strassenlärm (Strassen + Lärm): θόρυβος τοῦ δρόμου.

stören: ἐνοχλῶ, ἀγχοῦχῶ.

zu sehr: Πάρα πολύ.

beschlossen | ἀποφασίζω
sich entschliessen | λαμβάνω ἀπόφασιν.

auf'schieben: ἀναβάλλω.

auf'heben: σηκώνω, καταπαύω, ἀποτελειώνω.

Überzieher: ἐπενδύτης, ἐπανωφόρι

hart gesottene Eier: αὐγά πολὺ τηγανισμένα.

hart: τραχὺς.

leichtverdaulich: εὐκολοχώνευτος.

der Strom: ὁ καταρράκτης, ρεῦμα.

in Strom fließen: γίνεταί ἀφθονός.

es verdross ihn: ἀτηγοητεῦθη.

Bemühung: κόπος καὶ μόχθος.

Erfolglos (Erfolg + los) ἄνευ ἀποτελέσματος, ἄνευ ἐπιτυχίας.

der Krieg: ὁ πόλεμος.

das Pulver: (πρ. Ποῦλβερ) ἡ κόνις, ἡ πυρίτις.

Sich ankleiden: ἐνδύομαι.

(Kleid: ἔνδυμα)

Terpentin: Τυρσεβενθίνη.

Dolch: ἔγχειρίδιον.

III

ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΣΙΑ

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

Gewerbe und Handwerk. — Βιομηχανία καὶ Χειροτεχνία.

der Gewerbeleiss | ἡ τέχνη,

das Gewerbe | ἡ βιομη-

die Industrie | χανία.

der Gewerbetreibende: ὁ

βιομήχανος.

Ein Gewerbe treiben: ἀσχο-

λοῦμαι ὡς βιομήχανος.

das Handwerk: ἡ χειροτε-

χνία || ἡ τέχνη.

der Werkplatz | Ἐργαστή-

die Werkstatt | ριον. Ἐρ-

die Werkstätte | γοστάσιον.

- das* Werkzeug : τὸ σύνεργον
τὸ ἐργαλεῖον.
- der* Schneider : ὁ ράπτης.
- das* Tuch : τὸ κουρέλι || τὸ πανί.
- der* Stoff : τὸ ὕφασμα.
- der* Anzug : ἡ ἔνδυμασία.
verfertigen | κάμνω,
machen | δίδω πρὸς
κατασκευήν, κατασκευάζω.
Nach Mass : μετὰ τὸ μέ-
τρον, ἐπὶ παραγγελίᾳ.
nähen : ῥάπτω.
Nähmaschine : ῥαπτο-
μηχανή.
- der* Faden : ἡ κλωστή.
- die* Schere : ἡ ψαλλίς.
- die* Schneiderin : ἡ ῥάπτρια
ἡ μοδίστα.
- das* Kleid : τὸ φόρεμα.
- die* Wäsche : τὸ ἄσπρόο-
ρουχον.
- der* Schuhmacher | ὁ ὑπο-
der Schuster | δηματο-
ποιός, ὁ παπουτσιῆς.
das Leder : τὸ δέρμα.
der Stiefel : ἡ μπότα.
der Schuh : τὸ μποτίνι.
- der* Schreiner : ὁ ἐπιπλοποιός,
ὁ μαραγκός.
das Holz : τὸ ξύλον.
der Nagel : τὸ καρφί.
der Hobel : ἡ ῥοκάνη.
die Säge : τὸ πριόνι.
- hobeln : ῥοκανίζω.
sägen : πριονίζω.
- der* Schmied : ὁ σιδηροου-
γός, ὁ σιδεραῖς.
die Schmiede : ὁ ἄκμων.
|| σιδηροουργεῖον.
der Hammer : ἡ σφύρα.
die Zange : ἡ ἀρπάγη,
ἡ τσιμπίστρα, ὁ μασσιᾶς.
schmieden : σφυρηλατῶ.
- der* Maurer : ὁ κτίστης.
der Stein : ὁ λίθος.
der Mörtel : τὸ τοῦβλον.
der Kalk : ἡ ἀσβέστη.
der Plan : τὸ σχέδιον.
- der* Architekt : ὁ ἀρχιτέκτων.
- der* Zimmermann : ὁ ξυλουργός,
ὁ λεπτοουργός.
bauen : κτίζω.
setzen : θέτω, τοποθετῶ.
der Balken : ἡ δοκός.
das Brett : σανίδι.
das Gebälk : ἡ ξυλική ἐν
γένει. || τὸ δοκάρι.
- der* Schlosser : ὁ κλειθροποιός.
das Schloss : τὸ κλει-
θρον, ἡ κλειδαριά.
der Schlüssel : τὸ κλει-
δίον.
- der* Stuckarbeiter | ὁ σοβα-
ἡ Gipser | τῆς
der Gips : ὁ γύψος.
- der* Anstreicher : ὁ βαφεύς
(οἰκοδομημάτων).

die Farbe: ἡ βαφή, τὸ χρῶμα, χρωματισμός.	<i>der</i> Fabrikant: ὁ ἐργοστα- σιάρχης.
anstreichen: βάφω.	<i>die</i> Maschine: ἡ μηχανή.
<i>der</i> Tapezierer: ὁ ταπιδω- τῆς, ταπετσέρης.	<i>die</i> Dampfmaschine: ἡ ἀ- τμομηχανή.
die Tapete: τὸ ταπί- δωμα.	<i>der</i> Arbeiter: ὁ ἐργάτης.
tapezieren: ταπιδώνω, καλύπτω τοὺς τοίχους μὲ ταπιδώματα.	<i>der</i> Lohn: ὁ μισθός, τὸ ἀν- τιμισθιον, τὸ μίσθωμα, ἡ ἀμοιβή.
<i>der</i> Buchbinder: ὁ βιβλιο- δέτης.	<i>der</i> Streik } ἀπεργία. » Ausstand }
<i>die</i> Fabrik: τὸ ἐργοστάσιον.	streiken } in Ausstand treten } ἀπεργῶ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ. — LESESTÜCK *

Ἐν ταῖς πόλεσιν ἡγεῖται ἡ ἐργασίαι. Ἐκεῖ εὐρίσκονται πάντοτε ἅπαντα τὰ ἐργαζόμενα, ἡ ἀποσκευαστὴρ καὶ ἡ κατασκευαστὴρ.

Ἐν ταῖς πόλεσιν ἡγεῖται ἡ ἐργασίαι. Ἐκεῖ εὐρίσκονται πάντοτε ἅπαντα τὰ ἐργαζόμενα, ἡ ἀποσκευαστὴρ καὶ ἡ κατασκευαστὴρ.

Ἐν ταῖς πόλεσιν ἡγεῖται ἡ ἐργασίαι. Ἐκεῖ εὐρίσκονται πάντοτε ἅπαντα τὰ ἐργαζόμενα, ἡ ἀποσκευαστὴρ καὶ ἡ κατασκευαστὴρ.

Ἐν ταῖς πόλεσιν ἡγεῖται ἡ ἐργασίαι. Ἐκεῖ εὐρίσκονται πάντοτε ἅπαντα τὰ ἐργαζόμενα, ἡ ἀποσκευαστὴρ καὶ ἡ κατασκευαστὴρ.

Ἐν ταῖς πόλεσιν ἡγεῖται ἡ ἐργασίαι. Ἐκεῖ εὐρίσκονται πάντοτε ἅπαντα τὰ ἐργαζόμενα, ἡ ἀποσκευαστὴρ καὶ ἡ κατασκευαστὴρ.

Ἐν ταῖς πόλεσιν ἡγεῖται ἡ ἐργασίαι. Ἐκεῖ εὐρίσκονται πάντοτε ἅπαντα τὰ ἐργαζόμενα, ἡ ἀποσκευαστὴρ καὶ ἡ κατασκευαστὴρ.

* Ἰδὲ ὁδηγίας τῆς σελ. 101.

hende Eisen, denn „man muß das Eisen schmieden solange es warm ist“.

Der Schreiner verarbeitet allerlei Möbel.

Mit Steinen und Mörtel baut der Maurer Häuser, zu denen der Architekt die Pläne entworfen hat.

Der Zimmermann setzt das Gebälk und legt die Fußböden.

Der Schlosser verzieht die Türen mit Schlössern, der Anstreicher bestreicht die Gebäude außen und innen mit Farbe, der Tapezierer tapeziert die Wände mit bunter Tapete.

In den Fabriken werden die verschiedensten Gegenstände im großen und mittels gewaltiger Maschinen verarbeitet. Zahlreiche Arbeiter, männliche und weibliche, finden dort lohnende Beschäftigung. Sie erhalten jede Woche ihren Lohn.

Zuweilen geschieht es, daß Arbeiter streiken, um den Fabrikanten zu zwingen, daß er ihnen mehr Lohn zahle oder ihre tägliche Arbeitszeit verkürze. Ein solcher Streik oder Ausstand bringt den Arbeitern gewöhnlich Schaden, selten Nutzen.

Wie die Arbeit, so der Lohn.

Jeder Arbeiter ist seines Lohnes wert.

Wer schläft, den hungert nicht.

Wer zuletzt lacht, lacht am besten.

herrschen : κυριαρχεῖ, βασιλεύει.

regé : ζωηρός, ἀξιμαῖος.

der Boden : ἔδαφος.

golden : χρυσοῦς.

tüchtig : ἐπιτήδειος, ἱκανός.

sitzen : (περὶ ἐνδυμάτων) ἀρμόζει
ταιριάζει.

Solange : ἐφόσον.

glühend : πελυρακτωμένος.

bunt : διαφόρων χρωμάτων, ποικίλος.

verschieden : διάφορος.

im grossen : χονδρικῶς.

gewaltig : πελώριος.

lohnend : ἀνταμειβόμενος.

die Beschäftigung : ἡ ἐνασχόλησις.

zuweilen : ἐνίοτε.

zwingen : ἀναγκάζω.

Zwang : ἀνάγκη.

verkürzen : συντομεύειν.

schaden : βλάπτω.

nutzen : ὠφελῶ.

Nutzen : ἡ ὠφέλεια.

ΜΑΘΗΜΑ ΠΕΝΤΗΧΟΣΤΟΝ

I

*Ανόμαλα ῥήματα μετὰ διαφόρων ῥιζικῶν φωννέντων.

Κατηγορία I. Ριζικὸν φωνήεν ἀπαρ. (ä, ö, ü, au).

Παρατατικῷ ο.—Μετοχῆς ο.

Ἀπαρέμφατον	Παρατ.	Μετοχή
<i>Gären</i> : ζυμοῦμαι	gor	gegoren
<i>rächen</i> : ¹ ἐκδικοῦμαι	—	—
<i>wägen</i> : ^{1a} ζυγίζω	wog	gewogen
† <i>erlöschen</i> : ² σβύνομαι, σβύνω	erlosch	erloschen
<i>schwören</i> : ὀρκίζω	schwor	geschworen
<i>lügen</i> : ψεύδομαι	log	gelogen
<i>trügen</i> : ἀπατῶ	trog	getrogen
<i>saufen</i> : ³ πίνω, ἕοφῶ	soff	gesoffen
<i>saugen</i> : βυζάνω	sog	gesogen
<i>schmauchen</i> : ἀναπνέω θορυβωδῶς	schnob	geschnoben

Κατηγορία II.

Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ἀνήκουν πάντα τὰ ὑπολειπόμενα ῥήματα τῆς ἰσχυρᾶς συζυγίας, ἅτινα δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς μέχρι τοῦδε ῥηθείσας.

Ἀπαρέμφατον	Παρατ.	II Μετοχή
<i>Bitten</i> : ⁴ παρακαλῶ, ζητῶ τι παρακλιτικῶς.	bat	gebeten
<i>gebären</i> : ⁵ γεννῶ	gebar	geboren
<i>hauen</i> : δέρνω, κτυπῶ, κόπτω	hieb	gehauen
† <i>kommen</i> . ἔρχομαι	kam	gekommen
<i>laufen</i> : ⁶ τρέχω	lief	gelaufen
<i>liegen</i> : κείμαι	lag	gelegen
<i>rufen</i> : φωνάζω, καλῶ	rief	gerufen
<i>schallen</i> ⁷ } ἤχῶ, ἀντηχῶ.	—	—
<i>erschallen</i> }	—	—
<i>sitzen</i> : κάθημαι, εἶμαι καθισμένος,	sass	gesessen
<i>stossen</i> : προσκρούω, σκοντάπτω	stiess	gestossen

Σημειώσεις :

1. **Rächen** : πρότερον ἀνώμαλον σήμερον κλίνεται ὁμαλῶς.
 1α. **wägen** : σήμερον κλίνεται μᾶλλον ὁμαλῶς.
 2. **erlöschen** ἢ **verlöschen**, συνώνυμα εἶνε ἀνώμαλα, ἐνῶ τὸ lö-schen καὶ τὰ ἕξ αὐτοῦ σύνθετα auslöschen: ἀποσβένο τι, εἶνε ὁμαλά.
 Das Licht erlosch: τὸ φῶς ἔσβυσεν.
 Das Feuer verlosch: ἡ φωτιὰ ἔσβυσεν.
 Die Nachbarn löschten das Feuer: οἱ γείτονες ἔσβυσαν τὸ πῦρ.
 3. **saufen** : ἐν χρήσει διὰ τὰ ζῦα ἀντὶ τοῦ trinken. Ἐπὶ ἀνθρώ-
 πων λέγεται διὰ τοὺς ὑπερμέτρως πίνοντας καὶ τοὺς μεθύσους. Κλίνε-
 ται saufe, säufst, säuft. Προστ. sauf.
 4. **bitten** : δὲν πρέπει νὰ συγγέηται μὲ τὸ beten : προσεύχομαι.
 ich bete zu Gott: προσεύχομαι πρὸς τὸν θεόν.
 ich bitte Sie um diesen kleinen Dienst: Σὰς παρακαλῶ δι'
 αὐτὴν τὴν μικρὰν ἐκδούλευσιν.
 5. **gebären** : γεννῶ, εἶμαι γεννήτωρ. Κλίνεται gebäre, gebierst,
 gebiert.—Er wurde geboren: ἐγεννήθη.
 6. **laufen** : Τρέχω ἢ τρέχω κατόπιν τινός. Κλίνεται ich laufe,
 läufst, er läuft.
 7. **schallen** : πρότερον ἀνώμαλον σήμερον κλίνεται ὁμαλῶς.
 Seine Stimme schallte: ἡ φωνὴ του ἤχει.
 » » erschallte: ἡ φωνὴ του ἤρχισε νὰ ἤχη.
 8. **ich stosse**, du stösst, er stösst.—der Stoss: ἡ ὄθησις.
 Ich stieß an einen Stein: ἐσκόντασα εἰς μίαν πέτραν.
 der Ochse stösst mit den Hörnern: ὁ βοῦς ὠθεῖ (προσβάλλει,
 σκουντῆ) μὲ τὰ κέρατα.

Γύμνασμα.—Κλίνετε :

- Ich lüge nie: δὲν ψεύδομαι ποτὲ (εἰς τὸν ἔνεστ., καὶ παρατ.)
 Ich bitte inständigst um Nachsicht (εἰς τὸν ἔνεστῶτα
 τῆς ὑποτ., παρατ. τῆς ὑποτ. καὶ προστακτικῆν).
 Man würde es sehr sonderbar finden, wenn ich nicht
 käme (εἰς ὅλα τὰ πρόσωπα).
 Ich laufe gern Schlittschuh (ἐνεστῶτα, παρατ., παρα-
 κείμενον εἰς ὅλα τὰ πρόσωπα).
 Wie lange sitzt (sitzest) du schon hier? (εἰς ὅλους τοὺς
 χρόνους).

Inständigst : θερμῶς, ἐνθέρμως.

Nachsicht : ἐπιείκεια.

Sonderbar : παράξενος.

Wie lange? πόσον καιρόν.

II

Ἐρωτηματικαὶ Ἄντωνυμιαὶ καὶ ἐπιρροήματα.

Fragendes Fürwort und Frage-Adverbien.*

Διακρίνομεν: I) τὴν κυρίως ἐρωτηματικὴν ἄντωνυμίαν *wer*: τίς, διὰ πρόσωπα καὶ *was*: τί, διὰ πράγματα. II) Τᾶντωνυμικὰ ἐπίθετα: *welcher, welche, welches?* Ποῖος, ποία, ποῖον; καὶ *was für einer, was für eine, was für ein?* ὁποῖος, ὁποία, ὁποῖον; Τί λογῆς, τί εἶδους. III) Ἐρωτηματικὰ ἐπιρροήματα ἀντικαθιστῶντα τὴν γενικὴν καὶ δοτικὴν τοῦ *was*.

I. Ἡ κυρίως ἄντωνυμία *wer* καὶ *was* κλίνεται ὡς ἔπεται:

	Maskulinum und Femin.	Neutrum
Nom.	<i>wer?</i> τίς;	<i>was?</i> τί;
Gen.	<i>wessen?</i> τίνος; (ἀρχαιοτ. τύπος <i>wes?</i>).	<i>wessen?</i> τίνος; (ἐπὶ πραγμάτων ὄχι ἐν χρήσει ἰδ. III.).
Dat.	<i>wem?</i> τίνα;	<i>wem?</i> τίνος;
Akk.	<i>wen?</i> τίνα;	<i>was?</i> τί;

Ἐπιρροήματα ὡς ἔπεται.

II. Τὸ *welcher, welche, welches* πληθ. διὰ τὰ τρία γένη *welche?* κλίνεται ἀκριβῶς ὅπως τὸ *der, die, das* (ἴδε μάθημα ἔβδομον IV).

Τὸ *was für einer* συναντᾶται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μετ' οὐσιαστικοῦ, σπανιώτερον δὲ μόνον. Ὄταν εἶνε αὐτοτελές κλίνεται κατὰ τὴν ἰσχυρὰν κλίσειν ἦτοι:

Sing	Mask.	Fem.	Neut.
Nom.	<i>was für einer?</i>	<i>was für eine?</i>	<i>was für ein(e)s?</i>
Gen.	<i>was für eines?</i>	<i>war für einer?</i>	<i>was für eines?</i>
Dat.	<i>was für einem?</i>	<i>was für einer?</i>	<i>was für einem?</i>
Akk.	<i>was für einen?</i>	<i>was für eine?</i>	<i>was für ein(es)?</i>

Ὄταν συνοδεύηται ὑπ' οὐσιαστικοῦ, ἢ ὀνομαστικῆ τοῦ ἀρσεν. καὶ οὐδετ. εἶνε *ein* π. χ. *Was für ein Mann?* Σὰν τί ἄνθρωπος; *Was für ein Tier?* Τί λογῆς ζῶον; Κατὰ τὰ ἄλλα κλίνεται ὁμαλῶς.

* Καὶ Pronomen interrogativum ἢ ἀπλῶς interrogativa.

Ἐπὶ πληθυντικῶς τοῦ *was für einer?* εἶνε *was für welche?*

Ἐπὶ πληθ. τοῦ αὐτοῦ ἀντων. ἐπιθέτου μετ' οὐσιαστικοῦ σχηματίζεται ἄνευ τοῦ *ein*, π. γ. *was für Männer?* *was für Frauen?* *was für Tier?*

Τὸ *was für ein* τίθεται καὶ ἐπὶ ἀναφωνήσεων:

Was für ein Held! } Τί ἦρως! τί μέγας ἦρως!
Welch ein Held! }

III. Ἡ δοτικὴ καὶ αἰτιατικὴ τοῦ *was* ὅταν προηγῆται αὐτῶν πρόθεσις τις, κατὰ κανόνα ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ *wo* (πρὸ φωνήεντος *wor*) καὶ τῆς σχετικῆς πρόθεσεως ἀποτελοῦντος οὕτω ἐρωτηματικὰ ἐπιρρήματα ὡς *woran?* *werauf?* *wozu?* *worüber* κτλ., Περὶ τῶν συνθέσεων τούτων ἔχομεν ἤδη ὁμιλήσει (ἴδε μάθημα 48^{ον} III).

Ἐκτὸς τῶν προσημειωθέντων, τοιαῦτα ἐπιρρήματα δυνάμενα νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἐρωτηματικῶς ὅσον καὶ ἀναφορικῶς εἶνε:

<i>wodurch?</i>	Διὰ τίνος μέσου; τίνι τρόπῳ	(<i>wo+durch</i>)
<i>wogegen?</i>	Ἐναντι τίνος ἢ τίνων;	(<i>wo+gegen</i>)
<i>wohinter?</i>	Ὁπισθεν τίνος;	(<i>wo+hinter</i>)
<i>worein</i> ἢ <i>worin?</i>	Ἐν τίνι; εἰς τί;	(<i>wo+ein</i>)
<i>wonach?</i>	Πρὸς τί;	(<i>wo+nach</i>)
<i>warum?</i>	Διατί; πρὸς τί;	(<i>wor+um</i>)
<i>worunter?</i>	Κάτωθεν τίνος;	(<i>wor+unter</i>)
<i>wozwischen?</i>	Μεταξὺ τίνος;	(<i>wo+zwischen</i>)

Σημειώσεις:

1. Τὸ *wo* εἰς πάσας τὰς συνθέσεις ταύτας εἶνε ἄτονον.
2. Ἡ πρόθεσις *ohne*: ἄνευ, δὲν ἐπιδέχεται σύνθεσιν μετὰ τοῦ *wo*. Ἐρωτῶμεν ὅθεν. *Ohne was?* Ἄνευ τίνος;
3. Εἰς τὸ *warum* μετατρέπεται τὸ **o** εἰς **a** εἰς τὸ πρῶτον συνθετικόν. Οὐχ ἦτον ἐν χρήσει εἶνε ἐπίσης καὶ τὸ ἀναλελυμένον: *Um was?* πρὸς τί; διὰ τί;

Θέμα 60.—Ἐπὶ Γκαϊτε ἐγεννήθη ἐν Φραγκφούρτη τὴν (am) 28 Ἀυγούστου 1749.—Μὴ δίδης πίστιν (μὴ πιστεύεις) εἰς τοῦτον τὸν ἄνθρωπον, μὲ ἠπάτησε πολλάκις.—Αἴφνης οἱ ἠλεκτρικοὶ λαμπτήρες ἐσβέσθησαν.—Τί ἄνθρωπος!—Ἐρχίσθη

νά μὴ συχνάζῃ πλέον εἰς αὐτοὺς τοὺς κύκλους. — Ποία εὐτυχία! — Τῆς ἐξήτησες συγγνώμην; — Ἐκαθήμεθα ἡσύχως παρὰ (bei) τὴν τράπεζαν, ὅτε (als) μᾶς ἀνήγγειλαν (man...), ὅτι (μία) μεγάλη πυρκαϊὰ πρό τινος ἐξερράγη (seeben... bei) εἰς τὴν γειτονίαν μας. — Διατί δὲν ἦλθες; — Θὰ ἠρχόμην εὐχαρίστως, εἰάν εἶχον καιρόν. — Ἡ πτωχὴ γυνὴ ἐξήτει ἐλεημοσύνην (um... ein). — Πρὸ ταύτης τῆς ἀσθενείας ἐζύγιζον 168 λίβρας, σήμερον ζυγίζω μόνον 152. — Τί σκέπτεσθε; — Ποῦ τρέχεις (wohin); Τρέχω εἰς τοῦ ἱατροῦ, διότι ὁ ἀδελφός μου ἠσθένησεν. — Τὰ παιδιὰ ἔτρεχον διὰ μέσου (durch) τῶν πεδιᾶδων. — Περὶ τίνος ὁμιλεῖς; — Διὰ τίνων μέσων δύναται τις νὰ γίνῃ εὐτυχής; — Ὁρκίσθη νὰ μὴ μὲ (mich nicht) ἐγκαταλείψῃ. — Δὲν θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἤρχοντο (οὔτοι). — Τί σκέπτεσθε (wonaeh); — Ὅλοι ἐφώναζον ὑψηλοφώνως (μετ' ὑψηλῆς φωνῆς) «ζήτω ὁ Καῖσαρ, ζήτω» (hurrah). — Τὸ ἐξωτερικὸν πολλάκις ἀπατᾷ. — Ὁ ψευδόμενος (μετ. ὅστις ψεύδεται) γίνεται ἐπίσης κλέπτης (μετ. κλέπτει ἐπίσης). — Ἡ μέλισσα βυζάνει τὸν χυμὸν (aus den) τῶν ἀνθέων. — Δύο τραῖνα συνεκρούσθησαν ὄχι μακρὰν τοῦ σταθμοῦ. — Τίνος ἰδιοκτησία εἶνε αὐτὴ ἡ βίλλα;

πλεονάκις, πολλάκις: öfters, vielmals, häufig.
 Φραγκφοῦρη: Frankfurt.
 αἴφνης: plötzlich.
 ἠλεκτρικὸς λαμπτήρ: die elektrische Lampe.
 νὰ μὴ πλέον: nicht mehr.
 συχνάζω: verkehren in,
 κύκλος: der Kreis, im Kreise.
 ἡ συγγνώμη: Verzeihung.
 φρ. ζητῶ συγγνώμην: ich bitte um...
 ἡσύχως ἢ ἡσυχος: ruhig.
 πυρκαϊὰ: der Brand ἢ die Feuersbrunst.
 ἐξερράγη: aus'gebrochen, ausbrechen.

γειτονία: die Nachbarschaft.
 ἡ ἐλεημοσύνη: das Almösen.
 λίβρα: Pfund.
 ὀρκίζομαι: beschwören.
 πεδιάς: das Pferd.
 ἐγκαταλείπω: verlassen.
 ὑψηλοφώνως: mit lauter Stimme.
 Ζήτω ὁ Αὐτοκράτωρ: Es lebe der Kaiser!
 ἐξωτερικόν: der Schein.
 κλέπτω: stehlen.
 ἡ κλοπή: der Diebstahl.
 ἡ μέλισσα: die Biene.
 ὁ χυμός: der Saft.
 ὁ σταθμός: der Bahnhof.
 τὸ τραῖνον: der Zug.
 ἡ ἰδιοκτησία: das Eigentum.

ΜΑΘΗΜΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

I

Ἐρωτηματικὴ πρότασις.—Εὐθεία καὶ πλαγία ἐρώτησις.

(Συμπλήρωσις 40^{ου} Μαθ. σελ. 254).

Εὐθεία ἐρώτησις

Πλαγία ἐρώτησις

Was wünschen² Sie?¹Sagen Sie mir, was Sie¹ wünschen?².Wie spät ist¹ es?²Wissen Sie vielleicht, wie spät es¹ ist?²Wer ist² dieser Mann?¹Er fragte, wer¹ dieser Mann² sei?Worüber lacht² man?¹Ich begreife nicht, worüber man¹ lacht?²

Vielleicht: ἴσως. ich begreife nicht: δὲν ἔννοῶ...

Ἐπὶ εὐθείας ἐρωτήσεως, ὡς εἶδομεν, ἐπέρχεται ἡ λεγομένη ἀνατροπὴ ἢ μετατάξις τοῦ ὑποκειμένου κατόπιν τοῦ ῥήματος (ἴδε Μαθήματα 3^{ον}, 4^{ον} καὶ 10^{ον} III). Ἐπὶ πλαγίας ἐρωτήσεως τὸ τοιοῦτον δὲν γίνεται. Ἡ ἀντωνυμία καὶ ἐν γένει τὸ ὑποκείμενον προηγῆται τοῦ ῥήματος, ἐπομένως τηρεῖται ἡ φυσικὴ σειρά τῶν λέξεων.

Σημειώσεις :

1. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ εὐθείας ἐρωτήσεως ἐπιτρέπεται καὶ μόνον διὰ τοῦ ἐρωτηματικοῦ τόνου νὰ διατυπωθῇ ἡ ἐρώτησις ἄνευ μετατάξεως τοῦ ὑποκειμένου. Τοῦτο γίνεται ἰδίως, ὅταν μετὰ τῆς ἐρωτήσεως συνδέηται καὶ θαυμασμός, ὅτι δὲν συνέβη ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον τοῦ διατυπωμένου ὑπὸ τῆς προτάσεως ἐρωτήματος.

Er will nicht gehen? δὲν θέλει νὰ φύγῃ;! (περίεργον ἢ ἀπορῶ).

2. Ἄν ἡ ἐρώτησις περιέχῃ καὶ ἄρνησιν, τὸ ἀρνητικὸν ἐπίρρημα *nicht* τίθεται μετὰ τὸ ὑποκείμενον.

Kommst du nicht? Δὲν ἔρχεσαι;

Sind die Bücher nicht eingebunden worden? Δὲν ἔχουν δεθῆ τὰ βιβλία;

II

Ἀναφορικὴ καὶ παρενθετικὴ πρότασις

(Συμπλήρωσις Μαθ. 40^{ου} σελ. 253).

Der Knabe, welcher den Brief gebracht hat, ist mein Sohn. Ὁ παῖς, ὅστις τὴν ἐπιστολὴν ἐκόμισε, εἶνε υἱός μου.

Der Wein, welchen ich von Ihnen kaufte, ist nicht gut. Ich brauche das Buch nicht mehr, das ich gestern von Ihnen mitnahm. Leonidas, an dessen Mut das griechische Volk ein Vorbild nahm, hat sich unsterblichen Ruhm erworben.

Ὁ οἶνος, τὸν ὁποῖόν παρ' ὑμῶν ἠγόρασα δὲν εἶναι καλός.

Δὲν χρειάζομαι πλέον τὸ βιβλίον, ὅπερ χθὲς παρ' ὑμῶν συμπαρέλαβον.

Ὁ Λεωνίδας, οὐτινος τὸ θάρρος ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἔλαβεν ὡς ὑπόδειγμα, ἀπέκτησεν ἀθάνατον φήμην.

Ἐναφορικαὶ προτάσεις λέγονται ὅσαι ἀρχίζουσιν μὲ τὸ *der*, *welcher*, *wo* κτλ., τ. ἔ. μέ τινα ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν, ἀναφ. ἐπίθετον ἢ ἐπίρρημα. Περὶ τῆς κατασκευῆς τῶν ἀναφορικῶν προτάσεων ἐγένετο ἡδὴ πολλαπλῶς λόγος (ἴδε ἰδίως σελ. 254) καὶ εἶδομεν ὅτι τὸ ἰδιάζον εἰς αὐτὰς χαρακτηριστικὸν εἶνε ἡ **μετάθεσις τοῦ ῥήματος**, ἢ ἂν τοῦτο εἶνε σύνθετον, τοῦ βοηθητικοῦ ῥήματος εἰς τὸ τέλος τῆς προτάσεως.

Σημειώσεις :

Συμπληρωματικῶς παρατηροῦμεν τὰ ἐπόμενα.

1. Ἡ ἀναφορικὴ πρότασις, ὡς ἐξηρητημένη, ἀναφέρεται ἢ εἰς ὀλόκληρον τὴν κυρίαν πρότασιν ἢ εἰς μίαν λέξιν αὐτῆς, τὴν ὁποίαν ἐπεξηγεῖ καὶ ὡς ἐκ τούτου ὀνομάζεται *ἐπεξηγηματικὴ* ἢ *παρενθετικὴ* (ἴδε ἀνωτέρω παραδείγματα).

2. Ὄταν ἡ ἀναφορικὴ πρότασις ἀναφέρεται εἰς ὀλόκληρον τὸ περιεχόμενον τῆς κυρίας, ἢ ἀντωνυμία τίθεται *εἰς οὐδέτερον* γένος. Ἄλλως ἢ ἀναφορικὴ ἀντωνυμία ἢ τὸ ἐπίθετον συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μὲ τὴν λέξιν τὴν ὁποίαν ἐξηγεῖ ἢ συμπληροῖ καὶ τίθεται ἀμέσως κατόπιν αὐτῆς, δηλ. ὅπως καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν.

3. Τὸ οὐδέτερον ἀναφορικὸν *welches* ἀναφέρεται κυρίως εἰς οὐσιαστικά, τὸ *was* ἀπεναντίας ἀναφέρεται εἰς προηγουμένας ἀντωνυμίας, ἀριθμητικά ἢ καὶ εἰς ὀλόκληρον φράσιν. Ἰδὲ Παραδείγματα 1—3.

Es ist nur eins, **was** uns retten kann. Ἐν μόνον εἶναι, ὅπερ δύναται νὰ μᾶς σώσῃ.

4. Ὄταν ἡ κυρία πρότασις εἶνε εἰς σύνθετον χρόνον, ἢ παρενθετικὴ δύναται νὰ τεθῇ ἀδιαφόρως πρὸ ἢ μετὰ τὴν μετοχὴν ἢ τὸ ἀπαρέμφατον.

Haben Sie das Buch gefunden, welches ich in Ihr Zimmer gelegt habe? ή	} "Εχετε εύρει τὸ βιβλίον, τὸ ὁποῖον /ἀφήκα εἰς τὸ δωμάτιόν σας;
Haben Sie das Buch, wel- ches ich in Ihr Zimmer ge- legt habe, gefunden?	

III

Προτάσεις μετὰ τοῦ dass.

(Συμπλήρωσις Μαθήματος 31^{ου} καὶ 4^{ου}).

Wir hoffen, dass du bald zu uns zu r ü c k e h r s t.	"Ελπίζομεν, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ μᾶς ἐπανεέλθῃς (θὰ ἐπιστρέψῃς).
Dass du bald zu uns kommst, ist unsere Hoffnung.	"Οτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ μᾶς ἐπιστρέ- ψῃς, ἐλπίζομεν (ή ἐλπίς μας εἶνε).
Ich glaube, du wärest verreisst.	Νομίζω, θὰ ἐταξείδευες.
Ich glaube, dass du verreisst wärest.	> ὅτι θὰ ἐταξείδευες.
Ich bin im Zweifel, ob mein Brief rechtzeitig bei Ihnen eingetroffen ist.	"Αμφιβάλλω (εὐρίσκομαι ἐν ἀμ- φιβολίᾳ) ἂν ἡ ἐπιστολή μου ἔ- φθασεν ἔγκαιρως παρ' ὑμῖν.

Αἱ εἰδικαὶ προτάσεις συνδέονται κυρίως διὰ τοῦ συνδέσμου dass: ὅτι.

"Η φυσικὴ τάξις ἀπαιτεῖ νὰ προηγηθῇ ἡ κυρία πρότασις καὶ νὰ ἔπηται ἡ εἰδική, ἀλλ' ὅπως καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν χάριν ἐμφάσεως ἢ σαφηνείας δυνάμεθα νὰ θέσωμεν τὴν ἐξηρητημένην εἰδικὴν πρὸ τῆς κυρίας π.χ. ὅτι ἀληθῆ λέγεις, οἶδα. Εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν τὸ ἐν τῇ κυρίᾳ προτάσει ὑποκείμενον τίθεται μετὰ τὸ ῥῆμα. ("Ἴδε κανόνα 4^{ον} καὶ μάθημα 8^{ον}). Παρ. 1, 2.

Σημειώσεις :

1. Τὸ dass δύναται νὰ παραλειφθῇ (πρβ. 2 καὶ 3 παρὰδ.) ἀλλὰ τότε παραλειπομένου τοῦ μεταθετικοῦ συνδέσμου οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει νὰ μὴ τεθοῦν αἱ λέξεις κατὰ φυσικὴν σειρὰν, καὶ οὕτω, πράγματι, γίνεται.

2. Ἀντὶ τοῦ dass τίθεται ὁ σύνδεσμος ob: ὅτι, ἂν, μὴπως, ἐπὶ πλαγίας ἐρωτήσεως.

3. Περὶ τῆς χρήσεως τῆς ὀριστικῆς ἢ τῆς ὑποτακτικῆς μετὰ τὸ dass, (ἴδε Μάθημα 31^{ον} II).

IV

ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΣΙΑ.

Handel und Verkehr. — Ἐμπόριον καὶ Συναλλαγὴ.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

- der* Kaufmann: α ἔμπορος.
 das Geschäft: τὸ κατά-
 στημα || ἐπιχείρησις.
 der Laden: τὸ μαγαζεῖον.
- das* Schaufenster: ἡ προ-
 θήκη (Schauen + Fen-
 ster).
- der* Verkäufer: ὁ πωλητής.
- die* Waare: τὸ ἐμπόρευμα.
 der Einkauf: ἡ ἀγορά.
 προμήθεια.
 die Auswahl: ἡ ἐκλογή.
 der Preis: β τὸ τίμημα.
 Feste Preise: ἑορισμέ-
 ναι τιμαί.
 die Kasse: γ τὸ ταμεῖον.
 der Kassierer: δ ὁ τα-
 μίας.
 die Zahlung: ἡ πλη-
 ρωμή.
 die Quittung: ἡ ἀπόδει-
 ξις ἔξοφλητικῆ.^ε
- das* Kontor: τὸ γραφεῖον.
 der Principál: στ ὁ προϊ-
 στάμενος. [θυντής.
 der Diréktor: στ ὁ διευ-
 der Búchhalter: ὁ λο-
 γιστής (Buch + halten).
 die Buchführung: ἡ λο-
 γιστικὴ (Buch + führen)
 der Gehilfe: ζ ὁ βοηθός.
 der Lehrling: ὁ μαθη-
 τεύόμενος (lehren).
- das* Waarenhaus: Μέγα ἐμ-
 πορ. κατάστημα.
- die* Métzgerei: τὸ κρεοπω-
 λεῖον. [πώλης
 der Metzger: ὁ κρεο-
 ποιός.
- die* Bäckerei: τὸ ἀρτοποι-
 λεῖον.
 der Bäcker: ὁ ἀρτοποιός.
- die* Kolonialwaarenhand-
 lung: η Ἐδωδιμοπωλεῖον
 Μπακάλικον.
- die* Fischhändler: ἐμπό-
 ριον ἰχθύων.
- das* Konfektionsgeschäft: θ
 ὄαφειον.^θ
- das* Hutgeschäft: πιλοπω-
 λεῖον (Hut).
- der* Handschuhladen: κα-
 τάστημα χειροκτίων.
- das* Pútzgeschäft: κομμω-
 τήριον (Putzen).

<i>das</i> Wäschesgeschäft: κατά- στημα ἄσπρορροῦχων.	<i>die</i> Buchhandlung: βιβλιο- πωλεῖον.
<i>das</i> Schuhgeschäft: ὑποδη- ματοποιεῖον. [πωλεῖον.	<i>das</i> Blumengeschäft: ἀνθο- πωλεῖον.
<i>der</i> Zigarrenladen: καπνο- <i>das</i> Schreibwaa- ren- geschäft: χαρτοπωλεῖον.	<i>die</i> Apotheke: φαρμακεῖον πρβ. ἀποθήκη. <i>die</i> Markt: ἡ ἀγορά.

Γλωσσικαὶ καὶ γραμματικαὶ παρατηρήσεις :

Ἐκ τῶν ἄνω συνθέτων παρατηροῦμεν ὅτι τὰ πλεῖστα αὐτῶν σχημα-
τίζονται διὰ τῆς λέξεως Geschäft, Laden ἢ Handlung καὶ τοῦ σχετ.
οὐσιαστικοῦ ἐκφερομένου εἰς γενικὴν τοῦ ἐνικοῦ ἢ πληθυντικοῦ.

α) Πληθ. Kaufleute. β) Πρβ. γαλλ. *rix*. γ) Πρβ. γαλλ. *Caisse*.
δ) Τόν. παραλήγουσαν. ε) Πρβ. γαλλ. *quitter, acquitter*. στ) Λέξ. ἐκ
τῆς λατινικῆς. ζ) Ἐκ τοῦ *helfen*: βοηθῶ. η) Συνθ. Kolonial+Waa-
ren+Händler. Colonia λέξ. λατ. ἀποικία. θ) *Confectio* λέξ. λατ.
= συντέλειαι, διόρθωσις. ι) Λέξ. ἑλλην. Ἀποθήκη.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ. — LESESTÜCK *

Wenn ich etwas einkaufen will, so gehe ich in ein Geschäft.
Ich lasse mir verschiedene Waaren zeigen, frage nach dem Preise,
treffe meine Auswahl, bezahle den Betrag meines Einkaufes und
verlasse dann den Laden wieder. Ich gehe nur in reelle Geschäfte,
wo ich weiß, daß ich gut bedient werde. Ich handle (feilsche) nie,
lasse mich aber auch nicht übervorteilen. Einige der üblichsten Rede-
wendungen beim Kauf sind folgende: Was steht zu Diensten, oder:
Womit kann ich dienen? In welcher Preislage oder: Zu welchem
Preise wünschen Sie... — Darf es etwas Besseres sein? — Wie gefällig
Ihnen dies? — Sonst noch etwas gefällig? u. s. w. **

φρ. Seine Auswahl treffen: κά- μνοι τὴν ἐκλογὴν μου, ἐκλέγω.	handeln ἢ feilschen: παζαρεύω.
der Betrag: τὸ ποσόν.	übervorteilen: γελῶ, ἀπατῶ, ζη- τῶ μεγάλα κέρδη.
reell (πρ. ῥέελ) πραγματικός: ἐπι- καταστημάτων, σοβαρὸν κατά- στημα.	üblich: ἐν χρήσει. Redewendung: φράσις, τρόπος τοῦ λέγειν, τοῦ ὁμιλεῖν.

* Ἴδε ὁδηγίαι εἰς σελ. 101.

** Ἐπαναλάβετε τοὺς διαλόγους σελ. 63, 71 καὶ 187.

ΜΑΘΗΜΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

I

Μικτὴ συζυγία ῥημάτων.

(Τὰ κυρίως ἀνώμαλα).

Ἐκτός τῆς ἰσχυρᾶς καὶ ἀδυνάτου συζυγίας τῶν ῥημάτων, ὑπάρχει καὶ τρίτη τοιαύτη (ἴδε Μάθημα δέκατον τρίτον σελ. 73), ἀλλὰ τὰ εἰς αὐτὴν ὑπαγόμενα ῥήματα δὲν εἶνε δυνατόν νὰ καταχθῶσι καθ' ὅλοκληριαν οὔτε εἰς τὴν μίαν οὔτε εἰς τὴν ἄλλην*.

Τὰ ῥήματα τῆς συζυγίας ταύτης διαίρουµεν εἰς τρεῖς κατηγορίας.

Πρώτη κατηγορία.

Ἀπαρέμφατον	Παρατατικὸς	Μετοχὴ
<i>Brennen</i> : καίω	<i>brannte</i> (ὑπ. <i>brennte</i>)	<i>gebrannt</i>
<i>kennen</i> : γνωρίζω	<i>kannte</i> (» <i>kennte</i>)	<i>gekannt</i>
<i>nennen</i> : ὀνοµάζω	<i>nannte</i> (» <i>nennte</i>)	<i>genannt</i>
† <i>rennen</i> : τρέχω ὀρμητικά, ἀπὸ ρυτῆρος	<i>rannte</i> (ὑπ. <i>rennte</i>)	<i>gerannt</i>
<i>senden</i> : ἀποστέλλω	<i>sandte</i> (» <i>sendete</i>)	<i>gesandt</i>
<i>wenden</i> : στρέφω, ἀποτείνομαι	<i>wandte</i> (ὑπ. <i>wendete</i>)	<i>gewandt</i>
<i>bringen</i> : φέρω τι	<i>brachte</i> (» <i>brächte</i>)	<i>gebracht</i>
<i>denken</i> : σκέπτομαι	<i>dachte</i> (» <i>dächte</i>)	<i>gedacht</i>

Σημειώσεις :

1. Ὡς καταφαίνεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω, τὰ ῥήματα τῆς παρουσίας κατηγορίας, τὸ ὅλον 8 τὸν ἀριθμὸν, ἐνῶ προσλαμβάνουν εἰς τὸν παρ. τῆς ὀριστ. καὶ εἰς τὴν μετοχὴν τὰς ῥηματικὰς καταλήξεις τῶν ἀδυνάτων ῥημάτων μετατρέπουν τὸ ῥιζικὸν φωνῆεν εἰς τοὺς ῥηθέντας χρόνους, ὅπερ, ὡς γνωστὸν, εἶνε ἴδιον τῶν ῥημάτων τῆς ἰσχυρᾶς συζυγίας**.

* Ὡς ἤδη ἔχοµεν παρατηρήσει κατὰ τινὰς γραμματικὰς, μόνον τὰ τῆς παρουσίας συζυγίας ῥήματα θεωροῦνται ὡς ἀνώμαλα, πάντων τῶν ἄλλων θεωρουμένων ὡς ὁμαλῶν. Ἴδε Μάθημα 13ον καὶ 41ον.

** Ἱστορικῶς ἐν τούτοις ἄλλοι λόγοι ἐπέδρασαν ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς μετατροπῆς τοῦ ῥιζικοῦ φωνήεντος.

2. Ἐπιστῶμεν ἐπίσης τὴν προσοχὴν τοῦ μαθητοῦ εἰς τὴν ὑποτακτικὴν τοῦ παρατατικοῦ, ὅπου ἐκτός τῶν δύο τελευταίων ῥημάτων (brächte καὶ dächte) τὰ ἕτερα ἕξ τηροῦν τὸ ῥιζικὸν φωνῆεν τῆς ἀπαρεμφάτου.

3. Μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω ῥημάτων συγκατελέγετο πρό τινος καὶ τὸ **dünken** : φαίνομαι (ὀλίγον ἐν χρήσει), ἀλλ' οἱ τύποι deucht, deuchte, gedeucht σήμερον δὲν εἶνε πλέον ἐν χρήσει καὶ τὸ ῥῆμα κλίνεται ὁμαλῶς, dünkt, dünkte κτλ.

Mich dünkt, dass du unrecht habes: Μοῦ φαίνεται ὅτι ἔχεις ἄδικον.

Γύμνασμα.— Κλίνετε εἰς τὸν ἐνεστώτα, παρατατικὸν ὀριστικῆς, ὑποτακτικῆς καὶ ὑποθετικῆς.

Ich kenne diesen Menschen nicht.

Ich nenne ihn meinen Freund.

Meinen Freunden und Bekannten sende ich öfters Ansichtskarten.

Zuerst bringe ich diese Bücher in die Bibliothék.

Woran denken Sie?

der Bekannte : γνωστός, γνώ- Ansichtskarten: εἰκονογραφημένα
ομιμος. ταχυδρομικά δελτάκια.
öfters : ἐπιρ, συχνά. die Bibliothék : ἡ Βιβλιοθήκη.

Δευτέρα κατηγορία.

	Παρατ.	Μετοχή
† <i>Gehn</i> : πηγαίνω	ging*	gegangen
† <i>stehn</i> (ἢ stehen) ἵσταμαι, στέκομαι	stand (ἕπ. stünde)	gestanden
<i>tun</i> : πράττω	tat	getan.
† <i>sein</i> : εἶμαι	war	gewesen

*Ὀριστικὴ ἐνεστώτος.

ich gehe	stehe	tue (tu)
du gehst	stehst	tust
er geht	steht	tut
wir gehn	stehn	tun
ihr geht	steht	tut
sie gehn	stehn	tun.

Προστακτικὴ

geh !

steh !

tu !

Ἡ κλίσις τοῦ sein εὐρίσκεται εἰς τὰ Μαθήματα τέταρτον, δέκατον καὶ δέκατον ἕκτον.

Σημειώσεις :

Ἡ ἀνωμαλία τῶν τεσσάρων αὐτῶν ῥημάτων ἐγκείται εἰς τὸ ὅτι ἡ προστακτικὴ σχηματίζεται ἄνευ τῆς καταλήξεως **e**. Δεύτερον δὲ ὅτι κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκφέρονται ὡς μονοσύλλαβα. Οὕτω γράφεται «gehen» καὶ «stehen», προφέρεται ὅμως πάντοτε ὡς μονοσύλλαβον, μὴ ἀκουομένου τοῦ h,

Τῆς ἰσχυρᾶς συζυγίας μετέχουν τὰ ἄνω ῥήματα καθ' ὅσον μετατρέποντα τὸ ῥιζικὸν φωνῆεν εἰς τὸν παρατ. καὶ τὴν μετοχὴν κλίνονται κατὰ ταύτην.

Τρίτη κατηγορία.

Εἰς αὐτὴν ὑπάγονται τὰ τροπικὰ βοηθητικὰ (die modalen Hilfszeitwörter) **können, dürfen, mögen, sollen, wollen** καὶ **lassen**.

Τούτων ἡ κλίσις μετέχει τῆς τε ἰσχυρᾶς καὶ τῆς ἀδυνάτου συζυγίας. Ἰδὲ Μαθήματα τριακοστὸν δευτέρου καὶ ἐπόμενα.

Sprichwörter

Tust du das deine, tut Gott das Seine.¹

Vorgetan und nachbedacht.²

Gesagt, getan.³

Hat manchen in gross' Leid⁴ gebracht.

II

Κτητικαὶ ἀντωνυμιαὶ καὶ κτητικὰ ἀντων. ἐπίθετα.

Beitzanzeigende (ñ Possessive) Fürwörter.

Περὶ κτητικῶν ἀντωνομιῶν καὶ τῆς κλίσεως αὐτῶν ἐγένετο ἤδη λόγος εἰς τὸ ὄγδοον Μάθημα.

Συμπληροῦντες τὰ ἤδη ῥηθέντα παρατηροῦμεν τὰ ἐπόμενα.

Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμιαὶ δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσι ἐν

1. Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει.

2. Ὑστερῆ μου γνώσει νὰ σὲ εἶχα πρῶτα.

3. Ἄμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον.

4. Πόνος, καθμός.

τῷ λόγῳ μετ' οὐσιαστικοῦ, ὡς π. γ. mein Vater, ihr Haus καὶ τότε ἔχουν ἐπιθετικὴν σημασίαν, διὸ τινὲς τὰς ὀνομάζουσι καὶ κτητ. ἄντων. ἐπίθετα, ἢ αὐτοτελῶς, ὡς οὐσιαστικά ὡς π. γ. die Meinigen = οἱ οἰκεῖοι, οἱ ἰδικοί μου.

Ἐπομένως δυνάμεθα νὰ διατυπώσωμεν τὸν ἑξῆς κανόνα :

Regel 41.—Die Possessiven Fürwörter, ihrer Anwendung nach werden in zwei Klassen eingeteilt :

A.—Adjektivische Fürwörter, und

B.—Substantivische Fürwörter, oder solche, welche stets ohne Hauptwort stehen.

Ihrer Anwendung nach : ἐν σχέσει πρὸς τὴν χρῆσιν αὐτῶν.

Stets : πάντοτε.

A.—Ἐπιθετικά καὶ κτητικά ἄντωνυμῖαι (ἴδε κλίσιν αὐτῶν εἰς 8^{ον} Μάθημα).

Mein Haus ist ziemlich gross. Dieses ziemlich grosse Haus ist **mein**.

Ich bin dein. Dies ist unser.

Wem gehört dieser Hut? Er ist **meiner**.

Wem gehört dieses Tuch? Es ist **meines**.

Ἡ κτητικὴ ἄντωνυμία ὡς κατηγορούμενον μένει ἄκλιτος, ἄλλως ὅμως ὡς ἐπιθετικὸς προσδιορισμὸς τοῦ οὐσιαστικοῦ (ἴδε 1^{ον} καὶ 2^{ον} κανόνα).

Σημείωσις.—Ἄλλὰ καὶ ὡς κατηγορούμενον ἡ κτητικὴ ἄντωνυμία δύναται νὰ συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ ὑποκειμένου κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πτώσιν καὶ τότε κλίνεται ὅπως τὰ ἐπίθετα τῆς ἰσχυρᾶς κλίσεως (ἴδε τελευταῖα παραδείγματα).

B.—Κτητικά ἄντωνυμῖαι οὐσιαστικῶς λαμβανόμεναι.

Αὗται σχηματίζονται ἐκ τῶν ἐπιθετικῶν τῇ προσλήψει τῆς καταλήξεως ἰγ : mein : **meinig**, der **meinige**, **meiniger**. Εἰς τὴν σύνθεσιν ταύτην τὸ unser καὶ euer ἀποβάλλουν τὸ e, **unsrige**, **eurige**.

Ἐν χρήσει εἶνε μετὰ τοῦ ὀριστικοῦ der, die, das, καὶ γράφονται μὲ κεφαλαῖον ἀρχικὸν γράμμα, ἐκτὸς ἂν ἀμέσως πρὸ αὐτῶν δηλοῦται πρῶγμά τι, εἰς τὸ ὅποιον αὗται ἀναφέρονται.

π. γ. Hier ist das Zimmer meines Bruders, das meinige (= mein Zimmer) liegt auf der anderen Seite des Hauses.

Ἐδῶ εἶνε τὸ δωμάτιον τοῦ ἀδελφοῦ μου, τὸ ἰδικόν μου κεῖται εἰς τὸ ἄλλο μέρος τοῦ σπιτιοῦ.

Ich bin allein im Hause, die Meinigen sind ins Bad ge-
reist. Είμαι μόνος εἰς τὴν οἰκίαν, οἱ
ιδικοί μου (=οἱ οικεῖοί μου)
ἀνεχώρησαν διὰ τὰ λουτρά.

Ἐν σχέσει πρὸς τὸν κτήτορα, αἱ ἄνω ἀντωνυμίαι ἔχουν ὡς
ἑξῆς:

	Κτήτορ—Besitzer	Κτητικὴ ἀντωνυμία
I. Ἐν. ich :	der (die, das)	Meinige ἢ συγκεκομμένως Meine
Πληθ. wir :	» » »	Unsrige » » Unsre
II. Ἐν. du :	» » »	Deinige » » Deine
Πληθ. ihr :	» » »	Eurige » » Eurige
III. Ἐν. er, es :	» » »	Seinige » » Seinige
Θηλ. sie :	» » »	Ihrige » » Ihre
Πληθ. sie :	» » »	» » »
Τύπ. Εὐπρ. Sie :	» » »	» » »

Σημειώσεις :

Ἐκτὸς τοῦ συγκεκομμένον τύπων der Meine (ἀντὶ der Meinige)
der Deine (ἀντὶ der Deinige) κτλ. δυνάμεθα καὶ ἀνάρθως νὰ μετα-
χειρισθῶμεν τὴν κτητ. ἀντωνυμίαν μετὰ τῶν καταλήξεων τῆς ἰσχυρᾶς
κλίσεως τῶν ἐπιθέτων ; **seiner, e, es ; deiner, e, es** κτλ.

Nehmen Sie doch dieses Geld ; Ἄλλὰ λάβετε αὐτὰ τὰ χρήματα,
es ist Ihres. εἶνε ἰδικά σας.

Es ist meiner (deiner, unsrer Εἶνε ἰδικός μου (ἰδικός σου, ἰδικός
u.s.w.) μας κτλ.)

Grüsse die Deinen. Χαιρέτισε τοὺς οικεῖους σου.

Δυνάμεθα νὰ ἐρωτήσωμεν : Καὶ νὰ ἀπαντήσωμεν ἕξ ἴσους :

Wessen Haus ist das ? ἢ Wem Es ist das meinige ἢ es ist mein
gehört dieses Haus ? ἢ es ist meines ἢ das meine.

Θέμα 61.— Ἄν δὲν ἰστάμεθα, δὲν θὰ ἐβλέπομεν τίποτε.
Καθ' ὅλον τὸ ταξειδίον ἔπρεπε (ᾧφειλον) νὰ στέκωμαι ὄρθιος
(stehen). — Ἐσηκώθημεν σήμερον εἰς τὰς 5 τῆς πρωΐας. —
Διατί ἔπραξες τοῦτο ; — Ἐκτέλεσον (κάμε) τὸ καθήκόν σου καὶ
θὰ εἶσαι εὐτυχής. — Ἐπήγαμεν ὡς τὸ δάσος. — Αἱ ἡμέραι διήρ-
χοντο πολὺ ταχέως. — Τί συμβαίνει ἐδῶ ; — Πολὺ χρόνον ὁ κό-
σμος (μετ. man) παρεγνώρισεν τὴν σημασίαν τῶν ὀραίων
τεχνῶν ἐπὶ τῆς ἀνατροφῆς τῆς νεολαίας. — Εἵχομεν ἐξέλθῃ ὅταν
ἦλθατε. — Ἐσκεπτόμην ἀκριβῶς Ὑμᾶς, ὅτε ἦλθατε.

Γνωρίζετε αὐτὸν τὸν κύριον;—Ὅχι κύριε, δὲν τὸν γνωρίζω.
—Τίνος βιβλία εἶνε ταῦτα; Εἶνε ἰδικά μου.—Ἐκάστῳ τὸ ἰδικόν του.—Δανείσατέ μοι τὸ βιβλίον Σας, ἔλθσμὸνῃσα τὸ ἰδικόν μου.—Λάβετε αὐτὴν τὴν ὀμβρέλλαν, εἶνε ἰδική Σας.—Ποῦ εἶνε οἱ οἰκεῖοί σου; (μετ. οἱ ἰδικοί σου). Ἀνεχώρησαν διὰ τοὺς Παρισίους.—Εἰς τίνα ἀνήκει αὐτὸς ὁ ὠραῖος κῆπος; ὁ κῆπος εἶνε ἰδικός μου.—Ὁ γραφικός σου χαρακτήρ εἶνε ὠραιότερος τοῦ ἰδικοῦ του.

Ἄν δὲν... Wenn nicht.
Ἐσηκώθην; σηκῶνομαι, ἐγείρομαι ἐκ τῆς κλίνης; aufstehen.
Τὸ ταξίδιον: die Fahrt, die Reise.
Καθ' ὄλον: Während.
Καθῆκον: die Pflicht.
Συμβαίνει: vor'gehen (προκειμένου περὶ γεγονότος).
Διέρχομαι: vergehen (προκειμένου περὶ παρελεύσεως χρόνου).
Πολὸν χρόνον: lange Zeit.
Παραγνωρίζω: verkennen.
Σημασία: Bedeutung.

Καλαὶ τέχνηαι: die Kunst—e ἐξ οὗ Künstler: καλλιτέχνης.
Ἀνατροφή: Erziehung.
Νεολαία: die Jugend, πρβ. jung.
Ἐξέρχομαι: aus'gehen.
Ὅταν, ὅτε: als.
Ἀκριβῶς: gerade.
Ἐκάστῳ: jedem.
Δανεῖζω: leien, ausleien.
Ὅμβρέλλα: der Regenschirm.
Γραφικός χαρακτήρ: die Schrift, der Schriftsteller: συγγραφεύς.
das Schriftstück: τὸ ἔγγραφον.

ΜΑΘΗΜΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

I

Περὶ τῆς χρήσεως τῶν χρόνων.

Συμπλήρωσις.

Ἡ χρῆσις τῶν χρόνων τοῦ ῥήματος ἐν τῇ Γερμανικῇ εἶνε οἷα περι-
που καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ. Συμπληροῦντες δὲ τὰ ἡδῆ λεχθέντα (ἴδε
Μαθημα 13ον, 19ον, 24ον, 27ον καὶ 34ον) παρατηροῦμεν τὰ ἐπόμενα.

A.—Ἐνεστώς, (die) Gegenwart, (das) Präsens.

α	{	Wir w o h n e n seit vier Jah- Κατοικοῦμεν ἀπὸ 4 ἐτῶν εἰς αὐ- ren in diesem Hause. τὴν τὴν οἰκίαν.
		Das Mädchen kleidet Τὸ κοράσιον ἐνδύεται. sich an.
		S a g e nicht, dass alles nutz- Μὴ λέγεις, ὅτι ὅλα (ὅλον) εἶνε los sei. ἀνοφελῆ.

β	{	Wann werden Sie abreisen?	Πότε θ' ἀναχωρήσητε ;— Ἀναχω-
		Ich reise schon heute Abend ab. Ich komme bald zurück.	ρῶ ἀπόψε. Ταχέως (ἀμέσως) ἐπιστρέφω.
γ	{	Er lag ruhig auf dem Bette;	Ἐκειτο ἡσυχος ἐπὶ τῆς κλίνης,
		auf einmal steht er auf und stürzt zur Türe hinaus.	αἴφνης ἐγείρεται καὶ ἐξορμᾷ διὰ τῆς θύρας.
δ	{	So lange du reich bist,	Ἐφ' ὅσον εἶσαι πλούσιος, θὰ ἔχῃς
		wirds du viele Freunde haben. (= So lange du reich sein wirst).	πολλοὺς φίλους.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταφαίνεται, ὅτι ἐνεστώσ τίθεται: α) Κυριολεκτικῶς καὶ σημαίνει τὸ παρόν, οὗ ἡ διάρκεια εἶνε στιγμιαία ἢ μακρά. β) Ἀντὶ τοῦ μέλλοντος, ἰδίως ὅταν προᾶξις πρόκηται νὰ γίνῃ ἐντὸς ὀλίγου, ἢ πρὸς δῆλωσιν τῆς πεποιθήσεως τοῦ ὁμιλοῦντος, ὅτι προᾶξις τις θὰ γίνῃ ἀναμφιβόλως: Μελλοντικός ἐνεστώσ. γ) Ἀντὶ τοῦ ἀορίστου ἢ παρακειμένου χάριν ζωηρότητος: Ἱστορικός ἐνεστώσ. δ) Πρὸς συντομίαν τῆς φράσεως.

Σημείωσις. Περὶ ἐνεστώτος τῶν χωριζομένων ἡμεμάτων ἴδε Μάθημα 34. Περὶ τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὑποτακτικῆς καὶ τῶν λοιπῶν ἐγγλισεων, ἴδε Μάθημα 31, 36, 37, 39 καὶ 40.

B.—Παρατατικός, (die) *Mitvergangenheit*, (das) *Imperfekt*.

α	{	Ich spielte, während er las.	Ἐπαιζον ἐνῶ οὗτος ἀνεγίνωσκε.
		Er ging schon aus, als Sie eintraten.	Ἐξήρχετο ἤδη, ὅταν σεῖς εἰσῆ- γεσθε.
		Wir durften für nichts sorgen, alles war bereit.	Δὲν εἶχομεν χρεῖαν νὰ φροντίζω- μεν περὶ οὐδενός, τὰ πάντα ἦ- σαν ἔτοιμα.
β	{	Als ich ihn kommen sah, schloss ich die Türe.	Ὅτε τὸν εἶδον νὰ ἔρχηται (ἢ ὅτε τὸν εἶδον ἐρχόμενον) ἐκλείσα τὴν θύραν.
		Es stand in alten Zeiten ein Schloss so hoch und hehr, weit glänzte es über die Lande bis an das blaue Meer. (U h l a n d).	Ἰστατο τὸν παλαιὸν καιρὸν ἐν παλάτιον πολὺ ὑψηλὸν καὶ με- γαλοπρεπές, μακρὰν ἔλαμπεν ὑπὲρ τὴν χώραν μέχρι τῆς γλαυκῆς θαλάσσης. (Οὐλαντ).
		Jesus, sprach zu seinen Jün- gern.	Ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς μαθη- τάς αὐτοῦ.

Ὁ παρατατικὸς ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν ἡμέτερον παρατατικὸν (α) καὶ τὸν ἀόριστον (β), τ. ἔ. ὁ παρατατικὸς τῆς γερμανικῆς σημαίνει παρελθὸν διαρκῆς σχετικῶς πρὸς ἄλλο σύγχρονον παρελθὸν ἢ πρᾶξιν κατ' ἐπανάληψιν γενομένην ἢ πρᾶξιν ἅπαξ γενομένην ἐν τῷ παρελθόντι. Δι' ὃ εἰς διηγήσεις παρελθόντων πραγμάτων ἢ περιγραφὴν τοιοῦτον οἱ Γερμανοὶ μεταχειρίζονται τὸν παρατατικόν, ἐκεῖ ὅπου ἡμεῖς θέτομεν ἀόριστον.

Σημείωσις.—Περὶ τῶν παρατ. τῶν χωριζομένων ῥημάτων, τῆς ὑποτακτικῆς κτλ. ἰδὲ προηγουμένην σημείωσιν.

Γ.—Παρακείμενος, (die) Vergangenheit, (das) Perfekt.

α	{	Ich habe gespielt.	Ἔχω παίξει (ἢ ἔπαιξα).
		Haben Sie schon zu Mittag gespeist?	Ἐγευματίσατε (ἤδη);
β	{	Schiller hat unter allen deutschen Dichtern am meisten die Zuneigung der Jugend gewonnen.	Ὁ Σχίλλερ ἔχει ἀποκτήσει (ἢ ἀπέκτησε) μεταξὺ ὄλων τῶν γερμανῶν ποιητῶν τὰ μέγιστα τὴν συμπάθειαν τῶν νέων (τῆς νεολαίας).
		Nicht eher denk' ich dieses Blatt zu brauchen, bis eine Tat getan ist (= getan sein wird) die unwidersprechlich den Hofverrat bezeugt. (Schiller).	Δὲν σκέπτομαι νὰ μεταχειρισθῶ τὸ φύλλον τοῦτο, πρὶν ἢ πρᾶξις τις (ἢ γεγονός) ἐπέλθῃ, ἣτις ἀναμφισβητήτως ν' ἀποδεικνύῃ τὴν ἐσχάτην προδοσίαν. (Σχίλλερ).

Ὁ γερμανικὸς παρακείμενος σημαίνει ὅπως καὶ ὁ ἑλληνικὸς τὸ «τετελεσμένον», (α) τ. ἔ. πρᾶξιν ἐκτελεσθεῖσαν καθ' ὅλοκληρίαν ἐν τῷ παρόντι καὶ τῆς ὁποίας τὸ ἀποτέλεσμα σώζεται συνήθως. Ἐπίσης ὁμοῦς σημαίνει πρᾶξιν τετελεσμένην ἄνευ οὐδεμιᾶς σχέσεως πρὸς ἕτερον γεγονός. Εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀποδίδεται διὰ τοῦ παρακειμένου (διὰ τοῦ ἔχω) καὶ συνηθέστερον διὰ τοῦ ἀορίστου.

Σπανιώτερον, καὶ τοῦτο ἐν τῇ ποιήσει (β), ὁ παρακείμενος τίθεται εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ μέλλοντος.

Δ.— Ὑπερσυντέλικος, (die) *Vorvergangenheit*, (das)
Plusquamperfekt.

α	{ Nachdem ich die Zeitung ge- lesen hatte, ging ich aus. Ich hatte gespielt, als der Unterricht anfing.	Ἄφου ἀνέγνωσα τὴν ἐφημερίδα, ἐξῆλθον.
		Εἶχον παίξει (=εἶχα τελειώσει τὸ παιγνίδι) ὅταν ἤρχισε τὸ μά- θημα.
β	{ Das Treffen bei Prag hatte das ganze Schicksal Böh- mens entschieden. (Schiller).	Ἡ παρά τὴν Πράγαν συνάντησις εἶχεν ἀποφασίσει τὴν τύχην ὀ- λοκλήρου τῆς Βοημίας. (Σχί- λερ).

Ὁ ὑπερσυντέλικος προϋποθέτει, ὅπως καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν δύο συμβάντα, ἔξ ὧν τὸ ἓν εἶχεν ἐκτελεσθῆ ἔντελως ἐν τῷ παρελθόντι, πρὸ τοῦ δευτέρου (α), καὶ τοῦ ὁποίου συνήθως τὸ ἀποτέλεσμα ἐσώζετο κατὰ τὴν στιγμήν, ἥτις ἀφεώρα τὰ κύρια γεγονότα τῆς διηγήσεως (β).

Εἰς τὴν νεοελληνικὴν ὁ ὑπερσυντέλικος ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν ἀόριστον ἢ τὸν ἀναλελυμ. ὑπερσυντέλικον τῆς ὑποτακτικῆς (διὰ τοῦ εἶχον).

II

Ὑποθετικαὶ προτάσεις.

Τοῦ παρατατικοῦ καὶ τοῦ ὑπερσυντέλικου γίνεται μεγίστη χρῆσις ἐν τῇ γερμανικῇ εἰς τὴν ὑπόθεσιν καὶ ἀπόδοσιν τῶν ὑποθετικῶν λόγων. Καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις ἄρχεται διὰ τοῦ *wenn*, ἄν, ἔάν (ὄπερ δύναται καὶ νὰ παραλειφθῆ), ἡ δὲ ἀπόδοσις διὰ τοῦ *so*, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται ν' ἀποδοθῆ εἰς τὴν ἑλληνικὴν εἰμὴ εἰς μερικὰς περιπτώσεις διὰ τοῦ τότε. Ὅταν προηγῆται ἡ ἀπόδοσις, τὸ *so* παραλείπεται, τὸ ὁποῖον ἐν τούτοις καὶ ἄλλως δύναται νὰ παραλειφθῆ.

Καὶ ἡ μὲν πρότασις ἢ περιέχουσα τὴν ὑπόθεσιν τίθεται εἰς τὸν παρατατικὸν ἢ τὸν ὑπερσυντέλικον τῆς ὑποτακτικῆς, ἡ δὲ ἀπόδοσις τίθεται εἰς τὴν ὑποθετικὴν ἢ εἰς τὴν ὑποτακτικὴν. (Ἰδὲ Μάθ. 23^{ον} III καὶ 31^{ον} III).

Ἐπιθέσεις

Ἀποδοσεις

Παρατατικός - Ἐπιθετική

Παρατατ. - Ἐπιθετικ. - Ἐπιθετική

Wenn ich Zeit hätte ἢ hätte ich
Zeit...So arbeitete ich gern ἢ so wür-
de ich gern arbeiten (θά εἰρ-
γαζόμεν ἢ ἢθελον ἐργασθῆ).Wenn ich gesund wäre ἢ wäre
ich gesund...

Ἐπιθετικός - Ἐπιθετική

Ἐπιθετικ. - Ἐπιθετικ. - Ἐπιθετική

Wenn ich nicht geschrieben
hätte ἢ hätte ich nicht ge-
schrieben...so hätte ich keine Antwort
bekommen (δὲν θὰ ἐλάμβανον
ἀπάντησιν).Wenn ich nicht fleissig gewe-
sen wäre ἢ wäre ich nicht
fleissig gewesen...so würde ich nicht gelobt
werden (δὲν ἢθελον ἐπαινε-
θῆ).

Προηγούμενης τῆς ἀποδόσεως ἔχομεν τοὺς ἐπομένους
σηματισμοὺς τῶν ἰδίων προτάσεων :

Ἀποδοσεις

Ἐπιθέσεις

Ich arbeitete gern ἢ ich würde
gern arbeiten...Wenn ich Zeit hätte ἢ wenn
ich gesund wäre.Ich hätte keine Antwort be-
kommen...Wenn ich nicht geschrieben
hätte.

Ich würde nicht gelobt werden

Wenn ich nicht fleissig wäre.

Ἐπιθετικὸν δὲ τοῦ ἢ würde arbeiten δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν
ich hätte gearbeitet ἢ ich würde gearbeitet haben, τὰ
ὅποια ἐπίσης ἀποδίδονται εἰς τὴν ἐλληνικὴν διὰ τοῦ «ἢθελον»
ἢ τοῦ «θά» καὶ παρατατικοῦ ἢ ἐπιθετικοῦ. Ἐν τούτοις
εἶνε ἐσφαλμένον τὸ νὰ εἰπωμεν:

Er wäre nicht krank, wenn er seine Kräfte schonen
würde τ. ἔ. νὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν ἐπιθετικὴν ἔγκλισιν ὅχι
εἰς τὴν ἀπόδοσιν ἀλλ' εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν ἐπιθετικὴν τῶν
ἐπιθετικῶν λόγων.

Schönen : φεῖδομαι.

Kräfte : δυνάμεις

III

E. — Μέλλων α' καὶ β'. — *Zukunft.*

Ich werde morgen spielen.	Αὔριον θὰ παίξω ἢ θὰ παίξω.
Du wirst ἢ du sollst dies Gedicht zu morgen lernen.	θὰ μάθης (ἢ ὀφείλεις) νὰ μάθης αὐτὸ τὸ ποίημα διὰ τὴν αὔριον.
Ich werde gleich (ἢ ich bin im Begriff) zu kommen.	Ἐντὸς ὀλίγου (ἔχω τὴν πρόθεσιν) θὰ ἔλθω.

Ὁ α' μέλλων τῆς γερμανικῆς ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν τῆς ἑλληνικῆς. Ἐπιτακτικὴ προσταγὴ (β) ἐκφέρεται ἐπίσης διὰ τοῦ μέλλοντος ἢ διὰ τοῦ ῥήματος sollen. Πράξιν, τὴν ὁποίαν πρόκειται ἐντὸς μικροῦ νὰ ἐκτελέσωμεν, ἐκφέρομεν (γ) διὰ τοῦ ich werde gleich, im Begriffe zu ἢ ich bin daran.

Μέλλων β' τετελεσμένος. — *Zweite Zukunft.*

Wenn ich meine Geschäfte werde besorgt haben,	Ἐὰν θὰ ἔχω τελειώσει (ἢ ἐὰν προφθάσω νὰ τελειώσω) τὰς ὑποθέσεις μου, θὰ σοῦ ἔλθω.
werde ich zu dir kommen.	

Ὁ β' μέλλων εἶνε ὀλίγον ἐν χρήσει παρὰ τοῖς Γερμανοῖς, ἀντ' αὐτοῦ δὲ μεταχειρίζονται τὸν παρακείμενον. Ὁ β' μέλλων προϋποθέτει δύο συμβησομένας ἐν τῷ μέλλοντι πράξεις ἢ καταστάσεις, καὶ δι' αὐτοῦ ἐκφέρεται ἡ πράξις ἢ ἡ κατάστασις ἐκείνη, ἥτις δέον νὰ προηγηθῇ τῆς ἐκτελέσεως τῆς δευτέρας.

IV

ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΣΙΑ.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

A. — *Die Reise: Τὸ ταξίδιον.*

<i>Die Eisenbahn:</i> ὁ σιδηρόδρομος.	die Lokomotive: ἡ ἀτμομηχανή.
<i>der Zug:</i> ἡ ἀμαξοστοιχία.	der Wagen: τὸ βαγόνι.

- der Schnellzug : ἡ τα-
χεῖα ἀμαξοστοιχία.
der Personenzug : ἀμα-
ξοστοιχία ἐπιβατῶν.
das Abteil : τὸ κουπέ, τὸ
διαμέρισμα.
die Station : ὁ σταθμὸς.
der Bahnhof : τὸ κτίριον τοῦ
σταθμοῦ.
der Schalter : ταμιεῖον εἰσι-
τηρίων.
die Fahrkarte ἢ das Billét :
τὸ εἰσιτήριον.
das Gepäck : αἱ ἀποσκευαί.
der Gepäckträger : ὁ ἀγθο-
φόρος, σκέυοφόρος.
der Wartesaal : αἴθουσα ἀ-
ναμονῆς.
der Stationsvorsteher : ὁ
σταθμάρχης.
der Zugführer : ὁ ὀδηγὸς τοῦ
τρεῖνου.
der Heizer : ὁ θερμαστής.
der Schaffner | ὁ ἐπιμελη-
der Kondukteür | τής, ὁ ἐπὶ
τῶν εἰσιτηρίων ὑπάλληλος. *die* Ankunft : ἡ ἀφίξις.
der Ausgang : ἡ ἀναχώρησις,
ἢ ἔξοδος. [ρησις.
die Verspätung : ἡ καθυστέ-
aussteigen : κατέρχομαι.
der Fahrplan : Ὁδηγὸς τα-
ξειδίου.
der Bahnsteig : ἡ εἴσοδος.
die Grenze : τὸ σύνορον.
das Zollamt : τὸ τελωνεῖον.
der Zoll(e) : ὁ τελωνειακὸς φό-
ρος, δασμὸς, ἐπιθεώρησις.
der Zollbeamte : ὁ τελωνει-
ακὸς ὑπάλληλος.
verzollen : ἐκτελωνίζω.
der Koffer : τὸ κιβώτιον.
die Reisetasche : ἡ βα-
λίτζα, μάρσιππος.
Trinkgeld : τὸ φιλοδώ-
ρημα, τὸ πουρμπουάρ.
die Droschke : ἡ ἀμαξα.
die Taxe : ἡ διατίμησις.
das Hotel : τὸ ξενοδοχεῖον.
der Hotelbesitzer : ὁ κύριος
τοῦ ξενοδοχ., ξενοδόχος.
der Portier : ὁ θυρωρὸς.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ. — LESESTÜCK *

Wenn ich auf längere Zeit verreisen will, so packe ich meine Koffer. Ich versehen mich mit den nötigen Kleidern und mit viel Geld.

Dann begeben sich auf den Bahnhof. Am Schalter verlange

* Ἰδε ὀδηγίαις εἰς σελ. 102. Τὰς ἀγνώστους λέξεις ζήτησον εἰς τὸ γενικὸν Λεξιλόγιον.

ich eine Fahrkarte. Ich sage: "Berlin, zweiter Klasse!.. dann gebe ich mein Gepäck auf.

Habe ich noch Zeit, so gehe ich in den Wartesaal. Der Portier ruft zur Abfahrt der Züge auf mit den Worten: "Einsteigen in der Richtung Mainz, Bingen, Köln!.. Ich begeben mich dann auf den Bahnsteig, wo ich meine Fahrkarte vorzeigen muß, und suche mir ein passendes Abteil. Ich fahre in einem Nichtraucherabteil.

Während der Fahrt lese ich etwas, oder ich sehe mir die Gegend an. In jedem Abteil ist eine Notbremse.

Gegen seine Mitreisenden soll man höflich sein. Wenn ich des Nachts reise, so benutze ich den Schlafwagen.

A.— } *Das Zollamt**.—*Τὸ Τελωνεῖον.*
 } *Das Hôtel**.—*Τὸ Ξενοδοχεῖον.*

Gespräch.—*Διάλογος*.**

I.—Aussteigen.—Gepäckträger, nehmen Sie meinen Koffer und die Reisetasche.—Wo ist das Zollamt?—Öffnen Sie gefälligst Ihren Koffer. Haben Sie etwas zu verzollen?—Nein, ich habe nur Kleider und Wäsche für meinen eigenen Gebrauch.—Sie müssen Zoll bezahlen für dieses.—Was soll ich bezahlen? Kann ich mit französischem Gelde zahlen.—Gewiss, mein Herr, ich wechsele es Ihnen.—Gepäckträger! hier haben Sie meinen Gepäckschein; besorgen Sie meinen Koffer zum Hotel. Geht ein Omnibus bis zum Hôtel B?—Nein, mein Herr.—Rufen Sie mir also eine Droschke.—Kutscher fahren Sie mich nach dem Hôtel «Britania» Lindenstrasse.—Wie viel ist die Taxe?—Zwei Mark 75 Pfennige.—Gut, hier ist Ihr Trinkgeld.

II.—Wo ist der Hôtel-Besitzer?—Der Kellner?—Der Hausbursche?—Wo ist der Pontier?—Ich wünsche ein Zimmer für eine Nacht (Für mehrere Tage).—Geben Sie mir ein Zimmer im zweiten Stock. Ein ruhiges Zimmer.—Dieses Zimmer ist mir zu klein, ich wünsche ein grösseres.—Wieviel kostet das Zimmer pro Tag?—Ihre Preise sind sehr hoch.

* Ἴδε ὁδηγίας εἰς σελ. 102. Τὰς ἀγνώστους λέξεις ζήτησον εἰς τὸ γενικὸν Λεξιλόγιον ἐν τέλει.

** Ὁ διάλογος οὗτος εἶνε εἰλημμένος ἐκ τῶν ἑλληνογεγραμμένων διαλόγων τοῦ Kunze, ἐκδόσις Ἰ. Σιδερά, Ἀθήναι.

ΜΑΘΗΜΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

I

Ἄοριστοι ἄντωνυμιαί.— Unbestimmte Fürwörter.

Ἄοριστοι ἄντωνυμιαί ὀνομάζονται αἱ ἀναφερόμεναι εἰς πρόσωπα ἢ πράγματα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον μὴ ὀρισμένα. Τοιαῦται εἶνε:

<i>Man</i> : τίς.	<i>etwas</i> : τί, κάτι τι.
<i>jemand</i> : τίς, κάποιος.	<i>nichts</i> : οὐδέν, τίποτε.
<i>niemand</i> : οὐδεὶς, κανεὶς.	<i>selbst</i> : ὁ αὐτός, ὁ ἴδιος.
<i>jedermann</i> : πᾶς τις.	<i>einander</i> : ἀλλήλοις αἰς, ας,
<i>irgend einer</i> : οἷός δέ τις.	ἀλλήλους, ας, α.

Σημειώσεις.

1. Τὸ **man** προήλθεν ἐκ τοῦ οὐσιαστικοῦ Mann. Εἶνε ἄκλιτον, εἰς τὰς πλαγίας πτώσεις ἀναπληροῦται ὑπὸ τοῦ eines, einem, einen, θηλ. einer, eine κτλ. Τὸ **man** ἀπαντᾷ πάντοτε ὡς ὑποκείμενον.

M a n hat es mir gesagt: Μοὶ τὸ εἶπέ τις, μοῦ τὸ εἶπαν.

Den Nächsten muss m a n lieben: Τὸν πλησίον ὀφείλει νάγαπᾷ τις.

Wenn m a n Gefühl hat, kränken e i n e m solche Worte tief:

Ἄν τις ἔχῃ αἴσθημα, βαθέως τὸν πειράζον τοιοῦτοι λόγοι.

2. Τὸ **jemand, niemand, jedermann** λαμβάνουν εἰς τὴν γενικὴν ἐν **s** κατὰ τᾶλλα μένουσι ἀμετάβλητα.

Niemand kennt mich: Οὐδεὶς μὲ γνωρίζει.

Jedermanns Freund ist niemands Freund: Ὁ πάντος φίλος δὲν εἶνε φίλος οὐδενός.

3. **Etwas, nichts** καὶ **selbst** εἶνε ἄκλιτα. Τὸ **etwas** ἀπαντᾷ καὶ συγκεκομμένον ὡς **was**. Τὸ **nichts** μετ' ἐπιτάσεως γίνεται gar nichts: τίποτε ἐντελῶς ἢ τίποτε ἀπολύτως.

Suchst du etwas? Ζητεῖς τι;

Willst du was? Θέλεις τίποτε;

Ich finde gar nichts: Τίποτε ἀπολύτως δὲν εὗρισκω.

Ich werde selbst gehen: Μόνος μου ἐγὼ ὁ ἴδιος θὰ ὑπάγω.

4. Τὸ **einander** εἶνε ἄκλιτον καὶ εἶνε ἐν χρήσει κατόπιν ρήματος ἢ προθέσεως εἰς τὴν δοτικὴν ἢ τὴν αιτιατικὴν.

Treue Freunde helfen einander in der Not: Πιστοὶ φίλοι βοηθοῦν ἀλλήλους ἐν τῇ ἀνάγκῃ.

Die Kinder suchen einander (αἰτ.) und sie spielen mit einander: Τὰ παιδιά ζητοῦν (τὸ ἐν τὸ ἄλλο) καὶ παίζουσι μετ' ἀλλήλων.

5. Εἰς τὸ ἰρῆνδ εἰνερ κλίνεται μόνον τὸ εἰνερ.

II

Ἄορίσται ἀριθμητικαὶ Ἀντωνυμίαι.

Zahlpronomen ù Infinita *

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἀντωνυμιῶν πλείστοι νεώτεροι γραμματικοὶ θεωροῦν καὶ ὀνομάζουσι τὰ ἀορίστα ἀριθμητικὰ (ἴδε Μάθημα 30^{ον} III) καὶ ἄλλα παρόμοια, ἐὰν ἀπαντῶσιν αὐτοτελῶς ἐν τῇ φράσει τ. ἔ. ἄνευ συνοδίας οὐσιαστικοῦ τινος, — **ἀορίστους ἀριθμ. ἀντωνυμίας.**

Ὅθεν συμπληροῦντες τὰ ὅσα ἔχομεν εἰπεῖ εἰς τὸ τριακοστὸν μάθημα δίδομεν τὸν πλήρη κατάλογον αὐτῶν.

1. *Jeder, jede, jedes*: ἕκαστος (ἢ εἰν jeder, eine jede, ein jedes)

2. *Jedweder, jedwede, jedwedem* } ἀρχαί-

3. *Ein jeglicher, eine jegliche, ein jegliches* } τεροι τύποι ἔχοντες τὴν αὐτὴν σημασίαν τοῦ jeder καὶ μὴ ἀπαντῶντες σήμερον.

4. *Einer, eine, eins*: ὁ εἷς, τίς, κάποιος (ἢ ἰρῆνδ einer, eine, eines).

5. *Der (die, das) eine — der (die, das) andere*: ὁ εἷς, ὁ ἄλλος.

6. *Die eine — die andere*: οἱ μὲν, οἱ δέ.

7. *Einige — andere*: τινὲς μὲν, οἱ δέ.

8. *Mancher, manche, manches*: ἔνιοι τινές.

9. *Beide* ἐν. οὐδ. *beides*: ἀμφότεροι, καὶ οἱ δύο.

10. *Mehrere; einige; etliche* ἐν. οὐδ. *mehreres, einiges, etliches*: πλείονες (περισσότεροι) μερικοί, ἔνιοι.

* Καὶ Zahlwörter.

11. *Viel*; viele: πολύ, πολλοί, πολλαί, πολλά.
 12. *Wenig*; *wenige*: ὀλίγον, ὀλίγοι; ein wenig: ὀλίγον κάτι.
 13. *Die meisten*: οἱ πλεῖστοι.
 14. *Die wenigsten*: οἱ ὀλίγοι, οἱ ἐλάχιστοι.
 15. *Alles*: πᾶν τὸ πᾶν alle: πάντες.
 16. *Keiner*, keine, keines: οὐδείς, κανείς.

Σημειώσεις:

1. Τὸ *jeder* καὶ *mancher* κλίνονται ὡς τὸ ὄρ. ἄρθ. der, τ.ἔ. κατὰ τὴν ἰσχυρὰν κλίσιν (Μάθ. 7ον IV).

Jeder ist seines Glückes Schmied.	Ἐκαστος εἶνε δημιουργὸς (κατὰ λέξ. σιδηρουργός) τῆς τύχης του.
Mancher will schon Meister sein ehe er etwas gelernt hat.	Μερικοὶ (τινὲς) θέλουν νὰ εἶνε ἀρχιεργᾶται προτοῦ νὰ ἔχουν μάθῃ τι.

Τὸ *jeder* ἀπαντᾷ καὶ μετὰ τοῦ ein, καὶ τότε κλίνεται ein jeder, γεν. eines jeden, δοτ. einem jeden, αἰτ. einen jeden.

2. Τὸ *beide* κλίνεται μετὰ καὶ ἄνευ τοῦ ὀριστ. ἄρθρου.

Ἄνευ ἄρθρου (Stark).

Μετὰ τοῦ ἄρθρου (Schwach).

Ὅν. beide, γεν. beider

Ὅν. die beiden, γεν. der beiden

δοτ. beiden, αἰτ. beide

δοτ. den beiden, αἰτ. die beiden.

Ἐπίσης κατὰ τὸν ἰσχυρὸν τύπον κλίνονται τὰ οὐδέτερα *beides*, etliches, mehreres κτλ., ἅτινα ὁμοῦς εἶνε μᾶλλον ἐν χρήσει εἰς τὸν πληθυντικόν.

Er hat beide Augen verloren. Ἐχασεν ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς του.

Beides ist schön.

Ἀμφότερα εἶνε ὡραία.

3. Περὶ τῆς κλίσεως τοῦ einige, etliche, manche, mehrere ἰδὲ Μάθ. 30 III.

4. Τὸ *viel*, *wenig*, *weniger*, *mehr* ἄκλιτα ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὰ ἑλληνικὰ ἐπιρρήματα πολύ, ὀλίγον, ὀλιγώτερον, περισσώτερον. Δυνάμεθα ἐν τούτοις νὰ κλίνωμεν αὐτὰ ὡς ἐπίθετα κατὰ τὸν ἰσχυρὸν ἢ ἀδύνατον τύπον καὶ τότε ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὰ ἑλληνικὰ πολλοὶ ὀλίγοι, ὀλιγώτεροι, περισσώτεροι ἢ οἱ πολλοί, οἱ ὀλίγοι κτλ.

viel Erfolg.—Vieler Streit— Das viele Geld.	Μεγάλη ἐπιτυχία (κατὰ λέξ. πολὺ ἐπιτυχίας). Μεγάλαι φιλονικεῖαι, Τὸ πολὺ χρῆμα.
--	--

5. Τὸ **keiner** ὡς καὶ τὸ **einer** καὶ τὸ **irgend einer** κλίνονται κατὰ τὸν ἰσχυρὸν τύπον τῶν ἐπιθέτων, ὅταν ἀπαντῶσιν αὐτοτελῶς. Ὅταν ὁμως συνοδεύουν οὐσιαστικόν τι, ἀποβάλλουν τὰς καταλήξεις **er** καὶ **es** ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἐπιθετικὴ ἀόριστος ἀντωνυμία ἔχουσα τὰς ῥηθείσας καταλήξεις (ἰδὲ κατωτ. III).

Kein (ὄχι keines) Baum. Οὐδὲν δένδρον, κανέν δένδρον.

Irgend ein Tier. Ζῷον τι, κάποιον ζῷον.

Keiner ist glücklich. Οὐδεὶς ὑπάρχει εὐτυχής.

6. die wenigsten, die meisten, κλίνονται κατὰ τὸν ἀδύνατον τύπον τῶν ἐπιθέτων.

7. Τὸ **all** μένει ἰδὲ κατωτέρω III.

III

Ἄοριστα ἀντωνυμιακὰ ἐπίθετα.

Αἱ πλεῖσται ἀόριστοι ἀντωνυμιαὶ καὶ ἀριθμητικαί, ὅταν **συνοδεύουν** οὐσιαστικόν τι, μετατρέπονται εἰς ἐπίθετα καὶ ὡς ἐκ τούτου ὀνομάζονται **ἀόριστοι ἐπιθετικαὶ ἀντωνυμιαί**. Τοιαῦτα εἶνε π. χ. τὸ **jeder, mancher kein, irgend ein, viel, wenig, all, einige, etliche, mehrere**.

1. Τὸ **viel** καὶ **wenig** μετ' οὐσιαστικοῦ κλίνονται :

Ὅν. Viel,- wenig Geld.	Πληθ. viele-wenige Leute
Γεν. Vieles,-weniges Geldes	vieles-wegiger Leute
Δοτ. Vielem,-wenigen Gelde	vielen-wenigen Leute
Αἰτ. Viel,-wenig Geld.	viele-wenige Leute

2. Τὸ **all** μετ' οὐσιαστικοῦ κλίνεται :

Ὅν. Alles Geld: ὅλον τὸ χρῆμα	Πληθ. alle Leute
Γεν. Alles Geldes	aller Leute
Δοτ. Allem Gelde	allen Leuten
Αἰτ. Alles Geld.	alle Leute

Ὅταν ὁμως μετὰ τὸ **all** ἔπεται δεικτικὴ ἢ ἀναφορικὴ ἀντωνυμία ἢ τὸ ἄρθρον μένει ἄκλιτον.

II. χ. **All** mein Geld **All** diese (σπανιῶτ. Alle diese) Bücher

Θέμα 62.— Μεταφράσατε ἐκ τοῦ γερμανικοῦ, ἔπειτα δὲ ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ ἑλληνικὸν κείμενον μεταφέρετε ἐκ νέου τοῦτο εἰς τὴν γερμανικὴν.

I.—Jeder, Baum, der keine guten Früchte trägt, wird abgehauen und ins Feuer geworfen.—In unserer Straße befindet sich vor jedem Hause ein Garten.—Er hat sich aus irgend einem Grunde von uns getrennt.—Es verging manches Jahr, bis die Wunden heilten, die der furchtbare Krieg dem Lande geschlagen hatte.—Manche Menschen bleiben ewig jung.—Wir scheuten keine Mühe aber alle unsere Anstengungen hatten keinen Erfolg.—Viele Bäche bilden einen Strom, viele Körner einen Haufen.—Göthes letztes Wort war: „Mehr Licht“.—Köln hat mehr Einwohner als Frankfurt a. M.—In wenigen Jahren wurde er ein reicher Mann.—Nach einiger Zeit begannen die Unruhen aufs neue.—Nach mehreren vergeblichen Versuchen gelang ihm endlich sein Vorhaben.

II.—Ein jeder kehre vor seiner eignen Thür.(Sprichwort).—Die einen denken dies, die andern das.—Einige wollten bleiben, andere wollten weitergehen.—Du kannst nicht beides zugleich: Geld aufsparen und flott leben; nur eins davon ist möglich.—Viele sind berufen, aber wenige sind auserwählt (Bibel).—Keiner ist ganz glücklich; die meisten müssen mit ein wenig Glück zufrieden sein, aber fast alle begehren mehr, als sie haben und die wenigsten sind genügsam.—Viel Geschrei und wenig Wille. (Sprichwort).—Benedict nicht das Glück anderer.—Jeder hat seine Fehler.—Keiner war bereit.—Ist jemand da?—Gegen jedermann soll man höflich sein.—Einige von unseren Freunden.—Ich habe nichts gesehen aber alles gehört.—Ich habe dir noch mehreres zu erzählen.

Bibel: Βίβλος, ἰερά γραφή.

abhauen: κόπτω.

Grund: αἰτία, λόγος ἑσωτερικός, βάσις.

gründlich: κατὰ βάθος, θεμελιωδῶς.

die Wunde: ἡ πληγή τὸ ἔλκος.

έwig: αἰωνίως, αἰώνιος, παντοτε-

die Ewigkeit: αἰωνιότης. [νός.

das Vorhaben: τὸ σχέδιον.

kehren: ἐπιστροφή, γυρίζω || καθαρίζω διὰ σαρώθρον.

eigener : ἴδιος, sein eig(e)ner : ὁ ἰδικός του.	zugleich : σγγχρόνως, ὁμοῦ προχωρῶν.
dies—das : (τονίζονται) τοῦτο — ἐξεῖνο.	aufsparen : ἐξοικονομῶ.
weitergehen : (weiter + gehen) ἐξακολουθῶ περιπατῶν, πηγαίνω μακρότερα.	Sparsam : οἰκονόμος.
Scheuen : φοβεῖσθαι.	Sparsamkeit : ἡ οἰκονομία, ἡ φειδώ.
Anstrengung : προσπάθεια.	flott leben : ζῶ ἐλευθερίως ἐξοδύων ἀφειδῶς.
Bäche : πληθ. τοῦ Bach : ῥυάκιον.	zufrieden : εὐχαριστημένος.
Körner : πληθ. τοῦ Korn : κόκκος σπειρί. (πρβ. κόκκος).	fast : σκεδόν.
der Haufe : ὁ σωρός, ἡ σωρεία.	begehren : ἀπαιτοῦν, ἐπιθυμῶ.
begannen : πρτ. τοῦ beginnen : ἄρχομαι.	genügsam (ἐκ τοῦ genug) : ὀλιγαρκής.
Unruhen : ταραχαί die Unruhe a. M. : συγ. an Mein παρὰ τὸν ποταμὸν Μάιν.	genügen : ἐξαρκῶ.
Aufs neue : ἐκ νέου.	das Geschrei : κραυγή, φωναί.
der Versuch ἡ ἀπόπειρα, ἡ δοκιμή, ἐξ οὗ versuchen : ἐπιχειρῶ.	beneiden : φθονῶ.
	der Fehler : λάθος, ἐλάττωμα.
	höflich : εὐγενής.
	erzählen : διηγούμαι.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ*

I

Τὸ ἄρθρον.— Der Artikel.

(Μάθημα 7^{ον}).

A.—Τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον (*der bestimmte Artikel*) εἶνε:

	Ἐνικός—Einzahl				Πληθυντικός—Mehrzahl	
	Ἄρσ.	Θηλ.	Οὐδέτ.		Διὰ τὰ τρία γένη	
Ὀν.	der	die	das		die	
Γεν.	des	der	des		der	
Δοτ.	dem	der	dem		den	
Αἰτ.	den	die	das		die	

B.—Τὸ ἀόριστον ἄρθρον (*der unbestimmte Artikel*) εἶνε:

Ὀν.	ein	eine	ein	Ὁ Πληθ. λείπει.
Γεν.	eines	einer	eines	Ἐνικ. ein Kind
Δοτ.	einem	einer	einem	Πληθ. Kinder
Αἰτ.	einen	eine	ein	

I. Ὑπὸ τῶν ἄνωγμων καὶ ἄνωγ. ἐπιθέτων ἀναπληροῦνται ὁ πληθυντικός τοῦ εἶν ἰδὲ σελ. 20.

* Πρὸς ἀποφυγὴν περιττῶν ἐπαναλήψεων περιλαμβάνομεν ἐνταῦθα τοὺς τύπους καὶ ἐλαχίστους μόνον κανόνας μετὰ παραπομπῶν εἰς τὰ οἰκία μέρη τῆς Μεθόδου, ὅπου ἐκτενῶς εὐρίσκει ὁ μαθητὴς τὰ καθέκαστα. Οἱ ἀριθμοὶ ἀναφέρονται εἰς τὰς σελίδας, οἱ δὲ λατινικοὶ εἰς τὰ τμήματα ἐκάστου τῶν Μαθημάτων τῆς Μεθόδου. Ὁ τονισμὸς ἐκάστης λέξεως, ἐκεῖ ἐνθα (κατόπιν τῶν ἠηθέντων εἰς τὸ Κεφ. IV § 17 τῆς Εἰσαγωγῆς) εἶνε δυνατόν νὰ γεννηθῇ ἀμφιβολία τις, εὐρηταί εἰς τὸ Γερμανοελληνικὸν Λεξικόγιον. Τὴν κλίσιν τῶν βοηθητικῶν καὶ ὀμαλῶν ἡμάτων, ὡς καὶ τὸν κατάλογον τῶν ἀνωμάλων ἡμάτων (τ. ἔ. τῶν τῆς ἰσχυρᾶς συζυγίας, τῶν βοηθητικῶν καὶ κυρίως ἀνωμάλων) θὰ εὕρῃ ὁ μαθητὴς ἐν τῇ παρούσῃ.—Περί τοῦ ὀρισμοῦ τῆς Γραμματικῆς, τῆς ὑποδιαίρεσως αὐτῆς κτλ. Μάθ. 29ον σελ. 183.

2. Περὶ τῶν συνθέσεων zu dem εἰς zum ἰδὲ σελ. 116.

3. Περὶ τῶν ἀντωνυμιῶν καὶ ἀντωνυμικῶν ἐπιθέτων τῶν κλινομένων κατὰ τὸ der καὶ κατὰ τὸ ein ἰδὲ σελ. 35.

II

Τὸ οὐδίαστικόν.—Das Hauptwort.

(Μαθῆματτα 9^{ον}, 12^{ον} II, 14^{ον} III, 16^{ον} IV, 19^{ον} II, 21^{ον} II).

A.—Τὸ γένος τῶν οὐσιαστικῶν (*Geschlecht des Substantivs*) εἶνε τριπλοῦν: ἀρσενικόν (*masculinum ἢ männlich*), θηλυκόν (*femininum ἢ weiblich*) καὶ οὐδέτερον (*neutrum*).

Ποῖα οὐσιαστικά εἶνε ἀρσενικά, ποῖα θηλυκά καὶ ποῖα οὐδέτερα ἰδὲ Μάθημα 46^{ον} σελ. 282 καὶ ἐξῆς.

Ποῖα οὐσιαστικά ἔχουν διπλοῦν γένος ἰδὲ σελ. 283.

B.—Τὰ κύρια ὀνόματα τίθενται ἀνάρθως, ἐκτός ἂν προηγήται αὐτῶν ἐπιθέτιον τι, ὡς das alte Rom. Ποῖα κύρια ὀνόματα προσλαμβάνουν κατ' ἐξαιρέσειν τὸ ἄρθρον ἰδὲ σελ. 165. Πῶς κλίνονται τὰ κύρια ὀνόματα ἰδὲ σελ. 164.

Γ.—Εἰς τὰ σύνθετα, ὡς π. γ. *Eichbaum*, ἐλάτη, τὸ α' συνθετικόν (=Eich) ἔχει τὸν κύριον τόνον καὶ ὀνομάζεται *Bestimmungswort*, τὸ β' συνθετικόν (=Baum) ἔχει τὸν δευτερεύοντα τόνον ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ καθορίζεται τὸ γένος τοῦ συνθέτου. Ὡς ἐκ τούτου ὀνομάζεται καὶ *Grundwort*. Π. γ. *der Eichbaum, der Baum*.

Πλείονα περὶ συνθέτων ἴδε Μάθημα 29^{ον}.

Δ.—Ἐχομεν δύο ἀριθμούς, τὸν ἐνικόν: *Einzahl* ἢ *Singular* καὶ τὸν Πληθυντικόν: *Merhzahl* ἢ *Plural*. Ὁ Πληθυντικὸς τῶν οὐσιαστικῶν σχηματίζεται κατὰ τέσσαρας διαφόρους τρόπους. Πρβ. Κανόνα 8.

Ε.—Τρεῖς εἶνε οἱ τύποι τῆς κλίσεως τῶν ὀνομάτων ἐν γένει καὶ ἰδιαιτέρως τῶν οὐσιαστικῶν: ὁ ἰσχυρὸς, ἀσθενής καὶ μικτός. Πρβ. παραδείγματα εἰς σελ. 44 - 46.

Ἐν τούτοις χάριν πρακτικῶν λόγων οἱ σημερινοὶ Γερμανοὶ γραμματικοὶ ὑποδιαίρουσιν τὰ οὐσιαστικά τῆς Γερμανικῆς εἰς πέντε κλίσεις. Αἱ καταλάξεις ἐκάστης ἐξ αὐτῶν εἶνε:

	Ἄρσενικά			Ἐνικὸς ἀριθμὸς		Θηλυκά	Οὐδέτερα
	I	II	III	IV	V		
Ὄνομ.	—	—	—	—	—	—	—
Γεν.	—s	—n	—(e)s	—	—	—	—(e)s
Δοτ.	—	—n	—e	—	—	—	—e
Αἰτ.	—	—n	—	—	—	—	—

6^{ον}.—*Αυτοπαθή και τριτοπρόσωπα ῥήματα.*(Μᾶθ. 19^{ον}).

A.—Εἰς τὰ αυτοπαθῆ ἢ ἀντωνυμικά ῥήματα ἡ πρώτη ἀντωνυμία ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑποκείμενον καὶ τίθεται κατ' αἰτιατικὴν ἢ δοτικὴν. Ἡ τελευταία ἔπεται εἰς τὸ ῥῆμα ἢ τὸ βοηθητικὸν ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τῆς ἀνατροπῆς.

B.—Τὰ ἀντωνυμικά κλίνονται τῇ βοηθείᾳ τοῦ haben. Καὶ μόνον κατ' ἐξαιρέσειν τῇ βοηθείᾳ τοῦ sein. Π. γ. Wir sind uns begegnet.

Γ.—Ἐν τῇ γερμανικῇ ὑπάρχουσι ῥήματα αυτοπαθῆ, τῶν ὁποίων τὰ ἀντίστοιχα δὲν εἶνε τοιαῦτα ἐν τῇ ἑλληνικῇ καὶ τάνάπαλιν. Σημειοῦμέν τινα ἐξ αὐτῶν:

sich aufhalten:	διαμένω	baden:	λούομαι
sich schicken	} τυγχάνω	verblühen:	μαραίνομαι
sich passen		} τυχαίνω	zu Bette gehen:
sich verändern:	ἀλλάσσω	heissen:	ὀνομάζομαι
sich vermehren:	αὐξάνω [ρεῦμα]	verschonen:	φειδομαι, λυτοῦμαι
sich verschlimmern:	χειροτε-		

7^{ον}.—*Σύνθετα ῥήματα.*(Μᾶθ. 34^{ον}).

Τὰ σύνθετα ῥήματα κλίνονται κατὰ κανόνα ὅπως τὰ ἀπλᾶ ἐξ ὧν σχηματίζονται.

Τὰ προθέματα **be-**, **ent-**, **emp-**, **es**, **ge**, **miss**, **ver** καὶ **zer** εἶνε πάντοτε ἀχώριστα.

Τὰ ἐξ αὐτῶν σύνθετα δὲν προσλαμβάνουσι τὴν αὔξησιν **ge** ἐν τῇ παθητικῇ μετοχῇ.

Τὰ προθέματα **durch**, **über**, **unter** καὶ **um** ὅτε μὲν χωρίζονται, ὅτε δὲ μένουσι ἀχώριστα.

Πάντα τὰ λοιπὰ προθέματα χωρίζονται.

Σημείωσις.—α) Τὰ χωριζόμενα προθέματα τονίζονται, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ μὴ χωριζόμενα, αἵτινα παραμένονσι ἅτονα, π. γ. **Suchen**, **besuchen**, **Aussuchen**.

β) Περὶ τοῦ *voll*, *wieder*, *hinter* καὶ *wider* ἴδε σελ. 217.

8^{ον}.—*Τριτοπρόσωπα ῥήματα.*(Μᾶθ. 36^{ον}).

Τὰ τριτοπρόσωπα σχηματίζονται τῇ βοηθείᾳ τοῦ **es**, τ. ἔ. τοῦ οὐδέτερου τοῦ γ' ἐν. προσώπου τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας,

π. γ. **es regnet** — **es schneit**
es regnete — **es schneite**

Τὰ τριτοπρόσωπα ῥήματα ἀναφέρονται ἰδίως εἰς τὸν καιρὸν καὶ εἰς τὰς ἀτμοσφαιρικὰς μεταλλάξας. Ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως ὁμοῦ ταύτης καὶ ἄλλων ῥημάτων γίνεται χρῆσις ἐν τῇ Γερμανικῇ τριτοπρόσωπῳ. Τὰς οὕτω σχηματιζομένας φράσεις μεταφέρομεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἢ διὰ τοῦ τις, κάποιος, ἢ διὰ τοῦ τρίτου πληθυντικῶν προσώπου, π. χ. *Es klopft*: κτυπᾷ τις, κτυπᾷ κάποιος, κτυποῦν.

Σημείωσις.—α) *Τριτοπρόσωπα εἰς τὴν παιθητικὴν φωνὴν εἶνε ἐπίσης ἐν χρῆσει εἰς τὴν γερμανικὴν.* Π. χ. *Es wird getanzt*: θὰ γίνῃ (θὰ δοθῇ) χορός.

β) Περὶ τοῦ *es ist, es sind, es gibt*, ἰδὲ σελ. 32

IV

Ἄντωνυμία.—Pronomen ἢ Fürwort.

(Μαθ. 18ον, 35ον, 48ον, 50όν, 52ον, 54ον).

Ἡ ἄντωνυμία ἀντικαθιστᾷ ὀνόματα προσώπων ἢ πραγμάτων. Χρησιμοποιοῦμεν ταύτην *οὐσιαστικῶς* ἢ *ἐπιθετικῶς*.

Σημ.—*Μερικοὶ Γερμανοὶ γραμματικοὶ ὀνομάζουσι ἄντωνυμικὰ ἐπιθετὰ τὰς ἄντωνυμίας ὡς αὐτὰ λαμβάνονται ἐπιθετικῶς.*

Διαστέλλομεν εἰς κλάσεις ἄντωνυμιῶν, ἧτοι:

A.—Τὰς Προσωπικὰς: Personale od. persönliche Fürwörter
(*Ἴδε Μάθημα 18ον σελ. 107).

B.—Τὰς Κτητικὰς: Possessive od. besitzanzeigende Fürwörter
(*Ἴδε Μάθ. 8ον σελ. 38 καὶ 52ον σελ. 318).

Γ.—Τὰς Δεικτικὰς: Demonstrative od. hinweisende Fürwörter
(*Ἴδε Μάθ. 35ον σελ. 320).

Δ.—Τὰς Ἀναφορικὰς: Relative od. bezügliche Fürwörter
(*Ἴδε Μάθ. 48ον σελ. 292).

E.—Τὰς Ἐρωτηματικὰς: Interrogative od. fragende Fürwörter
(*Ἴδε Μάθ. 50όν σελ. 308).

ΣΤ.—Τὰς Ἀορίστους: Indefinite od. unbestimmte Fürwörter
(*Ἴδε Μάθ. 54ον σελ. 329).

Σημειώσεις:

A.—Ἐν σχέσει πρὸς τὰς *προσωπικὰς* (Μάθ. 18ον, II) παρατηροῦμεν ἐκτὸς τῶν ῥηθέντων τὰ ἐπόμενα:

1.—Ἡ γενικὴ τοῦ γ' προσώπου εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ἀριθμοὺς ὡς αὐτὰ ἀναφέρεται εἰς *πρῶ γ μ α* ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς σχετικῆς

δεικτικῆς ἀντωνυμίας, ἤτοι τῆς **dessen** διὰ τὸν ἐνικὸν καὶ **deren** διὰ τὸν πληθυντικόν.

Π. γ. Wir haben uns ihrer nicht mehr erinnert: Δὲν τοὺς ἐνθυμούμεθα πλέον.

ἀλλὰ Wir haben uns deren (π. γ. der Worte) nicht mehr erinnert.

2.—'Επίσης αἱ ἀντωνυμῖαι **ihm, ihr, ihnen, ihn**, sie ἀναφερόμεναι εἰς πρᾶγμα τι, ἂν προσηγῆται αὐτῶν πρόθεσις τις, σχηματίζουν τὰ ἐπόμενα σύνθετα:

dabí, dagégen, danében, dazu, daráuf, darín, dadúrch, dahínter, davór, dazwischen, daráus, darüber, dafür, damit, davon, daran, darein, darunter. — 'Επίσης δὲ καὶ σύνθετα διὰ τοῦ hier, ós hierbéei, hierdúrch, hierfür κτλ.

Π. γ. Vierzig Stimmen waren für den Antrag (Πρότασιν) und siebzehn dagegen (=gegen ihn=den Antrag).

3.—Τὸ **es** χρησιμεύει ὡς ὑποκείμενον εἰς τὰ ἀπρόσωπα ἢ τρίτο-πρόσωπα ῥήματα. 'Επίσης χρησιμεύει ὡς γραμματικὸν ὑποκείμενον, ὡσάκις τὸ πραγματικὸν ὑποκείμενον ἔπεται εἰς τὸ ῥήμα.

Π. γ. **Es** irrt der Mensch, solange (ἐφ' ὅσον) er strebt.

Es ist unmöglich, dass er heute schon komme.

'Αλλὰ παραλείπεται πάντοτε, ὡσάκις τὸ πραγματικὸν ὑποκείμενον λάβῃ τὴν προσήκουσαν αὐτῷ θέσιν:

Π. γ. der Mensch irrt, so lange er strebt.

Τὸ **es** ὡς γραμματικὸν ὑποκείμενον παραλείπεται ἐπίσης ἐπὶ ἐρωτήσεως, ἐκτός ἂν ἀναφέρῃται εἰς ὑποτεταγμένην πρότασιν.

Irrt der Mensch, solange er strebt?

Ist es unmöglich, dass er heute noch komme?

Β.—Σχετικῶς πρὸς τὰς **κτητικὰς ἀντωνυμίας** παρατηροῦμεν ὅτι αὗται χρησιμοποιοῦνται:

1ον. 'Επιθετικῶς ἢ ὡς ἀντωνυμικὰ ἐπίθετα, ἰδὲ σελ. 34 καὶ 220-24.

2ον. Οὐσιαστικῶς, τ. ἔ. αὐτοτελῶς, ἰδὲ σελ. 220 σημ. 1^{ον}.

Γ.—Διὰ τὰς **δεικτικὰς, ἀναφορικὰς, ἐρωτηματικὰς** καὶ **ἀόριστους** ἀντωνυμίας παραπέμπεται ὁ μαθητὴς εἰς τὰ Μαθήματα ὑπ' ἀριθ. 35, 48, 50 καὶ 54.

VII

* Ἀριθμητικά.—Zahlwörter.

(Μαθημ. 2ον, 20ον, 22ον 30ον καὶ 54ον II)

Διαϊροῦνται εἰς **ὀριστικά** καὶ **ἀόριστα** ἔξ ὧν τὰ πρῶτα ὑποδιαϊροῦνται εἰς ἀπόλυτα καὶ τακτικά ἐκ τῶν ὁποίων πάλιν σχηματίζονται πάντα τὰ λοιπά.

Πῶς σχηματίζονται τὰ ἀπόλυτα ἴδε σελ. 120.

Πῶς τὰ τακτικά ἴδε σελ. 135.

Πῶς γίνεται χρῆσις ἡμερομηνιῶν, χρονολογιῶν καὶ ὁρῶν ἴδε σ. 140.

VIII

Προθέσεις.— Verhältnisswörter.

(Μαθ. 14^{ον}, 19^{ον}, 25^{ον} καὶ 42^{ον}).

Αἱ προθέσεις εἰς τὴν Γερμανικὴν συντάσσονται :

A) μετὰ γενικῆς.

B) μετὰ δοτικῆς.

Γ) ὅτε μετὰ δοτικῆς, ὅτε δὲ μετ' αἰτιατικῆς.

Δ) μετὰ γενικῆς.

A.—durch ; für ; ohne ; um ; gegen ; wider ; entlang.

Τὸ **entlang** τίθεται κατόπιν τοῦ οὐσιαστικοῦ.

B.—mit ; nebst ; samt ; nach ; nächst ; seit ; bei ; zu ; von ; aus ; ausser ; binnen ; gemäss ; zuwider ; entgegen ; gegenüber.

Αἱ τέσσαρες τελευταῖαι προθέσεις ἔπονται εἰς τὸ οὐσιαστικόν.

Γ.—An ; auf ; hinter ; neben ; in ; über ; unter ; vor ; zwischen.

Αἱ ἄνω 9 προθέσεις ὅταν δηλοῦν ἡρεμίαν συντάσσονται μετὰ δοτικῆς. Ἐρώτημα **wo** ?

Ἐπὶ ὅταν δηλοῦν κίνησιν συντάσσονται μετ' αἰτιατικῆς. Ἐρώτημα **wohin** ?

Δ.—unweit ; oberhalb ; unterhalb ; innerhalb ; ausserhalb ; diesseit(s) ; jenseit(s) ; längs ; während ; ungeachtet ; trotz ; statt ; wegen ; zufolge ; mittels (ἢ mittelst).

Wegen τίθεται ἀδιαφόρως πρὸ ἢ μετὰ τὸ οὐσιαστικόν. **Zufolge** τίθέμενον κατόπιν τοῦ οὐσιαστικοῦ συντάσσεται μετὰ δοτικῆς.

—Πῶς συντίθενται μετὰ τοῦ ἄρθρου προθέσεις τινὲς εἰς μίαν λέξιν ἴδε ἀνωτέρω § I περὶ ἄρθρου.

IX

Ἐπιρρήματα.— Adverbien.

(Μαθ. 44^{ον} καὶ 50^{ον}).

Διατιροῦνται εἰς *πρωτότυπα*, *παράγωγα* καὶ *σύνθετα*. Τιθέμενα ἐν ἄρχῃ τῆς προτάσεως ἐπιφέρουν ἀνατροπὴν. Ἐπίθετα, ἐμπρόθετα καὶ μὴ ἐμπρόθετα, οὐσιαστικά ὡς καὶ μετοχαὶ δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἐπιρρηματικῶς.

X

Σύνδεσμοι.—Bindewörter.

(Μαθ. 39ον, 40ον, 44ον, 51ον, III).

Ὡς ἐκ τῆς ἐπιδράσεως αὐτῶν ἐπὶ τῆς συντάξεως διαιροῦνται εἰς *πατακτικούς* καὶ *παραπεμπτικούς*. Πλείονα ἴδε σελ. 244—245.

XI

Ἐπιφωνήματα.—Interjektionen.

Ἐπίσης Naturlaute ὀνομαζόμενα εἶνε λέξεις, τὰ δὲ πλείστα φυσικοὶ φθόγγοι πρὸς ἔκφρασιν σφοδροῦ ψυχικοῦ πάθους.

Τὰ μᾶλλον ἐν χρήσει εἶνε :

A.—Πρὸς ἔκφρασιν ἐνθουσιασμοῦ. Ah! ei! o! heissa! juchhe! o Wunder; Himmel! Gottlob! wie! was! κτλ.

B.—Πρὸς ἔκφρασιν θλίψεως καὶ ἀποστροφῆς: Pfui! hu! ah; ach; oh Wehe! au!

Γ.—Κλητικά: Holla! he! heda! κτλ.

Δ.—Ἐκφραστικά φθόγγου ἢ ἤχου τινος. hui! pu! puff! brr! patsch! Kladderadatsch κτλ.

Σημείωσις.—Μεταξὺ τῶν ἐπιφωνημάτων συγκαταλέγοντι τινὲς φράσεις ἢ λέξεις, τὰς ὁποίας μεταχειζόμεθα ἐπιφωνητικῶς. Τοιαῦται εἶνε: *Grosser Gott! Jesus Maria! Halt! Sieh! Horch!*—*Weg da! Fort! Achtung! Wer da!* [*wer geht da?*] *Gottlob!* [*Gott sei Lob!*] κτλ.

XII

Ἑτυμολογικαὶ παρατηρήσεις.

(Μάθημα 29ον)

Πᾶσα λέξις ἐτυμολογικῶς ἐξεταζομένη δύναται νὰ εἶνε *ἀπλῆ*, *σύνθετος* ἢ *παράγωγος*. Πλείονα ἴδε 178—181 καὶ 274.

Περὶ τοῦ γένους τῶν συνθέτων οὐσιαστικῶν καὶ τῆς κλίσεως αὐτῶν ἴδε ἀνωτέρω II, Β. σελ. 336.

Περὶ τῶν συνθέτων ῥημάτων ἴδε ἀνωτέρω III, 7ον σελ. 353.

XIII

Συντακτικαὶ παρατηρήσεις.

(Μάθημα 40ον).

Εἰς ἐκάστην πρότασιν διακρίνομεν *ὑποκείμενον* (Subjekt) καὶ *κατηγορούμενον* (Objekt).

ὡς κατηγορούμενον μεταχειριζόμεθα τὸ ῥήμα (Παρ. 1ον), τὸ οὐ-
σιαστικὸν (Παρ. 2ον) ἢ τὸ ἐπίθετον (Παρ. 3ον). Τὰ δύο τελευταῖα συν-
δέονται μετὰ τοῦ ὑποκειμένου διὰ τοῦ sein ἢ ἄλλου τινος βοηθητικοῦ
ῥήματος.

1ον. der Hund bellt. 2ον. der Hund ist ein Haustier.
3ον. der Hund ist treu.

Κατὰ φυσικὴν σειρὰν τὸ κατηγορούμενον τίθεται κατόπιν τοῦ
ὑποκειμένου. Τὸ αὐτὸ γίνεται ὅταν ἀντὶ κατηγορουμένου ἔχωμεν ἀντι-
κείμενα καὶ ἄλλα συμπληρώματα. Εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους ἢ β' με-
τοχῇ τίθεται εἰς τὸ τέλος τῆς προτάσεως.

Ἐξαίρεσιν ἀποτελοῦν·

I.—Ἡ Ἀνατροπὴ. Πρβ. Μαθ. 10ον, III.

II.—Ἡ Μετάθεσις. Πρβ. Μάθ. 39ον καὶ 40ον.

Κατὰ κανόνα τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον τίθεται κατόπιν τοῦ ἔμ-
μεσου. Π. γ. Hast du dem Bettler ein Almosen gegeben?

Ἐξαίρεσεις ἴδε Μάθ. 40ον, II, σελ. 250-253.

Πρότασις εἶνε ἢ ἐκδήλωσις μιᾶς σκέψεως διὰ λέξεων (ἴδε Καν. 39ον)
ὅπως εἰς τὴν ἑλληνικὴν διακρίνομεν ἀπλᾶς καὶ συνθέτους προτάσεις.

Σύνθετος λόγος εἶνε ὁ ἀποτελούμενος ἐκ πλειόνων προτάσεων. Αὗται
δύνανται νὰ συνδεθῶσι πρὸς ἀλλήλας διττῶς: A) Κατὰ παράταξιν, καὶ
B) Καθ' ὑπόταξιν. Πλείονα ἴδε εἰς Μάθ. 40ον, I καὶ III.

Ἰδιαιτέρως περὶ τῶν ἀναφορικῶν προτάσεων ἴδε σελ. 254 καὶ 311.

Περὶ τῶν ἐρωτηματικῶν προτάσεων ἴδε σελ. 254 καὶ 311.

Περὶ τῶν εἰδικῶν προτάσεων (διὰ τοῦ dass) ἴδε σελ. 313-314.

Περὶ τῶν ὑποθετικῶν προτάσεων ἴδε σελ. 324.

XIV

Χρῆσις τοῦ ἄρθρου.

(Μάθημα 26ον).

A.—Κατὰ τὸν κανόνα τὰ κύρια ὀνόματα ἐκφέρονται ἐν τῇ Γερμα-
νικῇ ἀνάρθρως. Ἐξαίρεσεις ἴδε σελ. 164-165.

B.—Κατόπιν τῶν λέξεων: Stadt, Festung, Kreis, Bezirk,
Schloss κτλ. τίθεται τὸ προσδιοριζόμενον κύριον ὄνομα ἀνάρθρως.

π. γ. die Stadt Braunschweig: ἡ πόλις τῆς Μπράουνσβεργ.

Γ.—Κατόπιν ῥημάτων δηλωτικῶν μεταβολῆς καταστάσεως, μετα-
μορφώσεως κτλ. μεταχειριζόμεθα τὸ z u m διὰ τὰ ἀρσ. καὶ οὐδέτερα
ὀνόματα, z u r διὰ τὰ θηλυτά.

Er wurde zum General befördert.

XV

Χρηθῆς τῶν χρόνων καὶ τῶν διαφόρων ἐγκλίσεων.

(Μάθημα 53ον).

Γενικῶς ἰσχύουν οἱ κανόνες τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης.
 Λεπτομερείας περὶ τῶν Χρόνων ἴδε σελ.: 321 καὶ ἔξης.
 Περὶ δὲ τῶν ἐγκλίσεων, ἦτοι :

τῆς ὀριστικῆς	ἴδε Μάθ. 36ον.
τῆς ὑποτακτικῆς	» » 31ον.
τῆς ὑποθετικῆς	» » 23ον.
τῆς προστακτικῆς	» » 36ον καὶ 18ον.
τῆς ἀπαρεμφάτου	» » 33ον.
τῆς μετοχῆς	» » 37ον.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΣΥΝΗΘΕΣΤΕΡΩΝ ΣΥΓΚΡΟΤΩΝ

(VERKÜRZUNGEN)

a Rh.	am Rhein	παρὰ τὸν Ῥῆνον
a. a. D.	am angeführten Orte	εἰς τὸν ῥηθέντα τόπον
Adr.	Adresse	διευθύνσις
Antw.	Antwort	ἀπάντησις
Aufl.	Auflage	ἔκδοσις
betr.	betreffend	ἀναφορικῶς
bez.	bezüglich	σχετικῶς
bezw.	beziehungsweise	ἦτοι, τ. ἔ.
dergl.	dergleichen	καὶ οὕτω καθεξῆς
d. h.	das heisst	δηλαδή
d. i.	das ist	τοῦτο δέ, τ. ἔ.
d. J.	dieses Jahres	τρέχοντος ἔτους
d. M.	dieses Monats	ἱσταμένου, τρέχ. μηνός
ds. Mt̄s.	dieses Monats	τούτου τοῦ μηνός
Dz. ἢ Dzd.	Dutzend	ἡ δωδεκάς

etw.	etwas	κάτι, τι
Fr.	Frau	κυρία
Frä.	Fräulein	δεσποινίς
geb.	geboren	γεννηθεῖς
gef. ἢ gefl.	gefälligst	ἂν εὐαρεσθῆσθε
Geb.	Gebrüder	ἀδελφοὶ
Ges. m. b. S.	Gesellschaft mit beschränkter Haftung	ὁμόρρυθμος ἐταιρεία
gest.	gestorben	ἀποθανὼν
Fr. Herrn.	Herr, Hern.	Κύριος, Κύριον
i. allg.	im allgemeinen	γενικῶς
i. g.	im ganzen	ἐν ὅλῳ
i. J.	im Jahre	ἐν ἔτει
m. E.	meines Erachtens	κατὰ τὴν ἀντίληψίν μου
m. W.	meines Wissens	καθ' ὅσον γνωρίζω
S.	Siehe	ἴδε
S.	Seite	σελίς
St.	Stück	κομμάτι
St.	Stock	πάτωμα
Stt.	Sankt	ἅγιος
Str.	Strasse	ὁδός
u.	und	καὶ
u. a.	unter andern	μεταξὺ ἄλλων
u. fl.	und folgende	καὶ οὕτω καθεξῆς
u. f. w.	und so weiter	» » »
u. z.	und zwar	καὶ δὴ
vgl.	vergleiche	παράβαλε
v. J.	vorigen Jahres	παρ. ἔτος
z. B.	zum Beispiel	παραδείγματος χάριν
z. T.	zum Teil	ἐν μέρει
zusf.	zusammen	ὁμοῦ
z. Z.	zur Zeit	ἐν καιρῷ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(ANHANG)

ΜΥΘΟΙ (FABELN). — ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ (ERZÄHLUNGEN).

ΠΕΡΙΓΡΑΦΑΙ (BESCHREIBUNGEN)

ΠΟΙΗΜΑΤΑ (GEDICHTE). — ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ (BRIEFE).

1. Die Grille und die Ameise.

Mitten im strengen Winter kam eine Grille zur Ameise und sprach zu ihr: „Frau Nachbarin, leih mir doch ein wenig Speise; ich habe Hunger und nichts zu essen“. — „Hast du denn keinen Vorrat für den Winter gesammelt?“ fragte die Ameise. — „Dazu hatte ich keine Zeit“, war die Antwort. — „Keine Zeit? Was hast du denn im Sommer zu tun gehabt?“ — „Gesungen habe ich und musiziert“. — „Nun gut“, sprach die Ameise, „wenn du im Sommer musiziert hast, so magst du im Winter tanzen.“

Wer nicht arbeitet, soll auch nicht essen.

2. Die gute Henne.

Eine Henne fand ein Nest voll junger Schlangen, die waren von der Kälte ganz erstarrt und schon halb tot. Die gute Henne setzte sich voll Mitleid darauf, um sie zu erwärmen. Aber sobald die bösen Schlangen wieder zum Leben kamen, bißen sie die gute Henne tot.

Undank ist der Welt Lohn.

3. Der lügenhafte Hirt.

Ein junger Hirt ängstigte seine Nachbarn oft ohne Not. „Der Wolf! Der Wolf!“ rief er aus Leibeskräften, und wenn nun die andern Hirten zu seiner Hilfe herbeigeeilt kamen, so war weit und breit kein Wolf zu sehen; der Hirt aber stand ganz ruhig da und lachte die Getäuschten noch tüchtig aus.

Mehrmals war ihm dieser vermeintliche Scherz gelungen.

Kurze Zeit darauf fiel aber wirklich ein Wolf in seine Hürden ein. „Zu Hilfe! zu Hilfe, mein Bruder!“ rief er nun in Verzweiflung aus, „es ist ein Wolf! es ist wirklich der Wolf!“

Seine Nachbarn hörten den Rotschrei wohl, blieben aber ruhig in ihren Hütten, weil dem Lügner niemand mehr glaubte. Der Wolf aber erwürgte einen großen Teil seiner Herde.

4. Der Fuchs und die Trauben.

Der Fuchs ging einmal an einem Weinstock vorüber, der voll süßer Trauben hing. „Die sind mir gerade recht,“ dachte er und sprang an dem Weinstock in die Höhe. Aber die Trauben hingen zu hoch, und wie sehr er sich auch abmühte, sie zu erreichen, es war vergebens. Zuletzt wurde er zornig, schalt auf die Trauben und sprach: „Ich mag euch gar nicht, ihr sauern Trauben. Ihr seid ja noch nicht reif und ganz ungenießbar.“

5. Starker Tabak.

Der Teufel ging einmal im Walde spazieren. Da traf er einen Jäger. „Was hast du da?“ fragte ihn der Teufel und zeigte auf die Flinte. „Ach! das ist so eine neumodische Tabakspfeife!“ erwiderte der Jäger. „Laß mich doch auch einmal rauchen,“ bat ihn der Teufel. Der Jäger reichte ihm die Flinte und sagte, indem er auf die Mündung des Laufes wies, hier müsse er die Pfeife in den

Mund nehmen, und wenn kein Rauch kommen wolle, so dürfe er nur das eiserne Ding da unten an der Pfeife zurückdrücken. Der Teufel tat, wie der Jäger gesagt hatte. Es knallte und rauchte schrecklich, und der ganze Schuß ging ihm ins Gesicht. Da pustete der Teufel ganz entsetzlich und verzog das Gesicht jämmerlich. Er reichte dem Jäger die Flinte wieder hin und sagte zu ihm: „Höre, Jäger, du rauchst aber einen starken Tabak!“

6. Der geprellte Wahrsager.

In einem Dorfe erschien einst ein Mann, der den Leuten für Geld wahr sagte. Ein Bauer, der sich schon öfters über diese Wahrsagererei lustig gemacht hatte, ging eines Tages zu ihm und wünschte etwas über seine Zukunft zu erfahren. Der Wahrsager wußte gar mancherlei. Der Bauer hörte verschmüht lächelnd alles an und wollte hierauf weitergehen.

„Nun, wie steht es denn mit der Bezahlung?“ fragte ihn der Wahrsager. „Bezahlung?“ versetzte der Bauer, indem er ihn verwundert ansah. — „Nun ja, soll ich denn nichts für meine Mühe bekommen?“ — „Ei,“ sagte der Bauer, „da Ihr ja alles vorher wißt, was in der Zukunft geschieht, so müßtet Ihr doch auch wissen, daß ich gar keine Lust habe, mein Geld an Euch loszuwerden. So wartet eben, bis alles eingetroffen ist, was Ihr mir verkündigt habt dann werde ich Euch auch bezahlen.“

7. Die Königin Luise¹ und das hässliche Kind.

Einst kam die edle Königin Luise auf einer Reise in ein pomeranisches Städtchen². Eine große Menge Volkes hatte sich eingefunden und begrüßte sie jubelnd. Kleine, weißgekleidete Mädchen emp-

1. Η βασίλισσα Λουίζα ήτο σύζυγος Γουλιέλμου του III της Πρωσσίας, αποθανούσα κατά τὸ 1810.

2. Κομόπολιν τῆς Πομερανίας.

singen die hohe Frau vor dem Hause, in dem sie abstieg und streuten ihr Blumen. Luise unterhielt sich mit ihnen wie eine Mutter. Die Kinder faßten bald Vertrauen zu ihr und erzählten, es seien ihrer eigentlich zwanzig gewesen; aber das eine Mädchen sei wieder nach Hause geschickt worden, weil es gar zu häßlich ausgesehen habe. „Das arme Kind,“ rief die Königin, „es hat sich gewiß recht auf meine Ankunft gefreut, und nun muß es zu Hause sitzen und wird bittere Tränen weinen.“ Sogleich ließ sie die Kleine holen, liebteste sie und zeichnete sie merklich vor allen anderen Kindern aus.

8. Kaiser Joseph II. und der Gassenkehrer.

Als sich Kaiser Joseph II. von Oesterreich einst in Ungarn aufhielt, sah er in einer Stadt einen Gefangenen, der als Gassenkehrer beschäftigt wurde. Es war ein alter Mann, der einen sehr guten Eindruck machte. „Warum arbeitet Ihr in Ketten?“ fragte ihn der Kaiser.—„Ich schlug vor meinem Hause einen Hasen tot.“—„Was habt Ihr sonst verbrochen?“—„Nichts.“—„Wie, sonst nichts?“—„Nein, gnädigster Herr!—„Sagt mir den Namen Eures Vorgesetzten, so will ich für Euch bitten.“—„O nein, Euer Gnaden,“ erwiderte der Gefangene, „nur das nicht. Es hat schon einmal ein vornehmer Herr ein gutes Wort für mich eingelegt, und das hat mir fünfzig Prügel eingetragen, als der Fremde fort war.“

Nun wußte der Kaiser genug. Er begab sich sofort zu dem betreffenden Beamten und untersuchte die Sache. Es stellte sich heraus, daß der Gefangene die volle Wahrheit gesagt hatte. Sogleich wurde er freigelassen. Die fünfzig Prügel aber erhielt diesmal ein anderer, und der wurde vom Kaiser außerdem seines Amtes entsetzt.

9. Reise nach Berlin.

a) An der Grenze.

In etwa sechs- und einhalb Stunden bringt uns der Schnellzug von Paris an die deutsche Grenze. In Noveant muß alles aussteigen

zur Zolluntersuchung. Die Reisenden begeben sich mit ihrem Gepäck in die Zolllhalle. Der Zollbeamte läßt Koffer und Reiseetaschen öffnen und prüft den Inhalt.

«Haben Sie etwas zu verzollen?»

oder:

«Haben Sie nichts Zollpflichtiges, Wein, Spirituosen, Tabak u. dgl.?»

Ist die Zollrevision beendet, so macht der Beamte mit Kreide ein Zeichen auf das Gepäckstück, und der Reisende kann die Halle verlassen, um sich durch den Schalteraum und die Wartesäle auf den Bahnsteig zu begeben, wo der Zug zur Weiterreise bereit steht. Manchmal kommt es auch vor, daß einer der am Grenzbahnhof weilenden Gendarmen einen oder den andern Reisenden über sein Ziel usw. befragt und Ausweispapiere fordert. Es ist für alle Fälle gut, sich mit einem Paß oder einem andern Ausweis zu versehen.

b) In Berlin.

Gleich am Bahnhof schon großstädtisches Treiben. Eine tausendköpfige Menge drängt sich in und vor dem Bahnhof. Wir winden uns durch und finden bald eine Droschke, die noch frei ist. „Kutscher! Zum Kaiserhof.“ Wir nehmen im Wagen Platz. Unterdeß bringt uns ein Gepäckträger unsern Koffer und stellt ihn auf den Bod, neben den Kutscher. Bald sind wir an unserm Gasthof angelangt. Der Portier empfängt uns am Eingang.

«Zwei Zimmer, bitte!»

— «In welcher Preislage?»

— «Zeigen Sie uns, bitte, einmal welche zu fünf Mark.»

— «Bitte! Wollen Sie den Fahrstuhl benutzen?»

— «Gern.»

Berlin, in einer sandigen Ebene gelegen, verdankt seine heutige Größe und Bedeutung in erster Linie dem Umstande, daß es seit Jahrhunderten die Hauptstadt des brandenburgisch-preussischen Staates und seit 1871 die Hauptstadt des Deutschen Reiches ist. Vor hundert Jahren zählte es etwa 180 000 Einwohner; heute ist es

mit einer Bevölkerung von über zwei Millionen Seelen die drittgrößte Stadt Europas.

Die schönste Straße heißt „Unter den Linden“. Sie beginnt im Westen am Brandenburger Tor, dessen fünf, von sechs Säulenpaaren gebildete Durchgänge in einer Höhe von 21 Meter von der Siegesgöttin mit dem Viergespann überragt werden, und zieht sich, 60 Meter breit und ein Kilometer lang, nach Osten bis zur Schloßbrücke. Vier Reihen von Linden- und Kastanienbäumen trennen Fuß-, Reit- und Fahrwege. Zu beiden Seiten erheben sich prächtige Bauten, u. a. die Universität, die Hauptwache und das Zeughaus auf der Nordseite, ihnen gegenüber die Palais Wilhelms I. (des Ersten) und Friedrichs III. und das Königliche Opernhaus. Das Denkmal Friedrichs des Großen, eine hervorragende Schöpfung *Kauch's*, schließt die Baumreihen vor der Universität ab.

Über die Schloßbrücke gelangt man an das ernst dreinschauende Königliche Schloß, die Winterresidenz des deutschen Kaisers, vor deren Westeingang sich das gewaltige Denkmal Wilhelms I. erhebt. Nördlich vom Schlosse liegt der Lustgarten mit dem schönen neuen Dom und dem Alten Museum, hinter diesem die Nationalgalerie.

Westlich vom Brandenburger Tor beginnt der große Tiergarten, ein ausgedehnter öffentlicher Park, der mit seinen abwechslungsreichen Reizen den erholungsbedürftigen Großstädtern zu stundenlangen schönen Spaziergängen Gelegenheit gibt. Er wird in nord-südlicher Richtung von der Siegesallee durchschnitten. An dieser stehen 32 Marmorgruppen, die Helden der brandenburgisch-preussischen Geschichte darstellend. Am Nordende der Siegesallee erhebt sich die Siegessäule, von der aus man das stattliche Reichstagsgebäude und, vor diesem, das Denkmal Bismarcks erblickt.

Reiche Sammlungen, zum Teil von großer geschichtlicher Bedeutung, ein sehenswerter Zoologischer Garten, die Nachbarorte *Charlottenburg* mit dem Mausoleum und *Potsdam* mit den Königsschlössern, darunter *Sanssouci*¹, bieten dem Fremden für viele

1. Sans Souci = άνευ φροντίδων, όνομα ενός των άνακτόρων του Πότσαμ.

Tage Sehenswürdigkeiten in Hülle und Fülle.

Wer nach acht- bis vierzehntägigem gut ausgenutzten Aufenthalte Berlin Lebewohl sagt, wird aus den dort gewonnenen Eindrücken das Bild einer in jeder Hinsicht hervorragenden Weltstadt mitnehmen.

10. Der Schütze.

Mit dem Pfeil und Bogen
 Durch Gebirg und Thal
 Kommt der Schütz gezogen¹
 Früh am Morgenstrahl.
 Wie im Reich der Lüfte
 König ist der Weih,
 Durch Gebirg und Klüfte
 Herrscht der Schütze frei.
 Ihm gehört das Weite
 Was sein Pfeil erreicht
 Das ist seine Bente
 Was da kracht und fliegt².

11. Barbarossa³.

1. Der alte Barbarossa,
 Der Kaiser Friederich,
 Im unterird'schen Schlosse
 Hält er verzaubert sich⁴.
2. Er ist niemals gestorben,
 Er lebt darin noch jetzt;
 Er hat im Schloß verborgen
 Zum Schlaf sich hingesezt.

1. Kommt gezogen = έξέρχεται.—2. 'Αντι κριεχτ und fliegt = έρπει και περ
 —3. "Όπως ο έλληνας λαός έχει την παράδοσιν του «Μαγισσομένου βασιλέ η
 ούτω και ο γερμανικός την του Κάιζερ Βαρβαρόσσα (1152 - 1190).—4. hält si
 verzaubert = στέκει μαγευμένος.

3. Er hat hinabgenommen
Des Reiches Herrlichkeit
Und wird einst wiederkommen
Mit ihr zu seiner Zeit.
4. Der Stuhl ist elfenbeinern,
Darauf der Kaiser sitzt ;
Der Tisch ist marmelsteinern¹,
Worauf sein Haupt er stützt.
5. Sein Bart ist nicht von Flachse,
Er ist von Feuersglut,
Ist durch den Tisch gewachsen,
Worauf sein Kinn ausruht.
6. Er nickt als wie im Traume,
Sein Aug' halb offen zwinkt ;
Und je nach langem Raume
Er einem Knaben winkt.
7. Er spricht im Schlaf zum Knaben :
Geh hin vors Schloß, o Zwerg²,
Und sieh, ob noch die Raben
Herfliegen um den Berg!
8. Und wenn die alten Raben
Noch fliegen immerdar,
So muß ich auch noch schlafen
Verzaubert hundert Jahr³.

*Rückert**12. Mailed.*

Wie herrlich leuchtet	Es dringen Blüten
Mir die Natur!	Aus jedem Zweig
Wie glänzt die Sonne!	Und tausend Stimmen
Wie lacht die Flur! ³	Aus dem Gesträuch

1. Ἐκ μαρμάρου.—2. Νάνε.—3. Περβλ. Φλόρα — ἡ Κλωρίς, ὁ λευκός.

Und Freud' und Wonne
Aus jeder Brust.
O Erd', o Sonne!
O Glück, o Luft!

J. W. Goethe

13. O Tannenbaum.

1. O Tannenbaum, o Tannenbaum,
Wie treu sind deine Blätter!
Du grünst nicht nur zur Sommerszeit,
Nein, auch im Winter, wenn es schneit.
2. O Tannenbaum, o Tannenbaum,
Du kannst mir sehr gefallen.
Wie oft hat schon zur Weihnachtszeit
Ein Baum von dir mich hoch erfreut!
3. O Tannenbaum, o Tannenbaum,
Dein Kleid will mich was lehren:
Die Hoffnung und Beständigkeit
Gibt Trost und Kraft zu jeder Zeit.

Nach einem alten Volksliede umgedichtet.

14. Gefunden.

Ich ging im Walde so für mich hin,
Und nichts zu suchen, das war mein Sinn.
Im Schatten sah ich ein Blümchen steh'n,
Wie Sterne leuchtend wie Auglein schön.
Ich wollt' es brechen, da sagt es fein:
„Soll ich zum Welken gebrochen sein?“
Ich grub's mit allen den Würzlein aus;
Zum Garten trug ich's am hübschen Haus
Und pflanzt' es wieder am stillen Ort.
Nun wächst es wieder und blüht so fort.

J. W. Goethe

BRIEFE ⁽¹⁾

15. Privatbrief.

Magdeburg, den 7. März 1918.

Lieber Freund!

Wir haben uns sehr gefreut über die guten Nachrichten, die Dein Brief enthielt.

Es ist mir leider heute nicht möglich, ihn ausführlich zu beantworten. Berta ist erkrankt. Der Arzt hat sich zwar noch nicht aus-

(1) Προκειμένου περί γερμανικής επιστολογραφίας ἐπιστώμεν τὴν προσοχὴν τοῦ μαθητοῦ εἰς τὰ ἐπόμενα:

I.—Ἡ Διεύθυνσις (Adresse, Aufschrift) γράφεται συνήθως διὰ λατινικῶν χαρακτήρων, τοῦ δὲ ὀνόματος τοῦ προσώπου πρὸς τὸ ὅποιον διευθύνεται ἡ ἐπιστολή (Adressat, Empfänger) προηγείται ἢ παρατίθεται ὁ τίτλος «Hochwohlgeboren = εὐγενέστατος» ἂν οὗτος κατέχη κοινωνικὴν τινα θέσιν. Σημειοῦται μετὰ ταῦτα λεπτομερῶς ὁ τόπος τοῦ προορισμοῦ (Ortsnamen), εἰς δὲ τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ φακέλλου λίαν πρακτικὸν εἶνε νάναφέρηται τὸ ὄνομα καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ ἀποστολέως (Absender, Adressat). Οὕτω γράφομεν:

a) An
Herrn <i>Franz Klein</i>
<u>Köln a/R.</u>
Hochstrasse 42	b) Herrn Major <i>K. von Liebig</i>
Hochwohlgeborenen
<u>Leipzig</u>
Peterstrasse 42. II Stoch.
c) Hochwohlgeborenen
Herrn <i>J. Jung</i>
<u>Dresden</u>
Wilhelmst. 12	d) Frau Professor
Drg. <i>Jakitsch</i>
<u>Berlin</u>
Auguststrasse 10a III

e) Ὅπισθεν δέ: Absender.—*Georg Klein*.—Berlin.—Lindenstrasse 102 III.

II.—Τὸ ἐν χρήσει ἐπιστολικὸν τυπικὸν εἶνε:

<i>Bier</i> = Ἐνταῦθα, ἔδω.	<i>Durch Eilboten</i> } Δι' ἰδιαιτ. ταχυδρό-
<i>Postlagernd</i> = Poste restante. Ὅτι τῷ	<i>zu bestellen</i> } μου ν' ἀποσταλῆ.
ταχυδρομείῳ.	
<i>Nachzusenden</i> = Νάκολουθήσῃ.	<i>Nachnahme</i> = Ἐναντι πληρωμῆς.
<i>Der Adresse... bei</i> : Τῇ φροντίδι.	[contre remboursement].
<i>Einschreiben!</i> = Συστημένον.	<i>Wert 300 Fr.</i> = Ἄξιός φρ. 300.

III.—Ὡς προσφώνησιν (Anrede) μεταχειριζόμεθα:

<i>Berr!</i> Κύριε.	<i>Sehr geehrter:</i> } Ἀξιότιμε
<i>Mein Lieber:</i> Ἀγαπητέ μου.	ἢ <i>Hochgeehrter Herr</i> } Κύριε
<i>Werter</i> ἢ <i>m. Werter</i> : Ἀκριβέ μου.	<i>Gnädige Frau</i> : Εὐγενῆς Κυρία.
<i>Gnädiges Fräulein</i> : Εὐγενῆς Δεσποσύνη.	

gesprochen über die Natur der Krankheit, hält jedoch eine Blinddarmentzündung nicht für ausgeschlossen. Ihr könnt Euch denken, daß wir in großer Sorge sind um das Kind. Gebe Gott, daß die Sache einen guten Verlauf nehme.

16. Anzeige.

Buchhalter gesucht.

Der des Französischen und Italienischen mächtig ist. Gefällige Angebote nebst Gehaltsansprüchen unter B. 312 an die Expedition Blattes.

17. Geschäftsbrief.

(Bewerbung um eine Stelle).

Leipzig, den 15. Dezember 1917.

Herrn Adolf Westermann & Co

Dresden.

Unter Bezugnahme auf Ihr Ausschreiben in Nr. 329 der „Frankfurter Zeitung“ mit dem Sie zum 1. 1. April n. Js. einen Rei-

IV. — Οι ἐν τέλει τῆς ἐπιστολῆς τύποι (Schlussformeln) εἶνε πολλοὶ καὶ διάφοροι, ὧν οἱ μᾶλλον εὐχρηστοὶ εἶνε οἱ ἐπόμενοι :

Mit herzlichen Grüßen verbleibe ich Dein	(= ὁ ἰδικός σου).
	ἢ Ihr ergebenere (= ὅλος ἀφοσιωμένος)
Hochachtend ἢ Hochachtungsvoll	N. N.
Hochachtungsvoll und ergebenst	N. N.
Mit verzüglicher Hochachtung	N. N.

V. — Τὰ ἐπίθετα καὶ ἐπιρρήματα *ergeben, wert, gefälligst, gültig, freundlich* εἶνε πολὺ ἐν χρῆσει εἰς τὴν γερμανικὴν ἐμπορικὴν ἀλληλογραφίαν καὶ ἀποδίδουν εἰς τὸ ὅλον ὕψος τῆς ἐπιστολῆς λεπτότητα τινα καὶ εὐγένειαν. Τὰ πλείστα ἐξ αὐτῶν δὲν ἀποδίδονται εἰς τὴν ἑλληνικὴν, ἀλλ' ὁ μαθητὴς ὀφείλει νὰ τὰ μεταχειρίζεται εἰς τὴν γερμανικὴν. Οὕτω γράφομεν Unter Bezugnahme auf unser ergebene Schreiben von 1 v. m. : Λαβόντες ὑπ' ὄψιν κτλ.

Wir sind in Besitz Ihrer werten Zuschrift von 30 v. Mts. : Εἰμεθα κάτοχοι τοῦ Ὑμετέρου γράμματος. . . .

Die uns gefälligst (ἢ gültigst) übermachte Rimesse ist uns richtig zugegangen usw. : Τὸ πᾶν εὐγενῶς ἀποσταλὲν ἡμῖν ἔμβασμα ἐγκαίρως ἐλήφθη.

senden für Mittel- und Süddeutschland suchen, erlaube ich mir, meine Dienste anzubieten und Sie um geeignete Berücksichtigung meiner Person zu bitten.

Meine Zeugnisse, von denen ich eine Abschrift beilege, geben über meine bisherige geschäftliche Tätigkeit und über meine Leistungen Auskunft. Außerdem ist mein jetziger Prinzipal, Herr Gustav Schubert Sohn, hier, zu weiteren Auskünften gern bereit.

Ihrem gefälligen Bescheid entgegengehend, zeichnet mit vorzüglicher Hochachtung

ganz ergebenst
Franz Winterer

18. Empfehlungsbrief.

Leipzig, 4. Januar 1918.

Herrn Adolf Westermann & Co

Dresden.

Auf Ihre gefällige Anfrage vom 28. Dezember v. J., das Stellengesuch Herrn Franz Winterers betreffend, gestatte ich mir, folgendes mitzuteilen.

Herr Franz Winterer, 35 Jahre alt, vertritt mein Haus als Reisender für Norddeutschland seit nunmehr 9 1/2 Jahren. Mit hervorragenden geschäftlichen Kenntnissen und strengen Geschäftsgrundsätzen verbindet er hohe persönliche Liebenswürdigkeit im Verkehr mit den Kunden, und so hat er stets die besten Erfolge aufzuweisen gehabt.

Da ich mich entschlossen habe, den Posten eines Reisenden für Norddeutschland mit dem 1. April d. J. endgültig eingehen zu lassen, habe ich für Herrn Winterer weiterhin keine geeignete Verwendung. Mit Bedauern sehe ich ihn aus meinem Geschäfte scheiden; meine besten Wünsche für seine Zukunft begleiten ihn.

Hochachtungsvoll und ergebenst
Gustav Schubert Sohn

19. *Cirkular.*¹

Berlin, den 10. Februar 1918.

P. P.²

Hiermit beehren wir uns Ihnen ergebenst anzuzeigen, daß wir am heutigen Tag auf hiesigem Platze ein

KOMMISSIONS- UND SPEDITIONSGESCHÄFT³

UNTER DER PROTOKOLLIRTEN FIRMA

KLEIN & WESTERMANN

eröffnet haben.

Indem wir die Ehre haben, Sie hiervon in Kenntnis zu setzen, bitten wir zugleich um Ihr geneigtes Wohlwollen, und geben Ihnen die Versicherung, daß wir uns durch strenge Rechtlichkeit desselben würdig zeigen werden. Vielseitige, in angesehenen Häusern gesammelte Erfahrungen und genügende eigene Mittel, sowie ausgedehnte Verbindungen lassen uns hoffen, jede Konkurrenz zu bestehen und auch Ihren Beifall zu finden.

Wir beziehen uns schliesslich noch auf die Herren:

Gustav Schubert und Sohn in Leipzig und
Müller u. Komp, hier.

welche bereit sind, Ihnen jede wünschenswerte Auskunft über uns zu geben.

Mit der Bitte, von unseren Unterschriften gefälligen Vormerk zu nehmen, empfehlen wir uns Ihnen hochachtungsvoll und ergebenst.

KLEIN & WESTERMANN

Herr **G. Klein** wird zeichnen*Klein u. Westermann.*Herr **A. Westermann** wird zeichnen*Klein u. Westermann.*

¹ Circular, Zirkular ή Rundschreiben: ἐγκύκλιος.—² P. P. praemissis, praemitendis=K. K.—³ Kommissionsgeschäft: Παραγγελιοδοχικός οἶκος. | Παραγγελιοδοχική πράξις. Speditionsgeschäft: Οἶκος μεταφορῶσεων. | Συνάλλαγμα μεταφορῶσεων.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Σελ.	στίχ.	ἀντὶ	γραπτέον
6	11	οὐσιαστικόν	οὐσιαστικοῦ
15	25	kinder	Kinder
18	13	in des Schule	in der Schule
21	15	kinder	Kinder
22	19—22	einen guten, schönen	ein gutes, schönes
23	30	keinen guten	kein gutes
32	12	wirds	wirst
38	30	ihre (οὐδέτερον)	ihr (οὐδέτερον)
43	6	das (Gast)	der (Gast)
47	32	e, en, e	e, en, er
48	31	des (Löve)	der (Löve)
63	28	kostetn	kosten
94	23	Altar, πλ. Altare	Altar, πλ. Altäre
96	23	des beste	der beste
99	11	Schafzimmer	Schlafzimmer
»	30	Bücherschank	Bücherschrank
100	2	Scheibtisch	Schreibtisch
102	4	durchswärmt	durchwärmt
»	15	West	Wert
105	4	Schinken	Schicken
106	14	Befehlform	Befehlsform
113	10	·Sein	Seine
138	13	Werrtag ;—en	Werktag ;—e
148	29	Crösus	dem Crösus
155	31	Quezstrasse	Querstrasse
167	19	George Bruder	Georgs Bruder
189	30	Konjunktiv	Konjunktiv
234	35	Tuphus	Typhus
263	20	jederman	jedermann
240	24	καταγωγής	καταγωγής
242	12	Ungluchliche	unglückliche
250	15	Mädchln	Mädchen
255	8	Seinen . . . anerkant	seinen . . . anerkannt
325	30	Schönen	Schonen
332	22	Πλ. γεν. vieles, —weniger	vieler, —weniger
»	23	Ἐν. δοτ. vielem, —wenigen	vielm, —wenigem

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ ΓΕΡΜΑΝΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ *

Α

<p>abbrechen, συντρίβω, κόπτω. Abend (der), ἡ ἑσπέρα. Abenteuer, (das) ἐπεισόδιον. Abfahrt (die), ἡ ἀναχώρησις. abhängen, ἐξαρτῶ. abnehmen, ἀφαιρῶ, ἀποσπῶ. Abreise (die), ἡ ἀναχώρησις. abreisen, ἀναχωρῶ, ἀπέρχομαι. Abschied (der), ὁ ἀποχαιρετισμός. abschlagen, ἀποκόπτω, ἀρνοῦμαι. abschreiben, ἀντιγράφω. Abkürzung (die), συγχοπή. Abwechslung (die), ἡ μεταβολή. Abschrift, (die), τὸ ἀντίγραφον. Absender (der), ὁ ἀποστολεύς. Absicht (die), ἡ πρόθεσις. absteigen, κατέρχομαι. Abteil (das), τὸ διαμέρισμα. achtgeben, προσέχω εἰς τι. achten, ἐκτιμῶ, ὑπολήπτωμαι. Achtung, die, ἡ προσοχή, ὑπόληψις. Acker (der), ὁ ἀγρός. Ackerbau (der), ἡ γεωργία. Adel (der), εὐγένεια. adelig, εὐγενής. Adler (der), ὁ ἀετός.</p>	<p>Admiral (der), ὁ ναύαρχος. Affe (der), ὁ πίθηκος. ahnen, προσιθάνομαι. ähnlich, ὅμοιος, ὁμοιάζω. allein, μόνος, ἀλλᾶ. allgemein, γενικός. alles, πᾶς, ὅλος. Almosen (das), ἡ ἐλεημοσύνη. als, ὅτε, ὥς, ἤ. alsdann, εἶτα, ἔπειτα. also, οὕτω, οὕτως, λοιπόν. alt, παλαιός, ἀρχαίος, γέρον, γηραιός. Alter (das), ἡ ἡλικία, τὸ γῆρας. Altertum (das), ἡ ἀρχαιότης. Ameise (die), ὁ μύρμηξ. Amt (das), τὸ ἄξιωμα, ἐπάγγελμα, anbauen, καλλιεργῶ. anbeten, λατρεύω. anbieten, προσφέρω, προτείνω. anbrechen, ὑποφώσκω, διαλάμπω. ander, ἄλλος—s, ἄλλως. Anfang (der), ἡ ἀρχή. anfangen, ἀρχίζω, anfangs, ἐν ἀρχῇ. Anfrage (die), ζήτησις, Anführer (der), ὁ ἡγέτης, ἀρχηγός.</p>
---	--

* Ὁ παρὰ τὸ ῥῆμα τιθέμενος ἀστερίσκος δηλοῖ, ὅτι τοῦτο εἶνε ἀνώμαλον ὥστε δεόν ὁ μαθητὴς νὰ ζητῇ τοὺς κυρίους αὐτοῦ χρόνους εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἀνωμάτων ῥημάτων σελ. 346 κλ.

Ἡ κλίσις τῶν ὀμαλῶν ῥημάτων εὐρίσκεται εἰς τὴν σελίδα 342. Τῶν δὲ βοηθητικῶν εἰς τὴν σελ. 340.

Ἡ κλίσις τῶν οὐσιαστικῶν εἰς τὴν σελίδα 336 τῶν δὲ ἐπιθέτων 337.

Τὸ παρὸν λεξικόγιον δὲν περιλαμβάνει τὰ ἀριθμητικά, πλήρη κατάλογον τῶν ὀμοίων ὁ μαθητὴς εὐρίσκει εἰς τὴν σελ. 120.

- anfüllen, γεμίζω.
 Angebot (das), ἡ προσφορά.
 angelangt, ἰδέσθαι· gelangen.
 Angst (die), ἀγωνία.
 ängstigen, ἐμβάλλω εἰς ἀγωνίαν.
 Angelegenheit (die), ἡ ὑπόθεσις.
 angenehm, εὐχάριστος. [ὄψις.
 Angesicht (das), τὸ πρόσωπον, ἡ
 Anhänglichkeit (die), ἡ ἀφοσίωσις.
 anhören, ἀκούω.
 ankommen, φθάνω.
 Ankunft (die), ἡ ἄφιξις.
 Anlage (die), διάταξις.
 annähen, ῥάπτω.
 annähern, πλησιάζω, προσεγγίζω.
 Annehmlichkeit (die), τὸ ἀρεστόν.
 Anrede (die), ἡ προσφώνησις.
 anrichten, παρασκευάζω.
 anschauen, προσβλέπω.
 ansehen, προσβλέπω, θεῶμαι.
 ansehnlich, σημαντικός.
 Ansicht (die), ἡ θέα, γνώμη.
 Anspruch (der), ἡ ἀπαίτησις.
 anstatt, ἀντί.
 Anteil (der), τὸ μέρος, μερίδιον.
 Antwort (die), ἡ ἀπάντησις.
 antworten, ἀπαντῶ, ἀποκρίνομαι.
 anvertrauen, ἐμπιστεύομαι. [ζομαι.
 anwenden, ἐφαρμόζω, μεταχειρί-
 Anwendung (die), ἡ χρῆσις.
 Anzahl (die), ὁ ἀριθμός.
 Anzeige (die), ἡ ἀγγελία.
 anzeigen, δηλῶ, γνωστοποιῶ.
 anziehen, περιβάλλω, προσελκύνω.
 anzünden, ἀνάπτω.
 Apfel (der), τὸ μήλον.
 Apfelbaum (der), ἡ μηλέα.
 April (der), ὁ Ἀπρίλιος.
 Arbeit (die), ἡ ἐργασία.
 arbeiten, ἐργάζομαι.
 arbeitsam, ἐργατικός.
 arm, πτωχός.
 Arm (der), ὁ βραχίον.
 Armut (die), ἡ πενία.
 artig, εὐσχήμων, εὐτακτος, σόφρων.
 Arzt (der), ὁ ἰατρός.
 Arznei (die), τὸ ἱατρικόν.
 Asche (die), ἡ τέφρα.
 Ast (der), ὁ κλάδος. [μονή.
 Aufenthalt (der), ἡ διατριβή, δια-
 Ausführung (die), ἡ συμπεριφορά.
 Aufgabe (die), τὸ θέμα.
 aufgehen, ἀνατέλλω.
 aufhalten, ἀναστέλλω, sich auf-
 halten, διατριβῶ, διαμένω.
 aufheben, διαφυλάττω.
 aufmerksam, προσεκτικός.
 aufnehmen, εἶχομαι.
 aufrichtig, εἰλικρινής.
 Aufrichtigkeit (die), ἡ εἰλικρινεία.
 Aufschrift (die), ἡ ἐπιγραφή.
 aufsparen, ἐξοικονομῶ.
 aufstehen, ἐγείρομαι.
 aufstellen, τάσσω, θέτω.
 aufwarten, ὑπηρετῶ.
 aufwecken, ἀφυπνίζω.
 Auge (das), ὁ ὀφθαλμός.
 Augenblick (der), ἡ στιγμή.
 August (der), ὁ Αὐγουστος.
 Ausbildung (die), ἡ ἐκπαίδευσις.
 ausbreiten, ἐκτείνω, ἐξαπλώνω.
 ausdehnen, ἐκτείνω.
 Ausdruck (der), ἡ ἔκφρασις.
 ausdrücken, ἐκφράζω.
 Ausflug (der), ἡ ἐκδρομή.
 ausforschen, ἐρευνῶ.
 ausführen, ἐκτελῶ.
 ausführlich, ἐν ἐκτάσει.
 ausgedehnt, ἐκτεταμένος.
 ausgeben, δαπανῶ.
 ausgehen, ἐξέρχομαι.
 Ausländer (der), ὁ ἀλλοδαπός

- Auskunft (die), πληροφορία.
 ausmachen, ποιῶ, ἀποτελῶ.
 Ausnahme (die), ἐξαιρέσεις.
 ausrufen, ἀνακράζω.
 ausruhen, ἀναπαύομαι.
 ausschliessen, ἀποκλείω.
 aussehen, ἔχω ὄψιν, φαίνομαι.
 Aussprache (die), ἡ προφορά.
 aussprechen, ἀποφαίνομαι.
 Aussicht (die), ἡ θέα.
 aussteigen, καταβαίνω.
 Ausstellung (die), ἡ ἐκθεσις.
 auswandern, μεταναστεύω.
 Auswahl (die), ἡ ἐκλογή.
 auswählen, ἐκλέγω. [μερίζω.
 ausweichen, παρεκκλίνω, παρα-
 Ausweisungspapier (das), ἀποδεικτι-
 ausweisen, ἀποδεικνύω. [κόν.
 auszeichnen, διακρίνω, ἐκτιμῶ.
 äusserst, καθ' ὑπερβολήν, ἄκρως.
 Axt (die), ἡ ἀξίνη.
- B**
- baar (bar), τοῖς μετρητοῖς.
 Bach (der), (Bächlein) ὁ ῥυαξ.
 Bad (das), τὸ λουτρόν.
 baden, λούομαι.
 Bahnhof, ὁ σταθμός. [δρόμων.
 Bahnsteig, ἡ εἰσοδος τῶν σιδηρο-
 bald, τυχῶς, ἐντός ὀλίγου.
 Ball (der), ἡ σφαῖρα, ὁ χορός.
 Band (der), ὁ τόμος.
 Band (das), ἡ ταινία, ὁ δεσμός.
 Bank (die), τὸ θρανίον.
 Bank (die), ἡ τράπεζα.
 Bankier (der), ὁ τραπεζίτης.
 Base (die), ἡ ἐξαπέλευσις.
 bauen, κάλλιεργεῖν, οἰκοδομεῖν.
 Bau (der) καὶ Baute (die), κτίριον.
 Bauer (der), ὁ χωρικός.
 Baum (der), τὸ δένδρον.
- beantworten, ἀπαντῶ.
 bedauern, λυποῦμαι.
 bedecken, καλύπτω.
 bedeuten, σημαίνω.
 Bedeutung, (die), ἡ σημασία.
 bedenken, ἀναλογίζομαι.
 bedienen, ὑπηρετῶ.
 Bediente (der), ὁ ὑπηρέτης.
 bedürftig, ἔχων ἀνάγκην τινός.
 bedürfen, χρειάζομαι.
 Bedürfnis (das), ἡ χρεία, ἀνάγκη.
 beehren, τιμῶ.
 beifern, προθυμοῦμαι.
 beenden, παύω.
 befehlen, διατάσσω.
 Befehlsform, ἡ προστακτικὴ.
 befolgen, ἀκολουθῶ.
 befragen, ἐρωτῶ.
 befreien, ἐλευθερώνω.
 befriedigen, εὐχαριστῶ, ἱκανοποιῶ.
 begeben sich, μεταβαίνω, παρῆσο-
 μαί, συναντῶμαι.
 begeben, συναντῶ, συμδίνω.
 begehen, διαπράττω.
 begierig, ἐμμανής, ἄπληστος.
 begleiten, συνοδεύω.
 beginnen, ἀρχίζω.
 begraben, θάπτω.
 begreifen, ἐννοῶ.
 begründen, ἱερῶ.
 begrüßen, χαίρειν, χαίρετις.
 behalten, φυλάττω.
 behaupten, φρονῶ, ἰσχυρίζομαι.
 bei, παρά, ἐγγύς, πλησίον.
 Beifall (der), ἐπιδοκιμασία.
 beilegen, παραθέτω.
 beide, ἀμφότεροι.
 Bein (das), ἡ κνήμη.
 beinahe, σχεδόν, περίπου.
 beissen, δαγκάνω.
 Beispiel (das), τὸ παράδειγμα.

- beitragen*, συνεισφέρειν.
 bekannt, γνωστός.
 Bekannte (der), ὁ γνώριμος.
 Bekanntschaft (die), ἡ γνωριμία.
 bekennen, ὁμολογῶ.
 beklagen, παραπονοῦμαι.
 bekommen*, λαμβάνω.
 belagern, πολιορκῶ.
 belästigen, βρῦνω.
 belehrend, διδασκλικός.
 beleidigen, προσβάλλω.
 bellen, βλακτῶ.
 belohnen, ἀνταμείβω.
 Belohnung (die), ἡ ἀνταμοιβή.
 bemächtigen sich, γίνομαι κύριος.
 bemerken, παρατηρῶ.
 bemühen sich, κοπιᾶζω.
 benachrichtigen, πληροφοροῦ.
 benützen, ἐπιφελοῦμαι.
 beobachten, παρατηρῶ.
 berauben, διαρπάζω, ἀποστερῶ.
 bereit, ἔτοιμος.
 bereits, ἤδη.
 Berg (der), τὸ ὄρος.
 berühmt, διάσημος.
 berücksichtigen, λαμβάνω ὑπ' ὄψιν.
 beschäftigen, ἐνασχολῶ.
 Beschäftigung (die), ἡ ἐνασχόλησις, ἡ ἐργασία.
 beschämt, κατησχυμμένος.
 Bescheid (der), ἀπόφασις.
 bescheiden, μετρίφρων, σεμνός.
 Bescheidenheit (die), ἡ μετριοφροσύνη.
 Beschluss (der), ἡ ἀπόφασις.
 beschränken, περιορίζω.
 beschreiben*, περιγράφω.
 Beschreibung (die), ἡ περιγραφή.
 beschwerlich, ἐπαχθής.
 besetzen, καταλαμβάνω.
 besiegen, νικῶ.
 Besinnung (die), ἡ συνείδησις, συνείδησις.
 besitzen, κατέχω.
 besonders, ἰδίως, ἰδιαιτέρως.
 besonders, ἰδίως, ἰδιαιτέρως.
 besorgen, φροντίζω.
 bessern, βελτιώνω.
 beständig, συνεχής, ἀδιλείπτος.
 Beständigkeit (die), ἡ ἐπιμονή.
 beste (der), ὁ κάλλιστος· bestens, ἄριστα, κάλλιστα.
 bestimmen, ὀρίζω.
 Bestimmung (die), ὁ ὀρισμός.
 besuchen, ἐπισκεπτομαι.
 Besuch (der), ἡ ἐπίσκεψις.
 beten, προσεύχομαι.
 betrachten, παρατηρῶ, διασκοπῶ.
 Betragen (das), ἡ διαγωγή.
 betrügen, ἐξαπατῶ.
 Bett (das), ἡ κλίνη.
 Bettler (der), ὁ ἐπίαιτης.
 Beutel (die), τὸ λάφυρον.
 Beutel (der), τὸ βελάντιον.
 bevorstehen*, ἐπίκειμαι, μέλλω.
 bewaffnet, ἐνοπλος.
 bewahren, διατηρῶ, διαφυλάττω.
 bewegen, κινῶ, παρακινῶ.
 Bewegung (die), ἡ κίνησις.
 Beweis (der), ἡ ἀπόδειξις.
 Bewerbung (die), ἐπιδιώξις.
 bewohnen, κατοικῶ.
 bewundern, θαυμάζω.
 Bewunderung (die), ὁ θαυμασμός.
 bezahlen, πληρώνω.
 Bezahlung (die), ἡ πληρωμή.
 Biene (die), ἡ μέλισσα.
 Bier (das), ὁ ζῦθος.
 Bezugnahme (die) unter, λαθῶν ὑπ' ὄψιν, ἀναφερόμενος.
 bieten*, προσφέρω.
 Bild (das), ἡ εἰκὼν.

Bildsäule (die), τὸ ἀγαλμα.
 bilden, πλάσσω, διαπλάσσω.
 billigen, ἐπιδοκιμάζω.
 binden,* δένω, συνδέω.
 Birne (die), τὸ ἄπιον.
 bis, μέχρι, ἕως.
 bis jetzt, μέχρι τοῦδε.
 bischen, ὀλίγον τι.
 bisweilen, ἐνίοτε.
 Bitte (die), ἡ παράκλησις.
 bitten,* παρακαλῶ.
 bitter, πικρός.
 Blatt (das), τὸ φύλλον.
 blasen,* φυσῶ.
 blau, κυανός, γλαυκός.
 bleiben,* μένω, κατοικῶ.
 Bleistift (der), τὸ μολυβδοκόνδυλον.
 Blick (der), τὸ βλέμμα.
 blind, τυφλός.
 Blinddarmentzündung (die), ἡ
 σκωληκοειδίτις.
 Blitz (der), ἡ ἀστραπή, ὁ κεραυνός.
 blitzen, ἀστράπτω.
 Blume (die), τὸ ἄνθος.
 Blut (das), τὸ αἷμα.
 Blüte (die), τὸ ἄνθος, ἡ ἀκμή.
 Boden (der), τὸ ἔδαφος.
 Bock (der), ὁ τράγος. || ἡ ἔβρα.
 Bogen (der), τὸ τόξον.
 Bohne (die), ὁ φάσηλος, τὸ φασοῦλι.
 böse, κακός.
 Boot (das), τὸ πλοίαριον, ἡ λέμβος.
 borgen, δανείζω.
 brauchbar, χρήσιμος.
 brauchen, χρειαζομαι.
 braun, φαιός.
 brechen,* βηγνῶ, θραύω.
 brennen,* καίω.
 breit, εὐρύς, πλατύς.
 Breite (die), τὸ πλάτος.
 Brief (der), ἡ ἐπιστολή.

Brieftasche (die), τὸ χαρτοφύλα-
 κιον.
 bringen,* φέρω.
 Brot (das), ὁ ἄρτος.
 Brücke (die), ἡ γέφυρα.
 Bruder (der), ὁ ἀδελφός.
 Buch (das), τὸ βιβλίον.
 Buchdruckerkunst (die), ἡ τυ-
 πογραφία. [ληξ.
 Buchhändler (der), ὁ βιβλιοπώ-
 Buchhalter (der), ὁ λογιστής.
 Buchstabe (der), τὸ γράμμα.
 bücken (sich), κύπτω.
 Bürger (der), ὁ πολίτης.
 bürgerlich, ἀστικός.
 Bürste (die), ἡ βούρτσά.
 Butter (die), τὸ βούτυρον.
 Büste (die), ἡ προτομή.

C

Café (das), τὸ καφενεῖον.
 Cäsar, ὁ Καῖσαρ. [γραμμαρίου.
 Centigramm (das), τὸ $\frac{1}{100}$ τοῦ
 Chirurg, χειρουργός.
 Christ (der), ὁ χριστιανός.
 christlich, χριστιανικός.
 Circular (das), ἡ ἐγκύκλιος.

D

da, ἐκεῖ, αὐτοῦ.
 dabei, ἐκεῖ κοντά.
 Dach (das), ἡ στέγη.
 dadurch, διὰ τούτου, οὕτω.
 daher, ἐντεῦθεν, ἐκ τούτου, ὅθεν.
 damals, τότε.
 damit, ἐνα, ὅπως, διὰ τούτου.
 Dampf (der), ὁ ἀτμός.
 Dampfer (der), τὸ ἀτμόπλοιον.
 Dank (der), ἡ εὐχαριστία.

- dankbar, εὐγνώμων.
 Dankbarkeit (die), ἡ εὐγνωμοσύνη.
 danken, εὐχαριστῶ.
 darauf, ἐπ' αὐτοῦ, εἶτα, ἔπειτα.
 daraus, ἐκ τούτου, ἐντεῦθεν.
 darin, ἐν αὐτῷ, ἐν τούτῳ.
 darstellen, περιγράφω, παριστῶ.
 darüber, ἐπάνω, περὶ τούτου.
 dauern, διαρκῶ, παραμένω.
 Degen (der), τὸ ξίφος.
 Demut (die), ἡ ταπεινοφροσύνη.
 demütig, ταπεινόφρων.
 demütigen, ταπεινῶνω.
 denken,* σκέπτομαι.
 Denkmal (das), τὸ μνημεῖον, ὁ ἀνδριὰς.
 Denkmünze (die), τὸ ἀνκμνηστικόν μεταλλίον.
 denn, διότι.
 derselbe, ὁ αὐτός.
 deshalb, διὰ τοῦτο.
 desto, τόσῳ.
 deutsch, γερμανικός.
 Deutschland, ἡ Γερμανία.
 dicht, πυκνός.
 Dichter (der), ὁ ποιητής.
 dicht, πυκνός.
 dichten, στιχοιερῶ.
 dick, χονδρός, παχύς.
 Dieb (der), ὁ κλέπτης.
 dienen, ὑπηρετῶ.
 dieser, οὗτος, αὐτός.
 Ding (das), τὸ πρᾶγμα.
 Diphtheritis, διφθερίτις.
 diesseits, ἐντεῦθεν.
 doch, ὅμως, ἀλλ' ὅμως, οὐχ ἤττον.
 Donner (der), ἡ βροντή, ὁ κεραυνός.
 Dorf (das), τὸ χωρίον. [νός.
 Drang (der), ἡ ὄρμηξ.
 drängen, ὠθῶ, πιέζω.
 Dorne (die), ἡ ἄκνθος.
 drehen*, στρέφω.
 dringen, συνωστιζομαι.
 drohen, ἀπειλῶ.
 Dom (der), ὁ ναός.
 doppelt, διπλοῦς.
 Droschke (die), ἡ ἄμαξα.
 dumm, εὐήθης, βλάξ.
 dunkel, σκοτεινός.
 dünn, λεπτός.
 Dunst (der), ὁ ἀτμός, ἡ ἀνάθυμιξις.
 dumpf, πνιγηρός.
 durchschreiten, διατρέχω.
 dürfen*, ἔχω τὴν ἄδειαν, θύναμαι.
 Durst (der), ἡ δίψα.
 durstig, διψαλέος.

Ε

- Ebbe (die), ἡ ἄμπωξις.
 eben, ἐπίπεδος· τώρα, ἄρτι.
 Ebene (die), ἐπίπεδος, ἑμαλλή γῆ.
 ebenfalls, ὁμοίως, ὡσαύτως.
 ebenso, ἐπ' ἴσης, ὡσαύτως.
 edel, εὐγενής.
 Edelknabe (der), ὁ εὐγενόπαις.
 Edelmut (die), ἡ γενναίωφροσύνη.
 Edelstein (der), ὁ πολύτιμος λίθος.
 ehe, πρὶν, προτοῦ.
 ehemalig, ὁ πάλαι, ὁ προτοῦ.
 ehemals, ἄλλοτε, τὸ πάλαι, πρὶν.
 Ehre (die), ἡ τιμή.
 ehren, τιμῶ.
 Ehrenbezeugung (die), τιμῆ, σημεῖον τιμῆς.
 ehrerbietig, πληρῆς σεβασμοῦ.
 ehrlich, τίμιος.
 Ehrlichkeit (die), ἡ υμνότης.
 Ei (das), τὸ ὄν.
 Eiche (die), ἡ ἔρως.
 Eichel (die), ἡ θρυοβάλλανος.

Eid (der), ὁ ὄρκος.	entbehren, στεροῦμαι.
Eifer (der), ὁ ζήλος.	entdecken, ἀνακαλύπτω.
eigen, ἴδιος.	entfernen, ἀπομακρύνω.
Eigenschaft (die), ἡ ἰδιότης.	Entfernung (die), ἡ ἀπόστασις.
Eigentum (das), ἡ ἰδιοκτησία.	entgegensetzen, ἀντιτάσσω.
Eindruck (der), ἡ ἐντύπωσις.	entgehen,* ἐκφεύγω, διαφεύγω.
eingehen, ἀποδέχομαι, συντομεύω.	enthalten,* περιέχω.
Eingang (der), ἡ εἴσοδος.	entlaufen,* δραπέτευω.
einfach, ἀπλοῦς.	Entschluss (der), ἡ ἀπόφασις.
einfältig, εὐθύτης, βλαβή.	entschuldigen, δικαιολογῶ.
eingedenk, μνήμων.	entsetzen, ἀποβάλλω.
einig, τίς, σύμφωνος.	entweder oder, ἢ—ἢ, εἴτε—εἴτε.
einlegen, προσθέτω, παραθέτω.	entwerfen,* σχεδιάζω.
einmal, ἅπαξ.	erwidern, ἀπαντῶ.
einschlafen, ἀποκοιμῶμαι.	erbarmen sich, εὐσπλαγχνίζομαι.
eintreten, εἰσέρχομαι.	erblicken, παρατηρῶ.
einst, τὸ πάλαι, πάλαι ποτέ.	Erdbeere (die), τὸ χαμικιέρασον (ἢ φράουλα).
einsteigen, ἀναβαίνω.	Erde (die), ἡ γῆ.
Eisenbahn (die), ὁ σιδηρόδρομος.	Erdgeschoss, ἰσόγειον.
Einwohner (der), ὁ κάτοικος.	ereignen sich, συμβαίνω, γίνομαι.
einzig, μόνος, μοναχικός.	ergebens, ταπεινῶς.
Eis (das), ὁ πάγος, τὸ παγωτόν.	erfahren,* μανθάνω, πληροφροῦμαι.
Eisen (das), ὁ σιδηρός.	Erfahrung (die), ἡ πείρα.
eisern, σιδηρός.	erfinden,* ἐφευρίσκω.
eitel, μάταιος, ματαιόφρων.	erfreuen, χαροποιῶ.
Eitelkeit (die), ἡ ματαιοφροσύνη.	erfüllen, πληρῶ, ἐκτελῶ.
Elend (das), ἡ ἀθλιότης.	erhalten,* λαμβάνω, διατηρῶ.
Elfenbein, ἐλεφαντόδοντος.	erheben, ἀνυψῶ, ἐγειρω.
Elle (die), ὁ πήχυς.	Erholung (die), ἀναψυχή.
Eltern (die), οἱ γονεῖς.	erinnern, ἐνθυμίζω.
Elephant (der), ὁ ἐλέφας.	erkennen,* ἀναγνωρίζω.
empfangen, λαμβάνω, δέχομαι.	erklären, ἐξηγῶ, κηρύττω.
empfehlen,* συνιστῶ.	erkundigen sich, πληροφροῦμαι.
Empfehlungsbrief (der), ἡ συ- στατικὴ ἐπιστολή.	erlangen, ἐπιτυγχάνω.
empfinden,* αἰσθάνομαι.	erlauben, ἐπιτρέπω.
Ende (das), τὸ τέλος.	Erlaubnis (die), ἡ ἄδεια.
endgültig, ὀριστικός.	erledigen, τελεσιώνω.
enge, στενός.	ermahnen, προτρέπω, παραινῶ.
England, ἡ Ἀγγλία.	ermorden, θολοφονῶ.
englisch, ἀγγλικός.	ermüden, κουράζω.

- ernähren, τρέφω.
 ernennen, ἀνγορευώ.
 ernst, σοβαρός.
 ernsthaft, σπουδαίως.
 Eroberer (der), ὁ κατακτητής.
 erobern, κυριεύω.
 erraten,* ἀντιλαμβάνομαι.
 erregen, ἐγείρω, διεγείρω.
 errichten, ἐγείρω, ἰδρύω. [ψακνόμενον
 Erscheinung (die), ἡ ἐμφάνισις, τὸ
 erschrecken, φοβοῦμαι, τρομάζω.
 ersetzen, ἀντικαθιστῶ.
 erst, πρῶτον, κατὰ πρῶτον.
 erstarren, παγώνω, ξεπαγιάζω.
 Erstaunen (das), ἡ ἔκπληξις.
 erste (der), ὁ πρῶτος.
 ertragen, ὑπομένω.
 erwärmen, θερμαίνω.
 erwarten, ἀναμένω,
 erwägen, ζυγίζω, σταθμίζω.
 erwählen, ἐκλέγω.
 erwidern, ἀπαντῶ.
 erwerben,* ἀποκτῶ.
 erwürgen, ἀποπνίγω.
 erzählen, διηγοῦμαι.
 erziehen, ἐκπαιδεύω, ἀνατρέφω.
 Erziehung (die), ἡ ἀνατροφή.
 erzürnt, θυμωμένος.
 Esel (der), ὁ ὄνος.
 essen,* τρώγω.
 essbar, βρώσιμος, φαγώσιμος.
 etwa, περίπου.
 etwas, τί, ὀλίγον τι.
 euer, ὑμέτερος, ἱδικός σας.
 Europäer (der), ὁ Εὐρωπαίος.
 ewig, αἰώνιος.
- F**
- Fabel (die), ὁ μῦθος.
 Fabrik (die), τὸ ἐργοστάσιον.
 Fabrikant (der), ὁ ἐργοστασιαρχὴς
 fähig, ἱκανός, ἐπιτήδειος.
 fahren, ὄχοῦμαι.
 Fahrt (die), τὸ ταξείδιον.
 falsch, ψευδής, δόλιος.
 Fahrstuhl (der), ἀσκινέρ.
 Familie (die), ἡ οἰκογένεια.
 Familienrat (der), οἰκογενειακόν
 συμβούλιον.
 Fahne (die), ἡ σημαία.
 Fahrkarte (die), τὸ εισιτήριον.
 fangen,* συλλαμβάνω.
 Farbe (die), τὸ χρῶμα.
 Fass (das), τὸ βαρέλιον.
 fassen, λομβάνω, πιάνω.
 fast, σχεδόν, περίπου.
 faul, ὀκνηρός (πρὸς φαῦλος).
 Feder (die), ἡ γραφίς, ἡ πένα.
 Federmesser (das), τὸ κονδυλο-
 μάχαιρον.
 fehlen, σφάλω, ἠλλείπω.
 Fehler (der), τὸ σφάλμα.
 fein, λεπτός.
 Feind (der), ὁ ἐχθρός.
 Feld (das), ὁ ἀγρός.
 Feldberg, Φέλδμπεργ (ὄρος ἐν
 Γερμανίᾳ).
 Fell (das), τὸ δέρμα.
 Fenster (das), τὸ παράθυρον.
 fest, στερεός.
 Festung (die), τὸ φρούριον.
 fett, παχύς.
 Ferien (die), παύσεις.
 feucht, ὑγρός.
 Feuer (das), τὸ πῦρ.
 Fieber (das), ὁ πυρετός.
 finden,* εὕρισκω.
 finster, σκοτεινός.
 Fisch (der), ὁ ἰχθύς.
 Fischer (der), ὁ ἄλιεύς.
 Flachs (der), τὸ λίνον.

Fleisch (das), τὸ κρέας.
 Fleiss (der), ἡ φιλοπονία.
 fleissig, ἐπιμελής.
 Fliege (die), ἡ μύζη.
 fliegen, πέτεσθαι, πετώ.
 fliehen,* φεύγω.
 Flinte (die), τὸ τουφέκι.
 Flüchtling (der), ὁ φυγάς.
 Fluss (der), ὁ ποταμός.
 flüssig, ῥευστός.
 folgen, ἀκολουθῶ, ἔποσμι.
 folgendes, τὸ ἐπόμενον.
 folglich, ἄρα, ἐπομένως.
 fordern, ἀπαιτῶ, προσκαλῶ.
 Form (die), ἡ μορφή.
 Fortschritt (der), ἡ πρόοδος.
 fortsetzen, ἐξακολουθῶ.
 Frage (die), ἡ ἐρώτησις.
 fragen, ἐρωτῶ.
 Frankreich, ἡ Γαλλία.
 Französé (der), ὁ Γάλλος.
 französisch, γαλλικός.
 Frau (die), ἡ γυνή. Κυρία.
 frei, ἐλευθερός, ἀπηλλαγμένος.
 Freien (im), εἰς τὸ ὑπαιθρον.
 freigebig, ἐλευθέρως.
 Freiheit (die), ἡ ἐλευθερία.
 freilassen, ἀπελευθερῶναι.
 Freitag (der), ἡ Παρασκευή.
 fremd, ξένος.
 fressen, βιβρώσκω, τρώγω.
 Freude (die), ἡ χαρὰ.
 freuen sich, χαίρω.
 Freund (der), ὁ φίλος.
 Friede (der), ἡ εἰρήνη.
 frieren, κρῶναι, πηγνῶμαι, παγῶναι
 frisch, ἕρπυρος, πρόσφατος, ἔγ-
 κικρος.

fruchtbar, καρποφόρος.
 früh, ἔνωρίς.
 Frühstück (das), τὸ πρόγευμα.
 Fuchs (der), ἡ ἀλώπηξ.
 fühlen, αἰσθάνομαι.
 führen, ὀδηγῶ, διευθύνω.
 Führer (der), ὁ ὀδηγός.
 füllen, πληρῶ, γεμίζω.
 Fünffrankenstück, νόμισμα πέντε
 φράγκων.
 für, διὰ, ἀντί, ὑπέρ.
 Furcht (die), ὁ φόβος.
 fürchten, φοβούμενος.
 fürchterlich, φοβερός, τρομερός.
 furchtsam, ἀτολμος, δειλός.
 Fürst (der), ὁ ἡγεμών.
 Fuss (der), ὁ ποῦς.
 Fussboden (der), τὸ δάπεδον.

G

Gabe (die), τὸ δῶρον.
 Gabel (die), τὸ περὸνι.
 Gallerie (die), ἡ πινακοθήκη.
 Gang (der), εἰσοδος.
 Gans (die), ἡ γήν.
 Gattin (die), ἡ σύζυγος.
 ganz, ὅλος, ἐλόκληρος.
 gänzlich, ὅλος.
 gar, ἀρκετά, ἀρκούντως.
 gar mancherlei, πλείστα ὅσα.
 gar nichts, τίποτε ἐντελῶς.
 Garten (der), ὁ κήπος.
 Gasse (die), ὁ δρόμος στενός.
 Gassenkehrer (der), ὁδοκαθαρι-
 στής.
 Gast (der), ὁ ξένος, ὁ συνδαιτυμών.
 Gasthaus (das), ἐστιατόριον.
 Gastmahl (das), τὸ συμπόσιον.
 Gebäude (das), τὸ οἰκοδόμημα.
 geben, δίδω.

- Gebirge, τὰ ὄρη.
 Gebrauch (der), ἡ χρῆσις.
 gebrauchen, μεταχειρίζομαι.
 gebräunt, φαιός.
 Geburt (die), ἡ γέννησις.
 Gedächtnis (das), ἡ μνήμη.
 gedenken, ἐνθυμοῦμαι, ἀναμνησ-
 σκομαι.
 Geduld (die), ἡ ὑπομονή.
 geduldig, ὑπομονητικός.
 Gefahr (die), ὁ κίνδυνος.
 gefährlich, ἐπικίνδυνος.
 Gefährte (der), ὁ ἐταίρος, ὁ σύν-
 τροφος.
 gefallen,* ἀρέσκω.
 gefällig, εὐάρεστος.
 Gefälligkeit (die), ἡ καλωσύνη.
 Gefangene (der), ὁ δεσμώτης, φυ-
 λακισμένος.
 Gefängnis (das), τὸ δεσμοτήριον.
 Gefolge (das), ἡ ἀκολουθία, συνο-
 δία, συντροφία.
 gefrieren,* πηγνυμι, παγώνω.
 Gefühl (das), τὸ αἶσθημα.
 gefühllos, ἀναίσθητος.
 gegen, πρὸς, ἐναντίον, κατά.
 Gegend (die), ὁ τόπος.
 gegenwärtig, παρών.
 Gegner (der), ὁ ἀντίπαλος.
 Gehalt (der), μισθός.
 geheim, μυστικός.
 Geheimnis (das), τὸ ἀπόρητον.
 gehen,* πηγαίνω, πορεύομαι.
 gehorchen, ὑπακούω.
 gehören, ἀνήκω.
 Geist (der), τὸ πνεῦμα, ὁ νοῦς.
 geistig, πνευματώδης.
 Geizhals (der), ὁ φιλάργυρος.
 gelangen, φθάνω, ἀφικνοῦμαι.
 gelb, κίτρινος.
 Geld (das), τὸ χρῆμα.
 Gelegenheit (die), ἡ εὐκαιρία.
 gelehrt, λόγιος, πολυμαθής.
 gelingen,* ἐπιτυγχάνω.
 Gemahl (der), ὁ σύζυγος.
 Gemälde (das), ἡ εἰκών.
 gemäss, συμφώνως, κατά.
 Gemüse (das), λαχανικόν.
 gemein, κοινός.
 gemeinschaftlich, κοινῶς, συν-
 τροφικῶς.
 Gendärm (der), ἀστυφύλαξ.
 geneigt, εὐδιάθετος, διατεθειμένος.
 genesen, ἀναλαμβάνω ἐκ νόσου.
 Genesung (die), ἡ ἀνάρρωσις.
 geniessen, ἀπολαύω, κερτυοῦμαι.
 genug, ἀρκούντως, ἀρκετά.
 Genuss (der), ἡ ἀπόλαυσις.
 Gepäck (das), αἱ ἀποσκευαί.
 Gepäckträger (der), ὁ ἀχθοφό-
 ρος, ὁ χαμλληξ.
 Gepäckschein (der), ἀποδ. ἀπο-
 σκευῶν.
 geraten, — in, περιέρχομαι, περι-
 πίπτω.
 gerecht, δίκαιος.
 Gerechtigkeit (die), ἡ δικαιοσύνη.
 gering, εὐτελής, ἀσήμαντος.
 gern, ἀσμένως, προθύμως.
 gerührt, συγκινημένος.
 Gesang (der), τὸ ᾄσμα.
 Gesandtschaft (die), ἡ πρεσβεία.
 Geschäft (das), ἐργασία, τὸ ἔργον,
 κατὰστημα. || ἐπιχειρήσις.
 geschehen,* συμβαίνω.
 Geschenk (das), τὸ δῶρον.
 Geschichte (die), ἡ ἱστορία.
 geschickt, ἐπιτήδεος.
 Geschmack (der), ἡ γεῦσις.
 Geschöpf (das), τὸ πλάσμα.
 Geschrei (das), ἡ κραυγή.
 Geschwätz (das), ἡ φλυαρία.

Gesellschaft (die), συντροφία.	Gnade (die), ἡ χάρις ἡ εὐγένεια
Gesetz (das), ὁ νόμος.	gnädig, εὐγενής. [σαρ.
Gesicht (das), ὄρασις, τὸ πρόσωπον.	Glut (die), ἡ πυρά.
Gesinnung (die), τὸ αἶσθημα, φρόνημα.	Gott (der), ὁ θεός.
Gestalt (die), ἡ μορφή, ὄψις.	göttlich, θεῖος.
gestatten, ἐπιτρέπω.	Graben (der), ἡ τάφρος.
gestern, χθές.	graben,* σκάπτω.
gestrig, χθεσινός.	Graf (der), ὁ κόμης.
Gesträuch (das), τὸ χαμόκλαδον.	Grammatik (die), ἡ γραμματική.
Gesuch (der), αἴτησις.	Gras (das), τὸ χόρτον.
gesund, ὑγιής.	grausam, ἀπάνθρωπος, σκληρός.
Gesundheit (die), ἡ υγεία.	Greis (der), ὁ γέρων.
Getäuschte (der), ὁ ἀπατηθής.	Grenze (die), σύνορον.
Getränk (das), τὸ ποῖον.	grenzen, γειτνιαῖζω, συνορεύω.
Getreide (das), τὰ σιτηρά.	Grieche (der), ὁ Ἕλληγ.
Getümmel (das), ὁ θόρυθος.	Griechenland (das), ἡ Ἑλλάξ.
Gewalt (die), ἡ βία, ἰσχός.	Grille (die), ὁ τέττιξ.
gewaltig, ὁ ἰσχυρός, ἀκμαίος.	gross, μέγας.
gewinnen,* κερδαίνω.	grossartig, μεγαλοπρεπής.
gewiss, βέβαιος.	Grösse (die), τὸ μέγεθος.
Gewissen (das), ἡ συνείδησις.	Grossmut (die), ἡ μεγαλοψυχία.
Gewitter (das), ἡ θύελλα.	Grundsatz (der), ἡ ἀρχή, τὸ ἀξίωμα.
gewogen, εὖνους, εὐμενής.	grün, πράσινος.
Gewohnheit (die), ἡ συνήθεια.	grünen, πρασινίζω.
gewöhnen, συνειθίζω.	grüssen, χαιρετίζω.
gewöhnlich, συνήθης, κοινός.	gut, καλός.
Gift (das), τὸ δηλητήριο.	Güte (die), κλωσύνη.
giftig, δηλητηριώδης.	gütig, εὐμενής, προσηγής.
Gipfel (der), ἡ κορυφή.	
Gitter (das), κιγκλίζ.	H
glänzen, λάμπω, στίλλω.	Haar (das), ἡ θρίξ, αἱ τρίχες, ἡ κόμη.
Glaube (der), ἡ πίστις.	haben,* ἔχειν.
glauben, πιστεύω.	Hacke (die), τὸ πτυάρι.
gleich, ἴσος, ὁμοίος, εὐθύς, ἀμέσως.	Hafen (der), ὁ λιμὴν.
gleichgiltig, ἀδιάφορος.	Halle (die), ἡ αἴθουσα.
gleichsam, ὁμοί.	Hahn (der), ὁ ἀλέκτωρ.
Glück (das), ἡ εὐτυχία.	halb, ἡμίσιος.
glücklich, εὐτυχής.	halten,* κρατεῖν.
Glückseligkeit (die), ἡ εὐδαιμονία.	

Hals (der), ὁ λαμῶς.	hernach, ἔπειτα, μετὰ ταῦτα.
Hand (die), ἡ χεὶρ.	Herr (der), ὁ κύριος.
Handel (der), τὸ ἐμπόριον.	herrlich, μεγαλοπρεπής, λαμπρός.
handeln, πράττω, ἐνεργῶ, ἐμπο- ρεύομαι. παζαρεύω.	Herrschaft (die), ἡ κυριαρχία. κυρία καὶ κύριοι.
Handlung (die), ἡ πράξις, ἡ ἐνέρ- γεια.	herrschen, δεσπόζω, ἄρχω.
Hannover, τὸ Ἐνωτέρων.	herumlaufen,* περιτρέχω.
hart, σκληρός.	herbeieilen, τρέχω εἰς βοήθειαν.
Hase (der), ὁ λαγυδός.	hervorragend, ἐξαιρέτος.
hassen, μισῶ, ἀποστρέφομαι.	Herz (das), ἡ καρδία.
Haufen (der), ὁ σωρός, τὸ πλῆθος.	herzlich, ἐγκάρδιος.
Haupt (das), ὁ ἐπὶ κεφαλῆς.	Heu (das), ὁ ξηρὸς χόρτος.
Hauptsatz (der), ἡ κυρία πρότασις.	heute, σήμερον.
Hauptwache (die), ἡ κεντρικὴ φρουρά.	hier, ἐδῶ, ἐνταῦθα.
Hauptstadt (die), ἡ πρωτεύουσα.	hier und da ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.
Haus (das), ἡ οἰκία.	hierauf, εἶτα, ἔπειτα.
Hausbursche, ὁ μικρὸς ὑπηρέτης.	hiesig, ἐντόπιος.
Haustier (das), τὸ κατοικίδιον	Hilfe (die), ἡ βοήθεια.
Haut (die), τὸ δέρμα. [ζῷον.	Himmel (der), ὁ οὐρανός. [μένος.
Hälfte (die), τὸ ἡμισυ.	hilflos, ἀβοήθητος, ἐγκαταλειμ-
hässlich, θυσειδής.	hin, πρὸς τὰ ἐκεῖ, ἐκεῖ.
häufig, συχνός, ἀθρόος.	hináb, ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω.
Heer (das), ὁ στρατός.	hinauf, πρὸς τὰ ἄνω, ἄνω.
heftig, σφοδρὸς, βίαιος.	hineingehen,* εἰσέρχομαι.
Heide (der), ὁ εἰδωλολάτρης, (die)	Hinsicht (die), ἡ ἐποψίς.
heilen, ἰατρεῦω. [=ἔρημος	hinter, ὀπισθεν, κατόπιν.
heilsam, ἰαματικός, θεραπευτικός.	Hirsch (der), ἡ ἔλαφος.
Heinrich, Ἐρρίκος.	Hirt[e] (der), ὁ ποιμήν.
Heirat (die), ὁ γάμος.	Hitze (die), ἡ θερμότης, ὁ καύ-
heissen*, ὀνομάζω διατάσσω.	σων.
heiss, θερμός, καίων.	hoch, ὑψηλός.
Held (der), ὁ ἥρως.	Hochachtung (die), ὑπόληψις.
hell, φωτεινός, αἰθριός.	Hof (der), ἡ αὐλή.
Henne (die), ἡ ὄρνις.	höflich, εὐγενής.
heraustreten, ἐκβαίνειν.	Höhe (die), τὸ ὕψος.
herausziehen,* ἐξάγω, σύρω.	hoffen, ἐλπίζω.
herbeilaufen,* προστρέχω.	Hoffnung (die), ἡ ἐλπὶς.
Herbst (der), τὸ φθινόπωρον.	Hofleute (die), οἱ αὐλικοί.
Herde (die), ἡ ἀγέλη.	hohl, κοίλος.
	holen, κομίζω, φέρω.
	Holz (das), τὸ ξύλον.

Horn (das), τὸ κέρας.
 hören, ἀκούω.
 Huhn (das), ἡ ὄρνις.
 Hund (der), ὁ κύων.
 Hunger (der), ἡ πείνα.
 hungern, hungrig sein, πεινῶ.
 Hülle, φρ. in Hülle und Fülle,
 Hut (der), ὁ πῖλος. [ἐν ἀφθονίᾳ.
 Hügel (der), ὁ λόφος.
 Hürde (die), ἡ μάνδρα.
 hüten, φυλάττω.
 Hütte (die), ἡ καλύβη.
 Hyazinthe (die), ὁ ἀκινθός.

I

im = in dem, ἐν ᾧ.
 ihn, αὐτόν.
 ihr, αὐτῇ, αὐτῆς, αὐτῶν, των.
 immerdar, ἐξακολουθητικῶς.
 immer, πάντοτε,
 indem, ἐνῶ.
 Inhalt (der), τὸ περιεχόμενον.
 indessen, ἐν τούτοις.
 Insel (die), ἡ νῆσος.
 inständigst, θερμῶς.
 Interesse (das), τὸ ἐνδιαφέρον.
 irdische (das), τὰ ἐπίγεια.
 irren (sich), ἀπατῶμαι.
 Irrtum (der), ἡ πλάνη.

J

ja, μάλιστα, ναι.
 Jagd (die), τὸ κυνήγιον.
 Jahr (das), τὸ ἔτος.
 Jahrhundert (das), ὁ αἰών.
 jämmerlich, οἰκτρῶς.
 Januar (der), ὁ Ἰανουάριος.
 Jäger (der), ὁ κυνηγός.
 jährlich, ἐτήσιος· κατ' ἔτος.

je, ποτέ.
 jeder, ἕκαστος, πᾶς.
 jedermann, πᾶς τις.
 jemand, τις.
 jetzt, νῦν, τώρα.
 Jude (der), ὁ Ἰουδαίος, Ἑβραῖος.
 Jugend (die), ἡ νεότης.
 Juli (der), ὁ Ἰούλιος μῆν.
 jung, νέος.
 Juni (der), ὁ Ἰούνιος.
 Jüngling (der), ὁ νεανίας.

K

Käfig (der), τὸ κλουβί.
 Kaiser (der), ὁ αὐτοκράτωρ.
 Kalb (das), ὁ μόσχος.
 kalt, ψυχρός.
 Kamm (der), τὸ κτένι.
 Kameel (das), ἡ κάμηλος.
 Kamerád (der), σύντροφος, συνά-
 δελφος.
 Kammerdiener (der), ὁ θαλαμη-
 Kampf (der), ὁ ἀγών. [πόλος.
 Kanzler (der), Καγκελάριος.
 Karl, Κάρολος.
 Kartoffel (die), τὸ γεώμηλον.
 Kälte (die), τὸ ψῦχος.
 Käse (der), ὁ τυρός.
 kaufen, ἀγοράζω.
 Kaufmann (der), ὁ ἔμπορος, (die
 kaum, μόλις. [Kaufleute).
 kein, οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν.
 kennen*, γνωρίζω.
 Kenntnis (die), ἡ γνῶσις.
 Kette (die), ἡ ἄλυσσος.
 Kilogramm (das), τὸ χιλιόγραμμ.
 Kilometer (der), τὸ χιλιόμετρον.
 Kind (das), τὸ παιδίον, ὁ παῖς.
 Kindheit (die), ἡ παιδικὴ ἡλικία.
 Kinn (das), ὁ πώγων.

- Kirche (die), ἡ ἐκκλησία.
 Kirsche (die), τὸ κεράσιον.
 Klage (die), τὸ παράπονον.
 klar, διαυγής, διαφανής.
 Klasse (die), τάξις, θέσις.
 Kleid (das), τὸ ἐνδυμα, τὸ φόρεμα.
 kleiden, ἐνδύω.
 Kleidungsstücke (die), τὰ ἐνδύ-
 ματα.
 klein, μικρός.
 klug, νοήμων, νουνεχής.
 Klugheit (die), ἡ φρόνησις, σοφρο-
 κλῦσις. [σύνη.
 Knabe (der), ὁ πῦξ.
 Knall (der), ὁ κρότος, ὁ κτύπος.
 knallen, ἐκπυρσοκροτῶ.
 Knie (das), τὸ γόνυ.
 Koch (der), ὁ μάγειρος.
 Köchin (die), ἡ μαγειρίσσα.
 Köln, ἡ Κολωνία.
 kommen,* ἔρχομαι.
 Kommission (die), ἡ Προμήθεια.
 König (der), ὁ βασιλεύς.
 Königreich (das), τὸ βασίλειον.
 Konkurrenz (die), ὁ συναγωνισμός.
 können,* δύναμαι.
 Kopf (der), ἡ κεφαλή.
 Korb (der), τὸ καλάθιον.
 Korn (das), ὁ κόκκος, ἡ σίκαλη.
 Körper (der), τὸ σῶμα.
 kosten, κοστίζω.
 köstlich, ἐξίστιος, λαμπρός.
 Kraft (die), ἡ ἰσχὺς.
 krank, ἀσθενής.
 Krankheit (die), ἡ ἀσθένεια.
 krähen, κράζω, φωνάζω.
 Kreide (die), ἡ κριμωλία.
 Kreuzer (der), τὸ σολδίου, τὸ ἑκα-
 τοστὸν τοῦ φιορινίου.
 Krieg (der), ὁ πόλεμος.
 Krone (die), τὸ στέμμα.
- Kugel (die), ἡ σφαίρα.
 Kuh (die), ἡ ἀγελάς.
 künftig, μέλλον.
 Kunst (die), ἡ τέχνη.
 künstlich, τεχνικός, τεχνητός.
 Kurfürst (der), ὁ ἐκλέκτωρ.
 küssen, φιλῶ.
 kurz, βραχύς, κοντός.
 Küste (die), ἡ παραλία.
 Kutscher (der), ὁ ἀμαξηλάτης.
 Kuss (der), τὸ φίλημα.
- L
- lachen, γελῶ.
 lächeln, χαμογελῶ.
 lächerlich, γελοῖος.
 laden, φορτώνω.
 Laden (der), κατάστημα.
 Lage (die), ἡ θέσις, τοποθεσία.
 Lager (das), ἡ κοίτη, τὸ στρατόπε-
 λαμ, χωλός. [βον, ἡ ἀποθήκη.
 Lamm (das), τὸ πρόβατον.
 Land (das), ἡ χώρα, ἡ ἐξοχή.
 Landwirt, γεωπόνος.
 lange, ἐπὶ μακρόν, ἐπι πολὺ.
 langsam, βραδύς, βραδέως.
 langweilig, στενάχωρος.
 lassen,* ἀφίνω.
 Laster (das), τὸ ἐλάττωμα.
 Lauf (der), ὁ δρόμος, ἡ φορὰ.
 laufen,* τρέχω.
 leben, ζῶ.
 lebendig, ζῶν, ζωντανός.
 Lebensmittel (die), τὰ τρόφιμα.
 Leder (das), τὸ δέριμα.
 leer, κενός.
 leeren, κενῶ, ἀδειάζω.
 legen, κατακλίνω, θέτω.
 lehren, διδάσκω.
 Lehrer (der), ὁ διδάσκαλος.
 Leib (der), τὸ σῶμα.
 Leibeskraft (die), σωματ. δύναμις.

- leicht, ἄκαφρός, εὐκόλος.
 leiden,* πάσχω, ὑποφέρω. [θημα.
 Leiden (das), ἡ πάθησις, τὸ πά-
 Leidenschaft (die), τὸ πάθος.
 leien,* θανατίζω.
 leise, σιγᾶλός, σιγανός· ἡρέμα, σιγά.
 leisten, ἐπιτελῶ, παρέρχομαι.
 Leistung, (die), παροχή, ἐκδο-
 leiten, ἄγω, ὀδηγῶ. [λευσις.
 lernen, μανθάνω.
 lesen,* ἀναγιγνώσκω.
 letzte, τελευταῖος.
 Leute πληθ. die, οἱ ἄνθρωποι.
 Licht (das), τὸ φῶς.
 Liebe (die), ὁ ἔρωσ.
 lieben, ἀγαπῶ.
 liebenswürdig, ἀξιολογῶντος.
 lieber, ἀγαπητός.
 Lied (das), τὸ ᾄσμα.
 liegen, κείμαι, κοίτωμαι.
 Linde (die), ἡ φιλόρυα.
 link, ἀριστερός.
 links, ἀριστερά.
 List (die), ἡ πανουργία.
 listig, δόλιος, πανούργος.
 loben, ἐπαινῶ.
 Loch (das), ἡ ὀπή.
 Lohn (der), ὁ μισθός, ἀμοιβή.
 Lokomotive (die), ἡ ἀτμομηχανή.
 Los (das), ὁ κληῖρος || πρόθεμα, ἐκ,
 ἔξω, μακράν.
 loswerfen, πετῶ, ῥίπτω ἔξω.
 Löwe (der), ὁ λέων.
 Luft (die), ὁ ἀήρ.
 lügenhaft, ὁ ψεύστης.
 Lügner (der), ὁ ψεύστης.
 Lust (die), ἡ ἐπιθυμία, ἔρως.
 lustig, εὐθυμος.
 Lustspiel (das) ἡ κωμῳδία.
 M
 machen, ποιῶ, κάμνω.
- Macht, (die) ἡ δύναμις.
 mächtig, ισχυρός, κραταῖος.
 Magd (die), ἡ ὑπηρετρίξ.
 Magnét (der), ὁ μαγνήτης.
 mahlen, ἀλέθω.
 Mailand, Μιλάνον.
 Mal (das), ἡ φορά.
 malen, ζωγραφίζω.
 Maler (der), ὁ ζωγράφος.
 man τίς.
 mancherlei, παντοῖος, διάφορος.
 manchmal, ἐνίοτε.
 Mangel (der), ἡ ἔλλειψις.
 mangeln, ἐλλείπω, λείπω.
 Mann (der), ὁ ἀνὴρ, ἄνθρωπος, ὁ
 σύζυγος.
 Marmor, τὸ μάρμαρον.
 Marmelstein, ἐκ μαρμάρου.
 Mark (die), ἡ μάρινα.
 Markt (der), ἡ ἀγορά.
 März (der), ὁ Μάρτιος.
 Maschine (die), ἡ μηχανή.
 Mass (das), τὸ μέτρον.
 Mässigkeit (die), ἐγκράτεια.
 mässig, μέτριος.
 Matrose (der), ὁ ναύτης.
 Maus (die), ὁ ποντικός.
 Medicin (die), ἡ ἱατρική || τὸ ἰα-
 Meer (das), ἡ θάλασσα. [τρικόν.
 mehr, περισσότερος.
 meiden, ἀποφεύγω.
 mehrmals, πολλάκις.
 Meile (die), τὸ μίλιον.
 mein, ἐμός, ἰδικός μου.
 meinen, σκέπτομαι.
 Meinung (die), σκέψις, γνώμη.
 Meineid (der), ἐπιπορκία.
 meist, πλείστος.
 melden, ἀγγέλλω.
 Menge (die), τὸ πλῆθος.
 Mensch (der), ὁ ἄνθρωπος.

- menschlich, ἀνθρώπινος.
 menschenfreundlich, φιλόανθρωπος, εὐπροσέγγυρος.
 merken, παρατηρῶ, ἐννοῶ.
 merklich, ἐπαίσθητός.
 merkwürdig, ἀξιοσημείωτος, περίεργος.
 messen,* μετρῶ.
 Messer (das), τὸ μαχαίριον.
 Miene (die), ἡ φυσιογνωμία, ὄψις.
 mieten, ἐνοικιάζω.
 Milch (die), τὸ γάλα.
 Milde (die), ἡ πραότης.
 Mineralreich (das), τὸ βασιλεῖον τῶν ὄρυκτων.
 missbrauchen, καταχρῶμαι.
 missfallen,* ἀπαρέσκω.
 mit, μετά, σύν.
 mitbringen,* συγκαμιζῶ.
 Mitleiden (das), ὁ ἔλεος, οἰκτος.
 Mittag (der), ἡ μεσημέρια.
 mitteilen, κοινοποιῶ.
 Mittel (das), τὸ μέσον.
 Modus (der), ἔγκλισις.
 Mitten, ἐν τῷ μέσῳ.
 Monarch (der), ὁ μονάρχης.
 Monat (der), ὁ μῆν.
 Mond (der), ἡ σελήνη.
 Mord (der), ἡ βολοφονία.
 morgen, αὔριον.
 Morgen (der), ἡ πρωία.
 Morgenstrahl (der), τὸ γλυκοχάραγμα. ἢ πρωινή ἀκτίς.
 mögen,* δύναμαι, ἐπιθυμῶ.
 Mönch (der), ὁ μοναχός.
 Moos (das), τὸ βρύον.
 Moosrose (die), τὸ βρυορόδον.
 Mund (der), τὸ στόμα.
 munter, ζωηρός, εὐθυμος, ἔξυπνος.
 Mut (der), τὸ θάρρος.
 mutig, θαρραλέος, εὐτολμος.
 Mutter (die), ἡ μήτηρ.
 müde, κατάπονος, κατάκοπος.
 Mündung (die), ἐκβολή, στόμιον.
 Mühe (die), ὁ κόπος.
 musizieren, παίζω μουσικήν.
 Muskel (der), ὁ μῦς.
 müssen, ὀφείλειν.
 Muster (das), τὸ ὑπόδειγμα.
 Müssigang (der), ἡ ἀργία, ὀκνηρία.
 Mut (der), θάρρος.

N

- nach, πρός, μετά, κατά, συμφώνως.
 nach und nach, κατὰ μικρόν.
 Nachbar (der), γείτων.
 nachdem, ἀφ' οὗ, ὕστερον, μετὰ ταῦτα.
 nachdenken, διανοοῦμαι, σκέπτομαι.
 nachher, ἔπειτα, μετέπειτα.
 Nachfolger (der), ὁ διάδοχος.
 nachlässig, ὀλιγωρός, ἀμελής.
 nachmachen, μιμοῦμαι.
 Nachmittag (der), ἡ μετὰ μεσημέρια.
 Nachricht (die), ἡ εἰδησις, ἀγγελία.
 Nächste (der), ὁ πλησίον.
 Nacht (die), ἡ νύξ.
 nachteilig, ἐπιβλαβής.
 Nachtigall (die), ἡ ἀηδών.
 nahe, πλησίον, ἐγγύς.
 Nahrung (die), ἡ τροφή.
 nämlich, δηλαδή, ἦτοι.
 Narr (der), ὁ παράφρων, μωρός.
 Nase (die), ἡ ρίς.
 Nebensatz (der), ἔξηρτ. πρότασις.
 Nefte (der), ὁ ἀνεψιός.
 nehmen,* λαμβάνειν.

Neid (der), ὁ φθόνος.
 neidisch, ὁ φθονερός.
 nennen,* ὀνομάζω, καλῶ.
 Nest (das), ἡ φωλιεῖα.
 neu, νέος, καινούργιος.
 neugierig, περίεργος.
 neumodisch, τοῦ συρμοῦ.
 Nichtrauchabteil (der), διαμέρι-
 σμα διὰ τοὺς μὴ καπνίζοντας.
 nichts, οὐδέν.
 Nichte (die), ἡ ἀνεψιῖα.
 nie, niemals, οὐδέποτε.
 niedrig, χαμηλός, ποταπός.
 niemand, οὐδεὶς.
 noch, οὔτε, ἀκόμη, ἔτι.
 Norden (der), ὁ βορρᾶς.
 nördlich, βόρειος.
 Not (die), ἡ ἀνάγκη.
 Notbremse (die), κώδων κινδύνου.
 nötig, ἀναγκαῖος.
 nötigem, ἀναγκάζω.
 Notschrei (die), φωνὴ ἀπελπισίας.
 nun, νῦν, τώρα, λοιπόν.
 nunmehr, τώρα, ἀπὸ τώρα.
 nur, μόνον, ἀλλὰ.
 Nuss (die), τὸ κάρυον.
 nutzen, ὠφελεῖν.
 Nutzen (der), ἡ ὠφέλεια.
 nützlich, ὠφέλιμος.

Ο

oben, ἄνω, ἐπάνω, ober, ἀνώτερος.
 Oberaufseher (der), ὁ ἐπιθεωρη-
 obgleich, εἰ καί. [τήρ.
 Odysseus, ὁ Ὀδυσσεύς.
 Okjekt, ἀντικείμενον.
 Obst (das), τὸ ὄπωρικόν.
 Ochse (der), ὁ βοῦς.
 Ofen (der), ἡ θερμάστρα.
 offen, ἀνοικτός.

öffentlich, δημόσιος.
 Offerte (die), ἡ προφορά.
 oft, ofters, συχνά,
 ohne, ohne zu, ἄνευ, χωρὶς νά.
 Öl (das), τὸ ἔλαιον.
 Omnibus, τὸ τραίμ.
 Opfer (das), τὸ θῆμα, ἡ θυσία.
 opfern, θυσιάζω.
 Orakel (das) τὸ μαντεῖον.
 Ort (der), ὁ τόπος, ἡ θέσις.
 Osten (der), ἡ Ἀνατολή.
 Österreich, ἡ Αὐστρία.

Ρ

Park (der), τὸ πάρκον, ἄνθηρον.
 Paar (das), τὸ ζεύγος.
 packen, τακτοποιῶ, πακετάρω.
 Päckchen, Packet (das), φάκελ-
 λος (πακέτον).
 Pass (der), τὸ διαβατήριον.
 passen, ἀρμόζω, ἐμπρέπω.
 Person (die), τὸ πρόσωπον.
 Particip (das), ἡ μετοχή.
 Peter, ὁ Πέτρος.
 Pflanze (die), τὸ φυτόν.
 Pfau (der), ὁ ταῦς.
 Pfeife (die), σφυρίκτρα.
 pfeifen,* συρίζω.
 Pfeil (der), τὸ βέλος.
 Pfennig (der), τὸ ἑκατοστὸν τοῦ
 μάρκου τὸ φοινίκιον.
 Pferd (das), ὁ ἵππος.
 Pflaume (die), τὸ δαμάσκηνον.
 pflegen, περιποιεῖσθαι, περιθάλπω.
 Pflicht (die), τὸ καθήκον.
 pflichtig, ὑποκείμενος εἰς...
 pflügen, ἀροτριῶ.
 pflücken, θρέπω.
 Pfund (das), ἡ λίτρα.
 Platz (der), ἡ πλατεῖα, ἡ θέσις.

- plötzlich, αιφνιδίως, αιφνης.
 plündern, λεηλατῶ, διαρπάζω.
 Plünderung (die), ἡ λεηλασία.
 Polizei (die), ἡ ἀστυνομία.
 Pommern, ἡ Πομμερανία.
 Post (die), τὸ ταχυδρομεῖον.
 prächtig, μεγαλοπρεπής, λαμπρός.
 Preis (der), ἡ τιμή, ἡ ἀξία.
 Prellen, ἀπατῶ, γελῶ.
 Principäl (der), ὁ προϊστάμενος.
 Privat, ιδιότης.
 Privatbrief (der), ιδιωτ. ἐπιστολή.
 Privatrecht, ἀστικόν δικαίον.
 Provinz (die), ἡ ἐπαρχία.
 Prügel (die πληθ.), τὰ ξυλοκοπή-
 prüfen, δοκιμάζω, ἐξετάζω. [ματα.
 Pulver (das), ἡ πυρίτις.
 pusten, φυσῶ, ἀναφυσῶ.
 putzen, καθαρίζω.
 Putzgeschäft (das), κατὰστημα
 νεωτερισμῶν.
- Q
- Quadrat (das) τὸ τετράγωνον.
 Qual (die) τὸ βάσανον.
 Querstrasse, ἡ παραπλεύρως κει-
 Quelle (die), ἡ πηγή. [μένη ἑδός
 Quittung (die), ἡ ἀπόδειξις.
- R
- Rabätt, (der), ἐκπτώσις.
 Rabe (der), ὁ κόραξ.
 Rache (die), ἡ ἐκδίκησις.
 rächen, ἐκδικῶ.
 Rat (der), ἡ συμβουλή, ὁ σύμβουλος.
 Rathaus (das), Βουλή.
 Räuber (der), ὁ ληστής.
 Raubtier (das), τὸ ἀρπακτικόν
 ζῷον.
- Rauch (der), ὁ καπνός.
 Raum (der), τὸ διάστημα.
 Raupe (die), ἡ κάμπη.
 Rauch, καπνός.
 rauchen, καπνίζω.
 rechnen, λογαριάζω.
 Rechnung (die), ὁ λογαριασμός.
 Recht (das), τὸ δίκαιον.
 recht, ὀρθός, δίκαιος.
 rechts, δεξιὰ.
 Rechtschaffenheit (die), ἡ τιμώ-
 της.
 Rectiön (die), καταθύσεις. || σύν-
 ταξις.
 Rede (die), ὁ λόγος, ἡ ἐμιλίς.
 reden, ἐμιλῶ, λέγω.
 Redlichkeit (die), ἡ χρηστότης.
 Redner (der), ὁ ρήτωρ.
 Regel (die), ὁ κανών.
 regelmässig, κανονικός.
 Regen (der), ἡ βροχή.
 regieren, κυβερνῶ.
 Regierung (die), ἡ διοίκησις, ἡ
 κυβέρνησις.
 regnen, βρέχω.
 Reich (das), ἡ αὐτοκρατορία, τὸ
 βασίλειον.
 reich, πλούσιος.
 Reich (das), τὸ βασίλειον.
 Reichstag (der), τὸ κοινοβούλιον
 τῆς Γερμανίας.
 reichen, δίδω, προσφέρω.
 Reichtum (der), ὁ πλοῦτος.
 reif, ὄριμος.
 Reihe (die), ἡ σειρά.
 rein, καθαρός.
 reinigen, καθαίρω, καθαρίζω.
 Reise (die), τὸ ταξίδιον.
 reisen, ταξιδεύω, περιηγοῦμαι.
 Reisender (der), ὁ ταξιδιώτης ||
 ὁ περιοδεύων ἐμπορικῶς πράκτωρ.

- reizen, ἐρεθίζω.
 reizend, χαρίεις, θελκτικός.
 Residenz (die), ἡ διαμονή.
 Rest (der), τὸ ὑπόλοιπον.
 retten, σφίζω.
 reuen, μετανοῶ.
 Rhein (der) ὁ Ῥήνος.
 Richter (der), ὁ δικαστής.
 Richtung (die), κατεύθυνσις.
 Rock (der), τὸ φόρεμα.
 roh, ὠμός, ἀκατέργαστος.
 Rolle (die), ἡ τροχαλία, ὁ κύλιν-
 δρος, ὁ χαρακτήρ (ρόλος).
 Römer (der), ὁ Ρωμαῖος.
 Rose (die), τὸ ῥόδον.
 Ross (das), τὸ ἄλογον.
 Rücken (der), ἡ ράχη.
 römisch, ρωμαϊκός.
 rot, κόκκινος.
 Rückkehr (die), ἡ ἐπάνοδος.
 Rückseite (die), τὸ ὀπισθεν μέρος.
 rückwärts, ὀπίσω, πρὸς τὰ ὀπίσω.
 rühmen, καυχῶμαι.
 Ruf (der), ἡ φήμη.
 rufen,* καλῶ, φωνάζω.
 Ruhe (die), ἡ ἡρεμία, ἡσυχία.
 ruhig, ἡσυχός.
 Ruhm (der), ἡ δόξα, τιμή.
 Russe, ὁ Ρῶσος.
 Rüssel (der), τὸ ρύγχος.
- S
- Saal (der), ἡ αἴθουσα.
 Saat (der), ὁ σπόρος.
 Sache (die), τὸ πρᾶγμα. || ὑπόθεσις.
 sagen, λέγω.
 Salz (das), τὸ ἅλας.
 sammeln, συλλέγω.
 Sammlung (die), ἡ συλλογή.
 Sand (der), ἡ ἄμμος.
- sandig, ἀμμώδης.
 Satz (der), ἡ πρότασις, φράσις.
 Sanftmut (die), ἡ γλυκύτης, πρα-
 ότης.
 Säule (die), ἡ στήλη.
 Schade (der), ἡ βλάβη.
 schaden, βλάπτω.
 schädlich, βλαβερός.
 Schaf (das), τὸ πρόβατον.
 Schäfer (der), ὁ ποιμὴν.
 Schaltjahr (das), τὸ δίσεκτον ἔτος.
 Schalter (der), τριμῖον εἰσιτηρίων,
 θυρίς.
 schämen (sich), αἰσχύνομαι.
 Schande (die), τὸ αἶσχος.
 Schar (die), ἡ ἀγέλη, ἐμάς.
 scharf, ὀξύς.
 Schatten (der), ἡ σκιά.
 Schatz (der), ὁ θησαυρός.
 schätzen, ἐκτιμῶ.
 Schauspiel (das), τὸ θέαμα, δράμα.
 scheinen, φαίνομαι, λάμπω.
 Schein (der), τὸ φαινόμενον.
 Scheuen, φοβίζομαι.
 Scherz (der), ἄστεϊσμός.
 schicken, πέμπω· sich schicken,
 ἀρμόζω, πρέπω.
 Schicksal (das), ἡ τύχη, μοῖρα.
 Schiesspulver (das), ἡ πυρίτις.
 Schiff (das), τὸ πλοῖον.
 schildern, περιγράφω.
 schmeicheln, κολακεύω.
 Schlaf (der), ὁ ὕπνος.
 schlafen,* κοιμῶμαι, — gehen,
 κατακλίνομαι.
 Schlange (die), ὁ ὄφις.
 Schlafzimmer (das), ὁ κοιτῶν.
 schlaflos, ἀϋπνος.
 Schlag (der), ὁ κτύπος, τὸ κτύ-
 πημα.
 schlagen,* κτυπῶ, κρούω.

- schlecht, κακός.
 schleichen,* γλιστρῶ, ὀλισθαίνω.
 schliessen,* κλείω.
 Schlimmste (das), τὸ χειρίστον.
 Schloss (das). ἡ ἔπαυλις, τὸ ἀνάκτορον.
 Schlüssel (der), ἡ κλείς.
 Schmeichler (der), ὁ κόλαξ.
 schmelzen, τήκω, λυθῶ.
 Schmerz (der), ἡ ἀλγηθῶν, πόνος.
 Schmetterling (der), ἡ χρυσάλλις.
 Schmied (der), ὁ σιδηρουργός.
 Schmiede (die), τὸ σιδηρουργεῖον.
 schmutzig, ρυπαρός.
 schmücken, κοσμῶ, στολιζῶ.
 Schnee (der), ἡ χιών.
 schneiden, χωρίζω.
 Schneider (der), ὁ ράπτης.
 schneien, χιονίζω.
 schnell, ταχύς.
 schon, ἤδη.
 schön, ὄρατος.
 schonen, φείβομαι. [καλλονή.
 Schönheit (die), ἡ ὄρασις, ἡ
 Schöpfung (die), τὸ δημιουργημα.
 Schrecken (der), ὁ τρόμος.
 schrecklich, τρομερός.
 schreiben,* γράφω.
 Schreibtisch (der), γραφεῖον.
 Schriftsteller (der), ὁ συγγραφεύς.
 Schuh (der), τὸ ὑπόδημα.
 Schuhmacher (der), ὁ ὑποδηματοποιός.
 Schuld (die), τὸ χρέος, ἡ ὀφειλή.
 schuldig, αἰτιος, ἐνόχος, ὀφειλέτης.
 Schule (die), τὸ σχολεῖον.
 Schüler (der), ὁ μαθητής.
 schützen, προφυλάττω, ὑπερασπίζω.
 schütteln, σείω, τινάζω.
 Schutz (der), βολή πυροβόλου ἢ τηλεβόλου, τουφεκιά.
 Schütz[e] (der), ὁ τοξότης.
 schwach, ἀδύνατος.
 Schwachheit (die), ἡ ἀδυναμία.
 Schwager (der), ὁ γαμβρός || σύγ-
 γαμβρός || ὁ συμπέθερος.
 Schwägerin (die), ἡ νύμφη || συν-
 νυφάδα || γυναικαδέλφη.
 Schwalbe (die), ἡ χελιδών.
 schwarz, μέλας.
 schweigen, σιωπῶ.
 Schwein (das), ὁ χοίρος.
 Schweiz (die), ἡ Ἑλβετία.
 Schweizer (der), ὁ Ἑλβετός.
 schwer, βρῦς, δύσκολος.
 Schwert (das), τὸ ξίφος.
 Schwester (die), ἡ ἀδελφή.
 schwierig, δύσκολος.
 Schwierigkeit (die), ἡ δυσκολία.
 See (der), ἡ λίμνη die —, ἡ θάλασσα.
 Seele (die), ἡ ψυχή.
 segeln, ιστιοπλοῦ.
 segnen, εὐλογῶ.
 sehen,* βλέπω.
 Sehenswürdigkeit (die). τὰ ἀξιοθέατα μέρη.
 sehr, λίαν, πολύ.
 sein, ἰδικός του, του, αὐτοῦ ρ. βο-
 ηθ. εἶναι.
 Seite (die), ἡ πλευρά, τὸ μέρος.
 selbst, αὐτός, ὁ ἴδιος.
 selten, σπάνιος. || σπανίως.
 senden,* πέμπω, στέλλω.
 sicher, βέβαιος. || βεβαίως.
 sichtbar, ὁρατός.
 Sieg (der), ἡ νίκη.
 Siegel (das), ἡ σφραγίς.
 singen,* ᾄδω.
 Sinn (der), ἡ αἴσθησις.
 sitzen,* κάθικαι.
 so, οὕτω, τόσον.

- sobald, ἄμα ὥς.
 soeben, ἄρτι, πρὸ μικροῦ.
 sogar, μάλιστα.
 Sohn (der), ὁ υἱός.
 Sola-Wechsel, γραμμᾶτιον εἰς ἐπιταγήν.
 sogleich, ἀμέσως.
 solcher, τοιοῦτος.
 sollen, ὀφείλω.
 Sommer (der), τὸ θέρος.
 sondern, ἀλλά.
 sonst, ἄλλως, εἰ δὲ μή. || ἄλλοτε.
 Sorge (die) ἡ φροντίς.
 sorgfältig, ἐπιμελής.
 Sonne (die), ὁ ἥλιος.
 Sonntag (der), ἡ Κυριακή.
 Spanien, ἡ Ἰσπανία.
 Spanier (der), ὁ Ἰσπανός.
 Spaten (der), πτύριον.
 sparsam, φειδωλός, οἰκονόμος.
 spazieren gehen, περιπατῶ.
 Spaziergang (der), ὁ περίπατος.
 spät, ἄργά.
 Speise (die), φαγητόν.
 Speisesaal (der), τὸ ἐστιατόριον.
 speisen, τρώγω, γεύομαι.
 Spiegel (der), ὁ καθρέπτης.
 Spiel (das), τὸ παίγιον.
 spielen, παίζω.
 spinnen, νήθω, κλώθω.
 Spiritus (der), οἰνόπνευμα.
 Sprache (die), ἡ γλῶσσα.
 sprechen,* ὁμιλῶ.
 springen,* πηδῶ.
 Staat (der), τὸ κράτος, ἡ πολιτεία.
 Stadt (die), ἡ πόλις.
 Stamm (der), ὁ κορμός.
 stammen (von), καταγόμαι, προέρχομαι ἐκ.
 Stand (der), ἡ θέσις, ἡ κατάστασις.
 stark, ἰσχυρός, δυνατός, βρωμαλέος.
 Stärke (die), ἡ ἰσχύς, δύναμις, βῶμη.
 stärken, ἐνδυναμώνω.
 statt, ἀντί.
 stattlich, μεγαλοπρεπής.
 stehen,* ἵσταμαι.
 Stein (der), ὁ λίθος.
 Stelle (die), ἡ θέσις.
 stellen, θέτειν, τοποθετῶ.
 Ster (der), κυβ. μέτρον.
 Stern (der), τὸ ἄστρον.
 Sternwarte (die) τὸ ἀστεροσκοπεῖον.
 still, ἡσυχός, ἤρεμος, ἤρεμος.
 stets, πάντοτε συνεχῶς.
 Stimme, (die), ἡ φωνή.
 Stirn[e], (die), τὸ μέτωπον.
 Stoff (der), τὸ ὕψασμα.
 Stock (der), πάτωμα || ἡ βάρδος.
 stolz, ὑπερήφανος.
 Stolz (der), ἡ ὑπερηφάνεια.
 Storch (der), ὁ πελαργός.
 Storch, ταράττω, ἐνοχλῶ.
 stören, ταράττω, ἐνοχλῶ.
 Strafe (die), ἡ ποινή, τιμωρία.
 strafen, τιμωρῶ.
 Strasse, (die), ἡ ἰδός.
 Strauch (der), θάμνος.
 Strauss (der), ἡ ἀνθοδέσμη.
 streiten,* ἐρίζω.
 streng, αὐστηρός.
 streuen, σπείρω, βίπτω.
 Strick (der), τὸ σχοινίον.
 Stroh (das), τὸ ἄχυρον.
 Strohdach (das), ἡ ἄχυρινή στέγη.
 Strumpf (der), ἡ κνήμη, ἡ κάλτσα.
 Student (der), ὁ σπουδαστής.
 Stunde (die), ἡ ὥρα.
 Subjekt, ὑποκείμενον.
 Sünden (der), ὁ νότος.
 Suppe (die), ἡ σούπα.
 stürzen καταρρίπτω, κρημνίζω.
 suchen, ζητῶ, ἐρευνῶ.

Summe (die), τὸ ἄθροισμα, σύνολον.
süss, γλυκός.

Τ

tadeln, μέφομαι, ψέγω.
Tabak (der), ὁ καπνός.
Tabakspfeife (die), ἡ πίπα.
Tag (der), ἡ ἡμέρα.
täglich, καθημερινός,
Tannenbaum, (der), ἡ ἐλάτη.
tanzen, χορεύω.
Tasche (die), τὸ θυλάκιον.
tapfer γενναῖος, ἀνδρῆσις.
Tapferkeit (die), ἡ ἀνδρεία.
Taschentuch (das), τὸ μανθῆλιον.
Taube (die), ἡ περιστέρα.
tauen, λιώνει ὁ πάγος.
taugen, ἀξίζω, χρησιμεύω.
Teil (der), τὸ μέρος.
Teufel (der), ὁ διάβολος.
teilnehmen,* μετέχω.
Tal (das), ἡ κοιλάς.
Tat (die), ἡ πράξις.
tätig, ἐνεργός, ἐνεργητικός.
Tor (das), ἡ πύλη.
Tor (der), ὁ μωρός, ὁ ἄφρων.
Torheit (die), ἡ μωρία, ἀφροσύνη.
Tränen (die), τὰ δάκρυα.
tun, πράττειν, ποιεῖν.
Türe (die), ἡ θύρα.
tief, βαθύς.
Tier (das), τὸ ζῷον.
Tiergarten (der), ζωολογ. κήπος.
Tisch (der), ἡ τράπεζα.
Tischler (der), ὁ μαραγκός.
Titel (der), ὁ τίτλος.
Tochter (die), ἡ θυγάτηρ.
Ton (der), ὁ τόνος.
tot, νεκρός.
töten, φονεύω.

tragen,* φέρω, βασταζῶ.
Traube (die), ἡ σταφυλή.
Trauerspiel (das), ἡ τραγωδία.
träge, ὀκνηρός, νοθρός.
Trägheit (die), ἡ ὀκνηρία.
treiben,* ἐλαύνω, ὠθῶ, σπρώχνω.
Treffen* (das), ἡ μάχη, συμπλοκή.
treffen,* συναντῶ.
trefflich, ἐξαιρέτος.
treten, πατῶ, βαδίζω.
treu, πιστός.
Treue (die), ἡ πίστις.
trinken,* πίνω.
trocken, ξηρός.
trocknen, ξηραίνω.
Troja, ἡ Τροία.
Trommel (die), τὸ τύμπανον.
Tropf (der), ὁ βλάξ, ἡλίθιος.
Trost (der), ἡ παρηγορία.
trösten, παρηγορῶ.
trübe, θολός, συννεφής.
Trümmer (die) τὰ ἐρείπια.
Tuch (das), τὸ ὕφασμα.
tüchtig, δεξιός, δεινός.
Tugend (die), ἡ ἀρετή.
tugendhaft, ἐνάρετος.
Türke (der), ὁ Τοῦρκος.
Turm (der), ὁ πύργος.
Typhus (der), ὁ τύφος.

Υ

Übel (das), τὸ κακόν, übel κακός.
üben, ἀσκῶ, μετέρχομαι.
über, ὑπέρ, ὑπεράνω, ἄνωθεν, πέρα.
überall, πανταχοῦ.
übereinkommen, συμφωνῶ.
übereinstimmen, συμφωνῶ.
überflüssig, περιττός.
Überfluss (der), ἡ ἀφθονία.
überführen, ἐξελέγχω.

- überhaupt, ἐν γένει.
 überlegen, ἀναλογιζομαι.
 überlegen, ἐπίθ. ὑπέρτερος.
 übernehmen,* ἀναλαμβάνω.
 überschwemmen, πλημμυρίζω.
 Übersetzung (die), ἡ μετάφρασις.
 überziehen,* περικαλύπτω.
 Überzieher (der), ἐπενδύτης.
 übrig, ὑπόλοιπος.
 Übung (die), ἡ ἄσκησις, τὸ γυμνασιον.
 Ufer (das), ἡ ἄκρη, ἀκτή.
 Uhr (die), τὸ ὥρολόγιον.
 um περί, διά, χάριν.
 umarmen περιπτύσσειν.
 umhergehen,* περιέρχασθαι.
 umkommen,* χάνεσθαι.
 umsonst, μάτην.
 Umstand (der), ἡ περίστασις, ἡ περίπτωσις.
 Umstehenden (die), οἱ περισταῶτες.
 umwenden, ἀναστρέφω.
 unangenehm, δυσάρεστος.
 unbekannt ἄγνωστος.
 Undank (der), ἄγνωμοσύνη.
 undankbar, ἀγνώμων.
 Ungarn, ἡ Οὐγγαρία.
 ungefähr, περίπου.
 ungesund, νοσηρός.
 ungewiss, ἀβέβαιος.
 ungewöhnlich, ἀσυνήθης.
 Unglück (das), τὸ δυστύχημα.
 unglücklich, δυστυχής.
 Unglücksfall (der), τὸ δυστύχημα.
 unmöglich, ἀδύνατον.
 unrecht, ἄδικος.
 Unrecht (das), τὸ ἄδικον.
 Unschuld (die), ἡ ἀθωότης.
 unser, ἡμέτερος.
 unsterblich, ἀθάνατος.
 unter, ὑπό, ὑποκάτω, μεταξύ.
 Unterbrechung (die), διακοπή.
 unterbringen, ἐξασφαλίζω.
 unterdessen, ἐν τῷ μεταξύ.
 unterhaltend, διασκεδαστικός.
 unterirdisch, ὑπόγειος.
 unterjochen, ὑπόδουλον.
 unterlassen, παραλείπω.
 Unternehmung (die), ἡ ἐπιχειρήσις.
 unternehmend, ἐπιχειρηματικός.
 unterrichten, ἐκπαιδεύω.
 unterschreiben,* ὑπογράφω.
 Unterschrift (die), ἡ ὑπογραφή.
 unterscheiden,* διακρίνω.
 unterstützen, ὑποστηρίζω.
 untersuchen, ἀνακρίνω.
 Unterthan (der), ὁ ἐπήκοος.
 Unterwerfung (die), ἡ ὑπόταξις, ἡ ὑποδούλωσις.
 unterwegs, καθ' ὁδόν.
 Unwahrheit (die), τὸ ψεῦδος.
 unwissend ἀμαθής.
 unzählig, ἀναρίθμητος.
 Ursache (die), τὸ αἷτιον, ἡ αἷτια.
 urteilen, κρίνειν.

V

- Vater (der), ὁ πατήρ.
 Vaterland (das), ἡ πατρίς.
 verachten, καταφρονῶ.
 Veränderung (die), μεταβολή, ἀλλαγή.
 veränderlich, μεταβλητός.
 verbergen,* κρύπτω.
 verbessern, διορθώνω.
 Verbindung (die), συνένωσις, συναψις.
 Verbrechen (das), τὸ κακούρημα.
 Verbrecher (der), ὁ κακοῦργος.

- verbreiten, διαδίδω.
 verbrennen,* καίω.
 verdächtig, ύποπτος.
 verdienen, κερθαίνω· εἶναι ἄξιον.
 Verdruss (der), ἡ ἀνία.
 verehren, τιμῶ, λατρύω.
 vereinigen, ἐνώνω, συνάπτω.
 Verfasser (der), ὁ συγγραφεύς.
 verfolgen, καταδιώκω, παρακολούθῳ.
 vergebens, ματαιῶς.
 vergeblich, ἀνωφελέης, μάταιος, εἰς μάτην.
 vergehen,* παρέρχεσθαι.
 vergelten, ἀνταποδίδω.
 vergessen,* λησμονῶ.
 vergleichen, παραβάλλω.
 Vergnügen (das), ἡ εὐχαρίστησις.
 vergnügt, φαιδρός, εὐθυμος.
 vergiössern, μεγαθύνω, αὐξάνω.
 verheiratet, νομφευμένος.
 verhindern, ἐμποδίζω, κωλύω.
 verkaufen, πωλῶ.
 verkünden, ἀνγγέλλω.
 verlangen, ἐπιθυμῶ, ζητῶ.
 verlassen,* καταλείπω, ἐγκαταλείπω.
 verlassen,* (sich), βραδίεσθαι, ἐμπιστεύεσθαι.
 Verlauf (der), ἡ ἐξέλιξις.
 Verlegenheit (die), ἡ ἀμηχανία.
 verleiten, ἀποπλανῶ, παρασύρω.
 verlohnen, ἀξίζω.
 Verlust (der), ἀπώλεια.
 vermeiden,* ἀποφεύγω.
 vermeintlich, φανταστικός, κατὰ φαντασίαν.
 vermindern, ἐλαττώνω.
 vermischen, μίγνυω, ἀναμιγνύω.
 Vermögen (das), ἡ θύναμις, ἡ περιουσία.
- vermuten, εικάζω, ὑποθέτω.
 vermutlich, ὡς φαίνεται.
 Vermutung (die), ὑπόθεσις.
 vernachlässigen, παραμελῶ.
 vernehmen,* μανθάνω.
 Vernunft (die), τὸ λογικόν.
 verreisen, ταξιδεύω.
 verraten,* προδίδω.
 versagen, ἀρνεῖσθαι, ἀποποιεῖσθαι.
 Versammlung (die), συνάθροισις, συνέλευσις.
 versammeln, συνάγω, συναθροίζω.
 verschaffen, πορίζω, προμηθεύω.
 verschieben, ἀναβάλλω.
 verschieden, διάφορος, ἄλλοιός.
 verschmitzt, πανορθός.
 verschonen, φειδομαι.
 verschwenden, σπαταλῶ.
 verschwinden, ἀφανῆς γίνομαι.
 versehen sich, ἐφοδιάζομαι.
 Versetzung (die), ἡ μετάθεσις, μετατόπισις.
 versetzen, μεταθέτω, μετακινῶ, διακόπτω.
 Versicherung (die), ἡ διαβεβαίωσις.
 versöhnen (sich), διαλλάσσω, συνδιαλλάσσω.
 versprechen,* ὑπόσχομαι.
 verstehen,* ἐννοῶ.
 verteilen, διανέμω, διαμοιράζω.
 vertilgen, ἐξαφανίζω, ἐξολοθρεύω.
 Vertrauen, (das), ἡ πεποίθησις, ἐμπιστοσύνη.
 vertreiben,* ἀπελάνω, ἐκδιώκω.
 vertreten,* ἀντιπροσωπεύω.
 verursachen, προξενῶ.
 verwandeln, μεταβάλλω, μετα-
 verwandt, συγγενής. [τρέπω.
 Verwandte (der), ὁ συγγενής.
 verwenden, μεταχειρίζομαι, χρησιμοποιῶ.

Verwendung (die), ἡ χρῆσις.
 verwerfen,* ἀπορρίπτω.
 verwundern, ἐκπλήττω.
 verwüsten, ἐρημῶ.
 verzaubert, μαγευμένος.
 verzeihen,* συγχωρῶ.
 Verzeihung (die), ἡ συγγνώμη,
 συγχώρησις.
 verziehen (sich),* κάμπτομαι.
 verzweifeln, ἀπελπίζομαι.
 Verzweiflung, ἡ ἀπελπισία.
 verzollen, ἐκτελωνίζω.
 Vetter (der), ὁ ἐξαδέλφος.
 viel,—ε πολὺ, πολλοί.
 vielleicht, ἴσως.
 vielseitig, πολλαπλοῦς.
 Viergespann (der), τέθριππος ἄ-
 μαξια.
 Viertelstunde (die), τὸ τέταρτον
 ὥρα.
 Vogel (der), τὸ πτηνόν.
 vollenden, περαίνω, τελειώνω.
 Volk (das), ὁ λαός.
 volkreich, πολυάνθρωπος.
 vollkommen, τέλειος, ἐντελής.
 voll, πλήρης.
 vor, πρό, ἐνώπιον, ἔμπροσθεν, ὑπό.
 vorbeigehen,* διαβαίνω ἔμπροσθεν.
 Vorfahre (der), ὁ πρόγονος, προ-
 πάτωρ.
 vorgesetzt, ὁ προϊστάμενος.
 vorgestern, προχθές.
 vorher, πρότερον.
 vorig, πρότερος, προηγούμενος.
 vorlesen,* ἀναγινώσκω.
 Vormund, (der), κηδεμών.
 vornehmer, ἔξοχος.
 Vorrat (der), προμήθεια.
 vorschlagen, προτείνω.
 vorsichtig, προνοητικός, προσε-
 κτικός.

Vorstellung (die), ἡ παράστασις.
 Vorteil (der), τὸ ὄφελος, ἡ ὠφέλεια
 vortrefflich, ἐξαιρετός.
 vorstellen, παριστάνω, εἰκονίζω.
 vorwärts, ἐπί τὰ πρόσω.
 Vorwurf (der), ἡ μομφή.
 vorziehen,* προτιμῶ.
 vorzüglich, ἐξαιρετός.

W

wachen, ἀγρυπνῶ.
 wachsen,* αὐξάνω.
 wacker, γενναιοψυχός, ἱκανός.
 Waffen (die), τὰ ὅπλα.
 Wagen (der), ἡ ἄμαξα.
 wagen, τολμῶ, διακινδυνεύω.
 wahr, ἀληθής.
 Wahrheit (die), ἡ ἀλήθεια.
 Wahrsagen, μαντεύω, προμαντεύω
 wahrscheinlich, πιθανός.
 Waise (die), ὁ ὄρφανός, ἡ ὄρφανή.
 Wald (der), τὸ δάσος.
 Wall (der), τὸ πρόχωμα.
 Walfisch (der), ἡ φαλινα.
 Wand (die), ὁ τοίχος.
 Wanderei, ἀποδημῶ.
 Wanderung, (die), ταξίδιον.
 wann, ποτέ, ἔτε.
 warm, θερμός, ζεστός.
 Wärme (die), ἡ θερμότης, ζέση.
 während, διαρκούντως, κατὰ τὴν
 διάρκειαν.
 warnen, νοθεύω, ἀποτρέπω.
 warten, ἀναμένω.
 Wartesaal (der), αἴθουσα ἀναμονῆς
 Wasser (das), τὸ ὕδωρ.
 Wechsel (der), συνναλλαγματική.
 wechseln, ἀλλάσσω, μεταβάλλω.
 weder... noch, οὔτε... οὔτε...
 Weg (der), ἡ ὁδός, ὁ δρόμος.

wegen, ἔνεκα, ἐξ αἰτίας, διὰ.	Wiese (die), ὁ λειμών, τὸ λειβάδιον.
wegführen, ἀπάγω, ἀποκομίζω.	wild, ἄγριος.
wegnehmen ἀφαιρῶ, ἀπάγω.	Wille (der), ἡ θέλησις.
wegtragen, ἀποκομίζω.	willkommen sein, εὐπρόσδεκτον εἶναι.
Weib (das), ἡ γυνή.	Wind (der), ὁ ἄνεμος.
weich, μαλακός.	Winter (der), ὁ χειμῶν.
weichen, ὑποχωρῶ, ἐνδίδω.	wirklich, πραγματικός.
Weich (die), ὁ ἰκτίνος, τὸ περιδογέρακο.	Wirkung (die), ἡ ἐνέργεια, ἐπίδρασις.
weigern (sich), ἀρνοῦμαι, ἀποποιῶμαι.	wissen,* γνωρίζω.
weil, διότι, ἐπειδή.	Wissenschaft (die), ἡ ἐπιστήμη.
weilen, διατριβῶ, διαμένω.	Witwe (die), ἡ χήρα.
Wein (der), ὁ οἶνος.	wo, ποῦ· wodurch, διὰ τίνος· woher πόθεν.
Weinberg (der), ὁ ἀμπελών.	Woche (die), ἡ ἑβδομάς.
weinen, κλαίειν.	Wörterbuch (das), τὸ λεξικόν.
weise, σοφός.	wohl καλῶς, καλᾶ.
Weise (die), ὁ τρόπος.	Wohl (das), ἡ εὐθυμερία.
weisen,* δεικνύω.	wohlfeil, εὐθηνός.
Weisheit (die), ἡ σοφία.	wohlhabend, εὖπορος.
weiss, λευκός.	Wohlthat (die), ἡ εὐεργεσία.
weit, μακρός, μακρὰν.	Wohlthäter (der), ὁ εὐεργέτης.
Weite (das), τὸ κενόν.	wohlthätig, εὐεργετικός, ἀγαθοεργός.
weitergehen,* ἀναχωρῶ, φεύγω.	Wohlwollen (das), ἡ εὐμένεια.
welch, welcher, ποῖος.	Wolf (der), ὁ λύκος.
Welken (das), ἡ μάρανσις.	Wohnung (die), ἡ κατοικία.
Welt (die), ὁ κόσμος, τὸ σύμπαν.	Wolke (die), τὸ νέφος.
wenig ὀλίγον.	Wolle (die), τὸ ἔρρον μαλλίον.
wenigstens, τοῦλάχιστον.	wollen, ἐπιθ. μάλλινος.
wenn, ἂν, ὅταν, ὅτε.	wollen, βούλομαι, θέλω.
werden, γίνομαι.	Wonne (die), ἡ θογή.
Werk (das), τὸ ἔργον.	worán, εἰς τί, ποῦ.
Werkzeug (das), τὸ ἔργαλειον.	Wort (das), ἡ λέξις, ὁ λόγος.
Wesen (das), τὸ ὄν.	wundern, θαυμάζω, ἀπορῶ.
West (der), δύσις.	Wunsch (der), ἡ ἐπιθυμία εὐχή.
Wetter (das), ὁ καιρός.	wünschen, ἐπιθυμῶ, εὐχομαι.
wichtig, σπουδαίος.	Wurm (der), ὁ σκώληξ.
widmen, ἀφιερώνω.	Wurst (die), τὸ λουκανικόν.
wieviel? πόσον;	Wurzel (die), ἡ ρίζα.
wiederholen, ἐπικυλαμῶ.	
widersprechen,* ἀντιλέγω.	

αἰχμάλωτος, gefangen. ὁ — der	ἀμαθής, unwissend.
Gefangene.	ἄμαξα, der Wagen.
αἰών, das Jahrhundert.	ἄμαξηλάτης, der Kutscher.
αἰώνιος, ewig.	ἄμαρτημα, die Sünde, das Laster.
ἄκαμπτος, starr.	ἄμβλύς, stumpf.
ἄκανθα, der Dorn.	ἀμείβω, belohnen.
ἄκάτιον, das Boot.	ἀμέλω, melken.*
ἀκμάζω, blühen.	ἀμελής, nachlässig.
ἀκμή, die Blüte.	ἀμέλεια, die Nachlässigkeit.
ἀκολουθῶ, folgen.	Ἄμερική, Amerika.
ἀκόμη, noch.	ἀμερικανικός, amerikanisch.
ἀκονίζω, schleifen.*	Ἄμερικανός, der Amerikaner.
ἀκούειν, hören.	ἄμέσως, gleich, sogleich.
ἀκούραστος, unermüdlich.	ἀμοιβή, der Lohn, die Belohnung
ἀκριβός, teuer.	ἄμπελος, der Weinberg.
ἀκριβῶς, genau, gerade, eben.	ἀμφιβάλλω, zweifeln.
ἀκτή, das Ufer, die Küste.	ἀμφιβολία, der Zweifel.
ἀκτίς (ἡ), der Strahl.	ἀμφοτέροι, beide.
ἄλαλος, stumm.	ἀναβαίνω, hinaufgehen*, steigen*
ἄλας, das Salz.	ἀναβάλλω, verschieben.*
ἄλγος, der Schmerz.	ἀναγινώσκω, lesen.*
ἄλέκτωρ, der Hahn.	ἀναγκάζω, zwingen.*
Ἄλεξανδρος, Alexander.	ἀναγκαῖος, notwendig, nötig.
ἄλεξήλιον, der Sonnenschirm.	ἀνάγκη, die Not.
ἄλευρον, das Mehl.	ἀναγνωρίζω, erkennen.*
ἀλήθεια, die Wahrheit.	ἀνάγνωσις, das Lesen.
ἀληθής, wahr.	ἀνάδοχος, der Pate, der Gevatter.
ἀλήτης, der Landstreicher.	ἀναίσθητος, gefühllos, unempfindlich.
ἄλιεύς, der Fischer.	ἀνακαλύπτω, entdecken.
ἄλλά, aber, doch, sondern.	ἀνακάλυψις, die Entdeckung.
ἄλλάσσω, wechseln.	ἀνάκλιτρον, der Armstuhl, das
ἄλλαχού, anderswo.	Sopha.
ἄλληπαλήλως, hintereinander.	ἀνάκτορον, der Palast.
ἄλλήλους, αἰς, ας, α einander.	ἀναμένω, warten.
ἄλλοι, andere.	ἀναμιγνύομαι, sich mischen.
ἄλογον, das Pferd. das Ross.	ἀναμφιβόλως, ohne Zweifel.
ἄλλως, sonst.	ἀνάξιος, ungeschickt.
ἄλλοτε, ehemals, sonst.	ἀνάπτω, anzünden.
Ἄλπεις, die Alpen.	ἀναρτῶ, aufhängen.
ἄλωνίζω, dreschen.*	ἀνασηκῶνω, aufheben.*
ἄμα, sobald.	

ἀνατέλλω, aufgehen.*	ἄνωτατος, der oberste, höchste.
ἀνατολή, der Aufgang.	ἀνωφελής, vergeblich.
ἀναφέρω, erwähnen.	ἄξια, der Wert, der Verdienst.
ἀναχωρῶ, abreisen.	ἄξιέπαινος, ἀξιέραστος, liebens-
ἀναχώρησις, die Abreise.	würdig.
ἀνδρείος, tapfer.	ἄξιζω, verdienen· taugen.
ἀνδριάς, die Bildsäule.	ἄξινη, die Axt.
ἀνέκδοτον, die Anekdote.	ἄξιος, fähig.
ἄνεμος, der Wind.	ἄξισημείωτος, merkwürdig.
ἀνεπιτήδειος, ungeschickt.	ἄξιωματικός, der Offizier.
ἀνέρχομαι, hinaufgehen*, stei-	ἄιδός, der Sänger.
gen*, sich belaufen.*	ἀπαγορεύω, verbieten.*
ἄνευ, ohne.	ἀπαιτῶ, verlangen.
ἀνευρίσκω, wieder finden.*	ἀπαντῶ, antworten, begegnen.
ἀνεψιά, die Nichte.	ἀπάντησις, die Antwort.
ἀνεψιός, der Neffe.	ἀπάνθρωπος, grausam.
ἀνήκω, gehören.	ἄπαξ, einmal.
ἀνήρ, der Mann.	ἀπαρέσχω, missfallen.*
ἀνήσυχος, unruhig.	ἀπαρνοῦμαι, entsagen.
ἀνησυχία, die Unruhe.	ἄπας, alles, ἅπαντες alle.
ἀνησυχῶ, beunruhigen.	ἀπασχολῶ, beschäftigen.
ἀνθοδέσμη, der Blumenstrauss.	ἀπατεῶν, der Betrüger.
ἄνθος, die Blume.	ἄπεικονίζω, vorstellen.
ἄνθραξ, die Kohle.	ἀπειλητικός, drohend.
ἄνθρωπος, der Mensch.	ἀπέναντι, gegenüber.
ἀνθρώπινος, menschlich.	ἀπεναντίας, im Gegenteil.
ἀνοησία, die Dummheit.	ἀπέρχομαι, abreisen, fortgehen.*
ἀνόητος, dumm.	ἀπεχθάνομαι, verabscheuen.
ἀνοίγω, öffnen.	ἀπέχω, sich enthalten.*
ἀνοιχτός, offen.	ἄπιδιον, die Birne.
ἄνοιξις, der Frühling.	ἄπιστος, untreu.
ἀνταμείβω, belohnen.	ἄπλοῦς, einfach.
ἀντί, statt, anstatt.	ἀπό, von, seit, aus.
ἀντιγράφω, abschreiben.*	ἀποδεικνύω, beweisen.*
ἀντικείμενον, der Gegenstand.	ἀποθνήσκω, sterben.
ἀντικρύ, gegenüber.	ἀποκάμω, ermüden.
ἀντίπαλος, der Gegner.	ἀποκοιμῶμαι, einschlafen*.
ἄντρον, die Höhle.	ἀποκόπτω, abhauen.
ἀνυπόμονος, ungeduldig.	ἀποκρούω, abschlagen.*
ἄνω, oben.	ἀποκρύνομαι, antworten. [gen.*
ἀνώμαλος, unregelmässig.	ἀποκρύπτω, verstecken, verber-

- ἀπολαύω, genießen.*
 ἀπομακρύνομαι, sich entfernen.
 ἀποπλέω, absegeln, abfahren.*
 ἀποστέλλω, schicken.
 ἀπόστασις, die Entfernung.
 ἀποσύρομαι, sich zurückziehen.*
 ἀποτυγχάνω, verfehlen.
 ἀπουσία, die Abwesenheit.
 ἀποφασίζω, sich entschliessen.*
 ἀπόφασις, der Entschluss.
 ἀποφεύγω, ausweichen,* meiden,* vermeiden,* entgehen*
 ἀποχωρῶ, sich zurückziehen*.
 Ἀπρίλιος, der April.
 ἀπώλεια, der Verlust.
 ἀπών, abwesend.
 ἀργά, spät.
 ἄργυρος, das Silber.
 ἀρέγγα, der Häring.
 ἀρέσσω, gefallen.*
 ἀρετή, die Tugend.
 ἀριθμός, die Zahl.
 ἀριθμῶ, zählen.
 ἀριστερά, links.
 ἀριστερός, link.
 ἀρκετά, genug.
 ἀρκῶμαι, sich begnügen.
 ἀρκούντως, genug.
 ἄρκτος, der Bär.
 ἄρνησις, die Weigerung.
 ἀρνούμαι, verweigern.
 ἀρπάζω, reißen.*
 ἄρρωστος, krank.
 ἀρτοποιός, der Bäcker.
 ἄρτος, das Brod.
 ἀρχαῖος, alt.
 ἀρχαιότης, das Altertum.
 ἀρχίζω, beginnen,* anfangen.*
 ἀρχή, der Anfang.
 ἀσθένεια, die Krankheit.
 ἀσθενής, krank.
 Ἀσία, Asien.
 ἄσμα, das Lied.
 ἀσπίς, der Schild.
 ἀστείζομαι, scherzen.
 ἀστήρ, der Stern.
 ἀστράπτω, blitzen, ἀστράπτει es
 blitzt.
 ἀστυνομία, die Polizei.
 ἄσχημος, hässlich.
 ἄσωτος, verschenderisch.
 ἀσχολία, die Beschäftigung.
 ἀσχολοῦμαι, sich beschäftigen.
 ἄτακτος, unartig.
 ἀτιόπλοιοι, das Dampfschiff.,
 ἀτραπός, der Pfad.
 ἀτύχημα, das Unglück.
 ἀτυχής, unglücklich.
 ἀτυχῶς, unglücklicherweise.
 Αὐγουστος, der August.
 αὐλή, der Hof.
 αὐξάνω, wachsen,* vermehren.
 αὐριον, morgen.
 αὐστηρός, streng.
 Αὐστραλία, Australien.
 Αὐστρία, Österreich.
 αὐστριακός, der Österreicher.
 αὐτοκράτειρα, die Kaiserin.
 αὐτοκράτωρ, der Kaiser.
 αὐτός, dieser, (ὁ) derselbe.
 ἀφαιρῶ, abnehmen.*
 ἀφήνω, lassen.*
 ἄφιξις, die Ankunft.
 Ἀφρική, Afrika.
 ἄφωνος, stumm.
 ἄωρος, unreif.

B

- βαδίζω, schreiten,* marschieren.
 βαθύς, tief.
 βαλάντιον, der Beutel.

βάρβαρος, der Barbar.	βράχος, der Fels.
βάρος, die Last.	βραχύς, kurz.
βαρῶνω, wiegen.*	βρεγμένος, nass.
βαρῦς, schwer.	βρέχει, es regnet.
βαρῶνος, der Baron.	βρέχομαι, nass werden.
βασίλειά, die Riegierung.	βρώμη, der Hafer.
βασίλειον, das Reich.	βροντᾶ, es donnert.
βασιλεύς, der König.	βροχή, der Regen.
βασίλισσα, die Königin.	βυζάνω, saugen.*
βάτραχος, der Frosch.	βυθίζομαι, sinken.*
βέβαιος, gewiss, sicher.	
βεβαιώνω, versichern.	Γ
βεβαίως, gewiss, wohl, allerdings	
βελόνη die Nadel.	γάλα, die Milch.
βελτιοῦμαι, sich bessern.	γαλῆ, die Katze.
Βερολίον, Berlin.	Γαλλία, Frankreich.
βῆμα, der Schritt.	Γάλλος, der Franzose.
βιβλιοδέτης, der Buchbinder.	γαλλικός, französisch.
βιβλίον, das Buch.	γαμβρός, der Schwager.
βιβλιοπωλεῖον, die Buch-	γάμος, die Ehe.
handlung.	γαρόφαλον, die Nelke.
βιβλιοπώλης, der Buchhändler.	γειτόν, der Nachbar.
Βιέννη, Wien.	γελοῖος, lächerlich.
βιολίον, die Violine.	γελῶ, lachen.
βίος, das Leben.	γεμίζω, füllen.
βλαβερός, schädlich.	γενναῖος, tapfer.
βλάβη, der Schaden.	γεννῶμαι, geboren werden.
βλάπτω, schaden.	γενέθλια, der Geburtstag.
βλακεία, die Dummheit.	γενῶ, gebären.*
βλάξ, dumm.	γέννησις, die Geburt.
βλέπω, sehen.*	Γερμανία, Deutschland.
βοήθεια, die Hilfe.	γερμανικός, deutsch.
βοηθῶ, helfen.*	Γερμανός, der Deutsche.
βοσκός, der Hirt.	γέρον, der Greis, alt.
βοῦς, der Ochs.	γεῦμα, das Mittagessen.
βούτυρον, die Butter.	γευματίζω, speisen.
βραβεῖον, der Preis.	γεῦσις, der Geschmack.
βραδέως, langsam.	γέφυρα, die Brücke.
βράζω, kochen.	γεώμηλον, die Kartoffel.
βρασμένος, gekocht.	γεωργία, der Ackerbau.
βραχίον, der Arm.	Γεώργιος, Georg.

γεωργῶ, bebauen.
 γῆ, die Erde.
 γῆρας, das Alter.
 γίνομαι, werden.
 Γκαίτε, Göthe.
 γλαυκός, blau.
 γλυκύς, süß.
 γλύκισμα, der Kuchen.
 γλῶσσα, die Sprache, die Zunge.
 γνώμη, die Meinung.
 γνωρίζω, kennen.*
 γνώσις, die Kenntnis.
 γνωστός, bekannt.
 γονεῖς, die Eltern.
 Γουλιέλμος, Wilhelm.
 γράμμα, der Brief [ger.
 γραμματοκομιστής, der Briefträ-
 γράφω, schreiben.*
 γραφίς, die Feder.
 γύμνασμα, die Übung.
 γυμνός, nackt.
 γυνή, die Frau.
 γωνία, die Ecke.

Δ

δαγάζω, beißen.*
 δάκρυον, die Thräne.
 δάκτυλος, der Finger.
 δανείζω, leihen.*
 δαπάνη, die Ausgabe.
 δαπανῶ, ausgeben.*
 δάσος, der Wald.
 δεῖγμα, das Muster.
 δεικνύω, zeigen.
 δειλός, feig.
 δεινά, die Leiden.
 δεῖπνον, die Mahlzeit.
 Δεκέμβριος, der Dezember.
 δελτίον, die Karte.
 δέν nicht.

δένδρον, der Baum.
 δένω, binden.*
 δεξιὰ, rechts.
 δέρμα, die Haut.
 δερμάτινος, ledern,
 δεσποινίς, das Fräulein.
 Δευτέρα, der Montag.
 δηλητήριον, das Gift.
 δημιουργῶ, schaffen.*
 δημιουργός, der Schöpfer.
 δημόσιος, öffentlich.
 διὰ, für, durch, wegen.
 διάβημα, der Schritt.
 διάγω, zubringen.*
 διαγράφω, durchstreichen.*
 διαγωγή, das Betragen,
 διαδίδω, verbreiten.
 διάδοχος, der Kronprinz.
 διαθέσειν ἔχω, Lust haben.
 διακρίνω, unterscheiden.*
 διαιρῶ, teilen.
 διαμένω, verbleiben.*
 διάνοια, der Verstand.
 διαπράττω, begehen.*
 διάρκεια, die Dauer.
 διαρρηγνύω, durchbrechen.*
 διασεδιάζω, sich unterhalten.
 διασεδεαστιζός, unterhaltend.
 διάστημα, die Entfernung.
 διαταγή, der Befehl.
 διατάττω, befehlen.*
 διατεθειμένος, geneigt.
 διατί, warum.
 διατρέχω, durchreisen.
 διατριβή, der Aufenthalt.
 διατρύπῶ, durchbohren.
 διαυγής, durchsichtig, klar.
 διαφεύγω, entgehen.*
 διαφθείρω, verderben.*
 διαφορά, der Unterschied.
 διδάκτωρ, der Doktor.

διδασκαλία, der Unterricht.	δυσκολία, die Schwierigkeit.
διδάσκαλος, der Lehrer.	δύσκολος, schwer.
διδάσκω, lehren.	δυστύχημα, das Unglück.
δίδω, geben.*	δυστυχής, unglücklich.
διέρχομαι, vorbeigehen,* durch- gehen,* zubringen.*	δύσις, west.
διεύθυνσις, die Leitung. Adresse.	δύω, untergehen.
διηγοῦμαι, erzählen.	δωδεκάς, das Dutzend.
δίκαιον, das Recht. Jura.	δωμάτιον, das Zimmer.
δίκαιος, gerecht.	δῶρον, das Geschenk.
δικηγόρος, der Advokat.	
διοίκησις, die Regierung.	Ε
δίοπτρα, die Brille.	εάν, wenn.
διορθώνω, verbessern.	εἶαρ, der Frühling.
διότι, weil, denn.	εβδομάς, die Woche.
διπλασίως, doppelt.	ἐγγαμος, verheiratet.
δίς, zweimal.	ἐγείρομαι, aufstehen.*
δίψα, der Durst.	ἐγκαίρως, rechtzeitig.
διψῶ, Durst haben.	ἐγκαταλείπω, verlassen.*
διῶρυξ, der Kanal.	ἐγκλημα, das Verbrechen.
δοκιμάζω, versuchen, probieren	ἐγκράτεια, die Mässigung.
δόλιος, falsch.	ἐγγχειρίδιον, der Dolch.
δολοφονῶ, ermorden.	ἐγγχειρίζω, übergeben.*
δολοφόνος, der Mörder.	ἔδαφος, der Boden.
δόξα, der Ruhm.	ἔδρα die Residenz.
δορζάς, das Reh.	ἔδῶ, hier.
δουλεία, die Sklaverei, das Joch	ἔθνος, die Nation.
δοῦλος, der Sklave.	εἴδησις, die Nachricht.
Δούναβις, die Donau.	εἶθε! o dass doch!
δοῦξ, der Herzog.	εἰκὼν, das Bild.
δράττομαι, ergreifen.*	εἰλικρινής, aufrichtig.
δρέπω, pflücken.	εἶναι, sein.
Δρέσδη, Dresden.	εἰρήνη, der Friede.
δρόμος, der Weg.	εἰς, in, an, auf, nach.
δροσερός, frisch.	εἷς, ein, einer.
δρυς, die Eiche.	εἰσέρχομαι, hineingehen.*
δύναμαι, können.	εἶτα, sodann.
δύναμις, die Kraft.	ἕκαστος, jeder.
δυνατός, stark.	ἑκατομμύριον, die Million.
δυσειδής, hässlich.	ἐκβαίνω, austreten.*
δυσηρεστημένος, unzufrieden.	ἐκβάλλω, ausziehen.*

ἐκδικουμαι, sich rächen.	ἔνδυμα, das Kleid.
ἐκδίκησις, die Rache.	ἐνδυναμώνω, stärken.
ἐκεῖ, dort, da.	ἐνδύω, ankleiden.
ἐκεῖνος, jener.	ἔνεκα, wegen.
ἐκκλησία, die Kirche.	ἐνθυμοῦμαι, sich erinnern.
ἐκλέγω, wählen.	ἐνίοτε, manchmal, zuweilen.
ἐκουσίως, freiwillig.	ἐννοῶ, verstehen.*
ἐκπαιδεύω, erziehen.*	ἐνοικιάζω, vermieten.
ἐκπληρῶ, erfüllen.	ἐνταῦθα, hier.
ἐκπλήττομαι, überrascht werden	ἐντελῶς, ganz.
ἐκτελῶ, ausführen, erfüllen.	ἐντιμος, ehrlich.
ἐκτιμῶ, schätzen.	ἐντομον, das Insékt.
ἐκτός, aussen, ausser.	ἐνῶ, während.
ἐκφράζω, ausdrücken.	ἐνωρίς, früh, frühzeitig.
ἔλαιον, das Öl.	ἐξάγω, ausführen.
ἐλάτη, die Tanne.	ἐξάδελφος, der Vetter.
ἐλάττωμα, das Laster.	ἐξαδέλφη, die Base, Cousine.
ἔλαφος, der Hirsch.	ἐξαίρετος, ausgezeichnet.
ἐλαφρός, leicht.	ἐξακολουθῶ, fortfahren,* fort-
Ἑλβετία, die Schweiz	setzen.
ἐλευθερία, die Freiheit.	ἐξεγείρομαι, aufwachen.
ἐλεύθερος, frei.	ἐξέρχομαι, εἰς περίπατον. spazie-
ἐλευθερώνω, befreien.	ren gehen.
ἐλέφας, der Elefant.	ἐξέρχομαι, ausgehen.*
Ἑλλάς, Griechenland.	ἐξετάζω, untersuchen.
Ἑλλην, der Grieche.	ἐξοδεύω, ausgeben.*
ἑλληνικός, griechisch.	ἐξοχή, das Land.
ἐλπίζω, hoffen.	ἐξυπνῶ, wecken.
ἐλπίς, die Hoffnung.	ἔξυπνος, klug.
ἐμπαίζω, spotten.	ἔξω, draussen, ausserhalb.
ἐμπιστεύομαι, vertrauen.	ἑορτή, der Feiertag, das Fest.
ἐμπιστοσύνη, das Vertrauen.	ἐπαινῶ, loben.
ἐμπόρευμα, die Waare.	ἐπαιτῶ, betteln.
ἐμπόριον, der Handel.	ἐπαναβλέπω, wiedersehen.*
ἔμπορος, der Kaufmann.	ἐπανέρχομαι, zurückkommen.*
ἐμπρός, Auf! vorwärts!	ἐπάνοδος, die Rückker.
ἐν, in.	ἐπάνω, oben.
ἐναντίον, gegen, wieder.	ἐπανωφόριον, der Überrock.
ἐνάρετος, tugendhaft.	ἐπαρχία, die Provinz.
ἐνδεδυμένος, angekleidet.	ἔπαυλις, das Schloss.
ἐνδοξος, berühmt, ruhmvoll.	ἐπειδή, da, weil.

ἔπειτα, nachher, hernach.	ἑσπέρα, der Abend.
ἐπί, auf, während.	ἑστιατόριον, das Speisezimmer.
ἐπιβιάζομαι, einschiffen.	ἑτοιμος, bereit, fertig.
ἐπιβεβαίω, bestätigen.	ἔτος, das Jahr.
ἐπιβλαβής, schädlich.	εὐάρεστος, angenehm, gefällig.
ἐπιθυμία, die Lust.	εὐγενής, höflich.
ἐπιθυμῶ, wünschen.	εὐγνωμονῶ, dankbar sein.
ἐπιμέλεια, der Fleiss.	εὐγνωμοσύνη, die Dankbarkeit.
ἐπιμελής, fleissig.	εὐγνώμων, dankbar.
ἐπιμελοῦμαι, pflegen.	εὐδαίμων, glücklich.
ἐπιπλον, das Möbel.	εὐεργεσία, die Wohltat.
ἐπιπίπτω, ἐπιτίθεμαι, überfallen.*	εὐεργέτης, der Wohltäter.
ἐπισκέπτομαι, besuchen.	εὐθηνός, billig.
ἐπίσκεψις, der Besuch.	εὐθύς, sogleich, sofort.
ἐπιστήμη, die Wissenschaft.	εὐκαιρία, die Gelegenheit.
ἐπιστολή, der Brief.	εὐκολος, leicht.
ἐπιστρέφω, zurückkehren.	εὐλογῶ, segnen.
ἐπιτήδειος, geschickt.	εὐπειθής, gehorsam.
ἐπιτρέπω, erlauben, zulassen.*	ἔξυπνος, klug.
ἐπιτυγχάνω, treffen,* erlauben.	εὕρισκω, finden.
ἐπιχειρῶ, unternehmen.	εὕρως, breit.
ἐπιχειρήσις, die Unternehmung,	Εὐρώπη, Europa.
das Geschäft.	εὐρωστος, stark, kräftig.
ἐπιχρίω, austreichen.	εὐπλαχνίζομαι, sich erbarmen.
ἐπομένως, folglich.	εὐτακτος, artig.
ἐπόπτης, der Aufseher.	εὐτυχής, glücklich.
ἐργάζομαι, arbeiten.	εὐτυχία, das Glück.
ἐργασία, die Arbeit.	εὐφορος, fruchtbar.
ἐργάτης, der Arbeiter.	εὐχαριστῶ, danken.
ἐργατικός, arbeitsam.	εὐχαριστημένος, zufrieden.
ἔργον, das Werk, das Geschäft.	εὐχαρίστησις, das Vergnügen.
ἔρευνῶ, suchen.	εὐχάριστος, angenehm.
ἐρημία, die Einsamkeit.	εὐχαρίστως, gern.
ἐρίζω, streiten,* zanken.	εὐχομαι, wünschen.
ἔρις, der Streit.	εὐχή, der Wunsch.
Ἑρρίκος, Heinrich.	ἑφεύσεις, die Erfindung.
ἔρυθριῶ, erröten.	ἑφευρέτης, der Erfinder.
ἔρυθρός, rot.	ἑφευρίσκω, erfinden.*
ἔρχομαι, kommen.*	ἑφημερίς, die Zeitung.
ἑρώτησις, die Frage.	ἑχθρός, der Feind.
ἑρωτῶ, fragen.	ἔχω, haben.

ἔχει γεῦσιν, schmecken.
ἕως, bis.

ἤσυχος, ruhig.
ἦτοι, nämlich.

Ζ

Θ

ζάχαρη, der Zucker.
Ζέστη, die Hitze εἶνε — es ist
warm.
ζεσταίνω, wärmen.
ζεστός, warm.
ζεῦγος, das Paar.
ζῶ, leben.
ζητῶ, suchen, verlangen.
ζυγίζω, wiegen.*
ζυγός, das Joch.
ζῦθος, das Bier.
ζωγραφίζω, malen.
ζωγραφική, die Malerei.
ζωγράφος, der Maler.
ζωή, das Leben.
ζωμός, die Suppe.
ζῶον, das Tier.

θάλασσα, das Meer, die See.
θάνατος, der Tod.
θάρος, der Mut.
θαυμάζω, bewundern.
θαυμάσιος, wunderbar.
θέα, die Ansicht, die Aussicht.
θεά, die Göttin.
θέατρον, das Theater.
θεία, die Tante.
θεῖος, der Onkel, der Oheim.
θέλω, wollen.
θέλησις, der Willen ἢ Wille.
θελκτικός, reizend.
θέμα die Aufgabe.
Θεός, der Gott.
θερισμός, die Ernte.
θερμαίνω, wärmen, erwärmen.
θερμάστρα, der Ofen.
θερμός, warm.
θέρος, der Sommer.
θέσις, die Stelle.
θέτω, legen.
θεωρῶ, halten * für,
θηλάζω, säugen.
θησαυρός, der Schatz.
θόρυβος, der Lärm.
θρανίον, die Bank.
θραύω, zerbrechen.*
θρίξ, das Haar.
θυγάτηρ, die Tochter.
θύελλα, der Sturm, das Ge-
witter.
θυλάκιον, die Tasche.
θυμός, der Zorn, das Gemüt.
θυμώνω, zürnen.
θύρα, die Türe.

Η

ἢ, ἤ, entweder—oder.
ἡγεμών, der Fürst.
ἦδη schon.
ἡδονή, das Vergnügen.
ἡλιος, die Sonne.
ἡλικία, das Alter.
ἡλικιωμένος, alt.
ἡμέρα, der Tag.
ἡμιος, halb, zur Hälfte.
ἡναγκασιμένος, gezwungen.
ἡξεύρω, wissen,* δὲν ἡξεύρω, ich
weis nicht.
ἡπιος, sanft.
ἥρω, der Held.
ἡσυχάζω, ruhen.
ἡσυχία, die Ruhe.

θυσία, das Opfer.	ιταλικός, italienisch.
θυσιάζω, opfern.	Ἴταλός, der Italiener.
	ἰχθύς, der Fisch.
	ἴχνος, die Spur.
	Ἰωάννης, Johann.
	•
Ἰανουαριος, der Januar.	κ
ιατρός, der Arzt.	
ιατρεύω ἰατρεύομαι, heilen.	κάγκελον, das Gitter, das Ge-
ἰδίᾳ, eigentlich.	länder.
ἰδιάζων, eigenthümlich.	καθαρίζω, reinigen.
ἰδιοκτησία, das Eigenthum.	καθαριότης, die Reinlichkeit.
ἰδιοκότης, der Eigenthümer.	καθαρός, rein.
ἴδιος, selbst.	καθέκλα, der Stuhl.
ἰδιοτελής, eigennützig.	καθηγητής, der Professor.
ἰδοῦ, hier ist, hier sind.	καθήκον, die Pflicht.
ἰδρώνω, schwitzen.	κάθημαι, sitzen.*
ἰδρῶς, der Schweiß.	καθρέπτης, der Spiegel.
Ἰησοῦς Χριστός, Jesus Christus.	καί und. auch.
ἰκανός, geschickt, fähig.	καιρός, das Wetter, die Zeit.
ἰκετεύω, flehen.	καίω, brennen.*
ἵνα damit, auf dass.	καινουργής, neu.
Ἰνδία, Indien.	κακόν, das Übel.
ἶον, das Veilchen.	κακός, schlecht, schlimm.
Ἰουδαῖος, der Jude.	κακοῦργος, der Übelthäter.
Ἰούνιος, der Juni.	καλάθιον, der Korb.
Ἰούλιος, der Juli.	καλῶ, rufen.*
ἰπτεύς, der Reiter.	καλλιεργῶ, pflegen, bearbeiten.
ἰπτεύω, reiten.*	καλλίτερον, besser.
ἰπικόν, die Kavallerie.	κάλλιστος, der beste.
ἵππος, das Pferd, das Ross.	καλλονή, die Schönheit.
ἰπότης, der Ritter.	καλλύνω, verschönern.
ἴσος, gleich, ἕξ ἴσου (ὁμοίως). e-	καλύπτω, bedecken.
benso.	καλός, gut.
ἰσχυρίζομαι, behaupten.	καλῶς, gut, wohl.
Ἰσπανός, der Spanier.	κάλως, das Tau.
ἵσταμαι, stehen.*	καλωσύνη, die Güte.
ἱστορία, die Geschichte.	κάμηλος, das Kameel.
ἰσχυρός, stark.	κάμνω, machen, thun.*
ἰσχός, die Macht, die Stärke.	κάμπτομαι, sich biegen.*
ἴσως, vielleicht.	καντάρι, der Zentner.
Ἰταλία, Italien.	

κανών, die Regel, das Lineal.	κενιῶ, stehen.*
καπνίζω, rauchen.	κερδαίνω, verdienen, gewinnen.*
καπνός, der Rauch.	κέρδος, der Verdienst.
καρδία, das Herz.	κεφάλαιον, das Kapital.
Κάρολος, Karl.	κεφαλή, der Kopf, das Haupt, die Spitze.
καρπός, die Frucht, das Obst.	κηδεμών, der Vormund.
καρποφόρος, fruchtbar.	κήπος, der Garten.
καρύδιον, die Nuss.	κηπουρός, der Gärtner.
καρφίον, der Nagel.	κιβώτιον, die Kiste.
καρφίτσα, die Stecknadel.	Κίνα, China.
καρφώνω, stecken.*	κίνδυνος, die Gefahr.
κατὰ gegen, wider, nach, gemäss.	κινδυνώδης, gefährlich.
καταδικάζω, verurteilen.	κινῶ, bewegen,* schütteln.*
καταδιώκω, verfolgen.	κίτρινος, blass.
καταιγίς, der Sturm.	κλάδος, der Ast.
κατακλίνομαι, zu Bett gehen.*	κλαίω, weinen.
καταλαμβάνω (ἐννοῶ), verstehen*.	κλειδοκύμβαλον, das Klavier.
καταλείπω, verlassen.*	κλείς, der Schlüssel.
κατάλληλος, passend, bequem.	κλειώ, schliessen,* zumachen.
καταπειθῶ, überzeugen.	κλέπτω, stehlen.*
κατασκευάζω, machen.	κλέπτης, der Dieb.
κατάστημα, das Magazin, Ge- schäft.	κληρονομία, das Erbe, die Erb- schaft.
καταστρέφω, zerstören.	κληρονόμος, der Erbe.
καταφρονῶ, verachten.	κλίμα, das Klima.
κατέρχομαι, hinabsteigen.*	κλίμαξ, die Leiter, die Treppe.
κατηγορῶ, anklagen.	κλίνη, das Bett.
κάτι, etwas.	κλοπή, der Diebstahl.
κατοικῶ, wohnen.	κλωβός, der Käfig.
κατοικίδιον ζῶον, das Haustier.	κνήμη, das Bein.
κάτοικος, der Bewohner, Ein- wohner.	κοιλιάς, das Tal.
κάτοπτρον, der Spiegel.	κοιμοῦμαι, schlafen.*
κάτω, unten.	κοινός, gewöhnlich.
κατώτερος, der untere.	κοινωνία, die Gesellschaft.
καύσων, die Hitze.	κοιτών, das Schlafzimmer.
καυχῶμαι, sich rühmen.	κόκκινος, rot.
καφενεῖον, das Kaffeehaus.	κολακεία, die Schmeichelei.
καφές, der Kaffee.	κολακεύω, schmeicheln.
κείμαι, liegen.*	κόλαξ, der Schmeichler.
κεράσιον, die Kirsche.	κόλπος, die Bucht.

κολυμβῶ, schwimmen.	κυρία, die Frau, die Dame.
κόμη, das Haar.	Κυριακή, der Sonntag.
κομήτης, der Komet.	κύριος, der Herr.
κόμης, der Graf.	κυτίον, die Schachtel.
κομίζω, bringen,* holen, überbringen.	κύων, der Hund.
κονδυλοφόρος, die Feder.	κώδων, die Glocke.
κονδυλομάχαιρον, das Federzontός (βραχύς), kurz. [messer.	κωδωνοστάσιον, der Kirchturm
κόπος, die Mühle.	
κόπτω, schneiden* (δρέπω τι) pflücken.	Λ
κόραξ, der Rabe.	λάθος, der Fehler.
κοράσιον, das Mädchen.	λαιμός, der Hals.
κόρη, die Tochter, das Mädchen	λαμβάνω, erhalten,* nehmen.*
κοσμιῶ, schmücken.	λαμπρός, prächtig, herrlich.
κόσμος, die Welt, die Leute.	λαός, das Volk.
κοστίζω, kosten.	λαχνός, das Loos.
κουράζομαι sich ermüden.	λέγω, sagen.
κουρασμένος, müde.	λεξικόν, das Wörterbuch.
κουρέυς, der Barbier der Friseur.	λέξις, das Wort.
κοχλιάριον, der Löffel.	λεπτόν, die Minute.
κρατῶ, halten.*	λερώνω, beschmutzen.
κράτος, das Reich.	λευκός, weiss.
κράζω, rufen.*	λέων, der Löwe.
κραυγάζω, schreien.*	λησιμονῶ, vergessen.*
κρέας, das Fleisch.	ληστεύω, rauben.
κρεβάτι, das Bett.	ληστής, der Räuber.
κρίνω, urteilen.	λιγνός, schlank.
κρίνον, die Lilie.	λιθάνθραξ, die Steinkohle.
κρούω, klopfen.	λίθος, der Stein.
κρύπτω, verstecken, verbergen.*	λίμνη, der Hafen.
κρυώνω, frieren.*	λίμνη, der See.
κτένιον, der Kamm.	λίνον, der Flachs.
κτίζω, bauen.	λίπος, der Speck.
κτυπῶ, schlagen.*	λίτρα, das Pfund.
κυανούς, blau.	λογαριάζω, zählen.
κυβερνῶ, regieren.	λογαριασμός, die Rechnung.
κύμα, die Welle.	λόγιος, gelehrt.
κυνήγιον, die Jagd,	Λονδίνον, London.
	Λουδοβίκος, Ludwig.
	λούω, baden.
	λουτρόν, das Bad.

λουκάνικον, die Wurst.
 λοχαγός, der Hauptmann.
 λύω, losbinden,* lösen.
 λύκος, der Wolf.
 λύπη, die Traurigkeit.
 λυπῶ, betrüben.
 λύνω, schmelzen.*

Μ

μαγαζί, der Laden.
 μαγειρεῖον, die Küche.
 μάγειρος, der Koch.
 μαγειρεύω, kochen.
 μαζί, zusammen.
 μάθημα, die Lektüre, die Aufgabe.
 μαθητής, der Schüler.
 μαθήτρια, die Schülerin.
 Μάιος, der Mai.
 μακράν, weit, fern.
 μακρός, lang.
 μαλακός, weich.
 μάλιστα, ja.
 μαλλιά, das Haar.
 μάλλινος, wollet.
 μάλλον, eher.
 μάμη, die Grossmutter.
 μανδύλιον, das Taschentuch.
 μανθάνω, lernen, erfahren.*
 μαντεύω, erraten.*
 μαραίνομαι, verblühen.
 μάρμαρον, die Mark.
 μάρμαρον, der Marmor.
 Μάρτιος, die März.
 μαρτυρία, das Zeugnis.
 μάρτυς, der Zeuge.
 μάταιος, eitel
 μάτην, vergebens, umsonst.
 μαῦρος, schwarz.
 μαχαίριον, das Messer.

μάχομαι, kämpfen, streiten.*
 μάχη, die Schlacht.
 μεγαλοπρεπής, prächtig, prach-
 voll.
 μεγαλοφροσύνη, die Grossmut.
 μεγαλόψυχος, grossmütig.
 μεγαλώνω, gross werden.
 μεγάλος, gross.
 μεθαύριον, übermorgen.
 μειδιῶ, lächeln.
 μελάνη, die Tinte.
 μελανοδοχεῖον, das Tintenfass.
 μέλας, schwarz.
 μελετῶ, studieren.
 μέλι, der Honig.
 μέλισσα, die Biene.
 μελόδραμα, das Opernhaus.
 μέμφομαι, tadeln.
 μέν, zwar.
 μένω, bleiben.*
 μέρος, der Teil.
 μεσημβρία, der Mittag.
 μέσον, das Mittel.
 μεσονύχτιον, die Mitternacht.
 μετά, mit.
 μετά μεσημβρίαν, nachmittags.
 μεταβάλλω, ändern.
 μέταλλον, das Metall.
 μέταξα, die Seide.
 μετανοῶ, es reut mich.
 μεταξύ, zwischen, unter.
 μεταφράζω, übersetzen.
 μετάφρασις, die Übersetzung.
 μεταχειρίζομαι, sich bedienen.
 gebrauchen.
 μετρῶ, messen* || zählen.
 μέτρον, der ἤ das Meter.
 μέτωπον, die Stirn.
 μέχρι, bis.
 μηδενικόν, die Null.
 μήκος, die Länge κατά — längs

μηλέα, der Apfelbaum.	ναός, die Kirche.
μήλον, der Apfel.	ναυαγῶ, scheitern.
μήν, der Monat.	ναύαρχος, der Admirál.
μήτηρ, die Mutter.	ναύτης, der Matröse.
μηχανή, die Maschine.	νεανίας, der Jungling.
μικρός, klein.	νεαρός, jung.
μίλιον, die Meile.	νεκρός, tot.
μιμοῦμαι, nachahmen.	νέος, jung, neu.
μισῶ, hassen.	νεότης, die Jugend.
μισητός, verhasst.	νερόν, das Wasser.
μισθώνω, dingen.*	νέφος, die Wolke.
μνημεῖον, das Denkmal.	νεωστί, neulich.
μνήμη, das Gedächtnis.	νήσος, die Insel.
μνημονεύω, erwähnen.	νίκη, der Sieg.
μνηστή, die Braut.	νικητής, der Sieger.
μνηστήρ, der Bräutigam.	νικῶ, siegen, besiegen.
μόλις, kaum.	νίπτω, waschen.* νίπτομαι sich waschen.*
μόλυβδος, das Blei.	Νοέμβριος, der November.
μολυβδοκόνδυλον, der Bleistift.	νομίζω, glauben, meinen.
μονάρχης, der Monàrch.	νόμος, das Gesetz.
μοναστήριον, das Kloster.	νοσοκομεῖον, das Spital.
μόνον, nur, allein.	νόσος, die Crankheit.
μόνος, allein.	νόστιμος, hübsch.
μορφή, die Gestalt.	νότιος, südlich.
μορφώνω, bilden.	νότος, der Süden.
μουσική, die Musik.— συμφωνία das Konzért.	νοῦς, der Verstand.
μοχλός, der Hebel.	νυμφεύομαι, sich verheiraten.
μῦθος, die Fabel.	νύμφη (ἡ γυνὴ τοῦ υἱοῦ) die Schwiegertochter.
μυῖα, die Fliege.	νύξ, die Nacht.
μύλος, die Mühle.	νυστάζω, schläfrig sein.
μυλωνάς, der Müller.	
μῦς, die Maus. — ὁ μέγας die Ratte der Muskel.	≡
μύρμηξ, die Ameise.	ξένος, fremd. ὁ — der Fremde, der Gast.
μυστικόν, das Geheimnis.	ξηρός, trocken,
μύτη, die Nase.	ξηρασία, die Trockenheit.
μωρός, närrisch ὁ — der Narr, Tor.	ξίφος, der Degen.
	ξύλινος, hölzern.

Ναί, ja.

ξύλον, das Holz.
 ξυλονργός, der Schreiner,

○

ὁ. ἡ, τό, der, die, das.
 ὀδηγῶ, führen, leiten.
 ὀδηγός, der Leiter, Führer.
 ὄσοιπορῶ, reisen, wandern.
 ὄδοιπόρος, der Reisende,
 ὁδός, die Strasse, der Weg.
 ὀδούς, der Zahn.
 ὄζω, stinken,* riechen.*
 ὄθεν, also, daher.
 οἶκαδε, zu Hause.
 οἰκία, das Haus.
 οἰκογένεια, die Familie.
 οἰκοδέσποινα, die Hausfrau,
 οἰκοδεσπότης, der Hausherr.
 οἰκοδομῶ, bauen.
 οἰκοδόμημα, das Gebäude.
 οἰκονομία, die Sparsamkeit.
 οἶνος, der Wein.
 οἰσοδήποτε, irgend einer.
 ὀνηρός, faul.
 Ὀκτώβριος, der Oktober.
 ὀλίγον, wenig—κατ' nach und
 nach.
 ὀλισθαίνω, gleiten,* ausgleiten*
 ὀλόκληρος, ganz.
 ὅλος, ganz, all.
 Ὀλλανδία, Holland.
 Ὀλλανδός, der Holländer.
 ὀμαλός, platt, eben.
 ὀμιλία, die Rede, das Gespräch.
 ὀμιλῶ, sprechen.*
 ὀμίγη, der Nebel.
 ὀμνύω, schwören.*
 ὀμοιάζω, gleichen,* ähnlich sein
 ὀμοιος, ähnlich, gleich.
 ὀμοίως, gleichfalls, desgleichen.

ὁμολογῶ, gestehen.*
 ὁμοῦ, zusammen.
 ὅμως, doch, jedoch, aber.
 ὄν, das Geschöpf.
 ὄνειρεύομαι, träumen.
 ὄνειρον, der Traum.
 ὄνομα, der Namen ἢ Name.
 ὀνομάζω, nennen.*
 ὀνομάζομαι, heissen.*
 ὄνος, der Esel
 ὄντως, wirklich.
 ὄξος, der Essig.
 ὄξύς, scharf.
 ὄπισθεν, hinter, hinten.
 ὀπίσθιος, der Hintere.
 ὀπίσω, zurück, rückwärts.
 ὄπλον, das Gewehr.
 ὀποιός, welcher.
 ὀργίζομαι, zornig, werden, zür-
 nen.
 ὄρξεις, die Lust.
 ὀρθός, richtig.
 ὀρκίζομαι, schwören.*
 ὄρνις, das Huhn.
 ὄρος, das Gebirge, der Berg.
 ὄρος, die Bedingung, ἐπὶ τῷ ὄρφ
 unter der Bedingung.
 ὄρυκτόν, das Minerál.
 ὀσάκις, so oft.
 ὄστιςδήποτε, irgend einer.
 ὀσφραίνομαι, riechen.*
 ὅταν, wann, wenn.
 ὅτε, als.
 ὅτι, dass.
 Οὐγγαρία, Ungarn.
 οὐδαμοῦ, nirgends.
 οὐδαμῶς, gar nicht.
 οὐδεὶς, kein, keiner.
 οὐδέν, nichts.
 οὐδέποτε nie, niemals.
 οὐρανός, der Himmel.

οὖς, das Ohr.
 οὔτε—οὔτε, weder—noch.
 οὔτος, dieser, der.
 οὔτω, so.
 ὀφείλω, sollen: schulden.
 ὀφθαλμός, das Auge.
 ὀχοῦμαι, fahren.*
 ὄχημα, der Wagen.
 ὄχθη, das Ufer.
 ὄχι, nein.
 ὄψις, das Gesicht.

Π

πάγος, das Eis.
 παγώνω, frieren.*
 παζαρεύω, handeln feilschen.
 πάθος, die Leidenschaft.
 παίγιον, das Spiel.
 παιδίον, das Kind, der Knabe.
 παίζω, spielen.
 παλαίω, ringen.*
 παλαιός, alt.
 πάλιν, wieder.
 Πανεπιστήμιον, die Universität.
 πανούργος, listig.
 πανταχοῦ, überall.
 παντοειδής, allerlei.
 παντοῦφλα, der Pantoffel.
 πάντοτε, immer.
 παπούτσι, die Schuh.
 πάππος, der Grossvater.
 παρά, bei, an.*
 παραβαίνω, übertreten.*
 παραβολή, das Gleichnis.
 παραγγελία, der Austrag.
 παραγγέλλω, bestellen.
 παράγω, hervorbringen.*
 παράδειγμα, das Beispiel.
 παραδίδω, ausliefern.
 παράδοξος, seltsam.

παράθυρον, das Fenster.
 παρακαλῶ, bitten.*
 παρακινῶ, bewegen.*
 παρακολουθῶ, folgen.
 παραλία, die Küste.
 παραμελῶ, vernachlässigen.
 παραπέτασμα, der Vorhang.
 παραπολύ, zu viel.
 παραπονοῦμαι, sich beklagen.
 παράπονον, die Klage.
 παρασκευάζω, zubereiten.
 Παρασκευή, der Freitag.
 παρατηρῶ, beobachten, bemerken.
 παρατήρησις, die Anmerkung, Bemerkung.
 παράφρων, toll.
 παρελθόν, vergangen.
 παρενρισκόμενος, anwendend.
 παρέχω, leisten. [sein.
 παρηγορῶ, trösten.
 Παρίσιοι, Paris.
 Παρισινός, der Pariser.
 παριστάνω, vorstellen.
 παροιμία, das Sprichwort.
 παρουσιάζω, vorstellen.
 παρών, gegenwärtig, anwesend.
 πᾶς, all, jedermann.
 Πάσχα, die Ostern.
 πάσχω, leiden.
 πατήρ, der Vater.
 πατρίς, das Vaterland.
 πατῶ, treten.*
 πάτωμα, der Stock.
 παύομαι, aufhören.
 Παῦλος, Paul.
 παχύς, fett, dick.
 πεδιάς, das Feld.
 πεζῆ, zu Fuss.
 πείθω, überzeugen.
 πείνα, der Hunger.

πεινῶ, hungrig sein.	πηδῶ, springen.*
πεῖρα, die Erfahrung.	πηρούνιον, die Gabel.
Πειραιεύς, Pireus.	πῆχυς, die Elle.
πεισματώδης, hartnäckig.	πιάνω, ergreifen,* fangen,* νει- πιέζω, zwingen.* [men.
πελαργός, der Storch.	πιθανός, wahrscheinlich.
πελάτης, der Kunde.	πιθανῶς, vermutlich.
πέμπω, schicken, senden.*	πίθηκος, der Affe.
Πέμπτη, der Donnerstag.	πικρός, bitter.
πενία, die Armut.	πίλος, der Hut.
πέννα, die Feder.	πινάκιον, der Teller.
πεπαιδευμένος, gelehrt.	πίνω, trinken,* saufen.*
περαιτέρω, weiter.	πιπέριον, der Pfeffer.
πέραν, drüben, jenseits.	πίπτω, fallen.*
πέρδιξ, das Rebhuhn.	πιστεύω, glauben.
περί, um, von.	πίστις, der Glaube ἢ Glaube.
περιγράφω, beschreiben.*	πιστοποιηζόν, das Zeugnis.
περίεργος, neugierig, merkwür- dig.	πιστός, treu.
περιέχω, enthalten.*	πλανῶμαι, sich irren.
περιηγητής, der Reisende.	πλάνη, der Irrtum.
περιηγοῦμαι, bereisen.	πλανήτης, der Planet.
περίλυτος, traurig.	πλαστός, falsch.
περιμένω, warten, erwarten.	πλατεῖα, der Platz.
περίξ, um, ringsum.	πλάτος, die Breite.
περιουσία, das Vermögen.	πλατύς, breit.
περίπατος, der Spaziergang.	πλέκω, winden,* flechten.*
περιπατῶ, spazieren, gehen.*	πλευρά, die Seite.
περιποιῶμαι, pflegen.	πληγή, die Wunde.
περίπου, ungefähr.	πληγώνω, verwunden.
περίπτωσης, der Fall.	πλήθος, die Menge, der Haufen.
περισσότερον, mehr.	πληθυσμός, die Bevölkerung.
περιστερά, die Taube.	πλήν, ausser.
περιφρονῶ, verachten.	πλήρης, voll.
περίζωρα, die Umgebung.	πληροφοροῦμαι, sich erkundigen
πέρυσσι, voriges Jahr.	πληρωμή, die Zahlung.
πεταλῶνω, beschlagen.*	πληρώνω, bezahlen, zahlen.
πετῶ, fliegen.*	πλησιάζω, nahen, nähern.
πέτρα, der Stein.	πλησίον, nahe.
πετρώδης, steinicht.	πλοῖον, das Schiff.
πηγαῖνω, gehen.*	πλοῦς, die Fahrt.
πηγή, die Quelle.	πλούσιος, reich.

- πλουτίζομαι, sich bereichern.
 πλοῦτος, der Reichtum.
 πλύνω, waschen.*
 πνεῦμα, der Geist.
 πνέω, wehen, blasen.*
 πόθεν, wohér?
 πόθος, die Lust.
 ποιήμα, das Gedicht.
 ποιησις, die Poesie.
 ποιητής, der Dichter.
 ποικιλόχρους, bunt.
 ποιμήν, der Schäfer.
 ποιμνιον, die Herde.
 ποῖος; welcher? wer?
 ποιότης, die Qualität.
 πόλεμος, der Krieg.
 πολιορκῶ, belagern.
 πόλις, die Stadt.
 πολιτεία, der Staat.
 πολλάκις, oft.
 πολλοί, viele.
 πολὺς, viel.
 πολύ, viel, sehr.
 πολυάριθμος, zahlreich.
 πολυτιμος, kostbar.
 πόνος, der Schmerz.
 ποντικός, die Maus.
 πορεία, der Marsch.
 πορεύομαι, marschieren, gehen.*
 πόσον; wie, viel? πόσοι, wie,
 viele.
 ποταμός, der Fluss.
 ποτε, jemals, je nie, niemals.
 ποτε, wann.
 ποτήριον, das Glas.
 ποτιζω, begiessen.*
 ποτον, das Getränk.
 πού, wo, wohin.
 πούς, der Fuss.
 πράγμα, die Sache, das Ding.
 πράξις, die That.
 πρᾶος, sanft.
 πράσινος, grün.
 πράττω, haudeln ἢ thun.*
 πρέπει, sollen, müssen.
 πρεσβευτής, der Gesandte.
 πρίγκηψ, der Prinz.
 πρίν, bevor, ehe, vorher.
 πρό, vor.
 πρόβατον, das Schaf.
 πρόγευμα, das Frühstück.
 προγευματίζω, frühstückten.
 πρόεδρος, der Präsident.
 προετοιμάζω, vorbereiten.
 προξενῶ, veranlassen, verursa-
 chen.
 πρόθεσις, die Absicht. || Präpo-
 sition.
 πρόθυμος, bereit.
 προθύμως, gern.
 προλέγω, vorhersagen,
 πρὸς, zu, gegen.
 προσβάλλω, angreifen.* belei-
 digen.
 προσβολή, die Beleidigung.
 προσεκτικός, aufmerksam.
 προσέρχομαι, kommen.*
 προσέχω, Acht haben auf, acht
 geben.
 προσεύχομαι, beten.
 προσευχή, das Gebet.
 προσκαλῶ, einladen.*
 προσοχή, die Aufmerksamkeit.
 προσπαθῶ, sich bemühen.
 προσταγή, der Befehl.
 προσφέρω, bieten,* anbieten.*
 προσφιλής, lieb, teuer.
 πρόσωπον, das Gesicht.
 πρότερον, vorher, früher.
 προτιμῶ, vorziehen.*
 προχθές, vorgestern.
 πρόχωμα, der Damm.

πρωία, der Morgen.
 πρωίαν, morgens.
 Πρωσία, Preussen.
 Πρωσσοσ, der Preusse.
 πρωτεύουσα, die Hauptstadt.
 πρωτός, der erste.
 πρωτόν, zuerst.
 πρωτοχρονιά, das Neujahr.
 πτέρυξ, der Flügel.
 πτηνόν, der Vogel.
 πτώ, speien,* ansspeien.*
 πτωχός, arm.
 πυγμή, die Faust.
 πύλη, das Thor.
 πῦρ, das Feuer.
 πύργος, der Turm.
 πυρετός, das Fieber.
 πυρίτις, das Pulver.
 πυρκαϊά, das Feuer.
 πυροβολῶ, schiessen.*
 πυροβολισμός, der Schuss.
 πώλησις, der Verkauf.
 πωλῶ, verkaufen.
 πῶς; wie?

Ρ

ῥάβδος, der Stock, Spazier-
 stock.
 ῥαγδαίος, heftig, reissend.
 ῥάμφος, der Schnabel.
 ῥάπτῃς, der Schneider.
 ῥάπτω, nähen.
 ῥεπάνι, die Rübe.
 ῥέω, fließen,* rinnen.*
 Ῥήνος, der Rhein.
 ῥίζα, die Wurzel.
 ῥίπτω, werfen,* schmeissen.*
 ῥόδον, die Rose.
 ῥοῦαξ, der Bach.
 Ῥωμαῖος, der Römer.

Ῥώσος, der Russe.
 Ῥωσία, das Russland.

Ξ

Ξάββατον, der Sonnabend.
 σάκκος, der Sack.
 σάχαρη, der Zucker.
 σανίς, das Brett.
 σαποῦνι, die Seife.
 σβήνειν, erlöschen.*
 σέβας, die Achtung.
 σέβομαι, verehren, achten.
 σειρά, die Reihe.
 σείω, schütteln.
 σελήνη, der Mond.
 σελίς, die Seite.
 σεμνός, bescheiden.
 Σεπτέμβριος, der September.
 σημαία, die Fahne.
 σημεῖον, das Zeichen, Signal.
 σήμερον, heute.
 σιγά, leise.
 σιδηρόδρομος, die Eisenbahn.
 σίδηρος, das Eisen.
 σιδηροῦς, eisern. *βίβλην*
 σιωπῶ, schweigen.* *πύργου*
 σκέπτομαι, denken.*
 σκέψις, der Gedanke.
 σκιά, der Schatten.
 σκληρός, hart.
 σκοπός, das Ziel, der Zweck: ὁ
 —die Schildwache.
 σκοτεινός, dunkel.
 σκύλος, der Hund.
 σκόληξ, der Wurm.
 σοβαρός, ernst.
 σοκολάτα, die Schokolade.
 σολομός, der Lachs.
 Σουηδία, Schweden.
 Σουηδός, der Schwede.

σοφία, die Weisheit.	συγγνώμη, die Verzeihung.
σοφός, weise.	συγγραφεύς, der Schriftsteller,
σπανίως, selten.	der Verfasser.
σπασιμένος, zerbrochen.	συγχωρῶ, verzeihen.*
σπαταλῶ, verschwenden.	σύζυγος, der Gatte ἢ — die Gattin.
σπεύδω, eilen.	συλλαμβάνω, fangen.*
σπίτι (στό), zu Hause.	συλλέγω, sammeln.
σπήλαιον, die Höhle.	συλλογίζομαι, nachdenken.* sin-
σπινθήρ, der Funken.	nen.
σπόρος, der Samen.	συμβαίνω, geschehen,* sich er-
σπουδάζω, studieren.	reignen.
σπουδαῖος, wichtig.	συμβουλεύω, raten.
σπουδαστής, der Student.	συμβουλή, der Rat.
σπουδή, das Studium.	συμβούλιον, der Rat.
σταγών, der Tropfen.	σύμβουλος, der Rat.
στάζω, triefen.*	συμμαχία, das Bündnis
σταύλος, der Stall.	συμπεριφορά, das Betragen.
σταυρός, das Kreuz.	συμπολίτης, der Mitbürger.
σταφυλή, die Traube.	συμφώνως, gemäss, zufolge.
στέγη, das Dach.	συναίνω, einwilligen.
στέλλω, schicken, senden.*	συναίσθησις, das Bewusstsein.
στεροῦμαι, entbehren.	συναναστρέφομαι, ungehen.*
στέφανος, der Kranz.	συναναστροφή, die Gesellschaft.
στήθος, die Brust.	συναντῶ, begégnen.
στηρίζω, stützen.	συνάντησις, die Begegnung.
στιγμή, der Punkt, der Augen-	συνάπτω μάχην, Schlacht liefern.
blick die Minute.	συναυλία, das Konzért.
στολίζω, schmücken.	συνδέω, verbinden.*
στόλος, die Flotte.	συνείδησις, das Gewissen.
στόμα, der Mund.	συνηθίζω, sich gewöhnen.
στοιχίζω, kosten.	συνήθης, gewöhnlich.
στράτευμα, das Heer.	συνοδεύω, begleiten.
στρατηγός, der General, der	σύνορα, die Grenzen.
Feldherr.	συντρίβω, zerbréchen.
στρατιώτης, der Soldát.	σύντροφος, der Kamerád.
στρέφω, wenden,* umwenden,*	σύρω, ziehen*.
umdrehen.	συχνά, oft, häufig.
τρογγύλος, rund.	σφαῖρα, die Kugel.
τρουθός, der Sperling,	σφάλω, fehlen.
σύ, du.	σφάλμα, der Fehler.
συγγενής, verwandt.	σφοδρός, heftig.

σφῦρα, der Hammer.
 σχεδιάζω, zeichnen.
 σχεδίασμα, die Zeichnung.
 σχεδόν, beinahe, fast.
 σχολεῖον, die Schule.
 σῶζω, retten.
 σῶμα, der Körper, der Leib.
 σωρός, der Haufen.

Τ

τάγμα, das Regiment.
 ταγματάρχης, der Major.
 ταινία, das Band.
 τακτικός, ordentlich.
 τακτοποιῶ, ordnen.
 τάλαιπωρία, die Drangsal.
 τάληρον, der Thaler.
 ταξειδεύω, reisen.
 ταξιδιον, die Reise.
 τάξις, die Ordnung, die Klasse.
 τάπης, der Teppich.
 ταῦρος, der Stier.
 τάφος, das Grab, die Gruft.
 τάφρος, der Graben.
 ταχέως, schnell, rasch, bald.
 ταχυδρομεῖον, die Post.
 ταχύς, schnell.
 ταῶς, Pfau.
 τέιον, der Thee.
 τέκνον, das Kind.
 τελειῶνω, endigen, vollenden.
 τελευταῖος, der letzte.
 τέλος, das Ende.
 τέλος, endlich am Ende ἐντέλει.
 τεμάχιον, das Stück.
 τέριμα, das Zfel.
 τέρις, das Vergnügen.
 τῆτάρτη, der Mittwoch.
 ἑταῖρον, das Viertel.
 τετράγωνος, Viereckig.

τετράδιον, das Heft.
 τέχνη, die Kunst.
 τήζομαι, ichmelzen*.
 τηρῶ, behalten*.
 τί; was? was etwas.
 τίγρις, der Tiger.
 τιμή, die Ehre.
 τίμιος, ehrlich.
 τιμῶ, ehren, verehren.
 τιμότης, die Ehrlichkeit.
 τιμωρῶ, strafen.
 τιμωρία, die Strafe.
 τίποτε, nichts.
 τις, jemand.
 τοιοῦτος, solcher.
 τοῖχος, die Wand.
 τόλμη, der Mnt.
 τόμος, der Band.
 τόνος, der Ton.
 τόξον, der Bogen.
 τοπεῖον, die Landschaft.
 τοποθετῶ, stellen, hinstellen.
 τόπος, der Platz, die Stelle, der Ort.
 τόσον, so viel, so.
 τότε, damal.
 τοῦλάχιστον, wenigstens.
 τοῦναντίον, im Gegentheil, da-
 gegen, hingegen.
 Τουρκία, die Türkei.
 Τοῦρκος, der Türke.
 τραγουδῶ, singen*.
 τραῖνον, der Zug.
 τράπεζα, der Tisch || die Bank.
 τραπεζαρία, der Speisesaal.
 τραπέζιτης, der Bankiér.
 τραχύς, rauh, streng.
 τρελλός, der Thor.
 τρέμω, zittern.
 τρέφω, nähren.
 τρέφομαι, sich nähren.

τρέχω, laufen*, rennen*.
 τρίβω, reiben*.
 τριπλοῦς, dreifach.
 τρίς, dreimal.
 τρίτη, der Dienstag.
 τρομερός, schrecklich.
 τρόπος, die Weise.
 τροχός, der Dachs.
 τρυγητός, die Weinlese.
 τρυφερός, zart.
 τρώω, essen*, speisen, fressen*.
 τυπογραφία, die Buchdrucker-
 kunst.
 τύραννος, der Tyrann.
 τυρός, der Käse.
 τυφλός, blind.
 τυχαίως, zufällig.
 τύχη, das Glück, das Schicksal,
 das Loos.
 τῷ ὄντι, wirklich.
 τώρα, jetzt, erst.

Υ

ύακινθος, die Hyazinthe.
 ύαλος, das Glas.
 ύβριζώ, beleidigen, schimpfen.
 ύγεία, die Gesundheit.
 ύγαινω, gesund sein.
 ύγιεινός, gesund.
 ύγιής, gesund.
 ύγρός, nass, feucht.
 ύδωρ, das Wasser.
 υίός, der Sohn.
 ύλακτώ, bellen.
 ύμνω, preisen*.
 ύπάγω, gehen*.
 ύπακούω, gehorchen, folgen.
 ύπάρχω, geben*.
 ύπενθυμίζω, erinnern.
 ύπερ, über, von, für.

ύπεράνω, oberhalb.
 ύπερασπίζω, verteidigen.
 ύπερβολή, die Übertreibung.
 ύπερηφανία, der Stolz.
 ύπερήφανος, stolz.
 ύπερνικῶ, überwinden.
 ύπερτερῶ, übertreffen.
 ύπηρεσία, der Dienst.
 ύπρέτης, der Diener, der Be-
 diente.
 ύπρέτρια, die Dienerin, die
 Magd.
 ύπηρετῶ, dienen.
 ύπήκοος, der Unterthan.
 ύπόσχομαι, versprechen*.
 ύπνος, der Schlaf.
 ύπό, unter.
 ύπογράφω, unterschreiben*.
 ύπόδειγμα, das Muster.
 ύπόδημα, der Stiefel, der Schuh.
 ύποδηματοποιός, der Schuhma-
 cher.
 ύποδουλῶ, unterjochen.
 ύπόθεσις, die Sache.
 ύποθέτω, vermuten.
 ύποκάμισον, das Hemd.
 ύποκάτω, unter, unten.
 ύπολήπτομαι, schätzen.
 ύπόληψις, die Achtung.
 ύπολογίζειν, berechnen.
 ύπομένω, dulden.
 ύπομονή, die Geduld.
 ύποπτος, verdächtig.
 ύπόσχομαι, versprechen*.
 ύπόσχεσις, das Versprechen.
 ύποτάσσομαι, sich unterwerfen*.
 ύποφέρω, leiden*.
 ύπόχρεως είμαι, sich verpflichten.
 ύποχωρῶ, weichen*.
 ύποψήφιος, der Candidat.
 ύποψία, der Verdacht.

ὑπόροφον δωμάτιον, die Mansarde.

ἕστερον, nachher, dann, sodann.

ὑστερῶ, zurückbleiben.*

ὑφαίνω, weben.

ὑφασμα, der Stoff, das Tuch.

ὑφος, die Miene.

ὑψηλός, hoch.

ὑψος, die Höhe.

ὑψώνω, aufheben.*

Φ

φαγητόν, die Speise.

φαιδρός, fröhlich.

φαίνεται, es scheint.

φαίνομαι, scheinen,* aussehen.

φαινόμενον, der Schein.

φαιός, braun grau.

φακή, die Linse.

φαντάζομαι, sich einbilden.

φαρμακείον, die Apotheke.

φάρμακον, die Arznei.

Φεβρουάριος, der Februar.

φέγω, leuchten.

φειδώ, die Sparsamkeit.

φέρω, bringen,* tragen.*

φέρομαι, sich benehmen' sich betragen.*

φεύγω, fliehen.*

φθάνω, ankommen,* eintreffen.

φθειρώ, verderben,* abtragen.*

φθινόπωρον, der Herbst.

φιάλη, die Flasche.

φιλάργυρος, geizig.

φίλη, die Freundin.

φίλημα, der Kuss.

φιλία, die Freundschaft.

φιλόδοξος, ehrgeizig.

φιλονεικῶ, streiten.*

φίλος, der Freund.

φιλόσοφος, der Weise.

φιλοφρόνησις, das Kompliment.

φιλόφρων, freundlich.

φιλῶ, küssen.

φλέψ, die Ader.

φλόξ, die Flamme.

φλυαρῶ, schwätzen.

φλυτζάνι, die Tasse.

φοβερός, schrecklich.

φόβος, die Furcht.

φοβοῦμαι, fürchten.

φοιτητής, der Student.

φονεύω, töten, umbringen.*

φονεύς, der Mörder.

φορά, das Mal.

φορῶ, tragen,* anhaben.

φόρεμα, das Kleid.

φορτίον, die Ladung.

φορτωμένος, beladen.

φορτώνω, laden.*

φουσκώνω, schwellen.*

φράγγον, der Frank.

φράουλα, die Erdbeere.

φρέαρ, der Brunnen.

Φρειδερίκος, Friedrich.

φριζώδης, schrecklich.

φρίττω, schaudern.

φρονῶ, der Meinung sein.

φρόνιμος, artig, vernünftig.

φροντίζω, sorgen.

φροντίς, die Sorge, Besörgnis.

φρουρά, die Wache.

φρουρῶ, bewachen.

φρούριον, die Festung.

φύομαι, wachsen.

φυλακή, das Gefängnis.

φύλαξ, der Wächter.

φυλάττω, wachen.

φύλλον, das Blatt.

φυσικός, natürlich.

φυσῶ, blasen.*

φύσις, die Natur.
 φυτεύω, pflanzen.
 φυτόν, die Pflanze.
 φυτρώνω, wachsen.*
 φωλεά, das Nest.
 φωνάζω, rufen,* schreien.*
 φωνή, die Stimme.
 φῶς, das Licht.
 φωτιά, das Feuer.
 φωτίζω, leuchten, erleuchten.

X

χαϊδεύω, schmeicheln.
 χαιρετίζω, grüssen.
 χαίρω, sich freuen.
 χάλαια, der Hagel πίπτει — es
 hagelt.
 χαλαρός, schlaff.
 χαλκός, der Zügel.
 χαλκός, das Kupfer, das Erz.
 χαμηλός, niedrig.
 χάνω, verliären.*
 χαρά, die Freude.
 χαρακτήρ, der Charakter.
 χάραξ, das Lineal.
 χαρίεις, hold.
 χαρίζω, schenken.
 χάσμα, die Kluft.
 χάρτης, das Papiér — ἐπιστολῶν
 Briefpapier.
 χαρτία, die Karten.
 χαρτοπαικτῶ, Karten spielen.
 χαρωπός, froh.
 χείλος, die Lippe.
 χειμών, der Winter.
 χεῖρ, die Hand.
 χειρίζω, handhaben.
 χειρόκιον, der Handschuh.
 χελιδόν, die Schwalbe.
 χήν, die Gans.

χήρα, die Wittve.
 χήρος, der Wittwer.
 χθές, gestern.
 χιλιόγραμμον, das Kilo.
 χιλιόμετρον, der Kilometer.
 χιονίζω, schneien.
 χιών, der Schnee.
 χλόη, das Gras.
 χοιρομήριον, der Schinken.
 χοῖρος, das Schwein.
 χονδρός, dick.
 χορεύω, tanzen.
 χορός, der Tanz, der Ball.
 χόρτον, das Gras.
 χρειάζομαι, brauchen, bedürfen.
 χρέος, die Schuld.
 χρήματα, das Geld.
 χρηματιστήριον, die Börse.
 χρήσις, der Gebrauch.
 χρησιμεύω, dienen.
 χριστιανός, der Christ.
 χρόνος, die Zeit.
 χρυσός, das Gold.
 χρυσοῦς, golden.
 χρώμα, die Farbe.
 χυλός, der Saft.
 χύνω, 'giessen,* vergiessen.*
 χύτρα, der Topf.
 χυλός, lahm.
 χώρα, das Land.
 χωρικός, der Bauer.
 χωριόν, das Dorf.
 χωρισμός, die Trennung.
 χωρίς, ohne dass.
 χωροφύλαξ, der Gendarm.
 χωρῶ, enthalten.

Ψ

ψάθα, Strohmatte.
 ψαλῖς, die Scheere.

ψάλλω, singen.*
 ψέγω, tadeln.
 ψευδής, falsch.
 ψεύδομαι, lügen.*
 ψεύδος, die Lüge.
 ψεύστης, der Lügner.
 ψήνω, braten.*
 ψητόν, der Braten.
 ψυχή, die Seele.
 ψυχρός, die Kälte.
 ψυχρός, kalt.
 ψωμί, das Brot.
 ψωμοζήτητης, der Bettler.

Θ

ὠθῶ, treiben,* stossen.*
 ὄμος, die Schulter.
 ὠμός, roh.

ὠόν, das Ei.
 ὦρα, die Stunde.
 ὠραῖος, schön, hübsch.
 ὠραιότης, die Schönheit.
 ὠργισμένος, zornig.
 ὠριμάζω, reifen.
 ὠριμος, reif.
 ὠρισμένως, bestimmt.
 ὠρολόγιον, die Uhr.
 ὠροδείκτης, der Zeiger.
 ὠρολογοποιός, der Uhrmacher.
 ὡς, gleichwie.
 ὡσαύτως, ebenso, ebenfalls.
 ὡστε, dass, so dass, also.
 ὠφέλεια, der Nutzen.
 ὠφελῶ, nützen.
 ὠφέλιμος, nützlich.
 ὠχρῶ, erbleichen.
 ὠχρός, blass, bleich.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελ.
Πρόλογος	α—η
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	
§ 1—3. Γλωσσικαὶ Παρατηρήσεις.....	θ—ιγ
§ 4. Μεθοδολογικαὶ ὁδηγίαι καὶ Παρατηρήσεις.....	ιδ—ιε
§ 5. Ἡ Γερμανικὴ Ἀλφάβητος.....	ις—ιζ
§ 6. Φωνητικὴ ἢ περὶ προφορᾶς.....	ιη—ιθ
§ 7—9 Προφορὰ φωνηέντων.....	κ—κβ
§ 10. Δίφθογγοι.....	κγ
§ 11—16. Προφορὰ συμφώνων.....	κγ—κζ
§ 17. Τονισμὸς λέξεων. § 18. Σημεῖα Στίξεως.....	κζ—λ
§ 18. Ἐπανάληψις λέξεων ἀναφερομένων εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς φωνητικῆς	λ—λα
ΜΕΘΟΔΟΣ	
Μάθ. 1. I. Οὐσιαστικά, ἄρσενικά, θηλυκά καὶ οὐδέτερα.....	1
Τὸ ἐπίθετον ὡς κατηγορούμενον.....	2
II. Wie? πῶς; III. Hier: ἐδῶ, dort ἐκεῖ.....	3
IV. Er, sie, es: αὐτός, αὐτή, αὐτό.....	3
V. Was? τί; VI. Der, die, das: οὗτος, αὕτη, τοῦτο	4
Μάθ. 2. I. Ein: ἕν μέχρι τὸ acht: ὀκτώ.....	5
II. Τὸ ἐπίθετον ὡς προσδιορισμὸς.....	7
III. Mein, meine, mein: ἐμὸς—ή—όν. Wieviel: πόσοι.....	7
IV. Dieser, diese: οὗτος, αὕτη.....	8
Μάθ. 3. I. Κύρια ὀνόματα. II. Ἐρώτησις. III—V. Ἄρνησις.....	9
Μάθ. 4. I—III. Κλίσις βοηθ. ὅ. sein : εἶναι. IV—V. Ἀνατροπὴ.....	14
Μάθ. 5. I. Ὄνομ. καὶ Αἰτ. ἄρθρον καὶ ἐπιθέτων. Γενικά.....	19
II. Kein: οὐδεὶς.....	21
III. Πρακτικὴ συμβουλὴ διὰ τὴν χρῆσιν τῆς ἀπαρεμφάτου.....	21
IV. Χρῆσις ὀνομαστικῆς καὶ αἰτιατικῆς.....	22
Μάθ. 6. I—II. Πραγματογνωσία . Τὸ δωμάτιον.....	24
III—IV. Χρώματα, Σχήματα, Μεγέθη κτλ.....	26
Μάθ. 7. I. Ἀριθμοὶ μέχρι τοῦ 100.....	29
IΓ. Γενικὴ καὶ δοτικὴ τῶν δύο ἄρθρων.....	30
III. Geben: δίδω. Kaufen: ἀγοράζω. IV. Es gibt: ὑπάρχει.....	31
V. Πίναξ τῶν δύο ἄρθρων.....	34
Ἄντωνυμίαι κλινόμεναι ὅπως τὰ ἄρθρα.....	35
Μάθ. 8. I. Κλίσις βοηθ. ὅ. haben : ἔχειν. Ἐνεστῶς.....	37
II. Κτητικαὶ Ἄντωνυμίαι Πίναξ.....	38
Μάθ. 9. I. Γεν. παρατηρήσεις περὶ τῆς κλίσεως τῶν ὀνομάτων.....	41

	Σελ.
II. Τύπος Ἰσχυρᾶς κλίσεως.....	42
III. Τύπος ἄδυν. κλίσεως.....	44
IV. Τύπος μικτῆς κλίσεως.....	45
V. Γενικοὶ κανόνες περὶ τῆς κλίσεως τῶν οὐσιαστικῶν.....	47
Μάθ. 10. I. Παρακείμενος (ἀόριστος) τοῦ <i>Sein</i>	49
II. Πρόθεμα <i>ge</i> . Χρόνοι τοῦ ῥήματος	50
III. Φυσικὴ σειρὰ τῶν λέξεων. Ἀνατροπὴ (Συνέχεια).....	52
IV. Ὄνομ. καὶ αἰτ. τῶν ἐπιθέτων. Ποιημάτων.....	57
Μάθ. 11. I—IV. <i>Πραγματογνωσία. Τὸ σῶμα. Τὰ φροῦματα.</i> ..	58
III. Ῥήματα ἀμετάβατα.....	60
V. <i>Διάλογος. Ἐν καταστάματι ἀνδρικῶν εἰδῶν.</i>	63
Μάθ. 12. I. Παρακ. τοῦ Haben.....	64
II. Α'. Κλίσις οὐσιαστικῶν.....	66
III. Ὀδηγία πρὸς χρῆσιν τῆς Γοτθικῆς γραφῆς.....	69
IV. <i>Τέποι φιλοφροσύνης. Χαιρετισμοί.</i>	71
Μάθ. 13. I. Γεν. παρατηρ. περὶ ῥήματος. Ἐπόμενα ῥήματος..	72
II. Ἀδύνατος συζυγία. III. Ἐνεστώς ὁμαλῶν ῥημάτων.	74
IV. Παρακείμενος ἢ ἀόριστος αὐτῶν.....	76
Μάθ. 14. I. Αἰτιατ. προσωπικ. ἀντωνυμιῶν.....	78
II. Προθέσεις μετ' αἰτιατικῆς συντασσόμεναι.....	79
III. Β'. Κλίσις οὐσιαστικῶν.....	81
Μάθ. 15. I. Κλίσις ἐπιθέτων. Γενικαὶ παρατηρήσεις..	84
II. Ἰσχυρὰ κλίσις αὐτῶν. III. Ἀδύνατος κλίσις ἐπιθέτων..	85
Μάθ. 16. I. Παρατατικός. II. Ὑπερσυντέλικος.....	89
III. Γ'. Κλίσις οὐσιαστικῶν.....	91
Μάθ. 17. I. Μικτὴ κλίσις ἐπιθέτων.....	97
II. <i>Πραγματογνωσία. Κατοικία καὶ ἐπιπλα.</i>	98
<i>Ἀνάγνωσμα. Διάλογος: Δωμάτιον πρὸς ἐνοικίαν.</i>	101
Μάθ. 18. I. Προστακτικὴ.....	106
II. Προσωπ. ἀντωνυμίαι. Πίναξ.....	107
Μάθ. 19. I. Ἄντων. ῥήματα.....	111
II. Δ'. Κλίσις οὐσιαστικῶν.....	113
III—V. Προθέσεις μετὰ δοτικῆς. Γλωσσικὰ ἰδιώματα.....	116
Μάθ. 20. I. Ἀριθμητικά (συνέχεια). II. Παράγ. ἀριθμητικά.	119
III. <i>Πραγματογνωσία. Αἱ 4 ἀριθμητικαὶ πράξεις.</i>	122
Μάθ. 21. I. <i>Πραγματογνωσία. Οἰκογένεια καὶ συγγ. βαθμοί.</i> ...	127
II. Ε'. Κλίσις οὐσιαστικῶν.....	131
Μάθ. 22. I. Ἐπανάληψις προηγουμένων.....	123
II. Τακτικὰ ἀριθμητικά.....	134
III. Κλασματικοὶ Ἀριθμοί. Ἐπιρρήματα ἀριθμητικά.....	136

	Σελ.
IV. <i>Πραγματογνωσία</i> . Χρόνος, Ἐποχαί, Μῆρες, Ἡμέραι... 138	138
Ἡμερομηνία, Χρονολογία, Ὥρα κτλ. 140	140
Ἀνάγνωσμα, Ποιημάτων..... 142	142
Μάθ. 23. I. Βοηθ. werden : γίνεσθαι. II. Σχηματ. μέλλοντος 144	144
III. Περί ἐγγλίσεων. Ἰδιαιτέρως περί τῆς ὑποθετικῆς..... 146	146
Μάθ. 24. I. Ρήματα ἐνεργητικά 150	150
II. Προσθῆκαι καὶ ἀποβολαὶ εὐφωνικῶν γραμμάτων καὶ συλ- λαβῶν εἰς τὰ ῥήματα 151	151
Μάθ. 25. I. Ἐπανάληψις..... 154	154
II. <i>Συνοπτικὸν λεξιλόγιον</i> . Ἡ πόλις, Τὸ χωρίον..... 155	155
III. Ἐπίθετα οὐσιαστικῶς λαμβανόμενα..... 157	157
IV. Προθέσεις μετὰ δοτικῆς καὶ αἰτιατικῆς συντασσόμεναι.. 160	160
V. Ἐμπρόσθετα γλωσσικὰ ἰδιώματα..... 162	162
Μάθ. 26. I. Κλίσις κυρίων ὀνομάτων. Χρῆσις τοῦ ἄρθρου... 164	164
II. Ἐθνικὰ ὀνόματα καὶ ἐπίθετα 165	165
Μάθ. 27. I. Ρήματα παθητικά 168	168
II. <i>Συνοπτικὸν λεξιλόγιον</i> . Τὸ Κράτος. Αἱ Ἀρχαί..... 171	171
Μάθ. 28. I. Παραθετικοὶ βαθμοὶ ἐπιθ. καὶ ἐπιρρημάτων... 173	173
II. Ἀνομαλίαι εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν παραθετικ. βαθμῶν. 178	178
Μάθ. 29. I. Γενικαὶ ἐτυμολογικαὶ παρατηρήσεις..... 178	178
II. Ἀπλᾶ. III. Παράγωγα. IV. Σύνθετα..... 179	179
V. <i>Πραγματογνωσία</i> . Ἡ Γραμματικὴ 183	183
Μάθ. 30. I. Ἀόριστα Ἀριθμητικά..... 185	185
II. <i>Διάλογος</i> : Παρὰ τῶ ὑποδηματοποιῶ..... 187	187
III. <i>Συνοπτικὸν λεξιλόγιον</i> . Ὁ κῆπος..... 188	188
Μάθ. 31. I. Ὑποτακτικὴ..... 189	189
II—III. Χρῆσις Ὑποτακτικῆς..... 192	192
Μάθ. 32. I. Τροπ. Βοηθητικά: Können, Wollen, Müssen ... 196	196
II. Ἀφομοίωσις Παθ. Μετοχῆς..... 198	198
III. <i>Πραγματογνωσία</i> . Νομομα, Πίστωσις, Χρῆμα..... 199	199
IV. Μέτρα, Σταθμά. V. Ἀνάγνωσμα καὶ Διάλογος..... 200	200
VI. <i>Διάλογος</i> : Ἐν τῶ Ἐδωδομωπολείῳ..... 205	205
Μάθ. 33. I. Τροπ. βοηθητικά: Dürfen, Mögen, Sollen 206	206
II. Γλωσ. ἰδιώματα. III. Χρῆσις ἀπαρεμφάτου. Τὸ zu ... 208	208
Μάθ. 34. I. Σύνθετα ῥήματα..... 213	213
II. Προθέματα ἀχώριστα III. Προθέματα χωριζόμενα... 214	214
IV. Προθέματα ὅτε μὲν χωριζόμενα ὅτε δὲ ἀχώριστα..... 217	217
Μάθ. 35. I. Τροπ. βοηθητικά: Lassen 219	219
II. Δεικτικαὶ Ἀντωνυμίαι Πίναξ. III. Γλωσ. ἰδιώματα... 220	220
Μάθ. 36. I. Χρῆσις Ὀριστικῆς καὶ Προστακτικῆς..... 224	224

	Σελ.
II. Ἀπρόσωπα ἢ τριτοπρόσωπα ῥήματα. Γλωσ. ιδιώματα...	226
Μάθ. 37. I. Χρήσις τῆς Μετοχῆς.....	230
II. Παθητ. Μετοχή. III. Μετοχικὸν ἐπίθετον.....	231
IV. <i>Πραγματογνωσία. Διατροφή. Ἰματισμός. Ὑγεία. Ἀσθένεια</i>	233
<i>Ἀνάγνωσμα. Διάλογος: Παρὰ τῷ Ἰατρῷ.....</i>	236
Μάθ. 38. I. Σύνταξις μεταβ. καὶ ἀμεταβάτων ῥημάτων.....	238
II. Χρήσις τῆς γενικῆς.....	240
III—IV. Ἐπίθετα καὶ ῥήματα μετὰ γενικῆς συντασσόμενα..	241
Μάθ. 39. I. Περὶ Συνδέσμων. Σύνδ. παρατακτικοί.....	244
II. Σύνδεσμοι παραπεμπτικοί.....	245
III. <i>Πραγματογνωσία. Ἡ καθημερινὴ μου ἐνασχόλησις.....</i>	247
Μάθ. 40. I. Περὶ συντάξεως γενικῶς.....	249
II. Ἀπλῆ καὶ σύνθετος πρότασις.....	250
III. Σύνταξις καθ' ὑπόταξιν. Ἐξηρητημέναι πρότασις.....	253
<i>Ἀνατροπὴ μετὰ μεταθέσεως.....</i>	254
Μάθ. 41. I. Σχέσις ἀδυνάτου πρὸς τὴν ἰσχυρὰν συζυγίαν.....	256
II—III. Α'. Τάξις ἀνωμ. ῥημάτων με ῥιζ. φωνῆν a	257
Μάθ. 42. I. Β'. Τάξις ἀνωμ. ῥημάτων με ῥιζ. φωνῆν e	263
II. Προθέσεις μετὰ γενικῆς συντασσόμεναι. Γλωσ. ιδιώματα.	265
Μάθ. 43. I—III. Β'. Τάξις ἀνωμ. ῥημ. με ῥιζ. φων. e (Συνέχεια)	268
Μάθ. 44. I. Ἐπιρρήματα καὶ ἐπιρρ. προσδιορισμοί.....	274
II. Ἐπίθετα καὶ Μετοχαὶ ἐπιρρηματικῶς λαμβανόμεναι....	275
III. Ἐπιρρηματικοὶ Σύνδεσμοι.....	276
Μάθ. 45. I—II. Γ'. Τάξις ἀνωμ. ῥημάτων με ῥιζ. φωνῆν i ...	278
Μάθ. 46. I. Γένος τῶν οὐσιαστικῶν.....	282
II. Ἀρσενικά. III. Θηλυκά. IV. Οὐδέτερα.....	283
V. Διγενῆ οὐσιαστικά. VI. Σχηματισμὸς θηλυκῶν.....	284
Μάθ. 47. I—II. Δ'. Τάξις ἀνωμ. ῥημάτων με ῥιζ. φωνῆν ei ...	286
Μάθ. 48. I. Ἀναφορικαὶ Ἄντων. Π i ν a ξ. Ἄντων. ἐπιρρήματα.	292
II. <i>Πραγματογνωσία. Διάλογος: Γεύματα.....</i>	295
Μάθ. 49. I—II. Ε'. Τάξις ἀνωμάλων ῥημ. με ῥιζ. φωνῆν ie ...	299
III. <i>Πραγματογνωσία. Βιομηχανία. Χειροτεχνία. Ἀνάγνωσμα.</i>	302
Μάθ. 50. I. Ἄνωμ. ῥήματα μετὰ διαφόρων ῥιζ. φωνηέντων...	306
II. Ἐρωτ. Ἄντωνυμίαι. Π i ν a ξ.....	308
Μάθ. 51. I. Ἐρωτ. πρότασις. Πλάγια καὶ εὐθεῖα ἐρώτησις..	311
II. Ἀναφορικὴ καὶ παρενθ. πρότασις.....	311
III. Πρότασις μετὰ τοῦ dass: ὅτι.....	313
IV. <i>Πραγματογνωσία. Ἐμπόριον καὶ Συρραλλαγή.....</i>	314
Μάθ. 52. I. Μικτὴ συζυγία ῥημάτων.....	316
II. Κτητ. Ἄντωνυμίαι καὶ ἐπίθετα. (Συμπλήρωσις).....	318

	Σελ.
Μάθ. 33. I. Περὶ τῆς χρήσεως τῶν χρόνων. (Συμπλήρωσις)...	321
II. Ὑποθετικὴ πρότασις.....	324
III. Πραγματογνωσία. Τὸ ταξείδιον.....	326
Μάθ. 34. I. Ἄοριστοι Ἀντωνυμῖαι. Πίναξ	329
II. Ἄορ. ἀριθμητικαὶ ἀντωνυμῖαι. III. Ἄορ. ἀντ. ἐπίθετα.	330

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

I. Ἄρθρα.....	335
II. Οὐσιαστικά.....	336
III. Ἐπίθετα.....	337
IV. Ρήματα.....	338
Πίναξ βοηθητικῶν ῥημάτων sein, haben, werden....	840
Πίναξ ἐνεργητικῶν καὶ παθητ. ὁμαλῶν ῥημάτων.....	342
Ἀνόμαλα Ρήματα. Διάκρισις αὐτῶν.....	344
Κατάλογος ἀνωμάτων ῥημάτων.....	345
Αὐτοπαθῆ ἢ ἀντωνυμικὰ ῥήματα.	352
Σύνθετα Ρήματα. Τριτοπρόσωπα Ρήματα	353
V. Ἀντωνυμῖαι.....	354
VI. Ἀριθμητικά.....	355
VII. Προθέσεις.....	356
VIII. Ἐπιρρήματα.....	357
IX. Σύνδεσμοι. X-XI. Ἐπιφωνήματα.....	357
XII. Ἑτυμολογικαὶ Παρατηρήσεις.....	357
XIII. Συντακτικαὶ Παρατηρήσεις.....	357
XIV. Χρήσις τῶν ἄρθρων.....	358
XV. Χρήσις χρόνων καὶ ἐγκλίσεων.....	358
Πίναξ τῶν συνηθεστέρων συγκοπῶν.....	359

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Μύθοι. Διηγήματα.....	361
Περιγραφαί.....	364
Ποιήματα.....	367
Ἐπιστολαὶ ἰδιωτικαὶ καὶ ἐμπορικαί. Τυπικὸν ἐπιστολογραφίας..	370
Παροράματα.....	374

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ ΓΕΡΜΑΝΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ ΕΛΛΗΝΟΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

428

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΙΩ. Ν. ΣΙΔΕΡΗ-ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐξεδόθησαν

ΠΡΟΣ ΕΚΜΑΘΗΣΙΝ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΓΑΛΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ	—	ὑπὸ Σχινᾶ & Λεβαδέως μέγα	Λρ. 40.—
ΓΑΛΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ	—	ὑπὸ Κ. Βαρθάτη (1918)	» 10.—
ΓΑΛΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ	—	ὑπὸ Δ. Παναζῆ τῆς τέλει	» 3.50
ΓΑΛΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ	—	ὑπὸ Γ. Βυζαντίου	» 4.—
ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ	—	ὑπὸ Γ. Βυζαντίου	» 4.—
ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ	—	ὑπὸ Δ. Παναζῆ τῆς τέλει	» 3.50
ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ	—	ὑπὸ Ἁγ. Βλάχου μέγα	» 15.—
Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΝΕΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ	—	Ἐκδοσις 1918	» 4.—
ΓΑΛΛΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΑΗΝ	—	ὑπὸ Α. Κωνσταντινίδου	» 1.—
ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ	—	ὑπὸ Ι. Λαγκάδη πλήρης	» 2.50
ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ	—	ὑπὸ Δ. Παναζῆ	» 1.—
ΗΧΩ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ	—	ὑπὸ Μ. Δασυλάκη	» 2.50
ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΟΙ	—	Διαφόρων συγγραφέων	

ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ	—	ὑπὸ Ν. Κομποπούλου πλήρες	» 8.—
ΕΛΛΗΝΟΑΓΓΛΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ	—	ὑπὸ Ν. Κομποπούλου	» 8.—
ΕΛΛΗΝΟΑΓΓΛΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ	—	ὑπὸ Μ. Κωνσταντινίδου	» 10.—
ΕΛΛΗΝΟΑΓΓΛΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΑΗΝ	—	ὑπὸ Ν. Κομποπούλου	» 1.50
ΕΛΛΗΝΟΑΓΓΛΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ	—	Ὀλλεδόρφου Ν. Κομποπούλου	» 4.—
ΕΛΛΗΝΟΑΓΓΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ	—	Διαφόρων συγγραφέων	

ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΙΤΑΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ	—	ὑπὸ Κ. Βαρθάτη	» 10.—
ΕΛΛΗΝΟΙΤΑΛΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ	—	ὑπὸ Μ. Περίδου	» 15.—
ΕΛΛΗΝΟΙΤΑΛΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ	—	Ὀλλεδόρφου- Περίδου	» 3.—
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΙΤΑΛΙΚΗ	—	ὑπὸ Μ. Περίδου	» 2.50
ΕΛΛΗΝΟΙΤΑΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ	—	Διαφόρων συγγραφέων.	

Τιμᾶται Δραχ. 20